

Giới thiệu Thể Tục Địa Tiên Convert

Ôn tên mập từ trước đến giờ có sao nói vậy, làm người xử sự tự xưng là tối giảng đạo lý! Hơn nữa, hắn cũng có năng lực, để bất kỳ không giảng đạo lý người đang hoàng ngồi xuống cùng hắn giảng đạo lý —— đương nhiên, rất ít người có thể nói được quá hắn.

Câu vote 10*

like fb

Kim đầu

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Mất người gặp lại

Năm 1998 cuối mùa xuân.

Khoảng cách thi đại học còn có nửa tháng, Ôn Sóc mỗi ngày sáng sớm đều sẽ rất sớm rời giường, đến tiên nhân kiều lấy bác đề trên đọc thuộc lòng một ít tri thức yếu điểm —— kỳ thực thời đại này, lấy hắn cao trung ba năm qua vẫn duy trì trung đẳng trình độ thành tích, lại là ở đông vãn như vậy một cái huyện thành nhỏ cao trung đi học, dù cho là phổ thông đại học, thi đậu tỷ lệ đều rất thấp.

Nhưng nếu hai tháng trước ngâm đắng nuốt cay một mình đem nuôi nấng lớn lên mẫu thân, bắt đầu thường thường nhắc tới, hi vọng nhi tử có thể thi lên đại học vì nàng làm vẻ vang, như vậy, Ôn Sóc đương nhiên phải "Lâm trận mới mài gươm, không nhanh cũng quang" địa liều thử một lần.

Sáng sớm ngày hôm đó trời mới vừa sáng, Ôn Sóc lần thứ hai đi tới cạp váy hà đề trên, phát hiện cây kia to lớn nhất dưới tàng cây hòe trên tảng đá, ngồi một ông lão.

Lão đầu nhí ăn mặc mộc mạc màu xám trung son trang, đỉnh đầu trống trơn, cũng không biết là bởi vì hói đầu vẫn là để cho tiện thể hết tóc, dưới ngực nhưng giữ lại vài sợi thật dài thất vọng chòm râu bạc phơ. Mặt mũi nhăn nheo cùng da dóm mồi, nhìn như tuổi thất tuần hắn, một tay nâng một quyền đóng buộc chỉ màu xanh lam phong bì thư tịch, đang tự nhìn cạp váy hà lò vì sóng dập dờn mặt nước xuất thần, liền thì có một chút tiên phong đạo cốt, Quan nhị gia cầm đuốc soi quan xuân thụ ý cảnh.

Ôn Sóc lòng sinh kinh ngạc, tiến lên lễ phép hỏi : "Hàn gia gia, ngài sáng sớm ngồi nơi này làm gì vậy?"

Lão nhân nghe vậy nghiêng đầu lại, vẻ mặt ôn hòa mà nói rằng : "Chờ người."

"Hả?" Ôn Sóc ngạc nhiên : "Chờ ta làm gì?"

Lão đầu nhí họ Hàn tên Khắc Hồ, là lân cận tiên nhân kiều cùng nam hoàn đường Lưu gia doanh người trong thôn, cũng là quanh năm ở tiên nhân trên cầu bày sạp một cái lão thần côn —— cùng đại đa số xem tướng đoán mệnh, phong thủy Âm Dương phong thủy giảng hồ thần côn tên lửa đảo không giống, Hàn Khắc Hồ một không xem tướng đoán mệnh, hai không phong thủy, ba sẽ không ở nông thôn bà cốt cùng thần côn như vậy bịa chuyện xin mời thần trên người, hắn chỉ có thể thư phù niệm chú lên đàn phương pháp, trì một ít dân gian cái gọi là gặp ma, quỷ nhập vào người loại hình hư bệnh ở ngoài tai.

Ôn Sóc khi còn bé, bởi vì mẫu thân ở nông nậu thị trường bày sạp làm thiếp bản chuyện làm ăn, đối với hắn ít chăm sóc, vì lẽ đó thường thường chạy đến tiên nhân trên cầu chơi đùa, nơi đó có thật nhiều tiểu thương phiên, có chơi hầu chơi đùa tạp kỹ, còn có bãi dang dỡ nhào tử, bán cao da chó, xem tướng đoán mệnh xem phong thủy chờ chút rất nhiều bọn bịp bợm giảng hồ quầy hàng, rất là náo nhiệt.

Khi đó, trắng mập hàm hậu dường như một cái tiểu quả cầu thịt tự Ôn Sóc, thực tại được người ta yêu thích, vì lẽ đó thường thường ở tiên nhân kiều bày sạp tiểu thương cùng nhân vật giang hồ, đều rất yêu thích cái này mỗi ngày sinh trưởng ở tiên nhân trên cầu chơi đùa tiểu tử.

Đặc biệt là Hàn Khắc Hồ, đặc biệt yêu thích ngồi xổm ở hắn quầy hàng trước, nhìn chăm chăm một tấm "An tâm bùa hộ mệnh" đều có thể cân nhắc nửa ngày Ôn Sóc.

Cùng cái khác nhân lúc ngồi ngay ngắn đọc sách hoặc là nhắm mắt dưỡng thần giả vờ cao nhân thái độ đồng hành không giống, Hàn Khắc Hồ nhân rồi không chuyện làm ăn lúc, cũng thích cùng người tán gẫu, sau đó thực sự là chọc người sinh yếm không ai cùng hắn tán gẫu, liền bắt đầu nắm Ôn Sóc giết thời gian, tay lấy tay dạy hắn vẽ bùa, truyền miệng một ít hoặc là áp vận, bằng trắc phối hợp thuộc lâu lâu, hoặc là tối nghĩa, thâm ảo khó hiểu tự nói vô ý pháp chú, còn dạy hắn khoa tay một ít có thể trừ tà đuổi quỷ thủ quyết, có lúc Ôn Sóc phiền, Hàn Khắc Hồ sẽ nói cho hắn thuật quỷ linh tinh quái, tà nghiệt dị vật, yêu ma quỷ quái chờ chút thú vị mê tín tiểu cổ sự.

Khi đó Ôn Sóc nhỏ tuổi, đơn thuần ấu trĩ, cũng vui vẻ theo Hàn Khắc Hồ học những này, bởi vì hắn rất muốn trở thành 《 Tây Du Ký 》 bên trong những

người thần thông quảng đại thần tiên, có thể hàng yêu trừ ma, có thể phi thiên độn địa dời sông lấp biển

Sau đó lên cao trung sau khi, Ôn Sóc liền rất ít đi tiền nhân kiều, mặc dù tình cờ đi, cũng tận lực tách ra Hàn Khắc Hồ.

Bởi vì học những này mê tín trò chơi, không chút nào có ích, trái lại bị người cười nhạo.

Nhưng không học, nhìn thấy Hàn Khắc Hồ lúc lại khó tránh khỏi lúng túng.

Hiện tại, Hàn Khắc Hồ nhìn cái này dĩ nhiên trưởng thành, ăn mặc đồng Y huyền đệ nhất cao trung đồng phục học sinh, thân cao 1m77, thể trọng hai trăm hơn mười cân gia hỏa, béo trắng dường như một con to mọng gấu bắc cực, hiển nhiên không khi còn bé khả ái như vậy đẹp mắt, nhưng Hàn Khắc Hồ vẫn là trăm xem không chán đặc biệt yêu thích, hần cười tùm tùm nói rằng : "Ba năm nay, người vẫn không đi tiền nhân kiều chơi đùa,

Ta rất nhớ người. Cảm giác gần đây tuổi càng lúc càng lớn, thân thể sợ là ngao không bao lâu, vì lẽ đó, đã nghĩ sẽ dạy người một vài thứ."

"Đừng lão gia ngài lớn như vậy năng lực, chí ít sống lâu trăm tuổi." Ôn Sóc mau mau xua tay, cười mỉa giải thích : "Hàn gia gia, ta lập tức liền muốn thi đại học, gần nhất thực sự là không có thời gian, cũng không tâm tình đi học những thứ đó, ngài xem ta "

"Ta năm nay 83." Hàn Khắc Hồ trong ánh mắt toát ra nồng đậm thương cảm cùng ước ao, còn có một chút ý cầu khẩn.

Ôn Sóc nhẹ dạ.

"Ta cho người nói tiếp nói" Hàn Khắc Hồ nhảy cảm bắt được Ôn Sóc trong mắt do dự, cũng hiểu rõ đứa nhỏ này nhẹ dạ, lập tức thuận cái bỏ ngoắc nói : "Tiểu mập mập, đến, lại đây, ngồi bên cạnh ta, chúng ta cố gắng tán gẫu."

"Hàn gia gia." Ôn Sóc bắt đầu đi đến tới ngồi xuống, gãi đầu nói rằng : "Ta có sao nói vậy a, trước đây đây, ta tuổi còn nhỏ không hiểu chuyện, theo ngài học những này mê tín đồ vật thuần túy chính là thú vị, hiện tại ta đều muốn tốt nghiệp trung học, thật không muốn học những này, càng sẽ không đi làm sự tình kiểu này, không nói những cái khác, chính ngài ngừng lại, những năm này bởi vì đi trong nhà người khác lên đàn phương pháp vẽ bùa niệm chú, ngài bị đồn công an bắt được bao nhiêu lần?"

Hàn Khắc Hồ hoàn toàn không thêm đề ý Ôn Sóc, kéo lại Ôn Sóc thịt vô cùng tay, đạo; "Người hiện tại khẳng định không tin, sau đó sẽ tin nha."

"Làm sao có khả năng?" Ôn Sóc bĩu môi, hần phát hiện Hàn Khắc Hồ tay rất mát.

"Nếu như người thấy một ít cổ quái kỳ lạ khoa học không cách nào giải thích đồ vật, cái kia người có hay không tin nhỉ? Tỷ như, tận mắt đến quý!" Hàn Khắc Hồ thần bí bí, nhưng rất có tự tin đáng về, thấy Ôn Sóc lộ ra vẻ giật mình, chợt nói sang chuyện khác, nói: "Tuy rằng tiểu tử người trời sinh thông tuệ, trí nhớ lại được, có thể lâu như vậy không học cũng không cần, trước đây ta dạy cho người những thứ đó lại nhiều như vậy, hiện tại nên quên đến gần đủ rồi chứ? Lần này ta lại cho người củng cố củng cố" nói chuyện, Hàn Khắc Hồ tay phải nâng lên, rất tự nhiên khoát lên Ôn Sóc trên trán, lại như là một vị lão nhân hiền lành, dùng tay đi xoa xoa tồn nhĩ cái trán.

Ôn Sóc nhú nhú mày, Hàn Khắc Hồ tay, quá nguội.

Nhưng tốt xấu lão đầu nhi làm bạn hần vượt qua khi lúc rất nhiều nhân hạ thời gian, cũng xác thực đối với hần rất tốt, còn mua đồ ăn vặt cho hần ăn, vì lẽ đó, Ôn Sóc xuất phát từ tối lễ phép căn bản, chỉ được kiên nhẫn tính tình, nghe lão đầu nhi nói liên miên cần nhân địa nói những người mơ hồ tri thức, cũng không đến nỗi tối nghĩa khó hiểu, bởi vì lão đầu nhi nói những này, toàn bộ dùng tối thông tục dễ hiểu lời rõ ràng.

Đáng tiếc, Ôn Sóc nước đổ đầu vịt, căn bản liền không dụng tâm tư.

Lão đầu nhi lái nhai cái không để yên, Ôn Sóc thực sự là phiền phức vô cùng, liền nhìn một chút bay lên đồ chót mặt trời, có còn phải nhanh đi về ăn điểm tâm đến trường, bằng không liền bị muộn rồi, liền không Cố lão đầu nhi giữ lại, cũng như chạy trốn cáo từ rồi đi.

Từ đề hạ xuống, dọc theo Lưu gia doanh thôn bắc nhai, đi hướng tây đến vân đài đại lộ, quả vân đài đại lộ chính là Ôn Sóc nhà vị trí bồng phương xưởng tiểu khu.

Con đường này, gần nhất Ôn Sóc mỗi ngày đều muốn qua lại một chuyến.

Ngày hôm nay, mau rời khỏi Lưu gia doanh thôn lúc, liền nhìn thấy bắc chếch một chỗ cũ nát trạch viện ngoài cửa, tụ lại không ít thôn dân, cửa viện thỉnh thoảng còn có thôn dân ra vào. Ôn Sóc biết, đó là Hàn Khắc Hồ nhà, vì lẽ đó trong lòng hần rất nghi hoặc, Hàn Khắc Hồ là cái cô quả lão nhân, người khác không ở nhà, những thôn dân này môn tụ tập ở đây làm gì?

Chờ đi tới gần lúc, Ôn Sóc nghe được thôn dân tiếng bàn luận, mãnh mà choáng váng —— Hàn Khắc Hồ, tối hôm qua trên chết rồi!

Chết rồi? !

Cái kia vừa nãy, ở đề trên đối với mình nói liên miên cần nhân nửa ngày lão đầu nhi, là ai?

Ôn Sóc nhớ tới, lão Hàn đầu tay, rất mát!

Cách mở rộng cũ nát hàng rào cửa viện, có thể nhìn thấy trống trải cõi mở trong sân dùng mộc côn cùng chiền bố đơn giản đỡ lấy một toà mái che nắng,

mái che nắng dưới, bày đặt một tấm củ nát một người giường gỗ, trên giường gỗ bày ra rom rạ cùng vi tích, một bộ đã mặc vào áo liệm gầy gò thi thể, thẳng tắp địa nằm ở nơi đó, bộ mặt che kín một tấm miềng vải đen.

Ôn Sóc phía sau lưng phát lạnh, bỗng nhiên quay đầu hướng đông diện dề nhìn lại, sơ thẳng triều dương dưới dề trên, dương liễu đưng đưa.

Trong lòng hoảng sợ phun trào, Ôn Sóc há mồm muốn la to, lại muốn đối với những thôn dân này môn nói cái gì, nhưng một chữ đều phun không ra. Ở mấy cái thôn dân ánh mắt kinh ngạc bên trong, Ôn Sóc cả người run rẩy, hai mắt trở nên trắng ngà mặt nằm ngã xuống đất.

Càng là sợ đến hôn mê.

Cũng không biết ở trong bóng tối hôn mê bao lâu, Ôn Sóc ý thức một chút tỉnh lại, đầu tiên nghĩ đến, chính là lần này đáng sợ tao ngộ, tại sao, đã chết đi lão Hàn đầu, sẽ xuất hiện ở đề trên cùng mình nói chuyện?

Nhưng lập tức, Ôn Sóc phát hiện con mắt của chính mình cũng không có mở.

Ta còn không tỉnh?

Ở trong mơ?

Trong đầu bỗng nhiên xuất hiện một cái đáng sợ không đầu người, gãy vỡ nửa đoạn trên cổ còn đang không ngừng mà chảy máu, thịt nát bị da lột thành tia hình, rủ xuống, quần áo màu đen trên dơ ô không thể tả, tay phải mang theo đầm máu đầu lâu, đi chân trần biến ống quần hướng về Ôn Sóc trước mặt từng bước một đi tới, đầu lâu trên mặt hiện ra thống khổ mà dữ tợn nụ cười quỷ dị, phía dưới nửa đoạn cái cổ kéo thịt nát tí tách máu tươi Ôn Sóc sợ đến muốn quay đầu chạy trốn, lại phát hiện tứ chi không nghe sai khiến, hẳn muốn la to, nhưng há to miệng không phát ra được một chút âm thanh.

Đang lúc này, lão Hàn đầu đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh hắn, mỉm cười đưa tới một tấm phù, nói với hắn : "Tiểu mập mập, đây là ngũ lôi khu sát phù, ngươi cầm trong tay, bấm mặt trời quyết quảng về phía không đầu quỷ, sau đó đọc thầm dẫn lôi chú, liền có thể đem nó đánh chết a, ngươi tu vì không đủ, nhưng cũng đầy đủ đem nó đuổi đi."

"Có thể, có thể được không?" Ôn Sóc rốt cục nói ra nói, nhưng âm thanh run rẩy, cả người run cầm cập.

"Nhanh, không kịp!" Lão Hàn đầu giục.

Ôn Sóc vội vàng dùng tay phải tiếp nhận tấm kia ngũ lôi khu sát phù, lại bấm ra mặt trời quyết, hơi vung tay ném, đồng thời đọc thầm dẫn lôi chú, chỉ thấy ngũ lôi khu sát phù như một đường lưu quang, bắn nhanh đến không đầu quỷ ngực, rộng mở tuôn ra một đoàn chói mắt hào quang.

Hào quang tàn đi, chỉ thấy trên đất vết máu loang lổ, đầm máu đầu lâu ném xuống đất, không đầu quỷ đã hốt hoảng trốn xa.

"Hữu hiệu chứ?" Lão Hàn đầu đắc ý nói.

"Ha, vẫn đúng là linh!" Ôn Sóc dĩ nhiên quên mất sợ sệt, càng là hưng phấn đến có chút kích động —— lão tử dĩ nhiên học được có thể khu sát chấn động quỷ phép thuật, vậy sau này có phải là có thể trở thành là khủng bố thần quái trong phim ảnh như vậy đại sư

Bỗng nhiên nhớ tới lão Hàn đầu đã chết rồi, Ôn Sóc kích Linh Linh rung mình một cái, quay đầu nhìn về phía đứng ở bên cạnh lão Hàn đầu, đã thấy lão Hàn đầu đầy mặt lệ quang nhìn hắn, nhếch miệng có chút dữ tợn cùng điên cuồng cười nói : "Ta bị chết không cam lòng, ta không muốn chết a, tiểu mập mập, uống ta trước đây đối với ngươi tốt như vậy, ngươi dĩ nhiên ba năm không để ý tới ta "

Đang khi nói chuyện, lão Hàn đầu hai tay thành trảo, bấm hướng về phía Ôn Sóc cái cổ!

"A!" Ôn Sóc hét lên một tiếng, đột nhiên ngồi dậy đến, gương nanh múa vuốt địa vung vẩy một phen, chợt lại hai tay bấm quyết, gào thét : "Lão quỷ, cần thận ta, ta dùng quá âm trận pháp để ngươi vĩnh viễn không được siêu sinh "

"Sóc, sóc ngươi làm sao?" Mẫu thân Lý Cầm lo lắng lo lắng âm thanh truyền đến.

Ôn Sóc chỉ cảm thấy sáng mắt lên, hai mắt mở, đập vào mắt tại một mảnh trắng nõn, mẫu thân con ngươi rung rung, tràn đầy thân thiết địa ngồi ở bên cạnh, hai tay dùng sức cầm lấy cánh tay của hắn.

Nơi này, là bệnh viện phòng bệnh.

Trên tay trái còn trát châm , liền tiếp truyền dịch khí, điều bình.

"Ta đây là làm sao?" Ôn Sóc cau mày, trong mộng tình cảnh, còn có trước trái qua, đều trở nên mơ hồ không rõ.

Nhưng ả nhưng mà vẫn là nhớ tới một ít.

Đến cùng phát sinh cái gì?

Chỉ là làm một con ác mộng sao?

Nhìn thấy hần suy nghĩ xuất thần nhĩ đáng vẻ, mẩu thân lệ rơi đầy mặt, nước nỡ cực kỳ áy náy mà nói rằng : "Bác sĩ nói nguoi bởi vì gần nhất áp lực quá lớn, học tập quá cố gắng, mệt, đường máu thấp, lại đột phát huyết áp thấp. Sóc, đều là mẹ không được, chúng ta không thi đại học, sau đó, buổi tối có thể dừng tiếp tục thức đêm, cũng không cần dậy sớm học tập."

"Mẹ, kỳ thực" Ôn Sóc trong lúc nhất thời không biết nói cái gì, trong đầu tùm la tùm lum, rất nhiều tự thực lại hư ký ức, ở trong đầu lẫn qua lộn lại.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2 : Người chết tặng lễ

Từ bệnh viện sau khi trở về, Ôn Sóc trong lòng vẫn nặng trĩu.

Đột phát hôn mê dẫn đến đưa y cấp cứu chi phí, để gia cảnh bản hàn hần cảm giác sâu sắc tự trách áy náy, những năm này trong nhà kinh tế túng quẫn, mẩu thân ở nông mậu thị trường làm công nhân làm vệ sinh, này điểm nhĩ tiền lương ngoại trừ trong nhà hằng ngày chi phí, căn bản không có còn lại. Ngoài ra, Ôn Sóc dĩ nhiên không cách nào xác nhận, sáng sớm ở đề trên là có hay không nhìn thấy đã cô Hàn Khắc Hồ, hóa thành quỷ tới gặp hần. Cái kia đoạn ký ức, đã kinh biến đến mức mơ hồ không rõ, để hần hoài nghi chỉ là chính mình sau khi hôn mê, làm một giấc mộng —— chính là ngày có suy nghĩ đêm ất nằm mộng, chính mình ba năm qua vẫn đối với Hàn Khắc Hồ mang trong lòng lúng túng áy náy, ngẫu nhiên biết được Hàn Khắc Hồ tin qua đời, lại nhìn thấy Hàn Khắc Hồ thi thể ăn mặc áo liệm che mặt nằm ở nơi đó, vì lẽ đó, khó tránh khỏi hiểu ý có cảm tư?

Hàn Khắc Hồ là cái cô quả lão nhân, cũng không có ngừng thi ba ngày, càng không cần thiết làm tang sự, sáng sớm hôm đó bị thôn dân phát hiện báo cáo thôn ủy, thôn ủy liền đầu mối bỏ vốn hoá táng, từ lò hỏa táng đem hũ tro cốt kéo trở về, ngay ở đề bên cạnh tùy tiện tìm cái địa phương chôn.

Liền một chiếc quan tài đều không có!

Các thôn dân chú ý, tốt xấu trả lại nổi lên cái mộ phần.

Ôn Sóc là ngày thứ hai mới biết được Hàn Khắc Hồ đã chôn cất tin tức, trong lòng càng áy náy tự trách, còn có như vậy một tia lòng vẫn còn sợ hãi giống như sợ sệt.

Hần lo lắng, nếu như thật sự có quỷ hồn tồn tại, Hàn Khắc Hồ có thể hay không trở lại tìm hần?

Liền buổi trưa tan học, hần lựa chọn một ngày ở trong dương khí tới thịnh thời khắc, cẩn rắng tiêu pha hoa 5 xu mua hai tấm áo lam chỉ, đến Lưu gia doanh thôn một gia đình mượn đem xeng, đi tới đề trên, tìm tới toà kia nho nhỏ, lẻ loi mà mới, quỳ xuống dập đầu một cái, đem áo lam chỉ đốt, nhắc tới vài câu "Dừng tôi tìm ta nữa" loại hình, đứng dậy tính chất tượng trưng địa sạn thổ điền phần, sau đó nhìn không tên mộ phần, bỗng nhiên lòng sinh thích thích, liền chạy đi tiên nhân kiều dưới, nào còn có hơn mười năm trước xây dựng nam hoàn đường cùng tiên nhân kiều lúc, cây cầu cổ lưu lại di chỉ, cũng chính là một ít hai đầu đại bộ phận đã bị vùi lấp ở đề bên trong nền đất.

Ôn Sóc từ bên trong bào ra một khối đối lập hoàn chỉnh đại gạch xanh, ước chừng hơn mười cm dày, hai mươi cm rộng, dài sáu mươi cen-ti-mét, lại ở bên cạnh trong đồng rác tìm một khối cứng rắn có chứa sắc bén đầu nhọn gồm sứ bát mảnh vỡ, đốc hết sức, ở gạch xanh trên có khắc ra "Hàn Khắc Hồ ngôi mộ" năm cái đại tự, đứng ở toà kia có phần phía trước.

Theo lý thuyết, lập bia mộ là rất có chú trọng, nhưng Ôn Sóc không biết chôn cất lúc quan tài hướng, hơn nữa hần phán đoán, không hiểu chôn cất vẫn hóa mà sẽ không quá coi Hàn Khắc Hồ là sự việc nhĩ các thôn dân, hướng về trong quan tài thả hũ tro cốt lúc, mười có tám, chín gấp tùy ý bày ra, vì lẽ đó Ôn Sóc chỉ là theo Hàn Khắc Hồ đã từng đã dạy tri thức, lại dựa theo đề cùng cạp vấy hà hướng đi vị trí, đem khối này gián dị bia mộ đứng ở mộ phần tây nam.

Lập thật nho nhỏ bia mộ, lại quỳ xuống dập đầu đầu, Ôn Sóc lúc này mới đứng dậy về nhà, cảm giác nặng trĩu trong đầu ung dung rất nhiều.

Hần cho rằng, sự tình liền như vậy bỏ qua, cùng Hàn Khắc Hồ trong lúc đó cái kia một tia nguyên bản liền không thể nói là dày đặc tình cảm, cũng coi như là giải quyết xong. Hơn nữa hần quyết định, sau đó bất luận cái gì ngày lễ, đều sẽ không lại đi Hàn Khắc Hồ trước mộ phần tế tự.

Sinh hoạt khôi phục yên lặng như cũ, mỗi ngày không đến muộn không về sớm, ở trường học chăm chú nghe giảng, ôn tập bài tập, khóa dư thời gian gom thống kê dưới trường một đám các anh em thu lại phế phẩm, đưa đến phế phẩm trạm bán lấy tiền, sau đó cho đại gia phân phối theo lao động —— đông Y huyện đệ nhất cao trung phế phẩm thập kiểm cùng thu mua, từ ba năm trước Ôn Sóc tới trường học báo danh ngày thứ nhất bắt đầu, liền bị hần triệt để lũng đoạn. Ba năm qua, giáo bên trong ra ngoài trường, không người đối với này có dị nghị!

Tuy rằng mỗi ngày sáng sớm, Ôn Sóc còn có thể dậy sớm học tập, nhưng hần lại chưa từng đi đề trên... Lòng vẫn còn sợ hãi.

Một tuần lễ sau.

Trưa hôm nay tan học, Ôn Sóc đạp chiếc xích lô cũ nát xe ba bánh, đem thu thập một xe giấy vụn cùng bình nhựa, thay đổi kéo bình, kéo đến phố phẩm trạm bán hơn bốn mươi đồng tiền, trở lại tiểu khu lúc, đã là hơn một giờ chiều.

Bông phường xường tiểu khu ở vào vãn đài nam đại lộ cùng Thanh Hà đường giao nhau khẩu, tổng cộng chỉ có ba tòa nhà,

Mỗi tòa nhà ba cái đơn nguyên, năm tầng, bắt đầu xây dựng với niên đại 80 trung kỳ, nhà lầu gạch đỏ tường xi măng trát khe hở, còn đều là kiểu cũ làm bằng gỗ cửa sổ. Gạch đỏ lát thành tiểu khu mặt đường, thời gian mười mấy năm quá khứ, khắp nơi cái hố to to nhỏ nhỏ.

Chính trực cuối mùa xuân đầu mùa hè, trong tiểu khu cây xanh sum xuê thành âm, tường vây một bên tùy ý có thể thấy được thốc thốc cỏ xanh, nhà lầu dưới chân tường sinh ra từng mảnh từng mảnh rêu xanh...

Cũ kỹ hoàn cảnh, nhưng có khác Nhĩ Tĩnh thanh u vẻ đẹp.

Ôn Sóc nhà, ở số ba lầu ba đơn nguyên 101 thất, đơn nguyên chỗ rẽ lầu không có môn, bước lên hai tầng bậc thang tiến vào, đi vài bước trở lên hai tầng bậc thang, liền đến một tầng hai nhà cửa, bốn phía ó vàng đi da trên vách tường, dán đầy các loại tiểu quảng cáo.

Ôn Sóc phát hiện chính mình môn mở rộng, có nghi hoặc trong lòng nhưng cũng không để ý, một bên vào nhà đổi giày, vừa nói : "Mẹ, làm sao không đóng cửa a?"

"Ai nha, tiểu sóc người đã về rồi!" Thanh âm của một nam nhân từ phòng khách truyền đến.

Ôn Sóc ngẩng người nhĩ, chỉ thấy từ phòng khách lối vào nơi đó, đi ra một cái ăn mặc màu trắng ngắn tay áo somi, quần tây dài đen giày da đen, hơi có chút tạ đình người đàn ông trung niên, vừa nhìn thấy Ôn Sóc, lập tức tiến lên cực kỳ nhiệt tình dùng hai tay nắm chặt Ôn Sóc tay phải, lôi kéo biểu hiện kinh ngạc hân hoan hướng trong phòng khách đi, vừa nói : "Đến đến đến, chúng ta ngồi xuống đàm luận."

"Cái kia... Lưu trưởng thôn, đây là nhà ta." Ôn Sóc dờ khóc dờ cười nói.

"A, đúng đấy." Lưu gia doanh thôn trưởng thôn lưu mậu cùng chút nào không ý thức được chính mình thái độ có cái gì không thích hợp, lôi Ôn Sóc ngồi vào trên ghế sofa, liền không thể chờ đợi được nữa mà nói rằng : "Cái kia, sự phụ người khi còn sống có lưu lại di chúc, đem hân bộ kia nhà cũ cho người, những ngày qua ta khá bận, liền đem chuyện này quên đi, ngày hôm nay nghĩ tới, liền mau mau tìm đến người..."

"Sự phụ ta?" Ôn Sóc vẻ mặt vô cùng nghi hoặc địa nhìn về phía đứng ở bộ cửa sổ trước mẫu thân.

Lý Cầm bấu môi, có chút không vui mà nói rằng : "Chính là Lưu gia doanh cái kia lão tuyệt hậu, thần côn Hàn Khắc Hồ!"

Đối với Hàn Khắc Hồ, Lý Cầm thực sự là không có gì hay ấn tượng, thậm chí còn có chút ghi hận —— lão già này, năm đó bắt nạt con trai của ta trẻ người non dạ, vừa lừa vừa dụ địa dạy con trai của ta rất nhiều thần côn xấu xí, may mà lão nương phát hiện sớm đúng lúc ngăn cản, con trai của ta cũng hiểu chuyện nghe lời, rất sớm dứt đoạn mất cùng Hàn Khắc Hồ liên hệ. Không nghĩ tới thời gian ba năm trôi qua, lão già hoá chết rồi ngày thứ hai, còn đem ta nhĩ cho sợ hết hồn, hơn nữa, hân chưa qua mẹ con đồng ý, liền lưu lại di chúc tự xưng con trai của ta sự phụ, quả thực đáng ghét đến cực điểm!

Có điều, bộ kia nhà cũ, đúng là có thể trị điểm nhĩ tiền.

Xuất phát từ nhà cũ giá trị có thể có thể làm tương để giải quyết một ít hiện thực khó khăn nguyên do, Lý Cầm trước mới chưa hề đem tùy tiện đến nhà lưu mậu cùng bán cho đi ra ngoài, nhưng từ trước đến giờ tư tưởng bảo thủ phong kiến, tuy rằng già mà dè mà là nông mậu thị trường công nhân làm vệ sinh, làm hình nhiều năm như vậy việc nặng, lại cứ phong vận dư âm Lý Cầm, những năm này không ít bị một ít đại lão gia nhĩ đánh qua ý đồ xấu, vì lẽ đó từ lưu mậu cùng sau khi vào cửa, Lý Cầm liền vẫn mở rộng cửa phòng, cũng đỡ phải bị một ít nhìn thấy lưu mậu cùng vào nhà người thuyết tam đạo tứ, nhĩ từ cũng đã thành niên, sau khi trở lại nhìn thấy vạn nhất đoán mò cái gì...

Nhân ngôn đáng sợ a!

Lưu mậu cùng tựa hồ căn bản không muốn đi cân nhắc Ôn Sóc thái độ, hân tiếp tục nói : "Này nông thôn nền nhà địa, dính đến mọi phương diện khá là phức tạp, xem người loại này cùng lão Hàn đầu không có liên hệ máu mủ, mà thiếu hụt thực tế phụng dưỡng quan hệ, rất khó hợp pháp kế thừa, hưởng chi, người hộ khẩu cũng không có ở thôn, vì lẽ đó ta cho người nghĩ đến cái biện pháp, đem hộ khẩu chuyển tới thôn, sau đó là có thể thuận lợi địa đem nền nhà địa sang tên đến người danh nghĩa."

"Như vậy sao được?" Lý Cầm lúc này nói rằng : "Hài tử đến trường còn phải dùng trong thành hộ khẩu đây, lại nói, sau đó tìm việc làm cũng phải dùng."

"Ai nha, Ôn Sóc cao trung đều muốn tốt nghiệp, lên đại học nông thôn hộ khẩu cùng thành thị hộ khẩu như thế đãi ngộ." Lưu mậu cùng tựa hồ đến trước liền làm đủ chuẩn bị, nói : "Sóc hân nương, ta tiết lộ cho người cái tin tức, Lưu gia doanh thôn nhiều nhất không vượt qua hai năm, sẽ cũng bị vào thị trấn, hết thầy thôn dân đều sẽ chuyển C thị trấn hộ khẩu."

"Thật sự?"

"Đương nhiên là thật sự!" Lưu mậu cùng lời thề son sắt, lại nói : "Kỳ thực điểm này người cũng không cần lo lắng, đầu tiên, ta không nói Ôn Sóc có thể

hay không thi lên đại học, thật muốn là thi lên đại học, tương lai sinh viên đại học còn có thể phát sàu tìm một phần công việc tốt? Chờ hấn tốt nghiệp, trong huyện, trong thành phố, trong tỉnh cơ quan đơn vị, còn không lấy được muốn a?"

Lý Cầm lập tức vui mừng khôn nguôi gật đầu, thật giống như từ thất sự đã thi lên đại học, có long lanh rộng lớn tiền đồ.

Hai người nói chuyện, nhưng là đem Ôn Sóc cho lượng ở một bên.

Hắn một cách dờ khóc dờ cười chen miệng nói : "Luu trưởng thôn, ta có sao nói vậy a, ta không phải là Hàn Khắc Hồ đồ đệ..."

"Ồ, ngươi không phải ai còn có thể là?" Luu mậu cùng lúc này mặt lộ vẻ không thích, nghiêm túc nói rằng : "Vâng, ta biết lão Hàn đầu những người bản lĩnh, còn có hấn làm ra nghề, không hợp pháp, là phong kiến mê tín, có thể này đều niên đại nào? Lại nói, tương lai ngươi thích làm gì làm gì đi, ai còn có thể buộc ngươi cần phải xem lão Hàn đầu làm như vậy thần côn? Hải tử, làm người đến nói lương tâm a, đầu gì, cũng đáng thương người đáng thương gia lão hàn đầu tuyệt hộ, năm đó ở tiền nhân kiểu cũng để tâm dạy ngươi đến mấy năm phân nhĩ trên, nhận người sự phụ này có thể kiểu gì? Ngươi cũng đứng ở ta nơi này mạnh miệng, thật không đem lão Hàn đầu để ở trong lòng, ngươi làm gì thể còn đi cho hấn điền phần lập bia?"

"Ta..."

"Được rồi, chuyện này liền như thế định!" Luu mậu cùng cười híp mắt nhìn về phía Lý Cầm, nói: "Ta nói sóc hấn nương, tuy rằng ta Luu gia doanh là nông thôn, có thể đến cùng là bảo vệ thị trấn một bên nhĩ, chuyện qua năm chính là trong thành vị trí, lão Hàn đầu nền nhà địa hiện tại chỉ ít cũng đáng cái vạn tám ngàn, tương lai không chắc trị bao nhiêu đây, đúng không?"

Lý Cầm không chút do dự mà gật đầu nói : "Bên trong!"

Ôn Sóc một mặt sự bất đắc dĩ cùng nghi hoặc.

Hắn luôn cảm thấy chuyện này lộ ra quái lạ, không chỉ là lão Hàn đầu lên lút luu di chúc nội dung, còn có luu mậu cùng lời nói, quả khác thường —— cái tên này tham tài cùng bá đạo danh tiếng, đừng nói là Luu gia doanh thôn, liền ngay cả liền nhau nông mậu thị trường, bông phường xưởng tiểu khu rất nhiều người đều biết. Vì lẽ đó, lão Hàn đầu di chúc nếu đến luu mậu cùng trong tay, hấn khẳng định đầu tiên nghĩ đem bộ kia nhà cũ chiếm vì bản thân có, làm sao có khả năng đối với một cái chết đi lão tuyệt hậu tin thủ hứa hẹn, còn thật tình như thế cẩn thận, mọi phương diện đều vì Ôn Sóc làm tốt dự định?

"Vậy được, ta này liền trở về cho hải tử làm ngụ lại sự tình." Luu mậu cùng đứng dậy thật vui vẻ mà nói rằng : "Các ngươi nương hai ở nhà chờ, vân đài đồn công an còn có hương đồn công an, thổ quản bên kia, đều có ta đi chạy..."

Nhìn luu mậu cùng như vậy làm thái, Ôn Sóc càng nghi hoặc, cau mày cẩn thận nhìn chăm chăm ánh mắt của hấn về mặt, hi vọng từ bên trong nhìn ra gì đó đến.

Quả nhiên...

Vẫn đúng là để Ôn Sóc nhìn ra không thích hợp.

Nhưng, không phải cái gì nham hiểm tâm cơ biểu hiện biến ảo, mà là, hấn nhìn thấy luu mậu cùng ấn đường xanh lên, bốn tầng thanh ngân —— người bình thường không nhìn thấy loại kia thanh ngân, là lão Hàn đầu đã từng nói quá, được khí âm tà nhuộm dần thanh ngân.

Bốn tầng chính là bốn lần, bốn ngày.

Vượt qua bảy ngày, sẽ do thanh biến thành đen; siêu nửa tháng, sẽ thành từ màu đen; lúc nào biến thành đỏ sậm...

Cả người cũng là đến dương suy thời khắc, mạng nhỏ hưu rồi.

"Cái kia, vậy ta trước tiên đi làm việc..." Luu mậu cùng bị Ôn Sóc cau mày ánh mắt khác thường nhìn chăm chú đến có chút không dễ chịu, vội vàng cáo từ rồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3 : Tự thực như huyễn giả càng thật

Lưu Mậu cùng đi rồi, từ lâu làm tốt bữa trưa Lý Cầm bắt chuyện nhĩ tử mau mau ăn cơm, một bên khuyên : "Sóc, ta biết trong lòng ngươi phạm hăm hồ, Lưu Mậu cùng nhân phẩm không được, có thể nhà chúng ta điều kiện này, hấn có thể đồ ta cái gì? Có thể lừa gạt ta cái gì? Vì lẽ đó không có gì đáng lo lắng. Lại nói, nếu như ngươi hộ khẩu chuyển rơi vào Lưu gia doanh thôn, Lưu Mậu cùng thật đem lão Hàn đầu tòa nhà sang tên đến ngươi danh nghĩa, đây chính là trên trời đi đĩa bánh chuyện tốt nói đến, lão Hàn đầu cũng coi như là có lương tâm, nếu như lúc trước không phải hấn lừa gạt ngươi tuổi còn nhỏ, cả ngày dạy ngươi những người đồ ngốc ngang, ngươi thông minh như vậy, thành tích học tập làm sao gặp vẫn không lên nổi a? Ai, đều là cơ sở không đánh tốt nguyên nhân. Vì lẽ đó, hấn là lão Hàn đầu trước khi chết cảm thấy xin lỗi ngươi, mới gặp lưu lại như thế một phần di chúc làm bồi thường. Hơn nữa ta phỏng chừng, biết chuyện này không chỉ là Lưu Mậu cùng một người, vì lẽ đó hấn mới không dám tư nuốt lão Hàn đầu tòa nhà, còn chủ động tới giúp ngươi công việc những việc này."

Nghe sự cảm râm của mẫu thân, Ôn Sóc chỉ là cúi đầu ăn cơm, trong lòng tùm la tùm lum —— hấn thấy rất rõ ràng, Lưu Mậu cùng ẩn đường có bốn tầng thanh ngân, này không giả được, hơn nữa rất hiển nhiên, là người bình thường không thấy được âm tà quỷ phá, bằng không bình thường cực kỳ chú trọng hình tượng lưu đại trưởng thôn, làm sao có khả năng ẩn đường trên đây vài đạo thanh ngân ra ngoài loanh quanh?

Có thể như quả bốn tầng thanh ngân là thật, liền nói rõ hấn quả thật bị khí âm tà xâm nhiễm.

Mà có khí âm tà xâm nhiễm nhân thân hiện tượng, mà là cực kỳ rõ ràng bốn tầng, như vậy, có phải là liền chứng minh, lão Hàn đầu trước đây dạy những người mơ hồ tri thức, giảng giải những người tà nghiệt dị vật, đều là thật sự tồn tại?

Nhưng ta, lại là làm sao thấy được người bình thường không nhìn thấy bốn tầng thanh ngân?

Ta là Superman? !

Ôn Sóc nhớ tới sáng sớm hôm đó như mộng tự thật giống như ở đê trên trải qua, trong lúc lão Hàn đầu hai câu tựa hồ rất có dự kiến tính —— "Ngươi hiện tại khẳng định không tin, sau đó sẽ tin nha." "Nếu như ngươi thấy một ít cổ quái kỳ lạ khoa học không cách nào giải thích đồ vật, cái kia ngươi có hay không tin nhĩ? Tỷ như, tận mắt đến quý!"

"Sóc, ngươi muốn cái gì đây?" Lý Cầm kinh ngạc hỏi.

"A? Không, không có gì." Ôn Sóc lúng túng nở nụ cười, nói: "Mẹ, chúng ta cùng Hàn lão gia tử vô thân vô cố, liền như thế kế thừa người ta bộ kia nhà cũ, ta luôn cảm thấy, không thích hợp lắm, nếu không hay là thôi đi?"

Nói ra lời nói này, chính hấn đều cảm thấy dối trá —— những năm này cùng mẫu thân sống nương tựa lẫn nhau căng thẳng sinh sống, để hấn đối với tiền tài nhìn ra rất nặng.

Tiền tới tay buông tay từ bỏ, không phải hấn Ôn Sóc phong cách!

Lý Cầm bĩu môi, nói: "Đứa nhỏ ngốc! Lão Hàn thù lĩnh đều chết rồi, bộ kia tòa nhà lại không giữ được, sớm muộn cũng sẽ khiến người ta chiếm, nếu như vậy, lão Hàn đầu lưu lại di chúc sáng tỏ cho ngươi, ta muốn lẽ thẳng khí hùng, hà tất cho người khác chiếm?"

"Ồ." Ôn Sóc buồn buồn đáp một tiếng.

"Mau ăn cơm, một lúc còn phải đến trường a ta đến mau tới ban đi tới." Lý Cầm dường như nghĩ tới điều gì, gò má ửng đỏ, đứng dậy đi ra ngoài —— nàng đột nhiên lại nghĩ đến một khả năng, Lưu Mậu cùng người như vậy, trên cột đem tiện nghi đưa đến nhà đến, khẳng định không có ý tốt, nhưng chính mình cùng đến đình đương hưởng, không tiền khiến người ta lừa gạt, bộ này nhà lầu, Lưu Mậu cùng cũng khẳng định lừa gạt không đi cướp không đi. Nếu đồ tài không có, vậy cũng chỉ có thể là đồ người.

Ở phòng vệ sinh rửa tay lúc, nhìn trong gương sắc đẹp vẫn còn chính mình, Lý Cầm đắc ý hé miệng cười cợt, nghĩ thầm lão nương không phải là dễ trêu!

Ôn Sóc mất tập trung địa ăn cơm xong, tẩy xuyên bát đĩa sau về trường.

Buổi chiều ở trường học, hấn cũng vô tâm học tập, trong đầu vẫn cân nhắc Lưu Mậu cùng ẩn đường trên cái kia bốn tầng thanh ngân, cùng với khi còn bé ở tiên nhân trên cầu, lão Hàn đầu giảng giải quá rất nhiều huyền pháp, thần chú, bùa chú, cùng với tà nghiệt dị vật, yêu ma quỷ quái vân vân.

Sau khi tan học, Ôn Sóc đem mỗi ngày thu nạp phế phẩm sự tình giao cho Lưu Cát, Lý Nham buru, trình văn giang, hầu kim cương bốn cái thân tín làm chủ, chính mình trước tiên trở về nhà.

Hấn rất muốn đi tìm Lưu Mậu cùng, nhìn kỹ một chút, xác nhận một hồi cái kia bốn tầng thanh ngân.

Có thể hay không là,

Chính mình nhìn lầm?

Mới vừa trở lại tiểu khu dưới lầu đơn nguyên cửa, liền nhìn thấy Lưu Mậu cùng đứng ở một chiếc màu đỏ gia lăng 125 xe gắn máy bên, biểu hiện lo lắng địa hút thuốc.

Nghe xe ba bánh vang động, Lưu Mậu cùng ngẩng đầu nhìn lên Ôn Sóc trở về, lúc này lộ ra miệng cười, tiến lên thân thiện địa kéo Ôn Sóc tay : "Tiểu sóc, hộ khẩu ta đã cho ngươi làm thỏa đáng, lão Hàn đầu nền nhà địa sử dụng chứng cũng sang tên đến ngươi danh nghĩa, cái kia, giấy chứng nhận đều ở đây này." Nói chuyện, hấn đem một cái túi ni lông đưa cho Ôn Sóc, nói tiếp : "Ngày mai cuối tuần ngươi không cần đến trường đứng không, ta ăn xong

điểm tâm liền đến tiếp người, đem cự hộ khẩu trang đưa đến vân đài nhai đồn công an, lại tới ven sông hương đồn công an chụp ảnh, làm một tấm thẻ căn cước, hai bên ta cũng đã đánh thật bất chuyện."

Ôn Sóc còn không từ trên xe ba bánh hạ xuống, biểu hiện kinh ngạc địa tiếp nhận trang bị giấy chứng nhận túi ni lông, nghĩ thầm lưu đại trưởng thôn tay mắt thông thiên đồn đại, không uống a, tuy rằng danh tiếng không kiêu gì, năng lực cùng giao thiệp mạng lưới liên lạc, vậy thì thật là tương đương mạnh mẽ —— thời đại này, đang tầm thường dân chúng xem ra, cần tới tới lui lui chạy bao nhiêu chuyện bộ ngành liên quan đều làm không thích hợp sự tình, lưu đại trưởng thôn một buổi trưa liền toàn bộ quyết định, hơn nữa căn bản không cần Ôn Sóc bản thân đi.

"Đây là lão Hàn đầu nhà chia khoá, đồ trong nhà như thế không ít, còn nguyên." Lưu Mậu cùng lại đưa lên một chuỗi tổng cộng ba cái chìa khoá, nói: "Hiện tại, bộ kia nhà cũ là người, người bất cứ lúc nào có thể đi kiểm tra."

"Cái kia" Ôn Sóc có chút không tự nhiên mà nói rằng: "Cảm tạ Lưu đại bá, gian khổ."

Nói chuyện đồng thời, hấn dùng khéo mắt dư quang có vẻ như lơ đãng quét mắt Lưu Mậu cùng ẩn đường, có bốn tầng thanh ngân, nhưng so với buổi trưa lúc muốn mơ hồ nhiều lắm, liền hấn nhú nhú mày, ngưng thần quan sát tí mĩ, lần này nhìn ra liền rõ ràng.

Không sai, bốn tầng thanh ngân!

"Sóc" Lưu Mậu cùng chú ý tới Ôn Sóc quan sát tỉ mỉ hấn sắc mặt ánh mắt nghiêm nghị, liền trong lòng càng hoảng loạn sợ hãi, thoáng do dự sau, mới áp a áp ứng mà nói rằng: "Đại bá còn có chuyện, muốn cầu người giúp một chuyện."

"Cái gì?"

"Lão Hàn đầu là, là sự phụ của người, hấn đem nhà đều để cho người, nói rõ cõi đời này không ai so với người cùng tình cảm của hấn càng nặng." Lưu Mậu cùng châm một điều thuốc, bởi vì căng thẳng cùng sợ sệt duyên cớ, tay còn có chút không tự chủ run run, nói: "Người, người có phải là hiện tại, liền đi lão Hàn đầu phân trên, cùng hấn chào hỏi, hấn nhà cũ ta đã cho người, thủ tục đều thiết lập, để hấn, để hấn yên tĩnh điểm nhi, đừng tiếp tục đi nhà ta dằn vặt."

Ôn Sóc chỉ cảm thấy phía sau lưng một trận ma lương: "Hấn đi trong nhà của người dằn vặt?"

"Không không, cũng không nhất định, chính là" Lưu Mậu cùng biểu hiện lúng túng không thôi, lắc đầu cực kỳ bất đắc dĩ cùng thất vọng nói rằng: "Ngược lại, trong nhà mấy ngày nay không thích hợp lắm, cái kia, người là lão Hàn đầu đồ đệ, người hiểu những thứ này. Ta kỳ thực, căn bản không nghĩ tới muốn hấn nhà cũ, mấy ngày nay xác thực bận bịu, mới đem chuyện này cho sơ sẩy."

"Nhưng là" Ôn Sóc trong lòng thiên đầu vạn tự, không biết nói cái gì.

"Ngược lại, sự tình ta đều thế người làm thỏa đáng cảm cố, người, người coi như giúp ta việc này, kỳ thực ta, ta không biết nói thế nào, trong nhà đến cùng có hay không món đồ gì dằn vặt, cũng không xác định, ai." Lưu Mậu cùng xoay người cười lên xe gắn máy, nói: "Sóc, ta người nông dân nhà, đối với ta tính quái lạ, thà rằng tin có không thể tin không, vì lẽ đó chuyện này, người có thể nhất định phải giúp đại bá làm a, ta nợ người cả đời ân tình."

"Được thôi, ta lập tức đi." Ôn Sóc chỉ phải đáp ứng.

Lưu Mậu cùng trong lòng vui vẻ, vội vàng nói: "Cái kia cảm tình được, ta hiện tại không chuyện gì, lên xe, đưa người đi"

"Vậy thì đi?"

"Đi thôi, nhanh trời tối!" Lưu Mậu cùng mặt lộ vẻ khẩn cầu, nghĩ đến sau khi trời tối trong nhà có thể sẽ phát sinh quái lạ, không nhận được kích Linh Linh rung mình một cái.

Mấy phút sau.

Xe gắn máy đứng ở Lưu gia doanh thôn đông đề trên, Hàn Khắc Hồ trước mộ phần.

Ngắn ngắn có điều mấy ngày, mà mới đã có già trước tuổi, thấp thỏm phát khô, bất kể là mộ phần vẫn là quanh thân, lại có cây cỏ sinh nha hiện ra lục.

Ôn Sóc đứng ở trước bia mộ, cúi người chào thật sâu, sau đó, không nói một tiếng mà nhìn toà này lẽ loi mộ phần, nho nhỏ bia mộ, trong lòng tâm tư vạn ngàn —— hấn không biết Lưu Mậu cùng nói tới trong nhà không đúng, đến cùng là phát sinh một chút tình trạng gì, nhưng nếu Lưu Mậu cùng không nói, hấn cũng không muốn hỏi kỹ, đơn giản là chuyện ma quái, báo mộng loại này sự cố.

Nhưng muốn nói tới thế gian thật sự có quỷ, Hàn Khắc Hồ chết rồi tâm sự nặng nề không chịu rời đi, hóa thành quỷ bồi hồi nhân gian gieo vạ Lưu Mậu cùng dù cho bây giờ rõ ràng nhìn thấy Lưu Mậu cùng trên trán bốn tầng thanh ngân, Ôn Sóc vẫn cứ cảm thấy khả năng không lớn.

Bởi vì Hàn Khắc Hồ đã từng nói: "Thế gian bản sẽ không có quỷ, chỉ là trong lòng của người ta có quỷ."

Hấn còn nói quá: "Quỷ không đáng sợ, đáng sợ nhất vừa vặn là dễ dàng nhất sợ sệt, rồi lại dễ dàng nhất sinh quỷ lòng người!"

Nhìn nho nhỏ bia mộ, Ôn Sóc ở trong lòng hỏi: "Lão Hàn đầu, người nói thế gian chuyện ma quái tiết mục, đều là lòng người có quỷ, khí âm tà cùng người vì là quỷ phá, như vậy, sáng sớm hôm đó ở đề trên chúng ta gặp mặt, thật sự chỉ là ta làm một giấc mơ sao?"

Vấn đề này tự nhiên không chiếm được hồi phục.

Nhưng mà Ôn Sóc chợt trong lòng cả kinh, sáng sớm hôm đó ở trên cùng lão Hàn đầu gặp mặt trò chuyện với nhau, là trong mộng hay là chân thực, hẳn không làm rõ ràng được, từng hình ảnh ở trong đầu ký ức hình ảnh rất mơ hồ, nhưng, lão Hàn đầu nói tới mỗi một câu nói, nhưng cực kỳ rõ ràng nhớ tới, cho tới, mấy năm trước lão Hàn đầu mỗi ngày ở tiền nhân kiều hướng về hẳn giảng giải rất nhiều có liên quan huyền pháp tri thức cùng tiêu cổ sự, thậm chí những tự mình đó một lần cho rằng quên mất mơ hồ lời nói, đều trở nên ký ức chưa phai.

Hắn nghĩ tới rồi sáng sớm hôm đó, lão Hàn đầu kéo hẳn tay, mồ trán của hẳn lão Hàn đầu tay, rất mát, động tác cùng thần thái, có chút quái dị.

Sắc trời đã tối.

Mơ hồ có tiếng sấm rền từ đằng xa truyền đến.

Gió nổi lên rồi, dề dưới sông bên bờ rậm rạp bụi lau sậy nhẹ nhàng đung đưa, phát sinh vang lên sần sật, mặt sông cuộn sóng dập dềnh, thỉnh thoảng gặp có cá nhí nhảy ra mặt nước.

Lưu Mậu cùng cảm giác hàn ý từng trận từ xương đuôi bay lên, xông thẳng đỉnh đầu —— tại đây giống như tối tăm trong hoàn cảnh, trạm ở một tòa mà mới phía trước, hơn nữa tòa này mà mới chủ nhân, đoạn thời gian gần đây tới nay, "Thật giống" vẫn luôn cùng hẳn Lưu Mậu cùng nhà liên lụy, không ngừng, càng như là ở tại trong nhà của hẳn tự. Lại nhìn Ôn Sóc cái kia đầy rộng bóng người, đứng ở trước bia mộ không nhúc nhích, vẻ mặt không ngừng biến ảo, khi thì cau mày tâm sự nặng nề, khi thì mặt mày triển khai dường như nghĩ tới điều gì sung sướng sự tình, khi thì lại gặp ánh mắt mê man rơi vào trầm tư thái độ

Điều này làm cho Lưu Mậu cùng càng hoảng sợ bất an, đã thành như chim sợ cành cong hẳn, phán đoán Ôn Sóc hẳn là đang cùng lão Hàn đầu nói chuyện!

Cùng một cái người bị chết nói chuyện hiển nhiên không hiện thực.

Vậy cũng chỉ có thể là, cùng lão Hàn đầu quỷ hồn, nói chuyện!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: sơ thi tiểu kỹ

Hơn nửa tháng trước, Hàn Khắc Hồ đột nhiên đến nhà bãi phòng hiem có giao tiếp, càng không thể nói là có tình phân Lưu Mậu cùng, khẩn cầu vị này ở Lưu gia doanh một tay che trời nhân vật, làm chủ di chúc, cũng ở chính mình chết rồi, đem nhà cũ dành cho Ôn Sóc.

Lúc đó, Lưu Mậu cùng ngoại trừ kinh ngạc Hàn Khắc Hồ lưu di chúc muốn đem tòa nhà để cho Ôn Sóc ở ngoài, cũng không nghi hoặc tại sao Hàn Khắc Hồ sẽ tìm hẳn làm chủ.

Bởi vì ở Lưu gia doanh, chuyện như vậy cũng chỉ có hẳn Lưu Mậu cùng có thể làm được đến. Không cho hẳn làm chủ, như vậy tương lai Ôn Sóc tuyệt đối phải không tới bộ này tòa nhà. Có điều, Lưu Mậu cùng lúc đó cũng không nghĩ tới, mấy ngày sau Hàn Khắc Hồ đã chết rồi.

Hàn Khắc Hồ vừa chết, Lưu Mậu cùng lập tức cân nhắc đến chỗ này nhà cũ giá trị: Vị trí Lưu gia doanh thôn tây bắc, nam bắc hai mươi một mét, đồ vật hai mươi bảy mét, là địa phương chính phủ hiện hành nên nhà địa quy định phê hoa diện tích còn hơn gấp hai lần, hơn nữa khoảng cách vân đài đại lộ chỉ có mười bốn mét xa. Lưu Mậu cùng rất rõ ràng, sang năm mùa xuân, Lưu gia doanh thôn đem hoa vào đồng Y thị trấn khu, sau đó vân đài đại lộ gặp mở rộng, đến thời điểm, Hàn Khắc Hồ bộ này nhà cũ ở vào ven đường trên, có thể sửa chữa thành mấy môn gian hàng cho thuê, to lớn sân có thể đỗ xe, tiền lời tuyệt đối khả quan.

Nhất làm cho Lưu Mậu cùng động lòng chính là, theo Lưu gia doanh thôn hoa vào thị trấn, có thể dự kiến tương lai không xa toàn bộ làng thế tất gặp phá kiến chỉnh cải, mà Hàn Khắc Hồ bộ này nên nhà địa không chỉ có diện tích lớn, tương lai lại có mấy sát đường môn gian hàng, khoản bồi thường tuyệt đối là toàn thôn cao nhất.

Vì lẽ đó, Lưu Mậu cùng lúc đó liền quyết định, đem chỗ này nhà cũ chiếm làm của riêng.

Về phần mình trong tay nắm bắt cái kia phân di chúc, có hay không người khác biết tin tức, Lưu Mậu cùng căn bản không để ý.

Bởi vì Ôn Sóc cùng Hàn Khắc Hồ không có liên hệ máu mủ, càng không có phụng dưỡng quan hệ, cũng không phải Luru gia doanh thôn thôn dân, như vậy, từ pháp lý góc độ mà nói, bộ này nhà cũ ở Hàn Khắc Hồ tạ thế sau, liền nên thu hồi thôn tập thể. Mà tay cầm Luru gia doanh quyền thế tối cao Luru Mậu cùng, có thể dễ dàng đem khối này thu về tập thể nhà cũ nhét vào trong túi —— pháp lý cũng không có vấn đề gì, ở Luru gia doanh có thể nói một tay che trời Luru Mậu cùng, đương nhiên không sẽ để ý cái khác.

Nhưng mà Luru Mậu cùng vụn vụn không nghĩ tới, Hàn Khắc Hồ tạ thế ngày thứ ba ban đêm, mình làm ác mộng, dạo đêm ở bên trong phòng đi tới đi lui, còn nói mê sảng : "Ta Hàn Khắc Hồ tín nhiệm người Luru Mậu cùng, mới đem di chúc cho người, người tại sao không lập tức làm theo?"

Đây là thê tử sáng ngày thứ hai nói cho hắn.

Để Luru Mậu cùng cảm thấy dị thường cùng đáng sợ chính là, đêm qua trong mộng cực kỳ khủng bố tình cảnh tuy rằng rất rõ ràng địa ghi vào trong đầu, nhưng một mực không biết nên làm gì miêu tả, thế nào giảng giải đi ra —— này, là một loại hết sức cảm giác quái dị.

Nhưng nghĩ tới khi lúc cũng từng có nhiều lần như vậy trải qua, mỗi khi làm tương tự, ngày thứ hai giảng giải không ra ác mộng, như vậy ngày thứ hai chính hắn liền biết, tối hôm qua khẳng định lại dạo đêm. Vì lẽ đó, Luru Mậu cùng đối với này cũng không có quá để ý, suy nghĩ chính mình nói bậy bạ chỉ vì lẽ đó dính đến Hàn Khắc Hồ, đại khái là ngày có suy nghĩ đêm ắt nằm mộng đi.

Không ngờ, ngày thứ hai buổi tối chính ngủ cảm thấy đây, lão bà đột nhiên ngồi dậy đến, ở trong bóng tối đánh thức hắn, trừng mắt mắt quát hỏi : "Người có phải là muốn tư nuốt ta tòa nhà? Tại sao hiện tại còn không đem tòa nhà cho đồ đệ của ta?"

Luru Mậu cùng mới vừa lấy lại tinh thần thì, lão bà liền nằm xuống ngủ.

Lại như là, căn bản không tỉnh quá.

Này nhưng làm Luru Mậu cùng khiến cho có chút trên hỏa cùng phiền muộn, hắn đem lão bà đánh thức một trận quát mắng, lão bà vừa bắt đầu không tin, lập tức liền sợ hãi muôn dạng địa nói, vừa này mơ thấy Hàn Khắc Hồ nói chuyện cùng nàng, đề cập nhà cũ, còn hỏi Luru Mậu cùng có phải là cầm Hàn Khắc Hồ món đồ gì? Có phải là muốn chiếm Hàn Khắc Hồ nhà cũ?

Di chúc sự tình, Luru Mậu cùng chưa có nói với bất cứ ai, bị lão bà dò hỏi, hắn tâm nghi sợ sệt, nhưng thê thốt phủ nhận.

Trời còn chưa sáng, lão bà liền khởi xướng sốt cao.

Lại một buổi tối, Luru Mậu cùng thì từ lưu cảm hơn nửa đêm từ tây ốc chạy tới âm âm phá cửa, tê hô "Không phải đồ vật của người không thể muốn, đừng mờ ám lương tâm, bằng không từ nay về sau, gia đình không có một ngày an bình, hiện tại chỉ là để cả nhà người không được an tĩnh, qua ít ngày nữa,

Liền để người tận mắt người nhà từng cái từng cái chết thảm..."

Lại một buổi tối, con dâu khuya khoắt ôm hài tử ra khỏi phòng, ngồi ở trong sân khóc lóc, nhưng là không nói câu nào...

Gia đình không yên!

Liên tiếp không ngừng dị thường tình hình, để căn rằng gắng gượng cho rằng "Quý sợ kẻ ác" Luru Mậu cùng, hoàn toàn phục.

Này con mẹ nó!

Không nhìn thấy, mò không được, muốn phát hỏa đi trả thù, uy hiếp cũng không biết làm sao làm, lại nên nhắm vào ai. Lại cứ quý dị này tình hình, còn đem trong nhà chơi đùa quá chừng, còn tiếp tục như vậy, chỉ là dọa, cũng có thể đem trong nhà hù chết mấy cái tử...

Nhận tài đi!

Cho Ôn Sóc chuyển ngụ lại khẩu, đem nhà cũ sang tên đến Ôn Sóc danh nghĩa, đối với Luru Mậu cùng mà nói, căn bản không gọi sự tình. Có thể đã bị mấy ngày nay liên tục quý dị khủng bố sự kiện, quấy nhiễu thành như chim sợ cành cong Luru Mậu cùng, thật lo lắng cho mình nhất thời tham niệm, gặp dẫn đến Hàn Khắc Hồ cái kia chết lão quý, không ngớt không ngừng địa đến gieo vạ người nhà của chính mình.

Vì lẽ đó, Luru Mậu cùng chỉ có thể khẩn cầu Ôn Sóc, cùng đã là ma quỷ Hàn Khắc Hồ cố gắng nói chuyện —— đều dựa theo di chúc làm thỏa đáng, cũng đừng thù dai chứ ? !

Chờ mãi, thấy Ôn Sóc vẫn là đứng ở nơi đó cùng lão quý "Nói chuyện", Luru Mậu cùng trong lòng càng thấp thòm, không nhìn được hỏi : "Sóc, có phải là, không tốt lắm đàm luận? Sự phụ người hắn có điều kiện gì, có thể nói thẳng, ta tận lực làm"

"Hả?" Ôn Sóc lấy lại tinh thần thì đến, hơi nhú mày hơi làm suy nghĩ, khẽ thở dài, nói: "Đàm luận đến gần đủ rồi, hiện tại, đi nhà người xem một chút đi."

"A, hay, hay được!" Luru Mậu cùng vội vội vãi vãi gạt đầu, vươn mình cười lên xe gắn máy, đạp hỏa, mang theo Ôn Sóc phong tri diện chí địa hướng về trong thôn chạy đi —— vừa này Ôn Sóc cau mày nói chuyện làm thái, làm cho Luru Mậu cùng phán đoán, hắn cùng Hàn Khắc Hồ trong lúc đó nói chuyện kết quả, nên không phải quá tốt, nhưng dù sao mình giúp Ôn Sóc ân tình lớn như vậy, vì lẽ đó Ôn Sóc tâm có cảm kích, không tiện đem Hàn Khắc Hồ muốn điều kiện nói ra, liền dự định tiến một bước làm điểm thì cái gì.

Cụ thể làm sao làm, Luru Mậu cùng không hiểu, nhưng thân là Hàn Khắc Hồ đồ đệ Ôn Sóc, tự nhiên cũng có thể là chuyên gia. Như vậy, hẳn từ trước mộ phần rời đi, muốn đi trong nhà nhìn, sẽ không là dự định cùng Hàn Khắc Hồ trở mặt chứ?

Có thể!

Châm ngôn không phải nói "Người quý thù đồ" mà.

Một cái là chết đi lão quỷ, một cái là trẻ tuổi nóng tính hăng hái hiện thể thiếu niên lang... Luru Mậu cùng cân nhắc, nếu như Ôn Sóc thật có thể đuổi đi Hàn Khắc Hồ, bảo vệ gia đình bình an, lại cho hẳn điểm nhi chỗ tốt lại có làm sao?

Tâm sự nặng nề Ôn Sóc đi tới Luru Mậu cùng trong nhà sau, một bên suy nghĩ trước đây Hàn Khắc Hồ đã dạy hẳn những người huyền pháp tri thức, một bên ở trong sân qua lại loanh quanh vài vòng, đến các ốc nhìn một chút, lại ra ngoài ở trạch viện trước sau trái phải cẩn thận thăm dò một phen, trong lòng rốt cục có kết luận cuối cùng: Quả nhiên, như chính mình trước suy nghĩ, căn bản cũng không có cái gì Hàn Khắc Hồ quý hồn sinh sự, Luru Mậu cùng trong nhà chỉ vì lẽ đó xuất hiện một ít dị thường sự cố, tất cả đều là Hàn Khắc Hồ khi còn sống, ở Luru Mậu cùng gia đình ngoại vì bày xuống "Âm hòa ba hào tồn linh" trận pháp ở quấy phá.

Loại này trận pháp bại lộ ở thiên nhiên bên trong, không vì là người thường biết nhìn thấy, hữu hiệu, nhưng không thể trường hiệu quả. Ôn Sóc phán đoán, trận pháp vận chuyển nhiều nhất còn có thể kéo dài bốn ngày, hơn nữa từ ngày hôm qua bắt đầu, trận pháp lực lượng đã bắt đầu hạ thấp.

Có điều, chân tướng không thể nói cho Luru Mậu cùng.

Hơn nữa Ôn Sóc vẫn cứ không làm được hoàn toàn vững tin, huyền pháp chân thực tính. Nhưng hẳn có thể tưởng tượng đến, Hàn Khắc Hồ khi còn sống chỉ vì lẽ đó ở Luru Mậu cùng gia đình ở ngoài bày xuống "Âm hòa ba hào tồn linh" trận pháp, tất nhiên là bởi vì không yên lòng Luru Mậu cùng nhân phẩm, mới sớm để lại một tay —— nếu Luru Mậu cùng ở Hàn Khắc Hồ chết rồi hai ngày bên trong, đem chỗ này nhà cũ sang tên cho Ôn Sóc, hay hoặc là Luru Mậu cùng có lòng làm như thế, vì lẽ đó cũng không chột dạ, trận pháp thì sẽ không vận chuyển, thời gian dài tự nhiên sẽ mất đi hiệu lực. Nhưng Luru Mậu cùng sinh ra tham niệm tư tâm, muốn thôn chiếm nhà cũ, như vậy trong lòng hẳn tất nhiên có quý, như vậy, sẽ gọi ra trận pháp vận chuyển.

Hiện tại, cân nhắc đến Luru Mậu cùng nhân phẩm cùng hẳn quyền thế, vì sau đó sinh hoạt bình tĩnh, Ôn Sóc cảm thấy không thể liên như vậy dễ dàng rời đi, thế nào cũng phải làm đáng một chút.

Một lần nữa trở lại trong sân, Ôn Sóc đứng ở giữa viện, đối với vẫn cùng ở bên cạnh Luru Mậu cùng nói rằng: "Người đi lấy một cái biển rộng bát, bên trong thịnh trên giữa bát nước ấm, lại cho ta nắm một chén nhỏ bột mì đến, nha đứng rồi, còn phải nắm một đôi đũa."

"Được, vậy thì đem ra." Luru Mậu cùng không chút do dự mà đáp ứng, chạy đi hướng về nhà bếp chạy đi.

Rất nhanh, Ôn Sóc muốn đồ vật đều nắm đủ.

"Người đi trên đài ngắm trăng đứng, biệt ly ta quá gần." Ôn Sóc phát tay một cái để Luru Mậu cùng rời đi, sau đó ngồi xổm người xuống, cầm lấy thịnh có bột mì chén nhỏ, một chút hướng về trong tô cũng tung, trong lòng liên tục cười khổ: "Vạn vạn không nghĩ tới, có một ngày ta gặp làm loại này thần côn việc, ai. Hi vọng lão Hàn đầu trước đây giáo những người, thật có thể hữu hiệu."

Bột mì toàn bộ đều đều tung vào biển trong chén, ở trong bát trên mặt nước hiện lên dày đặc một tầng. Ôn Sóc nhe răng nhếch miệng địa nhin đau cắn phá ngón trở tay phải nhón, hướng về trong chén nhỏ hai giọt máu, sau đó cầm lấy chiếc đũa xen vào trong chén cấp tốc khuấy lên.

Môi mở đóng không hề có một tiếng động ngâm chú, tay trái bấm quyết lấy ngón cái, ngón giữa kẹp lại bát một bên.

Cho đến trong bát nước cùng bột mì, thành sền sệt cháo, Ôn Sóc đem dính một tầng hi hồ dán chiếc đũa đầu, nhẹ nhàng đặt ở bát tô bên cạnh, trong miệng nhẹ nhàng ngâm nói: "Có cóc có linh, vào nước mà thành, là mở là đóng, tám phong bát động..."

Tình cảnh quái quỷ xuất hiện.

Chỉ thấy Ôn Sóc hữu lòng tay ra chiếc đũa, đứng dậy mà đứng, cái kia đôi đũa khoái đầu tự xúc không phải chạm đất dính vào bát duyên trên, khoái vĩ nhưng là ngoài triều: hướng ra ngoài, khoái thân vững vàng mà huyền không nằm thẳng.

Tiếp đó, một đôi khoái vĩ chậm rãi nghịch hướng chuyển động, khoái đầu ở bát duyên trượt.

Đứng ở trên đài ngắm trăng Luru Mậu cùng, nhìn ra trọn cả mắt lên!

Kỳ tích a!

Ôn Sóc này tiểu mập mạp, có bản lĩnh thật sự!

Ôn Sóc cũng rất kinh ngạc —— hẳn vạn vạn không nghĩ tới, chỉ là thuận miệng ngâm tụng pháp chú, tâm có suy nghĩ, mượn vật vì là trận, liền xuất hiện như vậy còn như ma thuật giống như kỳ diệu hiệu quả.

Đã như vậy, cái kia chuyện này thì càng phải cẩn thận ứng đối.

Trước hẳn còn cân nhắc, nếu như không có thể làm thành, chiếc đũa đi trên đất, sẽ theo fuck suu vài câu phái Luru Mậu cùng, nói cho cả nhà của hẳn rời

đi đi ra bên ngoài ở mấy ngày, lại trở về đem trong nhà tổng vệ sinh là có thể. Ngược lại Lưu Mậu cùng lại không hiểu những này, càng không biết gia đình đã sớm bị trận pháp vờn quanh, quả chút thời gian trận pháp tự nhiên mất đi hiệu lực.

Hiện tại, trận pháp giải trừ.

Một đôi đũa đang xoay tròn sắp tới 180° sau khi rơi xuống đất, Ôn Sóc nhìn về phía đứng ở trên đài ngắm trăng trở mắt ngoác mồm Lưu Mậu cùng, vẩy tay ra hiệu hẳn lại đây, sau đó quét mắt trong phòng đứng ở trước cửa sổ biểu hiện căng thẳng Lưu Mậu cùng người nhà, thấp giọng nói : "Lưu đại bá, tuy rằng ngươi không nói, nhưng ta đại thể cũng có thể phán đoán ra được mấy ngày gần đây trong nhà của ngươi phát sinh cái gì, hiện tại, trong nhà của ngươi tình hình, gần như đã làm thỏa đáng, ta có sao nói vậy, cũng đừng lời nhiều như vậy cong cong nhiều lời nói. Ngươi nói ngươi, làm sao liền nhìn tới lão Hàn đầu tòa nhà? Trêu đến hẳn đầu bảy đều quá, còn không chịu đi."

"Không, không có, ta chính là bận bịu..." Lưu Mậu cùng mau mau giải thích.

"Được rồi, không có gì hay giải thích, ta vừa nãy đều nói rồi, không lời những người cong cong nhiều, ta cũng không trách ngươi." Ôn Sóc lắc đầu một cái, nghiêm mặt nói : "Kỳ thực, ngươi nên nhìn ra, ta căn bản không biết di chúc chuyện này, càng không nghĩ tới muốn lão Hàn đầu tòa nhà. Từ lúc ta trên cao trung đến hiện tại, ba năm, cùng hẳn đều không tiếp xúc qua, lần này là lão Hàn đầu sắp chết không cho ta cơ hội cự tuyệt a... Ngươi có nghĩ tới hay không, lão Hàn đầu chết rồi đều có thể gieo vạ người, bản lĩnh lớn như vậy, tại sao đến chết lại lười hiu quạnh tuyệt hộ?"

Lưu Mậu cùng ngăn người : "Ngươi là nói..."

"Hắn là phương diện này người lãnh nghề, đều trấn giữ không được tòa nhà tà sát phong thủy." Ôn Sóc bĩu môi, bịa chuyện : "Hiện tại ngược lại tốt, đem này sạp hàng việc khó nhai giao cho ta, ngươi nói ta tuổi còn trẻ, mưu đồ gì a? Ta làm điểm nhai cái gì không được, cần phải xem hẳn như vậy, cả đời sống được khổn cùng chán nản lẽ lười hiu quạnh, này không phải hại ta à? !"

"Này, chuyện này... Có như thế tà tính?" Lưu Mậu cùng rùng mình một cái, âm thầm vui mừng, sợ không thôi.

"Cũng coi như là ta tạo nghiệt, lúc trước tuổi còn nhỏ không hiểu chuyện, bị lão Hàn đầu lừa gạt học chút đồ ngón ngang, ai." Ôn Sóc thờ dãi một hơi, nói: "Ta có sao nói vậy, chuyện này ta không tốt oán ngươi, giúp ngươi đem lão Hàn đầu đưa đi, cũng coi như cho mình tích đức. Nhưng ngươi cũng không thể đem ta gặp làm loại này việc tin tức, nói cho người khác biết."

Lưu Mậu cùng một mặt nghi hoặc : "Đây chính là bản lĩnh thật sự, ngươi sợ cái gì?"

"Bản lĩnh thật sự? Lão Hàn đầu có được khỏe hay không?"

"Ấy..." Lưu Mậu cùng nghĩ thầm cũng thật là, chính mình khi còn trẻ, chính là kiến quốc sơ kỳ, ở bên ngoài trời giạt khắp nơi nhiều năm sau trở lại trong thôn lão Hàn đầu, đã là đến mấy chục tuổi người, ít năm như vậy, tháng ngày trải qua được kêu là một cái khổ —— ba phần năm phần, bốn thanh, Cách mạng Văn hoá... Cái nào một lần toàn quốc trong phạm vi vận động bão táp Hàn Khắc Hồ đều không thể may mắn thoát khỏi, những năm đó, hẳn chính là một con chuột chạy qua đường, người người gọi đánh. Thật vất vả ngao đến cái cách mở ra, không còn ai phê đầu, những năm này tình cò có thể kiếm điểm nhai tiền nuôi nhà sống tạm, lại năm lần bảy lượt bị người báo cáo tố giác, bị đồn công an vồ vào đi phạt tiền... Bây giờ suy nghĩ một chút, lão Hàn đầu được quá đã kích cùng nhiều năm như vậy tao tội, cũng không tính là cái gì, lẽ lười hiu quạnh tuyệt sau, mới là to lớn nhất bị kịch!

Liền, Lưu Mậu cùng lập tức đối với Ôn Sóc sinh ra vô hạn lý giải cùng lòng thông cảm, kiên định gật đầu nói : "Kỳ thực ta cũng sợ mất mặt, trong nhà mấy ngày nay tình huống không có cùng bất luận người nào đề cập quá, vì lẽ đó có thể bảo đảm, không ai biết ngươi gặp làm loại này việc, ta cũng sẽ không đối với bất kỳ người nào đề cập, ngươi là lão Hàn đầu đồ đệ."

"Vậy được, ta trở lại."

"Ai, tiểu súc, đừng đi, cơm tối liền ở nhà ăn, ta mua điểm nhai rượu ngon thức ăn ngon..."

"Không cần, hẹn gặp lại."

"Nhưng là..."

"Yên tâm đi, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, sau đó trong nhà sẽ không có chuyện gì!"

...

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Nhà cũ có Quý

Ăn xong cơm tối, nhìn mẫu thân ngồi ở trên ghế sofa cầm mới tỉnh nền nhà địa sử dụng chứng, cao hứng không ngâm mồm vào được nhi đáng về, Ôn Sóc lắc đầu một cái, trong lòng không chỉ không có kích động cùng hưng phấn, còn có chút buồn nản cùng tự trách : "Tốt xấu cũng là ở tiền nhân trên cầu trà trộn quá nhiều năm kẻ già đời, dĩ nhiên xuất hiện thấp như vậy cấp sai lầm

Thực sự là kinh nghiệm xã hội cùng từng trải không đủ a."

Chuyện này phát sinh bản lại đột nhiên, hơn nữa lại quá mức quý dị, nếu không có Ôn Sóc trước đây ở tiền nhân kiểu nghe có thêm lão Hàn đầu giảng giải thần quái cổ sự, đã sớm bị vô hình địa hun đúc đến đối với quý quái không có quá nhiều hoảng sợ, lại có thêm cùng chết đi lão Hàn đầu đối thoại trận đó "Ác mộng" ăn mồi, có thể hẳn dĩ nhiên sợ hãi đến tay chân luống cuống.

Mà nhìn thấy Lưu Mậu cùng ẩn đường trên thanh ngân sau khi, hẳn vẫn luôn đang suy nghĩ hồi ức dĩ vãng lão Hàn đầu đã dạy huyền pháp tri thức, từ bên trong tìm ra giải quyết vấn đề phương pháp, còn lo lắng vạn nhất huyền pháp xuất ra không có tác dụng, lại nên thế nào ở Lưu Mậu cùng người như vậy trước mặt che lấp. Vì lẽ đó, Ôn Sóc sơ sẩy cực kì trọng yếu một điểm—— chính là không lợi không dậy sớm nổi, lão Hàn đầu khi còn sống phương pháp bày trận, lao tâm lao lực cho Lưu Mậu cùng bố trí bộ, mà chính mình, nhưng không trả giá Lưu Mậu và giải quyết phiền toái lớn như vậy... Nên lấy tiền!

Làm sao cứu vãn tổn thất đây?

Sáng ngày thứ hai, Lưu Mậu cùng đứng hẹn mà tới, mặt đỏ lừ lừ so với hôm qua tinh thần gấp trăm lần. Nhìn thấy Ôn Sóc cùng Lý Cẩm mẹ con sau khi, càng là nhiệt tình bên trong dẫn theo chút vẻ cung kính, bị Ôn Sóc đứng lúc dùng ánh mắt cảnh cáo nhắc nhở, mới cố nén chưa có nói ra cảm tạ Ôn Sóc phương pháp trở hết tài năng, tối hôm qua trên trong nhà quả nhiên tắt cả bình an.

Liên Lý Cẩm mấy lần tự đáy lòng cảm tạ, để Lưu Mậu cùng cả người đều không thoải mái, thỉnh thoảng liên lúng túng áy náy địa liếc mắt nhìn Ôn Sóc.

Lưu Mậu cùng lái xe gần mấy mang theo Ôn Sóc, đem cự hộ khẩu trang đưa đến vân đài nhai đồn công an, lại đến dọc theo sông hương đồn công an chụp ảnh công việc thân phận mới chứng, trở lại tiểu khu lúc, Lý Cẩm đang đứng ở đơn nguyên ngoài cửa chờ bọn họ, bên cạnh xe ba bánh sau đầu bên trong, bày đặt cái chổi, cây chổi, cái xẻng, chậu nước, cây lau nhà chờ tắt cả thanh khiết dụng cụ.

"Mẹ, người không đi làm?" Ôn Sóc một mặt kinh ngạc.

"Ta mời nghỉ nửa ngày." Lý Cẩm cười híp mắt vỗ vỗ xe ba bánh tay lái, nói: "Đi, người cười ba vòng, mang nướng đi tòa nhà nơi đó nhìn, lão Hàn đầu đi rồi nhiều ngày như vậy, trong nhà có thể chiếm được cổ gắng quét tước quét tước."

Nhìn ba vòng trong thùng xe sau công cụ, Ôn Sóc dờ khóc dờ cười : "Mẹ, chúng ta lại không được, có cái gì tốt quét tước?"

"Đưa nhỏ ngốc, vậy cũng là người trách viện rồi, coi như là không được cũng đến thường thường dọn dẹp." Lý Cẩm không nói lời gì địa ngồi vào xe ba bánh sau đầu bên cạnh, một bên nhìn về phía Lưu Mậu cùng, nói: "Lưu trưởng thôn, sau đó ta nhà tiểu súc chính là Lưu gia doanh người, người có thể chiếm được nhiều quan tâm, bình thường bọn ta không ở bên kia trụ, nhà cũ còn phải ngại nhiều bận tâm"

Kỵ ở trên xe máy không hạ xuống Lưu Mậu cùng lúc này vỗ bộ ngực bảo đảm : "Yên tâm đi, chuyển sang nơi khác ta không dám hứa chắc, nhưng ở Lưu gia doanh, chỉ nếu ta nói câu nói, tiểu hài nhi cũng không dám hướng về nhà người trên cửa viện vút một viên hòn đá nhỏ!"

"Cái kia cảm tình được, cảm tạ lưu trưởng thôn!" Lý Cẩm cười híp mắt, lại giục Ôn Sóc : "Còn lo lắng làm gì, đi a!"

Ôn Sóc bắt đầu dĩ, lắc đầu một cái cười lên ba vòng.

Nhà cũ ở vào Lưu gia doanh thôn tây bắc, cùng vân đài đại lộ trong lúc đó, còn có một đạo hẹp hạng cùng một loạt giản dị nhà dân, cái này cũng là cuối thập kỷ 90 thị trấn cao tốc phát triển trong quá trình loạn như —— thôn dân nắm tiền hồi lộ thôn cán bộ, đang không có xin đến nền nhà địa sử dụng chứng hoặc thuê nông thôn thổ địa xây dựng sử dụng chứng tình huống, sát bên đại lộ trái pháp luật thi công xây phòng, đơn giản xây lên mấy gian, liền có thể làm cơm điểm, sửa xe loại hình môn thị, cũng có thể làm ra thuê.

Kỳ thực, bây giờ Lưu gia doanh thôn ủy đại viện, kiến quốc trước là lão Hàn đầu nhà, hẳn tổ tiên là mười dặm tám hương có tiếng đại địa chủ, chỉ là ở chiến tranh niên đại cửa nát nhà tan trời giạt khắp nơi, kiến quốc sau, chỉ có lão Hàn đầu lẻ loi hủi quanh địa trở về nhà, đáng tiếc bởi vì trong nhà thời gian dài không người, hơn nữa trải qua thời kỳ chiến tranh thổ cải, to lớn trách viện đã sớm bị thu về thôn tập thể hết thấy. Lão Hàn đầu bởi vì thành phần cùng gia đình vấn đề,

Lại nhiều năm không về, cụ thể ở bên ngoài làm những gì không ai biết, chính hắn cũng không nói, vì lẽ đó thôn đại đội không có cho hắn phân chia nền nhà địa cùng nhà ở, nhưng cũng đáng thương hắn không chỗ ở lại, liền để hắn ở tạm ở thôn ủy trong đại viện sát bên chuồng ngựa hai gian phá trong phòng.

Cải cách mở ra sau, Hàn Khắc Hồ ra mấy lần xa nhà, nói là làm ăn, sau đó vẫn đứng là kiếm lời không ít tiền.

Khi đó, bởi các hạng pháp quy còn không kiện toàn, mà Hàn Khắc Hồ trong tay lại có tiền, ngay ở ngoài thôn mua toàn thôn to lớn nhất một khối nền nhà địa, cũng xây lên ba gian đại nhà ngói. Đáng tiếc nhà ngói vừa đắp kín, tường viện còn chưa đào đất cơ đây, có một ngày, mấy cảnh sát đột nhiên đi tới Lưu gia doanh, đem Hàn Khắc Hồ cho bắt đi. Các thôn dân thế mới biết, bỗng nhiên hưng bạo giàu lên Hàn Khắc Hồ, ở phía nam làm chuyện làm

ăn, kỳ thực là làm phong kiến mê tín, có người nói, hắn còn mấy lần lên lút xuất cảnh đến Hồng Kông cảng, cho một ít nhà giàu xem ở ngoài tai hư bệnh...

Sau đó, Hàn Khắc Hồ tiền dư bị tiền phi pháp.

Cũng còn tốt, không đem hắn nên nhà địa cùng xây lên nhà thanh tra tịch thu tịch thu.

Hàn Khắc Hồ không thể làm gì, hắn đã có tuổi, hơn nữa cái cách mở ra trước đưng phải quá nhiều phê đầu cùng hãm hại, thân thể vốn là rất kém cỏi, lần này xây nhà không thuận còn bị tiền phi pháp thu vào, cả người gặp đã kích hắn, liền chẳng muốn lại đi xa nhà, cũng không còn cái kia phân tâm lực, thẳng thần lựa chọn đến tiền nhân trên cầu thời gian dài bày sạp, một chút tích góp tiền được chẳng hay chớ, ngược lại cũng miễn cưỡng cho trạch viện lũy thế nổi lên một vòng chỉ có 1m50 cao gạch mộc tường, hướng nam mở cửa viện, là dùng phế gỗ đơn giản ghép lại đỉnh lên hàng rào môn, những năm này những mưa gió quá khứ, gạch mộc tường viện từ lâu loang lổ không thể tả, hàng rào môn càng là trải qua mấy lần tháo dỡ thay đổi, xiêu xiêu vẹo vẹo một cước liền có thể đạp nát.

Ôn Sóc lấy ra chìa khoá mở khoá, dùng tay nâng lên chỉ có tính chất tượng trưng tác dụng hàng rào môn, dời đi hơn một thước rộng trống rỗng.

Lý Cầm ở phía sau đẩy xe ba bánh tiến vào viện.

To lớn trong sân, một cái dùng phế gạch lát thành, không đủ rộng một mét hẹp đường nổi thẳng đường cửa nhà, hẹp giữa đường lại hướng tây nam duỗi ra một cái đồng dạng độ rộng hẹp đường, thẳng tới tây nam góc tường nơi, dùng phế gạch lũy thế lên lộ thiên nhà xí.

Trong viện mọc ra mười mấy khóa du thụ, cây táo, lựu thụ, bây giờ chính là cảnh lá sum xuê thời điểm, đem trong sân giả ra từng mảng từng mảng nồng nặc xanh tươi.

Ngồi nam triều bắc, năm đó có thể xưng là "Đại" ba gian nhà ngói, bây giờ so với quanh thân phòng ốc, có vẻ thấp bé cũ nát, còn không bằng ven đường những người phi pháp dựng lên môn gian hàng cao to. Bởi vì Hàn Khắc Hồ khối này nên nhà địa năm đó xây nhà lúc, vị trí còn ở vào ngoài thôn, mà phụ cận phòng ốc trạch viện, đều là mấy năm qua mới xây lên đến.

Mở ra xe gắn máy trước hết đến Lưu Mậu cùng, vẫn chờ ở cửa viện, mãi đến tận Ôn Sóc cùng Lý Cầm tiến vào viện, lúc này mới theo đi vào sân, hơi có chút đưa Phật đưa đến tây thái độ, nhiệt tình nói rằng: "Các người nương hai đừng vội quét tước, trong phòng ngoài phòng chung quanh nhìn, làm quen một chút, suy nghĩ thêm còn có cái gì cần, cứ việc nói..."

Ôn Sóc lòng mảy không dễ bị phát hiện địa gạt gạt, nhưng cố ý để Lưu Mậu cùng nhìn thấy.

Lưu Mậu cùng lòng sinh một tia nghi hoặc.

Đi tới cửa nhà, mở khóa đẩy cửa, Ôn Sóc chân trước mới vừa bước vào, lập tức liền lui đi ra, gơ tay ngăn trở mẫu thân, biểu hiện nghiêm túc cau mày nói rằng: "Me, chớ vào đi... Cái kia, ngài vẫn là đi về trước đi, nơi này ta đến quét tước là được..."

"Làm gì?" Lý Cầm hơi kinh ngạc, lại có chút nghi bất mãn nói.

Đứng ở phía sau Lưu Mậu cùng, càng là kích Linh Linh rung mình một cái —— này lão Hàn đầu trong nhà, khẳng định có gì đó cổ quái.

Liền Lưu Mậu cùng rất muốn quay đầu liền đi.

Hắn đối với loại này tà hành sự tình lòng vẫn còn sợ hãi, chỉ lo lại nhiễm phải cái gì vật bẩn thỉu.

Ôn Sóc cười khò đối với mẫu thân nói rằng: "Me, ta biết ngài không mê tín, có thể châm ngôn không phải nói mà, tin thì có không tin thì lại không, trước đây lão Hàn đầu đã dạy ta một ít lão bối người chú ý, hắn bây giờ vừa qua khỏi đầu bảy, lại quanh năm là lẽ loi hủi quanh một người ở lại, vì lẽ đó trong nhà khó tránh khỏi còn có lưu lại hơi thở của hắn, lúc này ngài một người ngoài, lại là nữ nhân, nữ giới thuần âm, một là dễ dàng nhiễm âm khí, hai là, đến nhà vào nhà lời nói đối với người bị chết cũng có bất kính ý tứ, vì lẽ đó ta cảm thấy, ngài vào nhà không thích hợp, tốt nhất tránh một chút..."

Nói thì nói như thế, nhưng Ôn Sóc trong lòng rõ ràng, kỳ thực mẫu thân cho tới nay lại như rất nhiều nữ giới như thế, đối với những thứ đồ này bán tín bán nghi.

Quả nhiên, Lý Cầm lộ ra một vết vẻ sợ hãi, nói: "Cái kia, vậy chúng ta qua mấy ngày trở lại."

"Ta cùng Lưu đại bá là nam nhân, không có chuyện gì." Ôn Sóc cười cợt, nói: "Lại nói, lão Hàn đầu quá đầu bảy, trong nhà này cũng không thể đều là không dính tức giận, có người thường xuyên đến hướng về ra vào, dương khí đủ, vật bẩn thỉu mới sẽ không đi vào trụ."

"Ai nha, cái gì lung ta lung tung, đều là chút phong kiến mê tín... Ta đi về trước, làm lỡ đi làm!" Lý Cầm ngoài miệng bất mãn mà lại nhai vội vã rời đi.

Nhìn Lý Cầm thân ảnh biến mất ở ngoài cửa viện, Ôn Sóc quay đầu mang theo ả ý mà liếc nhìn về mặt vô cùng nghi hoặc cùng dư quý về Lưu Mậu cùng, sau đó xoay người đi vào tia sáng tối tăm trong phòng, đem nho nhỏ cửa sổ mở ra thông gió thông khí, một bên đánh giá trong phòng hoàn cảnh —— nhà chính đối diện cửa phòng vách tường phía bắc, mang theo một bộ cũ kỹ, khoảng 1m50 cao, rộng tám mươi cm họa, họa bên trong phương xa có mây mù bao phủ, dãy núi chập trùng, ánh bình minh vừa ló rạng, dãy núi dưới sông nhỏ uốn lượn chảy xuôi; một vị rất có cổ phong ông lão, trường sam màu xanh, tóc dài bàn kê khóa thanh cân, vài sợi râu dài cùng tay áo ở trong gió phiêu phiêu, tay phải nắm một cuốn sách, tay trái nắm một mặt to bằng lòng bàn tay Âm Dương Bát Quái kính, cang lộ vẻ tiền phong đạo cốt, ở trong núi trên đường nhỏ về mặt ung dung chậm rãi đi chậm, bên cạnh là

quái thạch đá lổm chổm, từng mảnh từng mảnh úc hành thảm thực vật có tính điềm hoa đại, có Thái Diệp phiến phiến, phía sau đường loan tại một cây kiền cường lão tùng thờ người ra huyền không, có Tiên hạc ngừng lạc từng dưới, có Tiên hạc chính ngao du mà tới...

Chính bức họa, lộ ra làm người tâm thần thoải mái tĩnh mịch ý cảnh.

Bức họa phía dưới, thiếp tường trí thả chất liệu đá trường điều mây, một tấm hình vuông cũ kỹ đường bàn, trường điều mây trên có một cái tiểu lư hương cùng hai toà tiểu giá cắm nền, đường bàn hai bên bày ra cũ kỹ ghế Thái sư.

Ngoài ra, nhà chính bên trong không có những khác đồ nội thất.

Trên đất bày ra gạch đỏ, lâu năm duyên cớ, gạch đỏ mặt đất đã biến thành màu đen toả sáng.

Nhà chính cùng tây ốc, đông ốc, đều có môn tương thông, vì lẽ đó ba gian phòng ốc không có thiên môn, chỉ có nhà chính đối ngoại mở ra cửa chính.

Lưu Mậu cùng ở cửa do dự hồi lâu, mới lau mồ hôi trên trán châu cẩn thận từng li từng tí một mà đi vào, vừa vào nhà liền cảm thấy cảm giác mát mẻ xâm thể, hần rùng mình một cái, không nhịn được hỏi : "Sóc, người mới vừa rồi cùng mẹ người nói những câu nói kia, là thật sự?"

Ôn Sóc quay đầu nhìn Lưu Mậu cùng, mấy giây sau, mới cười khò lắc đầu một cái, hỏi một đằng trả lời một nẻo mà nói rằng : "Người trước đây, đến cùng cùng lão Hàn đầu lớn bao nhiêu thù hận?"

"Cái gì?" Lưu Mậu cùng một mặt nghi hoặc.

"Hoặc là, các người trước đây có quan hệ gì?" Ôn Sóc thờ dài, nghĩ mãi mà không ra giống như lâu bầu nói: "Người quý thù đồ, quý cùng người không giống nhau a, khi còn sống dù lớn đến mức nào độ người, hóa làm quý đều sẽ bụng dạ hẹp hòi, hần làm sao liền... Ai."

Lưu Mậu cùng nom nóp lo sợ mà nói rằng : "Sóc, người, người đừng nói nửa đoạn nói a, đến cùng làm sao?"

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Hạc giấy làm tin

"Ngày hôm qua ta phương pháp đem hần từ trong nhà của người mời đi, nhưng không nghĩ tới lão quý này tính khí đủ cường..." Ôn Sóc nhú nhú mày, trong thần sắc toát ra thương hại cùng vẻ đồng tình, dùng trấn an ngữ khí khuyên nhủ : "Kỳ thực đi, sự tình kiểu này nghĩ thông suốt rồi cũng không có gì ghê gớm. Lưu đại bá, ta hiểu rõ ngài người này gan lớn, bình thường không sợ trời không sợ đất, vì lẽ đó, coi như là lão Hàn đầu quyết tâm muốn hại : chỗ yếu ngài, cũng không cần sợ hãi, ngài hòa khí, dương khí đủ, quý đều nên sợ ngài. Lại nói, hần thật đem ngài hại chết, ngài đến thời điểm cũng biến thành quý, có thể nhiều đạt được hần sao? Ngài như thế muốn, trong lòng liền nên càng chân thật, dũng khí càng đủ!"

Lưu Mậu cùng vừa nghe, cũng thật là có chuyện như vậy, trong lòng cảm kích Ôn Sóc đồng thời, cũng có chút lảng lảng.

Người nào không biết lão từ gan lớn, lòng dạ độc ác?

Ở Lưu gia doanh, ai dám đối nghịch với lão từ? !

Có thể nghĩ lại vừa nghĩ, Lưu Mậu cùng cả người mồ hôi lạnh ứa ra, cũng không lo nổi hình tượng của bản thân, run lập cập mà nói rằng : "Sóc, đại bá cũng không muốn thành quý a, lại nói, coi như là ta không sợ chết, có thể, nhưng là lão Hàn đầu muốn gieo vạ người nhà ta..."

"Chuyện này..." Ôn Sóc cũng phát sầu, dùng sức vò đầu : "Theo lý thuyết, hần không nên hẹp hòi như vậy, tòa nhà này ngài đã cho ta a."

"Cũng không phải sao, ai..." Lưu Mậu cùng bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, vỗ một cái trán căng thẳng vạn phần nói rằng : "Sóc, người sáng mắt trước mặt không nói tiếng lóng, đại bá liền nói thật với người đi, hai mươi năm trước đại bá thường thường dẫn người phê đầu lão Hàn đầu, cũng xác thực đem hần chơi đùa không nhẹ, nhưng khi đó liên cái kia chính trị bầu không khí, ta cũng có nỗi niềm khó nói a, lại nói, khi đó tuổi trẻ không hiểu chuyện, người cùng lão Hàn đầu nói một chút, có điều kiện gì có thể đàm luận mà."

"Thì ra là như vậy." Ôn Sóc gật gù, chợt một mặt hoảng sợ đánh giá chung quanh một phen, biểu hiện càng căng thẳng, cũng mang theo lo lắng về địa cấp bách nói rằng : "Lưu đại bá, chỗ này nhà cũ cho ngài đi, ta không muốn, coi như là bồi thường ngài khổ cực tiền. Còn ngài cùng lão Hàn đầu sự việc của nhau nhi, ta quản không được, cũng không dám quản."

Nói xong, Ôn Sóc chiếc chìa khóa không nói lời gì đặt nhét vào ngực người nữ Lưu Mậu cùng trong tay, quay đầu bước nhanh đi ra ngoài.

Lưu Mậu cùng hải đến mau mau một cái nắm lấy Ôn Sóc cánh tay : "Ai, đừng đi!"

"Ta thật quản không được." Ôn Sóc về mặt đưa đám nói rằng.

"Làm sao muốn nhúng tay vào không được? Ngày hôm qua ngươi ở nhà ta còn nói sự tình đã làm thỏa đáng, ngươi gạt ta? !" Lưu Mậu cùng vừa giận vừa sợ, sốt ruột bệu bệu hoảng mà nói rằng : "Chuyện này, ngươi nhất định phải quản đến cùng, ngươi, ngươi mặc kệ, ta làm sao bây giờ? Đây phá tòa nhà ai hửn mẹ yêu muốn ai muốn đi, ta không gì lạ : không thêm khát, ta cũng không dám muốn a! Sóc, ngươi tuyệt không có thể buông tay mặc kệ, ngươi nói, muốn bao nhiêu tiền, ta cho ngươi tiền, con mẹ nó ngươi dám mặc kệ, lão tử không để yên cho ngươi! Lão tử nếu như thật bị lão Hàn đầu hại chết, cũng phải kéo ngươi làm chịu tội thay, còn có mẹ ngươi, a không, ngươi đừng hiểu lầm, sóc a, ngươi bắt luận làm sao cũng đến giúp ta một tay... Ta cái kia cái gì, ta cho lão Hàn đầu đem chỗ này tòa nhà tu sửa một hồi, ta cho hửn sửa chữa tường viện, lấp đặt cửa lớn, ta cho hửn cung bài vị, cho hửn tu mộ, lấp đại bi, thực sự không được, lão tử ở trong thôn cho hửn tu một toà miếu, này tổng được chưa?"

Lưu Mậu cùng giữa uy hiếp giữa cầu xin, nói năng lộn xộn một trận nói, tựa hồ thực sự là nói di chuyển, cũng sợ rồi Ôn Sóc.

Hửn dừng bước lại, về mặt đưa đám rất là vô tội cùng làm khó dễ mà nói rằng : "Lưu đại bá, ngài này không phải để ta làm khó sao? Là, lão Hàn đầu trước đây đã dạy ta nên xử lý như thế nào chuyện như vậy, nhưng ta một chút lên đàn phương pháp kinh nghiệm đều không có, hơn nữa giải quyết lão Hàn đầu hóa thành ác quỷ, lên đàn phương pháp hơi có sai lầm, sẽ muốn ta mệnh a! Mặc dù là, ta không sai lầm, để lão Hàn đầu hồn phi phách tán, chính mình cũng sẽ giảm thọ, ta, ta còn rất trẻ, ta mưu đồ gì a? Lưu đại bá, ngài vẫn là khác tìm cao nhân đi, nha đúng rồi, ta lòng tốt xin khuyên ngài một câu, mau chóng đi nơi khác hỏi thăm chân chính cao nhân, tiên nhân kiểu mấy vị kia căn bản không làm được, ngài cũng đừng ở trên người bọn họ lãng phí thời gian..."

"Ta trên chỗ nào tìm cao nhân đi?" Lưu Mậu cùng đều sắp khóc lên, hửn đương nhiên biết, tiên nhân trên cầu những người đoán mệnh xem tướng,

Tất cả đều là chút tên lừa đảo.

"Ngược lại, nên nói ta đều nói rồi, ngài đừng làm khó dễ ta." Ôn Sóc xoay người bước nhanh ra ngoài.

Lưu Mậu cùng biểu hiện lo lắng địa nhanh chân đuổi theo, ở trong sân lôi kéo trụ Ôn Sóc, xem đi ra bên ngoài có thôn dân đi ngang qua, vội vàng trang làm ra một bộ bình tĩnh đáng đáp, một bên cau mày nhẹ giọng lại nói : "Sóc, ngươi mới vừa nói, có thể lên đàn phương pháp, vậy thì thử xem. Nếu như ngươi dám buông tay mặc kệ, ta liền đem ngươi học lão Hàn đầu một thân bản lĩnh chân tướng tuyên dương ra ngoài, còn có thể nói cho tất cả mọi người, ngươi ở nhà ta phương pháp quá trình, làm cho tất cả mọi người đều biết, ngươi là lão Hàn đầu đồ đệ! Ngươi, ngươi chính là cái tiểu thần côn, ta còn có thể nói cho người khác biết, lão Hàn đầu hại việc của ta..."

"Lưu trưởng thôn!" Ôn Sóc biểu hiện hoảng loạn, lại có chút tức giận địa cả giận nói : "Ngươi này không phải hửn ta mà, chúng ta không thù không oán."

"Ta cái này cũng là không có cách nào a!" Lưu Mậu cùng dùng cầu xin ngữ khí uy hiếp nói : "Sóc, ngươi biết ta là người như thế nào, nhiều năm như vậy đều là người khác cầu ta, lúc nào ta cầu quá người khác? Thật đem ta làm cho không có cách nào, ta có thể chuyện gì đều làm được đi ra. Vì lẽ đó lần này, ngươi cần phải cứu cứu ta, ta sẽ không bạc đãi ngươi!"

Nói lời nói này đồng thời, Lưu Mậu cùng dần dần lộ ra tàn nhẫn về, đồng thời không nói lời gì mà đem chìa khóa nhét vào Ôn Sóc túi quần.

Thấy hỏa hầu gần đủ rồi, Ôn Sóc liền cúi đầu mặt mày ủ rũ nôm nóp lo sợ địa suy nghĩ một phen, tiện đà ngẩng đầu nhìn kỹ Lưu Mậu cùng, nghiêng răng nghiêng lợi mà nói rằng : "Lưu trưởng thôn, ngươi thật đúng là... Hành, ta sợ ngươi rồi! Nhưng ta có sao nói vậy, tám ngàn đồng tiền, ta không thêm đến xia vì tiền cũng cho ngươi hoàn thành. Mặt khác, thông qua chuyện này, ta có thể coi là nhìn rõ ràng ngươi là người nào, bắt đầu từ bây giờ, giữa chúng ta mới vừa kết làm điểm ấy nữ giao tình, xem như là xong rồi!"

Nói đều nói đến đây phần lên, sự tình lại như vậy hung hiểm khẩn cấp, Lưu Mậu cùng chỗ nào còn sẽ để ý cùng Ôn Sóc có hay không giao tình? Hửn cắn răng một cái nói rằng : "Được, ta hiện tại liền đi lấy tiền, còn có nhu cầu gì ngươi mau mau nói, đừng làm cho lão tử một chuyến chuyến chạy!"

"Ba năm trở lên lão công gà một con, áo lam chỉ mười tám tấm, áo vàng chỉ ba mươi sáu tấm, hồng ngon nên hai chỉ, tiểu nhân là được, tế hương 18 chỉ, còn có gạo, gạo kê mỗi nửa cân, lại đi thuốc Đông y điểm mua hai tiền thần sa, một bình mực nước..." Ôn Sóc dùng một chút, lắc đầu nói : "Ta xem trước một chút lão Hàn đầu trong nhà có hay không lưu giữ, có, thần sa, bút lông, giấy vàng liền không cần mua, ta nhiều lắm họa vài tờ phù, đúng rồi, trở lại nửa cân gạo nếp."

"Còn có những khác sao?" Lưu Mậu cùng cau mày nói : "Ở nơi nào lên đàn phương pháp?"

"Liền ở đây! Lão Hàn đầu ở chính mình trong nhà phương pháp để lại rồi : cái, rất khó thanh trừ." Ôn Sóc nhìn phía sau, lại nói : "Ngươi mua gà trống bước nhỏ về nhà mình, ở đường cửa nhà giết chết, bên trong ở ngoài tung chút máu gà, tuyệt đối đừng lau, chờ ta lên đàn phương pháp, bắt luận thành công hay không, quá bảy ngày lại thanh tẩy. Nhớ tới vậy xong máu gà liền vội vàng đem chết gà trống đem ra, ta còn phải dùng máu gà, thần sa, mực nước dính lú đến đồng thời vẽ bùa dùng. Nha đúng rồi, ngươi mau chóng, hướng về trong nhà nuôi một con chó, tốt nhất là màu đen chó đất, công."

"Còn có yêu cầu sao?"

Ôn Sóc lắc đầu một cái, xoay người đi vào nhà.

"Đừng tìm, ta toàn mua đủ lấy cho ngươi đến!" Lưu Mậu cùng xoay người chạy ra ngoài, rất nhanh, xe gắn máy tiếng động cơ nổ tiếng vang lên.

Đi nhiên vào nhà Ôn Sóc lộ ra một vết cười yếu ớt, nhẹ giọng ngâm nga cười nhỏ.

Hắn đi tới đến tây ốc, nơi này là làm cơm nhà bếp, than tổ ong bếp lò từ lâu tắt, tràn đầy đầy mỡ bản thiêu cửa sổ, mỡ hé bên trái một tấm, bụi đất thổ trên bề cửa sổ, có mấy cái chĩa đựng dầu muối tương thô chiếc lọ, bếp nấu bên cạnh một tấm cự giường đơn trên bày ra đại bả, bên trong chéch thả to to nhỏ nhỏ mấy cái bát, trên tường mang theo dao phay, chảo có cán, một cái hồng thủy vại trên che kín cao lương cán liễu chế cái nắp, hồ lô làm thành bầu nước đặt ở cái nắp một bên.

Tây ốc bắc đầu, dùng phế gạch lũy lên hai cái cao mấy chục cen-ti-mét, khoảng thời gian khoảng 1m50 trụ cột, mấy cây cự chuyên mộc khoát lên gạch trên, cách mặt đất phòng ẩm, mặt trên chông mấy túi lương thực.

Ôn Sóc lắc đầu một cái, xoay người lại đi tới đông ốc.

Đông ốc là phòng ngủ, một chiếc giường đơn, mặt trên liễn chấn đơn đều không có, đạo nệm rom cùng vị tịch pho ở phía trên. Bên cửa sổ, dán vào đông góc tường thả một tấm cổ xưa bản, bên trái hai cái trong ngăn kéo dùng kiểu cũ thiết chế hình tròn tòa bản, như vậy liễn có thể một cái tòa khóa lại hai cái ngăn kéo, phía bên phải ngăn kéo không khóa lại, không biết bị ai đánh mở ra ước mười cm, lộ ra bên trong mấy tấm bùa chú.

Ôn Sóc đem phía bên phải ngăn kéo hoàn toàn kéo dài, lấy ra mấy tấm bùa chú tùy ý nhìn một chút, liễn thả trở lại.

Nắm chìa khoá mở ra tòa, gỡ xuống tròn tòa bản, đem hai cái ngăn kéo toàn bộ kéo dài —— như hẳn dự liệu, bên trong quả nhiên có nghiền mực, bút lông, trang bị thân sa túi ni lông, cùng với một xấp cất được, nhưng còn chưa thư phù giấy vàng.

Còn có to bằng lòng bản tay người lớn tiểu, dùng giấy vàng bẻ gãy thành hạc giấy.

Ôn Sóc cảm lấy hạc giấy cau mày đánh giá vài lần, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, hay dùng ngón trở tay phải chấm chút nước bọt, ở hạc giấy hai mắt vị trí bôi lên, đồng thời nhẹ nhàng ngâm tụng vài câu pháp chú... Trên hạc giấy, lập tức lộ ra mờ hồ chữ viết.

Hàn Khắc Hồ đã từng đối với Ôn Sóc nói quá "Hạc giấy hàm tin", dùng bỏ câu huyết điều chế thân sa cùng người làm phép hai giọt máu, thiêu "Minh khí phù", thi pháp niệm chú, ở giấy vàng dâng thư tin, chữ viết làm thỉnh sau khi người bình thường căn bản không nhìn thấy, chỉ có hiệu việc huyền sĩ, lấy bản thân nước bọt thấm nhuận hạc giấy mất bộ, minh mâu, lấy pháp chú hoá minh khí, chữ viết liền đi ra.

Mở ra hạc giấy, một phong vị là màu đỏ tín hiện ra ở Ôn Sóc trước mắt :

Tiểu mập mập, khi người mở ra phong thư này thời điểm, ta đầu bầy nên đã qua. Hiện tại, tín tượng ta dạy cho người những người huyền pháp chứ?

Ta đoán, tiểu tử người nhất định sẽ nghĩ trăm phương ngàn kế kiếm lời Lưu Mậu cùng một khoản tiền!

Chỉ tiếc người kinh nghiệm không đủ, tầm mắt quá thấp, không làm được sư tử mở lớn khẩu. Cũng được, coi như tiện nghi Lưu Mậu cùng, cái tên này không phải là người tốt lành gì, vì lẽ đó người tuyệt đối đừng mang trong lòng một tia áy náy bất an. Hơn nữa, người không hãm hại hẳn một khoản tiền, lấy cái tên này tâm tính, được rồi vết sẹo sẽ đã quên đau, tương lai nhất định sẽ bởi vì chỗ này tòa nhà mà ghi hận người.

Trước đây ta từng muốn, tự thân dạy dỗ khẩu khẩu tương truyền, đem bản môn huyền pháp toàn bộ dạy cho người, có thể người lên cao trung sau khi liền bắt đầu hết sức tránh né ta, không còn đến tiên nhân kiêu, ta có thể hiểu được, nhưng huyền pháp thời gian dài không học không cần, người khó tránh khỏi mới lạ quên mất, dù cho là sau khi ta chết, lấy huyền pháp ngưng hồn một quãng thời gian, đi cùng người gặp mặt, đánh thức người trong tiềm thức một ít sắp quên mất ký ức, vì người đổ vào một tia chân khí tạm thời sử dụng, cũng khó có thể để người tận học bản môn huyền pháp.

Vì lẽ đó, hai năm qua ta dốc hết tâm huyết, lấy bút làm, ghi chép dưới bản môn hết thấy huyền pháp, tạm gác lại tương lai người học tập nghiên cứu. Bút ký ở nhà bếp bếp nấu phía dưới nửa thước bao sâu địa phương chôn, chờ tương lai người vững tin nhớ kỹ hết thấy, liền đem bút ký thiêu hủy, bản môn huyền pháp không thể lưu lại vẫn tự ghi chép, đây là trong môn phái quy củ.

Đem bản môn huyền pháp toàn bộ học được, mặc dù là tương lai người không làm nghề này, ít nhất, không cái gì chỗ hỏng.

Chính là sống đến già học đến già mà.

Tiểu mập mập, nếu như người ở xác nhận huyền pháp là thật sự điều kiện tiên quyết, còn phần hận ta dạy cho người những này, cũng ở chưa qua người đồng ý tình huống đem nhà cũ để cho người, như vậy, xin mời đáng thương đáng thương ta cái này cô lão già, như thế làm chỉ có một mục đích —— cái môn này huyền pháp, đến truyền thừa tiếp a, không thể ở trong tay ta triệt để đứt đoạn mất, bằng không, ta chết không nhắm mắt.

...

Chương 7: Thế gian không quý

Ôn Sóc không có nóng lòng đi đào lão Hàn đầu phó chư hết thấy tâm huyết máy tính xách tay, trong lòng còn có chút cố chấp, có chút thấp thỏm bài xích, đồng thời lại cảm thấy rất thú vị, rất kích thích!

Nếu như cõi đời này thật sự có tà nghiệt dị vật, yêu ma quỷ quái tồn tại, mà ta học được có thể hàng yêu trừ ma huyền pháp, vậy thì là trong truyền thuyết thần thoại đại sư, tiên nhân, tương lai vì là thế nhân biết, cái kia đến bao lớn danh tiếng? Mà dễ dàng liền có thể từ Lưu Mậu cùng loại này địa đầu xả trong tay kiếm lời đi tám ngàn nguyên, lão Hàn đầu trong thư còn nói ta kinh nghiệm không đủ tầm mắt quá thấp không làm được sư tử mở lớn khẩu, há không phải nói, trên thực tế có thể quản Lưu Mậu cùng muốn nhiều tiền hơn?

Được cả danh và lợi...

Đây là cỗ kim bao nhiêu người không chối từ gian lao cực khổ, thậm chí không tiếc trên người chịu bêu danh, không chừa thủ đoạn nào, vong ân phụ nghĩa cùng hung cực ác, cũng phải đuổi cầu tới tay sinh hoạt mục tiêu, cũng là bao nhiêu, như Ôn Sóc như vậy đem thực chưa thực người trẻ tuổi, nóng bỏng ngóng trông tương lai.

Đem ngăn kéo khóa kỹ, Ôn Sóc đi ra khỏi cửa phòng, đi tới trong sân, vòng quanh ba gian phòng ốc đi rồi một vòng, lại dán vào tường viện đi qua đi lại, một bên tế quan sát kỹ hết thấy chỗ khả nghi, cuối cùng ở sân góc đông bắc dừng lại, nhìn về phía nơi đó cắm vào mấy hàng cảnh cây, trung gian vây quanh mấy khối nhỏ bất quy tắc đất trồng rau, gieo rau xanh, tỏi, còn có vài cây dưa vàng miều, đậu dài miều, mọc khá quan địa triển khai đáng người leo lên bên cạnh cắm vào thành hàng cảnh cây.

Những cảnh cây này, lại như là rất nhiều gia đình đều sẽ ở sân ăn sáng trên đất vì hàng rào, phòng ngừa gà vịt, chó lợn loại hình gia cầm gia súc đạp lên, vừa giống như là vườn rau bên trong dựng lên cung miều mạn leo lên nở hoa kết quả cái giá.

Nhưng huyền pháp người lành nghề, nhưng là có thể nhìn ra những cảnh cây này cắm vào bài, có quy luật nhất định tính, nếu là ở trên cao nhìn xuống, liền có thể nhìn ra cảnh cây cắm vào sắp xếp ra một cái trận pháp hình dạng.

Ôn Sóc ngồi xổm người xuống nhìn kỹ một chút, là cây hoè cảnh.

"Quả nhiên thế gian không quý a!" Ôn Sóc tự giễu giống như cười khò lắc lắc đầu, ở những cảnh cây này cắm vào bài đông tây nam bắc bốn cái góc, phía dưới thổ bên trong nên còn chôn bùa chú, có điều, này không cần lại đi đào ra nghiệm chứng.

Chuyện đến nước này, hẳn đã có thể xác định, sáng sớm hôm đó chính mình ở đề trên gặp phải đã tạ thế Hàn Khắc Hồ, không phải nằm mơ, mà là sự thực. Nhưng, vậy cũng không phải Hàn Khắc Hồ hóa thành quỷ hồn, đương nhiên, từ một loại ý nghĩa nào đó mà nói, có thể xưng là "Quỷ" —— Hàn Khắc Hồ bị chết rất bình tĩnh, hơn nữa tự thân từ vong thời gian, đều bị hắn sắp xếp cực kỳ chính xác, cho nên mới có thể ở trước khi chết, ung dung chuẩn bị kỹ càng đầy đủ cây hoè cảnh, ở chính mình trong sân bày xuống như vậy một cái "Tam giới định Hồn trận", như vậy, thì có Hàn Khắc Hồ chết rồi, linh hồn ở lúc sáng sớm, xuất hiện ở đề trên cùng Ôn Sóc cái kia phiên nói chuyện tình cảnh.

Loại này trận pháp có thể ở thiên nhiên bên trong duy trì thời gian nửa tháng, nhưng cũng chỉ có thể chống đỡ linh hồn nhiều nhất ba lần hiện hình cùng người thường giao lưu, nếu như là đối mặt nhiều người, hơn nữa là ở ban ngày ban mặt, vậy thì phải khác nói rồi, có lúc liền một lần đều không thể hoàn thành.

Ôn Sóc quan sát tỉ mỉ những cảnh cây này vô ngoài, cùng với trong trận pháp các loại rau dưa trưởng thế vô ngoài, trong lòng đối với trận pháp tình hình có đại thể hiểu rõ cùng phán đoán : Chính mình ở đề trên cùng "Lão Hàn đầu" nói chuyện một lần, lại sau đó, bởi vì lòng vẫn còn sợ hãi vì lẽ đó mấy ngày nay vẫn luôn không đi đề trên. Mà lão Hàn đầu khi còn sống ở nhà bày xuống "Tam giới định Hồn trận", mục tiêu chỉ về, vừa vặn chính là đề trên hẳn mỗi ngày sáng sớm xuất hiện địa điểm, sáng sớm hôm đó trận pháp vận chuyển một lần sau khi, chính mình đến nay không có lại đi, vì lẽ đó trận pháp không cảm ứng được mục tiêu nhân vật xuất hiện, sẽ không có lại vận chuyển, thời gian trôi qua một tuần nhiều thời gian, trận pháp hiệu năng tuy rằng hơi có suy giảm, nhưng đủ sức cảm cự linh hồn tái hiện một lần, có điều, ý đồ hoàn mỹ hiện ra hai lần...

Quá chừng!

Cũng không biết ở trận pháp bên tồn bao lâu, mãi đến tận Lưu Mậu cùng chạy về, Ôn Sóc mới đứng dậy nghênh đón, nhìn Lưu Mậu cùng trong tay mang theo một con đứt đoạn mất cái cổ, còn đang chảy máu chết gà trống, cùng với dùng một cái vải rách đầu chứa, tất cả mua đến sự vật, Ôn Sóc cũng không phí lời, vậy tay ra hiệu Lưu Mậu cùng theo tiến vào nhà chính, sau đó tướng môn song đóng lại.

Kiểu cũ phòng ốc, cửa sổ vốn là tiểu, đóng lại sau,

Trong phòng tia sáng lập tức âm u rất nhiều.

Lưu Mậu cùng đem đồ vật đưa cho Ôn Sóc, một bên sợ hãi lại cảnh giác quan sát tia sáng tới tấp trong phòng hoàn cảnh, tự hồ sợ trong một góc khác lại đột nhiên khoan ra một người đầu trọc râu dài lão đầu nhí. Hắn ăn thanh có chút run rẩy mà nói rằng : "Sóc, ta nghe lời người, ở nhà đường cửa nhà giết gà trống, tung máu gà, lão Hàn đầu liền không dám đi thật sao?"

"Không đơn giản như vậy, chỉ là nhiều một tầng dự phòng mà thôi." Ôn Sóc cau mày nói : "Một lúc, người cùng lão Hàn đầu gấp mặt nói chuyện đi."

"A? !" Luru Mậu cùng sợ hết hồn, đầy mặt khó mà tin nổi.

"Có thể hoà đàm tốt nhất, bằng không, vạn nhất ta lên đàn phượng pháp không đánh bại phục lão Hàn đầu, hấn gấp càng thô bạo." Ôn Sóc khẽ thờ dài một hơi, nói: "Người không cần lo lắng, có ta ở bên cạnh, hơn nữa lại là ban ngày, tuyệt đối có thể bảo đảm người an toàn."

Luru Mậu cùng càng sợ hãi : "Thật, thật có thể nhìn thấy hấn?"

"Nên có thể."

"Tính toán một chút, vẫn là người, người cùng hấn nói đi, ta điều kiện gì đều đáp ứng hấn..." Luru Mậu cùng do dự, thấp thòm lo âu địa lác đầu nói rằng.

Ôn Sóc không nói gì, lật xem vài rách trong túi tất cả sự vật làm chuẩn bị công tác.

Luru Mậu cùng lúng túng chề cười nói : "Ta cũng không phải sợ, thực sự là lo lắng cùng lão Hàn đầu gấp mặt, hai bên vốn là trong lòng đều có chút cừu hận, một lời không hợp âm ỉ lên, đến thời điểm liền càng nguy hòa giải, đúng không?"

"Người quý thù đồ, người không đáng lại đi cùng hấn bức bối, hấn nói cái gì không xuôi tai lời nói, cũng đừng chấp nhặt với hấn, vì mình cùng người nhà an toàn mà, nhìn một chút lại có làm sao?" Ôn Sóc lấy ra giấy vàng cất, vừa nói : "Luru trưởng thôn, ta Ôn Sóc có sao nói vậy, vừa đến là hi vọng các người có thể hoà đàm, ta cũng không cần gánh chịu nguy hiểm đi cùng lão Hàn đầu liều mạng, thứ hai, kiến thức người làm việc làm người, ta thực sự là lo lắng, tương lai bị tìm nợ bí mật, ta có thể không trừu chọc nổi người. Vì lẽ đó, có thể cho người cùng lão Hàn đầu gấp mặt, cũng chứng minh ta không có lừa người..."

"Sóc, cháu lớn a, người lời này liền khách khí, ta làm sao sẽ tìm nợ bí mật?" Luru Mậu cùng càng lúng túng.

Trên thực tế, trước ở mua đồ trên đường, trong lòng hấn vẫn đúng là nghiêng răng nghiêng lợi địa phạm tàn nhẫn.

Ngày hôm qua ở chính mình trong sân, Ôn Sóc triển khai tinh diệu thần kỳ thủ đoạn, sau khi còn khá là lạnh nhạt nói sự tình làm được gần đủ rồi, kết quả ngày hôm nay đến lão Hàn đầu chỗ này phá trong nhà, Ôn Sóc lại đổi giọng nói lão Hàn đầu gấp không dễ yên không còn hại người, đem hấn mạnh mẽ sợ nhảy lên sau khi, liền sư tử mở lớn khẩu chào giá tám ngàn khối mới chịu ra tay giải quyết vấn đề.

Tám ngàn khối là cái khái niệm gì?

Thời đại này, ở xa xôi ở nông thôn "Vạn nguyên hộ" còn rất nổi tiếng đây, mặc dù đối với Luru Mậu cùng tới nói, tám ngàn khối không coi là bao lớn chi tiêu, nhưng cũng là một bút tương đương ép tay số tiền.

Vì lẽ đó hấn phần hận địa cho rằng, Ôn Sóc đây là nắm lấy cơ hội muốn lừa hấn một khoản tiền!

Mặc kệ lão Hàn đầu hóa thành ác quỷ quỷ phá một chuyện là thật hay giả, Luru Mậu cùng trong lòng đều quyết định, chờ chuyện này giải quyết triệt để, lão Hàn đầu hôn phi đập tắt, như vậy, lão tử cần phải để Ôn Sóc này tiêu ba ba con bê đem tiền cho phun ra!

Có thể Luru Mậu cùng vạn vạn không nghĩ tới, Ôn Sóc muốn hấn cùng lão Hàn đầu gấp mặt đàm luận.

Cùng một cái chết đi từ lâu, thi thể đều hoá táng người nói chuyện, làm sao nghe đều thâm đến hoảng, chớ đừng nói chi là, còn có thể gặp mặt lại.

Hiện tại, Ôn Sóc đem nói trực tiếp cho làm rõ!

Đây là chứng minh!

Luru Mậu cùng nhất thời luống cuống, cũng không thể, thật cùng lão Hàn đầu gấp mặt nói chuyện chứ?

Nói chuyện gì?

Làm sao đàm luận?

Luru Mậu cùng cảm thấy đại bấp chân có chút tê dại rút gân... Bởi vì hấn nhìn thấy, Ôn Sóc đã đứng ở đường trước bàn, cầm bút lông múa bút thư phù.

Đường trên bàn, bày ra nghiên mực, trong nghiên mực rất nhiều thân sa máu gà điều chế tốt mực nước.

Nguyên bản Ôn Sóc không muốn cắn phá ngón tay của chính mình nhỏ máu, dù sao đón lấy lên đàn phượng pháp quá trình, cơ bản đều là giả thần giả quỷ giả vờ mê hoặc, không có bất kỳ tính thực chất tác dụng. Mà những này, lại là Luru Mậu cùng kiên quyết không sẽ nghĩ tới, vì lẽ đó, mình cần gì lại ai phân này đâu? Châm ngôn nói, một giọt máu mười viên trứng a!

Nhưng cuối cùng, hấn vẫn là cắn phá ngón trở nhỏ vào mấy giọt máu.

Một là đối với Luru Mậu cùng nhưng mang trong lòng kiêng kỵ, không dám hơi có sai lệch; hai là, trong nội tâm đối với sâu xa thăm thẳm huyền pháp tôn trọng —— hấn càng ngày càng tin tưởng.

Bùa chú vẽ ra ba mươi sáu đạo bày trận phù, tám tám dẫn đường phù, Ôn Sóc khoanh chân ngồi ở đường trước bàn 1 mét có hơn trên đất trống, một bên nói thầm pháp chú, một bên cầm lấy áo lam chỉ cùng áo vàng chỉ chồng chất cắm vào liều thành các loại quái lạ hình thức, có lộc, heo, mã, dương, ngư, gà, vịt, ngư, ưng, có quần áo, nguyên bảo, kiếm, còn có to to nhỏ nhỏ sáu cái chỉ người.

Lưu Mậu cùng không nhìn được lại hỏi mấy câu nói, Ôn Sóc nhưng không có phản ứng hẳn, liền cảm giác cười hỏ khó xuống, càng sốt sáng lên đến.

Rất nhanh, Ôn Sóc trước mặt liền bày ra được rồi một đồng rất sống động chỉ trát.

Hắn cũng không nhìn tới gốc đứng ở bên cạnh muốn nói lại thôi Lưu Mậu cùng, đứng dậy cầm ba mươi sáu đạo phù đi tới bên hông trên đất trống dựa theo Bát Quái Trận hình bày ra được, trận này vì là "Một chỗ tiếp thiên trận", mở ra lúc, tham ngộ thông "Tam giới định Hồn trận", do đó đề "Tam giới định Hồn trận" vận chuyển vị trí từ đề chuyển tới trong phòng đến. Bố trí xong trận pháp, Ôn Sóc lại dùng ngón tay trỏ ở trong nghiến mực dính điểm nhí mực nước, đi tới Lưu Mậu cùng trước mặt, không nói lời gì giờ tay ở trán của hắn trung gian nghiến tức cẩn thận địa phác họa ra một đạo "Thiên lệ phù", vừa nói : "Một lúc ta lên đàn phương pháp lúc, sẽ đem lão Hàn đầu mời tới, cho trên trán người vẽ bùa, người liền có thể nhìn thấy hắn cũng đối thoại với hắn, cái kia, người hiện tại liền chuẩn bị tâm lý thật tốt, ghi nhớ kỹ, cùng lão Hàn đầu nói chuyện muốn khách khí, bất luận hắn nói cái gì lời khó nghe, người đều phải nhịn. Đương nhiên, ta gặp bảo đảm người tuyệt đối an toàn."

"Sóc, người thật muốn ta cùng lão Hàn đầu gặp mặt a?" Lưu Mậu cùng cả người không ngừng được địa run lên.

"Ta có sao nói vậy!"

"Nhưng là..."

"Người không có lựa chọn khác! Vì lẽ đó, nhớ kỹ ta căn dặn, chuẩn bị tâm lý thật tốt, ta muốn lên đàn."

Ôn Sóc xoay người đến đường bàn phía trước đứng vững, thiêu đốt hai chi ngọn nến phân biệt xen vào giá cắm nến, liền bên trái ánh nến đốt 18 chi tế hương, cung cung kính kính địa xen vào tiểu lưu hương bên trong, tiện đà cầm gạo cùng gạo kê, đem nửa cân gạo rơi tại chi tụ tập bên trái nửa vòng, nửa cân gạo kê rơi tại chi trát bên phải nửa vòng. Còn lại nửa cân gạo nếp, Ôn Sóc thì lại để vào một cái biển rộng trong chén, dùng còn lại thần sa cùng máu gà trống cùng ở cùng nhau.

Làm xong những này, Ôn Sóc đứng ở chỉ trát cùng đường bàn trong lúc đó, mặt hướng bức họa, lấy ngón trỏ, ngón giữa cấp lên hai đạo dẫn đường phù, ở ngọn nến trên dẫn nhiên, động tác có chút trúc trắc địa trên không trung giờ giờ, trong miệng lâu bầu nghe không hiểu pháp chú, cho đến lá bùa sắp cháy hết, liền tiện tay vứt lên mặc cho tự nhiên lạc ở trên bàn, miệng nói một tiếng : "Hôm nay làm khách trong nhà, đốt hương thiêu phù dẫn kinh; ngày xưa thù oán kim tung, không phụ các đường Thần linh."

Tay phải lại cấp lên một đạo phù, nói lầm bầm một phen sau, ở ngọn nến trên thiêu đốt, xoay người đem thiêu đốt phù để qua chi quán lên.

Hồ...

Chỉ trát thiêu lên, hòa thể đột ngột vượng.

Lưu Mậu cùng đứng ở cửa vị trí, nhìn dõi dào ngọn lửa cùng ở ngọn lửa làm nổi bật dưới, lúc sáng lúc tối hình tượng đặc biệt quý dị Ôn Sóc, căng thẳng trong nội tâm, sinh ra một vết kinh ngạc cùng kinh ngạc —— chỉ tụ tập đốt, nhưng chỉ thấy ngọn lửa không gặp chút nào sương khói.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Mời tới đưa đi

Hòa, càng thiêu càng vượng, ngọn lửa vọt lên đến có tới cao hơn một mét.

Nhưng hòa thể khoảng cách gần như thế, đứng ở bên cạnh Lưu Mậu cùng nhưng không cảm giác được chút nào sóng nhiệt, điều này làm cho hắn càng căng thẳng sợ sệt.

Trên thực tế, nơi đang thiêu đốt chỉ tụ tập cùng đường bàn trong lúc đó Ôn Sóc, trong lòng cũng rất hồi hộp. Cho tới nay, hắn đều cho rằng loại này lên đàn phương pháp chính là có làm ra về bí ẩn lửa gạt người, lão Hàn đầu năm đó cũng sáng tỏ đề cập cũng thừa nhận điểm này : Bất kể là trừ tà trừ quỷ, vẫn là hàng yêu trừ ma, cũng hoặc trấn trạch phong thủy chờ chút pháp sự, lên đàn, phương pháp, xin mời thần quá trình bước đi, hơn nửa chỉ là ở đi một cái biểu diễn hình thức, để cho người bị hại cảm thấy chuyện này xác thực rất mơ hồ, pháp sư rất không dễ dàng, sau đó trong nội tâm tán thành chính

mình dùng tiền đáng giá. Bởi vì đại đa số dân gian cái gọi là ở ngoài tai, gặp ma, hư bệnh loại hình, nếu thực sự là tà nghiệt dị vật quấy phá, đối với huyền pháp chi sĩ mà nói, kỳ thực dễ dàng liền có thể giải quyết, thiêu phù, niệm chú, bày xuống trận pháp xua tan thậm chí phá hủy cũng chính là. Nhưng mà, rõ ràng hạ bút thành văn giải quyết vấn đề, người bị hại sẽ cảm thấy tiền tiêu đến oan uổng, hoài nghi mình có phải là bị lừa —— dù sao huyền pháp chi sĩ, vốn là dễ dàng bị dân chúng coi là bọn bịp bợm giang hồ.

Vì lẽ đó lần thứ nhất lên đàn phương pháp Ôn Sóc, ngoại trừ lo lắng mình liệu có thể thành công ở ngoài, còn lo lắng, này hóa thể to lớn như thế, đừng đem mình vết bồng.

Không hề nghĩ rằng, nổi nóng không khói, cũng không cực nóng nướng cảm giác.

Quý dị như vậy tình hình, tuyệt đối là bùa chú cùng trước bày xuống trận pháp đưa đến tác dụng —— cũng được lợi từ chính mình không có quá mức xem nhẹ quá trình này, mà là nhỏ máu nghiêm túc cẩn thận thư phù, một chữ không rơi tưng chú, tí mĩ bày trận, mới gặp có hiện tại hiệu quả.

Liền Ôn Sóc rộng mở tinh ngộ, lão Hàn đầu lúc trước nói không ngoa, nhưng là này cố ý làm ra mê hoặc hình dáng, còn phải thật có thể dọa đến người...

Cũng là một môn việc cần kỹ thuật nhi a!

Đã là mười một giờ trưa chung.

Bên ngoài mặt trời chói chang, dù cho là cửa nhỏ cửa sổ nhỏ đều đóng, trong phòng tia sáng cũng rất sáng sủa, nhưng vào giờ phút này, lại có ánh lửa hừng hực tình huống, trong phòng tia sáng nhưng càng tối tăm, không chỉ không có hừng hực quay nướng, ngược lại có một tia âm lãnh cảm giác.

Liền đứng ở cửa Lưu Mậu cùng, hải đến hai chân trực run lên.

Đột nhiên, hần nhìn thấy Ôn Sóc động tác chậm chậm địa đi tới phía bên phải ghế Thái sư trước, xoay người ngồi xuống, nhắm mắt nhẹ giọng nói : "Hàn lão gia tử, lâu không gặp."

Nghe được câu này, Lưu Mậu cùng rốt cục không chịu được nữa, đặt mông ngồi trên mặt đất, dựa vào cửa phòng đóng chặt trùng trùng hai mắt, không dám thở mạnh —— chỉ thấy chấy hừng hực hỏa thể bỗng nhiên quý dị mà tắt, đường bàn bên trái trên ghế thái sư, không khí xuất hiện mất thường có thể đựng lưu văn gọn sóng, vụn vụn dần dần hiển hiện ra một người hình tượng.

Xuyên màu xám đậm trung son trang, đầu trục, giữ lại vài sợi trắng như tuyết râu dài, trên khuôn mặt chất đầy nếp nhăn thần thái an lành.

Chính là chết đi nhiều ngày Hàn Khắc Hồ!

Làm Hàn Khắc Hồ hình tượng càng rõ ràng, Lưu Mậu cùng chỉ cảm thấy dường như đặt mình trong kẽ băng nứt, nhưng cả người mồ hôi lạnh ứa ra, hàm răng không nhìn được gõ ra cộc cộc cộc tiếng vang, hần cực kỳ chờ đợi, chính mình lúc này thẳng thắn bị dọa đến ngất đi quên đi, lại cứ tâm tính lại so với người bình thường mạnh hơn một chút, vì lẽ đó ở hết sức hoảng sợ bên trong, thần trí trái lại càng ngày càng thanh minh.

Có không có khả năng, là Ôn Sóc chơi đùa xiếc, làm bộ?

Lưu Mậu cùng rất rõ ràng, Ôn Sóc thuở nhỏ ở tiên nhân trên cầu chơi đùa lớn lên, nói không chừng lúc nào hãy cùng những người giang hồ múa nghệ người học được ảo thuật, ma thuật lừa người thủ đoạn, hôm nay tới trên như thế vừa ra, thật có thể đem người cho dọa dẫm a!

Cũng khó trách Lưu Mậu hoà hội ở tình huống như vậy lòng sinh nghi hoặc, dù sao chết đi nhiều ngày người bỗng nhiên linh hồn hiện thân, hơn nữa là ban ngày xuất hiện ở trước mắt...

Quá khó mà tin nổi!

"Lưu Mậu cùng? !" Hàn Khắc Hồ hơi nghi hoặc một chút địa gọi ra tên của hần, tiện đà nhìn về phía Ôn Sóc : "Tiểu sóc, là hần buộc ngươi, đem ta mời tới?"

"Lão gia tử, ngài mọi người tiên đi tới, hà tất lại tính toán chuyện lúc trước?" Ôn Sóc trong lòng cực kỳ kinh ngạc, không nghĩ tới lấy trận pháp lực lượng lưu giữ dưới linh hồn, có thể có như vậy hoàn toàn như chân nhân giống như biểu hiện,

Hần nỗ lực duy trì bình tĩnh biểu hiện, khe khẽ thở dài, hòa thanh nói : "Lưu trưởng thôn giúp đỡ đem chỗ này nhà cũ, đều sang tên đến ta danh nghĩa, ngày hôm qua ta đi gia đình hần phương pháp đem ngài mời đi, cũng không ý tứ gì khác, chính là nghĩ oan gia nên cời không nên buộc, tòa nhà này nếu theo ngài tâm nguyện, quy đến ta danh nghĩa, ngài cũng nên đi rồi. Lại không nghĩ rằng, ngài còn ghi nhớ mỗi hận dĩ vãng những người chuyện xưa xưa xưa sự tình... Ngày hôm nay ta mời ngài tới, chính là muốn ngài cùng lưu trưởng thôn ngay mặt nói chuyện, sự tình qua đi lâu như vậy, ngài cũng nên thả xuống, chân thật tiên đi, cũng đỡ phải đến bên kia, trong lòng còn vẫn có lo lắng, lại không phải chuyện gì tốt."

Hàn Khắc Hồ run lên một lúc, tiện đà nhìn chăm chú Lưu Mậu cùng, nói : "Ta vốn nên là trăm tuổi trưởng thọ người, nửa đời sau hưởng phúc hơn bốn mươi tải, nhưng là tuổi lục tuần trước sau, bị Lưu Mậu cùng dẫn người mấy lần đánh đập, phê đầu, nhục nhả, cả người bị thương, mới dẫn đến 83 tuổi thọ chung, hơn nữa này hơn hai mươi năm qua, ta cả người phập phồng vết thương cũ khó có thể trừ tận gốc, chỉ có thể kéo thân thể tàn phế bệnh thể mỗi ngày đến tiên nhân kiêu bày sạ, gian nan sống qua ngày kéo dài hơi tàn. Lưu đại trưởng thôn, món nợ này, chúng ta dù sao cũng nên toán được rồi?"

"Lão, lão Hàn đầu, a không, Hàn thúc, hồ thúc..." Lưu Mậu cùng hiện tại đã hoàn toàn tin tưởng, này không phải con mẹ nó ảo thuật, này, đây thật sự là mời tới Hàn Khắc Hồ! Hần nom nớp lo sợ mà nói rằng : "Chuyện năm đó là ta không đúng, ta vô liêm sỉ, đáng chết, có thể khi đó toàn quốc tình thế đều

giống nhau, ta cũng có rất nhiều bất đắc dĩ a, hơn nữa lúc trước ta tuổi trẻ không hiểu chuyện, ngài đại nhân bắt kẻ tiểu nhân quá, bỏ qua cho ta đi! Sự tình qua đi nhiều năm như vậy, ta cũng vẫn luôn lòng mang áy náy, xa không nói, những năm gần đây ta có thể không đã làm gì có lỗi với ngài lão sư tình, phân mà đối với ngài lão có bao nhiêu chăm sóc, đúng không? Nếu không thì lão gia ngài trước khi lâm chung, cũng sẽ không đem đi chúc cùng nhà cũ sang tên cho Ôn Sóc sự tình giao cho ta làm, này, chuyện này ta có thể đều cho ngài làm đủ a!"

Hàn Khắc Hồ cười lạnh nói : "Năm kia trời thu, ở ta cái kia bốn mẫu đất bên cạnh, sửa đường chiếm đoạt hơn một thước rộng nhưng không có cho bồi thường, khoản tiền kia đây?"

"Chuyện này..." Luru Mậu cùng chột dạ không biết đáp lại như thế nào.

"Năm trước trong thôn làm thấp bảo vệ hộ, ta không cho người tặng lễ, vì lễ đó không cho ta làm, này lại nên nói như thế nào?"

"Hàn thúc, kỳ thực không thể..."

"Năm ngoái người uống rượu say, buộc ta ở trên đường cái cho trong thôn H trong huyện lãnh đạo biểu diễn lên đàn phượng pháp, các người vui cười hớn hở địa lấy ta làm hầu chơi, món nợ này, lại nên tính thế nào?"

"Ta..."

"Luru Mậu cùng! Năm đó ta xây nhà lúc, cảnh sát đột nhiên đem ta bắt đi cũng tiền phi pháp tiền dư, người nghĩ ta không biết, là người lén lút lén lút báo cáo ta tiền tài lai lịch không rõ, mới dẫn đến ta tiền dư bị hết mức tiền phi pháp, nghèo rớt mòng toi!"

"Còn có rất nhiều chuyện, ta chẳng muốn một vừa nhắc tới, phỏng chừng người cũng không nhớ rõ, bởi vì đối với người mà nói, bắt nạt ta căn bản liền không coi là chuyện gì, nhưng là a..." Lão Hàn đầu cười lạnh, nói: "Ta đã chết rồi, sẽ không lại lo lắng cái gì, ngẫm lại đời này, bị người bắt nạt đến nhiều nhất, liền dứt khoát để người cùng ta làm cái bạn, làm một cái... Tuyệt hậu bạn, như thế nào a? Khả khả khả, này lão tuyệt hậu thân phận, rất thú vị."

Luru Mậu cùng cả người tóc gáy đều nổi, hấn rộng mở đứng dậy : "Người, người, lão Hàn đầu, người muốn làm cái gì? Ta cảnh cáo người a, người có thể đừng đánh người nhà ta chủ ý, bằng không tương lai ta làm quý cũng sẽ không bỏ qua cho người!"

"Nha a, người cho rằng tương lai chết rồi làm quý, ta liền sẽ bỏ qua cho người?" Lão Hàn đầu âm cười lạnh nói : "Ta chính là muốn cho người sống không bằng chết! Chết rồi, lại không bằng sinh lúc..."

"Người, người..." Luru Mậu cùng hải đến phù phù một hồi quỳ trên mặt đất, khóc ròng ròng cầu khẩn nói : "Hàn thúc, hồ thúc, Hồ gia gia a, ta biết sai rồi, ta hướng về người chịu tội, van cầu người chớ làm tổn thương người nhà ta, người có điều kiện gì cứ việc nói đi ra, ta, ta Luru Mậu cùng coi như là bán máu cũng phải để người thoải mái, chỉ cầu người, tuyệt đối đừng thương tổn người trong nhà của ta a, bọn họ đều là vô tội, hết thấy sai ta một người gian, van cầu người..."

"Chậm..." Lão Hàn đầu âm âm mà nói rằng, ngữ điệu tha đến lão trường, pháp phù hốt phảng phất ở phương xa.

Thanh âm chưa dứt, hấn dĩ nhiên đứng dậy làm dáng liền phải rồi đi.

Luru Mậu cùng dọa sợ, xoay người vừa nhìn về phía Ôn Sóc, âm âm âm hướng về trên đất dập đầu : "Sóc, sóc a, người nhanh khuyên nhủ lão Hàn đầu, người đáp ứng ta, chuyện này người nhất định phải quản đến cùng a, ta có thể đáp ứng người bất kỳ điều kiện gì!"

Ôn Sóc nặng nề thờ dài, nhìn về phía lão Hàn đầu, nói: "Hàn gia gia, chúng ta có sao nói vậy! Lão gia ngài đừng làm cho ta quá làm khó dễ, dù sao, ngài đã là tiên đi người, trước đây ngài cũng đã dạy ta, người quý thù đồ, học được ngài những này huyền pháp, nhất định phải cùng tà nghiệt dị vật, yêu ma quỷ quái đứng ở phía đối lập, bây giờ ngài là quý, ta là người, lại trên người chịu ngài truyền thụ huyền pháp, nếu như ngài cố ý muốn làm hại Luru Mậu cùng cùng với người nhà của hấn, như vậy, ta thế tất yếu những tay quân một ông, cái này cũng là ngài dạy ta, huyền sĩ cùng thế, ứng có cái nên làm, nên có không thể làm!"

"Chi bằng tiểu tử người?" Lão Hàn đầu đứng ở nơi đó, nhưng là chân không chạm đất huyền không trôi nổi, cười lạnh nói : "Đừng đem mạng của mình cũng đáp đi vào!"

"Ngài là quý, ta là người!" Ôn Sóc cắn răng nói rằng, một vừa đưa tay bốc lên hai đạo phù.

Lão Hàn đầu kinh ngạc nói : "Ồ? Tiểu tử người có còn hay không điểm nhi lương tâm? Ta là sư phụ người, truyền dạy cho người huyền pháp, đem nhà cũ đều để cho người, bây giờ người dĩ nhiên giúp đỡ tên bại hoại này cùng ta đối nghịch, đây chính là khi sư diệt tổ!"

"Nhưng, ngài hiện tại là quý!" Ôn Sóc quyết tuyệt nói rằng : "Lão gia ngài từng nói, quý không người hiền, không thể an nơi. Huống hồ chỗ này tòa nhà hung sát phong thủy nặng như vậy, ngài bị liên lụy cả đời, lại để cho ta, là có ý gì?"

Hàn Khắc Hồ trầm mặc, hồi lâu sau, mới ở Luru Mậu cùng sợ hãi muôn dạng nhìn kỹ, lạnh nhạt nói : "Lão phu là quý, có thể lão phu khi còn sống tu huyền pháp, dù cho thành quý cũng có tiên nhân lực, Ôn Sóc a, người này cường tính khí sau đó đến cái cái, bằng không bị nhiều thiệt thòi! Cũng được, lão phu trên thế gian chỉ có người này một cái truyền nhân, không nỡ tổn thương tính mạng của người, càng không muốn chính mình chết rồi không sợ bắt lộn người nào, nhưng trái lại bị tiểu tử người thương tổn được... Lần này, lão phu liền xem ở người trên mặt, tạm thời tha Luru Mậu cùng cái này thứ hỗn trướng! Mặt khác, chỗ này tòa nhà hung sát phong thủy, lão phu vừa nhưng đã chết rồi, tự nhiên có thể mang hung sát hết mức mang đi, người liền chân thật ở đi!"

Nói xong, lão Hàn đầu bóng người phập phù mà lên, dần dần sơ nhạt.

"Chờ đã!" Ôn Sóc quát lên : "Vừa nhưng đã tiên đi, sau đó cũng dừng lại trở về! Đây là nhân thể dương gian, không phải ngài nên chờ địa phương!"

"Hừ!" Lão Hàn đầu lạnh rên một tiếng, trong nháy mắt biến mất không còn tăm tích.

Ôn Sóc đặt mông ngồi trên mặt đất, cũng đã là đầu đầy mồ hôi, khuôn mặt đỏ chót, từng ngum từng ngum thở hổn hển, một bên mắt công sức địa ngòi đối diện ở cửa đã sợ đến đại tiểu tiện không khống chế Luru Mậu cùng nói rằng : "Luru trưởng thôn, ta có sao nói vậy, ta cũng chỉ có thể làm được nơi này, hần bản lĩnh lớn hơn so với ta nhiều lắm, không phải phổ thông quý, ta liều mạng cũng đánh không lại hần..."

"Này, nhưng là, chuyện này..." Luru Mậu cùng không biết nói cái gì cho phải.

Ôn Sóc thở dốc một phen sau, dần dần bình phục lại, rồi mới lên tiếng : "Hần hần là sẽ không lại trở về, ta hiểu rõ tính nết của hần, nếu nói cho ta mặt mũi, sẽ làm được nói lời giữ lời. Huống hồ, hần thế nào cũng phải kiêng kỵ ta thái độ, ai."

"Sóc, ta cảm tạ ngươi, cảm tạ ngươi..." Luru Mậu cùng cảm động đến lệ rơi đầy mặt, gào khóc nói rằng : "Sau đó có nhu cầu gì ta làm, cứ mở miệng, ta Luru Mậu cùng trong nước hỏa bên trong, cái mạng này chính là ngươi!"

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Người mất, âm vẫn còn

"Dừng!" Ôn Sóc phát tay rất không có tình người mà nói rằng : "Hai ta giao tình liền đến nơi này đi, sau đó trong nhà của ngươi vạn nhất có chuyện gì, không phân tốt xấu liền lại đến trên người ta, vậy ta thật đúng là nhảy vào Hoàng Hà rửa không sạch!"

Nói chuyện, Ôn Sóc đứng dậy vỗ vỗ cái mông cùng trên đùi bụi bặm, khá hơi không kiên nhẫn mà nói rằng : "Được rồi, ngươi mau mau đi về nhà đi, nhớ tới đem trên trán phù rửa đi, đỡ phải khiến người ta nhìn thấy không tốt giải thích. Lão Hàn đầu chuyện này, chấm dứt ở đây, coi như chưa từng xảy ra, không muốn nói với bất kỳ ai lên, nha đúng rồi, ta lại căn dặn ngươi một câu, tuyệt đối không nên đối với người nói, ta là lão Hàn đầu đồ đệ, gặp huyền pháp."

Luru Mậu cùng mau mau đứng dậy, còn có thừa quý mà nói rằng : "Cái kia, vậy vạn nhất tương lai lão Hàn đầu lại gây sự với ta..."

"Chuyện này ta có thể đáp ứng ngươi, nếu như là lão Hàn đầu tìm việc, ta khẳng định quản!"

"Vậy thì tốt, vậy thì tốt, quá cảm tạ ngươi..."

"Ngươi đi nhanh lên đi, để người ngoài nhìn thấy ngươi ở trong nhà này chờ đến thời gian dài ra, khó tránh khỏi gặp loạn tường nói lung tung."

"Vâng vâng vâng, ta vậy thì đi, vậy thì đi..." Luru Mậu cùng xoay người mở cửa, cất bước liền đi ra ngoài, kết quả bởi vì run chân vô lực, chân không nâng lên bán ở ngưỡng cửa, một đầu ngã xuống cũng ở bên ngoài, nhưng là liền hanh đều không rên một tiếng, mặt mày xám xịt địa bỏ lên vội vội vàng vàng chạy đến xe gắn máy bên, cười lên xe gắn máy nhanh chóng sử dụng cách sản.

Ôn Sóc cầm cây chổi cùng cái xẻng, đem nhà chính bên trong quét dọn sạch sẽ, liền nhắc lên trước Luru Mậu cùng mang đến vài rách đầu, đi tới nhà bếp.

Bên tai bỗng nhiên lại truyền tới như có như không, mờ ảo nhẹ nhàng nhưng lại cực kỳ rõ ràng âm thanh, là lão Hàn đầu đang nói chuyện : "Sóc tiểu tử, đã sớm ngờ tới ngươi sẽ đến như thế một màn kịch, vì lẽ đó ta đều sớm chuẩn bị kỹ càng, ngươi mới có thể mượn trận pháp lực lượng, thành công thu phù tụng chú, cũng thôi thúc dẫn dắt trận pháp vận chuyển, có điều, lần này xong chuyện, ngươi có thể phải chăm chỉ nghiền ngẫm đọc ta để lại cho ngươi bút ký, cố gắng tu hành, bằng không, chính là tâm thường nhất phẩm bùa chú ngươi đều viết không được, chớ đừng nói chi là lên đàn phương pháp... Được rồi, không cái gì có thể nói, lần này là thật sự vĩnh viễn không bao giờ gặp lại."

Tiếng nói lạc, Ôn Sóc chính ở tây ốc cửa, chợt thấy khoeo mắt cay cay.

Hồi lâu sau, hần lắc đầu một cái, cất bước đi vào tây ốc, mở ra vài rách đầu, phát hiện bên trong ngoại trừ vừa nãy lên đàn phương pháp đã lấy ra đi sử dụng sự vật ở ngoài, còn có một xấp bách nguyên đại sao, móc ra đếm đếm, rờn rã tám ngàn khối.

Ở phương diện này, Luru Mậu cùng đúng là không đùa lòng dạ hẹp hòi.

Ôn Sóc hiện tại cũng hoàn toàn chắc chắn, nếu Lưu Mậu cùng cố ý thiếu cảm tiền, lập tức gấp ngoan ngoãn đem tiền đưa tới.

Hơn nữa, từ nay về sau, Lưu Mậu cùng tuyệt đối không dám trêu chọc hắn!

Bởi vì ở Lưu Mậu cùng trong lòng, lão Hàn đầu cũng không có "Biến thành tro bụi" —— trời mới biết cái này chết rồi hóa thành ác quỷ, nhưng có tiên nhân pháp lực lão gia hoả, lúc nào không hải lòng, sẽ giết một cái hồi mã thương!

Đem tám ngàn đồng tiền thả lại đến vài rách trong túi, Ôn Sóc đem than tổ ong lồ trên ống khói dời đi, tiện đà không tốn sức chút nào địa đem nho nhỏ, cổ xưa than tổ ong lồ chuyển tới một bên. Than tổ ong lồ phía dưới, có một đồng nhỏ môi tro, lay mở môi tro, hắn dùng bên cạnh cặp gấp than đem phía dưới mấy khối gạch cạy ra, phát hiện phía dưới còn giao nhau bày ra mấy khối gạch, lại cạy ra lấy ra sau, liền nhìn thấy một cái bao bọc đến chặt chẽ vài dầu bao.

Lấy ra vài dầu bao mở ra, bên trong là một cái bao bọc màu đỏ túi ni lông, lại mở ra túi ni lông, liền lộ ra một cái dày đặc 16 mờ màu đen phong bì máy tính rách tay.

Không có lập tức mở ra xem, Ôn Sóc đem bút ký Bense tiến vào vài rách trong túi, sau đó đem mấy khối gạch y theo nguyên dạng bày sẵn, sẽ đem than tổ ong lồ phóng tới tại chỗ, ống khói cũng xếp hợp lý dễ tốt, nắm cây chổi đơn giản quét sạch một hồi bên trong vệ sinh.

Ra khỏi phòng đem trên cửa phòng tòa, Ôn Sóc mang theo vài rách đầu đi tới trong sân, quay đầu hướng về góc đông bắc liếc nhìn.

Cứ việc khoảng cách khá xa, vẫn là có thể rõ ràng nhìn ra được, những người cắm vào xếp thành trận pháp, nguyên bản còn mang theo một chút lò mờ màu xanh biếc bệnh thấp cành cây, đã hoàn toàn khô héo, bạo da tróc nứt —— ban ngày chiều âm linh, triệt để tiêu hao hết "Tam giới định Hồn trận" hiệu năng.

Rời đi nhà cũ, Ôn Sóc vừa đi một bên suy tư, "Tam giới định Hồn trận" là làm sao làm được định hồn, cùng lão Hàn đầu khi còn sống ở Lưu Mậu cùng gia đình ngoại vi bày xuống "Âm hòa ba hào tồn linh trận pháp" không giống, loại kia trận pháp tối đa chỉ là tụ khí âm tà, đưa vào phương pháp huyền sĩ một chút ý niệm ở tại, có thể xâm nhập lòng người báo mộng, lại lấy âm tà khí tức nhuộm dần thân thể khiến chi thân tâm không yên, loại này trận pháp bởi lúc hiệu quả tính ngắn, đều không đủ để đối với người bình thường cả người tạo thành tính thực chất thương tổn. Mà "Tam giới định Hồn trận" vận chuyển lúc hiện hình linh hồn, thì lại dường như chân nhân giống như, có cực kỳ linh hoạt kín đáo tư duy, mà nắm giữ huyền sĩ tự thân hết thảy ký ức.

Nếu không có Ôn Sóc sớm biết được "Tam giới định Hồn trận" tồn tại, cũng nhất định sẽ thật sự cho rằng là lão Hàn đầu chết rồi hóa thành quỷ hiện thân.

Vừa nãy, lão Hàn đầu lưu lại cuối cùng cái kia lời nói, rốt cuộc là ý gì?

Ôn Sóc đầu óc mơ hồ.

Về đến nhà đã sắp mười hai giờ rồi.

Làm tốt bữa trưa Lý Cầm nhìn thấy nhi tử trở về, liền tiến lên không yên tâm dò hỏi Ôn Sóc, nhà cũ trong phòng có hay không bị ẩm, xà nhà cùng cái rui đã kiểm tra không có, đỉnh có hay không đi mái ngói, tường viện có muốn hay không lại từ đầu sửa chữa lại...

Ôn Sóc hàm hàm hồ hồ mà đáp lại vài câu sau, ngồi vào bên cạnh bàn ăn, từ vài rách trong túi lấy ra tám ngàn đồng tiền bỏ lên trên bàn, đối với một mặt kinh ngạc mẫu thân nói rằng: "Lưu Mậu cùng ngày hôm nay nói rồi lời nói thật, hắn trước đây làm rất nhiều xin lỗi lão Hàn đầu sự, từ khi lão Hàn đầu tạ thế sau khi, trong lòng hắn vẫn bất an, gần nhất mỗi ngày buổi tối người trong nhà không phải cái này nói nói mơ chính là cái kia đạo đêm, khiến cho Lưu Mậu cùng nghi thần nghi quỷ, cho rằng lão Hàn đầu hóa thành ác quỷ ở gia đình hắn gây sóng gió hại người, hơn nữa muốn ăn giết lão Hàn đầu di chúc, tư thôn nhà cũ sự tình, hắn càng thêm chột dạ, cho nên mới phải chủ động tìm tới cửa giúp ta ngu lại, sang tên. Ngày hôm nay vì câu ta đi lão Hàn đầu phần trên đốt vàng mã, thế hắn nói vài câu lời hay, còn chủ động cho ta tám ngàn đồng tiền hảo xử phí."

"Ồ... Còn có sự tình kiểu này?" Lý Cầm đầy mặt vẻ mặt khó mà tin được, nhưng là không nhận được đem tiền cầm vào tay, hướng về ngón tay trên thói ngum nước bọt từng cái từng cái mấy lần.

"Mẹ, ngài nói, cồi đời này thật sự có quý sao?" Ôn Sóc nghi hoặc bất an hỏi.

"Ồ lão Hàn đầu trong nhà, người còn dạy ta tin thì có không tin thì lại không đây, hiện tại còn ngược lại hỏi ta." Lý Cầm cũng không ngần đầu lên địa cười nói, lập tức nhủ nhủ mảy, dừng lại kiểm tiền động tác, ngẩng đầu nhìn nhi tử, nghiêm túc nói rằng: "Ta xem lần này a, tám phần mười là thật chuyện mà quái, nếu không thì Lưu Mậu cùng người như thế, có thể sợ đến như vậy?"

"Ừm." Ôn Sóc lập tức gật đầu.

Lý Cầm hơi làm suy nghĩ sau, lại nói: "Có điều, nhà cũ cho ta, tiền cũng cho người, vậy người đi lão Hàn đầu phần lên sao?"

"Đi tới, ở lão Hàn đầu trong nhà ta cũng đốt chi."

"Thế Lưu Mậu cùng hướng về lão Hàn đầu cầu xin sao?"

"Cầu, ta nói liên miên cần nhằn quay về mộ phần nói rồi nửa ngày phí lời, Lưu Mậu cùng vẫn bồi ở bên cạnh, ở mộ phần trên, ở nhà, hắn đều có quỷ

xuống dập đầu đây."

"Vây thì tốt." Lý Cầm thờ phào nhẹ nhõm, chợt lại cực kỳ nghiêm túc nói rằng : "Sóc, nếu ngươi cùng Luru Mậu cùng trong lúc đó chuyện nên làm đều làm, như vậy, chấm dứt ở đây, ngươi coi như chưa từng xảy ra chuyện gì, không cho cùng bất luận kẻ nào nói lên, biết không?"

"Tại sao?"

Lý Cầm dùng trong tay một xấp tiền ở Ôn Sóc trên gáy vỗ một cái, quát lên : "Đứa nhỏ ngốc, Luru Mậu cùng là người nào ngươi chưa từng nghe nói sao? Ta đã nói với ngươi a, hần người như vậy tối muốn mặt mũi, một khi trong nhà chuyện ma quái sự tình truyền ra ngoài, hần khẳng định cảm thấy rất mất mặt, tương lai niền không được sẽ tìm ngươi phiền phức, chúng ta có thể không trêu chọc nổi hần."

"Đúng đúng đúng." Ôn Sóc vội vội vã vã gật đầu : "Chẳng trách từ phần trên khi trở về, Luru Mậu cùng cũng dặn ta không muốn nói với bất kỳ ai."

Lý Cầm chợt cảm thấy chính mình quả nhiên liệu sự như thần, thả xuống tiền thúc giục : "Ăn cơm đi."

"Ai." Ôn Sóc cầm lấy chiếc đĩa cúi đầu hướng về trong miệng bái cơm.

Tất cả, như ước nguyện của hần.

Lý Cầm nhưng là không lo được ăn cơm, đem một xấp tiền liên tục đếm ba lần sau khi, về mặt có chút sốt sắng mà chạy đến phòng ngủ, đem tiền bỏ vào trong ngăn kéo khóa kỹ, lúc này mới đi ra ăn cơm—— từ khi mười năm trước phụ thân của Ôn Sóc bởi vì ở bổng phưởng xường phấn xường sự cố bên trong tạ thế sau, Lý Cầm đầu tiên là ở nông nhậu thị trường bày sạp làm thiếp bán chuyện làm ăn, sau đó lỗ vốn sau lại bắt đầu làm công nhân làm vệ sinh mãi đến tận hiện tại, nhiều năm như vậy, năng chưa bao giờ một lần thu được nhiều như vậy tiền. Tuy rằng luôn cảm thấy số tiền kia làm đến quá dễ dàng, vì lẽ đó trong lòng không vững vàng, lo lắng tương lai Luru Mậu và sẽ tìm nợ bí mật, có thể nếu nắm đến trong tay, Lý Cầm là bất luận làm sao không làm được chủ động chấp tay trả lại.

Sau khi ăn xong, Lý Cầm vội vội vàng vàng đi tới nông nhậu thị trường, nói là thừa dịp bữa trưa thời gian trong thị trường xe ít người thiếu mau mau quét tước một lần, hai giờ chiều trước đến chạy về nhà, nắm tiền đi ngân hàng tồn trên, dặn Ôn Sóc ở nhà cần phải cẩn thận chút, đừng gặp tặc.

Ôn Sóc dở khóc dở cười, tẩy xuyên bát đĩa sau, cầm vải rách đầu đến gian phòng của mình, lấy ra lão Hàn đầu bút ký, mở ra xem

Tự, toàn bộ là dùng bút chì viết thành chữ nhỏ.

Lão Hàn đầu chữ viết đến tốt vô cùng, rất có loại sáu kim thể phạm

Nội dung phong cách, chính như lão Hàn đầu dĩ vãng truyền giáo Ôn Sóc huyền pháp lúc như vậy, cả bài bạch thoại, hoàn toàn không có bí tịch ghi chép loại hình nghiêm cẩn cứng nhắc, phản ngược lại càng giống là viết cho Ôn Sóc một phong thư dài, mở đầu chính là "Ôn Sóc" hai chữ, tiện đã viết :

Tiểu tử ngươi hiện tại lớn rồi, ghét bỏ ta là cái thân côn, theo ta học những này gằm gằm giữ giữ tri thức mất mặt, để người chê cười, ta đây đều có thể hiểu được, cũng không tức giận, chỉ là có chút đáng tiếc, còn có chút hối hận lúc trước, bởi vì lo lắng ngươi tuổi còn nhỏ sẽ sợ, mới không có để ngươi tận mắt chứng kiến một ít tà nghiệt dị vật, để ngươi xem một chút vật bản thù, nhìn gặp ma đến cùng là xảy ra chuyện gì... Bây giờ nghĩ lại, còn không bằng khi đó hù dọa ngươi mấy lần, do đó để ngươi vững tin, ta dạy cho ngươi không phải mê tín, ta cũng không phải thân côn lừa người, huyền pháp, là bản lãnh thật sự.

Ai, nói là bản lãnh thật sự, ngấm lại cũng rất thâm, thế sự tang thương biến ảo, ai có thể nghĩ đến, ta này một thân bản lĩnh, ở hơn nửa trong đời, chỉ là uổng công đây?

Phé không nhiều lời nói.

Ngươi có thể nhìn thấy ta viết những câu nói này, nói rõ ta hi vọng đã đạt thành.

Ở đây, ta có thể minh xác nói cho ngươi, lúc trước dạy ngươi, chỉ là một ít huyền pháp kiến thức căn bản, cũng không có dạy ngươi tu hành như thế nào, vừa đến lúc trước không tiện, không có địa điểm thích hợp cùng thời gian, ta cũng không thể liều lĩnh bị người hoài nghi là bọn buôn người nguy hiểm, đem ngươi làm đến nhà đi; thứ hai cũng là cân nhắc đến xã hội hiện thực tình hình, ta đều gặp thường thường bị cảnh sát bắt, liền càng không thể để tiểu tử ngươi ở trong trường học làm thân côn, như vậy sẽ ảnh hưởng ngươi học nghiệp.

Dù sao tuổi trẻ nông cuồng, để tuổi còn nhỏ tiểu nhân ngươi nắm giữ một thân huyền pháp khả năng, trời mới biết sẽ chọc cho ra bao lớn tai họa đến.

Bởi vì không có dạy ngươi tu hành, chỉ dạy ngươi học được kiến thức căn bản, vì lẽ đó ngươi bây giờ thư phù không có linh thông khí, tụng chú khó che trời địa cảm giác, bảm quyết vô công hiệu quả chỉ ứng, bày trận chỉ là đồ có hư biểu, cũng là không thể nói là lên đàn phương pháp. Mà tu hành sau khi, liền có thể tĩnh tâm, ngưng thần, luyện khí, cùng thiên địa xúc động, cùng tự nhiên tương tham, như vậy mới có thể thư phù xuất thần khiếu, tụng chú sinh Âm Dương, bảm quyết tiếp Ngũ Hành, bày trận ôm đồm Càn Khôn...

Chương 10: Tích góp không xuống tiền

Mất thấy thi đại học từng ngày từng ngày tới gần, Ôn Sóc có chút buồn nản phát hiện, từ khi giải quyết Lưu Mậu cùng vấn đề, bắt được lão Hàn đầu bút ký sau khi, chính mình cũng lại tỉnh không xuống tâm học tập, trong đầu vẫn cân nhắc lão Hàn đầu ở bút ký bên trong giảng giải huyền pháp tri thức.

Câu nói kia cú ngắn gọn trắng ra trần thuật câu nói, đem từng cái từng cái thâm ảo tối nghĩa từ ngữ, pháp chú, thủ quyết, tâm pháp, trận pháp, bùa chú nói được rõ ràng ràng rõ ràng ràng.

Quan trọng nhất chính là, lão Hàn đầu giảng giải làm sao tu hành.

Sơ kỳ tu hành nói đến rất đơn giản, đơn giản là ban đêm đã tọa cảm ứng trong cơ thể khí thể gọn sóng, cùng ngoại giới trong lúc đó vi diệu đọng vào, tiện đã làm không chế khí thể; Thần lên vận động tập võ lấy trắng gân cốt da thịt, do ở ngoài đi vào địa tầng cường trong cơ thể khí thể sinh thành.

Nhưng bắt tay vào làm rất khó, tĩnh tọa cảm ứng trong cơ thể khí thể gọn sóng, cùng ngoại giới trong lúc đó vi diệu đọng vào, cần muốn đi vào một loại vong ngã kỳ ảo cảnh giới bên trong, mới có thể cảm ứng được trong cơ thể cực kỳ nhỏ khí thể lưu chuyển, cùng với cùng ngoại giới Thiên Địa Ngũ Hành linh khí trong lúc đó tiếp xúc —— vậy thì có chút tự mâu thuẫn, vong ngã kỳ ảo lúc, lại có thể nào chuyển tâm cảm ứng?

Ôn Sóc gần nhất vẫn ở thử nghiệm, nhưng dù sao là khó có thể làm được.

Cũng may là, mỗi ngày sáng sớm tập võ tập thể hình, đối với vóc người mập mạp hần tới nói, tuy rằng bút ký bên trong yêu cầu rất nhiều độ khó cao động tác, hần tạm thời không làm được, có thể so với hồ lô họa biểu, có giống hay không khác nói, ít nhất làm không phải? Còn nữa, thân thể tứ chi cường tráng nhanh nhẹn, chỉ cần cần với rèn luyện, sớm muộn cũng có thể tăng lên cũng làm được.

Huống chi, Ôn Sóc tuy rằng vóc người mập mạp trạng thái như gấu bắc cực, nhưng thân thể dẻo dai, nhanh nhẹn độ, so với đa số bạn cùng lứa tuổi, muốn mạnh hơn nhiều.

Chỉ là loại kia tâm tình tu hành, Ôn Sóc có chút tuyệt vọng.

Căn bản không thể mà.

Chớ đừng nói chi là, thật sự có như vậy sơ kỳ cảm ứng sau, còn phải đi thử nghiệm dẫn dắt chân khí, ở trong người kinh lạc, ba Hồn Ngũ dơ lục phủ bảy phách bên trong vận chuyển... Ôn Sóc ngẫm lại những người bè bạn căn bản có chút không biết mùi vị vận chuyển pháp môn, liền đau đầu.

Liền hần tình cờ thờ dài chính mình không phụ huyền pháp, nhưng bởi vì không có chân khí cùng tu vi do đó không thể phương pháp lúc, đều sẽ ở trong lòng oán giận đã có lão Hàn đầu, nếu như vậy có lòng, trước khi chết còn có tinh lực cùng thời gian làm đủ các loại chặt chẽ bố cục chuẩn bị, hãm hại Lưu Mậu cùng một cái, thích đáng xử lý di chúc... Còn không bằng trực tiếp đem ta gọi đến nhà, sau đó dường như vô hiệp bên trong thật sự phụ như vậy, đem một thân công lực truyền cho ta, mở ra hai mạch thâm độc, trong giây lát đó lão tử liền có thể ừng có mấy chục năm công lực thâm hậu, trở thành trên giang hồ cao thủ đỉnh cao nhất!

Tựa hồ khi còn sống liền dự liệu được Ôn Sóc gặp sản sinh tiêu cực ý nghĩ, vì lẽ đó lão Hàn đầu ở nhà lưu lại mười mấy trương sẵn có bùa chú, cùng với ba viên củ kỷ tiền đồng.

Trong đó "Hộ thân trừ tà phù" hai tấm, "Ngự âm mở mắt phù" ba tấm, "Sáu hào tiếp thiên phù" năm tấm, "Lưỡng nghi chỗ mai phục phù" ba tấm. Còn cái kia ba viên tiền đồng... Thật là có chút khủng bố, là lão Hàn đầu khi còn sống lên đàn phương pháp làm người trừ tà trực quỷ lúc, thu lấy "Khí âm tà", thông tục địa nói, ba viên tiền đồng bên trong bao bọc ba con quỷ!

Đương nhiên này quỷ không phải đối phương quỷ, có điều là ba cỗ khí mà thôi, căn bản không có một chút nào ý thức, không bị phong tồn mà là trực tiếp bại lộ với ở ngoài, dù cho là ban đêm, cũng sẽ nhanh chóng tiêu tan.

Vật này, nhỏ máu sau khi, có thể tạm đại chân khí dùng cho triển khai một ít cấp thấp huyền pháp.

Ôn Sóc đương nhiên không chút do dự mà tung chú nhỏ máu, để bất cứ lúc nào thi pháp sử dụng —— từ khi trải qua ở Lưu Mậu cùng trong nhà phương pháp, ở nhà cũ trong phòng lên đàn phương pháp gọi là lão Hàn đầu quỷ hỗn sự kiện sau, Ôn Sóc đối với thi pháp có hết sức khát vọng.

Đương nhiên hần cũng rất rõ ràng, sự tình kiểu này cũng không thể tùy tiện xằng bậy.

Cũng bởi vậy, hần thậm chí khát vọng, ngày nào đó đột nhiên gặp phải một vị chân chính gặp ở ngoài tai người bệnh, sau đó lên đàn phương pháp thi cứu.

Không vì là kiếm tiền, thuần túy chính là đã nghiện.

Cũng bởi vậy, hần mỗi ngày bên người mang theo bùa chú cùng với một viên tiền đồng, đi đến chỗ nào đều sẽ xem ăn cướp gây án mục tiêu tự, chung quanh loạn miếu. Kết quả ở ngoài tai hoạ người không phát hiện, lại phát hiện tiền đồng một cái khác tác dụng...

Có thể khử nhiệt nghi hè.

Bởi vì tiền đồng bên trong lấy huyền pháp bao bọc âm vật, vì lẽ đó mặc dù là người bình thường chạm tới, đều sẽ cảm thấy tiền đồng lạnh lẽo. Mà Ôn Sóc nhỏ máu cùng tiền đồng trên trận pháp tương tham sau khi, tiền đồng tại người, trong cơ thể khô nóng cảm giác quá thịnh lúc, tiền đồng sẽ hướng ra phía ngoài toả ra hàn ý —— hơn nữa gặp căn cứ mang theo người thân thể khô nóng trình độ không giống, tự động điều giải phóng thích hàn ý đo.

Hiệu quả quả thực quá tốt rồi!

Ở từng ngày từng ngày nóng bức lên đầu hạ thời tiết, món đồ này đối với một tên béo tới nói, không thể nghi ngờ là một cái chí bảo.

Trong nháy mắt, thi đại học từng bước một đến gần.

Tốt nghiệp cách giáo ngày đó, bữa trưa sau, Ôn Sóc đến phòng ngủ mất tập trung địa nhiệt tập một lúc bài tập, đang muốn đi đến trường lúc, mẫu thân vừa vặn trở về, hần hơi nghi hoặc một chút hỏi : "Mẹ, ngài tại sao trở về?"

"Mời nghỉ nửa ngày." Lý Cẩm cười híp mắt nói rằng : "Sóc, người đem nhà cũ bên kia chìa khoá cho ta, một lúc kiến trúc đội muốn qua đi."

"Kiến trúc đội?" Ôn Sóc kinh ngạc nói : "Làm gì?"

"Há, ta mời tới, để bọn họ đem nhà cũ tường viện đẩy ngã, toàn bộ sửa chữa, cái kia phá tường viện thực sự không ra dáng!" Lý Cẩm rót chén nước, một bên uống từng ngụm lớn vừa nói : "Ba gian nhà ngói tuy rằng nhỏ chút, cụu chút, nhưng dọn dẹp còn rất tốt, không cần sửa chữa. Ta tính toán quá, dùng gạch đỏ xây lên cao hai mét tường viện, cửa viện tùy ý chút, 1m8 rộng, không cần làm cổng nhà, nhưng nhất định phải dùng tốt một chút nhi cửa gỗ, viện bên trong cửa đến có ảnh bích tường, bên ngoài ba tầng bậc thang, đến có che mưa diêm... Ai nha, nói cho người người cũng không hiểu, được rồi, đưa chìa khoá cho ta, người đi trên người học, nhà cũ ta khẳng định cho người đặt mua được!"

Ôn Sóc cau mày nói : "Mẹ, chúng ta có tiền sao?"

"Mấy ngày trước ta gặp phải lưu trường thôn, để hần giúp đỡ tính toán một hồi, tuy rằng nhà cũ diện tích lớn, tường viện vây lên đến muốn dùng không ít gạch, tiền công đương nhiên cũng cao, nhưng không xây nhà, liền công mang liêu 1 vạn tệ tiền đầy đủ! Người lần trước không phải kiểm lời lưu trường thôn tám ngàn khối sao, hơn nữa hai năm qua chúng ta mẹ con hai trả hết trái sau tồn dưới này diêm nhi tiền, được rồi!" Lý Cẩm đầy mặt hưng phấn vui sướng, nhiều năm qua, nàng chưa bao giờ có lớn như vậy tác phẩm tiêu dùng, vì lẽ đó khá có cảm giác thành công mà nói rằng : "Ngược lại nhà chúng ta hiện đang không có nợ bên ngoài, tích góp tiền lại không thể sinh, nên hoa phải hoa, nhà cũ nếu là người, rách rách rưới rưới để người chê cười!"

"Chuyện này..." Ôn Sóc đau lòng đến muốn nhỏ máu!

Cùng mẫu thân sống nương tựa lẫn nhau nhiều năm hần, từ tiểu học năm thứ ba liền học được làm việc ngoài giờ kiếm tiền, biết rõ tiền tài đến không dễ, thực sự là cùng sợ. Vì lẽ đó tiền đến trong tay hần, vậy thì thật là hận không thể dùng bê tông cốt thép đóng kín, căn bản không nở dùng.

Hiện tại, mẫu thân ra tay chính là gần vạn chi tiêu...

Ôn Sóc dờ khóc dờ cười nói : "Mẹ, cái kia nhà cũ chúng ta lại không được, người sửa chữa cái gì tường viện trang cửa gì a? Có tiền tồn lên chuẩn bị căn gấp không tốt sao? Lại nói, vạn nhất ta thi lên đại học, không đắc dụng tiền a?"

"Ai nha." Lý Cẩm bĩu môi, thờ ơ nói rằng : "Liên người cái kia thành tích học tập, làm sao có khả năng thi lên đại học? Lại nói, mẹ lần trước không phải đã nói sao, ta không thi đại học, có thể chờ vì thi đại học một muốn chết rồi thân thể. Người suy nghĩ một chút, tốt nghiệp trung học nếu như không lên đại học, cái kia đến tìm việc làm kiếm tiền đi, 18 tuổi đã là đại nam nhân, vạn nhất có người giới thiệu cho người đối tượng, bàn điều kiện lúc, không cũng phải nhìn nhà a? Nhà chúng ta ở trong thị trấn có một bộ nhà lầu, ở nông thôn còn có một bộ đặc biệt lớn trạch viện... Điều kiện rất tốt."

Nói chuyện, Lý Cẩm lộ ra một bộ ước mơ tương lai trở thành bà bà hạnh phúc biểu hiện.

Ôn Sóc dùng sức gãi gãi đầu, lòng sinh ừ rừ cùng một tia không cam lòng.

Xác thực, lấy thành tích của hần thi lên đại học độ khả thi quá thấp. Nhưng ba tháng trước bắt đầu vì là thi đại học phấn đấu, mất ăn mất ngủ địa nỗ lực học tập, sắp thi đại học, chợt lại muốn từ bỏ hi vọng cùng tự tin, bất kể là ai cũng sẽ không tình nguyện.

Hơn nữa càng là không có hi vọng, hần càng là bướng bỉnh địa cho rằng, thi lên đại học tựa hồ là một cái phi thường phi thường mặt dài sự tình!

Cho tới giới thiệu đối tượng nói chuyện yêu đương...

"Ta trường như thế soái, chẳng lẽ còn phát sầu cưới vợ gì không?"

Cao trung thời kì bởi vì tuổi trẻ cùng các anh em phân cao thấp, viết quá mấy lần thư tình, đều bị khéo lời từ chối nhưng từ chưa bị đá kích mà thâm bị thương tổn Ôn Sóc, rất bất đắc dĩ địa đi phòng ngủ cầm nhà cũ chìa khoá, phóng tới phòng khách trên khay trà, đeo bọc sách đến trường đi tới.

l vạn tề tiên a!

Bị mẫu thân như thế hào phóng địa một lần tiêu xài!

Ôn Sóc đạp xe ba bánh, dọc theo đường đi trong lòng đều đang chảy máu, không ngừng mà gào lên đau đớn kêu rên.

Đồng Y huyền đệ nhất cao trung ở vào cùng Bình Nam đại lộ, ra cửa trường hướng bắc mấy chục mét chính là Thanh Hà đường, duyên Thanh Hà đường hướng đông khoảng chừng một kilomet khoảng chừng : trái phải, chính là Ôn Sóc nhà vị trí bồng phưởng xướng tiểu khu.

Xế chiều hôm nay lớp thứ hai trên xong, bọn họ liền tốt nghiệp, sau ba ngày chính thức thi đại học. Mấy ngày trước cũng không biết là vị bạn học kia đề nghị, tốt nghiệp lúc mọi người cùng nhau xé đi hết thấy sách giáo khoa cùng ôn tập tư liệu, mô phỏng bài thi, sau đó từ trên lầu ném, cái này ngấm lại liền rất thú vị, rất hăng hái đề nghị, cấp tốc đạt được tuyệt đại đa số học sinh cấp ba nhất trí đồng ý, chuyện này sẽ là bọn họ ba năm học sinh cấp ba nhai, điên cuồng nhất phản bội một lần.

Tốt nghiệp, để giáo quy, giáo kỷ, học tập, các thầy giáo nghiêm khắc đều quái đàn đi thôi!

Vì lẽ đó...

Ôn Sóc lo lắng cho mình cái kia một chiếc xe ba bánh không đủ dùng —— toàn giáo cao năm thứ ba có bảy cái ban, gần bốn trăm hào học sinh, dựa theo chỉ ít một nửa hội học sinh xé thư, mỗi người xé đi hai cân sách vở, vậy thì là bốn trăm cân a!

Trên xong tiết học thứ nhất, Ôn Sóc kêu lên trịnh văn giang, cười xe đạp tải hấn đi tới nam hoàn đường, đến thường thường trên hàng lão Trương phế phẩm trạm thu mua mượn một chiếc xe ba bánh.

Hơn bốn giờ chiều.

Lưu Cát, hầu kim mệnh, Lý Nham buru ba người đứng ở phía ngoài cửa trường, lo lắng hướng nam nhìn xung quanh. Rốt cục nhìn thấy đạp ba vòng không chút hoang mang chạy về Ôn Sóc, cùng với cười một chiếc phá hai tám xe đạp cùng ở bên cạnh trịnh văn giang, bọn họ lập tức nhảy chân vẩy tay tê gọi :

"Một ca, người có thể coi là đã về rồi!"

"Người thật là giữ được bình tĩnh, nhanh lên một chút có được hay không?"

"Mau thả học! !"

...

Ôn Sóc vẻ mặt dễ dàng trách mắng : "Nhìn các người không tiền đồ đáng đáp, hoảng cái gì a? Còn sợ có người dám ở một bên trong đoạt lão tử chuyện làm ăn?"

Nói tới nói lui, làm xa xa nhìn thấy lớp học lầu ba vòng bảo hộ trước, đã vì đầy nam nam nữ nữ ăn mặc trắng xanh đan xen đồng phục học sinh học sinh, từng cái từng cái lộ ra thanh xuân ánh mặt trời trên mặt, mang theo kích động, hưng phấn cùng mong đợi biểu hiện, chờ đợi tan học tiếng chuông reo lên, Ôn Sóc không lo nói nói nhảm nửa trang thông dong, hơi nhún chân đạp xe ba bánh như bay lái vào trường học.

Dụng thành đưa vào sử dụng còn chưa đủ hai năm mới tình lớp học, hiện lổm hình chữ, trung gian một mảnh đất trống lớn, được bao quanh đầy màu xanh biếc sum suê hoa tri, đối diện cửa trường đất trống hướng ra phía ngoài đại khái hơn mười mét xa, là quốc kỳ đài.

Giờ khắc này, tuy rằng lớp học lầu ba vòng bảo hộ trước đã vì đầy học sinh, nhưng trong sân trường yên tĩnh dị thường.

Cao trung ba năm, một lần cuối cùng tiếp tục nghe nghe cái kia tan học tiếng chuông...

Quốc kỳ trước đài, hiệu trưởng mặc cho bảo vệ quốc hai tay khoanh ở phúc trước, hơi ngoẹo cổ, một mặt dờ khóc dờ cười biểu hiện —— ngày hôm trước cao năm thứ ba mấy cái chủ nhiệm lớp nghe nói tin tức này sau, liền ngay lập tức hồi báo cho hấn.

Đối với này, mặc cho bảo vệ quốc cảm giác rất mới mẻ, cũng là không phản đối.

"Hơn nửa năm đó, bọn nhỏ cũng không dễ dàng a. Ai, thi đại học trước, để bọn họ tận tình phát tiết một hồi, cũng tốt." Thầy chủ nhiệm từ hướng về dư khá hơi xúc động mà nói rằng.

Mặc cho bảo vệ quốc gật gù, nói: "Thông báo cao một cao năm thứ hai, sau khi tan học tổng vệ sinh."

"Được, xem xong này ra trò chơi, ta liền đi thông báo..."

Lời còn chưa dứt, liền nghe cách bên trong âm thanh từ xa đến gần, ở hoàn toàn yên tĩnh chờ mong trong không khí, có vẻ đặc biệt rõ ràng.

Cũng đặc biệt... Phiền lòng.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Tối kỳ hoa học sinh

Theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy thân hình dài rộng Ôn Sóc cười một chiếc phá ba vòng, như bay lái tới, hoàn toàn không thấy hiệu trưởng cùng thầy chủ nhiệm tồn tại, trực tiếp vọt tới lớp học dưới cái kia mảnh cõi mở đất trống ngay chính giữa xe thẳng gấp dừng lại.

Mà Trịnh Văn Giang, Lưu Cát bốn người bọn họ, nhìn thấy hiệu trưởng cùng thầy chủ nhiệm sau, tất cả đều do dự dừng bước lại không có theo tới.

Ôn Sóc nhảy xuống ba vòng, một tay chống nạnh ngẩng đầu ưỡn ngực, giơ lên từ phế phẩm trạm Trương lão bản nơi đó mượn tới khoách âm kèn đồng, khí vận đan điền, hướng về mặt trên lẳng lặng chờ đợi các học sinh cấp ba hô : "Này, này! Mọi người chú ý rồi, cao năm thứ ba các vị bạn học, các người khỏe, ta là năm ban Ôn Sóc, có sao nói vậy Ôn Sóc!"

"Vào hôm nay cái này kích động lòng người thời khắc sắp đến trước , ta nghĩ trình trọng nhắc nhở đại gia một câu nói!"

"Bình tĩnh, nhất định phải bình tĩnh a!"

"Chờ một lúc xé thư thời điểm, tận lực đừng xé đến quá nát, gần như ý tứ ý tứ phải! Nghe ta một lời khuyên, mỗi người cũng không thể chỉ lo chính mình nhất thời vui chơi tận hưởng, không cần nhắc cộng đồng sinh hoạt ba năm một bên trong trong sân trường, hoàn cảnh vệ sinh cùng học đệ học muội môn quét tước lúc gian khổ, trong lòng tình phức tạp đeo bọc sách đi ra cửa trường, không nhìn được nước mắt mông lung ngoài đầu nhìn lại lúc, nên nhìn thấy sạch sành sanh trường học!"

"Ta biết, hơn nửa năm đó đến, mọi người đều rất khổ cực, rất khổ khan! Có thể các người có nghĩ tới hay không, là những người mô phỏng bài thi, ôn tập tư liệu, sách giáo khoa, làm bạn nỗ lực phấn đấu mỗi một ngày một đêm chúng nó không có sự sống, chúng nó sẽ không biểu đạt, nhưng chúng nó nhưng đang yên lặng địa cho mỗi người chế tạo áp lực, kích phát học tập động lực, cổ vũ không ngừng nỗ lực tiến tới, chúng nó nhỏ bé mà lại vĩ đại, chúng nó trả giá nhưng lại vô tội!"

"Các người nhẫn tâm đưa chúng nó ném xuống, từ đây không bị ràng buộc đập cánh bay cao, ta có thể lý giải, thế nhưng, các người làm sao nhẫn tâm, ở vút bỏ chúng nó trước, còn muốn đưa chúng nó tan xương nát thịt?"

"Thư vốn vô tình, người có tình a!"

"Vi lễ đó ta kiến nghị, liền để cho các người trong tay những người đã hoàn thành rồi sử mệnh sách vở, có thể lấy càng tươi đẹp hơn tư thái, đi xong chúng nó làm bạn người và ta cuộc sống cấp ba cuối cùng đoạn đường, để chúng nó cũng chấn mở cánh dùng ngón bay lượn, đến đưa đoạn đường!"

"Ta Ôn Sóc, cam nguyện bị khổ bị liên lụy với, đại biểu các vị bạn học, đưa chúng nó đi giành lấy cuộc sống mới !"

Nhìn Ôn Sóc ở nơi đó phẫn nộ mà lại đồng dạng địa gọi hàng, hiệu trưởng mặc cho bảo vệ quốc cùng thầy chủ nhiệm từ hướng về dư, giơ tay ra hiệu chính đang đi về phía bên này lớp 12 các ban chủ nhiệm lớp cùng mấy vị khác giáo lãnh đạo, không muốn đi ngăn cản hẳn.

"Lão Từ a, không cần thông báo các ban tổng vệ sinh." Mặc cho bảo vệ quốc cười ha hả nói rằng.

"Ừm." Từ hướng về dư không nhìn được cười mà gật gật đầu.

Nếu nhận quá nhỏ lòng Ôn Sóc, nhìn chằm chằm ngày hôm nay học sinh cấp ba trong tay muốn xé đi sách vở, tin tưởng ở cao một lớp 11 học sinh tan học trước, lớp học trung gian mảnh này to lớn đất trống cùng hết thầy hoa trong ao, liền một khối nát chi tiết đều sẽ không còn lại.

Mấy vị chủ nhiệm lớp cùng giáo lãnh đạo đi tới quốc kỳ trước đài, cùng hiệu trưởng, thầy chủ nhiệm bèn nhìn nhau cười, sau đó lại dồn dập lắc đầu.

Ôn Sóc tiểu từ này, sẽ không có an phận thời điểm.

Tương tượng năm đó, Ôn Sóc đến một bên trong báo danh ngày thứ nhất, ngay ở báo danh nơi tựa như quen lấy lòng mấy vị lão sư, bưng trà rót nước, quét tước vệ sinh, giúp khuôn đồ, cho các bạn học phân phát sách mới chỉ vì, hẳn vừa ý gói đóng gói sách mới lượng lớn giấy bọc cùng thùng rác. Cũng bởi vậy, Ôn Sóc cùng hai cái thời gian dài ở một Trung tá viên thập kiểm rác rưởi phụ nữ trung niên phát sinh xung đột, hai tên phụ nữ cho rằng những này phế phẩm chuyện đương nhiên thuộc cho các nàng, nhưng Ôn Sóc cảm thấy nếu mọi người đều là thập kiểm phế phẩm, đương nhiên là tới trước được trước, trường học lại không quy định nhất định phải do các người lấy đi? Còn nữa nói rồi, muốn cho Ôn Sóc này hào thuở nhỏ ở tiền nhân kiểu tra

trộn xuất thân, lại keo kiệt tham tài chỉ có tiền không ra gia hóa, từ bỏ đã tới tay lợi ích, trừ phi giết hân.

Cái kia hai cái gái có chồng một trận khóc lóc om sòm vô hiệu, về nhà tìm đến mấy cái ngu đại tam thô đàn ông giáo huấn Ôn Sóc, hai bên ở phía ngoài cửa trường ra tay đánh nhau,

Ôn Sóc hảo hán không chịu nổi nhiều người, hai quyền khó địch bốn tay, bị đánh cho sưng mắt sưng mũi.

Thập kỷ chín mươi trung kỳ, loại này mạnh mẽ chiếm đoạt, bạo lực lũng đoạn tình cảnh ở toàn quốc các nơi các ngành các nghề có thể nói tư không nhìn quen, cũng không ai cảm thấy là đại sự gì.

Mà Ôn Sóc nếu thập kiểm phế phẩm, nói rõ trong nhà điều kiện kinh tế kém, điều kiện kinh tế kém cũng là gián tiếp nói rõ trong nhà không cái gì quyền thế dựa dẫm, còn nữa, hân dài đến béo trắng cục lóc dày đặc, xem ra lại là như vậy đến dễ ức hiếp hai cái gái có chồng cùng với gia thuộc, thậm chí phương pháp giáo dục nhân viên, đều cảm thấy chuyện này gặp liền như vậy coi như thôi.

Có thể chẳng ai nghĩ tới, sưng mắt sưng mũi Ôn Sóc từ bên cạnh quán nhỏ lên cướp quá một cái thiết mĩ nguội trường đao, tựa như phát điên xông lại, truy chém cái kia mấy tên đại hân cùng hai cái gái có chồng, nếu không có Thanh Hà đường đồn công an sở trường mang theo hai tên cảnh sát vừa vận tiếp cảnh chạy tới, nói không chừng sẽ nháo chết người đến —— hai bên bị mang tới đồn công an sau khi, Ôn Sóc vốn là chiếm lý, hơn nữa bị đông đảo người trưởng thành vây đánh, hình tượng khá là thể thảm, rõ ràng thuộc về nhược thế được bắt nạt một phương, hơn nữa hân thuở nhỏ trà trộn tiên nhân kiêu, am hiểu nghe lời đoán ý, biết ẩn nói, một phen nói thật hơn nữa bảy phần khuếch đại, thực tại miêu tả một cái thân thể đáng thương gia cảnh bản hân thuở nhỏ mất cha cùng mẫu thân sống nương tựa lẫn nhau hài tử, nhiều năm qua làm việc ngoài giờ kiếm rách nát nuôi gia đình, cố gắng học tập mỗi ngày hướng lên trên do đó thi vào huyện trọng điểm cao trung, không hề nghĩ rằng mới vừa vào học báo đến liền tao ngộ du côn ác bá ức hiếp, bắt dắc dĩ ra sức phản kháng tự vệ tao ngộ bị thảm!

Nói đến, khi đó xã hội trên phần lớn người vẫn chưa ý thức được phế phẩm tích thiếu thành đa lợi nhuận tương đương khả quan, rất nhiều cái gọi là trên đường bọn con đồ, càng sẽ không làm cái này mất mặt nhi nghệ, vì lẽ đó đánh đập Ôn Sóc những người này, nhìn như thô bạo hung ác, kì thực căn bản không sánh được những người ở trong xã hội sống đến mức có máu mặt giao thiệp quan hệ tương đương cường lưu manh.

Liên kết quả có thể tưởng tượng được, đồn công an cảnh sát tất cả đều đối với Ôn Sóc sản sinh rất lớn lòng thông cảm, vô hình trung kiên định đứng ở lập trường của hân trên.

Thập kỷ chín mươi trung kỳ, cảnh sát lực uy hiếp đó là tương đối lớn!

Gặp phải cảnh sát một phen đe dọa răn dạy sau khi, thu đồng nát cái kia hai nhà người tro mắt nhìn Ôn Sóc cùng một bọn cảnh sát thân thiện địa tán gẫu, đối với sở trường từ tông quân càng là một cái một cái thúc thúc địa hô, mà biểu hiện nghiêm túc nghiêm túc thận trọng Từ đồn trưởng, nhìn về phía Ôn Sóc lúc, trong ánh mắt cũng toát ra bất luận người nào cũng nhìn ra được thương tiếc triu mến không ngoài dự đoán, cảnh sát đối với này án thái độ rõ ràng thiên hướng Ôn Sóc, liền đánh Ôn Sóc hai nhà này người, trong lòng đều sợ hãi.

Xong!

Lần này đá vào tấm sắt lên, cái kia tiểu tử béo có cảnh sát chỗ dựa!

Từ đồn trưởng rất nhanh đưa ra không thể nghi ngờ xử phạt quyết định: Hết thầy tham dự đánh đập Ôn Sóc người, toàn bộ tạm giam một tuần, phạt tiền năm ngàn nguyên, đồng thời, hai nhà bồi thường Ôn Sóc các hạng chi phí, tổng cộng năm ngàn nguyên! Về phần bọn hân ai vết đao

Đáng đời!

Ôn Sóc là tự vệ!

Phải biết, khi đó "Vạn nguyên hộ" danh xưng như thế này ở nông thôn nông thôn còn rất có thị trường. 1 vạn tệ tiền phạt tiền cùng bồi thường, tầm thường gia đình ai có thể nhận được? Tình nguyện bị tạm giam mười ngày nửa tháng, cũng không chịu giao tiền. Có thể Từ đồn trưởng ngay lập tức nói ra mấy câu nói, lại làm cho bọn họ không thể không ngoan ngoãn giao tiền: "Không giao tiền, lão tử hiện tại là có thể cho Ôn Sóc định vết thương nhẹ, không thể thiếu đem các nguoi những người này toàn bộ phán hai năm hình!"

Đến!

Giao tiền đi!

Lần kia sự kiện sau khi, Ôn Sóc dựa thể mà lên, cấp tốc lũng đoạn đông Y huyền đệ nhất cao trung, thậm chí phía ngoài cửa trường phụ cận các cửa hàng cùng Thanh Hà đường đồn công an phụ cận cửa hàng phế phẩm thu mua chuyện làm ăn, bao quát thập kiểm phế phẩm độc hưởng Quyền.

Ôn Sóc kiếm tiền hùng tâm không chỉ dừng lại tại đây, một trung học giáo giáo công chức môn lên lút tán gẫu lúc, đều cho rằng trường học quầy bán đồ lật vật cùng căng tin, nếu như không phải giáo lãnh đạo bốn gia các thân thích nhận thầu, lấy Ôn Sóc vì kiếm tiền một không sợ khổ hai không sợ mệt ba không sợ đau thậm chí không sợ chết, càng không biết xấu hổ, không để ý bị người chê cười kiếm rách nát tính cách, tuyệt đối dám đi thường thử đem quầy bán đồ lật vật cùng căng tin chuyện làm ăn đều đoạt tới. Có người nói Ôn Sóc mới vừa lên lớp 11 lúc, có như vậy một lần, hân mang theo phong phú quà tặng tìm tới hiệu trưởng cùng thầy chủ nhiệm trong nhà, thương nghị có thể hay không đem toàn giáo học sinh đặt hàng học tập tư liệu và văn phòng phẩm chuyện làm ăn, nhận thầu cho hân làm đương nhiên, cái kia khoản buôn bán không đảm luan thành.

Ôn Sóc vẫn là toàn giáo từ trước tới nay, ở trong trường ở ngoài đánh nhau ầu đã ghi chép nhiều nhất học sinh, nhưng không có lưmg quá một lần xử

phạt, trái lại nhiều lần đến đến lão sư cùng giáo lãnh đạo đồng tình an ủi, thậm chí biểu dương. Nguyên nhân rất đơn giản, hần mỗi lần cùng bản giáo học sinh, ra ngoài trường xã hội nhân viên phát sinh xung đột, xét đến cùng, cũng không thể quai Ôn Sóc, hần hoặc là bị bắt nạt người bị hại, hoặc là là thấy việc nghĩa hăng hái làm (quản việc không đâu) lẽ ra nên bị khen ngợi anh hùng, dù cho là hần ăn rất ít thiệt thòi, mỗi khi đem đối phương đánh cho vỡ đầu chảy máu thậm chí gãy xương, cũng hoàn toàn là tự vệ, liền ngay cả cảnh sát, ở xử lý vụ án lúc đều chống đỡ che chở hần. Cũng chính là bởi vì cảnh sát mỗi khi đối với Ôn Sóc quá mức rõ ràng thiên vị thậm chí bao che, giáo lãnh đạo cùng các thầy giáo một lần hoài nghi, Ôn Sóc hần là có cái gì hùng hậu nhân vật, có thể thời gian dài mới biết, không phải Ôn Sóc có cái gì cùng chỗ dựa, mà là, cái tên này bởi vì ra vào đồn công an số lần hơn nhiều, cùng rất nhiều cảnh sát sống đến mức tương đương thực.

Đương nhiên, Ôn Sóc không có lưng lót qua phân còn có một cái nguyên nhân trọng yếu, hần là toàn giáo công nhận chăm chỉ nhất khắc khổ học sinh, gia cảnh bản hàn, cùng mẫu thân sống nương tựa lẫn nhau nhiều năm, hầu như mỗi ngày đều đang bận bịu học tập cùng kiếm tiền nuôi gia đình.

Như vậy học sinh, tự nhiên sẽ đề giáo lãnh đạo cùng các thầy giáo thương hại, yêu chuộng.

Nhưng lão sư cùng giáo những người lãnh đạo mỗi khi đàm luận Ôn Sóc lúc, lại sẽ phát hiện, cái tên này tựa hồ một chút đều không đáng thương.

Hần không phải cái học sinh xấu, nhưng tuyệt đối không thể nói là ưu tú.

Loại này học sinh, theo lý thuyết rất khó cho lão sư cùng bạn học lưu lại sâu sắc ấn tượng, có thể cho tới hiệu trưởng, cho tới hết thầy học sinh, còn có an ninh trường học, thậm chí ra ngoài trường một ít sách điểm, văn phòng phẩm cửa hàng đồ dùng, quán cơm nhỏ, quán nhỏ vị ông chủ, không có người nào không biết Ôn Sóc đại danh —— cái tên này, tuyệt đối là đông Y huyền đệ nhất cao trung xây trường tới nay, từng xuất hiện tới kỳ hoa học sinh!

Hần chủ nhiệm lớp lưu tình hà đã từng cùng các đồng nghiệp đùa giỡn nói: "Ôn Sóc ở trường học chúng ta, nên phải 'Trước không gặp cổ nhân, sau không gặp người tới'."

Này đánh giá, thật là đủ cao.

Nhị ban chủ nhiệm lớp Tàn Chính nói Ôn Sóc : "Hần chính là cái tiện nhân, cặn, bại hoại, khốn nạn, xấu xa "

Này đánh giá, thật là đủ thấp.

Đại gia có thể lý giải Tàn Chính đối với Ôn Sóc hận, nhưng không ai chống đỡ hần đối với Ôn Sóc đánh giá. Bởi vì đó là có vẻ như chính xác, kì thực có chứa mãnh liệt một cái nhân tình tự chửi bới.

Trên thực tế, hết thầy nhận thức nhưng không biết Ôn Sóc người, đều cảm thấy hần là một cái rất hàm hậu người hiền lành, một cái gia cảnh bản hàn người đáng thương, một cái chịu khổ tiên tới khiến người khâm phục con ngoan. Nhưng hiểu rõ cũng quen thuộc hần sau khi, hoặc là đối với hần hận thấu xương nhưng lại không dám làm trả thù, hoặc là, sẽ từ từ địa thích hần.

Tan học tiếng chuông reo lên

Ào ào ào!

Phảng phất đột nhiên dưới nổi lên mưa tầm tã mưa xối xả, chỉ là này vũ, là che kín bầu trời sách vở trang giấy, có đều bị xé thành mảnh vụn, đêm không hết học sinh cấp ba hưng phấn hồ to gọi nhỏ, phát tiết bọn họ thanh xuân, hướng về bọn họ cao trung thời kì nói lời từ biệt!

Ngày hôm nay, bọn họ chính thức tốt nghiệp cách giáo.

Sau ba ngày, thi đại học!

Một lần lại một lần, hàng năm như vậy.

Nhìn Ôn Sóc cầm đại kèn đồng rất phiền phức khuyên bảo các bạn học dày rộng bóng người, giáo lãnh đạo cùng các thầy giáo không hèn mà cùng địa tâm sinh ra nòng đậm không muốn, tiếc nuôi cùng cảm khái : "Đông Y huyền đệ nhất cao trung, khi nào mới có thể tái xuất một cái Ôn Sóc?"

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: 1 bên trong 1 ca

Nhìn bay múa đầy trời trang giấy, nghe các bạn học khàn cả giọng hưng phấn la lên, Ôn Sóc đau cũng vui sướng

Đều là tiền a!

Có thể vẫn có rất nhiều bạn học, dĩ nhiên không nghe lão từ khuyến cáo, đem sách vở phá tan thành từng mảnh, này không phải nói rõ cùng lão từ chống đối sao? Khá là phần nộ Ôn Sóc tập trung tinh thần chăm chú quan sát đều có ai xé nát sách vở, dự định thu sau tính sổ, có thể nhìn chung quanh, bay đầy trời chỉ, người người nhón nháo, căn bản không thấy rõ đều có ai xé nát sách vở.

Hơn nữa, các bạn học xé đến hưng khởi, ai còn nhớ được Ôn Sóc trước những câu nói kia?

Xé thư hoạt động tới cũng nhanh kết thúc cũng nhanh, các bạn học vui chơi phát tiết xong sau khi, dồn dập trở về phòng học kí tên, nói lời từ biệt, thu dọn đồ đạc rời đi.

Dưới lầu, Ôn Sóc cầm đại kèn đồng bắt đầu điểm danh, các lớp, các ban bị điểm đến tên học sinh, lấy tốc độ nhanh nhất lao xuống tập hợp —— trước hẳn cũng đã cùng tất cả huynh đệ chào hỏi, ngày hôm nay toàn thể điều động thu thập giấy vụn.

Tuy rằng lũng đoạn một Trung tá trong ngoài phế phẩm thập kiếm cùng thu mua, nhưng Ôn Sóc coi như là ba đầu sáu tay, một người cũng bận rộn có điều đến, chớ đừng nói chỉ là hẳn còn phải học tập đây. Vì lẽ đó, ngoại trừ Lưu Cát, Hầu Kim Cường, Lý Nham Bưu, Trịnh Văn Giang mấy cái Ôn Sóc tâm phúc ở ngoài, các lớp các ban hầu như đều có mấy cái phụ trách thu thập phế phẩm học sinh, mỗi ngày thập kiếm phế phẩm sau khi đưa đến sân chơi thống nhất giao cho Ôn Sóc. Những học sinh này ở trong, có thể được tiền, cũng chính là Ôn Sóc thu mua bọn họ thập nhất được phế phẩm, có, nhưng là miễn phí làm việc nhì, nhưng có thể ở trong trường học được Ôn Sóc che chở, không bị người bắt nạt —— loại này học sinh, quả nửa là từng ở trường học được quá uy hiếp cùng bắt nạt, Ôn Sóc giúp bọn họ tìm về bãi bãi bình sự kiện, do đó cảm kích Ôn Sóc, đồng ý vì đó làm việc, còn có người thì lại liên dứt khoát chính là lấy lòng Ôn Sóc, cảm thấy theo Ôn Sóc hẳn rất có mặt mũi, ở trong trường học có thể ngẩng đầu ưỡn ngực nghênh ngang mà đi tuổi trẻ mà, theo đuổi rất nhiều thứ đơn thuần mà ấu trĩ, thậm chí buồn cười, nhưng cũng rất thực tế.

Mà Ôn Sóc, cũng quả thật có thực lực cho bọn họ chỗ dựa.

Gần nhất hơn một năm, đông Y thị trấn thậm chí ở nông thôn cũng đã truyền ra, đệ nhất cao trung là giáo phong trường học tốt nhất, hầu như không có trường học bắt nạt ngoại bá lăng sự kiện, thậm chí ngay cả học sinh trong lúc đó phát sinh mâu thuẫn tranh chấp đánh nhau sự kiện, đều thiếu đến làm người cảm thấy không thể tưởng tượng được.

Này, tuyệt đối không phải giả tạo tuyên truyền.

Là như sắt thép sự thực!

Mà loại này toàn quốc trong phạm vi đều có thể nói gần như không tồn tại hải lòng trường học bầu không khí, có thể ở một bên trong hình thành nguyên nhân, chỉ có một bên trong sự sinh môn biết, cũng không phải là trường học điều lệ chế độ cùng trường học quản lý cỡ nào nghiêm ngặt, cũng không phải giáo công chức môn bình thường cỡ nào hết chức trách, càng không phải các học sinh bình quân tổ chất cỡ nào ưu tú

Mà là, ở trong trường học bí danh "Rách nát đại vương" Ôn Sóc!

Các bạn học ngay mặt đều yêu thích gọi hẳn "Một ca", bởi vì câu thien ngoài miệng của hẳn là "Có sao nói vậy" ; lén lút, các bạn học đùa giỡn thời điểm sẽ nói, Ôn Sóc là đệ nhất cao trung "Trường học quan toà" cùng "Trường học cảnh sát "

Toàn giáo học sinh đều biết, bất kể là ở trong trường vẫn là ra ngoài trường, bị bắt nạt tìm một ca —— giáo bên trong đánh nhau ẩu đả thậm chí là cãi vã chửi rủa xung đột sự kiện, chỉ cần đương sự một phương cho rằng bị bắt nạt tìm tới Ôn Sóc, như vậy, bất luận nhận thức không quen biết, quan hệ làm sao, Ôn Sóc đều sẽ trong thời gian ngắn nhất, đem hai bên người trong cuộc tìm đến điều đình, ai đúng ai sai lý luận rõ ràng, ai bắt nạt người, đánh người, liền năm bồi thường cũng bảo đảm sau đó không còn bắt nạt một phương khác.

Mà Ôn Sóc, gặp từ bồi thường bên trong thu lấy một phần nhỏ.

Này, cũng là hẳn tại sao không tiếc đắc tội người, cũng phải quản việc không đâu thực tế nguyên do, lấy tên đẹp "Thụ lí phí" —— đương nhiên, đương sự hai bên hoặc là một cái nào đó mới có thể lấy không chấp nhận xử lý, nhưng cuối cùng gặp trả giá càng to lớn hơn đánh đổi.

Chính như một bên trong trong sân trường truyền lưu cái kia đoạn Ôn Sóc danh ngôn : "Có thể dùng tiền giải quyết vấn đề, liền không là vấn đề; nếu như đem không là vấn đề vấn đề, phát triển trở thành cuối cùng nhất định phải tiêu tốn càng nhiều tiền, hơn nữa còn muốn ở phương diện khác trả giá càng nhiều, càng to lớn hơn đánh đổi vấn đề, như vậy, người này không thể nghi ngờ là ngu xuẩn."

Rất nhiều người nói, Ôn Sóc có thể đem người thông minh,

Chế tạo thành hẳn câu này danh ngôn bên trong ngu xuẩn, sau đó, thu được ngu xuẩn trả giá.

Sau đó có một lần quản ẩu sự kiện sau, Ôn Sóc bị cảnh sát mang đi phê bình giáo huấn, nhắc nhở hẳn ở trong sân trường làm như thế, đã có chứa "Hắc - xã hội tính chất", là phạm pháp, cũng bị cảnh sát nghiêm khắc đá kích, Ôn Sóc mới nghiêm lệnh hết thảy bạn học không được lại gọi hẳn "Trường học quan toà" cùng "Trường học cảnh sát", cũng thủ tiêu "Thụ lí phí" tên gọi.

Có điều, nghiệp vụ cũng không có ngừng.

Tôi khiến các học sinh kính phục tin phục chính là, Ôn Sóc tiếp loại này chặn ngang một đòn quân việc không đầu nghiệp vụ, không chỉ có nhằm vào bản giáo học sinh.

Hai năm qua, ra ngoài trường rất nhiều tên côn đồ các ké, cũng không dám dễ dàng bắt nạt đệ nhất cao trung học sinh, bởi vì một bên trong có một cái yêu quân việc không đầu, đề tiện vô liêm sỉ khôn nạn tên mập, gan lớn tay tàn nhẫn huynh đệ nhiều, hơn nữa tựa hồ còn có cảnh sát chỗ dựa!

Đáng sợ nhất chính là, cái tên này cực kỳ tham lam, mỗi khi ở đạo lý cùng vũ lực, thế lực trên chiếm cứ ưu thế tuyệt đối sau khi, sẽ đòi tiền!

Muốn rất nhiều tiền!

Ban đầu ăn qua mấy lần thiệt thòi sau khi, những tên côn đồ các ké không còn đàn độn mà đi trêu chọc một bên trong học sinh. Mà ném trái ngon ngọt Ôn Sóc, càng sắp xếp người lên lút xúi giục, giựt giấy, gián tiếp kích tướng những tên côn đồ các ké tìm một học sinh trung học phiên phức.

Sau đó, Ôn Sóc đứng ra bãi bình, lấy tiền!

Sự tình kiểu này làm hơn nhiều, bị trước mặt mọi người vạch trần cũng chỉ trích đề tiện vô liêm sỉ hành vi lúc, Ôn Sóc rất bình tĩnh mà thân nhiên địa đối với những tên côn đồ các ké nói: "Ta Ôn Sóc có sao nói vậy, các người nếu như đều ngoan ngoãn làm công dân tốt, sự tình kiểu này sẽ phát sinh sao? Nếu lựa chọn làm chuyện xấu, liền muốn có làm chuyện xấu trừng tự mình biết mình, càng muốn sớm làm để ức hiếp người hoặc là bị bắt nạt đầy đủ chuẩn bị tư tưởng, làm sao có thể chỉ trích ta có ý đặt bẫy bắt nạt các người? Làm người, là muốn giảng đạo lý!"

Bị đề tiện Ôn Sóc giáo dục muốn giảng đạo lý, bị thiệt lớn những tên côn đồ các ké cảm giác rất ừ ừ, rất phần nộ, nhưng không ai phản kích. Bởi vì mọi người đều lo lắng, tên khôn này tên mập lại đang cố ý chơi đùa kích tướng, chỉ cần hai bên phát sinh xung đột

Cuối cùng được lời khẳng định là Ôn Sóc.

Thôi, không trêu chọc nổi còn không trốn thoát mà, bọn ta không cùng người Ôn Sóc chơi đùa.

Từ đó về sau, một ít tên côn đồ các ké cái tà quy chính, còn có một chút tên côn đồ các ké, không dám tiếp tục tới gần một Trung tá viên trà trộn, ở thị trấn một nơi nào đó gặp phải ăn mặc một Trung tá phục học sinh, cũng sẽ tránh ra thật xa. Số rất ít còn có thể một Trung tá viên phụ cận xã hội trên sống đến mức không sai người trẻ tuổi, thì lại thành cùng Ôn Sóc kẻ vai sát cánh anh em

Có Ôn Sóc người như vậy tọa trấn trường học, ra ngoài trường lưu manh không dám tới gây sự, các học sinh lại không dám gây chuyện sinh sự

Liên lớp 12 một năm này, Ôn Sóc luôn có loại vắng vẻ cảm giác.

Có lúc, hần thậm chí nghĩ lại hồi hận, cảm thán ánh mắt của chính mình thiên cận, bị ngắn hạn cấp tốc thu được lợi ích che đôi mắt, do đó không có thể dài lâu tiền lời.

Trường học cao thủ cô quạnh

Đó là bởi vì, không tiền có thể kiếm lời!

Hiện tại, nhìn một đám thủ hạ hưng phấn khắp nơi thập kiếm những người xé nát sách vở, nhưng từ bỏ bay là tả đến đâu đâu cũng có nát chỉ, luôn luôn nhận quá nhỏ lòng Ôn Sóc tức giận đến nhảy lên chân, rống lớn kêu: "Các người bang này phá sản trò chơi, năm cái chổi đi a "

Phản phật!

Mọi người như ong vỡ tổ địa hướng về phòng học chạy đi, rất nhanh từng cái từng cái liền đều cầm cái chổi vọt ra, bắt đầu tổng vệ sinh.

Bình thường tốt nhất Lã Vọng buông cần chỉ huy người khác làm việc thì Ôn Sóc, lúc này cũng rảnh rồi không chịu nổi, đoạt lấy một cây chổi, tiến lên cùng các bạn bè đồng thời đồ mồ hôi như mưa địa quét tước —— hần đã kế hoạch được rồi, trước tiên đem những này giấy vụn hết thấy quét thành một đống một đống, sau đó đối lập so sánh hoàn chỉnh sách vở, trang giấy đánh bó, còn lại nát chỉ toàn bộ nhét vào từng cái từng cái túi ni lông bên trong.

Phế sách vở số lượng, hoàn toàn vượt quá dự liệu

Ôn Sóc bận bịu đến mặt mày hớn hờ.

Phát tài rồi!

Ngay ở hần cầm cái chổi nhanh chóng quét tước thời điểm, đột nhiên nghe được trên lầu truyền đến từ la từ la tiếng kinh hô cùng ào ào tiếng nước, còn chưa kịp ngẩng đầu đến xem, càn to lớn hơn rầm tiếng vang lên, chỉ thấy vô số màn nước từ trên lầu mỗi cái phương hướng mưa tầm tã mà xuống

Đã quét tập lên một đống chồng nát chỉ cùng sách vở bị rút cái thông suốt.

"Á đù!"

Ôn Sóc rộng mở ngẩng đầu hướng về lầu ba nhìn tới, chỉ thấy tất cả đều là vội vã đi qua, tùm năm tùm ba hoặc tiếng cười cười nói nói, hoặc biểu hiện

căng thẳng ngấm miệng không nói sợ bị liên lụy các học sinh cấp ba, còn có một chút đứng ở vòng bảo hộ đi tới dưới nhìn xung quanh xem trò vui bạn học.

Nhưng không thấy nắm bồn rót nước người.

"Mất mù rồi?" Lung hùm vai gấu Trịnh Văn Giang ngửa mặt lên gào thét : "Giội lão tử một thân, ai hấn mẹ làm được, có loại đứng ra!"

Mắng xong xoay người nhìn bốn phía một cái, hấn càng tức giận —— bị nước dội quá chỉ chồng, lác đác lưa thưa mềm oặt địa co lại thành một đoàn đoàn, rất nhiều còn chưa quét tấp đến đồng thời trang giấy, càng là thiếp trên mặt đất, khó hơn nữa quét sạch.

Tất cả mọi người đều ngừng hạ thủ bên trong cái chổi, hai mặt nhìn nhau.

Phải làm sao mới ổn đây?

Trịnh Văn Giang, Lưu Cát, Hầu Kim Cường, Lý Nham buru mấy cái tâm phúc bước nhanh đi tới Ôn Sóc bên người, biểu hiện lo lắng mà nhìn hấn.

Ôn Sóc không có tức giận mắng, nhưng hai mắt đỏ chót. Mấy chục hào huynh đệ nhọc nhằn khổ sở quét tước nửa ngày, lại bị rõ ràng có dự mưu kế hoạch tốt một chậu bồn nước, cho dội thành một đồng chồng nát chỉ, tuy rằng không đến nỗi triệt để tồn thất, nhưng cần phải hao phí nhiều thời gian hơn, tinh lực đi thu thập, còn phải toàn bộ khô, phế phẩm trạm thu mua mới gấp thu mua.

Ôn Sóc nhìn cái cổ, nhìn mấy cái anh em thân thiết, cùng với lực tục xúm lại tới được những người bạn nhỏ, nhếch miệng nở nụ cười, nói: "Làm gì làm gì? Đừng ngừng, tiếp tục thu thập a, rót nước càng có phân lượng!"

Nhìn thấy Ôn Sóc già vờ ung dung không đáng kể tư thái, đại gia mau mau xoay người tiếp tục đi làm hoạt —— lúc này, có thể đừng xúc một ca rủi ro. Nhưng mọi người đều đang suy nghĩ : "Tốt nghiệp trung học, có mấy người liền cảm thấy trời cao mặc cho chim bay, nếu sau đó không cần ở một trung thượng học, liền không cái gì kiêng kỵ, có thể chơi chút thủ đoạn nhỏ, để phát tiết đối với Ôn Sóc sự thù hận!"

Ôn Sóc nụ cười dữ tợn địa ở trong lòng cân nhắc, là ai đó?

Nếu như là trước đây, hấn tuyệt đối có thể dùng thời gian ngắn nhất hỏi thăm ra là ai làm, có mấy người, làm chủ người là ai. Có thể hiện tại, đại gia đã tốt nghiệp, chờ hỏi thăm ra là ai làm, người đã sớm đi không còn bóng, cũng không thể tìm người ta bên trong đi thôi?

Nhưng vào lúc này, một đám nam sinh phân phát từ chỗ rẽ lâu đi ra.

Có tới hơn hai mươi người, đi ở trước nhất bảy, tám tên nam sinh tất cả đều thân hình cao lớn, đặc biệt là trung gian bị chen chúc vị kia, tướng mạo anh tuấn, vóc người thon dài, giữ lại cẳng đùi mình tinh loại kia chia ba bảy kiểu tóc, đi vài bước còn nhẹ nhàng hát đầu phát, rất có tiêu sái thái độ.

Đi tới Ôn Sóc bên cạnh, tên nam sinh này dừng bước, cười trên sự đau khổ của người khác địa châm chọc nói : "Nha, Ôn Sóc, ngươi hôm nay nhưng là giàu to a!"

Thôi, không chi phí tâm suy nghĩ, chính chủ nhân chính mình đừng tới!

Ôn Sóc gãi đầu một cái, liếc chéo tên nam sinh này, lông mày gát gát, cười ha hả trách cứ : "Bạch Kính Triết, ngươi nhìn nhìn, mấy bồn nước cho lão tử tạo thành như thế tồn thất lớn, đương nhiên, ta biết ngươi giàu nứt đố đổ vách, thường nổi "

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: muộn thiệt thòi

"Hả?" Bạch Kính Triết sững sờ : "Ta bồi?"

"Phí lời!" Ôn Sóc trợn mắt, cả giận nói : "Lão tử tìm nhiều người như vậy, nhọc nhằn khổ sở quét tước thu thập nửa ngày, con mẹ nó ngươi liền đồ chính mình vui chơi hài lòng, đem nhiều như vậy chỉ đều cho dội thấu, còn muốn liền như thế được rồi?"

Nói chuyện, Ôn Sóc neho lại mắt nhìn quét một vòng Bạch Kính Triết tùy tùng.

Mấy người mau mau quay đầu, một bộ trốn trốn tránh tránh chột dạ đáng dấp.

Mặt sau đám kia nam sinh, càng là nhất gan như cây trôn trôn tránh tránh, có thẳng thần co lại mặt sau, lặng lẽ lưu.

Ôn Sóc càng chắc chắn, chuyện này chính là Bạch Kính Triết dẫn người làm ra —— tuy rằng tốt nghiệp, có dám với cách giáo ngày này, công nhiên cho một ca ngọt ngọt người, toàn giáo vẫn đúng là tìm không ra mấy cái đến, mà Bạch Kính Triết, không thể nghi ngờ là một người trong đó.

Bạch Kính Triết khoe môi giật giật, sắc mặt trở nên khó xem ra : "Không bằng không theo, người có thể đừng cần người linh tinh."

"Lời này nói, quá khách khí chứ? Người lại không phải không biết ta" Ôn Sóc mỉm cười tiến lên một bước, nhắc cánh tay dùng sức nắm ở Bạch Kính Triết vai, lời nói ý vị sâu xa mà nói rằng : "Lão tử quyết định sự tình, lúc nào nói quá chừng cứ? Ít nói nhảm, mau mau nắm tiền, ta toán toán a" Ôn Sóc bài ngón tay giả vờ giả vệt mấy giây, nói: "Được rồi, tốt xấu bạn học một hồi, ta cũng không ngoa người, năm hai trăm đồng tiền đi."

"Người này không phải vô lại mà!" Bạch Kính Triết cảm ghét lại có chút kiêng kỵ địa bỏ qua rồi Ôn Sóc cánh tay.

Ôn Sóc cười lạnh một tiếng, không chút hoang mang địa ngồi vào xe ba bánh sau đầu một bên lan trên, thân nhiên nói : "Có phải là cảm thấy tốt nghiệp cách giáo sau, ta liền không thể đem người làm sao? Ta nói tiểu tử người, làm sao mẹ kiếp không biết ghi nhớ a? Động não cố gắng suy nghĩ một chút, giả như hiện tại chúng ta đánh một trận, đánh cho não nhiệt điểm nhi, ăn, quần áo mà, trời mới biết biết đánh thành ra sao, không chắc tổn thương cánh tay tổn thương chân, vậy coi như làm lỡ thi đại học. Thực sự không được, ta ăn chút gì thiệt thòi, thi đại học cái kia hai ngày ta không cuộc thi, chuyên môn làm cho người bồi thi, cầm ăn uống chờ ở bên ngoài hầu hạ người dù sao, lấy thành tích của ta thi đại học cũng không có hi vọng gì, ai."

"Người" Bạch Kính Triết nghiêng răng nghiêng lợi, trong ánh mắt né qua một vết hoảng loạn kiêng kỵ —— Ôn Sóc có sao nói vậy "Một ca" bí danh, không phải là đến không.

Nói tới ra liền làm được!

Kỳ thực cao trung ba năm, nếu như nói ở một bên trong còn có học sinh, có thể ở rất nhiều phương diện cùng Ôn Sóc bài bài cổ tay, vậy chỉ có thể là Bạch Kính Triết. Gia cảnh hần ưu việt, tướng mạo tuấn lãng, vóc người thể năng không thể chê, giáo đội bóng rổ trung phong, bên cạnh thường thường có một đám xưng huynh gọi đệ bằng hữu, thành tích học tập tuy rằng không thể nói là đứng hàng đầu, nhưng tuyệt đối được cho ưu tú, ở trường học chủ động theo đuổi hần nữ sinh, ba năm qua không có mấy chục cũng có mười mấy cái

Vừa nói như thế, tựa hồ hần chỗ nào đều mạnh hơn Ôn Sóc.

Nhưng chính là như vậy một vị trường học nhân vật nổi tiếng, một mực ở mấy lần cùng Ôn Sóc trong xung đột, bị chinh đốn đến đau đến không muốn sống, hận đến nghiêng răng nhưng lại không thể làm gì, mỗi khi còn lòng vẫn còn sợ hãi chỉ lo Ôn Sóc không để yên không còn, không biết khi nào lại gặp như ruồi bầu lấy mặt giống như tiếp tục đối với hần bóc lột thậm tệ. Vì thế, Bạch Kính Triết vô số lần hối hận, lúc trước thực sự là ăn no no đến mức, sinh ra "Giảm Ôn Sóc, do đó ở trường học càng thêm phong quang" ý nghĩ, kết quả vô có tìm có trào phúng khiêu khích Ôn Sóc sau khi, phong quang không được, nhưng mấy lần trước mặt mọi người mất mặt, còn bị Ôn Sóc lừa bịp không ít tiền.

Bây giờ, tốt nghiệp!

Bạch Kính Triết cảm giác như là đỡ xuống một cái to lớn bao quần áo, cả người đều trở nên ung dung rất nhiều —— không cần tiếp tục phải cả ngày cân nhắc làm sao trả thù Ôn Sóc, nhưng hay bởi vì không dám thực thi mà xoắn xuýt.

Mấy ngày trước biết được tốt nghiệp cách giáo lúc, Ôn Sóc gấp thu thập các bạn học xé nát ném xuống phế sách vở, Bạch Kính Triết lập tức tìm đến mấy cái thân thiết anh em thương lượng, cũng triệu tập liên lạc một nhóm cùng Ôn Sóc kết làm quá mối thù người, thực thi lần này gọi nước kế hoạch.

Chỉ cần thấy được Ôn Sóc không thoải mái, Bạch Kính Triết liền đau sắp rồi.

Hành động rất thuận lợi, Ôn Sóc hiện tại rất không vui.

Nhưng Bạch Kính Triết càng xoắn xuýt

Trước mặt nhiều người như vậy, Ôn Sóc trực tiếp uy hiếp lừa bịp hần,

Yêu cầu bồi thường hai trăm nguyên tiền —— hết thầy phế sách vở thu thập lên, có thể hay không bán hai trăm đồng tiền còn chưa biết đây, huống chi đa số giấy vụn vẫn chưa tồn thất.

Nếu như Bạch Kính Triết đền tiền, cái kia mặt mũi liền ném lớn.

Có thể như quả không đền tiền, thật cùng có sao nói vậy Ôn Sóc tại chỗ phát sinh xung đột kéo bè kéo lũ đánh nhau, vạn nhất bị thương không tham gia được thi đại học, giết Ôn Sóc thì có ích lợi gì?

Do dự lúng túng bên trong, Bạch Kính Triết bỗng nhiên nhớ tới mấy ngày trước buổi tối, phụ thân và hần thăm đàm luận lúc, dạy cho hần một ít đối nhân xử thế kinh nghiệm, liền Bạch Kính Triết lộ ra nụ cười nhẹ nhõm, nói: "Được, chuyện này là ta Bạch Kính Triết sai, vốn là chỉ muốn đồ cái việc vui, nhưng sơ sẩy những này giấy vụn dưới cái nhìn của người, là một khoản tiền lớn a!"

Nói chuyện, hần lấy ra bóp tiền, rút ra hai tấm bách nguyên đại sao, thoải mái đưa cho Ôn Sóc : "Cầm đi, khỏi khách khí với ta."

Ôn Sóc tuy rằng cảm giác Bạch Kính Triết biểu hiện có chút quái dị, hơn nữa để hắn rất không thoải mái, nhưng vẫn là dứt khoát đem tiền nhận lấy. Lập tức, hắn liền chú ý tới quanh thân hết thấy vậy xem bạn học trong ánh mắt, quái lạ biến hóa.

Hắn phát hiện, mọi người xem hướng về trong ánh mắt của hắn, bao hàm châm chọc, thương hại, khinh bỉ, khinh bỉ

Mà Bạch Kính Triết, được chính là mọi người ước ao cùng ngưỡng mộ, cùng với được kinh nghiệm cùng thỏa mãn : "Nhân sinh hậu thế, chìm chìm nổi nổi, có thể ở thích hợp thời điểm, lùi một bước để tiến hai bước, cũng thu được đến càng nhiều lợi ích, là một loại cảnh giới cực cao."

Lợi ích, đương nhiên không chỉ chỉ tiền.

Mà điểm này, ở bản hàn gia cảnh bên trong lớn lên, vì lẽ đó đến nay cho rằng lợi ích chỉ có thể dùng tiền đến cân nhắc Ôn Sóc, còn không hiểu.

"Ngày hôm nay thực sự là thật không tiện, người rất không dễ dàng." Bạch Kính Triết giờ tay vỗ vỗ Ôn Sóc dày rộng vai, mỉm cười gật đầu : "Gặp lại!" Nói xong, hắn xoay người cùng mấy cái tận đều lộ ra sung sướng cùng kính phục biểu hiện bằng hữu, nói giỡn rồi đi.

Ôn Sóc về quá ý vị đến, trong lòng nhất thời sinh ra nồng đậm cảm giác nhục nhã.

Mắt mặt ném lớn hơn!

"Chờ đã!" Hắn nhanh chân truy hướng về Bạch Kính Triết.

"Còn có việc sao?" Bạch Kính Triết quay đầu nhìn Ôn Sóc, trên mặt mang theo nụ cười : "Người sẽ không, đôi ý muốn cho ta bồi càng nhiều tiền chứ?"

"Làm sao có khả năng?" Ôn Sóc hí mắt cười, nhắc cánh tay nắm ở Bạch Kính Triết vai, nhẹ giọng nói : "Được đó Bạch Kính Triết, có tiền bộ, ngày hôm nay này ra tiết mục chơi đùa đến cao! Ta Ôn Sóc có sao nói vậy, khâm phục, tâm phục khẩu phục!"

Bạch Kính Triết cau mày, trong ánh mắt lần thứ hai né qua một vệt hoảng loạn —— Ôn Sóc cái tên này, lại muốn làm gì?

"Ta nhận tài! Bạn học một hồi, quên đi" Ôn Sóc lắc đầu một cái, xoay người đi làm việc nhi.

Bạch Kính Triết biểu hiện kinh ngạc nhìn Ôn Sóc cái kia dày rộng bóng lưng, có chút cô đơn, tiêu điều đáng thương.

Liền Bạch Kính Triết cảm thấy khắp toàn thân cực kỳ ung dung thoải mái, hắn biết, chính mình mới vừa mới thành công địa đã kích Ôn Sóc lòng tự ái, hơn nữa, để luôn luôn tự xưng là tối giảng đạo lý, có sao nói vậy Ôn Sóc, trước mặt mọi người ăn người cảm thiết thối!

Nhưng, Bạch Kính Triết vẫn là mơ hồ có chút bất an.

Lấy Ôn Sóc tính tình, không thể liền như thế cam tâm a —— hay là, cái tên này gặp không tiếc từ bỏ thi đại học, do đó tới quấy rối ảnh hưởng ta thi đại học? !

Bạch Kính Triết lập tức lộ ra tự tin cười gằn.

Lần này thi đại học đối với hắn mà nói, chỉ cần có thể tham gia là được , còn thành tích mà, một chút đều không khó!

Cùng một đám bằng hữu đi tới xe lều bên, Bạch Kính Triết từ trong túi đào xe đạp chìa khoá lúc, phát hiện trong túi tiền chẳng biết lúc nào có thêm một viên cũ kỹ hiện ra thanh, vào tay : bắt đầu lạnh lẽo tiền đồng, hắn không khỏi lòng sinh nghi hoặc, nhưng cũng không nghĩ nhiều, tiện tay ném xuống.

Ôn Sóc đương nhiên sẽ không cam lòng liền như vậy coi như thôi.

Đừng nói cao trung ba năm, chính là ở trung học thực nghiệm trên trung học cơ sở trong ba năm, hắn đều là tròng mắt tất báo, đến lý không tha người!

Khi nào ăn qua muộn thiết thối?

Chỉ là lần này Bạch Kính Triết giàu nứt đổ đổ vách trước mặt mọi người biểu hiện ra khí độ, để Ôn Sóc không làm được phát tác tại chỗ —— nói cho cùng, hắn không phải loại kia thuần túy, gặp tùy ý ngang ngược không biết lý lẽ thẳng khôn, chính như hắn tự xưng là có sao nói vậy làm người tối giảng đạo lý.

Nếu mình không được, vậy thì đến ám!

Cầm cái chổi cái xẻng cùng các anh em đồng thời thu nạp giấy vụn Ôn Sóc, mặt lộ vẻ cười gằn : "Đường đường một bên trong một ca, bây giờ lại là trên người chịu thân bí huyền pháp huyền sĩ! Tuy rằng một chốc còn không xác định làm sao dọn dẹp Bạch Kính Triết, nhưng, sớm muộn có hắn được!"

Vừa nãy giả vờ nhiệt tình kẻ vai sát cánh địa cùng Bạch Kính Triết nói lời từ biệt lúc, Ôn Sóc đem bên người mang theo đồng tiền kia, lén lút nhét vào Bạch Kính Triết túi áo.

Mục đích rất đơn giản, lấy tiền đồng trên bao bọc âm khí, làm "Quý khai nhãn" tiểu pháp thuật, quan sát Bạch Kính Triết có hay không cái gì người không nhận ra tư mật, sau đó sẽ quyết định làm sao trừng trị hắn —— lại như tiên nhân trên cầu những người xem tướng đoán mệnh xem phong thủy "Đại sư" giống như, trước tiên dùng hai con sứa lời nói dụ ra chút đầu mối hữu dụng, lại khiến người ta bỏ tiền cũng rất dễ dàng.

Ôn Sóc không biết, Bạch Kính Triết rời đi trường học trước, liền đem đồng tiền kia ném.

Nhưng, thuở nhỏ trà trộn tiên nhân kiêu, nhìn quen cũng rõ ràng hiểu rõ múa trò chơi làm thuật lừa gạt nhân vật giang hồ lời nói phương thức cùng quen thuộc, Ôn Sóc tuy rằng còn chưa luyện thành ra như vậy cảnh giới trình độ, nhưng đã quen làm hết sức bảo đảm lời nói kín kẽ không một lỗ hổng. Vì lẽ đó, ở đem tiền đồng nhét vào Bạch Kính Triết túi quần, xoay người đi làm việc nhí lúc, hẳn cũng đã phòng ngừa chu đáo địa đọc thâm pháp chú, mở ra tiền đồng trên bao bọc trận pháp, cũng lấy khí huyết vì là dẫn, không chế âm khí thuận Bạch Kính Triết phía sau lưng cột sống bò lên phía trên, bám vào ở tại sau cổ phía dưới thiên chuy, đào đạo hai huyết trong lúc đó.

Đầu hạ ban ngày, dương khí thịnh, hơn nữa ban ngày gặp người khá nhiều, người tức giận cũng vượng, tiền đồng bên trong bao bọc cái kia sợi âm khí, nếu như thoát ly tiền đồng trận pháp bao bọc, lại bám vào ở không địa phương thích hợp, chẳng mấy chốc sẽ tiêu tan. Mà thiên chuy, đào đạo hai huyết trong lúc đó, vừa vận là thân thể dương cương khí thuận tích quay vòng lúc, phụ trách điều hòa Âm Dương cân bằng vị trí, thích với tồn âm khí.

Buổi tối.

Mới vừa ăn xong cơm tối, Ôn Sóc liền đối với mẫu thân nói: "Mẹ, ta ôn tập một lúc bài tập, đừng quấy rầy ta a."

"Há, tốt đẹp." Lý Cầm muốn nói lại thôi địa đáp ứng, nhìn nhĩ từ cửa phòng ngủ đóng lại, nàng không nhịn được nhẹ nhàng lầu bầu một câu "Đứa nhỏ ngốc, lại cố gắng thế nào, liền còn lại ba ngày, còn có thể thật thi lên đại học? Ai."

Xế chiều hôm nay, kiến trúc đội đã đem nhà cũ tường viện toàn bộ đẩy ngã, cũng chọn đào xong nền đất. Trường thôn Lưu Mậu cùng biết được muốn sửa chữa tường viện, càng là chủ động nhiệt tình hỗ trợ, liền lạc mấy chiếc kéo gạch máy kéo, xế chiều hôm đó liền cho vận đến rồi ba vạn gạch đỏ, đồng thời ximăng, vôi, hạt cát, cũng đều đã đứng chỗ, cửa viện đỉnh chế cũng đã hện cẩn thận.

Lý Cầm vốn định sau bữa cơm chiều cùng nhĩ từ cố gắng nói một chút những sự tình này, thương lượng dưới có phải là tìm một cơ hội cho lưu trường thôn mua điểm nhĩ lễ vật lấy biểu lòng biết ơn?

Không nghĩ tới, nhĩ từ ăn cơm xong liền đi phục hưng bài tập.

Trong phòng ngủ.

Ôn Sóc không để ý khí trời nóng bức, đem cửa phòng từ bên trong khoá lên, cửa sổ đóng lại, rèm cửa sổ kéo đến chặt chẽ.

Ngồi ở bên bàn đọc sách, nhanh chóng hồi tưởng một lần lão Hàn đầu đã dạy phương pháp chi tiết nhỏ sau khi, Ôn Sóc từ bàn học trong ngăn kéo lấy ra một viên tiền đồng, lại lấy ra "Ngự âm khai nhãn phù" "Sáu hào tiếp thiên phù" "Lưỡng nghi phục địa phù" các một tấm.

Đem "Sáu hào tiếp thiên phù" bày ra ở trong phòng ngủ trên đất trống, dùng "Lưỡng nghi phục địa phù" bao vây tiền đồng ngăn chặn "Sáu hào tiếp thiên phù" phù đầu, kê đứng lên dùng ngón trỏ tay phải ngón giữa kẹp lấy "Ngự âm khai nhãn phù", cất bước hoàn đi cương vị, tay trái bấm quyết dựng thẳng lên ở trước môi nửa thước có hơn, môi khẩu mở đóng đọc thâm pháp chú.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: đề thi

Trong phòng ngủ, bình địa có gió lên.

Ôn Sóc dừng bước lại, thoáng trệ mấy giây, tay phải bình nhắc nhẹ nhàng run lên, miệng tụng pháp chú than nhẹ một tiếng "!"

Phốc!

Ngón trỏ cùng ngón giữa "Ngự âm khai nhãn phù" cháy bùng lên một ánh lửa, chợt tắt biến mất, liền tro tàn đều không có còn lại. Ôn Sóc giờ tay lên dùng ngón tay trỏ ở chính mình mi tâm phác họa vài nét bút, thư một đạo vô hình "Cảm thấy linh phù", đọc thầm: "Lén lút dòm ngó cơ, linh nhãn thiên mở!"

Nhẹ nhàng nhắm mắt.

Thị giác bên trong, liền xuất hiện mặt khác một bộ quang cảnh, đầu tiên là hư huyền không rõ, như là nồng đậm sương lớn chậm rãi tiêu tan giống như,

tình cảnh từ từ rõ ràng lên.

Một gian cơi mở phòng ngủ, ánh đèn sáng tỏ.

Giường đơn, trên vách tường dán vào vài tờ bóng rổ minh tinh áp phích, rộng lớn gỗ thô sặc trên bàn sách, bày ra một loạt bài chính tề thư tịch ánh mắt chiếu tới tương đối hỗn loạn, Ôn Sóc trong lúc nhất thời còn có chút không thích ứng, dù sao, đây là lần đầu tiên dùng người khác thị giác đi quan sát —— Bạch Kinh Triết ánh mắt lạc ở nơi nào, Ôn Sóc chỉ có thể bị động địa xem đồng dạng thị giác phạm vi.

Bạch Kinh Triết tựa hồ có tâm sự, ở trong phòng ngủ đi qua đi lại, khí tức không quân, tâm tình căng thẳng bên trong lộ ra một chút phản khởi.

Một lát sau.

Cửa phòng đẩy ra, Bạch Kinh Triết lập tức quay đầu nhìn lại.

Một vị ăn mặc ở nhà trang phục giản dị, đầu đầy uốn tóc, màu da trắng nõn rất có hào hoa phú quý ung dung đáng vẻ phụ nữ trung niên đi vào.

"Mẹ, có tin tức sao?" Bạch Kinh Triết lập tức tiến lên hỏi.

Phụ nữ trung niên trong thần sắc đồng dạng mang theo kích động, còn có như vậy một tia thấp thòm, dù cho là ở nhà mình, vẫn cứ cẩn thận từng li từng tí một mà đem cửa phòng đóng lại, hạ thấp giọng nhẹ giọng nói : "Cha người điện thoại tới, hần nói trước kỳ thi tốt nghiệp trung học đêm, thời gian cụ thể bất định."

"Thật có thể được không?" Bạch Kinh Triết càng kích động, hưng phấn.

"Vi chuyện này, cha người đề ba tháng đầu khắp nơi奔走, đến hiện tại đã tốn ra hơn 50 vạn." Phụ nữ trung niên lôi kéo Bạch Kinh Triết ngồi ở mép giường, ngọt ngào tâm tình kích động, nói: "Tiểu triết, mấy ngày nay người liền không muốn đi ra ngoài, ngoan ngoãn chờ ở nhà ôn tập bài tập, dù sao, đây chính là từ Thái Thượng Lão Quân trong lò luyện đan ăn trộm đan dược, không thể đem toàn bộ đề thi đều chuẩn bị cho người đi ra, hơn nữa thời gian cũng không như vậy dư dả "

Bạch Kinh Triết gật đầu nói : "Mẹ, ta rõ ràng."

"Người có thể phải nhớ kỹ, chuyện này sau đó, tuyệt đối không thể nói với bất kỳ ai, một khi tiết lộ phong thanh, gặp có rất nhiều người bị hình phạt!"

"Hừm, ta biết lợi hại quan hệ."

"Được rồi, người nhanh học tập đi, mẹ không quấy rầy người." Phụ nữ trung niên đứng dậy đi ra ngoài.

"Cha ta lúc nào trở về?"

"Hần nói muốn đến ngày kia."

"Ồ."

Nhìn cửa phòng đóng lại, Bạch Kinh Triết ngồi trở lại đến trước bàn đọc sách, kích động đến mạnh mẽ vùng một hồi nắm đấm, lăm bầm lăm bầu mà nói rằng : "Kinh thành đại học!"

Lúc này.

Khoảng cách nhà này ở vào cao miếu công viên cái khác biệt thự ngoài ba cây số, cũ kỹ bông phượng xường bên trong tiểu khu, Ôn Sóc đứng ở trong phòng ngủ chậm rãi thu hồi tâm thần, định chỉ phương pháp. Hần đây mặt vẻ mặt khó mà tin được, thần hình hơi có chút cứng đờ chậm rãi xoay người, đi trở về đến giường đơn một bên ngồi xuống.

Vạn vạn không nghĩ tới, lần này phương pháp, dĩ nhiên nhòm ngó đến một cái làm hần khiếp sợ không gì sánh nổi, thậm chí có chút sợ sệt bí mật động trời.

Thi đại học, thiết đề! !

Hần đây mẹ là nghiêm trọng phạm tội hình sự a!

"Đồ chó Bạch Kinh Triết, hần thành tích học tập không sai, thi đậu khoa chính quy cũng không có vấn đề, hà tất liều lĩnh như thế nguy hiểm to lớn đi phạm tội?" Ôn Sóc cảm giác khó có thể tin, cũng không thể nào hiểu được. Suy nghĩ một phen sau, hần rộng mở đứng dậy, tinh thần trọng nghĩa mười phần địa liền muốn đi báo cảnh sát —— để người cho lão tử ngọt ngào, lần này toàn gia ngồi tù đi thôi!

Nhưng đi tới cửa, Ôn Sóc nhưng ngừng lại bước tiến.

Báo cảnh sát, hữu hiệu sao? !

Thi đại học còn chưa bắt đầu, bài thi, đề thi còn chưa tới Bạch Kinh Triết trong tay.

Lùi một bước nói, phụ thân của Bạch Kính Triết đã có năng lực sớm bắt được thi đại học đề thi, có thể suy ra, tuyệt đối không phải vèn vèn là có tiền,

Còn phải có người mạnh mẽ té mạng lưới liên lạc. Suy nghĩ thêm những năm này nghe nói đến một ít xã hội trên rất nhiều sự kiện nghe đồn, Ôn Sóc càng là cảm thấy, nếu như hiện tại đi báo cảnh sát, không thể nghi ngờ là thật quá ngu xuẩn hành vi.

"Đại gia!" Ôn Sóc lầu bầu mắng một câu.

Lập tức, hần nghĩ tới trước Bạch Kính Triết mẫu thân theo như lời nói, vì sớm được thi đại học đề thi, phụ thân của Bạch Kính Triết, đã tiêu tốn hơn 50 vạn nguyên, cũng bởi vậy, Bạch Kính Triết mới gặp kích động tự tin, có thể thi vào kinh thành đại học.

Nếu báo cảnh sát không thể được

Ôn Sóc suy nghĩ, chính mình hoàn toàn có thể dùng một loại phương thức khác trả thù, hoặc là nói, đi tha thứ Bạch Kính Triết a.

Trước kỳ thi tốt nghiệp trung học đêm, phương pháp "Quý khai nhân", mượn Bạch Kính Triết tầm mắt, cùng hần đồng thời sớm nhìn thấy thi đại học đề thi, đáp án. Đã như thế, chính mình thi lên đại học vậy thì là chuyện chắc như đinh đóng cột, không chắc, cũng có thể thi kinh thành đại học, hoa thanh đại học loại này hàng đầu học phủ.

Giá trị lớn bao nhiêu?

Chỉ ít, những này đề thi hiện nay đã giá trị hơn 50 vạn rồi!

Nghĩ tới đây, Ôn Sóc mừng rỡ mặt mày đều đẩy ra cùng nơi: "Bạch Kính Triết bằng là gián tiếp đưa lão tử hơn 50 vạn, như thế một số tiền lớn để van cầu lão tử, há có thể không có tình người? Cũng được, lão tử luôn luôn tử tướng trong bụng có thể chống thuyền, nếu như lần này thật có thể sớm bắt được đề thi, đồng thời thi lên đại học, là có thể thả Bạch Kính Triết một con ngựa, khả khả."

Ôn Sóc càng nghĩ càng hài lòng, lại có chút không thể chờ đợi được nữa.

Thời gian trong lúc chờ đợi, đều là gấp có vẻ dài lâu, nhưng khi chờ mong sự kiện lập tức đến ngay lúc, lại có cảm giác, thời gian như trôi đi, chớp mắt mà qua.

Trước kỳ thi tốt nghiệp trung học đêm.

Nhanh tám giờ.

Ôn Sóc ở trong phòng bếp tẩy xuyên bát đĩa, liền đối với chính ở phòng khách phá cự chần bông mẫu thân nói rằng: "Mẹ, ngày mai sẽ thi đại học, ta đêm nay lại cố gắng một chút, có câu nói lâm trận mới mài guom, không nhanh cũng quang, lần này coi như là cùng ngài giận hờn, ta cũng đến thi lên đại học."

"Bên trong!" Lý Cẩm cười trách mắng: "Người có năng lực nài thi lên đại học, mẹ đập nồi bán sắt cũng cho người đủ học phí!"

"Ngài liền nhìn được rồi!" Ôn Sóc đi vào phòng ngủ đóng cửa: "Không có chuyện gì đừng quấy rầy ta a!"

"Ngủ sớm một chút, đừng mệt!" Lý Cẩm hô một cô hòng, nhìn nhi tử phòng ngủ cửa phòng đóng chặt, bỗng nhiên khỏe mắt có chút cay cay, giờ tay phải đi không nhìn được chảy ra nước mắt, lòng sinh ra nồng đậm áy náy cùng tự trách.

Thật thi lên đại học, sao làm?

Trong phòng ngủ, Ôn Sóc lại một lần nữa bày xuống đơn giản thuật trận, tiện đà đứng thẳng như tùng, tay phải nắm "Ngự âm khai nhân phù", phương pháp "Quý khai nhân", nhắm mắt sau khi, đầu óc thị giác bên trong, liền xuất hiện Bạch Kính Triết trong thư phòng tình cảnh —— rất yên tĩnh, Bạch Kính Triết tựa hồ mới vừa com nước xong không bao lâu, ngồi ở bên bàn đọc sách bưng một chén nước trà, nhẹ nhàng thổi.

Rất hiển nhiên, thi đại học đề thi còn chưa đưa đến.

Sau đó, chính là dài lâu chờ đợi.

Nguyên bản đứng thẳng như tùng Ôn Sóc, chậm rãi khoanh chân ngồi xuống, trong nội tâm khi thì tụng niệm một phen pháp chú, đề "Quý khai nhân" huyền pháp không đến nổi đột nhiên bỏ dở, duy trì tâm thần cùng bám vào ở Bạch Kính Triết trên người cái kia sợi khí âm tà, tới giới hạn độ liên lạc.

"Con mẹ nó, làm sao còn chưa tới?"

Ôn Sóc theo Bạch Kính Triết tầm mắt liếc nhìn trên bàn sách đồng hồ báo thức, đã là ban đêm hơn chín giờ, trong thời gian này, Bạch Kính Triết bởi vì căng thẳng cùng mong đợi, liên tục uống nước duyên cớ, đi tới ba chuyến WC, thi đại học đề thi còn chưa đưa đến.

Nếu không có Bạch Kính Triết kiên định chờ đợi biểu hiện, Ôn Sóc thật hoài nghi chuyện này đến cùng có được hay không.

Đột nhiên, bên ngoài truyền đến tiếng bước chân dồn dập.

Không có tiếng gõ cửa vang lên, cửa phòng trực tiếp bị đẩy ra, mẫu thân của Bạch Kính Triết trong tay cầm một cái giấy dai túi giấy, trên mặt tràn trề căng thẳng cùng hưng phấn, đưa cho đã đứng dậy Bạch Kính Triết, nhờ giọng nói : "Mới vừa đưa tới, người mau nhìn đề đi."

"Ai." Bạch Kính Triết không thể chờ đợi được nữa mà ngồi vào bên bàn đọc sách, mở ra túi giấy lấy ra bảy, tám tấm nhiều nếp nhăn, rõ ràng bị chôn cất quá nhiều thư giấy, cùng với mười mấy tấm màu trắng đóng dấu chỉ.

Mỗi một trương thư giấy trên, chính phản hai mặt đều tràn ngập lút nha lút nhút bút chì tự, không lớn, hơn nữa hơi có chút ngồn ngang, hiển nhiên là vội vàng vội vàng sao chép. Mà màu trắng đóng dấu trên giấy, nhưng là viết đối ứng với nhau mỗi đạo đề đáp án.

Viết tay đáp án!

Có xoá và sửa dấu hiệu, là đề thi bắt được sau, do nhân sĩ chuyên nghiệp làm ra đáp án.

"Ba của ta đâu?" Bạch Kính Triết cũng không ngẩng đầu lên địa thuận miệng hỏi cú.

"Hắn tự mình lái xe đem người kẻ đó, đương nhiên còn phải đưa trở về." Mẫu thân đứng ở bên cạnh, mắt ba ba nhìn những người tràn ngập bút chì tự trang giấy, vừa nói : "Người cũng không xuống xe, là cha người vội vã đem túi giấy nắm đi vào, lập tức liền đi."

"Ồ." Bạch Kính Triết biết, phụ thân đưa đón người, nên chính là bắt được đề thi cùng đáp án người.

Bọn họ đều rất cẩn thận.

Liền, Bạch Kính Triết cũng không khỏi sốt sáng lên đến, cảm giác mình chính đang trải qua một hồi như điệp chiến điện ảnh bên trong, như vậy căng thẳng kích thích, chặt chẽ, âm u sự kiện.

Mẫu thân lại đứng một lúc, xoay người cẩn thận từng li từng tí một rời đi, đem cửa phòng nhẹ nhàng mang tới.

Thành tích học tập đối lập ưu tú Bạch Kính Triết, giờ khắc này nhưng cực kỳ chuyên chú cẩn thận xem mỗi một đạo đề, cũng từng chữ từng câu địa đối chiếu đáp án, nhưng hoàn toàn không biết, chính mình thật tình như thế cẩn thận, trì hoãn tốc độ xem, vô hình trung chính ở vào phương pháp trạng thái Ôn Sóc, không đến nỗi nhất tâm nhĩ dụng tình hình phía dưới nào không đủ dùng —— hẳn nguyên bản liền thông tuệ, trí nhớ tương đối tốt, vì lẽ đó trái lại so với Bạch Kính Triết đọc đề, ký đáp án càng nhanh hơn.

Sau một tiếng rưỡi, Bạch Kính Triết bỗng nhiên nhú nhú mảy, gờ tay xoa xoa huyết thái dương, lại chậm rãi nhìn động cái cổ.

Hắn hơi nghi hoặc một chút, này mới học tập thời gian bao lâu? Dĩ nhiên khỏe mắt cay cay, có phạp cảm giác mệt mỏi, đối với tố chất thân thể tương đối tốt hẳn mà nói, tình huống như thế ở sinh hoạt hàng ngày bên trong rất ít xuất hiện, xem xem thời gian, đã sắp mười một giờ.

Đem ra chính là văn khoa thí sinh đề thi, ngữ mấy ở ngoài chính trị lịch sử năm khoa đề thi đều có, nhưng mỗi khoa đề thi cũng không hoàn toàn, chỉ là chọn đối lập độ khó trọng đại, điểm cao đề.

Hiện nay, hắn đã xem xong ngữ mấy ở ngoài ba khoa đề thi.

Bạch Kính Triết đứng dậy đưa lại eo, pha một ly cà phê.

Một lần nữa sau khi ngồi xuống, Bạch Kính Triết càng nghi hoặc, luôn cảm thấy có món đồ gì nằm ngoài phía sau lưng hắn trên, cái trán cùng huyết thái dương nơi cũng xem dân món đồ gì tự, căng thẳng. Thình thoảng, tâm mắt gặp hoa một hồi, thoảng ngưng thần sẽ khôi phục rõ ràng.

Mới vừa uống xong một cái cà phê, thành khẩn tiếng gõ cửa vang lên.

Ngồi ở trên ghế xoay Bạch Kính Triết, cau mày có chút không thích bị quấy rầy địa xoay người, chỉ thấy phòng cửa bị đẩy ra, một vị ăn mặc áo sơ mi trắng, quần tây dài đen cùng màu đen giày da, mặt chữ quốc "国", tướng mạo đường đường người đàn ông trung niên mỉm cười đi vào.

Bạch Kính Triết dĩ nhiên đứng dậy, trên mặt không thích vẻ mặt không còn sót lại chút gì, thay vào đó, là cung kính vui sướng nụ cười : "Ba."

Người đàn ông trung niên, chính là phụ thân của Bạch Kính Triết, Đông Y Huyền Hồng Thăng Tập Đoàn Sát Thép ông chủ Bạch Hồng Thăng.

Hắn tha lại đây một cái ghế ngồi vào bên cạnh, biểu hiện tùy ý mà liếc nhìn trên bàn cái kia chồng tán loạn trang giấy, lạnh nhạt nói : "Những năm này, ta đối với người ở trường học sự tình, hỏi đến tương đối ít, người cũng không có để ta thất vọng, thành tích học tập không sai, vẫn là giáo dục bóng rổ đội trưởng, có thể nói là đức trí thể phát triển toàn diện, rất tốt."

"Ngài làm sao đột nhiên nói những này?" Bạch Kính Triết hơi kinh ngạc hỏi.

Chương 15: khí tràng, thế!

"A, xế chiều hôm nay ở lão Hồ trong nhà uống trà lúc, ta nghe con trai của hần nói tới một chuyện..." Bạch Hồng Thăng mỉm cười nói : "Trước đây, ta vẫn muốn đương nhiên cho rằng, ở đông Y huyền đệ nhất cao trung, tuyệt đối không ai dám nhạ con trai của ta. Hơn nữa, người cũng là cái mạnh hơn hải tử, lại không nghĩ rằng, thật là có thể cho người ăn qua mấy lần thiệt thòi, để người đều kiêng kỵ chủ nhân. Ày, ta biết người là muốn mặt mũi, mới không không ngại ngừng nói với ta lên quá, người trẻ tuổi mà."

Bạch Kính Triết mặt lộ vẻ lúng túng, nói: "Cũng không hoàn toàn là bởi vì ở trước mặt ngài muốn mặt mũi, kỳ thực, tên kia là cái nát người, không đáng ta đi theo hần liêu, ngài không phải đã dạy ta sao, chân trần không sợ xỏ giày, ta là xỏ giày, tên kia là cái chân trần."

"Ừm." Bạch Hồng Thăng gật gù, nói: "Loại người này, người chém hần một đao, hần đánh người một quyền, ta đều sẽ cho rằng người chịu thiệt."

Tuy rằng nói thì nói như thế, nhưng Bạch Kính Triết càng lúng túng.

Hần biết, những năm này mấy lần cùng Ôn Sóc trong xung đột, chính mình cũng thua trận, ở phụ thân trong mắt, thực sự là một loại vô năng biểu hiện.

"Ta còn nghe nói, tiểu tử kia bí danh một ca, có sao nói vậy?"

"Ừm." Bạch Kính Triết cười khổ gật gù.

"Cách giáo ngày ấy, người cùng Ôn Sóc phát sinh xung đột lúc, biểu hiện không tệ." Bạch Hồng Thăng khen ngợi một câu, lập tức hỏi : "Như vậy người cảm thấy, lấy Ôn Sóc tính cách, hần có thể hay không thật sự từ bỏ thi đại học, chuyên môn đi cho người thêm phần?"

Bạch Kính Triết suy nghĩ một chút, nói: "Có thể, có điều... Đây không quan trọng lắm." Hần hết sức lộ ra tin biểu hiện, cười chỉ chỉ trên bàn sách trang giấy, nói: "Hần nhiều nhất cũng chính là đảo loạn ta cuộc thi tâm thái, chẳng lẽ còn dám mạnh mẽ ngăn cản ta tham gia cuộc thi sao? Hiện tại, có những này đề thi cùng đáp án, đối với ta mà nói thi đại học đã là nắm chắc, sẽ không được bất kỳ bóng người nào hưởng, chỉ cần ta đi vào trường thi, không lý do không bắt được điểm cao."

"Ừm." Bạch Hồng Thăng trong thần sắc khá là thoải mái, đứng dậy cười nói : "Kính triết, làm bất cứ chuyện gì cũng không thể xem thường, muốn đem tất cả gây bất lợi cho chính mình độ khả thi, đều sớm ách giết từ trong trứng nước. Bất quá lần này, người không cần cân nhắc Ôn Sóc vấn đề." Bạch Hồng Thăng cười chỉ chỉ nhĩ từ : "Chuyên tâm cuộc thi... Ta sẽ an bài được, không cho vị này một ca có cơ hội đi quấy rối, thi đại học, nhưng là chuyện lớn!"

Bạch Kính Triết choáng váng.

Bạch Hồng Thăng đang chuẩn bị phải đi, chợt nhíu nhíu mày, nguyên bản mang theo nụ cười nhân nhật cùng tự tin biểu hiện, đột nhiên như băng sương chợt giảm xuống, lạnh lùng lại nghiêm túc ngoại cổ đánh giá cái này bị chính mình mang nhiều kỳ vọng nhĩ từ —— hần cũng không biết tại sao, nhưng vừa nãy chính là bản năng, cảm giác được một luồng nham hiểm lên lút nguy hiểm khí tức, bao phủ hần.

Này cổ khí tức nguy hiểm, là từ trên người con trai tàn mất ra.

Luôn luôn cảnh giác Bạch Hồng Thăng, cảm giác rất không thoải mái, hơn nữa không khỏi sinh ra cảm xúc tâm tình. Hần cẩn thận tỉ mỉ nhĩ từ tầm kia tràn ngập nghi hoặc cùng thấp thòm anh tuấn tuổi trẻ khuôn mặt, tựa hồ không đứng chỗ nào, khí sắc không tốt lắm? Nhưng tế quan sát kỹ, rõ ràng không có bất cứ dị thường nào địa phương, có thể Bạch Hồng Thăng chính là cảm thấy, là lạ ở chỗ nào.

"Ba, người nhìn cái gì?" Bạch Kính Triết bị phụ thân như vậy nhìn chăm chú, càng sợ đến không nhìn được cả người run rẩy.

"Thân thể người không thoải mái sao?" Bạch Hồng Thăng rất đột ngột hỏi.

"Không có, rất tốt đẹp." Bạch Kính Triết một mặt kinh ngạc.

"Người, sợ sệt Ôn Sóc?"

"Làm sao gặp?"

"A, vậy thì tốt." Bạch Hồng Thăng trong ánh mắt né qua một vệt nghi hoặc, tiện đà vung vung tay, xoay người đi ra ngoài.

Bạch Kính Triết dĩ nhiên kinh chảy mồ hôi lạnh khắp cả người —— từ nhỏ đến lớn, hần cùng ca ca, tỷ tỷ, đều cực kỳ sợ sệt hầu như chưa từng có đánh chửi phê bình qua bọn họ, trái lại đặc biệt đau yêu cha của bọn họ. Hơn nữa hần cũng rất rõ ràng, bây giờ phụ thân tuy nhiên đã là đông Y huyền, thậm chí lâm chợ biên giới kinh doanh đại danh鼎鼎 hào phú nhân vật, mà ở bên ngoài biểu hiện từ trước đến giờ biết điều khiêm tốn, thường thường

quyền tiền quyền vật làm việc thiện, có thể trên thực tế, phụ thân có thể có ngày hôm nay, hoàn toàn là dựa vào một cỗ tàn nhẫn ác độc, cùng với kiểu hùng trí tuệ cùng can đảm, miễn cưỡng liều đi ra sự nghiệp —— cho tới hôm nay,

Sớm thành thói quen thủ đoạn phi thường phụ thân, vẫn cứ chưa hề hoàn toàn tẩy trắng.

Cùng lúc đó, Ôn Sóc đã bị ép đành chỉ phương pháp, mở hôi đầm đìa mệt mỏi không thể tả địa ngồi dưới đất.

Vừa nãy Bạch Hồng Thăng nhìn chăm chú Bạch Kính Triết lúc, lấy "Quý khai nhân" huyền pháp mượn Bạch Kính Triết thị giác Ôn Sóc, lại bị Bạch Hồng Thăng trên người đột nhiên bắn ra, mang theo nồng nặc sát cơ cùng sát khí mạnh mẽ khí tràng, trực tiếp đánh tan tâm thần.

Bùa chú thi pháp tiêu hao không nói, liền cái viên này dùng để thi pháp cùng với khí âm tà nổi liền tiền đồng, cũng triệt để xong.

Bạch Kính Triết cha, trên tay khẳng định có người án mạng tử!

Ôn Sóc nghiêng răng nghiêng lợi địa ở trong lòng làm ra tính chuẩn phán đoán.

Lão Hàn đầu đã từng đối với hắn giảng giải quá, dân gian cái gọi là "Quý sợ kẻ ác" lời giải thích, cũng không phải là không có lửa mà lại có khói, mà là sự thực. Đương nhiên, "Quý sợ kẻ ác" lời giải thích có chút phiên diện cùng chỉ một hóa. Nói một cách chính xác, hắn là khí âm tà, rất dễ dàng bị nhân loại mạnh mẽ khí tràng xua tan. Trong này, bao quát hung hãn người tàn nhẫn sát khí, sát khí; đường đường chính chính không tin tai họa người dương cương khí, chính khí; quân nhân ở khí sát phạt nồng nặc bàng bạc trong quân đội, bị tiêm nhiễm ra liệt khí; trải qua chiến trường quân nhân mùi máu tanh nồng nặc Cương Sát chi khí; quanh năm ngồi ở vị trí cao tay cầm quyền thế người, nuôi thành hạo nhiên quan khí, uy thế, đọc vạn quyển sách trí giả chính khí, còn có tương tự một ít giới kinh doanh các tinh anh, tương tự bản thân liền có cực cường tự tin, trời sinh tự mang khí tràng, lại có hậu kỳ thuộc hạ đông đảo, cả ngày vênh mặt hất hàm sai khiến bồi dưỡng được tương tự với quan uy khí thế...

Thật nhiều chủng loại đi, còn có rất nhiều.

Loại này khí tràng, thế, có mạnh có yếu, người người đều có.

Cũng chính là bởi vì này, dân gian mới gặp có trong nhà nửa đêm tao ngộ tà nghiệt dị vật vật bản thủ lúc, chủi ằm lên suất đồ vật thổi nước bọt, hoặc là để gan lớn tráng hán uống rượu gào thét liền có thể đuổi đi ở ngoài tai phương thuốc dân gian, một số thời khắc, cũng đúng là có thực hiệu quả.

Mà Bạch Hồng Thăng vừa nãy như là đã thú nhảy cảm cảnh giác tính, cùng với trong giây lát đó bắn ra có chứa sát khí mạnh mẽ khí tràng bên trong, lộ ra một luồng máu tanh sát khí!

Cũng bởi vậy, Ôn Sóc phán đoán cái tên này tuyệt đối là từng giết người chủ nhân.

Thật đáng sợ!

Vén vén là khí tràng, liền đem Bạch Kính Triết trên người khí âm tà hết mức xua tan hầu như không còn, Ôn Sóc tâm thần cũng bị trực tiếp đánh tan, thiếu một chút bị thương.

Cũng còn tốt...

Ngừ mấy ở ngoài ba môn đề thi cùng đáp án cũng đã xem xong.

Cho tới chính trị cùng lịch sử, Ôn Sóc nhào nặn cái trán, một bên giảm bớt tâm thần hỗn loạn không khỏe, một bên đắc ý nghĩ, lão tử những khác không được, một mực chính trị cùng lịch sử học được cũng không tệ, có nhìn hay không những người thiết đến đề thi cùng đáp án, không đáng kể rồi!

Đây là sự thực.

Ôn Sóc cao trung ba năm, mỗi lần thành tích cuộc thi chỉ vì lẽ đó có thể tiếp cận trung đẳng trình độ, hoàn toàn được lợi từ hắn ở chính trị cùng lịch sử hai môn bài tập trên ưu dị thành tích. Nếu như nói riêng về chính trị cùng lịch sử, hắn có mấy lần cuộc thi còn từng ở cả lớp đứng hàng đầu.

Bởi vì hắn chính là yêu thích đọc lịch sử, yêu thích các đời các đời thay đổi, yêu thích thời đại khác nhau không giống ngành nghề bên trong, xuất hiện từng cái từng cái siêu thoát thời đại kia, ở bản thân vị trí ngành nghề bên trong tài năng xuất chúng nhân vật, bao quát văn nhân, thi nhân, bác sĩ, nhà khoa học, chính trị gia, nhà quân sự, kiêu hùng, đế vương chờ chút hắn càng yêu thích chiến tranh cùng xã hội biến thiên bao la sóng lớn, nhân vật lịch sử vì các loại lợi ích đặc sắc lộ ra trải rộng âm mưu quỷ kế câu tâm đấu giác...

Liền, cũng là thích chính trị.

Tâm thần hỗn loạn trạng thái giảm bớt sau khi, vô tận cảm giác mệt mỏi tràn vào trong đầu, Ôn Sóc miễn cưỡng lên tinh thần đem phòng ngủ thu thập sạch sẽ, lúc này mới đi tới bên giường nằm xuống, nhắm mắt lại vừa muốn ngủ, hắn bỗng nhiên trợn to hai mắt, vươn mình ngồi dậy.

Hắn nhớ tới Bạch Hồng Thăng nói với Bạch Kính Triết câu nói kia "Ta sẽ an bài được, không cho hắn có cơ hội đi quấy rối, thi đại học, nhưng là chuyện lớn!"

Ồ chớ!

Hắn muốn đối với lão tử làm gì? !

Ôn Sóc từ trên giường hạ xuống, đi tới phía trước cửa sổ kéo dài rèm cửa sổ, nhìn bên ngoài tối om om bầu trời đêm, khi thì có tia chớp như rắn trườn giống như ở giữa bầu trời đêm đen kịt chợt lóe lên, rất nhanh, sẽ từ chân trời xa xói truyền đến cuộn cuộn tiếng sấm rền.

Một cái từng giết người người, muốn nhằm vào một học sinh trung học làm điểm nhĩ cái gì... Từ trước đến giờ tự xưng là gan lớn Ôn Sóc, cũng không khỏi sợ sệt lên, làm sao bây giờ?

Bởi vì dĩ vãng làm việc ngoài giờ đồng thời ở trong trường học làm "Thụ lý phi" nghiệp vụ, cùng ra ngoài trường bọn còn đồ tiếp xúc cũng nhiều, Ôn Sóc có thể nói là kết giao rộng khắp, các loại xã hội trên tin tức nghe được, hiểu rõ đến, tự nhiên cũng so với các bạn học nhiều hơn. Vì lẽ đó hắn biết rõ, mấy năm qua đông Y thị trấn tuy rằng kinh tế phát triển không ngừng bỗng bật phát triển, dân chúng bình quân thu vào cũng có hiện ra tăng cao, nhưng trị an xã hội đối lập mà nói, nhưng càng hỗn loạn, ở tiền tài của cải dưới sự kích thích, phần tử tội phạm càng ngày càng tăng, các loại trị an, hình sự vụ án tàn phát, hơi một tí quần áo, đánh đánh tạo thành trọng thương thậm chí tử vong vụ án đều lúc đó có phát sinh —— lấy Bạch Kính Triết trong nhà điều kiện kinh tế, Bạch Hồng Thăng nếu như dùng tiền cô nhân đánh gãy ai một chân... Ở lập tức đông Y huyện, Ôn Sóc một chút cũng không cảm thấy được kỳ quái.

Nghĩ đến khả năng này, Ôn Sóc kích Linh Linh rung mình một cái, âm thầm hối hận lúc trước biết rõ Bạch Kính Triết trong nhà phi thường có tiền, cha thân là đông Y huyện xếp hạng hàng đầu nhà giàu, tại sao còn muốn cùng Bạch Kính Triết mạnh mẽ chống đỡ, mà tự đắc với mỗi lần thắng lợi?

Trời thấy, ai biết Bạch Hồng Thăng cái tên này từng giết người, là cái tàn nhẫn chủ nhân a?

Vì lẽ đó hiện tại, Ôn Sóc suy nghĩ có phải là ngày mai sáng sớm liền đi tìm Bạch Kính Triết, chủ động xin lỗi, giảng hòa?

Chính là "Chỉ nhuyển không vẫn cứ điều trùng, chỉ ngành không nhuyển là cây côn, có thể nhuyển có thể ngành mới là Long."

Có lời là "Lùi một bước trời cao biển rộng, để 3 điểm ôn hòa nhã nhặn..."

Hắn Tín từng được dưới háng chỉ nhục!

Ôn Sóc nỗ lực ở bên trong tâm khuyên chính mình, tìm ra các loại lý do thuyết phục xao động trái tim.

Nhưng là qua nhiều năm như vậy, bất kể là ở trung học cơ sở vẫn là cao trung trong sân trường, hắn từ trước đến giờ có sao nói vậy, bị thiệt thòi phải trong thời gian ngắn nhất tìm trở về, chưa bao giờ nghĩ tới làm loại kia bị thiệt thòi không dám tìm trở về, lại cứ còn nói năng hùng hồn tự mình an ủi mười năm không muộn, về thực chất trong nội tâm cực kỳ uất ức, tức giận đến đầu gối trở ngại hư nguy quân tử!

Vì lẽ đó, bất luận sợ hãi của nội tâm ý thức làm sao nhắc nhở cảnh cáo, đều không thể để hắn cái kia viên kiêu ngạo nhiều năm tâm, lùi bước chịu thua.

Chính là trẻ tuổi nóng tính lúc, lại trên người chịu huyền học bí pháp, này nếu như cúi đầu xuống, nhiều năm qua nhọc nhằn khổ sở tích góp lại "Một ca" tên gọi, nhưng là triệt để hủy hoại trong một ngày : "Đi mẹ kiếp... Này cũng không nên trách lão tử!"

Đại khuya ngày hôm trước rình biết được như vậy bí mật động trời lúc, Ôn Sóc còn khá là tự giác rộng lượng địa cân nhắc, nếu như thật có thể sớm được thi đại học đề thi cùng đáp án, chiếm người ta hai cha con tiện nghi lớn như vậy, đương nhiên nên thả Bạch Kính Triết một con ngựa, làm người không thể quá phận quá đáng mà. Không ngờ, Bạch Hồng Thăng nhưng muốn nhằm vào hắn làm điểm nhĩ cái gì.

Ôn Sóc cảm thấy, trước Bạch Hồng Thăng nói với Bạch Kính Triết cái kia lời nói bên trong, có một câu nói không sai : "Làm bất cứ chuyện gì cũng không thể xem thường, muốn đem tất cả gây bất lợi cho chính mình độ khả thi, đều sớm ách giết từ trong trứng nước."

Vì lẽ đó Ôn Sóc quyết định, tiên hạ thủ vi cường!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Từ đại sở trưởng

Đêm khuya, mười một giờ rưỡi.

Ôn Sóc rón rén địa mở cửa phòng, chạy ra ngoài —— hắn biết, qua nhiều năm như vậy, cần lao mẩu thân nuôi thành một cái không thể nói là thật hoặc là xấu quen thuộc, cái kia ngay cả khi ngủ rất thực, bình thường động tĩnh rất khó đánh thức nàng, có điều, nàng nhưng có thể không dựa vào bất kỳ

nhắc nhở, đứng giờ đứng giờ ở chính mình quyết định thời gian tỉnh lại.

Không có đập chiếc kia tiếng ồn quá to lớn phá ba vòng, Ôn Sóc đi ra đơn nguyên sau cửa, liền theo một đường nhỏ chạy ra tiểu khu.

Năm 1998 đông Y thị trấn, đêm khuya lúc còn không có quá nhiều neon lấp loé, không có phồn hoa đại đô thị như vậy huyền ảo sống về đêm, thậm chí ngay cả tình cờ chiếc xe chạy qua, đi qua người đi đường đều đã ít lại càng ít, phố lớn ngõ nhỏ yên lặng. Chỉ có chủ yếu hai bên đường phố đèn đường, ở dưới bóng đèn toả ra mờ nhạt tia sáng, mềm nhẹ địa xoa xoa toà này chính đang bước nhanh hưng khởi, vì lẽ đó đến buổi tối liền càng thêm một môi tiểu huyện thành nhỏ.

Duyên Thanh Hà đường đi hướng tây đi, quá cái thứ nhất đèn xanh đèn đỏ khoảng chừng xa ba mươi mét sau, đường bắc chính là xây thành tiểu khu, Thanh Hà đường đồn công an sở trưởng Từ Tông Quân nhà, liền ở ngay đây. Ôn Sóc đã từng có một lần từ đồn công an thả ra sau, mua điểm nhĩ rượu thuốc đi cảm tạ Từ Tông Quân đối với hắn chăm sóc, kết quả bị Từ Tông Quân chửi mắng một trận cho chạy ra.

Có điều, lúc đó mắng người người cùng bị mắng, tất cả đều rất cao hứng.

Xây thành trong tiểu khu, trụ có rất nhiều công vụ nhân viên, vì lẽ đó cùng trước mặt đông Y thị trấn tuyệt đại đa số tiểu khu liền bảo vệ thất đều không có tình huống bất đồng, nơi này chẳng những có bảo vệ thất, hơn nữa 24h đều có người chức thủ.

Ôn Sóc căn bản liền không cần nhắc trực tiếp đi cục công an hoặc là hình cảnh đội báo án —— trà trộn tiên nhân kiểu nhiều năm hắn, biết rõ để lại đường lui cùng ân thân chỗ tới tầm quan trọng, vì lẽ đó, hắn cũng không có đi tiểu khu cửa chính, mà là đi vòng đến tiểu khu mặt phía bắc bên ngoài tường rào, nơi này, là một cái không có đèn đường cái hẻm nhỏ, hạng bắc là điện lực công ty cùng thủy lợi cục.

Bên trong tiểu khu, số 7 lầu ở vào góc tây bắc, phía đông nhất ba đơn nguyên 201 phòng, là Từ Tông Quân nhà.

Ôn Sóc dán vào bên tường đi tới đệ nhị cây cột giây điện dưới, đánh giá bốn phía yên tĩnh không người, khom lưng lượm một khối nhỏ nát gạch, tiện đà lấy hoàn toàn cùng hắn mập mập vóc người không xứng đôi nhanh nhẹn thân thủ, dụng cả tay chân chống cột điện cùng tường vây leo lên đi, ở cao hơn hai mét trên tường rào lộ ra đại nửa thân thể, từ trong túi móc ra hai tấm cuộn giấy bao lấy nát gạch, nhắm vào Từ Tông Quân nhà phía tây cửa sổ phòng ngủ, ra sức tàn nhẫn mà đập tới!

Ầm!

Ào ào ào!

Pha lê vỡ vụn, trong phòng lập tức truyền ra liên thanh kinh ngạc thốt lên, cùng lúc đó, phía tây phòng ngủ rèm cửa sổ bá địa một hồi kéo dài!

Phản ứng thật nhanh tốc độ!

Ôn Sóc hải đến trực tiếp nhảy xuống.

Vừa nãy hắn phán đoán, phòng khách giữa rơi xuống đất cửa sổ lớn hộ, pha lê khẳng định thâm hậu, không chắc có thể đập phá, mặc dù đập phá, gạch cùng báo cáo tin cũng khả năng đàn hồi lạc ở bên ngoài, vì lẽ đó lựa chọn phía tây cửa sổ phòng ngủ. Bởi vì trước đây đi qua Từ Tông Quân nhà, hắn biết, đó là Từ Tông Quân phòng ngủ. Nhưng vạn vạn không nghĩ tới, Từ Tông Quân tốc độ phản ứng nhanh như vậy, liền một chút kinh ngạc ngay người nhĩ công phu đều không có, liền trực tiếp kéo dài rèm cửa sổ hướng ra phía ngoài quan sát.

Thiếu một chút bị phát hiện a!

Ôn Sóc xóa đi trán nhĩ trên mồ hôi lạnh, dường như một con gây họa cỡ lớn lợn béo, dán vào chân tường nhĩ thật nhanh trốn.

Hắn giải Từ Tông Quân, bộ đội xuất thân còn đánh giặc, cái kia tính tình nóng nảy tới lực thân không ngại. Không thể nói là là cỡ nào ưu tú cảnh sát, bởi vì Từ Tông Quân chấp pháp thô bạo, đánh chửi người hiềm nghi phạm tội cùng xã hội lưu manh quả thực là chuyện thường như cơm bữa, hơn nữa ở bên trong luôn luôn bảo thủ nói một không hai. Nhưng hắn lại là một vị rất được dân chúng kính yêu cảnh sát, tuy rằng miệng đầy thô tục nhưng bình dị gần gũi, gặp chuyện bất bình sẽ rút dao tương trợ, rất có giang hồ hiệp khách chi phong.

Cũng nguyên nhân chính là như vậy, làm Ôn Sóc quyết định muốn đem Bạch Hồng Thăng đánh cắp thi đại học đề thi sự tình báo cáo lúc, đầu tiên nghĩ đến, cũng là hắn duy nhất có thể nghĩ đến, đồng thời tin tưởng, có thể cho Bạch Hồng Thăng làm ra phiền phức người, chỉ có từ đại sở trưởng!

Hơn nữa đêm bị người đập phá phòng ngủ cửa sổ Từ Tông Quân, trừ tức giận ra, không có một chút nào kinh ngạc cùng sợ sệt.

Từ cảnh nhiều năm, đồn công an lại là ở tới cơ sở, quân hạt sự tình quá nhiều rồi, mà Từ Tông Quân lại là cái ngay thẳng trọng nghĩa tính tình nóng nảy, khó tránh khỏi gặp rắc rối rất nhiều người, vì lẽ đó chuyện như vậy đối với hắn mà nói, có thể không chút nào khuếch đại địa nói, tập mãi thành quen.

Mà loại người này, Từ Tông Quân từ không để vào mắt —— tiểu mao tặc, cũng là điểm ấy nhĩ năng lực!

Cho nên khi song pha lê bị đánh, nằm ở bên người lão bà cùng ở một gian khác phòng ngủ con gái sợ đến nhon kêu thành tiếng lúc, trong giấc mộng thức tỉnh Từ Tông Quân, ngay lập tức đem rèm cửa sổ kéo dài, mơ hồ nhìn thấy nửa bóng người từ trên tường rào nhảy xuống.

Hắn mở đèn, đến con gái trong phòng ngủ động viên vài câu, lại trở về lúc, thê tử chính nghiêm mặt ngồi ở đầu giường không nói một tiếng.

Từ Tòng Quân biết, thê tử đây là lại đang giận.

Chỉ là cùng loại này nóng nảy tính cách trượng phu sinh hoạt chung một chỗ nhiều năm, thê tử thực sự là không thể, không dám khóc lóc om sòm nổi nóng, ngược lại là loại này giận hờn không nói lời nào thủ đoạn mềm dẻo phương thức khá có hiệu quả, có thể làm cho Từ Tòng Quân không phát ra được tính khí đến, còn phải lòng sinh áy náy. Hắn lúng túng tiến lên khuyên lơn vài câu thê tử, lại lời thê son sắt nhất định phải đem cái kia tiểu mao tặc bắt được mạnh mẽ thu thập, một bên chủ động đến nhà bếp đem ra cây chổi cái xẻng, quét tước trong phòng thủy tinh vỡ.

Quét mấy lần, nhưng chưa nhìn thấy đánh song gạch, Từ Tòng Quân khom lưng hướng về dưới giường nhìn một chút, phát hiện chân giường bên cạnh có một cái to bằng nắm tay, dùng cuộn giấy bao bọc đồ vật, cầm lấy đến nặng trình trịch. Đem chỉ gỡ bỏ, bên trong là một khối nát gạch.

Từ Tòng Quân mặt lộ vẻ nghi hoặc, ai đánh cửa sổ còn cần phải nói láo côi quần, tốn nhiều một tay địa dùng chỉ đem gạch cuộn lên đến?

Làm vệ sinh a? !

Đem nhiều nếp nhăn chỉ triển khai tùy ý mắt liếc, Từ Tòng Quân lập tức nhấn chặt lông mày, chỉ thấy mặt trên dùng bút chì rất ít qua loa địa viết hai hàng tự, chữ viết ngổn ngang bút họa không thuận, hiển nhiên là hết sức mà thôi, thậm chí là dùng tay trái viết thành : "Một bên trong lớp 12 nhị ban học sinh Bạch Kính Triết, đêm nay bắt được thi đại học đề thi cùng đáp án, chính ở trong nhà xem. Cha của hắn, là Bạch Hồng Thăng."

Từ Tòng Quân trầm mặt không nói một lời địa đi tới phòng khách.

Thê tử nhìn ra được, tầm kia bao bọc gạch trên giấy khẳng định có bí ẩn gì nội dung, nhưng cũng không có tiến lên hỏi đến, chỉ là cầm lấy cây chổi cùng cái xẻng, yên lặng không nói gì địa quét tước trên đất thủy tinh vỡ —— nhiều năm như vậy lão phu lão vợ, nàng chống đỡ trượng phu công tác, cũng hiểu rõ trượng phu làm người, chỉ là, rất nhiều lúc cảm thấy rất uất ức.

Từ Tòng Quân ngồi ở phòng khách trên ghế sofa, điểm viên yên, một cái so với một cái thâm địa đánh.

Nhiều năm từ cảnh kinh nghiệm, để hắn rất nhanh nghĩ đến nhiều loại khả năng tính, loại này nửa đêm đánh song trong bóng tối báo cáo hành vi, độ tin cậy kỳ thực cũng không cao, quá nửa là làm loạn, hoặc là là đó ý buồn nôn Bạch Hồng Thăng, hoặc là chính là buồn nôn hắn Từ Tòng Quân. Nhưng đêm nay quy tắc này nặc danh báo cáo tin, để Từ Tòng Quân theo bản năng mà cảm thấy, là thật.

Nhưng vấn đề là, mặc dù là thật, chính mình lại có thể làm sao?

Hiện tại liền dẫn người đi Bạch Hồng Thăng trong nhà lục soát?

Đó là trái với kỷ luật quy định, không hợp pháp, thậm chí có thể nói là phạm pháp, bởi vì Bạch Hồng Thăng nhà ở cao miếu công viên phía tây, quy cao miếu đồn công an quản hạt. Từ Tòng Quân một cái nho nhỏ đồn công an sở trưởng, đang không có nhận được thượng cấp trực tiếp mệnh lệnh, không có văn bản lục soát chứng, càng không có đột phát khẩn cấp tình hình, tuyệt đối không có quyền tự ý tiến vào Bạch Hồng Thăng nhà lục soát.

Được kêu là tri pháp phạm pháp!

Lùi một bước nói, nếu như là dân thường gia đình, Từ Tòng Quân vẫn đúng là dám hơn nửa đêm mang người trực tiếp gõ cửa thậm chí ngạnh xông vào lục soát.

Có thể Bạch Hồng Thăng nhà, không phổ thông a! Đừng nói hắn cái này nho nhỏ đồn công an sở trưởng, coi như là huyền cục cục trưởng, e sợ cũng không dám ở không có một chút nào chuẩn bị tình huống, tùy tiện phái người đi Bạch Hồng Thăng trong nhà lục soát.

Vạn nhất tra không ra cái gì đây?

Từ Tòng Quân cái này đồn công an sở trưởng, nhất định sẽ bị một tuốt đến cùng.

Nhưng nếu như hướng cấp trên xin chỉ thị, báo cáo này tới tới lui lui dần vặt, chờ thêm điện phê chỉ thị hạ xuống, lại đi thực thi lục soát thời điểm, có thể tồn tại thi đại học thiết đề chứng cứ sớm đã bị xử lý biến mất —— Bạch Hồng Thăng không thể giữ lại những thứ đó. Nhất làm cho Từ Tòng Quân lo lắng chính là, dù cho là chính mình dành thời gian xin chỉ thị, suốt đêm chấp hành, Bạch Hồng Thăng trong tay thật sự có thi đại học đề thi cùng đáp án, cũng sẽ sớm nhận được tin tức do đó tiêu hủy.

Bởi vì, đây là ở đông Y huyền!

Bạch Hồng Thăng có thân phận, địa vị, tiền tài, có đan xen chẳng chịt kinh doanh nhiều năm mạng lưới liên lạc!

Nhưng mà nhiều như vậy làm khó dễ xoắn xuýt chỗ, nhưng chưa để Từ Tòng Quân do dự quá lâu, từ trước đến giờ sấm rền gió cuốn hắn, còn chưa đánh xong một điều thuốc, liền cần rằng làm ra quyết định, hắn cảm điện thoại lên, trực tiếp bấm cục thành phố cục trưởng vương khánh điện thoại nhà.

Vương khánh, là Từ Tòng Quân năm đó ở bộ đội lúc doanh trưởng, hai người đồng thời ở trên chiến trường vào sinh ra tử, quá mệnh giao tình. Niên đại 80 trăm vạn đại cát quân thời kì, lập được chiến công bọn họ phục hồi như cũ trở lại địa phương công tác, vương khánh bởi vì có văn hóa nội tình, phục hồi như cũ lúc lại là phó đoàn cấp cán bộ, vì lẽ đó ở hệ thống cảnh sát tăng lên rất nhanh.

Mà Từ Tòng Quân

Trình độ văn hóa thấp, tính cách lại sôi động thô lỗ, vì lẽ đó vẫn là đồn công an sở trường.

Những năm này, Từ Tông Quân chưa bao giờ đi tìm lão doanh trưởng hỗ trợ, mặc dù là vương khánh mấy lần chủ động ám chỉ hần, có thể nói lại, tính cách cảnh trực Từ Tông Quân, cũng đều giúp đỡ khéo léo từ chối, hần lo lắng không có bên trong cái gì đại công, nhưng đem làm quan lớn hơn, lại làm không tốt, gấp cho lão doanh trưởng mất mặt. Mà hiện tại, là tìm lão doanh trưởng thời điểm.

Hơn nửa đêm gọi điện thoại, rất dễ dàng nhận người cảm ghét, hơn nữa, điện thoại là vương khánh thê tử chung tuần yến tiếp, có điều tốt xấu biết Từ Tông Quân cùng vương khánh quan hệ, chung tuần yến cũng không biểu hiện ra cỡ nào thiếu kiên nhẫn, chỉ là nói cho hần vương khánh ở đơn vị trách nhiệm không về nhà.

Cục thành phố cục trưởng trách nhiệm?

Từ Tông Quân hơi nghi hoặc một chút, nhưng cũng không hỏi nhiều, chỉ được gọi truyền kêu khóc, cho vương khánh nhấn lại.

Rất nhanh, điện thoại liền vang lên.

Từ Tông Quân lập tức cầm điện thoại lên : "Lão doanh trưởng?"

"Tông quân, hơn nửa đêm tìm ta, chuyện gì?" Trong điện thoại, vương khánh âm thanh rất trầm ổn, lộ ra vẻ sốt sắng cùng nghi hoặc —— hần giải Từ Tông Quân tính cách, hơn nửa đêm tìm hần, khẳng định là có cực kỳ việc trọng yếu phát sinh.

Từ Tông Quân giản mình nói tóm tắt địa đem sự tình giảng giải một lần, nói: "Ta cho rằng, là thật độ khả thi lớn vô cùng."

Vương khánh trầm mặc mấy giây, nói: "Bạch Hồng Thăng là ta thị nổi danh xí nghiệp gia, vạn nhất "

"Xảy ra chuyện gì, ta phụ trách!" Từ Tông Quân cắn răng nói.

"Người có lòng tin là tốt rồi, thi đại học, là quốc nặng sự a!" Vương khánh hít sâu một hơi, hơi làm suy nghĩ sau, liền quả đoán nói rằng : "Vừa vặn, ta hiện tại ngay ở bên trong cục, lập tức sắp xếp thị hình cảnh đội người quá khứ tiếp người, sau đó cùng đi!"

Rất hiển nhiên, vương khánh biết rõ Từ Tông Quân trực tiếp gọi điện thoại cho hần nguyên nhân —— ở đông Y huyền muốn nhằm vào Bạch Hồng Thăng làm điểm nhi cái gì, thực sự là lo lắng tiết lộ phong thanh a.

Từ Tông Quân nói: "Ta trước tiên dẫn người tới đi, chậm sợ chứng cứ sẽ bị tiêu hủy."

"Cũng được, hình cảnh đội người gặp mang cục thành phố lục soát chứng quá khứ!" Vương khánh thoáng dừng dưới, nói: "Tông quân, người phải cẩn thận chút."

"Biết rồi."

"Mang theo súng!"

"Phải!" Từ Tông Quân ngừng khí, lập tức trở nên lạnh lùng.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Xuất cảnh

Phía trên thế giới này, mỗi ngày đều đang không ngừng phát sinh các loại trùng hợp sự tình —— Từ Tông Quân tính cách, cùng với nhiều năm cơ sở đồn công an công tác trải qua, xử lý đến độ là chuyện vật vãn tiêu vụ án, để trong lòng hần vẫn kim nén muốn làm đại án khát vọng. Chính là loại này chính hần chắc chắn sẽ không công khai thừa nhận nguyện vọng, thúc đẩy hần bởi vì một cái có lẽ có báo cáo tin, liên hưng hần quyết định vượt cấp đăng báo, thân xin mau sớm lục soát nổi danh xí nghiệp gia Bạch Hồng Thăng nhà ở.

Mà vương khánh, nhưng là bởi vì cùng Từ Tông Quân sinh tử chi giao quan hệ, lựa chọn tin tưởng Từ Tông Quân tình báo khởi nguồn —— hần căn bản không có ý thức đến, Từ Tông Quân tình báo khởi nguồn là đơn giản như vậy, như vậy... Có chút hoang đường.

Tâm tính ngay thẳng Từ Tông Quân cũng không sẽ nghĩ tới, vương khánh chỉ lí do sẽ như vậy quả đoán địa đáp ứng hần, ngoại trừ đã từng ở trên chiến

trường kẻ vai chiến đấu vào sinh ra tử chiến hữu cũ trong lúc đó cực kỳ tín nhiệm ở ngoài, còn có ở mức độ rất lớn, là xuất phát từ tư tâm —— nếu như vụ án làm hư hại, như vậy tất nhiên là Từ Tông Quân lung oa, vương khánh có thể đem chính mình hải được rất sạch sẽ, sau đó, còn có thể từ cái khác khắp mọi mặt, dành cho Từ Tông Quân một ít chăm sóc. Mà một khi này lên vụ án hoàn thành, như vậy công lao lớn nhất, không nghi ngờ chút nào là anh mình quả đoán ra lệnh cục thành phố cục trưởng vương khánh!

Thi đại học tiết đề, đây chính là gấp náo động toàn quốc, thậm chí kinh động cao tầng đại án, muốn án!

Chỉ cần vụ án hoàn thành, sẽ không có người gấp truy cứu nghi vấn phá án quá trình có hay không hợp lý, có hay không hợp pháp...

Như vậy đại công, tuyệt đối là hoạn lộ trên nhất là hào quang một bút chính tích!

Là nâng cao một bước hòn đá tảng!

Mà lúc này, vạch trần này lên trùng đại án kiện anh hùng vô danh Ôn Sóc, đã lấy trăm mét nỗ lực tốc độ một mạch chạy về đến nhà, mệt đến trực tiếp ngồi phịch ở trên giường.

Hắn còn có thừa quý địa lo lắng, trước Từ đồn trưởng có thấy hay không là ta?

Đối với Từ Tông Quân, Ôn Sóc là đánh nội tâm bên trong thân thiết, vừa sợ : "Này nếu như bị Từ đồn trưởng nhìn thấy, ta dĩ nhiên hơn nửa đêm đánh nhà hắn cửa sổ kiếng, còn không phải đem ta cho khảo ở mấy sười trên dãn vật 24h sao?"

Có điều...

Ta đây chính là cho hắn đưa một món lễ lớn a!

Thi đại học tiết đề, thiên đại vụ án!

Từ Tông Quân hoàn thành này lên đại án, ít nhất đến làm cái cục phó làm thỉnh chứ?

Tiên nhân kiều trà trộn xuất thân, so với bạn cùng lứa tuổi trong lòng muốn thành thực nhiều lắm, cũng càng giáo hoạt Ôn Sóc, nghĩ đến xác thực rất có đạo lý, nhưng tất hần càng vẫn là tuổi trẻ, mặc dù biết này lên vụ án bởi vì Bạch Hồng Thăng thân phận địa vị duyên cớ, không tốt lắm lắm, nhưng kiên quyết không nghĩ tới, Từ Tông Quân trong thời gian ngắn chịu đựng cỡ nào áp lực cực lớn, khả năng đối mặt cỡ nào phức tạp nhiều sao hung hiểm cục diện —— nói tới khó nghe điểm nì, nếu như này lên vụ án làm hư hại, bất luận người nào cũng có thể chỉ vào Từ Tông Quân mũi gào thét : "Con mẹ nó người đáng là gì a?"

Từ Tông Quân hiện tại, không tâm tư lo lắng những thứ này.

Hắn cùng thê tử lên tiếng chào hỏi, liền mặc vào cánh phục chạy về Thanh Hà đường đồn công an, không lo nổi phê bình trực đêm phụ cảnh Vương Bình cùng đồ đệ Lý Tấn cường ở phòng trực bên trong ngủ, cũng không nói cho cùng muốn đi làm cái gì vụ án, liền thái độ cùng với nghiêm nghị thét ra lệnh hai người mang tới cảnh giới, lái xe hấp tấp địa chạy khỏi Thanh Hà đường đồn công an.

Bình thường nhìn như đại lão thô Từ Tông Quân, thực chiến nhưng phi thường tỉ mỉ. Hắn vẫn chưa trực tiếp đến Bạch Hồng Thăng nhà trước biệt thự gõ cửa, mà là trước tiên phía bên ngoài tiến hành rồi nhanh chóng hoàn cảnh điều tra, sau đó cùng đồ đệ Lý Tấn cường phân tích, biệt thự trong phòng nào ốc có khả năng nhất, là Bạch Kính Triết thư phòng, phòng ngủ. Bởi vì Từ Tông Quân cân nhắc đến, ở trước mặt khoảng thời gian này, cảnh sát đột nhiên xuất hiện ở cửa, cũng yêu cầu vào nhà lục soát, như vậy Bạch Hồng Thăng người nhà nhất định sẽ cảnh giác, cũng hoàn toàn có đầy đủ lý do kéo dài thời gian, để có người trong nhà đem vật chứng ẩn nấu thậm chí tiêu hủy.

Mà ở thời gian ngắn nhất bên trong, tìm tới cũng bảo vệ chứng cứ không bị hủy xấu, là có thể không hoàn thành này án then chốt.

Từ Tông Quân đến cùng là trải qua chiến trường lão lính trinh sát, hơn nữa đồ đệ lại là tốt nghiệp trường cảnh sát sinh viên tài cao, hai người hơi làm phân tích cùng sau khi thương nghị, liền phán đoán chính xác ra, biệt thự góc tây bắc lầu hai cái kia đèn sáng phòng ngủ, có khả năng nhất là Bạch Kính Triết thư phòng.

Trên thế giới, chưa từng có 100% hoàn mỹ sự tình!

Vì lẽ đó làm ra phán đoán sau, Từ Tông Quân lập tức ra lệnh : "Tấn mạnh, người trước tiên từ cao miếu trong công viên đi vòng qua, leo tường tiến vào trong viện ăn giầu, ta cùng Vương Bình ở ngoài cửa chính hấp dẫn Bạch Hồng Thăng người nhà đi ra giao thiệp, người nhân cơ hội tiến vào bên trong biệt thự, lấy tốc độ nhanh nhất đến mục tiêu gian phòng lục soát chứng cứ, nếu như không có, liền mau chóng tìm tới Bạch Kính Triết vị trí gian phòng!"

Năm trước từ tốt nghiệp trường cảnh sát, thực tập đến năm ngoài mới vào biên cảnh viên Lý Tấn mạnh, hiểu rất rõ sự phụ tính nết, vì lẽ đó hắn khá là lo lắng địa khuyên nhủ : "Su phụ, chúng ta như thế làm là nghiêm trọng trái với kỷ luật quy định hành vi, một khi không tra được thi đại học tiết đề chứng cứ, chính là phi pháp xâm lấn nhà dân. Hơn nữa, từ hình pháp lấy chứng góc độ mà nói, chúng ta làm như thế, thuộc về thị phi pháp lấy chứng... Su phụ, ngài có thể chiếm được nghĩ kỹ a."

"Phí lời!" Từ Tông Quân trợn mắt, bây giờ tên đã lấp vào cung, từng có chiến trường trải qua hắn đương nhiên sẽ không lại có thêm bất kỳ do dự, cả giận nói : "Thi hành mệnh lệnh!"

"Phải!" Lý Tấn cường cắn răng thấp giọng đáp lại đến.

Tốt nghiệp trường cảnh sát sau ở đồn công an thực tập, cho đến vào biên trở thành chính thức cảnh viên, Lý Tấn cường vẫn tùy tùng Từ Tông Quân, bình thường liền rất kính phục sự phụ bản tính, bởi vậy, biết rõ sự phụ như thế làm rất mạo hiểm, cũng quyết định không thêm đến xia!

Đã là hùng đông một điểm.

Ở phòng ngủ lần qua lộn lại ngủ không được Bạch Hồng Thăng, để thê từ đi nhà bếp lấy hai cái ăn sáng, ngồi ở phòng khách uống xoàng.

Hắn không lo lắng chút nào lần này đánh cấp thi đại học đề thi sự tình gặp bại lộ. Tham dự việc này cũng không có nhiều người, nhưng toàn bộ là toàn bộ dây xích bên trong nhân vật then chốt, bị hắn ra giá cao mua được, tất cả mọi người, đều là người được lợi, tương tự, một khi tin tức đề lộ, đối với người nào đều không chỗ tốt. Chỉ có điều, làm bận rộn hồi lâu trả giá rất lớn tâm huyết, rốt cục hoàn thành chuyện này, Bạch Hồng Thăng nội tâm cũng không nhìn được có chút kích động, bắt đầu sự tưởng tượng tương lai.

Nhiều năm như vậy khổ cực phấn đấu, sinh hoạt kinh nghiệm cùng từng trải càng ngày càng phong phú, đối với xã hội kết cấu tự nhận là càng hiểu rõ Bạch Hồng Thăng, thấm thiết mà rõ ràng chính mình bây giờ của cái, ở trong xã hội danh vọng địa vị, ở cá nhân vòng sinh hoạt bên trong cái gọi là hồ mưa gọi gió quyền thế, căn bản là không có cách cùng chân chính quốc gia quyền lực đánh đồng với nhau, ở quốc gia quyền lực trước mặt, người như hắn nhìn như bình thường có thể mặt mày rạng rỡ, cùng đám quan viên đứng ngang hàng, trên thực tế cùng quyền thế các nhân vật kết giao lúc, hắn đều vô cùng cẩn thận từng li từng tí một, bởi vì hơi bất cẩn một chút, chẳng biết lúc nào, tại sao chọc giận nào đó vị đại nhân vật, thậm chí thực quyền tiểu nhân vật, hắn cũng có mơ mơ hồ hồ địa chết không có chỗ chôn.

Chớ đừng nói chi là, hắn biết rõ chính mình nội tình không sạch sẽ, tùy tiện bào ra điểm nhi đến, đều đầy đủ để hắn ngập đầu.

Vì lẽ đó Bạch Hồng Thăng hi vọng đem con trai của chính mình đưa vào cao cấp nhất hàng hiệu đại học, dựa vào những năm này đặt xuống những người mạng lưới liên lạc, tương lai Bạch Kính Triết sau khi tốt nghiệp, lại tỉ mỉ hoạt động, để Bạch Kính Triết từ chính, đồng thời ở hoàn lộ trên binh bộ Thanh Văn...

Chậm ẩm uống xoàng Bạch Hồng Thăng bỗng nhiên nghĩ đến một chuyện, hai, ba năm trôi qua sau, có muốn hay không đem lần này thi đại học tiết đề có liên quan người, tất cả đều giết chết?

Nhi từ tương lai hoàn lộ, không cho phép có chút khả năng xuất hiện chỗ bần!

Mới vừa nghĩ tới đây, liền nghe bên ngoài cửa viện tiếng chuông reo lên.

Bạch Hồng Thăng để chén rượu xuống, mặt lộ vẻ kinh ngạc, nghĩ thầm muốn như vậy, ai sẽ tới nhà tìm hắn? Đang tự kinh ngạc lúc, thê từ từ trên lầu đi xuống, biểu hiện bất mãn nói: "Ai vậy, này hơn nửa đêm, thật không cái nhân lực giới!"

"Người đi xem xem..." Bạch Hồng Thăng vùng vung tay.

"Ồ." Thê từ không chút hoang mang địa đi ra ngoài.

Rất nhanh, thê từ liền biểu hiện hết hoảng trở về: "Lão bạch, là, là cảnh sát, hắn nói là Thanh Hà đường đồn công an sở trưởng, có vụ án muốn tìm người tìm hiểu một chút..."

"Thanh Hà đường đồn công an?" Bạch Hồng Thăng nhíu nhíu mày, đứng dậy mỉm cười nói: "Chớ sốt sắng, cũng không biết là tên khốn kiếp nào ở bên ngoài lại chọc nhiễu loạn." Nói chuyện, Bạch Hồng Thăng về mặt ung dung đi ra ngoài.

Người trong giang hồ, nhiều năm như vậy tương tự sự kiện hắn gặp được nhiều lần.

Có điều, ở đi tới cửa thời điểm, Bạch Hồng Thăng bỗng nhiên có thêm cái nội tâm, quay đầu dạn dò: "Kính triết xảy ra chuyện gì? Lâu như vậy còn chưa xem xong, để hắn đem đồ vật thu thập lên, không... Lập tức bắt được phòng vệ sinh thiêu hủy, trùng đi!"

"Há, nha, ta biết rồi!" Thê từ nhất thời sốt sắng lên đến, mau mau đi lên lầu.

Bạch Hồng Thăng không chút hoang mang địa ra khỏi phòng, đi tới tinh mỹ bằng sắt công nghệ hàng rào cửa viện trước, nhìn bên ngoài dưới bóng đêm hai vị thân mang thẳng tắp cảnh phục nam tử, mỉm cười nói: "Hai vị, có chuyện gì không thể ngày mai nói, cần phải hơn nửa đêm đến nhà ta đến?"

"Bạch tổng, xin mời mở cửa ra, có một vụ án cần hướng về người tìm hiểu một chút." Từ Tông Quân trầm mặt nói rằng.

"Ngày mai đi." Bạch Hồng Thăng ngữ khí lạnh nhạt nói rằng: "Ta muốn nghỉ ngơi."

"Mở cửa ra!" Từ Tông Quân biểu hiện trở nên nghiêm khắc —— hắn chú ý tới, Lý Tấn cường đã lén lén lút lút lưu tiến vào biệt thự lâu, nhưng lâu hai cùng lâu một, có ba gian phòng ốc trên cửa sổ, sáng lên ánh đèn. Vì lẽ đó hắn lo lắng, Lý Tấn cường một người quá nguy hiểm.

Bạch Hồng Thăng cau mày không vui vẻ nói: "Nếu như ta không ra đây?"

"Gây trở ngại chấp hành công vụ!" Từ Tông Quân lạnh lùng nói: "Mở ra, ta hoài nghi người nơi này ẩn náu phần tử tội phạm, muốn lục soát!"

"Có lục soát chứng sao?"

"Lục soát chứng lập tức đến, cục thành phố hình cảnh đội người cũng sẽ tới rồi." Từ Tòng Quân thúc giục : "Lập tức mở cửa!"

"Không có lục soát chứng, ta không có thể mở môn." Bạch Hồng Thăng cười gần lắc đầu một cái.

Vừa dứt lời, bên trong biệt thự đột nhiên truyền đến rít gào cùng cái vĩ âm thanh.

Bạch Hồng Thăng rộng mở quay đầu, nhanh chân liền muốn hướng về lầu bên trong phóng đi.

Từ Tòng Quân thấy thế, lập tức rút súng lục ra bá rồi một tiếng viên đạn lên đạn, lập tức giơ lên hướng Thiên Minh thương cảnh báo.

Àm!

Cùng lúc đó, Từ Tòng Quân quát lớn nói: "Bạch Hồng Thăng, lập tức mở cửa, bằng không ta nổ súng rồi!"

"Ngươi dám!" Bạch Hồng Thăng dừng bước xoay người, trợn mắt nhìn nhau, tuy rằng vẻ mặt tàn nhẫn không có vẻ sợ hãi chút nào, thái độ càng là cứng rắn cực kỳ, nhưng hắn dừng bước xoay người hành vi, đã nói rõ, trong nội tâm cũng là có kiêng kỵ.

Giờ khắc này, bên trong biệt thự cái vĩ uổng hô tiếng đánh nhau không ngừng, mơ hồ còn có cái bàn vật bị chạm cũng ngã nát tiếng vang.

"Vương Bình, leo tường đi vào!" Từ Tòng Quân đại tiếng rống giận, một bên dùng súng khẩu chỉ về Bạch Hồng Thăng, quát lên : "Ta đếm ba tiếng, nếu không mở cửa ta liền nổ súng, một!"

"Ngươi đây là tri pháp phạm pháp!" Bạch Hồng Thăng gầm lên.

"Hai!"

"Ngươi..."

"Ba!" Từ Tòng Quân nghiêng răng nghiêng lợi, trên mặt bắp thịt banh quá chặt chẽ, thủ sẵn cò súng ngón trở, nhẹ nhàng run rẩy liền muốn chụp xuống, hắn hai mắt đỏ chót, như là dã thú hung ác quát : "Chớ ép lão tử nổ súng! !"

Bạch Hồng Thăng giơ lên hai tay, lạnh lùng cảm tức Từ Tòng Quân, chậm rãi đi tới mở cửa.

"Nhanh lên một chút!" Từ Tòng Quân lo lắng phần nộ tiếng gào, ở trong màn đêm truyền đi rất xa, rất xa...

Vương Bình đã leo tường nhảy vào trong sân, nhắm phía biệt thự lầu.

Rốt cục, công nghệ hàng rào cửa mở ra, Từ Tòng Quân dùng vai nặng nề phá tan Bạch Hồng Thăng, bước nhanh vọt vào.

Bạch Hồng Thăng chính ở cửa viện, trong lúc nhất thời cảm giác dường như nằm mơ.

Xảy ra chuyện gì?

Đến cùng phát sinh cái gì?

Cũng nên nhiều năm qua cẩn thận tiểu dự, luôn luôn làm việc phòng ngừa chu đáo rồi lại lòng dạ độc ác, quả quyết phi thường Bạch Hồng Thăng xui xẻo, lần này một mực liên gặp phải Từ Tòng Quân này hào quân nhân xuất thân, lại đánh giặc từ mưa bom bão đạn bên trong giết ra đến thô lỗ nóng nảy cảnh sát, phá án lúc chỉ cần thoáng nhận ra được gặp nguy hiểm, đặc biệt là bạo lực kháng pháp người đối với hắn nhân tạo thành uy hiếp, ngay lập tức sẽ hỏa khí dâng lên, liều mạng thật dám nổ súng tàn nhẫn chủ nhân.

Bỗng nhiên lấy lại tinh thần nhi đến, Bạch Hồng Thăng chạy đi hướng về biệt thự trong phóng đi.

Nói rất dài dòng.

Kỳ thực cũng là ở một phút trước, Lý Tấn cường dựa theo kế hoạch lúc trước, lén lút lưu tiến vào biệt thự, hầu như là trước gót chân Bạch Hồng Thăng thê tử, vọt vào Bạch Kính Triết bên trong phòng ngủ, ở mẹ con hai người còn không nói hết lời lúc, Lý Tấn cường tay mắt lanh lẹ, tiến lên liền đem thân hình cao lớn Bạch Kính Triết va lăn đi trong đất, hết lớn một tiếng : "Cảnh sát! Không được nhúc nhích!"

Thừa dịp mẹ con hai người ngây người nhi công phu, Lý Tấn cường lấy tốc độ nhanh nhất, đem trên bàn sách tán loạn trang giấy một mạch cuốn lên đến, gỡ bỏ cô áo nhét vào trong lòng.

Trang phục hè đơn bạc, y chụp đều vỡ rơi mất hai cái.

Phản ứng lại Bạch Kính Triết cùng mẫu thân, liếc mắt nhìn nhau lập tức la to địa đánh về phía Lý Tấn mạnh, lôi kéo y phục của hắn muốn đem những người trang giấy đoạt lại :

"Ngươi không phải cảnh sát!"

"Là ăn cướp!"

"Cướp đoạt rồi! Người đến a! !"

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Bắt lấy

Lý Tấn cường tuy rằng tốt nghiệp trường cảnh sát, mà có tương đương tuyệt vời thân thủ, có thể dù sao phải bảo vệ trong lòng ngực chứng cứ, hơn nữa Bạch Kính Triết người cao mã đại tố chất thân thể tốt vô cùng, lại có mẫu thân như Hà Đông sư giống như ở bên hiệp trợ lôi kéo giải, trong hỗn loạn, Lý Tấn cường thân bất do kỷ địa ngã chống vó, nhưng là ngay lập tức cuộn mình lên, hai tay ôm chặt ngực.

Lúc này, Bạch Kính Triết ca ca, cùng với trong nhà bảo mẫu, quanh năm tùy tùng Bạch Hồng Thăng hầu như như hình với bóng một tên vệ sĩ, cũng dĩ nhiên vọt vào.

Lý Tấn cường càng bị động.

Thế ngàn cân treo sợi tóc, bên ngoài đột nhiên truyền đến một tiếng súng vang, lập tức là Từ Tông Quân tiếng rống giận dữ.

Tiếng súng nổ!

Ai không sợ?

Lúc này, Vương Bình trùng vào trong nhà, đẩy ra xúm lại trụ Lý Tấn cường mấy người, sau đó hoành thân ngăn trở, không biết là căng thẳng vẫn là sợ sệt duyên cớ, cả người kịch liệt run rẩy, nhưng kiên định địa nhìn chăm chăm mấy người, run lập cập địa quát lên : "Là cảnh sát, các người, các người không cho xằng bậy, bằng không, bằng không cáo các người đánh lên cảnh sát!"

Bạch Hồng Thăng vệ sĩ lặng yên lùi ra.

Ở cửa thang gác, hấn gặp phải xông tới Từ Tông Quân, nhưng vị này vệ sĩ nhưng một lời chưa phát, đứng ở nơi đó chờ Bạch Hồng Thăng chạy vào, mới trầm giọng nói : "Thăng ca, tổng cộng có ba cảnh sát, một cái nắm súng, làm sao bây giờ?"

Bạch Hồng Thăng thoáng do dự một chút, vẻ mặt dữ tợn tàn nhẫn mà thấp giọng nói: "Giết chết bọn họ!" Nói xong, hấn xoay người bước nhanh đi hướng về lầu một thư phòng, rất nhanh liền cầm một nhóm người đạn lên đạn đánh mở an toàn súng lục đi ra, sắc mặt tái xanh địa đi lên lầu, một bên dường như lâm bầm lầu bầu giống như thấp giọng cổ vũ chính mình : "Bọn họ là giả cảnh sát, là giả trang cảnh sát tới nhà của ta bên trong cướp đoạt, bọn họ không có lượng mình giấy chứng nhận, bọn họ không có lục soát chứng..."

Vệ sĩ thấy thế, lập tức từ trong túi quần móc súng lục ra, không nói một lời địa theo ở phía sau.

Từ Tông Quân vọt vào cái kia phòng thời điểm, khi thấy hai tên thân hình cao lớn người thanh niên trẻ, còn có một người trung niên phụ nữ đứng ở trong phòng, tận cùng bên trong giường đơn bên, Lý Tấn cường súng mặt súng mũi địa theo đầu giường cùng bệ cửa sổ, hai tay còn gắt gao ôm ở trước ngực, Vương Bình thì lại đứng ở Lý Tấn cường thân trước, bày ra phòng ngự cùng công kích tư thế, biểu hiện sốt sắng cao độ.

"Đều hấn mẹ cho lão tử tránh ra!" Từ Tông Quân gào thét xông tới, tay phải giữa giờ súng lục, hai mắt trợn lên như chuông đồng.

Bạch Kính Triết cùng ca ca, mẫu thân hải đến lùi về sau hai bước.

"Sư phụ, đồ vật bắt được!" Lý Tấn cố nén cả người đau xót, nhe răng nhếch miệng mà nói rằng, phá khóa miệng lập tức lại tuôn ra một ít máu tươi, "Bọn họ vây chặt đánh đập ta, còn cướp giật chứng cứ, nhiều hơn hai cái tội, gây trở ngại công vụ, đánh lên cảnh sát..."

Từ Tông Quân tâm trạng vô cùng quyết tâm.

Đến đây, tuy rằng còn chưa nhìn thấy "Đồ vật", nhưng hấn đã có thể khẳng định, Lý Tấn cường bắt được đồ vật, chính là thi đại học đề thi cùng đáp án. Nếu không có như vậy, người của Bạch gia cần gì phải như vậy hưng sư động chúng, không tiếc đánh đập cảnh sát, cũng phải cướp giật?

Nếu đồ vật đã bắt được, Từ Tông Quân liền chuẩn bị mang Lý Tấn cường cùng Vương Bình mau chóng rời đi.

Nhưng đã từng thâm nhập địch hậu tác chiến trải qua cùng nhiều năm từ cảnh kinh nghiệm, để hấn bén nhảy nhận ra được một tia dị dạng cùng nguy hiểm —— Bạch Hồng Thăng đi nơi nào? Vừa nảy lên lâu lúc, gặp phải cái kia cả người dừng mảnh khí tức, về mặt âm lãnh gia hỏa, là ai?

Mới vừa nghĩ tới đây, hấn liền nhìn thấy Bạch Hồng Thăng nhanh chân đi vào, theo sát phía sau, là tên kia khả nghi nam tử.

Từ Tông Quân chú ý tới, Bạch Hồng Thăng cùng tên nam tử kia tay phải, đều lưng ở phía sau.

Hết sức cảnh giác Từ Tông Quân, hoàn toàn là theo bản năng mà một cái bước xa xông lên trước, giờ tay tóm chặt so với hấn còn phải cao hơn nửa cái đầu Bạch Kính Triết vai, dùng sức kéo một cái một mình, nhắc cánh tay đem Bạch Kính Triết nắm ở chặn ở trước người, để cho thân thể ngửa ra sau đứng không vững.

"Đứng lại, không được nhúc nhích!" Từ Tông Quân gào thét, đồng thời dùng súng khẩu mạnh mẽ đỉnh ở Bạch Kính Triết trên đầu.

Xưa nay chưa từng có!

Trước không gặp cổ nhân sau không gặp người tới!

Đại khái ở toàn thế giới đều gần như không tồn tại, có chút buồn cười, lại có chút bí trắng một màn, phát sinh!

Một tên cảnh sát,

Ở chấp pháp trong quá trình đem một tên kẻ tình nghi bắt cóc làm con tin, cùng sử dụng nòng súng chỉ vào kẻ tình nghi đầu, uy hiếp cái khác kẻ tình nghi không muốn manh động... Kẻ tình nghi trong lúc đó, vẫn là phụ tử quan hệ!

Bạch Hồng Thăng cùng vệ sĩ của hấn, hai nhĩ tử, thê tử, còn có vừa bị thức tỉnh chạy vào bảo mẫu, tất cả đều há hốc mồm.

Tình huống thế nào?

Lẽ nào, ngày hôm nay vọt vào trong nhà này ba cảnh sát, đúng là giả cảnh sát, kỳ thực là con mẹ nó người ăn cướp?

"Hai người các người, đem hai tay giờ lên đến! Nhanh lên một chút!" Từ Tông Quân gào thét.

Sau lưng hấn, Lý Tấn mạnh, Vương Bình cũng đều mộng vòng —— chúng ta đến cùng là cảnh vẫn là phi?

Từ, thật sự không hồ từ người điên bí danh a...

Bạch Hồng Thăng đến cùng là trải qua sóng to gió lớn nhân vật, hấn rất nhanh khôi phục bình tĩnh, nhưng chưa giờ hai tay lên, mà là duy trì nắm súng tay phải lưng ở phía sau tư thái, lạnh nhạt nói: "Huynh đệ, mở cái điều kiện đi, người muốn bao nhiêu tiền?"

"Lão tử đang phá án! Người đây là hối lộ cảnh sát, lại nhiều một cái tội!" Từ Tông Quân khuôn mặt dữ tợn mà nói rằng: "Ta cảnh cáo người lần nữa môn, đem hai tay giờ lên đến!"

"Người thực sự là cảnh sát?" Bạch Hồng Thăng hai hàng lông mày nhíu chặt.

"Lão tử là Thanh Hà đường đồn công an sở trưởng, Từ Tông Quân!" Từ Tông Quân lạnh rên một tiếng, nói: "Bạch Hồng Thăng, để thủ hạ của người, còn có người, đem hai tay giờ lên đến, lão tử biết, trong tay các người cầm gia hỏa đây, lại nhiều một cái tội! Đừng nói lão tử không nhắc nhở các người, lập tức tước vũ khí đầu hàng... Chồng cự từ nghiêm chính sách không cần ta nói nhiều chứ?"

Bạch Hồng Thăng hai mắt hí lại, nói một cách lạnh lùng: "Nói như vậy, tội lỗi của ta xác thực rất nhiều?!"

Từ Tông Quân bén nhảy từ Bạch Hồng Thăng về mặt cùng trong giọng nói, ngữ ra cực kỳ nguy hiểm mùi vị, không khỏi kinh hãi đến biến sắc, cái tên này, sẽ không phải liền con trai của chính mình tính mạng đều liều mạng chứ? Mắt thấy Bạch Hồng Thăng cùng tên kia vệ sĩ vai phải dường như có động tác, Từ Tông Quân lúc này tàn bạo mà quát lên: "Nhắc nhở người một câu, lão tử năm đó ở bộ đội là trinh sát liền xếp hạng thứ nhất tay súng thần, thâm nhập địch hậu tác chiến hơn nửa tháng, thầy chất thành núi, máu chảy thành sông mưa bom bão đạn đều lăn lại đây..." Nói tới chỗ này, thấy Bạch Hồng Thăng biểu hiện có do dự, Từ Tông Quân ngay lập tức cười gằn nói: "Bây giờ cũng có tốt hơn một chút năm không làm sao lái qua thương, thương pháp khó tránh khỏi mới lạ, Bạch Hồng Thăng, có muốn hay không cùng lão tử đụng một cái?!"

Từ Tông Quân tay trái sử dụng bóp lấy Bạch Kính Triết cái cổ, trong tay phải đẩy Bạch Kính Triết đầu nòng súng dời đi, chỉ về Bạch Hồng Thăng: "Đến, lão tử để cho các người nổ súng trước!"

Không người dám động!

Từ trước đến giờ tự xưng là khí thế hơn người, ở bên ngoài trùng trùng mắt liền có thể đem rất nhiều người sợ đến nửa đêm làm ác mộng Bạch Hồng Thăng, giờ khắc này, hoàn toàn bị Từ Tông Quân khí thế, cho chấn động rồi!

Hấn chưa từng gặp qua như vậy cảnh sát?

Hắn đây mẹ chính là thổ phỉ!

Một cái tội phạm!

"Tù đồn trưởng, trước đây là ta có mắt không nhìn được Thái Sơn, không biết chúng ta đồng vân còn có ngài nhân vật như vậy, không thể rất sớm cùng Tù đồn trưởng kết giao, thực sự là quá tiếc nuối." Bạch Hồng Thăng thở dài, nói: "Ta rất kính phục Tù đồn trưởng can đảm, cũng nguyện ý cùng Tù đồn trưởng kết giao bằng hữu... Cùng bằng hữu nói chuyện, ta yêu thích thẳng thắn, Tù đồn trưởng nên cũng là ngay thẳng tính tình, vì lẽ đó chúng ta nói thẳng đi, bao nhiêu tiền có thể bãi bình chuyện ngày hôm nay?"

Tù Tòng Quân cười gằn, lắc lắc đầu.

"Hoặc là, điều kiện khác cũng được, chỉ cần Tù đồn trưởng người nói ra, ta khẳng định nghĩ tất cả biện pháp giúp người làm! Tù đồn trưởng, người có thể thanh liêm không ham tiền, nhưng cũng đến ngắm lại người trong nhà a, bọn họ luôn có muốn chỗ tiêu tiền, không phải sao?"

"Người uy hiếp lão tử? !"

"Không dám." Bạch Hồng Thăng khẽ mỉm cười: "Chúng ta sống trên đời, ai cũng không thể chỉ là vì mình, đều nên lo lắng một hồi người nhà trải qua hạnh phúc không hạnh phúc, an ổn không yên ổn... Tù đồn trưởng, chúng ta ngồi xuống từ từ nói chuyện?"

Tù Tòng Quân cau mày suy nghĩ một chút, nói: "Hai người khẩu súng ném, chúng ta ngồi xuống đàm luận."

Bạch Hồng Thăng rất dứt khoát cây súng lục ném xuống đất, cũng ra hiệu phía sau vệ sĩ khẩu súng ném xuống, lại hai tay mở ra giữa nâng tại bên người, mặt mỉm cười, rất có thành ý.

Càng có khí độ!

"Vương Bình, khẩu súng lấy tới, soát người!" Tù Tòng Quân lạnh lùng nói.

Vương Bình về mặt căng thẳng cẩn thận từng li từng tí một mà đi tới, đem hai cái thương nhật lên ôm vào trong túi, lúc này mới lấy tốc độ nhanh nhất, cẩn thận tìm Bạch Hồng Thăng cùng tên kia vệ sĩ thân, xác nhận trên người hai người không có vũ khí, cấp tốc lui trở về Tù Tòng Quân bên cạnh, hai tay dùng sức ấn lại hai bên túi quần, sốt sắng cao độ —— đùa giỡn, ở đồn công an làm thính ba năm, lần thứ nhất tìm thấy thương a!

Nhìn Bạch Hồng Thăng mỉm cười kéo qua một cái ghế ngồi xuống, thân nhiên đối mặt, Tù Tòng Quân cũng không khỏi thầm khen Bạch Hồng Thăng can đảm cùng quyết đoán.

"Xin lỗi, Bạch tổng!" Tù Tòng Quân bĩu môi, lùi về sau hai bước ngồi vào giường đơn một bên, tay phải ung dung cầm súng đặt ở trên đầu gối, biểu hiện có chút lúng túng cười khổ nói: "Ta lão Tù lần này cần nuốt lời, hết cách rồi, ta là cảnh sát... Mà lại nói thật sự, liên trùng người vừa nãy biểu hiện, nếu như không phải cục thành phố hình cảnh đội người rất nhanh sẽ đến, đêm nay chỉ có ba cái đến, như vậy hiện ở tình huống như vậy, ta còn thực sự có thể ngồi xuống cùng người cẩn thận nói chuyện, sau đó kết giao bằng hữu! Đáng tiếc a, ta thân bất do kỷ rồi."

"Cái gì?" Bạch Hồng Thăng rộng mở đứng dậy, mặt giận dữ.

Tù Tòng Quân nắm súng tay phải đột nhiên giơ lên, nòng súng nhắm thẳng vào Bạch Hồng Thăng, vừa chỉ chỉ trạm sau lưng Bạch Hồng Thăng dừng mãnh nam tử.

"Ta phán không được tử hình." Bạch Hồng Thăng nghiêng răng nghiêng lợi mà nói rằng.

"Hừm, ta chờ người đi ra tìm ta báo thù." Tù Tòng Quân thở dài, trong lòng thật sự có chút áy náy —— bản tính như vậy, thân là cảnh sát hắn, từ trước đến giờ cho rằng làm chuyện gì đều nên đường đường chính chính, mình đạo mình thương làm, nhưng hôm nay, nhưng giờ trở lừa bịp.

Trong phòng, rơi vào vắng lặng một cách chết chóc bên trong.

Nửa giờ sau.

Trực tiếp do cục thành phố cục trưởng vương khánh ra lệnh, hình cảnh đội điều đi sáu tên tháo vát cảnh viên, chia ra ngồi hai chiếc xe cảnh sát chạy tới.

Rất nhanh, huyền cục cũng nhận được mệnh lệnh, khẩn cấp sắp xếp cảnh lực tới rồi tiếp viện.

Bạch Hồng Thăng trong nhà tất cả mọi người, toàn bộ bị áp lên xe cảnh sát.

Sau một tiếng, tỉnh, thị, huyền nhiều bộ ngành liên động, chăm đối với lần này thi đại học tiết đề vụ án, lấy sét đánh không kịp bưng tai tư thế triển khai đột kích hành động. Cùng lúc đó, Yên Vân tỉnh lâm chợ biên giới đông Y huyền thi đại học đề thi sớm tiết lộ tin tức, cũng báo cáo đến kinh thành, cao tầng lập tức tạo thành chuyện án tiêu tổ, suốt đêm lao tới đông Y huyền.

Lại quá mấy tiếng, thi đại học liền muốn chính thức bắt đầu rồi.

Lúc này, đề thi nhưng tiết lộ, này còn cao đến đâu? Đông Y huyền, lâm chợ biên giới, thậm chí toàn bộ Yên Vân tỉnh thi đại học, có còn nên đứng hạn cử hành? Không cử hành, làm sao hướng về thiên thiên vạn vạn học sinh cùng với gia trưởng giải thích?

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Cẩn thận đề phòng

Vụ án điều tra, bắt lấy, thẩm vấn công tác tiến triển, quá mức bình thường thuận lợi.

Bởi vì chủ mưu Bạch Hồng Thăng bị bắt sau, không có một chút nào chống cự may mắn tâm lý, hẳn biết rõ nếu sự tình đến một bước này, chính mình lại thân hãm linh luân, chống cự là không có chút ý nghĩa nào, ngược lại sẽ mang đến cho mình càng nhiều bị động hành vi ngu xuẩn.

Vì lẽ đó, hẳn rất thẳng thắn, một mạch toàn bộ bàn giao rõ ràng, tranh thủ thẳng thắn khoan dung.

Đồng dạng, có liên quan thiệp án nhân viên, cũng đều rất rõ ràng, thi đại học tiết đề là cỡ nào nghiêm trọng hình sự vụ án, cũng biết một khi sự phát, tội lỗi lớn bao nhiêu. Bởi vậy làm cảnh sát xuất hiện ở trước mặt, đem bọn họ mang đi lúc, tất cả mọi người rất nhanh nghĩ thông suốt thấu, vô dụng hối hận sau khi, chính là không chút do dự mà nhận tội, thẳng thắn khoan dung.

Ai cũng sẽ không đàn độn mà lại đi ôm cái gì may mắn tâm lý!

Vén vện dùng bốn tiếng liên tục không ngừng, cường độ cao trình phá, bắt lấy, thẩm vấn công tác sau khi, hết thấy có liên quan thiệp án kẻ tình nghi toàn bộ bắt được đến án, thi đại học đề thi tiết lộ trải qua cũng điều tra đến rõ rõ ràng ràng : Thiệp án nhân viên tổng cộng mười chín người, trừ Bạch Hồng Thăng cùng với thê tử, ấu tử Bạch Kính Triết ở ngoài, còn có thị huyện thi đại học trung tâm, bảo mật thất nhân viên, có huyện cục người, có áp vận người phụ trách, còn có năm tên Bạch Hồng Thăng giả cao từ toàn quốc nhiều địa mời tới ưu tú giáo sư, phụ trách trong thời gian ngắn nhất, đem thiết ra các khoa đề thi giải đáp xong xuôi.

Khiến chính thức các cấp bộ ngành thoát giải sầu chính là, có thể khẳng định, thi đại học đề thi ngoại trừ thiệp án nhân viên ở ngoài, không có bất kỳ người nào khác được dù cho là một chữ.

Thi đại học, không gặp chịu ảnh hưởng.

Cần nhắc đến đó án một khi truyền tin, chắc chắn mang đến rất lớn xã hội gọn sóng, bởi vậy, trải qua căng thẳng mà nghiêm túc lâm thời hội nghị khẩn cấp thảo luận, cũng thông báo thượng cấp được phê chuẩn sau khi, tiết đề án tin tức phong tỏa, thi đại học đúng hạn tiến hành.

Vụ án tiến một bước thẩm tra.

Hùng đông lúc, Từ Tông Quân cùng Lý Tấn mạnh, Vương Bình ba người gia thuộc, đều nhận được đến từ chính huyện cục thông báo, nói ba người muốn chấp hành một hạng nhiệm vụ bí mật, sau ba ngày mới gặp trở về —— nếu là nhiệm vụ bí mật, đương nhiên sẽ không báo cho gia thuộc.

Người ở cục thành phố Từ Tông Quân, đã biết vụ án trình phá, hết thấy thiệp án nhân viên đều đã bắt được tin tức.

Cho tới tạm thời không thể trở về đi, vụ án cần bảo mật

Từ Tông Quân hoàn toàn có thể lý giải.

Chỉ là chuyện đến nước này, Từ Tông Quân hồi tưởng chính kiện chuyện đã xảy ra, đặc biệt là trước lão doanh trưởng vương Khánh Hoà hẳn cái kia phiên nói chuyện, càng làm cho hắn ở mừng rỡ trình phá một cái đại án lập xuống đại công sau khi, lại có chút sợ bắt đầu nghĩ lại.

Chính như vương khánh ti mỉ mỉ hỏi đến lục soát tội chứng cùng bắt lấy Bạch Hồng Thăng sau khi trải qua, cực sự khiếp sợ cảm khái : "Người Từ Tông Quân, thực sự là một thành viên phúc tướng a!"

Phúc tướng, số mệnh tự nhiên là cực tốt đẹp.

Ai có thể nghĩ tới, nghiêm trọng như vậy thi đại học tiết đề vụ án, chủ mưu vẫn là Bạch Hồng Thăng vị này ở đông Y huyện, ở lâm chợ biên giới đều tiếng tăm lừng lẫy nhà giàu xí nghiệp gia, lại bị Từ Tông Quân như vậy một cái nho nhỏ đồn công an sở trưởng, ở trái với kỷ luật, thậm chí có thể nói tri pháp phạm pháp tình huống, thô bạo mà trực tiếp vào trạch lục soát, càng là nổ súng cảnh báo, năm súng kèm hai bên người hiem nghi phạm tội kết quả, liền đem Bạch Hồng Thăng cùng với người nhà bắt lấy quy án.

Ngăn ngắn mấy tiếng, lại là sau nửa đêm, sự phát đột nhiên như thế, tay mắt thông thiên Bạch Hồng Thăng căn bản không kịp đi thông báo liên lạc bất luận người nào.

Mặc dù là cùng Bạch Hồng Thăng có hài lòng quan hệ, bình thường không tiếc trái pháp luật cũng cam nguyện bao che hắn, mà có thể ngay lập tức biết được tin tức cũng tham dự này án người, vội vàng, đặc biệt là dính đến nghiêm trọng như vậy vụ án, vụ án trình phá công tác khoa chuồng gỗ mỡ địa triển khai, nào có thời gian cùng cơ hội, lo lắng làm sao Bạch Hồng Thăng giải vây?

Không kịp ngẫm nghĩ nữa, vậy, không dám nghĩ tới.

Chờ Bạch Hồng Thăng bị bắt tin tức ở trước khi trời sáng truyền ra lúc, được chuyển chắc chắn, vụ án trình phá công tác cơ bản đã kết thúc.

Bất kể là ai, có to lớn hơn nữa quyền thế cùng năng lực, đối với này cũng không thể cứu vãn.

Chuyện đến nước này không đúng Bạch Hồng Thăng bỏ đá xuống giếng, coi như là đạt đến một trình độ nào đó, còn ai dám đi vì là Bạch Hồng Thăng nói cái gì tốt nói? !

Suy nghĩ thêm Bạch Hồng Thăng cùng vệ sĩ của hắn,

Lúc đó nhân thủ một khẩu súng

Từ Tông Quân càng là sợ không thôi.

Nếu như, Lý Tấn cường không thể bảo hộ được những người đề thi cùng đáp án, như vậy hắn người sở trường này, đồ đệ Lý Tấn cường cảnh sát biên chế, khẳng định tất cả đều đến một tuốt đến cùng;

Nếu như, lúc đó chính mình tiến vào biệt thự lâu trước, Bạch Hồng Thăng vệ sĩ ở bên trong phòng nổ súng, tạo thành Lý Tấn cường cùng Vương Bình thương vong, Bạch Hồng Thăng thế tử cùng nhi tử thì có sung túc thời gian tiêu hủy chứng cứ, cuối cùng đơn giản là tên kia vệ sĩ chống đỡ hết thấy chịu tội, Bạch Hồng Thăng hoàn toàn có thể dựa vào chính mình người mạnh mẽ tế quan hệ, không gánh chịu bất kỳ chịu tội, mà Từ Tông Quân mọi người, nhưng là phi pháp xông vào nhà dân . Còn đơm trách vệ sĩ, chỉ là phạm vào phi pháp nắm súng tội cùng phòng vệ quá, Bạch Hồng Thăng đối với vệ sĩ nắm giữ súng ống sự tình, đương nhiên là không biết chuyện;

Nếu như, lúc đó ở bên trong phòng cùng Bạch Hồng Thăng cùng với vệ sĩ triển khai bắn nhau, tất nhiên gặp tạo thành tử thương hậu quả nghiêm trọng, ai có thể nhận nổi?

Nếu như

Từ Tông Quân cảm thấy đến vận may của chính mình quả thật có chút nghịch thiên rồi. Chỉ có điều, toàn bộ vụ án đến hiện tại duy nhất không thể mở ra điểm đáng ngờ chính là, đánh Từ Tông Quân nhà cửa sổ kiếng, nặc danh báo cáo này án người, là ai? Tại sao một mực lựa chọn Thanh Hà đường đồn công an sở trưởng, mà không phải cao miếu đồn công an sở trưởng, hoặc là trực tiếp huyền cục lãnh đạo đây?

Từ Tông Quân không nghĩ ra.

Chuyện đến nước này, hắn cảm thấy tối hôm qua đập vào trong nhà cái kia cục gạch, càng như là một khối từ trên trời giáng xuống đánh đến trong miệng hắn đĩa bánh.

Ăn xong điểm tâm, mệt mỏi không ngớt Từ Tông Quân ngồi ở trên ghế sofa ngủ gật thời điểm, làm cái mơ mơ hồ hồ mộng, trong mộng, xuất hiện lần nữa phòng ngủ cửa sổ quay về tiểu khu tường vây, nồng đậm dưới bóng đêm, nửa bóng người ở trên tường rào lóe lên một cái rồi biến mất.

Tuy rằng rất mơ hồ, nhưng xem ra, thật giống là cái người rất quen thuộc.

Tên mập?

Ôn Sóc cái kia thằng nhóc con? !

Từ Tông Quân đột nhiên thức tỉnh, cau mày suy nghĩ một phen sau, tự giễu giống như cười khở lắc lắc đầu —— hắn mới không tin, trong mộng suy đoán cùng phán đoán.

Nặc danh báo cáo người, lập xuống lần này thi đại học tiết đề đại án công đầu anh hùng vô danh Ôn Sóc, vừa cảm giác ngủ thẳng đại hừng đông, ở mẫu thân giục giã mới tỉnh tới vội vàng rửa mặt, ăn như hùm như sói địa ăn xong bữa sáng, cầm chuẩn khảo chứng cùng tất cả văn phòng phẩm, trùng ra khỏi nhà.

Như tuyệt đại đa số bình dân bách tính như thế, Ôn Sóc cũng không biết trước hừng đông sáng trong vòng mấy canh giờ, đông Y huyền phát sinh một cái kinh thiên động địa đại án. Càng sẽ không nghĩ đến, toàn huyện, toàn thành phố, thậm chí trong phạm vi toàn tỉnh, khẩn cấp đình chỉ thi đại học, thay đổi thi đại học thời gian, một lần nữa ra bài thi nghị án, từng đặt tại có liên quan cao tầng bộ ngành trên bàn hội nghị.

Nếu không biết vụ án tình huống, cũng không kịp đi hỏi thăm Bạch Hồng Thăng, Bạch Kính Triết có sao không phát bị bắt, Ôn Sóc ra ngoài sau khi đương nhiên muốn nhiều thêm một phần cẩn thận.

Hắn đến đề phòng Bạch Hồng Thăng cố nhân hành hung

Cười xe ba bánh chạy khỏi tiểu khu cửa lớn, Ôn Sóc rất cẩn thận địa quét mắt hai bên trái phải trên đường lớn, có hay không cái gì kẻ khả nghi. Chính là đi làm đình cao kỳ sắp đi qua thời điểm, trên đường xe gắn máy, xe đạp cùng hành người đã trở nên ít ỏi.

Có thể chính là bởi vì ít người, nhắc theo cẩn thận Ôn Sóc liền cảm thấy, mỗi người đều rất khả nghi

Sau đó, hắn phát hiện mặt đồng khoảng cách tiểu khu cửa lớn hơn mười mét, đường bắc chéo đặt một chiếc màu trắng xe van, khởi động động cơ.

Trong xe không biết có mấy người, một người từ chỗ ngồi phía sau thò người ra cùng người điều khiển nói câu gì, hơn nữa còn dùng tay chỉ chỉ Ôn Sóc vị trí, người điều khiển để trần cánh tay, giữ lại áo choàng tóc dài, trong miệng ngậm thuốc lá gật gật đầu, mắt lộ ra hung quang.

Ôn Sóc lập tức quẹo phải, đến dương Thang quán cửa dừng lại, cầm trang bị văn phòng phẩm bao xuống xe, đi vào đối với chính đang thu thập bàn ông chủ Dương Văn Hòa nói rằng : "Dương thúc, ta ngày hôm nay thi đại học, ba vòng xảy ra chút nhi vấn đề, trước tiên từ người nơi này mượn hai khối tiền, ta ngồi xe buýt xe đi thi trường, ba vòng liền thả ngài cửa, hỗ trợ cho chiếu nhìn một chút."

"Thành a!" Dương Văn Hòa sáng lẳng đáp ứng, một bên rút ra mười tám đầy mỡ một nguyên sao đưa cho Ôn Sóc : "Năm mươi khối đi."

"Cảm tạ Dương thúc."

"Đi đi đi" Dương Văn Hòa cười ha hả khoát tay áo một cái.

Từ dương Thang quán đi ra, Ôn Sóc mắt liếc chiếc kia vừa nảy rõ ràng đã khởi động, nhưng không có sử cách xe van, trong lòng càng nhận định, chiếc xe này khẳng định hắn mẹ là chạy lão tử đến : "Tai nạn xe cộ a, muốn đem lão tử đâm chết?"

Ôn Sóc bước nhanh chạy đến đường người đối diện hành đạo trên, nội tâm càng cảnh giác, đứng ở trạm xe buýt bài bên.

Lão tử ngồi xe buýt xe, xem người làm sao va?

Người đi đường là ở đường duyên trên, so với xe cầu đạo cao hơn khoảng mười cen-ti-mét, hơn nữa mỗi cách xa sáu, bảy mét thì có một gốc cây bấp đui thô cây hoè. Trạm xe buýt bài bên cạnh, vừa vặn thì có một cây đại thụ, đã như thế, xe van mặc dù là xông lên đường duyên va chạm, Ôn Sóc cũng có đầy đủ thời gian tránh né, mà đại thụ có thể chống lại xe van xông tới.

Lúc này, chiếc diện bao xa kia khởi động, hướng về Ôn Sóc đứng thẳng trạm xe buýt bài cấp tốc lái tới.

Ôn Sóc thấy thế, lập tức lùi về sau một bước, lắc mình trốn ở phía sau đại thụ, đồng thời khom lưng nhặt lên dưới chân tường vứt một khối gạch đỏ.

Thình thịch đột tiếng vang bên trong, một chiếc dầu madút xe ba bánh do tây hướng đông lái tới, trên xe ba bánh đứng thật mấy người, một người trong đó chính là Lưu gia doanh thôn trưởng thôn Lưu Mậu cùng, hắn nhìn thấy Ôn Sóc ở đường đối diện trạm xe buýt bài bên, liền đầy nhiệt tình địa phát tay chào hỏi : "Sóc, ngày hôm nay không phải thi đại học sao? Người sao còn chưa có đi trường thi a?"

Ôn Sóc trong lòng vui vẻ, đang chờ phải về ứng Lưu Mậu cùng lúc, màu trắng xe van cọt cọt một tiếng xe thắng gấp, đột nhiên đứng ở trước mặt hắn.

Bạch!

Cửa xe mở ra, hai tên cao lớn vạm vỡ trong tay nam tử mang theo một con từ trong xe chui ra.

Ôn Sóc không có lựa chọn chạy trốn, hoặc là chờ đợi, dò hỏi xác nhận một hồi đối phương có hay không trùng chính mình đến. Hắn không chút do dự mà cất bước tiến lên, tay phải cầm gạch mạnh mẽ vỗ vào ở người thứ nhất từ trên xe bước xuống, còn không đứng thẳng người nam tử trên đầu.

"Đi đại gia người!"

Choảng!

Cả khối gạch nứt toác ra, cầm một con cao lớn vạm vỡ dừng mạnh nam tử ngã thẳng xuống mặt đất, ôm đầu bắt đầu lăn lộn gào lên đau đớn.

Châm ngôn nói "Thân đại lực không thiết thời", Ôn Sóc mỗi ngày ăn mặc ở hành di chuyển hai trăm hơn mười cân thể trọng, có thể nói là không lúc không khắc đều ở rèn luyện, huống hồ, Ôn Sóc còn là một cần lao tên béo, luyện thành ra một thân tương đương mạnh mẽ man lực.

Một người khác xuống xe nam tử thấy thế, phát lên một con nặng nề đánh đến Ôn Sóc sau kiên nơi.

Răng rắc!

To bằng cánh tay trẻ con té một con bẻ đi.

Ôn Sóc một vận người, tráng kiện cánh tay dường như một cây gậy sắt, mạnh mẽ luân quá khứ, bịch một tiếng vang trầm, đối phương bị đánh đến lão đảo lùi sang bên.

Quang Bàng Tử tài xế đã xuống xe xông lại, trong tay đồng dạng mang theo một con, khí thế hùng hổ. Trước bị gạch đỏ đánh ngã xuống đất gia hỏa, bò lên nhặt lên một con tức giận mắng đánh về phía Ôn Sóc —— bọn họ nhận được việc, là chỉ ít phé bỏ Ôn Sóc một chân!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Không có tiền khó đi

Luru Mậu cùng nhìn thấy Ôn Sóc bị người vây đánh, thoáng run lên, chợt nhảy chân ở nông dùng trên xe ba bánh rống to : "Quay đầu trở lại, trở lại, con mẹ nó, có người đánh chúng ta Luru gia doanh người rồi! Còn phiên trời ạ? !"

Nghe được trường thôn rống to, lái xe nông dùng xe ba bánh hán tử lúc này ở trên đường lớn quay đầu, thành thịch đột nhiên hướng tây sử đến chiếc điện bao xa kia mặt sau.

Sáng sớm hôm nay, Luru Mậu cùng dẫn người đi trong thành tu ximăng chế phẩm xưởng máy trộn bê-tông, hộ tổng người tất cả đều là hán ximăng chế phẩm xưởng công nhân, cũng là Luru gia doanh bản thôn thôn dân, còn đều là làm việc chân tay nhi thanh niên trai tráng. Luru Mậu cùng không nghĩ tới, khi trở về nhưng vừa vặn gặp phải tình cảnh này, thực sự là ông trời ban cho hán ở Ôn Sóc trước mặt cố gắng biểu hiện lấy lòng tốt đẹp cơ hội tốt a!

Có câu nói cơ hội mất đi là không trở lại..

Xe còn chưa dừng hẳn, Luru Mậu cùng liền mang theo một cái cỡ lớn cỡ lê, trước tiên nhảy xuống, không nói hai lời xông lên liền đánh. Có lưu đại trường thôn xông lên trước, mấy vị thanh niên trai tráng không có nửa phần do dự, dồn dập nhảy xuống xe hô to gọi nhỏ địa xông lên trên!

Những năm này cùng ở ngoài thôn đánh trận, Luru gia doanh liền không thua quá!

Ôn Sóc đánh nhau ầu đã kinh nghiệm phi thường phong phú, mà thân rộng thể mập năng lực kháng đòn mạnh, đả kích lực cũng mạnh, nhưng dù sao hai quyền khó địch bốn tay, trong tay cũng không vũ khí, đang tự không chống đỡ được lúc, Luru Mậu cùng dẫn người vọt lên.

Thành thạo!

Ba người cao mã đại hán tử lưng hùm vai gấu, liền bị đánh cho vỡ đầu chảy máu cả người máu ứ đọng nằm trên đất đánh liên tục lăn khi lực đều không có, chỉ còn dư lại gào lên đau đớn xin tha.

"Tiểu súc, ngươi không có chuyện gì chứ?" Luru Mậu cùng thân thiết hỏi.

Ôn Sóc biểu hiện lạnh nhạt, chút nào cảm kích Luru Mậu cùng ý tứ đều không có, vung vung tay nói rằng : "Ta vội vàng đi thi, này ba tên khốn kiếp là bị người sai khiến trả thù đã kích ta, không muốn để cho ta tham gia thi đại học... Đem bọn họ đưa đồn công an đi."

"Bên trong!" Luru Mậu cùng lập tức đáp lại.

Ôn Sóc không còn chờ xe công cộng, mà là xoay người đến đường đối diện, đem tiền trả lại cho Dương lão bản, chào hỏi sau khi, đạp trên xe ba bánh hướng về trường học chạy đi.

Hán phân đến trường thi, ngay ở huyện một bên trong.

Cho tới trên người vừa nãy chịu đến này điểm nhi nho nhỏ bị thương ngoài da cùng mấy chỗ máu ứ đọng, đều là mưa bụi rồi!

...

Có câu nói tường đồ mọi người đẩy, trống rạch vạ người nện.

Nhiều năm qua ở đông Y huyện hô mưa gọi gió, thanh danh hiển hách Bạch Hồng Thăng, trong lúc bất chợt bị cảnh sát bắt lấy quy án, thi đại học hai ngày nay thời gian trong, biết được tin tức nhiều mặt nhân vật, toàn đều có chút kinh ngạc, chung quanh tìm hiểu tin tức, lén lút thương nghị làm sao bây giờ...

Theo càng ngày càng nhiều tin tức, bị rất nhiều người có năng lực sĩ dò thăm, cũng cấp tốc ở nhỏ hẹp trong vòng truyền bá, vạch trần báo cáo Bạch Hồng Thăng người cũng bắt đầu xuất hiện.

Một cái, lại một cái!

Bạch Hồng Thăng lần này rơi đài dây dẫn lừa, là hiện nay ngoại giới còn không biết hiểu đánh cắp thi đại học đề thi bị nặc danh báo cáo, sau đó thị phi

pháp nắm súng, bạo lực kháng pháp, đánh lén cảnh sát... Ngay lập tức, lại có sai khiến thuê xã hội nhân viên ác ý thương tổn thi đại học học sinh, nhiều năm qua phi pháp tổ chức thế lực đen tối đội, bắt nạt hành bá thị, vơ vét, đe dọa, bắt cóc, cố ý thương tổn, giết người chờ chết, dính đến vụ án càng ngày càng nhiều, dĩ vãng đông Y huyền, lâm chợ biên giới rất nhiều bị người vì là gác lại hoặc là bị người vì là ảnh hưởng không có trình phá vụ án, cũng dân xu nổi lên mặt nước.

Bạch Hồng Thăng chịu tội, càng lúc càng lớn, càng ngày càng nghiêm trọng, cuốn vào Bạch Hồng Thăng vụ án nhân viên, cũng càng ngày càng nhiều.

Này, e sợ cũng là Bạch Hồng Thăng vụn vụn không nghĩ tới.

Hắn càng sẽ không nghĩ đến, chính mình chỉ lí do sẽ như vậy xui xẻo mặt đất lâm phúc đỉnh tai ương, còn có một cái phi thường trọng yếu nguyên nhân —— buổi tối ngày hôm ấy, hắn uy hiếp qua Từ Tông Quân, đề cập đến Từ Tông Quân gia thuộc, còn nói mình sẽ không phản tử hình.

Nghĩa bóng, tự nhiên là có ra tù một ngày kia.

Cục thành phố cục trưởng vương khánh cảm thấy : "Nếu Bạch Hồng Thăng sau khi ra tù rất khả năng trả thù Từ Tông Quân, như vậy... Cũng đừng đi ra!"

Đối với này, Từ Tông Quân rất tán thành.

Thi đại học kết thúc cái kia trời xế chiều, Ôn Sóc từ một bên trong sau khi ra ngoài, mới từ mấy cái bạn học tán gẫu bên trong biết được,

Bạch Kính Triết không có tham gia thi đại học, có người nói không biết tại sao, người cả nhà đều bị cảnh sát bắt đi rồi. Xem cái kia mấy cái bạn học tán gẫu lúc thần thần bí bí đáng đáp, suy nghĩ thêm thi đại học ngày thứ nhất sáng sớm đánh xong cái kia một chiếc sau khi, liền lại vô ý ở ngoài phát sinh, Ôn Sóc bởi vậy kết luận, Bạch Kính Triết cùng hắn lão tử Bạch Hồng Thăng, nên đều đi vào.

Dám đánh thi đại học đề thi chủ ý, này không phải tìm đường chết sao?

Sau đó, Ôn Sóc chẳng muốn lại đi hỏi thăm Bạch Hồng Thăng cùng Bạch Kính Triết tin tức, hắn còn phải vội vàng nghĩ biện pháp kiếm tiền.

Bởi vì lên đại học, là muốn rất nhiều tiền.

Dù sao sớm liền đã biết rồi phần lớn trọng điểm đạt được đề chính xác đáp án, hơn nữa hai ngày nay cuộc thi tự mình cảm giác phát huy không sai, vì lẽ đó Ôn Sóc cảm thấy, thi đến như thế nào đi nữa kém, cũng vững vững vàng vàng trên khoa chính quy tuyển.

Nghỉ hè thời gian bảo ngắn cũng không ngắn lắm, nhưng là muốn muốn ở nghỉ hè thời kì kiếm lời đủ lên đại học chi phí...

Ôn Sóc rất phát sầu.

Hướng về ít đi nói, cũng đến hơn ngàn khối, này còn không toán sách vở phí, thực tức phí vân vân, cũng không thể thật sự để mẫu thân đập nôi bán sắt cung chính mình đến trường chứ?

Sao làm đây?

Trong lúc nhất thời ngoại trừ cướp ngân hàng ở ngoài, Ôn Sóc thực sự là không nghĩ ra có cái gì nhẹ vốn thấp tập trung vào, có thể nhanh chóng kiếm bộn tiền làm giàu làm giàu thật nghề nghiệp, trong âm thầm cũng chỉ được than thở, vẫn là trùng thao cựu nghiệp đi, nghỉ hè trong lúc ở một bên trong, Thanh Hà đường đồn công an phụ cận thu phế phẩm, thập kiếm phế phẩm —— tuy rằng kiếm được ít, nhưng muốn lại nhỏ cũng là thịt, ít nhất so với ngồi ở nhà một bên phát sầu một bên ý nghĩ kỳ lạ, làm nghĩ biện pháp không làm việc cường.

Cho tới vay tiền...

Ôn Sóc thực sự là không ôm cái gì kỳ vọng, cùng mình thời gian dài trà trộn cái nhóm này các anh em, từng cái từng cái túi quần so với mặt còn sạch sẽ.

Thân thích bốn gia những người kia, Ôn Sóc cũng không muốn đi mượn.

Trong nhà mới vừa trả hết nợ các thân thích nợ nần không bao lâu, những năm này, cũng vẫn luôn chịu đựng không ít áp lực, sao được lại đi mượn?

Bọn họ có hay không, còn chịu, còn dám mượn?

Ngoại trừ phát sầu cũng nỗ lực mỗi ngày thu phế phẩm kiếm rách nát kiếm lời hai mươi, ba mươi đồng tiền ở ngoài, Ôn Sóc mỗi ngày buổi tối đều sẽ đã tọa tu hành huyền pháp, cũng chính là trụ cột nhất nhập định cảm ứng khí thế, Thần lên dựa theo lão Hàn đầu ở trong sổ thuật phương thức, đánh quyền tập thể hình, thông lạc lưu thông máu thuận khí. Tuy rằng nhập định kỳ ảo cảm ứng vẫn là không làm được, nhưng hắn vẫn cứ kiên trì cũng tin tưởng, chỉ cần mình không gián đoạn tu hành, một ngày nào đó gặp như lão Hàn đầu ở bút ký bên trong thuật như vậy, một khi tỉnh ngộ!

Lần này nhằm vào Bạch Kính Triết phương pháp "Quý khai nhân" thành công, để Ôn Sóc đã không còn chút nào đối với huyền pháp tu hành bài xích.

Món đồ này, quá dễ sử dụng a!

Thi đại học kết thúc sau mười hai ngày, ra điểm.

Làm hết thầy bạn học đều vội vàng gọi điện thoại tuần tra điểm lúc, Ôn Sóc lại có vẻ không quan tâm mình như vậy thì bao nhiêu phân, bởi vì, hẳn không nỡ đánh điện thoại công cộng chi phí, ngược lại đền chí nguyện trước, đi trường học là có thể hỏi thăm được.

Thi đại học điểm hạ xuống sáng ngày thứ hai, Lý Cẩm đi làm trước khi đi, khí sắc không được tốt, như là có tâm sự gì tự, nhưng cường lộ nụ cười, hỏi : "Sóc, ta nghe nói thi đại học điểm đi ra, người tra xét không?"

Ôn Sóc ở trong phòng bếp tẩy bát, vừa nói : "Còn không, ta ngày hôm nay đi trường học hỏi một chút."

"Ồ." Lý Cẩm cười cợt, nói: "Buổi trưa sớm một chút nhĩ trở về, ngày hôm nay tân doanh trong thôn hội nghị, chúng ta đi người đi cả nhà cần biết."

Biết, là ở nông thôn một loại tập tục, dựa theo lịch nông, rất nhiều nông thôn đều sẽ định ra hàng năm một ngày nào đó trong thôn hội nghị. Cùng ngày thân bằng bạn tốt có thể tới trong nhà bãi phóng, liên hoan, rất nhiều tiểu thương cũng sẽ đến trong thôn bày sạp kinh doanh, ba hương năm dặm các thôn dân đi thân thăm bạn sau khi ăn cơm xong, thuận tiện gần đây ở trong thôn tập trên chọn mua thương phẩm.

Lý Cẩm dự định thừa dịp ngày hôm nay cần biết, ở đại tỷ trong nhà và thân thích môn thương lượng dưới, từ các nhà mượn điểm nhĩ tiền.

Thi đại học kết thúc ngày ấy, nhĩ từ nói cho nàng cảm giác thi đến tốt vô cùng, cũng tự tin tràn đầy địa nói chờ đền chí nguyện thời điểm, phải báo thi tỉnh trường sư phạm đại học, Yên Vân đại học... Lúc đó Lý Cẩm kinh hi đến không ngậm mồm vào được nhĩ, nhĩ từ lập tức liền muốn trở thành sinh viên đại học, đây chính là quang tông diệu tổ sự tình, quay đầu lại ở bốn gia thân thích cùng láng giềng hàng xóm trong lúc đó nói đến, cái kia đến bao lớn quang vinh? Có thể cao hứng qua đi, Lý Cẩm liền bắt đầu phát sầu nhĩ từ lên đại học chi phí.

Nàng nghe qua, lên đại học một năm học phí tối thiểu đều muốn bốn, năm ngàn khối, còn có tiền thuê, thư phí chờ các hạng chi phí phụ, ở trong trường học mỗi tháng còn phải có sinh hoạt phí... Qua loa tính toán, nhĩ từ đi lên đại học thời điểm, tối thiểu phải mang tới tám ngàn đồng tiền chứ?

Trên chỗ nào làm nhiều như vậy tiền đi?

Lý Cẩm cực kỳ hối hận lúc trước không có nghe lời của con, không nên sửa chữa bộ kia nhà cũ tường viện cùng cửa viện.

Cũng không thể thật sự đập nôi bán sắt chứ?

Lại nói, cái kia có thể bán vài đồng tiền?

Năm đó trạng phu ở đông Y huyền đệ nhất bông phường xưởng phân xưởng sự cố bên trong tạ thể, chính trực bông phường xưởng cải cách thời kì, thực sự là không bỏ ra nổi khoản bồi thường, cuối cùng xưởng lãnh đạo trải qua thương nghị, đáng thương Lý Cẩm cô nhĩ quả phụ, liền xóa đi bọn họ mua bông phường xưởng tiểu khu bộ phòng này lúc ghi nợ còn lại khoản tiền. Trạng phu tạ thể sau khi, Lý Cẩm một mình nuôi nấng nhĩ từ, ở nông mậu thị trường bày sạp bán hoa màu, ban đầu bán lẻ làm cũng rất tốt, nhưng là, bởi vì kinh nghiệm không đủ, lại muốn kiếm bộn tiền để nhĩ từ trải qua tốt sinh hoạt, kết quả bị người lừa dối, vay tiền một lần chọn mua rất nhiều đậu xanh, đậu tương, hồng đậu đỏ, muốn làm bán sỉ, kết quả tất cả đều là biến chất mốc meo đồ vật, Lý Cẩm thời gian mấy năm bên trong khổ cực tích góp tiền, tất cả đều bồi đi vào không nói, còn ghi nợ một chút nợ nần.

Những năm này, nàng mỗi tháng kiếm 370 đồng tiền tiền lương, nhọc nhằn khổ sở bớt ăn bớt mặc, mà thân thích cùng bốn gia rất nhiều người, cũng giống như là đề phòng cướp tự, chỉ cần thấy được nàng đến thăm người thân, liền căng thẳng đến không được, quanh co lòng vòng địa nói điều kiện gia đình kém, cần tiền gấp cái gì, hoặc là giục nàng mau mau trả tiền lại, hoặc là là phòng ngừa Lý Cẩm lại há mồm vay tiền.

Vì lẽ đó, Lý Cẩm thật không muốn lại đi mượn bất luận người nào tiền.

Có thể chuyện đến nước này, không thêm đến xia khuôn mặt già nua này không muốn, cũng đến vay tiền cho nhĩ từ lên đại học a.

Vô cùng cẩn thận Ôn Sóc, xem mẫu thân trong thần sắc toát ra một tia sầu lo, lập tức đoán xảy ra điều gì, liền cười lau khô tay, đi ra nắm ở mụ mụ vai, cười nói : "Mẹ, ngài đừng phát sầu ta lên đại học chi phí, quay đầu lại ta tìm những bằng hữu kia môn tập hợp tập hợp, đều là chuyện nhỏ . Còn sau đó mà, những năm này ta đến trường, dùng ngài dùng tiền sao?"

"Còn không biết thi bao nhiêu phân đây, liền khoác lác!" Lý Cẩm gio tay ninh dưới nhĩ từ mũi, tâm rộng không ít —— nhĩ từ mấy năm qua làm việc ngoài giờ, không chỉ học chi phí phụ đều kiếm đi ra, còn thể trong nhà trả lại không ít nợ nần.

"Ngài sẽ chờ tin tức tốt của ta đi." Ôn Sóc cười nói : "Mẹ, buổi trưa ta liền không đi cần gấp, bởi vì cùng các bằng hữu hẹn cần thận đi bông phường xưởng, nơi đó phân xưởng trưa hôm nay dỡ bỏ, khẳng định có không ít phế thép."

"Vay được đi." Lý Cẩm gạt gù, xoay người đi làm.

Ôn Sóc lại đem trong nhà thu thập quét tước một lần sau khi, đổi một thân làm việc nhĩ quần áo, mang theo mũ rom xuất phát.

Chương 21: Đánh cược

Chính trực nóng bức thời tiết, sáng sớm vẫn chưa tới tám giờ, bên ngoài cũng đã nhiệt đến đường như lồng hấp.

May Ôn Sóc còn có một viên bao bọc khí âm tà tiền đồng, bên người mang theo có thể khử thử trừ tảo, bằng không đối với hắn này hào tên béo tới nói, mỗi ngày đạp xe ba bánh ở phố lớn ngõ nhỏ cùng mỗi cái trong tiểu khu thu phế phẩm kiếm rách nát, đã sớm bị cảm nắng ngóm rồi.

Bình thường buổi sáng hắn gặp đi các tiểu khu thét to thu phế phẩm, thuận tiện thập kiếm một ít bị người ném xuống phế phẩm, đợi được chạng vạng, lại đi một trung hoà Thanh Hà đường đồn công an phụ cận, đem các cửa hàng kết thúc mỗi ngày tích góp phế phẩm thống nhất lấy đi —— ba năm qua, những người cửa hàng sớm thành thói quen tên mập đối với phụ cận phế phẩm thu mua lũng đoạn, cũng yêu thích cái này thích nói thích cười gia hỏa.

Bất quá hôm nay, hắn trước tiên đi tới một bên trong.

Bởi vì thi đại học điểm sau khi đi ra, ngày thứ hai trường học liền phải nhận được hết thầy học sinh phiếu điểm, mà ngày hôm đó, lớp 12 các ban chủ nhiệm lớp, đều sẽ tới trường học đến nhìn một chút trong lớp mình học sinh thành tích, trường học cũng phải liền bước kế tiếp công tác mở hội.

Hơn tám giờ.

Ôn Sóc đạp xe ba bánh đi tới một bên trong cửa trường học, dự định vào trường học tìm chủ nhiệm lớp dò hỏi một chút thành tích của chính mình, sau đó sẽ đi bông phưởng xướng.

Đi sớm cũng vô dụng, phân xưởng còn chưa dỡ bỏ xong xuôi lúc, những người không có liên quan không thể tới gần.

Lúc này vừa vặn có một chiếc nông dùng dầu madút xe ba bánh ngừng ở trường học cửa lớn bên trái mặt cỏ bên, trên xe chứa tràn đầy một đồng giấy vụn bản, tám ván gỗ chờ rác rưởi. Hiển nhiên, là trong trường học cái nào kiện văn phòng sửa chữa, mới gặp thu thập ra nhiều như vậy rác rưởi.

Đại khái là động cơ gặp sự cố đi, xem đáng đáp hơn ba mươi tuổi tài xế chính ngồi xỏ ở động cơ bên bận rộn địa kiểm tu.

Ôn Sóc tiến lên nói rằng : "Sư phụ, có cần giúp một tay hay không?"

Tài xế sững sốt một chút, cười vung vung tay.

"Ta lên xe trên phiên giản chút phế phẩm a, đều ném quai đáng tiếc." Ôn Sóc nói rằng.

"Được, chú ý một chút nhĩ chứ đem rác rưởi lấy xuống, tát đến đâu đâu cũng có." Tài xế cũng không ngần đầu lên địa đáp ứng.

"Yên tâm đi!"

Ôn Sóc vây quanh nông dùng ba vòng sau đầu bắt đầu phiên giản có thể bán lấy tiền giấy cáctông, kim loại vật vụn vụn. Hắn thân hình cao lớn, không dùng tới đến liền hành. Hơn nữa hắn cũng biết, chính mình này hai trăm hơn mười cân nếu lên xe lật tìm, khó tránh khỏi gặp đâm đến rác rưởi bản toé.

Đang bề bộn sống sót đây, mấy vị lão sư cười xe đạp cười cười nói nói đi tới cửa trường học.

Bởi vì trên cửa chính khóa, bên hông cửa nhỏ mở hé. Mấy vị lão sư không thể làm gì khác hơn là xuống xe đẩy đi, trong đó một vị lão sư đi ở trước nhất, dự định đẩy ra mở cửa nhỏ, bốn ban chủ nhiệm lớp Diêu Vân ở phía sau cười ha hả hướng về Ôn Sóc chào hỏi : "Ôn Sóc, lại bận việc a? Ta thật đúng là phục rồi ngươi, ngày hôm nay dậy sớm văn phòng mới phá trang, ngươi làm sao sẽ biết tin tức rồi? Ai ta nói, ngươi làm gì thể không trực tiếp đi tòa nhà văn phòng bên trong kiếm phế phẩm?"

"Nha, các vị lão sư được!" Ôn Sóc quay đầu rất lễ phép mà hơi khom thân vắn an, cười nói : "Ta có thể không lớn như vậy năng lực, biết trước trong trường học làm trang trí, ngày hôm nay là nghỉ đến trường học hỏi thăm một chút thi đại học điểm, chính đuổi tới vị sư phụ này xe dừng, ta tìm kiếm một hồi, có năng lực bán điểm nhĩ tiền phế phẩm, liền lấy ra đến."

"Điểm? Ngươi gọi điện thoại tuần tra một hồi không là được mà." Một vị lão sư cười nói.

"Không nở tiền điện thoại chứ." Nhị ban chủ nhiệm lớp Tần Chính khinh bỉ mà châm chọc nói : "Kỳ thực lấy thành tích của ngươi, tra không tra điểm có ý nghĩa sao? Nhìn thấy rác rưởi liền na bắt động bước chân, cả đời cũng là điểm ấy nhĩ tiền đồ!"

Mấy vị lão sư mặt lộ vẻ lúng túng.

Mọi người đều biết, Tần Chính đối với Ôn Sóc có thể nói là hận thấu xương. Nhớ lúc đầu, Tần Chính không biết cái nào gần đáp sai rồi, dĩ nhiên đỏ mặt

Ôn Sóc đối với trường học phé phẩm lũng đoạn được lợi, muốn bên trong chia một chén canh, liền lên lút uy hiếp Ôn Sóc, nếu như không cho hắn chia tiền, như vậy liền liên hợp trường học hết thầy lão sư cùng giáo lãnh đạo, không cho phép Ôn Sóc tùy tiện ra vào văn phòng.

Không hề nghĩ rằng, như vậy uy hiếp không chỉ không để Ôn Sóc sợ sệt, trái lại dẫn tới hắn giận tím mặt, ngày đó đang làm việc lâu trước trước mặt mọi người cùng Tần Chính phát sinh tranh chấp, đem sự tình cho làm rõ, để Tần Chính lúng túng mất mặt, không đất dung thân.

Làm Tần Chính tức giận cân nhắc làm sao trả thù Ôn Sóc lúc, nhưng không ngờ, Ôn Sóc cũng không có ý định liền như vậy việc nhỏ hóa, cùng Tần Chính trước mặt mọi người phát sinh xung đột sau, hắn lên lút lại sắp xếp người theo dõi giám thị Tần Chính, tiện đà lộ ra ánh sáng Tần Chính thường ở văn phòng đối với một vị nữ sinh có gây rối hành vi loại này tin tức thực sự là quá dễ dàng gây nên náo động, liền rất nhanh, sự tình khiến cho nhốn nháo, Tần Chính lão bà đều tới trường học đại náo mấy lần.

Tuy rằng sự kiện cuối cùng thật giống sống chết mặc bay, cũng không có cái gì thực chất chứng cứ, nhưng Tần Chính năm ấy chức vụ tăng lên, lại bị gác lại.

Ôn Sóc mất liếc Tần Chính, cười hắc hắc nói : "Tần lão sư, Vương Tiểu Tuệ thi đến thế nào?"

Wang Tiểu Tuệ, chính là lúc trước bị lộ ra ánh sáng, cùng Tần Chính có như vậy một chân nữ sinh, sự kiện phát sinh sau, Vương Tiểu Tuệ thi đã nghỉ học —— theo tin via hệ thuật, Tần Chính lên lút bởi thường Vương Tiểu Tuệ trong nhà rất nhiều tiền, gia thuộc mới không truy cứu nữa.

Ôn Sóc đương nhiên biết Vương Tiểu Tuệ từ lâu đuổi học, căn bản không thể tham gia thi đại học, hắn nói như vậy, chính là cố ý buồn nôn Tần Chính.

Quả nhiên, Tần Chính bị tức đến trợn tròn đôi mắt, nhưng lại không dám tiến lên cùng Ôn Sóc động thủ, chỉ được nghiến răng nghiến lợi khuôn mặt dữ tợn địa chầm chọc nói : "Trừ miệng tồn nói độc đường như đàn bà ngang ngược, chơi đùa một ít để tiện vô liêm sỉ trò vật, người còn có thể cái gì? Nha, người gặp kiếm rác rưởi, gặp chơi hoành vô lại a, ở trong trường học bắt nạt bạn học, cùng ra ngoài trường lưu manh ngu ngốc tâm ngu, mã tâm mã hiện tại được rồi, cao trung cũng tốt nghiệp, sau đó có thể thỏa thích làm người xã hội cận!"

"Nói láo!" Ôn Sóc tựa hồ bị làm tức giận, nói: "Xem người loại này mặt người dạ thú, cũng có mặt ở đây răn dạy lão tử? Ta cho người biết, lão tử nửa năm qua mất ăn mất ngủ học tập, không vì cái gì khác, liền vì chủ nhiệm lớp Lưu lão sư tận tâm trả giá, vì hết thầy chân chính thật lão sư đối với ta giáo dục, vì cho trường học làm vẻ vang, cũng nhất định phải thi lên đại học!"

"Ai ai, đại gia có nghe thấy không?" Tần Chính khí vui vẻ, đối với mấy vị lão sư nói rằng : "Ôn Sóc nói hắn nhất định phải thi lên đại học, ha ha ha đây thực sự là ta năm nay nghe được buồn cười lớn nhất, người nếu có thể thi lên đại học "

"Ta thi lên đại học thế nào?" Ôn Sóc cười lạnh nói : "Dám đánh cược sao?"

"Ai cá với người?" Tần Chính chầm chọc nói : "Người, có thể lấy ra cái gì tiền đặt cược? Một đồng rác rưởi rách nát sao?"

"Gà mái!" Ôn Sóc mặt lộ vẻ khinh bỉ.

Gà mái, là đông Y huyền phương ngôn, chính là "Túng", "Kê vô dụng" loại hình ý tứ.

Mấy vị lão sư ở bên cạnh dở khóc dở cười, bọn họ kỳ thực đánh nội tâm bên trong vẫn là rất yêu thích Ôn Sóc, càng ghét Tần Chính ngày hôm nay lời nói, nhưng bọn họ cũng cho rằng, lấy Ôn Sóc thành tích, thi lên đại học độ khả thi quá thấp.

Diêu Vân cùng một vị lão sư khác tiến lên khuyên can Tần Chính, mau mau đi trường học đi, lưu lại nơi này nhĩ cùng một vị mới vừa tốt nghiệp học sinh đầu võ mồm, xem nói cái gì? Nhưng mà Tần Chính đã hoàn toàn bị Ôn Sóc làm tức giận, phương diện khác hắn có lẽ sẽ kiêng kỵ Ôn Sóc này hào học sinh thô bạo giả dối, nhưng thành tích học tập, không phải là một chốc lâm trận mới mài giũa, liền có thể ở thi đại học bên trong bình bộ Thanh Vân mà tăng lên, vì lẽ đó, liền như vậy trước mặt mọi người đánh cược, Tần Chính sao chịu bỏ qua?

"Ai cũng đừng khuyên ta!" Tần Chính sủi cánh tay hô : "Ôn Sóc, người nói đánh cược gì chứ? Ta xem tiểu tử người ngoại trừ rác rưởi rách nát cùng một thân xù thịt, còn có cái gì!"

Mấy vị lão sư hai mặt nhìn nhau, dù sao cùng Tần Chính cùng trường công tác, quanh năm cùng nhau ngẩng đầu không cúi đầu thấy, vì lẽ đó hắn lúc này ác liệt như vậy, đại gia cũng không tốt biểu đạt cái gì, càng không thể ngay mặt chỉ trích Tần Chính không đúng.

Kết quả là, thẳng thắn ôm xem cuộc vui tâm thái, không khuyên can, cũng không nóng lòng rời đi, thậm chí đều có chút cười trên sự đau khổ của người khác ước ao và hiếu kỳ.

Bởi vì mọi người đều biết, Ôn Sóc cái tên này rất giáo hoạt, chưa bao giờ chịu chịu thiệt. Như vậy lần này, lấy có hay không có thể thi lên đại học vì là để đánh cược, Ôn Sóc chẳng lẽ còn có thể ở tất bại tình huống, mặt bên vu hồi thẳng lấy gì đó?

Ôn Sóc cười lạnh một tiếng, xoay người vây quanh nông dùng xe ba bánh không chút hoang mang địa phiên giảo có thể bán lấy tiền phé phẩm, không thèm nhìn Tần Chính, thân nhiên nói : "Ta như vậy, nếu như ta thi lên đại học, người cũng đừng làm lão sư, tính phải tiếp tục ngộ người con cháu làm gieo vạ, cũng coi như ta là một bên trong, vì là chúng ta đông Y huyền ngoại trừ một hại, hoặc là, người thoải mái bại bởi ta ba ngàn đồng tiền toán cầu! Nếu như ta thi không lên đại học, khai giảng sau ta tự giác tới trường học bên trong trước mặt mọi người dập đầu cho người, nói lúc trước người cùng Vương Tiểu Tuệ sự tình là ta đan tạo lời đồn, kiểu gì?"

"Ha ha." Tần Chính cười gằn : "Tiểu bản tính đánh cho rất tinh mà, người vốn là cái mất mặt mũi người, nắm dập đầu cùng thừa nhận cho ta bịa đặt làm

tiền đặt cược? Đây đối với người mà nói, căn bản là bằng không có dưới tiền vốn mà."

"Đừng hấn mẽ vô nghĩa, người cùng Vương Tiểu Tuệ sự tình là thật hay giả, trong lòng mình tính toán sẵn!" Ôn Sóc từ trong đồng rác rút ra một khối biến hình thiết bản, dùng sức bẻ gãy loan giẫm bình, vừa nói : "Thoải mái nhanh lên một chút, có dám hay không đánh cái này đánh cược chứ?"

Nhiệt độ lên cao, càng nóng.

Ở đây lão sư, còn có một chút tham gia trò vui sang đây xem trò chơi dân chúng, đều lộ ra thiếu kiên nhẫn biểu hiện, trên mặt ngăm xuất mồ hôi hột.

Nông dùng đầu madut xe ba bánh đã sửa tốt, tài xế dùng một khối bỏ sát đầy mỡ ô tay, một bên đánh giá vị này vóc người to mọng tiểu tử, nhìn lại một chút vị kia mặt ức đến đỏ chót lão sư, cảm thấy rất hứng thú địa điểm trên một viên yên tiếp tục xem cuộc vui.

Tần Chính suy nghĩ một chút, suy nghĩ vốn là chắc thắng tiền đặt cược, có cái gì không dám đánh cược?

Đương nhiên, hấn không cho là Ôn Sóc người như thế gấp giữ lời nói, quay đầu lại thua cũng sẽ quyệt nợ. Có điều, chỉ ít ngày hôm nay là trước mặt mọi người đánh cược, có thể vì hấn cứu vãn chút danh dự.

Liền Tần Chính nói rằng : "Được, tiểu tử người có thể đừng đổi ý!"

"Một bên trong người nào không biết lão tử từ trước đến giờ có sao nói vậy?" Ôn Sóc phát tay một cái, nói: "Nhiều như vậy vị lão sư làm chứng, thực sự không được chúng ta lại viết một phần bằng chứng!"

"Không cần!" Tần Chính hừ một tiếng, xoay người đẩy xe đạp liền đi. Hấn thực sự là chẳng muốn cùng Ôn Sóc người như vậy nói thêm câu nữa, còn không bằng lập tức đi trường học tra được Ôn Sóc thi đại học điểm, sau đó để tiểu tử này tại chỗ thực hiện!

Ôn Sóc cũng không phải sốt ruột, tiếp tục phiên giãn phế phẩm.

Nhưng vào lúc này, năm ban chủ nhiệm lớp lưu tinh hà cười xe đạp, thật nhanh từ trong trường học lái tới, trên mặt nàng tinh thần phấn chấn, năng thành cuộn sóng quynh tóc dài theo gió phấp phới, còn chưa chạy khỏi cửa trường, liền nhìn thấy ở bên ngoài phiên giãn phế phẩm Ôn Sóc. Lưu tinh hà biểu hiện càng hưng phấn, tràn đầy không che giấu nổi kích động, vội vã nhảy xuống xe đạp đẩy từ cửa nhỏ đi ra, một bên hô : "Ôn Sóc, lão sư đang muốn đi trong nhà của người a, ha ha, ha ha ha "

"Lưu lão sư?" Ôn Sóc ngừng dưới động tác trong tay, nhìn thấy lưu tinh hà kích động hưng phấn cho tới thất thố biểu hiện, lập tức đoán được nguyên do, có điều, hấn vẫn là giả vờ kinh ngạc hỏi : "Ngài, đi nhà ta có chuyện gì?"

"Nói cho người thi đại học thành tích a, người, a đúng rồi, người nên đã điều tra chứ?" Lưu tinh hà chống đỡ thật xe đạp, vui mừng khôn nguôi địa đánh giá Ôn Sóc, như là ở xem một cái bảo bối.

"Không có, ta ngày hôm nay chính là đến trường học hỏi thành tích." Ôn Sóc gãi đầu một cái, một mặt mơ hồ.

Tần Chính cùng mấy vị đang muốn vào trường học lão sư, tất cả đều dừng bước lại, biểu hiện nghi hoặc mà nhìn về phía lưu tinh hà cùng Ôn Sóc.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Sáu trăm tám 11 điểm!

Lưu tinh hà khó khăn thu lại một hồi kích động vẻ mặt hưng phấn, nhưng vẫn là không che giấu nổi nàng vui sướng, giờ tay dường như mẫu thân giống như, từ ái địa xoa xoa Ôn Sóc béo trắng gò má, trong con người càng gần gũi lấp lánh, âm thanh run rẩy nói rằng : "Ôn Sóc a, người, người thi 681 phân, người thật cho lão sư không chịu thua kém a!"

"A?" Ôn Sóc choáng váng.

Ở đây tất cả mọi người, tất cả đều há hốc mồm!

681 phân?

Đây là một khái niệm gì?

Này đem mang ý nghĩa, Ôn Sóc rất có thể bằng này thành tích, tùy ý chọn toàn quốc cao cấp nhất mấy đại học học phủ!

Này đem mang ý nghĩa, hẳn gặp tiến vào toàn huyện, toàn thành phố, thậm chí toàn tỉnh năm nay thi đại học bảng xếp hạng hàng đầu, thậm chí, trở thành toàn tỉnh văn khoa quan trọng nguyên!

Này còn đem mang ý nghĩa, hẳn vì là gia đình, vì là toàn giáo, vì là đông Y huyện, vì là lâm chợ biên giới tranh chấp vinh quang, vì chính mình, tranh chấp vinh dự, cũng vì hết thầy giáo dục quá giáo viên của hẳn, vì hẳn chủ nhiệm lớp lưu tỉnh Hà lão sư, tranh chấp to lớn vinh dự!

Có thể thi vào kinh lớn, hoa thanh loại này đỉnh cấp học phủ học sinh, toàn huyện bao nhiêu năm rồi đều không từng xuất hiện một vị a!

Lưu tỉnh hà có thể nào không kích động, không hưng phấn?

Nàng nhưng là vị này điểm cao thí sinh chủ nhiệm lớp!

Vinh dự, danh vọng, tiền thưởng, thăng chức đều sẽ tới dồn dập... Lưu tỉnh hà bây giờ nhìn Ôn Sóc, quả thực so với xem con trai của chính mình đều thân.

Một bên trong phía ngoài cửa trường, yên lặng.

Tần Chính đột nhiên điên rồi giống như nổi giận mà hồng lên, đánh vỡ phía ngoài cửa trường ngăn ngừa an bình : "Làm sao có khả năng? Lưu tỉnh hà, người quả thực là nói hươu nói vượn, Ôn Sóc làm sao có khả năng thi hơn 700 phân, hẳn chính là cái rác rưởi, là xấu nhất học sinh, là cái bại hoại!"

"Người nói lão!" Thời khắc này, lưu tỉnh hà trong nháy mắt không có nhân dân giáo sư tổ đường, hoàn toàn chính là một vị bao che cho con cộc cái, thô tục bật thốt lên, nổi giận dùng dùng bả làm ra một bộ làm dáng muốn lên trước đem Tần Chính xé ra dùng mảnh đáng dáp, như ở nông thôn đàn bà ngang ngược cãi nhau lúc như vậy, một tay chống nạnh, một tay chỉ vào Tần Chính mũi, ý chỉ chiến đấu sục sôi địa mắng lên : "Ôn Sóc như thế nào, không tới phiên người đến bình luận, toàn giáo sư sinh tự có công nhận! Muốn nói rác rưởi bại hoại, ta xem người Tần Chính mới là giáo sư bên trong bại hoại, là cái ngõ người con cháu đồ hỗn trướng, người làm cái này gièm pha toàn giáo người nào không biết? Người vẫn là người sao? Bây giờ nhưng đang yên đang lành, vô duyên vô cớ ở cửa trường học trước mặt mọi người nhục mạ học sinh của ta, người còn có tí xú vì nhân sư biểu đáng về sao?"

Lưu tỉnh hà một phen răn dạy quát mắng lời lẽ đánh thép, leng keng mạnh mẽ, Tần Chính nhất thời ú a ú ớ nói không ra lời.

Vừa nãy, hẳn cũng là nhất thời không có thể không chế được khiếp sợ nào xấu hổ tâm tình, mới gặp thất thố —— ai có thể nghĩ tới, chính mình vừa còn trước mặt mọi người cười nhạo châm chọc khinh bỉ Ôn Sóc, là một cái rác rưởi học sinh, cả đời không tiền đồ chỉ có thể kiếm rác rưởi thấp phế phẩm cặn, cũng tự tin tràn đầy địa cùng Ôn Sóc đánh cược, hẳn căn bản đừng nghĩ thi lên đại học...

Kết quả chỉ chớp mắt tin tức truyền đến, cái tên này dĩ nhiên thi ra 681 phân điểm cao!

Sao có thể có chuyện đó?

Tần Chính cảm thấy đến mình đang nằm mơ, hoặc là, đây là lưu tỉnh hà cùng Ôn Sóc, cùng với ở đây tất cả mọi người liên thủ cho mình diễn một màn kịch!

Chính là vì để cho mình lúng túng, để cho mình mất mặt, để cho mình không đất dung thân...

Hắn có thể nào không khi?

Nhưng bị lưu tỉnh hà một trận quát mắng, Tần Chính ý thức được, hẳn đây mẹ là thật sự —— Ôn Sóc, thi đại học 681 phân!

Ngày hôm nay mặt trời, là từ phía tây bay lên sao?

Tần Chính cảm giác đầu vàng mắt hoa.

Mấy vị khác lão sư từ vừa nãy trong khiếp sợ lấy lại tinh thần nhi đến, từng cái từng cái đem Tần Chính ném ra sau đầu, vây lên đi hưng phấn kích động dò hỏi, chúc mừng lưu tỉnh hà cùng Ôn Sóc.

681 phân a!

Đây là toàn giáo quang vinh!

Phàm là ở một bên trong nhâm giáo lão sư, đều sẽ vì thế cảm thấy mặt mũi sáng sủa. Sau đó đi ra bên ngoài tiến tu học tập, mở hội lúc, là có thể ở những người trọng điểm cao trung giáo công chức trước mặt đắc ý một cái —— bọn ta đông Y huyện một bên trong, vậy cũng là ra một vị 681 phân tài tử! Không chắc, vẫn là toàn thành phố, toàn tỉnh văn khoa trạng nguyên a!

Ôn Sóc kinh ngạc mà đứng ở nơi đó,

Một lát không lấy lại tinh thần nhi đến.

Roi vào người bên ngoài trong mắt, tự nhiên là quá mức kinh hi mới gặp như vậy đại ra thất thổ, hoàn toàn có thể lý giải mà.

Có thể cũng không ai biết, giờ khắc này Ôn Sóc trong lòng nhưng có chút được tiện nghi ra về ai thán cùng buồn nản, hấn đây mẹ , chẳng khác gì là chính mình cho trên cổ mình mặc lên một sợi dây thừng, sớm biết như vậy, thi đại học lúc liền nên cố ý làm sai vài đạo đề, đừng thi như thế cao điểm a —— dù sao, thi như thế cao điểm, không lý do không tiến vào đứng đầu nhất học phủ. Nhưng là, hàng đầu học phủ bên trong, tất cả đều là danh xứng với thực ưu tú học sinh.

Trần đây tự mình biết mình Ôn Sóc cảm thấy, chính mình này hào tay mơ trình độ, rất dễ dàng lòi!

Đại gia!

Ôn Sóc gãi đầu một cái, khóc không ra nước mắt!

Lúc này, dĩ nhiên có lão sư lấy tốc độ nhanh nhất, đơn giản nhất ngôn ngữ, nhỏ giọng đem vừa nãy phát sinh đánh cược sự kiện nói cho lưu tĩnh hà, mấy vị lão sư tất cả đều nín cười, thỉnh thoảng cười trên sự đau khổ của người khác địa liếc mắt nhìn biểu hiện đại ra tay chân luống cuống Tàn Chính.

Xem người kết thúc như thế nào!

"Ôn Sóc, người mới vừa rồi cùng Tàn lão sư đánh cược?" Lưu tĩnh hà cố ý sừng sộ lên, nhưng rất lớn tiếng mà nói rằng : "Quá không ra gì, vạn nhất thua làm sao bây giờ?"

"Ta sai rồi." Ôn Sóc cúi đầu một bộ nhận sai bé ngoan đáng đáp, mũi chân trên đất một sụt một sụt.

Bên cạnh một vị lão sư khác đã không nhận được, đem vừa nãy phát sinh xung đột lúc, Ôn Sóc châm biếm lại Tàn Chính, nhưng lời thề son sắt vì chủ nhiệm lớp cùng hết thầy đã dạy giáo viên của hấn, vì trường học vinh dự, cũng phải nỗ lực học tập thi lên đại học cái kia lời nói, báo cho lưu tĩnh hà.

Điều này làm cho lưu tĩnh hà trong lòng cảm động vui mừng sau khi, càng kiên định địa cho rằng, đúng, đúng là công lao của ta, nếu như không phải ta vì nhân sư biểu, nếu như không phải ta nhắc nhở các học sinh nỗ lực, không lúc không khác giám sát, chăm sóc Ôn Sóc học tập, hấn như vậy một cái thành tích thường thường học sinh, có thể ở thi đại học lúc phát huy vượt xa người thường một tiếng hót lên làm kinh người?

Vì lẽ đó công lao lớn nhất, tự nhiên là ta lớp này chủ nhiệm rồi!

Đương nhiên, quan trọng nhất vẫn là Ôn Sóc đứa nhỏ này quá nghe lời, chăm chỉ hiếu học...

Lưu tĩnh hà nhớ tới Ôn Sóc gia cảnh, còn có hấn những năm này không sợ bị người chê cười, gió mặc gió, mưa mặc mưa địa kiếm rách nát kiếm lời học phí còn trợ cấp gia dụng... Liên càng cảm động, đau lòng yêu thích Ôn Sóc, khỏe mắt nước mắt đồ rào rào nhỏ xuống, nhưng phảng phất chưa phát hiện.

Cũng lại không mặt mũi tiếp tục chờ đợi Tàn Chính, xoay người liền muốn hướng về trong trường học đi đến, lại bị lưu tĩnh hà cho gọi lại : "Tàn lão sư, người trước tiên đừng đi, mới vừa rồi cùng Ôn Sóc chuyện đánh cược, đại gia có thể đều ở đây làm chứng, cho lời giải thích thôi?"

"Tính toán một chút, đánh cược nói cách khác chơi đùa." Diêu Vân không muốn để cho Tàn Chính quá mức lúng túng, mở miệng khuyên nhủ.

"Đúng đúng đúng, chúng ta làm lão sư đánh cược, truyền đi không được tốt."

"Cái kia cũng có điểm nhi biểu thị a."

"Ta cảm thấy này không phải đánh cược không đánh cược vấn đề, mà là danh tiếng vấn đề, nói chuyện đến chắc chắn mà, Ôn Sóc đứa nhỏ này ở trong trường học xưng tên có sao nói vậy, nếu như lần này Ôn Sóc thua, hấn nhất định sẽ nguyện thua cuộc."

Mấy vị lão sư mồm năm miệng mười địa tranh luận lên, Tàn Chính đứng ở nơi đó đi cũng không phải, không đi cũng không phải, mặt đỏ bừng trên trán đầy mồ hôi hột.

Rốt cục không một người nói chuyện, lưu tĩnh hà lúc này mới nhìn Tàn Chính, nói một cách lạnh lùng : "Tàn lão sư, nếu đánh cược thua cho Ôn Sóc, theo ta thấy, người mình từ chức quên đi, vốn là phẩm tính kém, liền không tư cách làm lão sư!"

"Người..." Tàn Chính cắn chặt hàm răng

"Ai đừng a!" Ôn Sóc nhất thời cuồng lên, mau mau nói rằng : "Lưu lão sư, ngài bình thường không phải thường thường giáo dục 'Biết sai liền sửa, thiện lớn lao yên' mà. Tàn lão sư chịu thua cho ta ba ngàn đồng tiền là được, cũng cho hấn một cái sửa đổi cơ hội làm lại cuộc đời."

"Không được!" Lưu tĩnh hà nghiêm mặt nói rằng : "Chuyện như vậy truyền đi, một bên trong giáo sư nhất định sẽ trở thành chuyện cười, hấn mất hết hết thầy giáo công chức người, nếu như còn ở lại một bên trong làm giáo sư, xem nói cái gì?"

"Lưu lão sư..." Ôn Sóc đáng thương lấp bắp nói : "Là ta cùng Tàn lão sư đánh cược."

"Ta biết a!"

"Vi lẽ đó vẫn là do ta tới chọn chọn, để hấn cho ba ngàn đồng tiền đi!"

"Người làm sao liền nhận tiền?"

"Không tiền làm sao mà qua nổi tháng ngày a?" Ôn Sóc vẻ mặt đưa đám, cực kỳ oan ức mà nói rằng : "Ta hiện tại còn phát sầu, làm sao tập hợp đủ lên đại học chi phí đây."

Bên cạnh mấy vị lão sư, còn có rất nhiều xúm lại lại đây người xem náo nhiệt, toàn cũng không nhìn được cười ha hả bắt đầu nghị luận —— được rồi, chuyện này đối với nhi sư sinh có thể thật biết điều, dĩ nhiên ở đây vì là thắng được ra sao tiền đặt cược tranh luận.

Mà vị kia thua đánh cược Tần lão sư, thì lại phần nộ xấu hổ đến không đất dung thân, biệt đồ mặt bàng.

Bỗng nhiên, Tần Chính thân thể quơ quơ, liếc mắt ngửa mặt nằm ngả xuống đất.

Trước hết chú ý tới tình huống này lưu tĩnh hà kêu lên sợ hãi, mau mau bắt chuyện Ôn Sóc cùng mấy vị lão sư tiến lên, lại là ẩn huyết nhân trung - giữa mũi và miệng, lại là đập mặt hô hoán, còn có người hảo tâm chạy đến đường cửa đối diện chân gọi tới bác sĩ, một trận bận rộn sau khi, khi nộ công tâm lại có chút hứa bị cảm nắng dấu hiệu do đó đột nhiên ngắt Tần Chính, rốt cục tỉnh lại.

Đối mặt mọi người vây xem, đặc biệt là Ôn Sóc cùng lưu tĩnh hà, Tần Chính một câu nói không nói, xua tay từ chối mấy vị lão sư đưa hấn đi bệnh viện làm tiến một bước kiểm tra kiến nghị, một mình đẩy xe đạp, cúi đầu ủ rũ đi về nhà.

Nhìn Tần Chính biểu hiện tiêu tụy, bóng lưng tịch tịch rời đi, Ôn Sóc trong ánh mắt toát ra đau lòng thất vọng.

Hấn muốn gọi lại Tần Chính muốn ba ngàn đồng tiền.

Nhưng là hấn lại rất rõ ràng, nếu như lúc này chính mình còn không tha thứ, nhất định sẽ bị hết thầy thiện tâm mãnh liệt lúc căn bản không giảng đạo lý cùng thị phi người, chỉ trích hấn quá phận quá đáng, hơn nữa xã hội trên có rất nhiều người thường thường đều có như vậy tật xấu.

Hướng chi, đánh cược vốn là không bị pháp luật chống đỡ, ở dân gian cũng trên căn bản gặp coi như chuyện cười hành vi.

Xem Ôn Sóc vô cùng đau đớn không cam lòng biểu hiện, lưu tĩnh hà liền đoán được cái này nhận quá nhỏ lòng gia hỏa, trong nội tâm có cỡ nào xoắn xuyết khổ sở, liền đổi chủ đề hỏi : "Ôn Sóc, người dự định ghi danh trường học nào? Học ngành gì?"

"A, ta còn không nghĩ tới." Ôn Sóc lấy lại tinh thần nhĩ đến.

"Không có chuyện gì, hiện tại cũng không vội điền chỉ nguyện, mấy ngày nay người suy nghĩ thật kỹ, lão sư cũng giúp người nghĩ, đồng thời đưa ra kiến nghị cho người tham khảo." Lưu tĩnh hà vui rạo rức mà nói rằng.

"Ừm." Ôn Sóc gãi đầu một cái.

Lưu tĩnh hà xem Ôn Sóc mất tập trung thần thái, khe khẽ thở dài, đạo "Người sẽ không, còn muốn muốn Tần Chính ba ngàn đồng tiền chứ?"

"Không, không có." Ôn Sóc lắc đầu một cái.

"Ai." Lưu tĩnh hà nói: "Mau mau về nhà đem cái tin tức tốt này nói cho mẹ người, lại thương lượng một chút, nghĩ biện pháp mau chóng đủ học phí. Kỳ thực, người nên rất rõ ràng, lần này có thể thi ra thành tích khá như vậy, vận khí cũng chiếm rất lớn thành phần, vì lẽ đó càng muốn quý trọng phần này hiểm thấy thành tích cùng cơ hội, biết không?"

"Hừm, cảm tạ Lưu lão sư, cảm tạ ngài."

"Mau trở về đi thôi, có chuyện gì bất cứ lúc nào tìm đến ta."

"Ồ." Ôn Sóc bỗng nhiên nghĩ đến bông phượng xường phân xường dỡ bỏ sự tình, vội vàng cùng mấy vị lão sư cáo biệt, leo lên xe ba bánh như bay hướng về bông phượng xường chạy tới.

Đi đến chậm, hấn sợ cái kia mấy cái anh em chống đỡ không gom lại diện, bị người nhanh chân đến trước lời nói tổn thất liền lớn. Phải biết, bông phượng xường phân xường dỡ bỏ, nhất định sẽ có rất nhiều phế thép, sắt vụn, còn có vứt bỏ cửa sổ chờ chút, lợi nhuận tương đương khả quan.

Vì thế, Ôn Sóc thậm chí đã làm tốt không tiếc đánh đổi, cùng bất kỳ có can đảm tranh đoạt người đánh một trận quần áo chuẩn bị tâm lý.

Chương 23: Mợ là phú bà

tân doanh thôn ở đông Y thị trấn đông nam, khoảng cách tiên nhân kiều cũng là ba km khoảng chừng : trái phải.

Mười một giờ trưa chung, rất sớm xin nghỉ đi căn gác Lý Cầm, mua một va li mì ăn liền, một va li đồ uống, cưỡi xe đạp đi tới tân doanh thôn đại tỷ Lý Hương nhà.

Vào nhà uống chén nước sôi để nguội, hơi khử nắng nóng, Lý Cầm không lo nổi nhiều nghỉ ngơi, liền đến cổng nhà quá đạo dưới mắt mẹ nơi, chuyển đem băng ghế nhỏ, ngồi xuống cùng một đám phụ nữ thân thích đồng thời, một bên tán gẫu một bên nhặt rau, thái rau

Ở nông thôn liền như vậy, dù cho là đến căn gác làm khách, các phụ nữ cũng sẽ giúp đỡ làm cơm món ăn, đàn ông nhưng là ở nhà chính trong phòng khách nhàn ngồi tán gẫu.

Mấy cái tiểu hài tử một chút đều không chệch nhiệt, đầu đầy mồ hôi địa chạy quậy.

Tuổi tác lớn một ít hài tử, thì lại bồi tiếp các đại nhân tán gẫu, khi thì phụ một tay hỗ trợ.

Lý Cầm, Lý Hương tỷ muội hai người nhà mẹ đẻ, ở khoảng cách không xa hai đạo câu thôn. Nói đến năm đó Lý Cầm xuất giá lúc, thực tại để lảng giềng, thân bằng bạn tốt không ngừng hăm dọa, bởi vì niên đại đó, có thể gả cho một tên xí nghiệp quốc doanh chính thức công chức, hơn nữa còn là thị trấn hộ khẩu, mang ý nghĩa có thể trải qua đảm bảo thu hoạch đủ hạn hay lụt giàu có sinh hoạt, so với nông thôn mạnh hơn nhiều. Nhưng mà chẳng ai nghĩ tới, Lý Cầm vẫn chưa tới ba mươi tuổi thời điểm, liền giữ quả.

Mấy năm trước Lý Cầm cha mẹ tạ thế sau khi, nàng về nhà mẹ đẻ số lần càng ngày càng ít, một là bởi vì quá bận, hai là không muốn được em dâu phụ Phùng Xuân Mai chê cười thêm khinh thường, chỉ là tình cờ ngày lễ ngày tết hoặc là trong thôn lát nữa lúc, mới đi một chuyến đệ đệ nhà đi thân, hơn nữa mỗi lần đi, đều muốn còn đệ đệ một phần tiền, lại mua chút quà tặng, bằng không em dâu phụ tám kia cay nghiệt sắc mặt, không chỉ có nàng không chịu được, tỷ tỷ cùng đệ đệ ở đây cũng sẽ rất khó chịu.

Đầu năm nay xuân lúc trả hết nợ hết thấy trái, Lý Cầm liền cảm giác ung dung rất nhiều, lại đi thăm người thân cảm giác sống lưng đều trực rất nhiều.

Không ngờ, bây giờ lại gặp phải khó xử.

Ngày hôm nay, Lý Cầm dự định lên lút cùng đệ đệ Lý Bản thương lượng một chút, nếu như Ôn Sóc thi lên đại học, trước tiên từ trong tay hấn mượn điểm nhì tiền —— tỷ tỷ Lý Hương gia cảnh thông thường, mới vừa nấp phòng mới, nhì từ năm nay còn muốn kết hôn, khẳng định là mượn không ra tiền.

Cho tới nhà chồng bên này, bà bà rất sớm đã tạ thế, mười năm trước, công công không chịu nổi nhì tử bất ngờ bỏ mình, người đầu bạc tiền người đầu xanh bị kịch, thương tâm quá độ bị bệnh, nằm trên giường nửa năm sau qua đời, lại sau khi, Ôn Sóc cô cô liền đứt đoạn mất cùng nhà bọn họ lui tới.

Lý Cầm vốn là không nhiều thân bằng ở trong, chỉ có đệ đệ Lý Bản gia đình điều kiện tốt, lúc trước Ôn Sóc phụ thân khi còn sống, cho Lý Bản nghĩ kế vay tiền mua chiếc xe chở hàng, lại giúp hấn liên hệ công phường xưởng cước phí nghiệp vụ, bởi vậy Lý Bản bắt đầu làm giàu làm giàu. Sau đó công phường xưởng đóng cửa, Lý Bản vẫn chưa được đến bất luận ảnh hưởng gì, hấn từ lâu phát triển rất nhiều khách hàng, bây giờ dưới tay nuôi ba chiếc loại cỡ lớn hàng vận xe, ở hai đạo câu thôn, là danh xứng với thực người có tiền.

Người càng ngày càng nhiều, trong tiểu viện cũng càng náo nhiệt.

Bỗng nhiên bên ngoài trên đường cái truyền đến lạnh lạnh vài tiếng kèn đồng hưởng, ngồi ở cổng nhà quá đạo dưới phụ nữ hài tử môn cùng nhau hướng về nhìn ra ngoài, chỉ thấy một chiếc mới tinh sáng loáng lượng màu đen Santana 2000 xe con đứng ở ngoài cửa viện.

Lái xe, chính là Lý Bản.

Ngồi ghế lái phụ vị, nhưng là Lý Bản thê tử Phùng Xuân Mai, nàng ăn mặc một thân màu trắng áo đầm, tóc dài làm kéo thẳng, hóa nhạ trang, trên cổ mang bạch dây chuyền vàng, trên cổ tay mang vòng tay vàng, mang theo một cái tinh xảo màu trắng túi xách tay, mang giày cao gót một bước lay động địa mười bậc mà lên, đầy mặt ý cười nhiệt tình và thân thích môn chào hỏi, miệng ngọt đến như là lau mặt như thế.

Lý Bản theo sát phía sau, chải lên lưng đầu tinh thần hấn mười phần hăng hái, trên eo mang theo BB cơ, còn có một bộ điện thoại di động.

Người giàu có phạm nhi mười phần!

Cái cuối cùng từ trong xe hạ xuống, là một cái gầy gò cao cao, tướng mạo trắng nõn mười sáu, mười bảy tuổi tiểu tử —— hấn là Lý Bản cùng con trai của Phùng Xuân Mai Lý Thông Văn, cũng ở một bên trong học tập, quá xong nghỉ hè liền lên lớp 11.

Nhà chính trong phòng khách chính đang tán gẫu đại lão gia nhĩ, tất cả đều đứng dậy khuôn mặt tươi cười đón lấy, nhiệt tình bắt chuyện Lý Bản ngồi xuống.

Sân rất nhỏ,

Nhà chính môn lại mở rộng, vì lẽ đó trong phòng khách đại lão gia nhi cùng cổng nhà trong lối đi các phụ nữ, lẫn nhau còn có thể tán gẫu trời cao. Vốn là phụ nữ tán gẫu phụ nữ, đàn ông tán gẫu đàn ông, Lý Bản cùng Phùng Xuân Mai hai người vừa đến, tựa hồ lập tức liền đem phụ nữ cùng đàn ông trong lúc đó tán gẫu đề tài cho kéo đến cùng nơi.

Cũng khó trách, điều kiện kinh tế hậu đãi người, ở trường học này dưới, tựa hồ một cách tự nhiên liền sẽ trở thành thân bằng bạn tốt bên trong tiêu điểm.

Lý Cầm cảm giác có gì đó không đúng, em dâu phụ Phùng Xuân Mai ngày hôm nay cùng dĩ vãng nhìn thấy nàng lúc khinh bỉ căm ghét thái độ không giống, có thêm chút thân thiện và thân thiết, cũng chủ động cùng nàng nói chuyện, còn thân thiết địa dò hỏi Ôn Sóc thi đại học như thế nào, tương lai làm sao dự định.

Bởi vì còn không biết thi đại học điểm, hơn nữa dĩ vãng Ôn Sóc thành tích học tập giống như vậy, tuy rằng hần ngón từ chuẩn xác định liệu trước địa nói mình có thể thi lên đại học, vẫn là khoa chính quy, nhưng Lý Cầm có thể tin tưởng nhi tử, nhưng không dễ làm chúng nói ra, vạn nhất không thể thi lên đại học, chẳng phải là muốn bị người chê cười mà. Vì lẽ đó, nàng chỉ có thể ăn ngay nói thật còn không biết điểm. Rơi vào các thân thích trong mắt, tự nhiên đoán được Ôn Sóc thành tích thi vào đại học không kiểu gì, Lý Cầm thật không tiện nói ra khỏi miệng —— ngược lại không là những này thân thích tất cả đều là những người điệu bộ, mà là bởi vì đại gia thường thường đi thân ngòi vào đồng thời tán gẫu, vì lẽ đó lẫn nhau gia đình thành viên tình hình, đại để trên đều có hiểu biết.

Thi đại học, không thể nghi ngờ là từ bình dân bách tính đến xã hội thượng lưu nhân sĩ trong lúc đó, đều sẽ nóng lòng với nói về đề tài. Vì lẽ đó đề cập thi đại học, đại gia lập tức đến rồi hứng thú, nói đến ai con cái nhà ai năm nay thi đại học, cái nào hàng xóm cái nào bằng hữu cái nào thân thích nhà hài tử thành tích thi vào đại học phải rất khá Lý Hương dì nhỏ Hồ Tuấn Anh con gái Trần Nam, cũng là đệ nhất cao trung năm nay thuộc khoa này học sinh tốt nghiệp.

Nhắc tới Trần Nam, Hồ Tuấn Anh trên mặt rất có vinh quang.

Mà đang ngồi thân bằng môn, cũng vui lòng tán thưởng.

Bởi vì Trần Nam thành tích học tập luôn luôn ưu dị, thi lên đại học đó là chuyện chắc như đinh đóng cột.

Trái lại Ôn Sóc, tương tự bị hết thầy các thân thích biết được, nhưng hầu như là một cái phản diện điển hình, thành tích bình thường, gia đình điều kiện cũng kém, ở trong trường học tốt nhất đánh nhau ầu đả, lại cứ còn quanh năm một nguyệt gió mặc gió, mưa mặc mưa địa làm kiếm rách nát thu phế phẩm không tiền đồ nghề —— người bình thường xem ra, này đã nhất định Ôn Sóc cả đời không tiền đồ vận mệnh.

Đại gia hỏi Trần Nam làm sao không có tới, Hồ Tuấn Anh nói, nàng vốn muốn cho con gái hoa mấy khối tiền gọi điện thoại tuần tra điểm, nhưng mấy nữ hài tử thương lượng được, ngày hôm nay cùng đi trường học tra điểm, vào lúc này, nên sắp trở về rồi.

"Nhị cô, biểu ca ta sao không có tới?" Lý Thông Văn ở nhà tìm một vòng chưa thấy Ôn Sóc, liền đi tới dò hỏi.

Lý Cầm cười nói: "Hắn ngày hôm nay có chuyện bận, liền không đến."

"Hắn có thể có chuyện gì bận việc?" Phùng Xuân Mai lộ ra nghi hoặc biểu hiện, tiện đà bất mãn mà trừng mắt một mắt thất vọng nhi tử, giống như giận quá lại như châm chọc giống như cười nói: "Nhị tỷ, người xem một chút thông văn đưa nhỏ này, mỗi ngày đã nghĩ tìm hắn sóc ca chơi đùa, ta mỗi lần đều giáo huấn hắn, đừng tìm người sóc ca tự, không cố gắng học tập liền biết đánh nhau gây sự, tương lai không văn hóa không văn bằng không thể được! Có thể thông văn đưa nhỏ này chính là không nghe lời, ai."

"Vâng, là." Lý Cầm lúng túng không thôi, người khác nói Ôn Sóc thật đánh nhau gây sự, một chút đều không oan uổng hắn, nhưng

Con cái nhà ai không phải bảo?

Lý Cầm rất tức giận, nhưng lại không thể tức giận —— còn phải tìm đệ đệ vay tiền a!

Nhưng ở vào thanh xuân phản bội kỳ Lý Thông Văn hiển nhiên đối với mẫu thân lời nói này không hài lòng, hần hừ một tiếng nói: "Sóc ca xưa nay không tốt đánh nhau gây sự, hắn đó là gặp chuyện bất bình rút dao tương trợ, ở trường học, sẽ không có không thích hần người, bằng không, hần đánh nhiều lần như vậy giá, chọc nhiều chuyện như vậy, tại sao không có một lần bị xử phạt, không có một lần bị gọi gia trưởng? Ở một bên trong, sóc ca là đại gia thân trọng, ai không kính nể hần?"

Lời nói này, để Lý Cầm không nhịn được lộ ra nụ cười vui vẻ.

"Người biết cái gì? Đại nhân nói tiểu hài tử thiếu xen mồm!" Phùng Xuân Mai xích nhi tử một câu, chợt quay đầu nói với Lý Cầm: "Nhị tỷ, ta là muốn như vậy, sóc tốt nghiệp trung học sau, thế nào cũng phải tìm phân công việc đảng hoàng làm, ta thương lượng với Lý Bản quá, để sóc đến chúng ta đoàn xe bên trong cùng xe, đuổi tới ba năm hai năm, liền có thể học biết lái xe, tương lai bắt được bằng lái, làm một cái xe ngựa tài xế rất tốt. Người là không biết, hiện tại cho nhà mở xe ngựa tài xế, một tháng chín trăm đồng tiền tiền lương a, còn không một, có hàng thời điểm liền ra xe, không hàng thời điểm liền ở nhà nghỉ ngơi."

Lý Cầm ngăn người.

"Đây là chuyện tốt a." Lý Hương ở bên cạnh xen mồm hỏi: "Cùng xe cho bao nhiêu tiền?"

"Lo ăn chăm sóc, có lão tài xế sư phụ mang theo giáo lái xe, không trả thù lao." Phùng Xuân Mai nói tới câu nói như thế này một chút cũng không cảm thấy được lúng túng, trái lại một bộ hùng hồn đáng đáp, nói: "Dù sao cũng hơn đi trường học lái xe học bằng lái dùng tiền cường chứ? Lại nói, cùng xe học được, ngoại trừ lái xe bản lĩnh, còn có thể học được rất nhiều sửa xe tay nghề đây. "

"Này "

Bên cạnh các phụ nữ, bao quát trong phòng đại lão gia nhĩ, đều cảm thấy Phùng Xuân Mai này lời nói đến mức không hợp lý, đại gia lại không phải người ngu, người nào không biết cùng xe người trẻ tuổi có thể học lái xe, nhưng là một a, công việc tăng chót nhĩ cũng phải làm, tiền lương cũng ít.

Ít, cũng là có tiền lương a.

Nào có không trả thù lao?

Phùng Xuân Mai tiếp tục nói : "Hai năm qua, vẫn luôn có thân bằng bạn tốt tìm đến cửa, hy vọng có thể để trong nhà hài tử đến chúng ta trên xe theo, nhưng là Lý Bản vẫn luôn chính mình cùng một chiếc xe, ta nói hấn thuê cá nhân không là được mà, làm lão bản cũng dùng được cái kia phân tội, nhưng hấn a, không phải nói mình cùng một chiếc xe chiếm lấy, cho tiểu súc giữ lại. Nhị tỷ, ta người này có cái gì nói cái gì, để tiểu súc cùng xe mặc dù là việc tốt nhĩ, nhưng là, cũng phải nhường hấn làm ăn ngon khổ chuẩn bị, học bản lĩnh mà, nào có không dễ dàng? Lại nói, chúng ta nhà mình xe, để tiểu súc theo, còn phải để hấn trảo tài vụ đây, đi một chuyến đường dài, qua lại qua tay phí vận chuyển nhiều khi nhất có hơn hai vạn, người nói, nếu như không phải chính mình cháu ngoại, có thể đem chuyện quan trọng như vậy giao cho hấn làm?"

Lời nói này nói tới hợp tình hợp lý, còn đem tình thân kéo ra ngoài, biểu đạt đối với Ôn Sóc coi trọng, tín nhiệm cùng chăm sóc.

Phùng Xuân Mai từ lâu mò đúng đại đa số người tâm thái, phàm là đánh ra tình thân bài, lại biểu hiện ra chính mình là làm sao hảo tâm hảo ý, như vậy, dù cho rõ ràng chiếm tiện nghi, đối phương hơn nửa cũng không tiện cự tuyệt, chỉ có thể đồng ý.

Bằng không chính là không biết cân nhắc!

Như nàng dự liệu, ở đây hầu như tất cả mọi người đều cảm thấy, là có chuyện như vậy.

Cho tới tiền lương vấn đề

Cháu ngoại trai cùng cậu trong lúc đó, đàm luận tiền cái kia không phải khách khí mà. Không nghe hấn mợ nói mà, tín nhiệm, chăm sóc Ôn Sóc, coi như là không đề cập tới tiền lương sự tình, lấy Lý Bản cùng Phùng Xuân Mai tài lực, còn có thể bạc đãi cháu ngoại sao?

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Cóc kinh thiên

Lý Cẩm lộ ra cực kỳ thần tình lúng túng.

Đổi làm bình thường, nàng thật sự gặp một lời đáp ứng luôn, nhưng hiện tại, nhưng là không được.

"Xuân Mai." Lý Cẩm áy náy mà nói rằng : "Người cùng Bản tử thể tiểu súc suy nghĩ, tỷ trong lòng thực sự là không nói ra được cảm kích, nhưng là, nhưng là tiểu súc hấn" dùng một chút, Lý Cẩm mới bắt đầu dĩ nói rằng : "Hấn năm nay, còn muốn lên đại học đây."

"Cái gì?" Phùng Xuân Mai sững sờ.

Cổng nhà dưới, nhà chính bên trong, tất cả mọi người đều lộ ra kinh ngạc biểu hiện, tiện đà hai mắt nhìn nhau, có hoài nghi mình nghe lầm, có, thì lại một cách dở khóc dở cười cảm thấy Lý Cẩm thực sự là bị hồ đồ rồi, muốn cự tuyệt Phùng Xuân Mai có thể lý giải, tốt xấu tìm cái nói còn nghe được có a.

Ôn Sóc muốn lên đại học

Vậy cũng đến thi được với mới được mà.

Hiển nhiên, Phùng Xuân Mai cũng là muốn như vậy, nàng trước thân mật thân thiện vẻ mặt trong nháy mắt biến mất, bĩu môi khinh bỉ nói : "Nhị tỷ, ta vẫn luôn cảm thấy, người không phải là cái nói láo nói mạnh miệng người, vì lẽ đó người mới vừa nói Ôn Sóc muốn lên đại học, khẳng định là bị hấn cho lừa,

là chính hắn nói với người, năm nay muốn lên đại học chứ?" Nói tới chỗ này, Phùng Xuân Mai toát ra một mặt ghét bỏ về mặt, nói: "Tiểu tử kia mỗi ngày miệng lưỡi trơn tru, ở bên ngoài kiêu rạch nát đều không ngại mặt mặt ta nói nhị tỷ, người là làm sao giáo dục hài tử? Hắn nói cái gì người vẫn đúng là sẽ tin a? Ai!"

Lý Bân ở bên trong phòng nhú nhú mày, nói: "Nhị tỷ, tiểu súc đây? Hắn làm sao không có tới?"

Chính đang xoắn xuýt lúng túng Lý Cầm, mau mau nhìn về phía đệ đệ, nói: "Bồng phượng xường lão phân xường ngày hôm nay muốn đỡ bỏ trừ, hắn cùng người hẹn cẩn thận, đi, nơi đó thập kiếm phế phẩm, nói là phân xường đỡ bỏ gặp làm ra rất nhiều phế thép cùng sắt vụn "

"Kiếm rách nát thu phí phẩm có thể kiếm bao nhiêu tiền?" Lý Bân cau mày nói: "Quay lại để hắn theo ta, còn có thể bạc đãi hắn?"

Lý Bân, là chân tâm thực lòng.

Những năm này nếu không có thể từ quân được nghiêm, hơn nữa chính mình làm đoàn xe vận tải, cũng xác thực cần thể từ nhà mẹ đẻ ở đường chính cùng cảnh sát giao thông đội thân thích phối hợp, Lý Bân đã sớm giúp đỡ nhị tỷ, không đến nỗi để nhị tỷ cùng cháu ngoại trai mấy năm qua sống nương tựa lẫn nhau tháng ngày trải qua căng thẳng.

Lần này quyết định để Ôn Sóc cùng xe, cũng là hắn cùng thể từ thương lượng kỹ càng rồi. Tuy rằng Lý Bân rõ ràng, thể từ chi lý do sẽ chủ động đưa ra để Ôn Sóc đến cùng xe, chính là muốn không dùng tiền tìm cái tin tưởng được người mình cùng xe chương tiền, ở bên ngoài phối hàng chờ chút, hơn nữa, Ôn Sóc đứa nhỏ này dài đến lưng hùm vai gấu, lại là xưng tên gan lớn, có thể đánh có thể liều, nội tâm còn nhiều —— hàng vận xe trời nam biển bắc chạy ở bên ngoài, trời mới biết sẽ gặp phải cái gì bất ngờ tình hình, có Ôn Sóc như vậy một cái cùng xe người trong nhà, xảy ra chuyện cũng có thể nhiều một phần bảo đảm a.

Lý Bân cân nhắc, chỉ cần cháu ngoại trai cùng lên xe, chính mình liền có cơ hội thỉnh thoảng cho cháu ngoại trai một ít trợ cấp, còn không bị thể từ biết.

Không ngờ, nhị tỷ nhưng từ chối.

Lý Bân hơi có chút không nhanh, nghĩ thầm nhị tỷ liền như thế không tin nhiệm ta sao?

"Không được, người ta cũng đã từ chối, người còn thiên mặt xin người ta đến a?" Phùng Xuân Mai nghiêm mặt tức giận nói rằng, không hề chú ý cùng trước mặt trường hợp, chủ khách nhiều như vậy người ở chỗ này có hay không lúng túng, nàng tàn nhẫn mà trừng trừng phụ một chút, tiện đà nhìn về phía Lý Cầm, nói: "Hai người đây là lòng tốt bị xem là lòng lang dạ thú, không vui thì cứ nói thẳng đi, lại vẫn lấy cái gì muốn lên đại học làm cớ, thực sự là buồn cười!"

"Xuân Mai, tiểu bân, đây là thật sự" Lý Cầm không muốn ở tỷ tỷ trong nhà để tình cảnh quá mức lúng túng, nói: "Nếu không như vậy, ăn cơm xong ta sớm một chút nhì trở lại tìm tiểu súc, hỏi một chút hắn đến cùng thì bao nhiêu phần, nếu như thì không được khá, chúng ta ra quyết định sau được thôi?"

"Không cần thiết!" Phùng Xuân Mai lạnh lùng hừ một tiếng —— nàng nhận định Lý Cầm chính là cố ý không cho nàng mặt mũi, ngày hôm nay chính mình đánh ra tình thân bài, thái độ cũng biểu hiện rất thành khẩn, lại bị trước mặt mọi người từ chối, điều này làm cho Phùng Xuân Mai đặc biệt tức giận —— mấy năm qua ở thân bằng bạn tốt giao du bên trong, nàng còn chưa bao giờ bị người ta cự tuyệt quá đây.

Cổng nhà dưới trong lối đi, nhà chính trong phòng khách, bầu không khí trong lúc nhất thời ngưng trệ đi, tình cảnh tương đương lúng túng.

Ngồi ở trên ghế sofa gia chủ Hồ Quân hải lòng sinh không nhanh,

Thờ phỉ phò đem tàn thuốc bóp tắt ở trong cái gạt tàn thuốc, hướng về bên ngoài quát lên: "Này đều mấy giờ rồi, còn không mau mau xào rau làm cơm đi, có chuyện gì cơm nước xong lại nói có được hay không?"

Lý Hương vội vàng cười mĩa bụng lên chọn tốt món ăn, vừa nói: "Ai nha, lao lạp nghiệp thường liền đã quên làm cơm, cảm a, theo ta xào rau đi."

"Ai." Lúng túng không thôi Lý Cầm gấp vội vàng đứng dậy đi tới nhà bếp.

Chính là không trêu chọc nổi, lần đi lên

Phùng Xuân Mai nhưng hoàn toàn không thêm đề ý ý nghĩ của người khác, vẫn tức giận nói rằng: "Đều là chính mình thân thích, người nào không biết ai có bao nhiêu cân lượng a? Chỉ bằng Ôn Sóc như vậy, hắn nếu có thể thi lên đại học, đến trường chi phí ta bao!"

"Xuân Mai, người bót tranh cãi một tí! Vẫn chưa xong rồi?" Lý Bân ở bên trong phòng cau mày trách mắng.

"Làm sao rồi?" Phùng Xuân Mai không uý kỵ tí nào trượng phu, trừng mắt nói rằng: "Lúc trước ta liền khuyên nàng, đừng làm cho Ôn Sóc học trung học, thuần túy là lãng phí tiền, chờ ở nhà ba năm không kiếm tiền, chỉ ít còn có thể tiết kiệm được học phí đây. Thật không biết trong lòng nàng là nghĩ như thế nào, cùng đến cơm đều ăn không đủ no, nợ tiền của người khác không trả, để con trai của chính mình học trung học "

Lý Bân khí nói: "Hài tử lúc trước thi lên năm đầu trung học, có thể không để hài tử đến trường sao?"

"Thi đậu làm sao, còn không phải mới vừa đủ nhóm thứ hai phân số, liền thật sự cho rằng lão Ôn nhà có thể ra cái sinh viên đại học rồi? Cũng không nhìn một chút mộ tổ trên có hay không lớn lên bụi cỏ!" Phùng Xuân Mai giọng nhi càng gọi càng cao, trêu đến tất cả mọi người đều lúng túng không thôi.

Khuyên?

Khuyên như thế nào?

Ai cũng không muốn trêu chọc như thế số một mạnh mẽ chủ nhân, huống chi, người ta còn có tiền, giàu nứt đổ đổ vách mà.

Đang lúc này, một cái mang kính mắt, ăn mặc màu xanh lam ngắn tay T-shirt, quần dài trắng, vóc người kiều tiểu nữ hài đầy mặt sắc mặt vui mừng địa bước nhanh đến, đầu tiên là hướng về Hồ Tuấn Anh hô cú mẹ, tiện đà rất lễ phép mà hơi khom thân hướng về Phùng Xuân Mai vắn an : "Biểu mợ tốt."

Chính là Hồ Tuấn Anh con gái Trần Nam.

Hồ Tuấn Anh xem con gái về mặt, liền biết nên thi đến không sai, vội vội vả vả hỏi : "Nam nam, thi bao nhiêu phân?"

"560 phân." Trần Nam vui rạo rức mà nói rằng : "Nên đủ khoa tuyển."

"A, cái kia quá tốt rồi, quá tốt rồi." Hồ Tuấn Anh vui vẻ ra mặt.

Nghe được Trần Nam thành tích thi vào đại học, tất cả mọi người cũng bắt đầu hướng về người nhà bọn họ chúc —— thời đại này đại học còn chưa khóach chiêu, thêm nữa phổ thông thị trấn cao trung bất luận phần cứng vẫn là phần mềm phương diện, giáo dục tổng hợp trình độ phổ biến thấp hơn, vì lẽ đó dù cho là trong thành hải tử, thi lên đại học đều là phi thường mặt dài sự tình, chớ đừng nói chi là ở nông thôn.

Tâm tình của người ta rất dễ dàng chịu đến hoàn cảnh bên ngoài ảnh hưởng cùng truyền nhiễm, Phùng Xuân Mai cũng bởi vì Trần Nam thành tích thi vào đại học tin tức không tồi, tâm tình tốt hơn rất nhiều, nhưng vẫn không quên lớn tiếng hướng về đồng ọc trong phòng bếp nói rằng : "Nhìn một cái người ta nam nam, đây mới là lên đại học vật liệu, người dung mạo xinh đẹp, từ nhỏ liền thông minh, còn đặc biệt hiểu chuyện!"

Nói xong, nàng vừa nhìn về phía lộ ra ngượng ngùng biểu hiện Trần Nam, nói: "Nam nam, người cũng không biết, người ta Ôn Sóc còn muốn lên đại học đây, người nói, hần nếu có thể thi lên đại học, cái kia đại học chẳng phải thành người người đều có thể tiến vào phá kỹ viện mà."

Trần Nam sừng sốt một chút, chợt biểu hiện có chút cổ quái từ trên băng ghế nhỏ đứng lên đến, bốn phía quan sát một phen, nói: "Ôn Sóc không tới sao?"

"Không có, sóc ca ngày hôm nay có chuyện." Lý Thông Văn ở bên cạnh nói rằng.

"Hần, sao được đến?" Phùng Xuân Mai cười trên sự đau khổ của người khác địa châm chọc nói : "Khoách lác nói mình có thể thi lên đại học, cũng chỉ có hần mẹ tin, này không, khi con trai trong lòng có vài không dám tới, hần mẹ không chê mất mặt, ở thân thích trước mặt đem mạnh mẽ nói ra khỏi miệng."

Trong phòng bếp.

Lý Cẩm tức giận đến run rẩy, theo nàng vậy còn được cho mạnh mẽ tính khí, đối người khác đã sớm cãi nhau thiên, có thể đây là chính mình em dâu phụ a.

Không vì cái gì khác người cân nhắc, cũng đến vì là đệ đệ mặt mũi cân nhắc.

Còn nữa, ngày hôm nay là ở đại tỷ nhà làm khách, thân bằng bạn tốt đều ở, thật ảm ỉ lên, còn không phải cho đại tỷ cùng anh rề ngọt ngọt sao?

Suy nghĩ, Lý Cẩm càng là uất ức đến chảy ra nước mắt.

Lý Hương ở bên cạnh bất đắc dĩ lắc đầu, chỉ có thể nhẹ giọng khuyên lon muội muội, trong lòng kỳ thực cũng có chút trách cứ nàng —— ở các thân thích trong mắt, Ôn Sóc tuy rằng phẩm hạnh cũng không tệ lắm, có thể thành tích học tập giống như vậy, căn bản không thể thi lên đại học. Hơn nữa trên thực tế, đôi lập trường thành sớm người trẻ tuổi, đang bình thường người trưởng thành trong mắt, không chỉ sẽ không lưu lại ấn tượng thật tốt, ngược lại, thường thường gặp tạo ra được miệng lưỡi tron tru không thận trọng, cổ làm ra vẻ nói mạnh mẽ bất lương ấn tượng.

Vì lẽ đó, Lý Hương cũng cho rằng nhị muội không nên tin tưởng Ôn Sóc nói khoách.

Nhưng châm ngôn nói "Hoa nẫu là người khác trong đất tốt, hải tử là chính mình tốt.", vì lẽ đó cũng không thể hoàn toàn trách cứ trào phúng Lý Cẩm.

Mà lúc này Trần Nam, thoáng run lên một lúc sau khi, càng là không để ý đến Phùng Xuân Mai lời nói, nàng bước nhanh đi tới cửa phòng bếp, nhìn kệ bếp trước yên lặng rồi lệ Lý Cẩm, nghi ngờ nói : "Biểu đi, ngài còn không biết Ôn Sóc thành tích sao?"

"A?" Lý Cẩm mau mau lau lệ nỉ, quay đầu lộ ra miễn cưỡng nụ cười, nói: "Không biết, Ôn Sóc hần, hần ngày hôm nay đi trường học hỏi điểm, ta này không phải đến căn gác mà, còn không thấy hần đây."

"Ai nha!" Trần Nam song quyền nắm chặt, càng là không nhịn được nhảy một cái, xem cái duy nhất biết rồi một cái bí mật động trời tiểu cô nương giống như, lộ ra rất vui mừng kích động biểu hiện, so với mới vừa nói thành tích của chính mình lúc vẫn vui vẻ, hầu như là gọi gọi ra giống như lớn tiếng nói : "Trời ạ, ngài thậm chí vẫn không biết, hần, hần thi 681 phân a!"

Không đợi mọi người về quá ý vị, Trần Nam liền quay đầu hưng phấn không thôi địa đối với có người nói : "Chủ nhiệm lớp nói rồi, Ôn Sóc là năm nay

toàn huyện, toàn thành phố thi đại học trạng nguyên, không chắc sẽ trở thành toàn tỉnh văn khoa trạng nguyên a!"

Chối chang ngày mùa hè, trước còn nhiệt nhiệt nháo nháo lời nói thanh không dứt bên tai nông gia trong tiểu viện, trong nháy mắt yên tĩnh lại.

Thi đại học trạng nguyên? !

Ôn Sóc? !

Này

Lý Cẩm nhìn một chút tỷ tỷ, tỷ tỷ trong tay bưng xào rau oa cũng đang ngơ ngác mà nhìn nàng, liền Lý Cẩm vừa nhìn về phía đứng ở ngoài cửa khuôn mặt nhỏ đỏ chót vui sướng Trần Nam, âm thanh có chút run rẩy địa nhẹ nhàng hỏi : "Nam nam, người, người nói đúng lắm, là thật sự?"

"Chính xác 100% a!" Trần Nam kích động nói : "Ta thời điểm ở trường học, thật nhiều vị lão sư cùng giáo lãnh đạo, còn có nghe nói tin tức này bạn học, cũng đang thảo luận Ôn Sóc có thể thành hay không vì là tỉnh thi đại học văn khoa trạng nguyên đây."

"Cái kia, vậy hẳn có thể, có thể trên cái gì đại học?" Lý Cẩm biểu hiện có chút ngây ngốc hỏi.

"Biểu di, nhìn ngài lời này hỏi, hẳn đều thi như thể cao điểm, muốn trên cái gì đại học tùy ý chọn chứ, kinh lớn, hoa thanh, phục đán "

Lý Cẩm cúi đầu, trong lúc nhất thời dĩ nhiên không biết lại hỏi chút gì, cũng không biết lại đi nghĩ cái gì, nàng chỉ là liền tiếp địa dùng sức rửa rau, khỏe mặt nước mắt đỏ rào rào nhỏ xuống thành tuyến, nhưng phảng phất vị giác giống như, trong miệng lâu bầu : "Thật sự, đây là thật sự thi lên đại học, ta nhà sóc, hẳn làm sao liền thi lên đại học "

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Chí khí, bức bối, giận hờn!

Nhà chính trong phòng khách, Lý Bản thân tình kích động địa đứng lên, hưng phấn đối với đang ngồi đại lão gia nhi cùng người bên ngoài nói rằng : "Này thật đúng là tin tức vô cùng tốt a! Hôm nay chúng ta cũng phải cố gắng uống một bữa! Ta Lý Bản cháu ngoại trai, là năm nay thi đại học chúng ta lâm chợ biên giới văn khoa trạng nguyên, không chắc chính là toàn tỉnh trạng nguyên rồi! Ngày mai, ngày mai ta mời khách, ở trong thành đông văn tử lâu cho ta cháu ngoại trai bãi một lần ăn mừng yến, mọi người đều đi!"

Mọi người lập tức vô cùng phấn khởi mà phụ họa, chuyện tốt như vậy, làm sao ăn mừng đều không quá đáng. Làm thân thích, từng cái từng cái trên mặt cũng đều cảm giác có ánh sáng —— quay đầu lại cùng lảng giềng lảng giềng tán gẫu lúc, hoàn toàn có thể dương dương tự đắc kiêu ngạo mà nói với bọn họ : "Ai, biết không? Chúng ta lâm chợ biên giới năm nay thi đại học trạng nguyên Ôn Sóc, là nhà ta thân thích!"

Trong lối đi, ngoại trừ đang khiếp sợ bên trong về có điều ý vị đến, còn tự hiểu là đang nằm mơ Phùng Xuân Mai ở ngoài, hết thấy người cũng đã hưng phấn nhiệt tán gẫu lên, càng có người đi vào nhà bếp, cùng Lý Hương, Lý Cẩm đồng thời đàm luận Ôn Sóc.

Dĩ vãng ở các trường bồi nghị luận bên trong, cái kia vóc người to mọng, miệng lưỡi tron tru, tâm tính giả dối, không thận trọng thích khoe khoang, thành tích học tập giống như vậy, thường thường đánh nhau gây sự, bình thường thập kiếm rách nát thu phế phẩm, vô liêm sỉ không tiền đồ... Nói chung cái nào chỗ nào cũng không tốt Ôn Sóc, đột nhiên phảng phất trước đây hết thấy khuyết điểm, đều thành ưu điểm.

Lý Thông Văn đứng ở cổng nhà dưới, một mặt súng bái địa 45° góc nhìn trời, tự lẩm bẩm : "Mịa nó, anh họ người chính là thần tượng của ta, thật sự không hổ một bên trong một ca đại danh a, chơi đùa cái gì đều có thể chơi đùa như thể cao? !"

Nhưng vào lúc này, Phùng Xuân Mai đột nhiên đứng dậy, ở đại gia ánh mắt kinh ngạc bên trong, nghiêm mặt bước nhanh đi tới trên đường, móc ra chìa khóa xe tự mình lái xe rời đi.

Trong nhà, lập tức sôi sùng sục.

Ai cũng có thể hiểu được Phùng Xuân Mai tâm tình bây giờ, khẳng định là thẹn quá thành giận, lúng túng không biết kết cuộc như thế nào, cũng không mặt mũi đợi tiếp nữa. Nhưng là, đều là chính mình thân thích đến căn gác làm khách, liền như vậy hất tay nổi giận dùng dùng địa rời đi...

Quá không đem các thân thích để ở trong mắt chứ?

Lý Bản tức giận đến giậm chân một cái, nói: "Đều đừng phản ứng nàg! Vô liêm sỉ gái có chồng... Vừa vậ, nàg đem lái xe đi, ta còn có thể mở rộng uống rượu, uống ta thật cháu ngoại trai thi đậu quan trạng nguyên rượu mừng!" Tựa hồ nhớ ra cái gì đó, Lý Bản phất tay phân phó nói : "Thông văn, chí mạnh, hai người hiện tại liền lái xe gắn máy đi tìm Ôn Sóc, bắt hấn cho ta kẻ đó!"

"Hành nhé!"

Lý Thông Văn cùng con trai của Lý Hương hồ chí cường lập tức đồng ý.

"Nhớ tới nói cho hấn, sau đó khỏi lại thu phế phẩm kiểm rách nát rồi, nào có quan trạng nguyên làm loại này việc bản nhĩ?" Lý Bản một vỗ ngực, gàu nứt đổ đổ vách địa quát lên : "Đề hấn đừng lo lắng lên đại học tiền, có ta cái này cậu đây!"

...

Hồ chí cường cùng Lý Thông Văn tìm tới Ôn Sóc thời điểm, cái tên này chính mặt mày xám xịt địa khom lưng đứng ở một đồng gạch đá gạch vụn bên trong, cầm cây búa đồ mồ hôi như mưa, dùng sức đâm vào phá nát rỗng ruột bản, bởi vì loại này bê tông đồ bê tông rỗng ruột bản bên trong có thép.

Ở mảnh này trên công trường, còn có bảy, tám cái Ôn Sóc tâm phúc anh em, đồng thời đồ mồ hôi như mưa địa làm việc.

Chính như Ôn Sóc dự liệu, ngày hôm nay thật là có đối thủ cạnh tranh đến đây, muốn từ mảnh này to lớn phân xưởng phế tích bên trong làm phế thép cùng sắt vụn, hơn nữa cái kia hai nhóm đối thủ đều là người trưởng thành. Nhưng may mắn thế nào chính là, này hai nhóm người, chính là ba năm trước Ôn Sóc mới vừa lên cao trung lúc, ở một trung hoà hấn đã xảy ra xung đột cái kia hai nhà. Bọn họ lúc trước không trừu chọc nổi Ôn Sóc, bắt đắc dĩ từ bỏ một bên trong phụ cận địa bản sau, theo ở thu phế phẩm cái này nghề bên trong cạnh tranh, bây giờ cũng mỗi người đi một ngã.

Lần này bông phưởng xưởng phân xưởng dỡ bỏ, hai nhà này cũng đã chuẩn bị sẵn sàng tranh đoạt, không ngờ oan gia ngõ hẹp, gặp phải Ôn Sóc...

Cho nên bọn họ liền tranh chấp lời nói đều không nói, lúc này quay đầu rồi đi.

Tiểu tử kia có thể không dễ trừ!

Vừa vậ, hai chúng ta nhà cũng không cần tranh rồi.

Nghe xong anh họ cùng biểu đệ mấy câu nói, Ôn Sóc có chút ngây người nhĩ, khá lắm, chính mình thật thành thi đại học trạng nguyên rồi?

Danh tiếng này, so với 681 phân nghe tới càng rung động!

Ôn Sóc tuy rằng so với bạn cùng lứa tuổi tâm tính thành thực, già dối,

Nhưng tuyệt đối không thể nói là cỡ nào tám phong không động tĩnh như mặt nước phẳng lặng có để vương tướng soái chi phong, hấn chịu đòn đau, uống nhiều rồi thổ, cùng tuyệt đại đa số bạn cùng lứa tuổi như thế, đều có một viên thật hư vinh, dễ dàng xao động tâm, vì lẽ đó giờ khắc này biểu hiện mặc dù là nhìn như bình tĩnh, nội tâm cũng khó tránh khỏi đắc ý hưng phấn.

Đặc biệt là nghe nói cậu đảm nhiệm nhiều việc hấn sau đó lên đại học chi phí, trong lòng càng là ung dung rất nhiều.

Hắc, có đại tài chủ cậu chịu ra tiền, còn phát cái gì sậu a?

Có điều lập tức, Ôn Sóc đã nghĩ đến mợ Phùng Xuân Mai, liền vung vung tay nói rằng : "Ta thật không không đi, cái kia, các người cũng nhìn thấy, lớn như vậy việc, làm đến ngày mai cũng làm không xong, ta không thể tự kiểm chế chạy đi sành ăn, để các anh em ở chỗ này chịu khổ bị liên lụy với a! Thông văn, trở lại theo ta cậu nói, thật đến dùng tiền thời điểm, ta sẽ tìm hấn mượn."

"Ôi ta thân anh họ, cha ta đều nói rồi, sau đó không cho người lại làm loại này việc bản nhĩ, thi đại học trạng nguyên kiểm rách nát, quá mất mặt a." Lý Thông Văn lấy lòng nói rằng.

Trên cao trung một năm này, Lý Thông Văn ở trong trường học có thể nhận hết có như thế một vị anh họ chỗ tốt. Hơn nữa chính trực thời kỳ trường thành hấn, đánh nội tâm bên trong đem Ôn Sóc coi là thần tượng —— vậy cũng là một bên trong một ca, xã hội trên những tên côn đồ các kẻ kia đều phục một ca a!

Bây giờ càng lợi hại, thành tích học tập bình thường anh họ, dường như nhẹ nhàng từng liền thi cái thi đại học trạng nguyên!

Đây chính là một ca thực lực!

"Thu phế phẩm kiểm rách nát không có gì mất mặt, một không ăn trộm hai không cướp, tay làm hàm nhai mà." Ôn Sóc tiếp tục bận việc, vừa nói : "Anh họ, thông văn, hai người nhanh đi về đi, nơi này nhiều dơ a, thiên lại nhiệt! Ta thật không đi, đi thôi đi thôi..."

Hồ chí cường cùng Lý Thông Văn bắt đắc dĩ chỉ được rồi đi, hai người bọn họ biết Ôn Sóc tính cách, có sao nói vậy, phàm là làm ra quyết định, liền sẽ không thay đổi.

Nhìn theo hai người lái xe gắn máy rồi đi, Ôn Sóc bữu môi đứng thẳng người, phất tay hô : "Các anh em, nghỉ ngơi nghỉ ngơi, ngày này nhĩ thật hấn mẹ nhiệt! Kim mạnh, đi mua mấy chiếc bánh lớn, mua hai rau trộn, nhớ tới thuận tiện đem chúng ta ấm nước đều đánh đây..."

"Ai, biết rồi!" Hầu Kim Cường đáp ứng, đập trên ba vòng rồi đi.

Mấy người khác, đều cười cười nói nói theo sát Ôn Sóc, đi tới cũ kỹ tòa nhà văn phòng hậu môn mát mẻ vị trí nghỉ ngơi.

Bọn họ hiện tại càng kính phục Ôn Sóc, bông phượng xường phân xường đỡ bỏ việc, có khả năng đến ngày mai, hơn nữa bởi vì là phân xường, dùng máy đào đất mạnh mẽ phá phá sau khi, rỗng ruột bản cơ bản vỡ vụn, so với tầm thường kiến trúc hỗn ngưng đồ bê tông đĩnh cang dễ dàng đánh trừ.

Đến hiện tại, đại gia tổng cộng làm thành ba tiếng, đã làm ra chỉ ít hơn trăm cân phế thép cùng sắt vụn.

Càng làm người hài lòng chính là, có một ca ở, thật hần mẹ không ai dám đến đoạt mối làm ăn!

Ôn Sóc ngồi ở trên bậc thang, cầm lấy ấm nước uống một hớp, nhìn to lớn phế tích, trong lòng, vui sướng cùng trong hưng phấn chen lẫn một ít không nói rõ được cũng không tả rõ được ưu sầu tâm tình. Thành thi đại học trạng nguyên, liền càng phải học tập thật giỏi, không thể đem đi tới trong đại học, khiến người ta nói thật giả lẫn lộn; mà lên đại học... Lại muốn phát sầu nhất định phải tiêu tốn tiền, nhưng là hần lại không muốn từ cậu nơi đó vay tiền, càng không muốn tiếp thu cậu không trả giá tặng cho.

Bởi vì Ôn Sóc hiểu rõ vợ Phùng Xuân Mai là hạng người gì, cũng chịu đủ lắm rồi Phùng Xuân Mai ngao mạn cay nghiệt sắc mặt!

Người sống cả đời, thế nào cũng phải dài một chút nhi chí khí, không phải sao?

Liền Ôn Sóc bỗng nhiên có một tia hiểu ra.

Những năm này ở trung học cơ sở, cao trung trong sân trường, hần rất thích tàn nhẫn tranh đấu, thường thường đánh nhau ẩu đả, nói đến lá gan so với thiên còn lớn hơn, ai cũng biết hần dám chơi bạt mạng, có thể trên thực tế, hần trong lòng mình rất rõ ràng, mỗi khi xung đột không thể phòng ngừa, sắp muốn động thủ lúc, tay phải của hần cùng đùi phải, đều sẽ không tự chủ được nhanh chóng run rẩy.

Bởi vì căng thẳng, bởi vì... Sợ sệt.

Trên thực tế, Ôn Sóc can đảm rất nhỏ, vì lẽ đó hần quen thuộc với động suy nghĩ nghĩ chủ ý, lấy liền có thể ở mỗi lần xung đột sự kiện bên trong, trở thành tối chiếm đạo lý một phương, mục đích, là "Lẽ thẳng khí hùng", cho mình nhiều một phần cổ vũ, cũng nhiều một phần bảo hiểm.

Hần càng rõ ràng, mỗi lần phát sinh xung đột, nhất gan sợ phiền phức chính mình bởi vì mặt mũi, nói một cách chính xác, chính là chân thực lợi ích, tiền, do đó không thêm đến xia liễu mạng, cho tới quản việc không đầu đánh nhau ẩu đả... Bây giờ rộng mở tính ngộ, nguyên lai mình có can đảm gây sự can đảm cùng dứt bỏ bộ mặt không muốn, kiên trì thu thập phế phẩm làm việc ngoài giờ nghị lực, càng nhiều là đến từ chính sâu trong nội tâm một cổ mang theo tự ti khí —— chí khí!

Cũng là, bực bội, giận hờn!

Hai người mở ra xe gắn máy đi xin mời, đều không thể đem Ôn Sóc cho mời về, Lý Bân cùng hết thầy thân thích đều ở đáng tiếc sau khi, lòng sinh ra một chút bất mãn. Nhưng một chút bất mãn, so với Ôn Sóc trở thành thi đại học trạng nguyên khiếp sợ cùng vui sướng, tự nhiên là không quan trọng gì, vì lẽ đó trưa hôm nay ở Hồ Quân Hải gia, một bữa cơm ăn được tiếng cười cười nói nói không ngừng.

Hai giờ chiều trước, Lý Cầm rời đi tỷ tỷ nhà lúc, cố ý ở trong phòng khách đối với các thân thích, đặc biệt là đệ đệ nói: "Trước chí cường cùng thông văn nói rồi, tiêu sóc ở bông phượng xường nơi đó việc rất nhiều, ngày mai đều làm không xong, vì lẽ đó Bân tử, người nói ở đông vãn từ lâu bãi ăn mừng yến sự tình, trước tiên thả thả đi, hôm nào, ta xin mời các thân thích."

Này, tự nhiên là cú lời khách sáo.

Các thân thích đều biết, Lý Cầm gia cảnh điều kiện kém, bây giờ Ôn Sóc lại muốn lên đại học, nào có tiền, như thế nào cam lòng ở đông vãn từ lâu bãi ăn mừng yến?

Có điều, đại gia cũng không thêm đề ý.

Ai cũng không kém bữa cơm này, còn nữa nói rồi, thật đi ăn hạ yến, có thể ăn không sao? Không được cho Ôn Sóc tiền li xi a?

Lý Bân khách khí vài câu sau khi, cũng không có kiên trì nữa.

Hần biết, bởi vì vợ Phùng Xuân Mai ngao mạn cay nghiệt tính tình, nhị tỷ cùng cháu ngoại trai Ôn Sóc, những năm này đã vô số lần bị thương tổn, một cách tự nhiên, cùng tình cảm của hần trong lúc đó, cũng có hiềm khích. Có thể mỗi cây mỗi hoa, mỗi nhà mỗi cảnh, có thể làm sao?

Nghĩ tới nghĩ lui, Lý Bân cảm thấy vẫn có cần phải bù đắp một hồi hai bên tình thân quan hệ.

Làm sao bù đắp?

Theo Lý Bân, chỉ có chủ động nắm tiền, đi giảm bớt nhị tỷ cùng cháu ngoại trai sinh hoạt áp lực, hơn nữa hần khẳng định, nhị tỷ cùng cháu ngoại trai hiện tại cần tiền gấp! Bởi vì Ôn Sóc nếu thi ra thành tích khá như vậy, bất luận làm sao cũng là muốn lên đại học, trên tới tốt đại học. Nhưng là lấy nhị tỷ nhà điều kiện kinh tế, đừng nói một lần lấy ra lên đại học chi phí, sau đó mỗi tháng Ôn Sóc ở trong đại học sinh hoạt phí, đều là cái vấn đề lớn.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Nhà không bán!

Buổi tối, Lý Bân chủ động tìm tới bởi vì tức giận, chờ ở trong phòng ngủ hai bữa cơm đều không ăn Phùng Xuân Mai, nói: "Qua nhiều năm như vậy, ngoại trừ cho mượn nhị tỷ hai vạn đồng tiền, chúng ta không có dành cho quá nhà bọn họ bất kỳ. Người cũng biết, nhị tỷ kiếm được không nhiều, nhưng lục tục đem ghi nợ bên ngoài đều trả lại, Ôn Sóc đưa bé kia cũng không chịu thua kém, không chê mất mặt, chịu khổ bị liên lụy với gió mặc gió, mưa mặc mưa địa kiếm rách nát thu phế phẩm kiếm tiền trợ giúp gia dụng... Vì lẽ đó cẩn thận giấu lại, mặc dù là không ra tiền, người cảm thấy Ôn Sóc liền lên không được đại học sao? Hắn vẫn là gặp đến trường, nhưng, nhưng bỏ qua duy nhất cùng nhị tỷ, Ôn Sóc rút ngắn cảm tình, bù đắp cảm tình cơ hội!"

"Vậy thì thế nào? Đòi này còn có thể cầu đến bọn họ trên đầu?" Giận hờn bên trong Phùng Xuân Mai đối với này khịt mũi con thường.

"Đừng, tương lai thật là có khả năng, gặp cầu đến nhị tỷ cùng Ôn Sóc trên đầu!" Lý Bân đề xuống trong lòng nhiều năm qua đối với thê tử bất mãn, cố gắng nở nụ cười nói: "Người muốn không nghĩ tới, Ôn Sóc thì ra thành tích khá như vậy, gặp trên cái gì đại học?"

Phùng Xuân Mai nhắc lên chuyện này liền tức giận, nghiêm mặt nói rằng: "Liên quan gì tới ta? Hắn yêu cái gì học liền lên cái gì học!"

"Ta cho người biết!" Lý Bân nghiêm mặt nói: "Kinh lớn, hoa thanh loại này toàn quốc đứng đầu nhất đại học học phủ! Người lúc nào trở về nhà mẹ đẻ, có thể hỏi một chút ở ban ngành chính phủ công tác lão thúc, đường đệ, đại anh họ, một cái từ kinh đại hoặc là hoa thanh tốt nghiệp đại học người trẻ tuổi, tại địa phương sẽ phải chịu ra sao đãi ngộ! Ta hiện tại là có thể nói cho người, các bộ ngành đơn vị đều muốn cướp, huyện chúng ta chính phủ còn chưa chắc chắn có thể cướp đến tay, bởi vì trong thành phố gặp giành ở phía trước, rõ ràng lại so với trong huyện điều kiện tốt. Hơn nữa, loại này ở học phủ cao nhất bên trong đào tạo sáu năm học sinh, từng cái từng cái tầm mắt cực cao, lòng dạ trống trải, nếu như điều kiện cho không cao, người ta tình nguyện xuống biển làm ăn hoặc là đi loại cỡ lớn tư doanh xí nghiệp, hùn vốn xí nghiệp công tác! Vì lẽ đó, một khi Ôn Sóc tương lai tốt nghiệp tiến vào ban ngành chính phủ, khẳng định trực tiếp coi như quan rồi! Xuân Mai, chúng ta hay là không cần cầu ta vậy tương lai có thể sẽ làm quan cháu ngoại trai, nhưng là, vạn nhất hắn nếu như ghi nhớ chúng ta, ghi nhớ mối hận người, hắn đều không cần lộ diện, ở một cái nào đó trường hợp nói một câu, tự nhiên có người thế hắn làm khó dễ chúng ta! Lại ngược lại nói, chúng ta cùng nhị tỷ, Ôn Sóc quan hệ nơi đến tốt vô cùng, tương lai ta cái này làm cậu cùng người cái này làm mợ, có chuyện gì cần phải hắn hỗ trợ, không cần cầu, chào hỏi liền giải quyết, có đúng hay không?"

Lời nói này có thể nói là dùng đạo lý, dùng chân tình, tuy rằng có khuếch đại thành phần, nhưng thế kỷ trước chưa, hàng hiệu tốt nghiệp đại học sinh trở lại địa phương bị tranh đoạt hiện tượng, xác thực tồn tại. Bởi vậy, Phùng Xuân Mai nội tâm lại làm sao không phẫn, về mặt thái độ cũng không có trước kiên quyết như vậy. Nay cũng không phải hoàn toàn kiêng kỵ Ôn Sóc tương lai làm quan sau khi có thể sẽ cho bọn họ tiểu hải xuyên, mà là, Phùng Xuân Mai tính cách gây ra —— Ôn Sóc trở thành thi đại học trạng nguyên, muốn đi vào hàng hiệu đại học đào tạo sáu, một cách tự nhiên, Phùng Xuân Mai trong nội tâm cho tới nay đối với Lý Cầm cùng Ôn Sóc mẹ con hai người khinh bỉ xem thường, đã hoàn toàn biến mất rồi, chỉ còn lại cái kia sọi oán hận giận hờn.

Nhưng nàng vẫn là kiên quyết không chịu vô duyên vô cớ, chủ động đưa tiền cho Lý Cầm cùng Ôn Sóc, không vì cái gì khác, liền vì là khuôn mặt này.

"Nếu như nhị tỷ cùng Ôn Sóc, tới nhà chúng ta vay tiền đây?" Lý Bân cũng không muốn làm cho quá gấp.

"Cái kia còn tạm được, ít nhất biết được chúng ta tình cảm, đúng không?" Phùng Xuân Mai nói rằng: "Nếu như chủ động đưa tiền quá khứ, người ta còn bắt đắc dĩ vì là chúng ta hiện tại liền bắt đầu phân chức cao a? Ta có thể không như vậy thấp hèn!"

Lý Bân dở khóc dở cười, nhưng mục đích đã đạt thành, hắn đương nhiên sẽ không nói thêm cái gì —— hắn tin tưởng, nhị tỷ cùng Ôn Sóc, nhất định sẽ tìm đến hắn.

Bởi vì bọn họ, đừng không có pháp thuật khác.

Mới vừa nghĩ tới đây, Phùng Xuân Mai bỗng nhiên lại linh cơ hoi động nói rằng: "Lý Bân, ta nghĩ đến một cái biện pháp, không cần cho mượn bọn họ tiền, còn có thể làm cho bọn họ cảm kích ta, cũng làm cho Ôn Sóc có tiền lên đại học! Đúng, ngày mai ta chủ động đến nhà đi cùng nhị tỷ đàm luận."

"Cái gì?" Lý Bân ngạc nhiên.

"Chúng ta có thể mua nhị tỷ nhà nhà lầu a!" Phùng Xuân Mai mặt lộ vẻ vui mừng, nói: "Người suy nghĩ một chút, nàng không phải ở Lưu gia doanh thôn có một bộ nhà cũ mà,

Trước kỳ thi tốt nghiệp trung học đem nhiều năm như vậy thật vất vả tích góp lại tiền, đều sửa chữa tường viện, còn nói cái kia ba gian nhà ngói rất tốt, nếu như vậy, hiện tại trụ bộ kia nhà lầu có hay không không đáng kể, ngược lại Lưu gia doanh thôn cũng sát bên nông mậu thị trường, nàng cùng Ôn Sóc

hai người ở chỗ nào không phải trụ? Chúng ta đem bộ kia nhà lầu mua lại, khoảng cách một bên trong gần rồi, thông văn đến trường cũng thuận tiện, không cần trọ ở trường, thật tốt a?"

Lý Bân cau mày nói: "Như vậy sao được?"

"Làm sao không được?" Phùng Xuân Mai nói: "Ôn Sóc đến trường cần tiền gấp, không bán phòng chỗ nào đến tiền? Bông phượng xưởng tiểu khu lâu cũng cự, muốn bán lại không tốt bán, chỉ có chúng ta mua! Người không phải vẫn luôn nghĩ ở trong thành mua gian nhà mà, lần này vừa vặn, còn có thể rẻ hơn chút nhĩ đây... Được rồi, liền như thế định."

"Ai." Lý Bân thờ dãi.

Hắn biết, Phùng Xuân Mai một khi làm ra như vậy quyết định, chính mình lại làm sao khuyên cũng là vô dụng, còn sẽ khiến cho phụ thể cãi vã.

Hơn nữa hắn cũng cảm thấy thể từ ý nghĩ có thể được.

Nhị tỷ nhà vị trí bông phượng xưởng tiểu khu, quy mô tiểu, nhà lầu cự, khắp mọi mặt cũng không lớn được, hoàn toàn không sánh được gần hai năm trong thị trấn mới xây mấy cái nơi ở tiểu khu, vì lẽ đó hiện tại nhị tỷ coi như là muốn bán phòng, cũng không tốt bán. Lại nói, nhị tỷ có Lưu gia doanh tòa nhà trụ, giữ lại bộ kia nhà lầu cũng không có tác dụng gì, ngược lại hàng năm còn phải giao nộp chút lung ta lung tung chi phí, tuy rằng không nhiều, nhưng đối với nàng nhà tình hình tới nói, cũng là một bút trầm trọng chi.

Lý Bân cùng Phùng Xuân Mai ý nghĩ rất tốt, vì lẽ đó ngày thứ hai hai người sáng sớm liền đi đến Lý Cầm nhà dưới lầu, vừa vặn gặp phải Ôn Sóc xuống lầu —— hắn muốn thừa dịp sáng sớm mát mẻ thật làm việc nhĩ, vì lẽ đó dậy sớm đơn giản ăn một chút nhĩ cơm đang muốn xuất phát đây.

Nếu cậu cùng mợ đến rồi, Ôn Sóc chỉ được về nhà đãi khách.

Lý Bân cùng Phùng Xuân Mai đến nhà, mà vừa vào nhà Phùng Xuân Mai liền chủ động vì là sự tình ngày hôm qua xin lỗi, Lý Cầm đương nhiên sẽ không lại ký quái, còn mau mau đi nhà bếp cho bọn họ làm nước dùng mì sợi trứng chần.

Lý Bân cùng Ôn Sóc ngồi ở phòng khách nói chuyện phiếm, Phùng Xuân Mai nhưng là không thể chờ đợi được nữa mà đi tới trong phòng bếp hỗ trợ, thuận tiện nhắc tới muốn mua bộ phòng này ý nghĩ, nàng người này da mặt dày miệng lưỡi cũng lưu loát, thành thạo, liền nói đến Lý Cầm động tâm, nhưng không có lập tức đáp ứng, mà là nói, muốn cùng Ôn Sóc thương lượng một chút —— tư tưởng truyền thống Lý Cầm cảm thấy, trong nhà đại sự đến nam nhân làm chủ, mà Ôn Sóc, đã trưởng thành!

Ai cũng không nghĩ tới, Ôn Sóc nghe xong cậu cùng mợ ý nghĩ sau, liền không chút do dự mà từ chối, hắn nói: "Phòng này là cha ta lưu lại, không thể bán!"

Kỳ thực ngày hôm qua đi cả nhà chuyện đã xảy ra, Ôn Sóc cũng không biết.

Hắn không muốn bán bộ phòng này nguyên nhân, cũng không phải như hắn nói tới như vậy, phụ thân lưu lại nhà, muốn lưu cái nhớ nhưng. Mà là, hắn căn bản không muốn trụ Lưu gia doanh cái kia nơi nhà cũ, nghĩ hè sau chính mình đem xa phổ nơi khác lên đại học, thời gian dài không ở nhà, liền càng không yên lòng mẫu thân một người ở tại cái kia nơi trống trải trong lão trạch.

Trên người chịu huyền pháp Ôn Sóc tất nhiên là không sợ sệt cái kia nhà cũ bên trong chuyện ma quái, chủ yếu là... Lão Hàn đầu chính là ở nơi đó chết già!

Trong lòng, luôn cảm thấy cách ứng!

Nhưng loại lý do này, hiển nhiên không thích hợp nói ra khỏi miệng. Vì lẽ đó hắn nhìn thấy mẫu thân vẻ mặt tựa hồ có giúp đỡ cậu cùng mợ khuyên ý nghĩ của hắn, liền về mặt vội vàng mà đứng dậy nói bông phượng xưởng phân xưởng bên kia, có rất nhiều huynh đệ chờ hắn đây, liền cáo từ rồi đi.

Hắn này vừa đi không quan trọng lắm, Phùng Xuân Mai tức giận đến phổi đều muốn nổ!

Ngày hôm qua Lý Cầm trước mặt mọi người bác nàng mặt mũi, lại có Ôn Sóc thi đại học trạng nguyên tin tức làm mất mặt, nàng đã tức giận đến quá chừng. Ngày hôm nay bất kể hiềm khích lúc trước, rộng lượng địa thiên mặt chủ động tới lấy lòng, đồng thời cũng vì Lý Cầm cùng Ôn Sóc mẹ con suy nghĩ, lại bị Ôn Sóc một cái vãn bối, không chút do dự mà một nói từ chối, liền chỗ thương lượng đều không có, trực tiếp rồi đi.

Không nói chuyện? !

Lý Cầm đề lại hòa khí, nghĩ thâm bất hòa tiểu hài tử chấp nhậ, ngược lại vừa nãy xem Lý Cầm thái độ, là muốn bán, vì lẽ đó chỉ cần nói động Lý Cầm, phòng này liền mua định —— năm trăm đồng tiền một nử, hơn 140 m², bảy vạn đôla tiền bất!

Kỳ thực đối với trước mặt đông Y thị trấn mà nói, giá tiền này cũng không tính quá thấp, liền ngay cả Lý Bân đều cảm thấy thể từ lần này thật không quá đáng.

Nhưng mà mà chỉ có Phùng Xuân Mai trong lòng rõ ràng, nàng chỉ lý do sẽ như vậy động tâm muốn mua phòng, là bởi vì nghe nhà mẹ đẻ ở thành kiến cục làm quan thúc thúc nói, toàn quốc tính bất động sản cải cách sắp triển khai, thành trấn nhà lầu nơi ở hoàn toàn thương mại hóa sau khi, giá phòng nhất định sẽ tăng mạnh.

"Nhị tỷ, Ôn Sóc tính tình cường, tuổi tác cũng trẻ, nhất thời không nghĩ ra không cái gì, quay đầu lại ngơ ngác như hắc, giữ lại bộ phòng này có ích lợi gì a?" Phùng Xuân Mai một bộ thành khẩn đáng đáp, nói: "Ta nói trắng ra, người cũng biết ta người này tâm nhân tiểu, chỉ lo cho người mượn tiền đến thời điểm mấy năm mấy năm không trả nổi, có thể ta lại là thân thích, hài tử thì lên đại học, thế nào cũng phải giúp lấy tay a. Đây không, thẳng thắn giá cao mua người bộ này vô dụng nhà đạt được, người có thể đi ra ngoài hỏi thăm một chút, ta ra cái giá này nhưng là rất cao, đôi làm đi chỗ khác mua, ta còn có thể tiết kiệm tiền đây."

Lý Cẩm khổ gặt đầu cười, không cần đi hỏi thăm, trước đó vài ngày tiểu khu thì có người bán phòng, giá cả cũng như vậy.

Nhưng nghĩ tới dĩ vãng Phùng Xuân Mai làm người, Lý Cẩm thực sự là không tin nằng gập có tốt bụng như vậy, huống hồ, nhị tử vừa nảy thái độ kiên quyết không chịu bán... Suy nghĩ thêm ngày hôm qua ở đại tỷ nhà chịu Phùng Xuân Mai khí, Lý Cẩm cắn răng một cái, nói: "Xuân Mai, Bán từ, Ôn Sóc nếu không vui, phòng này ta liền không thể bán, bằng không có lỗi với các người cái kia chết sớm anh rề."

Lý Bán lộ ra bất đắc dĩ biểu hiện.

Mà Phùng Xuân Mai, thì lại trong nháy mắt vỡ tổ rồi —— nàng cảm giác mình đã ở thật nói khuyên bảo, muốn nhờ, Lý Cẩm cùng Ôn Sóc này hai mẹ con, dĩ nhiên như vậy không biết cân nhắc!

"Được được được!" Lý Cẩm cảm chén một suất, thờ phỉ phò không để ý trượng phu khuyên can, bước nhanh rời đi.

"Nhị tỷ..." Lý Bán một mặt làm khó dễ.

"Được rồi, mau đuổi theo Xuân Mai đi, đừng tiếp tục có chuyện gì, ai." Lý Cẩm bắt đắc dĩ khoát tay áo một cái, nhưng trong lòng sinh ra nồng đậm hối hận —— vừa nảy nhất thời kích động, nhưng là đứt đoạn mất duy nhất có thể mượn đến tiền con đường.

Ngoài cửa sổ, truyền đến Phùng Xuân Mai sắc nhọn kêu la thanh: "Ta cho người biết Lý Bán, từ nay về sau, không cho cho người mượn nhị tỷ nhà một phân tiền!"

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Vạch trần quan trạng nguyên

Đông Y huyền bồng phượng xưởng nguyên bản là xí nghiệp quốc doanh, mấy năm trước đóng cửa sau khi vẫn ở vào không người để ý tới trạng thái, vì lẽ đó lần này dỡ bỏ phân xưởng tiến hành rất thuận lợi, ngay lập tức, liền muốn dỡ bỏ cũ kỹ tòa nhà văn phòng và toàn bộ xưởng khu. Nhưng ai cũng không nghĩ tới, phân xưởng dỡ bỏ ngày thứ hai, bồng phượng xưởng công nhân viên kỳ cựu môn đột nhiên tập thể gây sự, ngăn cản không cho phép đối với bồng phượng xưởng tiến hành dỡ bỏ.

Bởi vì đã sớm sa thải các công nhân viên lo lắng, bồng phượng xưởng không ở, sau đó có hay không còn có thể cảm được đến không nhiều sinh hoạt trợ giúp?

Công nhân viên kỳ cựu gây sự, vô hình trung nhưng Ôn Sóc.

Bởi vì bị dỡ bỏ phân xưởng cùng cũ kỹ xưởng khu, tòa nhà văn phòng chịu đến bảo vệ, công nhân viên kỳ cựu môn nhưng cũng không ngăn cản Ôn Sóc mang người kiểm phế phẩm.

Đã như thế, Ôn Sóc thì có đầy đủ thời gian, đem cái kia khu phế tích cho bào cái để nhĩ hướng lên trời, còn thuận tiện ở cũ nát nhà xưởng bên trong khắp nơi loanh quanh, thuận đi rồi rất nhiều có thể mang đi, từ lâu báo hỏng máy móc linh kiện, thiết cái giá cái gì.

Ngăn ngắn ba ngày, Ôn Sóc kiếm được bộn măn bát măn —— với hắc lẫn lộn mỗi cái huynh đệ đều phân đến hơn 200 đồng tiền, Ôn Sóc thì lại bắt được tay hơn 670.

Đáng tiếc, cảnh sát rốt cục ra tay rồi.

Xưởng khu bị cảnh sát phong tỏa, ở hai bên chưa đạt thành thỏa thuận trước, không cho phép bất luận người nào tiến vào.

Ôn Sóc tức giận đến giậm chân, càng là ở trong miệng chửi bới bồng phượng xưởng cá biệt công nhân viên kỳ cựu, quá không ra gì, xem đến lão tử kiểm phế phẩm kiểm lỗi, dĩ nhiên đến trong xưởng ra bên ngoài khuôn đồ, càng quá đáng chính là, bọn họ mở ra dầu madút xe ba bánh, đem đại kiện còn có thể sử dụng máy móc thiết bị tháo ra cho lên lút chở đi... Cũng bởi vậy dẫn đến cảnh sát tham gia, cũng cấp tốc phá án, đem thiệp án nhân viên

tất cả đều nắm lên đến, tiến một bước thăm vắn. Hơn nữa, trộm cướp vụ án còn liên lụy đến Ôn Sóc, cảnh sát đối với hắn và mấy cái tiểu đồng bọn tiến hành rồi gọi đến điều tra, cuối cùng xác nhận, mấy cái tuổi trẻ tiểu tử chỉ là ở đỡ bỏ phần xương phế tích bên trong thập kiếm phế phẩm, vẫn chưa thực thi ăn cắp.

Có thể sau chuyện này, Ôn Sóc tài lộ cũng đứt đoạn mất.

Trong xương còn có rất nhiều phế phẩm a!

Cái kia trời xế chiều, trơ mắt nhìn cảnh sát kéo lên cảnh giới điều, từ lâu sinh ra đem toàn bộ bông phurong xương đều cho xói ba tác đất Ôn Sóc, khóc không ra nước mắt.

Lúc về đến nhà, đã là buổi chiều 5h chung.

Ôn Sóc nhìn thấy dưới lầu ngừng một chiếc màu trắng xe van, mặt trên ẩn lâm quan thị đài truyền hình chữ. Cách cửa sổ, có thể nghe được mẫu thân chính ở trong nhà cùng người nói chuyện âm thanh, có bóng người ở phòng khách đi tới đi lui.

Ôn Sóc hơi kinh ngạc địa hướng về đơn nguyên trong cửa đi đến.

Mở cửa phòng, Ôn Sóc vừa vào nhà liền bối rối, chỉ thấy trong phòng khách điều khiển máy quay phim, tà đẩy lên một cái quái lạ dù đèn lớn, các loại độ lớn dây điện lòi kéo đến đâu đâu cũng có, mấy công việc nhân viên có đứng, có ngồi xôm, có ngồi... Trên ghế sofa, một vị trang điểm đậm điểm mặt, năng cuộn sóng tóc dài khá là xinh đẹp người phụ nữ trẻ tuổi, ăn mặc ở dân chúng tầm thường xem ra liền không thể ở trên đường cái đi thời thượng vậy gần, đang ngồi ở trên ghế sofa, bao bọc màu đen tất chân thon dài khép hai chân lại hơi nghiêng, tay phải cầm một cái màu đen mạnh miệng đồng, microphone chỉ vào Lý Cẩm.

Lý Cẩm trên mặt mang theo có chút nụ cười không tự nhiên, chính đang giảng giải trong nhà tình trạng kinh tế, chính mình công tác, cùng với Ôn Sóc những năm này đến trường kinh nghiệm cuộc sống.

"U, chúng ta quan trọng nguyên trở về!"

Vừa nhìn thấy Ôn Sóc, tất cả mọi người đều lộ ra kích động vẻ mặt hưng phấn, vị kia phụ trách phỏng vấn đẹp đẽ nữ phóng viên càng là đứng dậy bước nhanh đi tới, đưa tay phải ra : "Ôn Sóc, Ôn Sóc người được, ta là lâm quan thị đài truyền hình tin tức chuyên mục phóng viên, mau tới đây ngồi, ngày hôm nay là chuyên đến phỏng vấn các người, nghe nói người vẫn luôn ở thu kiếm phế phẩm làm việc ngoài giờ, thật sao?"

Đối mặt như vậy trường hợp có chút mộng vòng Ôn Sóc, cùng vị này nữ phóng viên cảm thu sau khi, lại gơ tay gỡ đầu một cái, một bên thân cánh tay nhắc chân đánh giá chính mình đồng thời, cũng hướng về người khác biểu diễn hân khởi coi hình tượng, một bên lưng túng nói rằng : "Vâng, ta này, này không phải mới vừa trở về mà, ngày hôm nay kiếm được không nhiều, ai."

Trong phòng khách, yên tĩnh lại.

Tất cả mọi người đều nghiêm túc cẩn thận mà nhìn Ôn Sóc, chính trực kỳ nghỉ hè, cái này trắng mập trắng mập gia hỏa,

Mang đỉnh đầu cũ nát mũ rom, ăn mặc dày đặc đồng phục học sinh quần, trên người mặc một bộ có phá động đã ố vàng màu trắng ngắn tay T-shirt, giày thể thao trên cũng có mấy cái phá động, hơn nữa hân mặt mày xám xịt, bản thủ trên y phục tràn đầy mồ hôi thấm ướt lại làm sau dấu vết.

"Thật không tiện, thật không tiện, ta tắm trước đi..." Ôn Sóc rút cục về quá ý vị đến, mau mau lộ ra lúng túng cười mĩa, né tránh màn ảnh chạy đi phòng ngủ cầm quần áo sạch, nhanh chóng vọt vào phòng vệ sinh.

Phóng viên cùng công nhân viên hai mặt nhìn nhau.

Cho tới giờ khắc này, bọn họ mới hoàn toàn tin tưởng, đến đây phỏng vấn trước nghe nói những người liên quan với Ôn Sóc tình huống.

Bởi vì trước nghe nói tin tức, làm bọn họ cảm thấy không thể tưởng tượng được, mà đi tới nơi này sau khi, nhìn thấy Ôn Sóc cùng mẫu thân ở nhà lầu, tuy rằng cổ xưa, nhưng là một trăm mấy chục m² bốn thất hai thỉnh căn phòng lớn, vì lẽ đó mọi người cảm thấy, trước nghe được liên quan với Ôn Sóc gia cảnh tình hình, có khuếch đại thậm chí hư cấu hiềm nghi. Có thể vừa nãy Ôn Sóc ăn mặc hình tượng, lại có thêm trước đi nông mậu thị trường tìm tới Lý Cẩm, đón thêm nàng trở về, phỏng vấn bên trong nhìn nàng thần thái vẻ mặt, nghe nàng nói chuyện, cùng với trong nhà đơn sơ cổ xưa đồ nội thất, liền máy truyền hình đều không có...

Có thể thấy được tất cả là thật!

Hai mẫu tử này cũng không biết, làm thi đại học điểm sau khi đi ra, Ôn Sóc thi đậu 681 phân tin tức, liền cấp tốc ở một bên trong, đồng Y huyện, thậm chí làm chợ biên giới truyền ra. Một bên trong mấy vị giáo lãnh đạo ở hưng phấn sau khi, rõ ràng ý thức được Ôn Sóc là một cái đáng giá trường học ghi lại việc quan trọng đi tuyên dương, đào móc, nghiền ép ra càng nhiều giá trị đặc thù học sinh :

Hắn gia cảnh bản hàn, nhiều năm qua nguyệt gió mặc gió, mưa mặc mưa địa thu phế phẩm kiếm rách nát làm việc ngoài giờ;

Hắn tuân thủ giáo kỷ, yêu học tập yêu lao động, tâm tính thiện lương, thường thường phù lão thái thái đi qua đường cái, giúp người bạn nhỏ tìm mục mục;

Hắn không chỉ có làm người tốt chuyện tốt, hơn nữa có tình nghĩa có đảm đương, ở trong trường ở ngoài nhiều lần thấy việc nghĩa hăng hái làm, có can

đảm cùng phần tử bất hợp pháp làm đầu tranh, bảo vệ bạn học không bị ra ngoài trường xã hội lưu manh bắt nạt, ở trường học sư sinh bên trong danh tiếng vô cùng tốt;

Bởi quanh năm một nguyệt làm việc ngoài giờ lại muốn làm người tốt chuyện tốt, hẳn không có càng nhiều thời gian học tập, vì lẽ đó thành tích vẫn không nóng không lạnh, cũng còn tốt ở lão sư cùng trường học dốc lòng giáo dục, nhắc nhở, chăm sóc cho, trước kỳ thi tốt nghiệp trung học Ôn Sóc có thể đột kích học tập bốn tháng, trong lúc có thể nói là mất ăn mất ngủ huyền lương đâm cổ, cuối cùng lấy tự mình trải qua, mạnh mẽ địa chứng thực một bên trong "Có chí người nằm gai nếm mật trời không phụ, khổ tâm người ngâm đắng nuốt cay sự càng thành." Câu này khẩu hiệu.

...

Hàng năm thi đại học, thành tích ưu dị nhất học sinh một cách tự nhiên sẽ khiến cho trường học cùng Bộ giáo dục môn, xã hội khắp mọi mặt quan tâm.

Tuy rằng thế kỷ trước cuối thập kỷ 90, còn chưa xuất hiện mấy năm sau mạng lưới tin tức truyền thông như vậy cấp tốc truyền bá cùng nhuộm đậm, nhưng địa phương đối với loại này học sinh, cũng sẽ tiến hành tương ứng báo danh, đặc biệt là, xem Ôn Sóc loại này thi ra cực cao điểm học sinh.

Hiện nay đã xác định, Ôn Sóc ở toàn tỉnh văn khoa thi đại học sinh thành tích bên trong ghi tên thứ hai, lấy một phần chi kém đánh phải bằng nhãn.

Nhưng, điều này cũng đủ để khiến lâm chợ biên giới, đông Y huyện bộ ngành liên quan kiêu ngạo.

Làm bộ ngành liên quan lãnh đạo từ một Trung tá lãnh đạo trong miệng, biết được Ôn Sóc gia cảnh nghèo khó, cực kỳ cảm động kinh nghiệm cuộc sống, hải lòng phẩm đức chờ chút tình huống sau, liền càng quan tâm tên này vốn là thi đại học trạng nguyên, tỉnh thi đại học bằng nhãn.

Tin tức truyền thông biết được này một rất có tin tức giá trị mạnh mẽ, cũng độ cao quan tâm, thì có hôm nay lâm quan thị đài truyền hình phỏng vấn tổ đi đến Ôn Sóc nhà phỏng vấn một màn. Mà trước lúc này, phỏng vấn tổ đã đi qua trường học, đối với giáo lãnh đạo cùng Ôn Sóc chủ nhiệm lớp, cùng với mấy vị giáo sư, tiến hành rồi đơn giản lại sâu vào phỏng vấn hiểu rõ.

Đối với Ôn Sóc cùng mẹ Lý Cẩm phỏng vấn qua đi, phỏng vấn tổ lại không ngừng đào sâu, quay chung quanh sinh sống ở hai mẫu tử này người ở bên cạnh tiến hành rồi tỉ mỉ phỏng vấn, tranh thủ làm hết sức hoàn thiện địa hoàn nguyên vốn là thi đại học trạng nguyên chân thực sinh hoạt tình hình.

Có câu nói "Hoa kiêu hoa tử mọi người nhắc", đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi sự tình rất ít người có thể làm được, nhưng thêm gắm thêm hoa, có sao mà không làm chỉ?

Ôn Sóc thi ra thành tích khá như vậy, một bên trong giáo lãnh đạo, giáo dục quá Ôn Sóc lão sư, bạn học của hắn, còn có ở cùng một chỗ hàng xóm láng giềng, một trung hoà Thanh Hà đường đồn công an phụ cận cửa hàng ông chủ, phở phở trạm thu mua ông chủ... Hầu như tất cả mọi người, đều đã quên Ôn Sóc cái tên này bình thường giả dối tham lam keo kiệt lời nói thô lỗ chờ chút rất nhiều thiếu hụt, trái lại liên tiếp địa khen Ôn Sóc các loại ưu điểm, dù cho là tỏ rõ khuyết điểm, tỷ như keo kiệt tham lam, sẽ nói thành tiết kiệm tiết kiệm, vì là gia đình sinh hoạt, vì học tập một phần tiền bài thành hai nửa hoa; lời nói thô lỗ, thì lại gặp bị coi là tính cách thuần phác ngay thẳng, chưa bao giờ giấu giấu điểm điểm, không có bất kỳ tâm cơ.

Liền ở thi đại học kê khai chí nguyện trước, liên quan với Ôn Sóc tin tức, xuất hiện ở lâm quan nhật báo, lâm quan thị đài truyền hình tin tức chuyên mục bên trong, đài truyền hình càng chuyên môn chế tác hai kỳ lâm chợ biên giới thi đại học văn khoa trạng nguyên Ôn Sóc sưu tầm tiết mục, tin tức cùng tiết mục bên trong, cận kề giảng giải một cái thuở nhỏ mất cha, mẫu thân ở nông mậu thị trường làm công nhân làm vệ sinh, thu nhập hàng tháng chỉ có hơn ba trăm nguyên học sinh, là làm sao từ tiểu học bắt đầu, làm việc ngoài giờ, thu phở phở, kiếm rách nát, kiếm lấy chính mình học chi phí phụ, còn trợ giúp gia dụng, mẫu thân trả lại gia đình nợ nần. Hơn nữa những năm này, hắn tuy rằng gió mặc gió, mưa mặc mưa địa kiếm tiền nuôi gia đình, nhưng từ chưa làm lỡ quá học nghiệp. Cẩn lao hiếu học Ôn Sóc, ở trong cuộc sống vẫn là một cái tâm tính thiện lương thường thường làm người tốt chuyện tốt học sinh tốt, càng là một cái hiệp can nghĩa đảm, thật bất bình dùm, tinh thần trọng nghĩa mui phần anh hùng, trực tiếp hoặc gián tiếp chịu đến quá học sinh của hắn nhiều vô số kể, một ít đã từng bắt nạt học sinh xã hội lưu manh, cũng bị hắn tinh thần trọng nghĩa thuyết phục, dòn dập quay đầu lại là bờ...

Tiếp thu phỏng vấn nhân viên, ngoại trừ Ôn Sóc hàng xóm láng giềng, bạn học, bằng hữu, lão sư, giáo lãnh đạo, cửa hàng ông chủ cùng mấy tên còn đồ ở ngoài, ra ngoài Ôn Sóc dự liệu, ở hậu kỳ xuất hiện tin tức bên trong, vẫn còn có Lưu gia doanh thôn trưởng thôn Lưu Mậu cùng.

Bởi vì cõi đời này, tổng có mấy người không chịu nổi người khác được, mặc kệ nhận thức không quen biết, chỉ cần thấy được người khác đạt được chỗ tốt sẽ trong lòng khó chịu, hận không thể đem người giết chết, như vậy mình mới có thể cảm thấy cân bằng. Người như thế biết rồi một chút cái gọi là tin tức tin tức, liền hướng về phóng viên vạch trần: Kỳ thực Ôn Sóc nhà điều kiện không như vậy kém, ở Lưu gia doanh thôn còn có một chỗ chiếm diện tích lão đại nền nhà địa, hơn nữa Ôn Sóc hộ khẩu, cũng ở trước kỳ thi tốt nghiệp trung học thiên vào Lưu gia doanh thôn.

Sau đó, thì có phóng viên điều tra phỏng vấn Lưu Mậu cùng có hay không thật có việc này.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Ít lưu ý chuyên nghiệp

Vị này đầy mặt dữ tợn ở Lưu gia doanh trường kỳ làm mưa làm gió một tay che trời thôn bá, tiếp thu phỏng vấn lúc đầy mặt khiêm tốn, màn ảnh trước càng là toát ra mang theo một vết ngưng ngừng mỉm cười, hần tì mi giảng giải Ôn Sóc qua nhiều năm như vậy, làm sao ở học tập cùng làm việc ngoài giờ sau khi, còn dài kỳ chăm sóc cô quả lão nhân Hàn Khắc Hồ, vì là lão nhân thu lương suôi lương, mài diện ép mét, quét tước gia đình vệ sinh, gió mặc gió, mưa mặc mưa mỗi ngày buổi sáng đều sẽ đem Hàn Khắc Hồ trong nhà vại nước chọn mẫn nước. Bởi vậy, lão Hàn đầu trước khi chết viết xuống di chúc, cũng khẩn cầu lưu trường thôn đem duy nhất di sản, chỉ có ba gian ngồi võ phòng cự trạch, đưa cho Ôn Sóc... Lưu Mậu cùng nói tới được kêu là một cái tình chân ý thiết, đến cuối cùng còn đem mình đều cảm động đến chảy ra nước mắt, ngữ khí nghẹn ngào cảm khái vạn ngàn. Ngoài ra, đối với tiếng chất vấn, lưu trường thôn cũng rất thẳng thắn địa thừa nhận, lúc trước hần cân nhắc đến, Ôn Sóc kế thừa chỗ này nền nhà địa có không hợp pháp lý chỗ, nhưng quốc pháp vô tình người có tình, hướng hồ nền nhà địa bản thân liền thuộc về Hàn Khắc Hồ tư hữu tài sản, vì lẽ đó ở không vi phạm quốc pháp tiền đề hạ thân vì là trưởng thôn Lưu Mậu cùng, chủ động đi vào trưng cầu Ôn Sóc cùng mẹ Lý Cầm ý kiến sau khi, đem Ôn Sóc hộ khẩu thiên vào Lưu gia doanh thôn, hoàn thành rồi lần này di sản kế thừa.

Ở nhà hàng xóm nhìn thấy trên ti vi đoạn này phỏng vấn lúc, Ôn Sóc đều mộng vòng : "Con mẹ nó, lão tử mấy năm qua đối với lão Hàn đầu cũng hơi bị quá tốt rồi nhì chứ? Cũng khó trách lão Hàn đầu sẽ cảm động phải đem một thân huyền pháp truyền thụ cho ta, nhà cũ cũng để cho ta..."

"Vấn đề là, nhiều như vậy người tốt chuyện tốt ta làm sao không nhớ rõ? !"

"Đồ chó Lưu Mậu cùng, hần cảm động cái cái gì sức lực? !"

Tin tức cùng tiết mục nhiều lần phát sóng sau khi, thi đại học trạng nguyên Ôn Sóc sự tích náo động lâm chợ biên giới các huyện khu. Lâm quan chính quyền thành phố do đó dành cho Ôn Sóc gia đình 2000 nguyên ái tâm trợ cấp, sau đó, đồng Y huyện chính phủ dành cho 2000 nguyên tài chính trợ giúp, thị Bộ giáo dục môn vì là Ôn Sóc cung cấp 3000 nguyên giáo dục trợ cấp kim, huyện giáo dục cục dành cho 2000 nguyên giáo dục trợ cấp kim, đồng Y huyện văn đài đường phố làm vì đó cung cấp 1000 nguyên giáo dục trợ cấp kim, đồng Y huyện đệ nhất cao trung khen thưởng Ôn Sóc 2000 nguyên, đồng Y huyện bông phường xưởng công ủy gặp cũng dành cho 1000 nguyên trợ cấp.

Mấy ngày ngắn ngủi thời gian trong lục tục đến các loại trợ cấp, để Ôn Sóc hồi hộp, thực sự là đập phá thiết hài vô mịch xử, chiếm được toàn không uổng thời gian a!

Lên đại học sơ kỳ chi phí không cần sầu rồi!

Nhưng tùy theo mà đến, là liên tiếp không ngừng phỏng vấn, còn có nhận thức kẻ không quen biết đến đây chúc, hỏi ý có liên quan tình huống, thậm chí trực tiếp chính là muốn gặp gỡ vì này ở dân gian đã có sắc thái truyền kỳ thi đại học quan trạng nguyên...

Ôn Sóc mỗi ngày đều không thể ra cửa, đến ở nhà chờ a.

Trời mới biết lại có ai muốn tới đến nhà báỉ phỏng, phỏng vấn đây.

Kê khai chí nguyện trước một ngày, Lưu gia doanh thôn trưởng thôn Lưu Mậu cùng đến nhà báỉ phỏng, phía sau theo trong huyện tin tức truyền thông phóng viên, ở rất chính thức mà biểu đạt ra đối với Ôn Sóc chúc mừng cùng đối với hần gia cảnh quan tâm đồng tình sau khi, lưu trường thôn đại biểu Lưu gia doanh thôn ủy hội biểu tặng trợ cấp kim 500 nguyên, cũng vì thôn ủy hội tài chính khan hiếm chỉ có thể cung cấp ít như vậy trợ cấp kim mà thâm biểu áy náy, đồng thời, hần cá nhân vì là Ôn Sóc gia đình quyền tiền ba ngàn nguyên.

Ở màn ảnh trước, Ôn Sóc cùng mẫu thân rất thẹn thùng địa tiếp nhận lưu trường thôn cùng Lưu gia doanh thôn ủy hội lòng tốt, cũng biểu thị tự đáy lòng cảm tạ.

Này tin tức đăng báo sau, ven sông chính phủ xã lãnh đạo ngầm mắng to Lưu Mậu cùng : "Đồ chó, Ôn Sóc hộ khẩu mới vừa dời đến thôn các người, người trang cái gì đuôi to ung a? ! Lên một lần TV liền không nhận rõ đồng tây nam bắc rồi..."

Bị Lưu Mậu cùng hành vi bức đến góc tường ven sông chính phủ xã, chỉ được phái người cho Ôn Sóc trong nhà đưa đi 1000 nguyên an ủi trợ cấp kim

Hưởng thụ hoa tươi cùng tiếng vỗ tay đồng thời, Ôn Sóc những ngày qua cũng vẫn luôn đang suy nghĩ, ghi danh trường học nào cái nào chuyên nghiệp. Chủ nhiệm lớp lưu tình hà đã chuyên đến nhà hướng về hần cung cấp mấy cái tương đương lựa chọn tốt, tỷ như ngoại ngữ, pháp luật, tài chính chính sách, chính phủ quản lý chờ chút đứng đầu chuyên nghiệp, nhưng Ôn Sóc nghĩ tới nghĩ lui sau khi, cuối cùng báo một cái khiến tất cả mọi người đều không nghĩ tới ít lưu ý chuyên nghiệp : Kinh thành đại học khảo cổ học hệ.

Ai đều không thể nào hiểu được,

Ôn Sóc vì sao lại lựa chọn cái này chuyên nghiệp, bởi vì hầu như tất cả mọi người đều muốn sau khi tốt nghiệp đại học hoặc là làm công chức làm quan, hoặc là kinh thương, hoặc là học một ít điện tử a tài chính a cái gì, sau khi tốt nghiệp tiến vào cao cấp xí nghiệp công tác.

Khảo cổ chuyên nghiệp tính là gì?

Tương lai làm một cái chuyên nghiệp đào mộ đào mộ khảo cổ nhân viên?

Cái kia có thể có cái gì tiền đồ a?

Vì thế, Lý Cẩm ngừng không ít câu nhàu, nhưng nhĩ tử một phen giải thích, đúng là để không có văn hóa gì cùng tầm mắt nàng, thoáng tiêu tan.

Ôn Sóc đối với mẫu thân nói: "Những năm này ta vẫn kiếm rách nát thu phế phẩm, nghe nói cũng từng trải qua quá nhiều kiếm lậu sự tình, thật là nhiều người không quen biết cái gì gọi là đồ cổ, kết quả đem giá trị mấy trăm ngàn hơn triệu thậm chí giá trị liên thành đồ vật, làm phế phẩm bán tháo hoặc là thẳng thắn cho ném xuống, rất đáng tiếc a? Vì lẽ đó ta quyết định, muốn làm một cái chuyên nghiệp khảo cổ nhân viên, chuyên gia! Bất luận đi đến chỗ nào, đồ cổ loại này đồ vật quét một chút liền có thể nhận ra, giá rẻ thu giá cao ra... Nhà chúng ta điều kiện kinh tế kém, đầu tư buôn bán không hiện thực, chỉ có thể làm loại này một vốn bốn lời sự tình, lại đơn giản còn không đem nguy hiểm, cần trả giá chính là chút kiến thức chuyên nghiệp cùng ánh mắt mà thôi. Còn làm quan... Hay là thôi đi, làm quan cũng là có nguy hiểm, đến thời điểm bằng hữu thân thích để van cầu người làm việc, hỗ trợ lời nói có thể sẽ trái pháp luật phạm kỷ, không giúp lời nói vậy thì là không nói ân tình, quá khó khăn."

Đối với này, Lý Cẩm nghĩ thông suốt sau rất tán thành.

Nhưng nàng không biết, nhĩ tử kê khai khảo cổ học hệ chuyên nghiệp mục đích thật sự, là bất luận người nào đều sẽ không biết tuyệt mật.

Căn cứ lão Hàn đầu lưu lại bút ký nội dung nói, huyền sĩ tu hành chú trọng nhất Âm Dương cân bằng cơ sở này, mà tu hành, rồi lại tất nhiên gặp dẫn đến thân thể sinh cơ càng ngày càng vượng —— người thân thể cơ năng, trời sinh thì có Âm Dương cân bằng, nhưng đối lập ngoại giới tự nhiên mà nói, thân thể sinh cơ toàn thể thuần dương, quá vượng sẽ cùng thiên địa tự nhiên không hợp, mất đi Âm Dương cân bằng, do đó gọi ra thiên nhiên phản phệ, cái này cũng là tại sao từ xưa tới nay trong truyền thuyết thần thoại có cái gọi là "Huyền sĩ độ kiếp" lời giải thích.

Đương nhiên hiện thực tình huống không có trong truyền thuyết thần thoại độ kiếp khuếch đại như vậy đến đáng sợ, nhưng chỉ là cùng thiên địa không hợp, trong cuộc sống mỗi thời mỗi khắc đều toàn thân không thoải mái, khó chịu, thậm chí sống không bằng chết, liền đủ để làm người tan vỡ.

Mà người, lại có nam dương phân chia...

Trong này Âm Dương chung sức môn đạo, dăm ba câu khó có thể nói hết, tạm thời không nhắc tới.

Lại nói huyền sĩ tu hành, từ xưa thì có tìm động thiên phúc địa chỗ quen thuộc, nguyên nhân chính là ở động thiên phúc địa linh khí hội tụ nồng nặc, ở trong đó tu hành cùng thiên địa tương tham, được linh khí dung hợp hiệp thông, năm rộng tháng dài, lại có thêm huyền pháp tham trợ, liền cùng tự nhiên kết hợp lại.

Chính là đạo pháp tự nhiên, có lời là thiên nhân hợp nhất.

Nhưng động thiên phúc địa biết bao khó tìm, xã hội bây giờ lại có ai người nhận được như vậy cô độc cô quạnh lạnh tu hành sinh hoạt? Còn nữa, vì là tu hành mở rộng sinh mệnh độ dài, nhưng không có sinh mệnh độ dày cùng độ rộng, theo Ôn Sóc thực sự là quá vô vị.

Vì lẽ đó, phải khác tìm nó pháp.

Trên thực tế, có thể thay thế nồng nặc thiên địa tự nhiên linh khí dành cho huyền sĩ tu hành sự giúp đỡ, ngoại trừ hiếm thấy thiên tài địa bảo ở ngoài, chỉ có khí âm tà.

Cũng không phải nói khí âm tà chính là tự nhiên linh khí, mà là khí âm tà có thể thông qua phương pháp tu hành, cùng thân thể người tức giận Âm Dương chung sức, do đó sản sinh huyền pháp phản ứng, cùng thiên địa tự nhiên bên trong Ngũ Hành linh khí đụng vào nhau tương tự, đưa đến phòng ngừa xung đột lẫn nhau tác dụng.

Hiện nay thời đại, theo khoa học kỹ thuật cùng công nghiệp mãnh liệt phát triển, nhân loại đặt chân khu vực diện tích càng ngày càng rộng, tương ứng, so với thiên tài địa bảo, động thiên phúc địa nhiều hơn khí âm tà, trên thế gian tồn tại cũng càng ngày càng ít.

Này cùng vật chủng tuyệt diệt tốc độ càng lúc càng nhanh, là một cái đạo lý.

Người bị lão Hàn đầu giáo dục Ôn Sóc, tuy rằng biết rõ cái gọi là động thiên phúc địa tu hành thành tiên cùng độ kiếp loại hình thần thoại truyền thuyết quá mức huyền ảo không thiết thực, nhưng cũng rõ ràng, huyền pháp tự có đạo lý cùng hoạt động hiện thực tác dụng.

Hắn cũng không muốn tương lai gia tài bạc triệu tam thế tứ thế nhĩ tử nữ thành đàn lúc, chính mình thân thể nhưng mỗi thời mỗi khắc thống khổ không thể tả.

Còn có một cái nguyên nhân chính là...

Thật giả lẫn lộn hần, cảm thấy khảo cổ học thất ở toán lý hóa phương diện yêu cầu nên không quá cao, chính mình không dễ như vậy lười.

Vì lẽ đó nhiều năm qua nuôi thành phòng ngừa chu đáo quen thuộc, để hắn quyết định kê khai khảo cổ học hệ chuyên nghiệp, tương lai làm một tên chính quy chuyên nghiệp khảo cổ nhân viên, có thể hợp lý hợp pháp địa thường thường tiếp xúc khí âm tà dồi dào đồ cổ, còn có thể thường thường tiến vào khí âm tà nồng nặc trong Cổ Mộ đi bộ, thu thập một ít về nhà tu hành, hoặc là dùng cho phương pháp vân vân.

Cũng chơi rất vui nhĩ.

Cho tới học cái này chuyên nghiệp tương lai có thể hay không kiếm được tiền...

Thuở nhỏ trà trộn tiên nhân kiều lớn lên Ôn Sóc căn bản không phát sầu, châm ngôn nói "Thời loạn lạc hoàng kim, thịnh thế đồ cổ." Đầu hần mẹ làm

khảo cổ hơn nữa còn chuyên nghiệp, tùy tiện dằn vặt vài món đồ cổ, liền đủ sành ăn thật trụ thật vọt!

Lại nói, chính mình trên người chịu huyền pháp, lại không giống lão Hàn đầu như vậy xui xẻo địa gặp gỡ đặc thù thời kỳ lịch sử, tương lai tháng ngày quá không được...

Đều hấn mẹ có lỗi với chính mình này hơn 200 cân thật!

Kê khai chỉ nguyện ngày thứ hai, Ôn Sóc ý thức được chính mình tất yếu tiếp tục ra ngoài thu phế phẩm, vừa đến tiền món đồ này tự nhiên là càng nhiều càng tốt, hai mà, nếu như có khen thưởng cùng trợ cấp kim sau khi, liền không nữa thu phế phẩm, sẽ bị mấy người ngầm nói lời dèm pha.

Vì lẽ đó dù cho chính là làm đáng vẽ, cũng phải đến thu phế phẩm.

Đạp chiếc kia cũ nát ba vòng ra tiểu khu thời điểm, Ôn Sóc không nhận được ở bên trong tâm cảm khái: "Làm danh nhân, thật mệt!"

Mới ra tiểu khu, hấn liền bị dương Thang quán Dương lão bản cho hoán ở.

Dương lão bản từ trong cửa hàng xách đi ra một đồng giấy vụn và lì, phế đồ uống bình, cùng với một ít thanh sắt, thép loại hình sắt vụn, một mạch tất cả đều ném vào Ôn Sóc ba vòng trong thùng xe sau, nói: "Không dùng qua cân, đều bạch đưa cho người rồi!"

"Nha, ngài đây là làm gì?" Ôn Sóc có chút lo sợ tất mệt mặt mày.

"Ta không phải người giàu có, không nỡ cho người quyền tiền, điểm ấy hơi nhỏ tiện nghi còn không nỡ đưa a?" Dương lão bản vui cười hơn hờ địa vỗ vỗ Ôn Sóc đầu vai, phát tay một cái ra hiệu hấn rồi đi: "Đi đi, bận bịu người đi."

Bên cạnh tạp hóa nhỏ thiếu phụ nghe đi ra bên ngoài Ôn Sóc cùng Dương lão bản tiếng nói chuyện, cũng gấp bận bịu đi ra chào hỏi: "Tiểu sóc, trước tiên đừng đi a, ta nơi này còn tích góp chút phế phẩm đây, tới lấy đi, ở trong cửa hàng quái diện tích mới..."

"Ta nơi này cũng có!" Bên cạnh cửa hàng phản ứng ông chủ hô.

"Ta nơi này..." Tu xe đạp lão Hứa mĩa mai cười nói: "Ta nơi này không có gì, oa, sau đó bù thai tu xe đạp tất cả đều miễn phí."

Bông phường xướng tiểu khu dựng thành vào ở thời gian so sánh lâu, hơn nữa chỉ có ba tòa nhà, vì lẽ đó nơi này lão hộ gia đình, bên ngoài cửa hàng ông chủ, lẫn nhau trong lúc đó đều rất quen, liền dường như nông thôn quê nhà láng giềng. Mọi người đều là nhìn Ôn Sóc lớn lên, hơn nữa cũng đều hiểu rất rõ cái này tiểu tử nghèo, bình lúc mặc dù khá có chút miệng lưỡi tron tru không thận trọng đáng vẽ, nhưng gặp phải nhà ai cần cần giúp đỡ lúc, đều sẽ chủ động tiến lên phụ một tay, gặp mặt cũng hầu như là nhiệt tình chào hỏi, thúc thúc thăm thăm đại bá đại nương đại tỷ đại ca các loại xưng hô treo ở bên mép, để cho đại gia ấn tượng thực tại không sai.

Còn nữa, đều biết gia đình của hấn tình hình, cũng biết đứa nhỏ này thu phế phẩm kiếm rách nát không dễ dàng... Ai còn không điểm nhi lòng thông cảm?

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Làm danh nhân, thật mệt!

Những ngày qua xem tin tức, hoặc là ở láng giềng tán gẫu bên trong biết được Ôn Sóc năm nay thành tích thi vào đại học ưu dị, thành vốn là văn khoa quan trọng nguyên, láng giềng hàng xóm vì hấn cao hứng đồng thời, cũng rất ít có thể nhìn thấy hấn. Bởi vì tiểu tử này mỗi ngày đều chờ ở nhà, cửa lớn không ra công trong không bước, xem cái chưa nhạc đạo đại gia khuê tú tự, thành thật cung kính mà chờ đợi phóng viên phỏng vấn, các ban ngành chính phủ đơn vị lãnh đạo đến đây an ủi cái gì...

Mặt khác, hiện nay còn thuộc về huyện chính phủ đơn vị trực tiếp quản hạt nông mậu thị trường, xét thấy Ôn Sóc thi đại học trạng nguyên thân phận, cũng rất phê Lý Cầm gần nhất có thể không cần xin nghỉ, bất cứ lúc nào có thể không đến mà sẽ không trừ tiền lương đặc quyền.

Liền đại gia tình cờ còn có thể nhìn thấy Lý Cầm đi ra mua thức ăn, nhưng là không chịu nổi Ôn Sóc một mặt.

Khó tránh khỏi gặp có cá biệt không thể chờ đợi được nữa muốn gặp đến Ôn Sóc Lara việc nhà, nhưng lại có chút lòng dạ hẹp hòi hàng xóm, bụng cái giá không đi Ôn Sóc trong nhà, nhưng sẽ ở lên lút cảm giận oán thâm: "Hừ, Lý Cầm cùng Ôn Sóc này hai mẹ con, thực sự là gà mái một khi biến Phượng Hoàng, liền kiêu ngạo đem đuôi vênh đến trên trời, không muốn thấy những này lão các bạn hàng xóm."

Ngày hôm nay nhìn thấy Ôn Sóc lại ăn mặc quần áo cũ mang mũ rom, đập ba vòng ra ngoài thu phế phẩm, tất cả mọi người lập tức đem trước đối với Ôn Sóc thành kiến, quảng đến lên chín tầng mây.

Ôn Sóc, biến không được!

Gần nhất hần không ra khỏi cửa cũng là thân bất do kỷ, có thể lý giải mà.

Hiếm thấy nhìn thấy cái này mắt thấy lớn lên, bây giờ thành thi đại học quan trọng nguyên, lên TV tin tức danh nhân, vừa vặn lại là chính mình hàng xóm, vẫn là cái kia cần khổ thiện lương con ngoan, tiểu mập mập, các bạn hàng xóm ai có thể không thích?

Hết sức tích góp nhiều ngày phế phẩm, một mạch tất cả đều cho Ôn Sóc lấy ra.

Đại ân không giúp được, tiểu tiện nghi vẫn chưa thể đưa sao?

Thời đại này, còn không hiểu được cái gì gọi là quảng cáo hiệu ứng Ôn Sóc, đột nhiên liền thưởng thức đến danh nhân cùng quảng cáo hiệu ứng mang đến đúng lúc nơi —— ngày hôm nay nguyên bản dự định là, ra tiểu khu cửa lớn đi hướng tây đi, không hề nghĩ rằng bị dương Thang quán ông chủ gọi lại, quẹo phải đứng ở dương Thang cửa quán khẩu, đón lấy liền đã xảy ra là không thể ngăn cản, tiệm này bên trong cho giữ lại phế phẩm, bên kia lại bắt chuyện quá khứ kéo phế phẩm, đường nam còn tịch thu xong, đường bắc môn thị lại có người kêu.

Không bao lâu, Ôn Sóc trên xe ba bánh, liền chất lên núi nhỏ giống như phế phẩm

Thôi, trực tiếp đi phế phẩm trạm thu mua đi!

Ôn Sóc kiểm chế lại nội tâm mà kinh hãi, cùng chư vị hàng xóm lôi kéo một phen việc nhà sau khi, liền chấp tay nói tạ nói gấp lại, đập ba vòng đi về phía nam hoàn đường chạy tới.

Dọc theo con đường này, thỉnh thoảng sẽ có người nhận ra hần, hoặc là lớn tiếng hô hoán, hoặc là đuổi lên trước nhỏ giọng dò hỏi, lại quan sát tỉ mỉ Ôn Sóc vài lần, tò mò cân nhắc cái này gia cảnh bản hàn lại làm việc ngoài giờ nhiều năm thi đại học quan trọng nguyên, là làm sao ăn ra như thế một thân thịt mỡ, có một vị lão thái thái thẳng thắn đưa tay dùng sức nắm một cái Ôn Sóc cánh tay, lại nhìn một hồi hần thịt mỡ, do đó xác nhận cái tên này thịt là thật sự, hơn nữa tuy mập nhưng không phì, rất cứng...

Dưới sự bất đắc dĩ, Ôn Sóc không thể làm gì khác hơn là đem mũ rom đè thấp che khuất hơn một nửa cái khuôn mặt, một bên hưng phấn ở trong nội tâm không ngừng kêu khổ : "Làm danh nhân, thật mệt!"

Từ phế phẩm trạm thu mua đi ra, Ôn Sóc trong túi đã thêm ra hơn 120 đồng tiền. Hầu như hết thấy phế phẩm đều là đại gia tặng không, liền tiền vốn cũng không cần —— ném trái ngon ngọt hần, quyết định không ngừng cố gắng, chỉ lo người khác không nhận ra hần là thi đại học trạng nguyên, thẳng thắn lấy xuống mũ rom, đẩy chói chang nắng nóng ở trên đường cái gỡ bỏ giọng nhi hét to lên : "Thu phế phẩm rồi... Thùng rác bình nhựa bình thủy tinh, đồng nát sắt vụn..."

Thi đại học trạng nguyên tên tuổi quả nhiên không tầm thường, lại chính trực xào đến tối hừng hực thời điểm, Ôn Sóc bộ này trang phục cùng hình tượng có thể nói đã thâm nhập lòng người, này không, bất kể là ở phố lớn ngõ nhỏ, vẫn là ở nơi ở tiểu khu, hần cũng có rất nhanh bị người nhận ra, sau đó nhận ra hần người sẽ đem trong nhà phế phẩm thu dọn đi ra bán cho hần, không có phế phẩm cũng nhiều lắm thiếu tìm ra điểm nhi đến, mà nên làm vị này nghèo khó, cần lao, ưu tú quan trọng nguyên!

Trong đó có rất lớn một nhóm người, đem phế phẩm ném tới trên xe ba bánh sau, đều sẽ không cần tiền...

Nhưng rất rõ ràng,

Tất cả mọi người đều hy vọng có thể nhiều cùng Ôn Sóc nói chuyện một chút. Nhân làm căn bản trên Ôn Sóc ở nơi nào dừng lại, sẽ rất nhanh bị bày người vây quanh, đại gia thân thiện địa lao trên một trận hạp sau khi, Ôn Sóc xe ba bánh cũng là chứa đầy phế phẩm

Rất nhiều người còn đem chính mình đến trường hải tử tử trong nhà đẩy ra ngoài, để bọn họ nhìn chúng ta đông Y huyền kiến quốc tới nay ra người thứ nhất thi đại học trạng nguyên, cố gắng hướng về người ta học tập... Cho tới, Ôn Sóc buổi sáng đều không về nhà ăn cơm, bị một vị cục giáo dục cục phó thê tử mời về nhà làm khách, tiện đường để hần giảng giải một lần sự trưởng thành của mình trải qua cùng học tập kinh nghiệm

Hơn bốn giờ chiều.

Vốn định đến xây thành tiểu khu thu phế phẩm Ôn Sóc, đi tới tiểu khu ngoài cửa lớn lúc, nhưng mệt đến không muốn lại làm việc nhĩ tán gẫu, vì lẽ đó hần không tiến vào tiểu khu, mà là đem ba vòng ngừng đến đối diện đường duyên trên, xuống xe dựa chân tường ngồi xuống nghỉ ngơi.

Sợ bị người nhận ra do đó quấy rầy nghỉ ngơi, hần còn dùng mũ rom che khuất hơn nửa khuôn mặt.

Ngày hôm nay, thực sự là mệt muốn chết rồi.

Liên tục hướng về phế phẩm trạm chạy tám chuyến, bán phế phẩm kiếm lời hơn 700 đồng tiền. Còn có một chút lòng tốt bà lão a di, không nói lời gì hướng về hần trong túi nhét tiền, vừa nãy móc ra những người nhiều nếp nhăn tiền thu dọn một hồi, dĩ nhiên lên đến hơn 900 nguyên.

Thật mà!

Ôn Sóc thật muốn tiếp tục tận dụng mọi thời cơ tàn nhẫn kiếm tiền, có thể dù cho là làm bằng sắt thân thể, cũng giang không được như vậy một nhọc khổ cực.

Hiện tại, hắn chỉ muốn thoáng nghỉ ngơi một lúc sau, về nhà ngủ.

Suy nghĩ, Ôn Sóc không nhận được buồn ngủ đánh tới ngủ gật nhí

Một xe cảnh sát ở xây thành tiểu khu cửa dừng lại, mấy ngày trước đây đã chính thức thăng điều, nhậm chức đồng Y huyện phó cục trưởng cục công an Từ Tông Quân, quay kính xe xuống hướng về bên này ngắm vài lần, hơi một do dự sau, liền xuống xe đi tới, nhắc chân ở Ôn Sóc trên đùi đá một hồi: "Tên mập, bị nhốt liền về nhà ngủ, ở chỗ này làm gì?"

"Đại gia người!" Bị giáo tỉnh Ôn Sóc nổi giận phùng phùng, há mồm liền mắng, nhưng lời vừa ra khỏi miệng liền giật cả mình, thanh âm này quá quen thuộc, trợn khai nhãn vừa nhìn, quả nhiên là Từ Tông Quân, hắn mau mau phui mông một cái đứng dậy, một bên thiên mặt cười hắc hắc nói: "Từ thúc, chào ngài chào ngài, ta này không phải bận bịu sống một ngày một mả, ở đây đánh ngủ gật..."

Từ Tông Quân tức giận hừ một tiếng, suy nghĩ một chút nói rằng: "Đi, đi nhà ta một chuyến, ta có việc bận hỏi người."

"Đi trong nhà?" Ôn Sóc mặt lộ vẻ kinh ngạc.

"Ít nói nhảm, đi!" Từ Tông Quân xoay người trở lại trên xe, lái xe lái vào tiểu khu.

Trong lòng chột dạ Ôn Sóc đương nhiên không vui đi, có thể Từ Tông Quân căn bản không cho hắn từ chối cùng cơ hội giải thích, mắt thấy xe cảnh sát lái vào xây thành tiểu khu, Ôn Sóc khổ não địa lắc lắc đầu, một bên đạp trên ba vòng tiến vào tiểu khu, một bên sợ mất mặt địa cân nhắc, có phải là buổi tối ngày hôm ấy không cần thận lưu lại manh mối gì, bị Từ Tông Quân biết rồi?

Mịa nó!

sẽ không để cho ta bồi hắn một khối pha lê chứ?

Những năm trước đây mua nơi này nhà lúc, Từ Tông Quân người đại lão này thô học người khác lấy thư phòng, nhưng này thư phòng trên căn bản không làm sao trải qua, không ngờ ngày hôm nay, đúng là dùng tới.

Hắn đem Ôn Sóc mang vào thư phòng, khép cửa phòng lại, sau đó ngồi vào bàn học sau, đường đường chính chính không giận tự uy trên khuôn mặt, mang theo phú có thâm ý nụ cười, rồi lại dường như dễ dàng nhìn chăm chăm ngồi ở một người trên ghế sofa thấp thỏm lo âu một mặt lấy lòng về Ôn Sóc.

Trên thực tế, Ôn Sóc là đó ý giả ra bộ này kinh hoảng biểu hiện —— những năm này ra vào đồn công an số lần hơn nhiều, cùng bên trong cảnh sát từ lâu hoà mình hắn, rất rõ ràng hiện tại Từ Tông Quân bải lăm ra một bộ ta cái gì đều rõ ràng, nhưng chính là không nói, chờ chính người thắng thần bàn giao đáng đáp, kỳ thực chính là đơn giản "Bình bất yếm trá"

Mà Ôn Sóc tương kế tựu kế, giả vờ kinh hoảng tư thái, một lúc Từ Tông Quân hỏi cái gì hắn nói cái gì, độ tin cậy dĩ nhiên là cao.

Bởi vì Từ Tông Quân gặp tự tin a.

Chính như Ôn Sóc dự liệu, Từ Tông Quân chính là đang ngoạn nhi kiểu cũ "Bình bất yếm trá", nhưng nội tâm, càng là có một vị cảnh sát thâm niên, lão lính trình sát nhạy cảm khứu giác cùng kín đáo sức phán đoán, do đó xác nhận chính mình suy đoán, hắn là thật sự.

Nguyên bản thi đại học tiết đề một án, báo cáo người đến hiện tại đều là cái mê, ở cục thành phố ngày đó Từ Tông Quân ngủ gà ngủ gật lúc, trong lúc hoảng hốt cảm thấy đêm đó xuất hiện ở tiểu khu đầu tường trong bóng tối, đánh nhà hắn pha lê bóng người, như là Ôn Sóc, cũng vền vện là chợt lóe lên ý nghĩ, hắn căn bản không lại hướng về Ôn Sóc trên người nghĩ. Nhưng bởi vậy đại công cùng nhiều năm tư lịch, do đó thăng nhiệm phụ trách cảnh vụ đồn đốc phương diện cục phó sau khi, hắn tiếp xúc được thi đại học tiết đề án cùng với Bạch Hồng Thăng series vụ án càng nhiều chi tiết nhỏ, đặc biệt là Bạch Hồng Thăng một tên tâm phúc thủ hạ, sai khiến mấy tên côn đồ ở thi đại học ngày đó sáng sớm có ý định gây chuyện, ý đồ trọng thương Ôn Sóc không cho hắn tham gia thi đại học một án.

Căn cứ vân đài đường đồn công an ghi chép, lúc đó nữ đưa người hiềm nghi phạm tội đến đồn công an Lưu gia doanh thôn trưởng thôn Lưu Mậu cùng mọi người, từng đề cập Ôn Sóc đang phát sinh xung đột sau, sáng tỏ báo cho Lưu Mậu cùng, vây đánh hắn ba tên côn đồ, là bị người sai khiến trả thù đã kích, ngăn cản hắn thi đại học.

Bởi vậy không khó phán đoán, Ôn Sóc hắn là sớm liền biết rồi, có người, nói một cách chính xác, là Bạch Hồng Thăng muốn ngăn cản hắn thi đại học.

Căn cứ Bạch Hồng Thăng cùng từ Bạch Kính Triết khẩu cung thuật, chỉ vì lẽ đó muốn sai khiến người đi đánh đập cũng có ý định trọng thương Ôn Sóc, là bởi vì lo lắng Ôn Sóc sẽ ở thi đại học trong lúc, hết sức quấy rối ảnh hưởng Bạch Kính Triết thi đại học. Mà khẩu cung cùng khắp mọi mặt điều tra cũng đều chứng minh, không có ai gặp ngu xuẩn đến đem tin tức này sớm tiết lộ cho Ôn Sóc. Được sai khiến đi vào cổ ý thương tổn Ôn Sóc ba tên côn đồ, ở trong xung đột cũng không có cùng Ôn Sóc làm dù cho một chữ giao lưu.

Như vậy, Ôn Sóc là làm sao sớm biết được, ba người này là đến ngăn cản hắn thi đại học?

Bởi vì hiểu rõ Bạch Kính Triết gia cảnh tình hình, biết Bạch Hồng Thăng người này không dễ trêu, vì lẽ đó cùng Bạch Kính Triết phát sinh xung đột sau khi, Ôn Sóc liền trong lòng có e dè sớm có phòng bị, đoán được?

Cũng có thể lý giải.

Dù sao, Ôn Sóc là cái phi thường thông minh giả dối, làm việc cẩn thận gia hòa.

Nhưng mấy ngày nay xem qua tin tức, biết được Ôn Sóc dĩ nhiên thi 681 phân, trở thành lâm chợ biên giới thi đại học văn khoa trạng nguyên, toàn tỉnh người thứ hai bảng nhãn, Từ Tông Quân ngay lập tức đã nghĩ đến, nửa đêm đánh song báo cáo Bạch Hồng Thăng đánh cấp thi đại học đề thi người, mười có tám, chín Ôn Sóc : Bởi hần tốt nghiệp cùng ngày ở trong trường học cùng Bạch Kính Triết phát sinh xung đột, lo lắng Bạch Kính Triết sẽ làm cha Bạch Hồng Thăng sắp xếp người làm trả thù đã kích, vừa vặn, Ôn Sóc lại biết được Bạch Hồng Thăng đánh cấp thi đại học đề thi này cả kinh thiên bí mật, vì lẽ đó tiên hạ thủ vi cường báo cáo Bạch Hồng Thăng..

Động cơ gây án có!

Hơn nữa Từ Tông Quân phán đoán, Ôn Sóc không chỉ có biết Bạch Hồng Thăng thiết đề, chính hần cũng sớm nhìn thấy những người tiết lộ ra ngoài đề thi cùng với chính xác đáp án. Nếu không thì, lấy Ôn Sóc thành tích học tập, có thể thi 681 phân?

Nói toạc đại thiên đi, Từ Tông Quân đều không tin!

Hần quá giải cái này giả dối lâu linh tiểu mập mập, có cỡ nào khôn nạn!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Cảnh sát thâm niên, cáo già!

Trầm mặc hồi lâu sau, Từ Tông Quân mỉm cười đốt một viên yên, phun ra nuốt vào khói thuốc lạnh nhạt nói : "Tiểu mập mập, không nghĩ tới năm nay thi đại học, người dĩ nhiên thành chúng ta lâm chợ biên giới văn khoa trạng nguyên, thật làm cho ta đại mở tầm mắt, Chúc mừng a!"

"Ai." Ôn Sóc lúng túng gãi đầu một cái, khiêm tốn nói : "Ngài không trả nổi giải ta? Ta có sao nói vậy, người sáng mắt trước mặt không nói tiếng lòng a, ngài đừng nghe TV phỏng vấn tiết mục trên nói hư nói vượn, ta lần này có thể thi ra như thế cao điểm, hoàn toàn quy công cho vận khí... Ngài đoán làm sao? Cuộc thi thời điểm bài thi một phát hạ xuống, ta đều bối rối, trên đời này vẫn còn có chuyện tốt như vậy, hết thầy đề thi hầu như tất cả đều là ta ở ôn tập cùng kiểm tra bên trong gặp được, hơn nữa mỗi một khoa đều là! Thật đáp lại câu kia châm ngôn 'Thời vận đến rồi không khỏi người, gió thổi mũi rom chụp chim cú', nhưng là những câu nói này, ta cũng chỉ có thể ở trước mặt ngài nói, những phóng viên kia phỏng vấn, còn có làm quan đi trong nhà an ủi, cùng với ở trong trường học cùng lão sư, hiệu trưởng bọn họ, ta cũng không thể nói, còn phải giả vờ giả vịt nói lão sư giáo dục nhiều lắm sao cỡ nào được, trường học đối với ta cỡ nào cỡ nào chăm sóc, chính ta nửa năm qua lại là cỡ nào nỗ lực chăm chỉ mất ăn mất ngủ, đương nhiên, chính ta nỗ lực nửa năm đúng là thật sự, hơn nữa đưa đến tính quyết định tác dụng, bằng không, như thế nào gặp vừa vặn ôn tập quá những này đề thi đây?"

"Phi!" Từ Tông Quân nghe Ôn Sóc lại bắt đầu miệng lưỡi trơn tru, liền không nhìn được gắt một cái, tiện đà cười lạnh nói : "Ta chỉ vì lẽ đó đem người gọi đến nhà đến, mà không phải trực tiếp đem người mang bên trong cục đi, kỳ thực là tồn một phần tư tâm, không muốn phá hủy người tiền đồ. Những năm này người cũng không dễ dàng, có thể có tiến vào hàng hiệu đại học học tập cơ hội, rất hiếm có. Nhưng, tại sao người có thể ở đây thứ thi đại học bên trong đạt được như vậy ưu dị thành tích, chân tướng là cái gì? Bạch Hồng Thăng cùng Bạch Kính Triết hai cha con họ sự tình, đến hiện tại còn không kết án a!" Nói tới chỗ này, Từ Tông Quân cố ý dừng lại một chút, nhưng không đợi Ôn Sóc đáp lại, lại nói tiếp : "Cảnh sát liền như vậy điều tra thời gian rất lâu, đã có mặt mày! Ta hiện tại, là huyền cục phó cục công an, trong tay nắm giữ đầy đủ chứng cứ... Nói, không cần ta nói rõ chứ? Nếu như không phải ta còn có phần này tư tâm, liệu lĩnh phạm bao che tội nguy hiểm đem chứng cứ tất cả đều cho chụp xuống, người hiện tại đã bị tóm lên đến rồi."

Ôn Sóc sừng sốt một chút, lộ ra thấp thỏm nhưng nghi hoặc biểu hiện : "Ngài lời này có ý gì?"

"Trong lòng người rõ ràng!"

"Ta không rõ ràng!" Ôn Sóc trừng mắt mắt mạnh miệng nói : "Ta làm sao ta liền muốn bị tóm lên đến? Chứng có gì a? Nha, trước đây ta thành tích học tập giống như vậy, nhà ta cùng, liền đáng đời không thể cuộc thi đến điểm cao, bằng không liền trái pháp luật rồi?"

Từ Tông Quân cũng không tức giận, cười lạnh nói : "Dựa vào chính mình chân thực thực lực thi đi ra điểm, đương nhiên không trái pháp luật, nhưng... Cần phải đề ta đem lời nói rõ ràng ra sao?"

"Đương nhiên phải nói rõ ràng!" Ôn Sóc lúc này phát tác, hấn đứng lên đến nhe răng trợn mắt nổi giận đùng đùng mà nói rằng : "Từ thúc, ta từ trước đến giờ có sao nói vậy, hơn nữa vẫn luôn coi ngươi là làm khách kính trọng bồi, vì lẽ đó ở trước mặt ngài ta là có cái gì nói cái gì, có thể ngài ngày hôm nay nói những này lời nói ẩn giấu sự châm chọc, để ta rất tức giận, cũng làm cho ta rất uất ức! Ngài ngày hôm nay phải thương lượng trực tiếp đem lời nói rõ ràng ra, bằng không, ta, ta... Ta gần nhất nửa năm, vì thi đại học nỗ lực học tập, liền không ngủ quá một lần thật cảm thấy, ta dễ dàng mà ta?"

Nói chuyện, Ôn Sóc ngữ khí ghen ghét, viên mắt ửng hồng cút khỏi hai giọt nhiệt lệ.

Lần này, Từ Tông Quân cũng lại bình tĩnh không được, có chút ruột gan rối bời —— chẳng lẽ, thật oan uổng tiểu tử này?

Có thể đến cùng là trải qua sa trường quân nhân xuất thân, Từ Tông Quân không làm được tại đây cái chính mình mất thấy lớn lên tiểu mập mập trước mặt chịu thua lấy lòng, hấn hừ một tiếng, nói: "Được rồi được rồi, đừng hấn mẹ như là bị người giẫm đuôi tự, hôm nay đem người gọi đến nhà đến, kỳ thực chính là muốn cùng người nói ít chuyện phiếm! Liền tiểu tử ngươi đi vắng cái kia phó đức hạnh, thi đại học 681 phân, hoàn thành làm chợ biên giới văn khoa trạng nguyên, mỗi ngày trên TV, có thể không khiến người ta hoài nghi sao?"

"Vậy cũng không thể nói ta phạm pháp a? !" Ôn Sóc thờ phỉ phò nói rằng.

"Không phạm pháp? !" Từ Tông Quân chẳng muốn lại quanh co lòng vòng.

Nói: "Trong lòng ngươi so với ai khác đều rõ ràng, chỉ có điều ngươi không thừa nhận, người khác cũng thực sự là không lấy được chứng cứ, sự tình kiểu này lại không tiện công bằng địa lấy ra nói thôi. Nói thật với ngươi đi, ta cũng không muốn đem tiểu tử ngươi nắm lên đến, chính là muốn rõ ràng rằng địa nói cho ngươi, cũng đỡ phải ta đem những thứ đồ này mượn ở trong lòng khó chịu..." Nói tới chỗ này, Từ Tông Quân hít sâu một cái yên, không nhanh không chậm mà đem hấn hiện nay nắm giữ đến vụ án chứng cứ, cùng với chính mình suy đoán, suy lý, nói ra.

Một lần nữa ngồi trở lại sofa Ôn Sóc nghe được trong lòng trực thành thích —— bản coi chính mình đủ cẩn thận một chút, không từng muốn, vẫn có lỗ thủng a!

Sau đó lại làm cái gì không thấy được ánh sáng sự, muốn cẩn thận nhiều hơn.

Cũng còn tốt những này đều không đúng cái gì bằng cứ cụ thể, vền vền là Từ Tông Quân cá nhân suy đoán cùng suy đoán thôi, vì lẽ đó nghe xong Từ Tông Quân lời nói sau khi, Ôn Sóc trợn to hai mắt, kinh ngạc nói rằng : "Từ thúc, ngài thật nên đi làm tác gia, trí tưởng tượng dồi dào, hồi hộp suy lý lại cực kỳ kín đáo hợp lý... Thiếu một chút để ta đều hoài nghi mình có lớn như vậy năng lực."

Từ Tông Quân rốt cục không cách nào bình tĩnh, lộ ra thần tình lúng túng.

Bởi vì ở hấn đối với Ôn Sóc hoài nghi do đó làm ra suy đoán bên trong, còn thiếu thiếu một cái cực kì trọng yếu phân đoạn —— Ôn Sóc, là làm sao sớm nhìn thấy đề thi cùng chính xác đáp án. Từ Tông Quân vắt hết óc nghĩ đến rất nhiều loại khả năng tính, cuối cùng đều tự mình lật đổ.

Không thể!

Vì lẽ đó ngày hôm nay đem Ôn Sóc gọi đến nhà đến, kỳ thực càng nhiều nguyên nhân, là Từ Tông Quân hy vọng có thể từ Ôn Sóc nơi này được đáp án.

Bởi vì hấn tin tưởng, phán đoán của chính mình không sai!

Có thể bây giờ nhìn tình huống, là không bất cứ hy vọng nào từ Ôn Sóc trong miệng dụ ra cái gì chân tướng.

Đương nhiên, Từ Tông Quân vẫn chưa hết hy vọng, hấn vẫn là tin chắc phán đoán của chính mình không sai, chỉ có điều... Chính mình trước "Bình bát yếm trà" chiều sổ, ở Ôn Sóc cái này giao hoạt tiểu mập mập trước mặt, rất khó đưa đến tác dụng thôi.

Vì lẽ đó, Từ Tông Quân lộ ra hòa ái mỉm cười, vung vung tay nói rằng : "Quên đi, ngươi không thừa nhận cũng được, ngày hôm nay coi như là tới nhà làm khách nói chuyện phiếm, loáng một cái nhiều năm, tiểu tử ngươi nhưng là ta Thanh Hà đường đồn công an khách quen, bây giờ tốt nghiệp trung học, liền muốn lên đại học, sau đó đại khái cũng sẽ không lại đi bên trong, đương nhiên, ta cũng không ở Thanh Hà đường đồn công an công tác, mới vừa nói qua, ta đã là đông Y huyền cục phó cục công an."

"Chúc mừng Từ thúc thăng chức, ngài phải mời khách a..." Ôn Sóc lông mày khai nhãn cười mà nói rằng.

Từ Tông Quân gật đầu cười, nói: "Phá hoạch Bạch Hồng Thăng một án, tuy rằng thi đại học tiết đề sự kiện không có đối ngoại tuyên truyền, nhưng vẫn là lập công lớn mà. Được rồi, ta mới ra kém trở về, hơi mệt chút, ngày hôm nay liền không ở thêm ngươi."

"Được rồi, tốt đẹp." Ôn Sóc rất thức thời đứng dậy, cúi đầu khom lưng cáo từ : "Từ thúc ngài nghỉ ngơi, ta, ta đi trước rồi..."

Từ Tông Quân đứng dậy đưa tiễn, một bên đi ra ngoài, một bên vỗ nhẹ Ôn Sóc vai, tự hòa ái trường bồi giống như cố gắng Ôn Sóc, nói một ít đến nơi khác lên đại học sau khi, muốn không ngừng cố gắng loại hình lời nói. Ôn Sóc cũng là không điểm dứt đầu phụ họa xưng phải, khiêm tốn tiếp thu Từ cục phó giáo dục... Tương đương hài hòa ấm áp tình cảnh.

Ra cửa, Ôn Sóc còn cẩn thận mỗi bước đi địa khách khí.

Từ Tông Quân mỉm cười xua tay : "Ôn Sóc, quay đầu lại ta mời ngài ăn cơm."

"Ai ai!" Ôn Sóc thụ sủng nhược kinh, trong lòng trực thành thích —— chính là sự ra khác thường tất có yêu, Từ Tông Quân mời hắn ăn cơm, quá khác thường rồi!

"Dù sao, ta có thể lập lớn như vậy công, vẫn là bái ngươì ban tặng đây." Từ Tông Quân ý cười rất sâu.

"Ngài lời này nói..." Ôn Sóc bĩu môi cười mỉa, trong lòng căng thẳng sau khi, khó tránh khỏi âm thầm oán thầm Từ Tông Quân, cái này cảnh sát thâm niên thực sự là khó chơi, không dễ yên không còn... Trả lại hắn mẹ biết là bái tiểu gia ban tặng lập xuống đại công a?

Quả thực là vong ân phụ nghĩa.

Đột nhiên, Ôn Sóc trong đầu linh quang lóe lên, nghĩ thầm hỏng rồi, Từ Tông Quân này điều cáo già đạo : Vừa nãy Từ Tông Quân nói về Bạch Hồng Thăng cùng thi đại học tiết đề đại án, tuy rằng nhìn như nói chuyện phiếm, nhưng kì thực, đang thăm dò Ôn Sóc. Bởi vì Bạch Hồng Thăng đại án tuy rằng ở đông Y huyền đã rộng rãi làm người biết, nhưng đánh cắp thi đại học đề thi vụ án, nhưng không có truyền tin, biết chân tướng người khẳng định là đã ít lại càng ít, mà chính mình vừa nãy nghe được Từ Tông Quân giảng giải này một vụ án lúc, nhưng biểu hiện...

Quá hắn mẹ bình tĩnh!

Nghĩ những này, Ôn Sóc bước chân tăng nhanh bạch bạch bạch xuống lầu.

Từ Tông Quân đứng ở cửa, ở trên cao nhìn xuống cười ha hả lại hỏi : "Thành thật mà nói, buổi tối ngày hôm ấy ngươì tại sao một mực lựa chọn tìm ta báo cáo?"

Ôn Sóc dừng bước lại ngửa mặt tức giận nói rằng : "Không tìm ngươì và ta tìm ai?"

"Thằng nhóc! Ngươi bồi lão tử pha lê!"

"Không tiền!"

Ôn Sóc dường như một con biển dị loại cực lớn thỏ, thật nhanh thoan ra đơn nguyên môn, đập trên xe ba bánh bão táp mà đi.

Tuy rằng vừa nãy trúng rồi Từ Tông Quân chiêu, không cần thận lời, nhưng Ôn Sóc nhìn như như chó mất chủ giống như chạy trốn, trên thực tế trong lòng một chút đều không sốt sắng sợ sệt, trái lại có loại thả xuống bao quần áo ung dung cảm, bởi vì lấy hắn đối với Từ Tông Quân hiểu rõ, từ lời nói cùng về mặt, liền chuẩn xác địa phán đoán ra, cảnh sát thâm niên sẽ không thật sự truy cứu việc này.

Lại nói, không có bất kỳ bằng cứ cụ thể, Từ Tông Quân có thể làm sao hắn?

Trời mới biết ngươì biết ta biết...

Để Từ Tông Quân trong lòng không còn muộn, chính mình rõ ràng là ai báo cáo, cũng là được rồi! Đờ phải Từ Tông Quân chui đi vào ngõ cụt, kìm nén một cỗ sức lực cần phải làm cái cháy nhà ra mặt chuột, vạn nhất thật làm cho hắn làm phải hiểu càng nhiều chân tướng, xảy ra đại sự —— tiên nhân trên cầu những ngươì bọn bịp bợm giang hồ thủ đoạn bên trong, thì có "Kéo hoàng đầu ngư, cắt đứt thị tuyến" nói chuyện.

Đổi đầu câu con cá, muốn lúc hẹp lúc tung, có chừng có mực.

Một khi con cá đau đớn, nhất định phải tự mình cắt đứt quan hệ, bằng không đau đớn con cá dễ dàng giận hờn, do đó dốc hết sức không dễ yên không còn.

Hành tẩu giang hồ, tối kỵ dây dưa không rõ.

...

Đang đợi thư thông báo trúng tuyển trong khoảng thời gian này, Ôn Sóc như những năm gần đây vẫn kiên trì như vậy, gió mặc gió, mưa mặc mưa địa đi ra ngoài thu phế phẩm kiếm tiền —— trước đây là sinh hoạt bức bách, bắt buộc đi đi vurun lên hùng mạnh chịu khó kiếm tiền, bây giờ nhưng là bởi vì, bây đặt bên ngoài dường như tự nhiên kiếm được giống như rất dễ dàng kiếm được tiền không đi kiếm, Ôn Sóc sẽ đau lòng!

Nhưng danh nhân cùng quảng cáo hiệu ứng, chung quy là có hạn.

Làm thi đại học quan trọng nguyên danh tiếng quá khứ, TV cùng qua báo chí không còn nhiều lần địa xuất hiện liên quan với hắn đưa tin, mỗi ngày điên cuồng thu lại phế phẩm ngày thật tốt, cũng gần như đến cùng.

Lại nói, nhiều hơn nữa phế phẩm cũng không chịu nổi hắn như thế điên cuồng thu mua.

Nhà ai còn có thể không gián đoạn chế tạo lượng lớn phế phẩm cho hắn giữ lại?

Phế phẩm không thu được nhiều như vậy, bên trong tiểu khu ở ngoài lảng giềng lảng giềng, cũng không còn xem trước mấy thời gian cuồng nhiệt như vậy hiều kỳ cùng hưng phấn, mẩu thân Lý Cẩm mỗi ngày như thường lệ đi nông mậu trên thị trường ban... Liền Ôn Sóc sinh hoạt, liền khôi phục yên lặng như

cũ, bình thường

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Huyền pháp tu hành cơ sở

Thu được kinh thành đại học khảo cổ học hệ thư thông báo trúng tuyển ngày thứ hai, từ sáng sớm bắt đầu liền xuống nổi lên tích tí tách lịch mưa nhỏ.

Ôn Sóc một mình ở nhà ôn tập một lúc bài tập, cảm giác thấy hơi mệt mỏi, liền khoan chân ngồi ở trên cái băng nhắm mắt tu hành, thử nghiệm tiến vào kỳ ảo trạng thái nhập định —— hẳn mỗi ngày buổi tối đều sẽ kiên trì đả tọa tu hành, nhưng trước sau không làm được ở kỳ ảo trạng thái nhập định dưới, dùng linh hoạt ý thức cảm ứng trong cơ thể khí thể gọn sóng.

Có lúc khó tránh khỏi gặp buồn bực, sinh hờn dỗi : "Lão Hàn đầu bút ký bên trong, tại sao không tế thuật nên làm như thế nào đến."

Nhưng sinh xong khí, hẳn vẫn là sẽ tiếp tục thử nghiệm. Thực sự là không làm được kỳ ảo nhập định cùng ý thức cảm ứng cùng tồn tại, hẳn trở về muốn lão Hàn đầu trước đây tự thân dạy dỗ một ít huyền pháp tri thức, hoặc là đi phân tích mấy lần phương pháp tỉ mỉ trải qua, tổng kết kinh nghiệm.

Không cảm ứng được trong cơ thể khí thể gọn sóng, liền không cách nào thể sát kinh lạc cùng ba Hồn Ngũ dơ lục phủ bảy phách bên trong chân khí sinh thành cùng vận hành, không cách nào thể sát nhìn phía trong, liền không làm được đề cao chân khí cũng dẫn dắt chân khí tồn trữ với Trung Khu phách, cũng chính là cái gọi là trong đan điền. Mà không thể tồn trữ có đủ nhiều chân khí, liền rất khó phương pháp, bởi vì phương pháp, trên bản chất chính là dùng hư vô ý niệm, pháp chú cùng giữa trạng thái hư vô chân khí cùng phối hợp, lấy chân khí xuất thể sau khi, khóa ý niệm trạng thái trong nháy mắt cùng thiên địa linh khí xung kích, gọi ra tự nhiên Ngũ Hành gọn sóng, do đó sản sinh các loại siêu tự nhiên hiện tượng.

Nếu muốn xung kích thiên địa linh khí, thay đổi tự nhiên Ngũ Hành cân bằng trạng thái do đó xuất hiện gọn sóng, như vậy, liền cần đầy đủ chân khí. Càng là thời gian dài phương pháp, hoặc là phương pháp càng tinh diệu cao thâm, đối với chân khí nhu cầu đo thì càng nhiều.

Nhưng mà, lão Hàn đầu nhưng có thể khi còn sống phương pháp, chết rồi giao cho Ôn Sóc một chút chân khí sử dụng, pháp chú cùng bùa chú có thể để Ôn Sóc có thể mượn khí âm tà phương pháp...

Về phần tại sao có thể sử dụng lão Hàn đầu chân khí phương pháp, Ôn Sóc chính mình cũng hồ đồ.

Trong này, lại có cái gì chỗ vi diệu?

Ôn Sóc phân tích, nếu ngoại tại chân khí có thể dùng với phương pháp, mà phương pháp bản chất lại là chân khí trong cơ thể hướng ra phía ngoài toả ra, nói rõ giữa hai người tất nhiên là có một loại nào đó hỗ trợ lẫn nhau liên hệ, chỉ phải hiểu rõ điểm này, cố gắng, liền có thể cảm ứng được khí thể gọn sóng.

Lấy này phân tích làm trụ cột, Ôn Sóc mấy ngày nay đã tọa tu hành lúc, mình tưởng cùng cảm ứng thì có sáng tỏ điểm xuất phát.

Nhiều lần thử nghiệm không có kết quả.

Lúc, hơn 10h sáng chung.

Bởi vì mở ra cửa sổ, bên ngoài trời mưa duyên cớ, trong phòng oi bức tuy nhiên đã bị cảm giác mát mẻ xua tan, nhưng cũng có thêm chút thẩm lương ẩm ướt cảm giác.

Vẫn không cảm ứng được khí thể Ôn Sóc, ở mạnh mẽ nhập định mình tưởng trong quá trình vừa sinh ra khí nộ oán hận lúc, bên ngoài thân cảm thụ trong không khí ẩm ướt, để hẳn bỗng nhiên có hiểu, có thể, chính mình dĩ vãng tu hành cảm ứng, từ trên căn bản ra gốc rễ.

Cảm ứng khí thể, không nên xoắn xuýt ở trong cơ thể, mà là từ bên ngoài thân bắt đầu cảm ứng.

Nếu như vậy, liền có thể giải thích thông, tại sao lão Hàn đầu có thể tặng cho chân khí của hắn phương pháp, tại sao có thể mượn khí âm tà phương pháp.

Bởi vì này hai loại khí, đều ở bên ngoài thân bám vào, không cần từ trong cơ thể đột nhiên xuất hiện, liền lưu ý niệm cùng pháp chú, bùa chú ảnh hưởng, lẫn nhau sản sinh tinh diệu cảm ứng, sẽ cùng thiên địa tự nhiên bên trong Ngũ Hành linh khí tương tham, cuối cùng hình thành huyền pháp.

Nghĩ tới đây, Ôn Sóc đề xuống trong lòng bay lên hưng phấn hi vọng, thử nghiệm đi một chút linh hội da thịt cùng không khí tiếp xúc lúc, loại kia dĩ vãng căn bản sẽ không lưu ý vì điều cảm giác.

Khoảng thời gian này kiên trì tu hành, tuy rằng không thể đạt thành minh tướng kỳ ảo trạng thái nhập định, không thể cảm ứng được trong cơ thể khí thể gọn sóng, nhưng là để Ôn Sóc càng giữ được bình tĩnh, ý thức càng nhạy cảm, giờ khắc này có cảm ứng mục tiêu, ý thức liền chuẩn xác địa đến bên ngoài thân da thịt, đầu tiên là từ tay bộ bắt đầu, lại đến cổ tay, cánh tay, cái cổ...

Cảm ứng được!

Là khí thể, bên ngoài thân có khí thể, do bên trong thân thể một cách tự nhiên sinh thành khí thể, ở bên ngoài thân cùng không khí sản sinh nhỏ bé, không dễ bị nhận ra được tác dụng lực, lại như là từng viên một nhỏ nhỏ bọt khí, từ chân lông bên trong tuôn ra sau khi, bám vào bên ngoài thân,

Cùng không khí tiếp xúc liền rất vui sướng vỡ tan, phụt lên ra điểm điểm chân khí, tiện đà tản đi, lại có bọt khí sinh ra.

Cùng lúc đó, quay chung quanh chân lông da thịt, nhưng gặp theo chân lông thò ra bong bóng cùng vỡ tan lúc một tấm một thi, rút lấy không khí thấm nhuận.

Đây là cái gì hiện tượng?

Ôn Sóc nội tâm tràn ngập hiếu kỳ cùng mừng rỡ, ý thức tuần bên ngoài thân kỳ diệu hiện tượng, tìm căn nguyên tổ nguyên, một cách tự nhiên mà nhận ra được vô số dựa vào mao mạch mạch máu bên, hầu như là song song tế mạch, tiếp tục tra xét, liền tới đến kỳ kinh bát mạch phân cảnh trên.

Không biết qua bao lâu, cửa phía ngoài tòa tiếng vang lên lúc, Ôn Sóc đều không có một chút nào phát hiện, mãi đến tận mẫu thân hoán tên của hắn đẩy cửa đi vào, Ôn Sóc mới rộng mở từ trong nhập định tỉnh lại.

"Sóc, ngươi đây là đang làm gì?" Lý Cầm nhìn khoanh chân ngồi ở trên ghế, thân thể ưỡn lên đến mức thẳng tắp, hai bàn tay tâm hướng lên trên rất tự nhiên đặt ở trên đầu gối Ôn Sóc, không nhận được lòng sinh kinh ngạc, đôi mi thanh tú hơi nhú lộ ra một vết lo lắng.

Ôn Sóc ngớ ngẩn, suy nghĩ nhanh chóng xoay một cái, nhếch miệng cười nói: "Không có chuyện gì, vừa nãy đang suy nghĩ một ít khảo cổ tri thức."

"Cái kia như ngươi vậy như là đã tọa tự..." Lý Cầm càng cảm thấy kỳ quái.

"Mẹ, ngài là không biết." Ôn Sóc bịa chuyện nói: "Khảo cổ tiếp xúc chính là cái gì? Cổ mộ a! Ta nghe nói, toàn thế giới đến nay phát hiện rất nhiều trong Cổ Mộ thấy khô, chính là chết rồi không mục nát, thi thể còn hoàn hảo không chút tổn hại bảo lưu, chỉ là thành thịt khô đáng悼. Trong đó có thiếu bộ phận thi thể, không phải nằm thẳng, mà là lấy rất tự nhiên hình thái ngồi, ngài nói, có không có khả năng người chết chính là cố ý chính mình ngồi chết? Như vậy, ở lúc sắp chết, hắn ngồi chờ chết, trong lòng gặp nghĩ cái gì? Thân thể có thể kiên trì được sao?"

Lý Cầm nghe được phía sau lưng phát lạnh, vội vã không nhận được phát tay đánh gãy nhĩ từ trần thuật: "Chớ có nói hươu nói vượn, cả ngày cần nhắc những này làm gì?"

"Khảo cổ mà..."

"Khảo cổ nếu như đi học những thứ đồ này, cái kia, vậy ngươi vẫn là đừng học." Lý Cầm rõ ràng đối với sự tình kiểu này rất kiêng kỵ.

"Mẹ, đây là học vấn!"

"Ngược lại ở nhà không thể nói những này! Gầm gừ gừ gừ quá đáng sợ..." Lý Cầm lâu bầu quay đầu đi ra ngoài.

Ôn Sóc thở phào nhẹ nhõm, sau đó tu hành có thể phải chú ý điểm nhi.

Có điều hồi tưởng vừa nãy chính mình tu hành quá trình, hắn nhất thời trở nên hưng phấn —— này, chính là nhập định không linh trạng thái dưới, đối với trong cơ thể khí thể cảm ứng. Nhập định kỳ ảo, cũng không phải là ý thức thật sự nên cái gì đều không nghĩ, mà là hoàn toàn chìm đắm ở đối với khí thể cảm ứng bên trong, do đó đạt đến vong ngã, quên mất ngoại tại tất cả, vô hi vô bi vô tình cảm nhận tổ trạng thái.

Cũng bởi vậy, Ôn Sóc phán đoán trong truyền thuyết những người nhập định mấy ngày, mấy tháng thậm chí mấy năm, bế quan tiềm tu đắc đạo cao nhân, cũng không phải là trong đầu cái gì đều không nghĩ, mà là ở một loại chính hắn hi vọng đạt đến cảnh giới bên trong suy nghĩ, tinh thần chu du, do đó quên mất thời gian cùng tất cả.

Nhưng ngày hôm nay tu hành, cũng chỉ có một chút thu hoạch.

Chân khí làm sao sản sinh, làm sao gặp ở trong người kinh lạc cùng ba Hồn Ngũ dơ lục phủ bảy phách bên trong vận hành, quy luật vận hành làm sao, thế nào tồn trữ? Chân khí thì tại sao sẽ không ngừng sản sinh rồi lại không nhiều, nếu như là trôi qua ở bên ngoài thân ở ngoài tự nhiên bên trong, như vậy, chân khí cùng thiên nhiên Thiên Địa Ngũ Hành linh khí trong lúc đó, lại có thể nào liên quan...

Ôn Sóc còn không rõ ràng lắm.

Hàn Khắc Hổ ở bút ký bên trong nói, sư phụ dẫn vào cửa tu hành ở cá nhân, huyền pháp càng coi trọng tự thân ngộ tính, sư phụ nói được lại rõ ràng, đồ đệ cũng khả năng đầu óc mơ hồ.

Thời gian ngày lại ngày trôi qua.

Ôn Sóc ra ngoài thu phế phẩm, kiếm rách nát số lần càng ngày càng ít.

Các loại chính phủ trợ cấp kim, học bổng, thêm vào hần thu phế phẩm kiếm rách nát kiếm được tiền, trong nhà hiện tại đã có sắp tới hai vạn nguyên tiền dư, đầy đủ hần năm thứ nhất lên đại học hết thầy chỉ phí. Hơn nữa nhân tính như vậy, có những người thiên thu phế phẩm đường như kiếm tiền giống như trái qua, lại ra ngoài đi mỗi ngày kiếm lời cái hai, ba mươi đồng tiền, Ôn Sóc trong lòng thì có chút bài xích, phiền muộn.

Đương nhiên nguyên nhân chủ yếu nhất là, sắp khai giảng. Hần đầu tiên đến bận bịu học tập, bù đắp chân thực thành tích thiếu hụt, đệ nhị còn phải cần với tu hành cùng đối với huyền pháp phỏng đoán nghiên cứu, thì càng không tâm tư cùng thời gian đi ra ngoài thu phế phẩm kiếm rách nát.

Kiên trì không ngừng tu hành, đã đạt được rất rõ ràng hiệu quả. Nhưng cụ thể tu hành tiến triển là nhanh là chậm, Ôn Sóc liền không rõ ràng. Bởi vì không có bất kỳ so với tham chiếu nhân vật hoặc là sáng tỏ tu hành giai đoạn, hần hoàn toàn là một mình đang lục lợi bên trong tu hành, lĩnh ngộ lão Hàn đầu lưu lại bút ký bên trong giảng giải huyền pháp.

Đối với khí thể cảm ứng, cũng là tu hành cơ sở.

Làm cảm ứng được khí thể, cũng càng lúc càng rõ ràng sau khi, theo lão Hàn đầu ở bút ký bên trong giáo dục, Ôn Sóc bắt đầu có ý thức địa đi sắp xếp bên ngoài thân da thịt tế mạch, cũng nhận biết khí thể tiết ra ngoài cùng nội liễm lúc, cùng ngoại giới tự nhiên Ngũ Hành linh khí trong lúc đó vi diệu dung vào.

Đây là một cái quen thuộc quá trình.

Bên ngoài thân da thịt tế mạch sắp xếp thông thuận, đối ngoại bộ cảm ứng càng nhạy cảm, làm ngoại bộ thiên địa tự nhiên trong lúc đó Ngũ Hành linh khí hơi có sự dị thường biến hóa, hần liền có thể ngay đầu tiên nhận ra được, cũng làm ra chuẩn bị cùng quyết định, có hay không đi ứng đối loại này dị thường.

Tỷ như :

Một khi phụ cận xuất hiện tà nghiệt dị vật, khí âm tà, cũng chính là người thường nhận thức quỷ, thiên địa tự nhiên trong lúc đó Ngũ Hành linh khí cân bằng trạng thái, sẽ xuất hiện đặc thù biến hóa. Kinh nghiệm phong phú tu vi cao thâm huyền sĩ, có thể dựa vào cảm giác nhạy cảm, trong nháy mắt phán đoán ra tà nghiệt dị vật cụ như, là yêu, là ma, là quái, hoặc là quỷ...

Mà một tên huyền sĩ, nhận biết được tà nghiệt dị vật xuất hiện ở phụ cận, tất nhiên gấp coi tình huống mà định, hoặc là phương pháp trực xuất thậm chí tru diệt tà nghiệt dị vật, hoặc là, không nhìn tà nghiệt dị vật xuất hiện.

Này, lại không thể không đề cập tu hành huyền pháp cơ sở bên trong, một cái khác trọng điểm —— mở Thiên nhãn!

Lúc trước Ôn Sóc có Hàn Khắc Hồ khi còn sống bày xuống trận pháp, chết rồi ở đề trên độ một tia chân khí vì đó sử dụng, trợ hần Thiên nhãn tạm mở, mới có thể nhìn thấy Lưu Mậu cùng ẩn đường trên, cái kia bốn tầng được khí âm tà xâm nhiễm sau sản sinh thanh ngân.

Lần trước ở nhà cũ bên trong lên đàn phương pháp, mượn trận pháp xin mời Hàn Khắc Hồ linh hồn một lần cuối cùng hiện thân sau khi, độ ở Ôn Sóc trên người tầng kia chân khí, cũng tiêu hao hết.

Hiện tại, Ôn Sóc ngoại trừ mượn cuối cùng một viên tiền đồng trên bao bọc khí âm tà, còn có thể nhờ nhỏ phương pháp ở ngoài, ở tình huống bình thường, dù cho là nhận ra được có tà nghiệt dị vật xuất hiện ở phụ cận, cũng không nhìn thấy đến cùng là thứ đồ gì.

Thiên nhãn không ra, lại có thể nào làm huyền sĩ?

Vì lẽ đó, Ôn Sóc đón lấy tu hành trọng điểm, chính là mở ra Thiên nhãn.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Thiên nhãn mở, có việc đến

Mở Thiên nhãn, nghe tới thật giống là rất lợi hại huyền pháp.

Kỳ thực chỉ là so ra thôi, đối với huyền sĩ mà nói, mở Thiên nhãn chỉ là một loại nhất định phải nắm giữ cơ sở huyền pháp.

Mở Thiên nhãn quá trình, là ở cảm ứng được trong cơ thể khí thể, cũng tiến hành rồi bên ngoài thân da thịt tế mạch bước đầu sắp xếp sau khi, thử dẫn dắt chân khí hướng về mắt bộ tụ tập, ở mắt bộ bốn phía tế mạch bên trong, sắp xếp ra càng thông vận hành tế mạch, đồng thời ức chế mắt bộ chân khí tiết ra ngoài tản suất, tâm niệm đến, mắt bộ chân khí tiết ra ngoài chậm lại, ngoại giới tự nhiên Ngũ Hành linh khí thấm nhuần cũng sẽ chậm lại, sẽ ở trước mắt hình thành một chủng loại tự với thấu kính vô hình khí mô, phương pháp người lại như là mang theo đặc thù kính mắt giống như, có thể nhìn thấy người bình thường không nhìn thấy dị thường tồn tại.

Tu hành ban đầu huyền sĩ, do với chân khí trong cơ thể không đủ, ý thức cũng không rất mạnh mẽ, vì lẽ đó Thiên nhãn không thể ở vào bất cứ lúc nào mở ra trạng thái.

Đương nhiên, mặc dù là tu vi thâm hậu như Hàn Khắc Hồ như vậy cao nhân, cũng sẽ không để cho chính mình Thiên nhãn thời khắc mở ra, bởi vì như vậy, gặp thường thường nhìn thấy rất nhiều không hiểu ra sao đồ vật, cũng hiện thực xuất hiện trùng điệp hỗn loạn, chính như hấn ở bút ký bên trong thuật, thời khắc mở ra Thiên nhãn, rất dễ dàng khiến người ta tinh thần thác loạn, cuối cùng trở thành một bệnh thần kinh.

Từ cổ chí kim, có rất nhiều từ lúc sinh ra đã mang theo Thiên nhãn mở ra người, cuối cùng có một ít thật sự thành bệnh thần kinh, còn có gần như tan vỡ sau tự hủy hai mắt, trở thành một biết rất nhiều người thường không cũng biết việc, có câu nói nhòm ngó thiên cơ đoán mệnh người mù.

Ôn Sóc tính cách cẩn thận, vì lẽ đó cũng không có tùy tiện đi thử nghiệm mở Thiên nhãn.

Trải qua mấy lần thử nghiệm, bảo đảm có tuyệt đối nắm điều khiển một lượng nhỏ chân khí, ở mắt bộ bốn phía tế mạch bên trong hoạt động, đồng thời có thể thu thả tựa như cùng ngoại giới tự nhiên Ngũ Hành linh khí tương tác dụng, hấn mới bắt đầu cẩn thận từng li từng tí một mà đi thử mở Thiên nhãn.

Từ một điểm, đến một vòng, Ôn Sóc có thể nói là nom nớp lo sợ như băng mỏng trên giày.

Cũng khó trách hấn gặp như vậy tiểu dục, dù sao không ai chỉ đạo, vừa không có cái gì tận mắt nhìn thấy thành công án lệ, vạn nhất thất bại, dẫn đến con mắt bị thương lời nói

Cái kia trả giá không khỏi quá lớn.

Sáng sớm ngày hôm đó năm giờ.

Khoanh chân ngồi ở đầu giường Ôn Sóc từ trong giấc mộng tỉnh lại, xuống giường đưa lại eo đơn giản hoạt động tứ chi, chuẩn bị như dĩ vãng như vậy đi ra ngoài chạy bộ đánh quyền tập thể hình —— hấn đã thành thói quen ở mỗi đêm tu hành trong quá trình dần dần ngủ, đồng thời bởi vì bên ngoài thân da thịt tế mạch trải qua nhiều lần sắp xếp sau khi, khí thể ra vào càng trôi chảy, vì lẽ đó hoàn toàn không cần lo lắng chân tê dại, thân thể bởi vì thời gian dài đã tọa cứng ngắt, khí huyết không thông, nghỉ ngơi không tốt loại hình tật xấu.

Nghe ngoài cửa sổ có tích tí tách lịch mưa nhỏ thanh, Ôn Sóc chỉ được từ bỏ đi ra ngoài tập thể hình dự định, lần thứ hai ngồi trở lại đến đầu giường khoanh chân tu hành.

Tối mấy ngày gần đây tu hành, ngoại trừ xe nhẹ chạy đường quen địa sắp xếp bên ngoài thân tế mạch, ý thức lại theo chân khí chu du một lần trong cơ thể kinh lạc ở ngoài, hấn cũng có không vội không nóng này, cẩn thận rất nhiều địa dẫn dắt điều khiển điểm điểm chân khí, ở mắt bộ bốn phía tiến hành sắp xếp.

Hiện tại, hấn lại một lần bắt đầu sắp xếp.

Mắt bộ chu vi tế mạch trên căn bản đã hoàn thành rồi sắp xếp thông lạc, là thời điểm thử nghiệm mở ra Thiên nhãn.

Ở vào trạng thái nhập định bên trong Ôn Sóc, đầu đầu vào đây một chút điều khiển một cách tự nhiên đều đều chảy về phía bên ngoài thân, vốn là thật là ít ỏi chân khí, sau đó cẩn thận đến cực điểm địa từ mỗi một nơi chụp tác ra không ít chân khí, hướng về mắt bộ vận động.

Các vị trí cơ thể cùng mắt bộ trong lúc đó tế mạch, kinh lạc, ở tối mấy ngày gần đây tu hành trong quá trình, Ôn Sóc vẫn ở sắp xếp, đã rất thông.

Vì lẽ đó, chân khí không bị bất kỳ cản trở, gần như tự nhiên giống như chảy về phía mắt bộ.

Khi cảm giác được mắt bộ bốn phía chân khí dồi dào, cùng thiên địa tự nhiên Ngũ Hành linh khí có vi diệu tiếp xúc, nhưng cũng không vỡ tan lúc, Ôn Sóc từ trong nhập định thu hồi tâm thần, chậm rãi mở mắt ra, đập vào mắt nơi, tất cả như thường.

Hấn từ từ từ trên giường hạ xuống, tiện đã cảm thấy tầm mắt hơi có chút mơ hồ, rất nhanh thích ứng.

Đi tới phía trước cửa sổ đem rèm cửa sổ kéo dài, Ôn Sóc mở cửa sổ ra hướng về nhìn ra ngoài.

Bên ngoài, nắng sớm sáng choang, mưa phùn như dẹt cù.

Đổi làm bình thường,

Như vậy lúc sáng sớm vũ Cảnh, tự nhiên không có gì hay mới mẻ. Nhưng vào giờ phút này, ở Ôn Sóc trong tầm mắt, màn mưa cùng bên ngoài cây cối,

tiểu khu tường vây, chỗ xa hơn nhà dân, nam hoàn đường, càng xa xăm nông mậu thị trường, ruộng đồng có không như vậy rõ ràng, nhưng những phía liên quan tới tích rất rộng khác biệt.

Bởi vì mưa rơi duyên cớ, trong thiên địa Ngũ Hành linh khí gọn sóng, một cách tự nhiên gặp càng rõ ràng trong suốt, mà đột nhiên một cái nào đó nơi mưa rơi dày đặc một ít, có mặt khắp nơi Ngũ Hành linh khí như từng cái từng cái lưới lớn giống như, gọn sóng biến hóa gặp thoáng lớn một chút, cân bằng nhưng cũng không sẽ bị đánh vỡ, thay đổi. Mà loại này co dẫn gọn sóng, tuy rằng không như vậy rõ ràng. Nhưng Ôn Sóc lần thứ nhất mở Thiên nhãn quan ngoại vật, phi thường cẩn thận, vì lẽ đó những này sóng chấn động bé nhỏ, hết mức xem ở trong mắt.

Bỗng nhiên, hần nhú nhú mây, tầm mắt tuần cảm giác xem hướng tây nam phương hướng.

Chỉ thấy tiểu khu tường vây góc Tây Nam phía trên, gió nhẹ mưa phùn bên trong, ở nắng sớm làm nổi bật dưới, một đạo mờ ảo bóng người ở trong không khí hóa thành vài sợi mềm nhẹ màu đen đường nét, khoan thai trôi qua tường vây, ở giữa không trung như tơ lụa giống như, khi thì vận vẹo, khi thì mở rộng hướng về phía đông nam di động. Dần dần, vài sợi màu đen đường nét bắt đầu biến rộng, biến bạc, mỏng manh

Khoảng chừng mấy phút sau, màu đen đường nét sắp bay ra Ôn Sóc tầm nhìn ở ngoài lúc, bị một trận gió nhẹ mưa phùn xoắn nát, phiêu bay lả tả lại không một tia hình bóng.

Ôn Sóc nhú nhú mây, nhắm mắt đọc thầm pháp chú, đóng Thiên nhãn.

Ngẩn ngừ mở ra Thiên nhãn, lại làm cho hần có hết sức cảm giác mệt mỏi, thật giống như trước mấy thời gian điên cuồng thu lại phế phẩm lúc bận rộn vừa giữa trưa cảm giác.

Hần biết, điều này là bởi vì chân khí trong cơ thể sinh thành tốc độ quá chậm, vừa không có tồn trữ tích lũy, vì lẽ đó phương pháp mở Thiên nhãn, chân khí cơ hồ bị tiêu hao hết, cùng ngoại giới tự nhiên Ngũ Hành linh khí trong lúc đó cân bằng, cũng xuất hiện hỗn loạn, mới gặp cả người như vậy mệt mỏi.

Hần biết, lần này mở Thiên nhãn, thành công.

Vừa nãy nhìn thấy cái kia vài sợi màu đen đường nét, khẳng định là ở hai, ba tiếng trước, phía tây nam cách đó không xa ai trong nhà có người mất —— sinh cơ vừa đứt, dương khí không gặp, âm khí dư âm, bay lả tả ra thân thể, cuối cùng tiêu tan ở trong thiên địa.

Mở Thiên nhãn sau khi thành công vui sướng, cũng không thể tiêu trừ cả người mệt mỏi, vì lẽ đó không ít hưng phấn qua đi, Ôn Sóc thẳng thẩn nằm ngả ở trên giường, rất nhanh tiến vào mộng đẹp.

Vừa cảm giác liền ngủ thẳng giữa trưa.

Mẫu thân tan tầm trở về, ở cửa phòng ngủ ở ngoài gõ cửa hô mấy lần, mới đem hần cho đánh thức.

Bên ngoài, mưa nhỏ sớm ngừng.

Nắng nóng giữa trời.

Lưu gia doanh thôn nam, lân cận tiền nhân kiều phía tây cái kia một loạt môn gian hàng trước, dừng lại một chiếc màu đen Xe Mercedes.

Trên xe xuống hai tên ăn mặc khảo cứu nam tử, một tên trong đó nhìn qua hơn bốn mươi tuổi người đàn ông trung niên, giữ lại bản thốn kiểu tóc, đường đường chính chính mặt chữ quốc "国" trên, đã có rõ ràng nếp nhăn, nhưng lông mày rậm mắt to, khí vũ bất phàm. Một vị khác hơn ba mươi tuổi, chải lên bóng loáng lưng đầu, tay trái mang theo một cái màu đen túi công văn, rất hiển nhiên là người đàn ông trung niên nhân viên tùy tùng.

Tài xế không có xuống xe, này hai vị đứng ở bên đường hướng về tiền nhân trên cầu nhìn mấy lần sau, xoay người nói chuyện tiến vào bên cạnh "Vương đại tỷ quán mì nguội"

Thời gian lúc giữa trưa, trong quán đã có không ít thực khách.

Hai tên rõ ràng thân phận bất phàm người đàn ông trung niên, đi tới ở giữa nhất chéch bên trong góc, tìm trương không tiểu bàn ngồi xuống, muốn hai phân mì nguội, hai cái bánh nướng. Chờ đợi mì nguội cùng bánh nướng lúc, giữ lại bản thốn kiểu tóc người đàn ông trung niên, hỏi bên cạnh chính đang lau bàn bà chủ nói: "Ta nhớ rằng, ngài nhà làm mì nguội có mười mấy năm chứ?"

"Mười ba năm lạc" bà chủ cười ha hả nói rằng: "Ngài ở ta nơi này ăn qua mì nguội sao? Nhìn lạ mắt a."

"Sớm nhất ngài ở lão tiền người kiều đầu cầu bày sạp lúc, ta ăn qua mấy lần." Nam tử mỉm cười nói: "Sau đó a, bất luận đến chỗ nào ăn mì nguội, cũng không bằng ngài nơi này ý vị chính, ăn ngon, vì lẽ đó những năm này, chỉ cần bên người có người đến đông vãn làm việc, ta đều gặp để cho bọn họ tới ngài nơi này, mua một phần mì nguội cho ta sao trở lại"

"Nha, vậy còn là lão khách hàng!" Bà chủ quay đầu hướng về bên trong hô: "Cha hần, hai vị này ông chủ mì nguội số lượng lớn điểm nhĩ!"

"Ai!" Cách pha lê, chính đang thiết mì nguội giản dị hán tử thoải mái đáp một tiếng.

Cái khác ăn mì nguội thực khách, liền đều cười vui vẻ địa đề ý kiến ồn ào, yêu cầu cho bọn họ cũng thêm điểm nhĩ đo.

Có câu nói đến được, như thể thân thích không thể khác biệt chớ mà.

Bản thân kiểu tóc người trung niên, tên là Tề Đức Xương, là Lâm Quan Thị Đức Xương tập đoàn chủ tịch, sớm nhất là làm gỗ chuyện làm ăn, sau đó kinh doanh xưởng đồ gia dụng, mở công ty xây cất, từ xây phòng xâu nhà làm trang trí, đến lúc sau nhận thầu đường sắt, đường cái, cầu nổi xây dựng, hai năm trước lại đầu tư làm tư nhân trường học, vườn trẻ đến trung học cơ sở đầy đủ mọi thứ, liền ngay cả cao trung, đều cùng quốc lập trường học liên hợp. Năm ngoái chưa, hẳn lại bắt đầu đầu tư làm quảng sắt, khai thác đến sơ kỳ đã luyện một con rồng, hậu kỳ luyện thép cùng thành phẩm đã tạo phương diện, cũng ở hai nhà xưởng vào cổ phần

Ở lam chợ biên giới, Tề Đức Xương tuyệt đối là xếp hạng hàng đầu tầng cao nhất nhà giàu.

Chờ mì nguội tới, Tề Đức Xương một bên chọc lấy mì nguội, một bên có vẻ như tùy ý hỏi : "Bà chủ, cùng ngài hỏi thăm một người. Ta nhớ rằng trước đây ở tiền nhân trên cầu, có một vị họ Hàn lão thần tiên thường thường bày quầy hàng, lần này đến làm sao không nhìn thấy?"

"Ngài là nói lão Hàn đầu chứ?" Bà chủ thờ dài, nói: "Chết rồi, gần như có bốn tháng chứ?"

"Há, " Tề Đức Xương run lên, biểu hiện lại không cái gì quá biến hóa lớn, lầu bầu một câu : "Hắn thật giống không có con cái" nói xong, Tề Đức Xương cúi đầu ăn mì nguội, thật giống như thuận miệng nói chuyện phiếm bên trong đề cập một cái không quá quan trọng người, chết rồi, cũng liền chết rồi.

Bà chủ nói: "Đúng đấy, đều nói lão Hàn đầu là đời này phương pháp quá nhiều, ông trời không tha cho, không để hắn mất mù què chân, nhưng là tuyệt hộ."

Ngồi ở Tề Đức Xương đối diện tâm phúc trợ lý kiêm vệ sĩ điền mộc thắng, nhưng là để đùa xuống cười hỏi : "Vương đại tỷ, nghe ngài nói như vậy, cái kia lão Hàn đầu còn là một có thật người có bản lĩnh, có thể về bữa chiều quý, hàng yêu trừ mà?"

"Tin thì có, không tin thì lại không." Bà chủ trong thần sắc toát ra một vệt đồng tình, nói: "Lão Hàn đầu kỳ thực thật đáng thương, ai."

"Vậy hẳn không có con cái, liền tịch thu cái đồ đệ sao?" Điền mộc thắng hỏi.

Bà chủ đang muốn cần hỏi đáp, vừa vặn có mấy cái thực khách lớn tiếng ồn ào đi vào, bà chủ không thể làm gì khác hơn là lộ ra áy náy nụ cười, tiện đà vận vẹo thô phi vòng eo, mặt mày hớn hờ địa nghênh đón bắt chuyện mấy vị ngồi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Cự xin mời

Lúc trước ngắn gọn một phen đối thoại, dẫn tới trong cửa hàng các thực khách không nhìn được tán gẫu nổi lên cùng lão Hàn đầu có liên quan đề tài —— ở chỗ này ăn mì nguội, đại thể là khách quen, có nông mậu thị trường cùng tiền nhân trên cầu tiêu thương phiền, còn có ở trong thị trường làm việc nhi công nhân bốc xếp, buổi trưa ăn phân mì nguội thêm hai bánh nướng, lại uống một chai bia, giải thử đỡ đói, ăn ngon thuận tiện còn không nắc.

"Ai, lão Hàn đầu không phải có cái đồ đệ mà, liền năm nay chúng ta đồng Y huyền thi đại học trạng nguyên Ôn Sóc, khi còn bé thường thường đến tiền nhân trên cầu chơi đùa, lão Hàn đầu dạy hẳn không ít."

"Cái gì a, người ta thi đại học trạng nguyên, có thể học cái này?"

"Chính là, trước đây Ôn Sóc tuổi còn nhỏ không hiểu chuyện, theo lão Hàn đầu mù chơi đùa thôi, mấy năm qua người thấy quá Ôn Sóc đến tiền nhân kiểu sao?"

"Có thể lão Hàn đầu tại sao đem nhà cũ để cho Ôn Sóc?"

"Đúng vậy, nếu như không phải quan hệ thầy trò, dựa vào cái gì đem nhà cũ để cho hắn a, ta xem, người ta ngầm đã sớm đập đầu thấp hương đã lay cửa."

"Nói đến cũng là kỳ quái, Lưu gia doanh đại trưởng thôn lưu lột da, đối với việc này dĩ nhiên không tham ăn, đến miệng một bên thịt mỡ đều không ăn, lại cứ còn chủ động giúp đỡ, đem lão Hàn đầu nhà cũ sang tên đến Ôn Sóc danh nghĩa, vì thế, hẳn còn sớm đem Ôn Sóc hộ khẩu rơi vào Lưu gia doanh. Nghe nói, trước đó vài ngày cái kia nơi nhà cũ sửa chữa tường viện tu sân, lưu trưởng thôn bận bịu trước bận bịu sau địa thu xếp, thật đúng là chăm chú lên a "

"Ha, chuyện này a, người đến xem quan trạng nguyên hán mẹ, bốn mươi tuổi ra mặt người chứ? Xem ra cùng hai mươi bảy hai mươi tám cô dâu nhỏ nhít, cái kia thân điều đáng đáp, chà chà "

"Người là nói, lưu trưởng thôn cùng Lý Cầm?"

"Ta có thể không nói gì!"

"Đừng hán mẹ nói linh tinh!" Một vị thân hình trắng kiện hán tử trườn lên mặt bò quát mắng : "Cẩn thận về nhà nát miệng! Nhiều năm như vậy, ba hương năm dặm người nào không biết người ta Lý Cầm là cái hạng người gì, ở sau lưng nói huyền huyền từ bịa đặt một cái đáng thương quả phụ, con mẹ nó người vẫn đứng là làm được đi ra!" Tinh thần trọng nghĩa mười phần đại hán sau khi nể nặng nề hừ một tiếng, thấy đối phương lúng túng không còn lên tiếng, cũng cảm giác mình có chút quá nóng, liền giải thích : "Ài, ta nhưng là nghe nói, lúc trước lão Hàn đầu sau khi chết, mấy ngày đó Lưu Mậu cùng trong nhà vẫn bất an tỉnh, hơn nửa đêm thường thường kêu cha gọi mẹ, người trong thôn đều nói nhà bọn họ chuyện ma quái, là lão Hàn đầu tìm đến cửa nhít, liền như vậy, lưu lột da mới không thể không chủ động đi tìm Ôn Sóc, hỗ trợ cho Ôn Sóc ngụ lại khải, đem nhà cũ chuyển tới Ôn Sóc danh nghĩa."

Lại một vị hán tử phụ họa nói : "Còn giống như thực sự là có chuyện như vậy, cái kia hai ngày có thôn dân từng nhìn thấy, Lưu Mậu cùng lái xe gắn máy xin mời Ôn Sóc đi tới gia đình hán, cũng đi qua cái kia nhà cũ, còn đi đề trên cho lão Hàn trên đầu phần đây."

"Cũng không dám nói lung tung!" Bên cạnh một tên nam tử xuýt tiếng nói, một bên cảnh giác nhìn ra phía ngoài xem.

Trong phòng, lập tức yên tĩnh lại.

Tất cả mọi người đều cẩn thận địa chung quanh nhìn, tựa hồ thật sợ sệt là Lưu Mậu cùng đến rồi.

Nghe qua vừa nãy mọi người nghị luận sau, Điền Mộc Thắng chú ý tới, nhìn như không nói một lời chỉ lo cúi đầu ăn mì nguội Tề Đức Xương, lông mày rậm hơi nhíu, dường như đang suy nghĩ gì, mà ăn mì nguội cùng bánh nướng tốc độ, nhưng là nhanh hơn rất nhiều.

Sau khi ăn xong trở lại trên xe, Tề Đức Xương thở dài, phân phó nói : "Nếu Hàn Khắc Hồ đi về cõi tiên, mộc thắng, người đi chứng thực một hồi, Ôn Sóc có phải là Hàn Khắc Hồ đồ đệ. Nếu như là thật, xin mời hán đến thử xem nha đúng rồi, Ôn Sóc nhưng là thi đại học quan trạng nguyên, người chú ý một hồi ảnh hưởng, mặc dù hán thực sự là lão Hàn đầu đồ đệ, cũng không nhất định đồng ý thừa nhận."

"Được rồi." Điền Mộc Thắng lên tiếng trả lời.

"Công ty sự tình còn nhiều, ta đi về trước."

"Ngài yên tâm, ta gấp mau chóng cho ngài tin tức." Điền Mộc Thắng đẩy cửa xe ra xuống xe, nhìn theo Xe Mercedes sử cách sau, xoay người hướng về Lưu gia doanh trong thôn đi đến.

Buổi chiều nhanh hai giờ đồng hồ lúc, Lý Cầm đi làm.

Ôn Sóc mới vừa đem cửa phòng ngủ khóa trái, chuẩn bị tiến một bước tu hành, cũng cố buổi sáng mở Thiên nhãn lúc, mắt bộ tế mạch sắp xếp trạng thái, liền nghe đến bên ngoài có người gõ cửa.

Hán chỉ được ra đi mở cửa,

Còn tưởng rằng mẫu thân quên mang đồ vật. Không hề nghĩ rằng mở cửa phòng, đã thấy Lưu Mậu cùng mặt tươi cười địa đứng ở ngoài cửa, bên cạnh hán, theo một vị sơ lưng đầu, ăn mặc áo sơ mi trắng hắc quần tây giày da đen, mặt mỉm cười nam tử.

"Lưu trưởng thôn, có chuyện gì không?" Ôn Sóc cau mày hỏi —— tuy rằng khoảng thời gian này tới nay, Lưu Mậu cùng biểu hiện tương đối tốt, không chỉ chủ động giúp hán đánh nhau thoát vây, cũng tiền, được phỏng vấn lúc lại thể Ôn Sóc giải thích rất nhiều, nhưng Ôn Sóc vẫn là không muốn cùng cái này danh xứng với thực thôn bá tiếp xúc nhiều, đánh nội tâm bên trong căm ghét.

"Tiểu sóc, ta giới thiệu cho người một hồi" Lưu Mậu cùng đầy mặt vẻ cung kính, nói: "Vị này chính là Lâm Quan Thị Đức Xương tập đoàn chủ tịch trợ lý, phó tổng kinh lý Điền Mộc Thắng Điền tổng, hán mộ danh đến đây, muốn ta hỗ trợ dẫn tiến, bá phỏng năm nay chúng ta lâm chợ biên giới thi đại học quan trạng nguyên."

"Ồ." Ôn Sóc vội vàng chủ động cùng Điền Mộc Thắng nắm tay, một bên lễ phép mời nói: "Mời đến, mời đến."

Đến phòng khách sau khi ngồi xuống, Ôn Sóc vội vàng pha trà rót nước.

"Chính người ở nhà?" Điền Mộc Thắng dường như tùy ý hỏi.

"Hừm, mẹ ta mới vừa đi làm." Ôn Sóc pha được rồi nước trà, liền kéo qua một cái ghế ngồi ở Điền Mộc Thắng đối diện. Trong lòng, dĩ nhiên có một chút hưng phấn cùng mong đợi —— bản coi chính mình thi đại học quan trạng nguyên danh tiếng đã qua, không từng muốn sắp khai giảng, lại có người đến nhà bá phỏng đương nhiên là đưa tiền rồi.

Đức Xương tập đoàn?

Nghe tới thật giống rất lợi hại đáng về, gấp cho bao nhiêu tiền?

Điền Mộc Thắng từ lâu cân nhắc đến Ôn Sóc chính mình ở nhà nói chuyện thuận tiện, cho nên mới phải kéo dài đến hai giờ đồng hồ, để Luru Mậu cùng dẫn hắn đến.

"Ôn Sóc." Điền Mộc Thắng mỉm cười hỏi : "Ta nghe nói, ngươi cũng không chỉ là thi đại học quan trọng nguyên, lên lút còn có một cái không muốn người biết thân phận, đại giấu ở đây, vẫn luôn ở tiên nhân trên cầu bày sạp lão thần tiên Hàn Khắc Hồ, là sư phụ của ngươi, đúng không?"

"Hả?" Ôn Sóc run lên, cau mày nhìn về phía Luru Mậu cùng.

Luru Mậu cùng nhất thời há hốc mồm, làm chú ý tới Ôn Sóc ánh mắt nhìn sang lúc, hắn lập tức biểu hiện sốt sắng mà đứng lên, lắc đầu xua tay mà nói rằng : "Sóc, ta có thể không nói gì a này không phải ta nói, ai, Điền tông làm sao ngươi biết?"

Điền Mộc Thắng mỉm cười, trong ánh mắt lộ ra một vệt sắc mặt vui mừng.

Ôn Sóc hận không thể đại tát tai đánh Luru Mậu cùng, thẳng ngu này a! Con mẹ nó ngươi nếu không nói, liền làm bộ không biết a!

Biểu hiện như vậy, chẳng phải là nơi đây không bạc 300 dặm sao?

Luru Mậu cùng vội vàng từng giải thích sau khi, cũng bỗng nhiên ý thức được chính mình làm chuyện ngu xuẩn, mau mau ngồi xuống hướng về Điền Mộc Thắng bên cạnh tập hợp tập hợp, mắt bò mới lo làm chuông địa mĩa mai cười nói : "Điền tông, chuyện này cũng không thể nói lung tung, Ôn Sóc là năm nay thi đại học quan trọng nguyên, thành tích học tập đỉnh cao, chỗ nào có thể là lão Hàn đầu đồ đệ, học những người mê tín đồ vật nhỉ?"

Ôn Sóc bắt đầu đi lắc đầu, Luru Mậu cùng a Luru Mậu cùng, ngu đến mức nhà!

Càng miêu càng hắc!

Hắn chỉ được cười khổ nói : "Điền tông, ta không biết ngài cùng lão Hàn đầu là quan hệ gì, nhưng ta không phải là lão Hàn đầu đồ đệ. Trước đây nhỏ tuổi, thường thường chạy đến tiên nhân trên cầu chơi đùa, lão Hàn đầu đúng là đã dạy ta về bùa niệm chú có điều lên cao trung sau đó, nói một cách chính xác, là từ lớp 9 bắt đầu, ta liền không nữa đi tiên nhân kiêu, cũng rõ ràng những người mê tín đồ vật không có một chút tác dụng nào, vì lẽ đó vẫn luôn không có lại học, cho tới bây giờ cũng quên đến không còn một mống."

Điền Mộc Thắng vung vung tay, móc ra nhuyễn Trung Hoa thuốc lá đốt một viên, thần tình lạnh nhạt mà nói rằng : "Nói tóm tắt đi, tập đoàn ở thanh bình huyện song nữ sơn khu mỏ quặng, gần đây phát sinh liên tiếp chuyện kỳ cô quái. Lần này đến đông vãn, vốn muốn mời sư phụ ngươi Hàn Khắc Hồ đi một chuyến, không nghĩ tới hắn đã không ở. Không thể làm gì khác hơn là tìm đến ngươi đi song nữ sơn khu mỏ quặng lên đàn phương pháp. Đường nhiên, sau khi chuyện thành công, gấp dành cho ngươi phong phú thù lao."

Ôn Sóc từ trước đến giờ có sao nói vậy, cũng yêu thích thẳng thắn không phỉ lời, nhưng hiện tại, Điền Mộc Thắng thẳng thắn thoải mái có chút

Nói như thế nào đây?

Bá đạo một chút.

Đúng là để Ôn Sóc trong lúc nhất thời có chút khó có thể thích ứng, cảm giác rất không thoải mái.

Vì lẽ đó hắn lắc đầu một cái nói rằng : "Điền tông, ta không phải lão Hàn đầu đồ đệ, cũng sẽ không lên đàn phương pháp, ngài vẫn là mời cao minh khác đi."

"Ta biết ngươi lo lắng, cũng có thể hiểu được, dù sao cũng là thi đại học quan trọng nguyên mà, làm những này mê tín sự tình, khó tránh khỏi gặp lo lắng bị người chê cười." Điền Mộc Thắng mỉm cười, một bên từ bên người mang theo túi công văn bên trong lấy ra một cái phong thư, phóng tới trên khay trà, nói: "Nơi này có 1 vạn tệ tiền, sau khi chuyện thành công, gấp có càng nhiều! Hoặc là, ngươi hiện tại là có thể nói ra điều kiện, muốn bao nhiêu tiền?"

Ôn Sóc lắc đầu, trong lòng nhưng xoắn xuýt —— được rồi, đây là muốn phát tài rồi? !

"Ngươi nên rất rõ ràng, lấy gia đình của ngươi điều kiện, mặc dù là bây giờ được một chút tiền từ chính khắp mọi mặt quyền giúp khen thưởng, thế nhưng đi kinh thành lên đại học, mấy năm qua tất nhiên chi tiêu, cũng là một bút gánh nặng cực lớn a." Điền Mộc Thắng biểu hiện tự nhiên địa tựa ở trên ghế sofa, ngửa mặt lên hút thuốc nói rằng : "Hiện tại cơ hội tới, chỉ cần ngươi làm thành chuyện này, được thù lao đầy đủ ngươi lên đại học mấy năm qua tiêu dùng."

Nguyên bản còn có chút kinh hi, kích động, thấp thỏm, cân nhắc làm sao uyển chuyển tiếp thu, nhiều hơn nữa yếu điểm nhi chỗ tốt Ôn Sóc, nhìn Điền Mộc Thắng cái kia phò ngạo mạn, tự tin, tính trước kỹ càng đáng đáp, đột nhiên nghĩ đến tốt nghiệp trung học ngày ấy, Bạch Kính Triết ở trước mặt mọi người bỏ tiền bồi hấn lúc lời nói tư thái, nghĩ đến, ngày đó rất nhiều bạn học biểu hiện

"Xin lỗi, ngươi tìm lộn người!" Ôn Sóc đứng dậy tiễn khách : "Điền tông, ngài vẫn là mời cao minh khác đi."

Điền Mộc Thắng ngớ ngẩn, cau mày không vui về nói : "Ôn Sóc, bộ này hoàng tuyền câu cá giang hồ xiếc, vẫn là chó ở trước mặt ta biểu diễn, có điều kiện gì ngươi nói thẳng hơn nữa khu mỏ quặng sự tình rất gấp, ta không có thời gian cùng ngươi ở đây đánh Thái Cực. Nói như thế, một khi ta hiện đang đi ra đi, ngươi sẽ bỏ qua cơ hội lần này! Hiểu chưa?"

"Hừm, đi tìm người khác đi." Ôn Sóc biểu hiện lạnh xuống.

Hắn hiện tại, là thật sự tức giận!

"Người" Điền Mộc Thắng giận tím mặt, những năm này ở lâm quan khu vực, hắn tuy rằng cũng có khiếm tốn lúc nhờ vả người, nhưng còn chưa bao giờ chạm qua bích, chính là cùng những người ban ngành chính phủ quan chức giao thiệp với, cũng không có ai như vậy không lưu tình chút nào địa kiên quyết từ chối quá hần thỉnh cầu. Huống chi, ngày hôm nay hắn trả lại ra hậu đãi điều kiện.

Tùy tiện Ôn Sóc đề!

Nói trắng ra, vậy thì là Ôn Sóc muốn bao nhiêu, hắn liền có thể cho bao nhiêu.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Buôn bán không được đánh 1 giá

Ở rất nhiều trong mắt người bình thường, hay là một cái thi đại học trạng nguyên tên tuổi, đủ để làm người đánh giá cao Ôn Sóc, nhưng ở Điền Mộc Thắng cùng Tề Đức Xương loại người này trong mắt, thi đại học trạng nguyên, cũng có điều là một cái đối lập ưu tú chút học sinh thôi.

Đại học sống thì sao?

Đức Xương tập đoàn tổng bộ, có mấy cái đại học khoa chính quy tốt nghiệp, một cái thạc sĩ văn bằng, hơn nữa, đầu tư quặng sắt khai thác sau khi, tổng bộ còn mời mọc hai cái giáo sư cấp bậc chuyên gia, thường thường đến công ty, đến khu mỏ quặng hiện trường thợ khéo làm chỉ đạo!

Điền Mộc Thắng cảm thấy, ngày hôm nay chủ động đến nhà, đối mặt một cái cao trung mới vừa tốt nghiệp người trẻ tuổi, trả lại hắn mẹ là cái thân côn lõi nói của chính mình tư thái tuyệt đối được cho có thành ý. Mở ra điều kiện, cái kia càng làm cho bất luận người nào đều không thể từ chối —— tùy tiện nhắc tới a, dù cho sự tử mở lớn khẩu, Đức Xương tập đoàn giàu nứt đổ đổ vách không để ý.

Đương nhiên Điền Mộc Thắng cũng biết, Ôn Sóc loại này thuở nhỏ gia cảnh bần hàn người trẻ tuổi, dù cho phòng lên đủ khí, cũng không mở ra được quá to lớn khẩu.

Kỳ thực Điền Mộc Thắng căn bản không tin cái gì sự kiện linh dị, càng sẽ không tin tưởng thần côn, nhưng tập đoàn đầu tư song nữ sơn quặng sắt khai thác sau, khu mỏ quặng liên tiếp phát sinh quỷ dị chuyện đáng sợ kiện, để hắn không thể không bán tín bán nghi địa ký hi vọng ở cái gọi là đạo pháp trên, huống chi, liền ngay cả chủ tịch Tề Đức Xương, đều đưa ra muốn mời cao nhân phương pháp, Điền Mộc Thắng tự nhiên vui mừng khi thấy vậy.

Nhưng hiện tại, hắn cảm thấy nếu dùng tiền có thể mời đến cao nhân, nói rõ cõi đời này cao nhân tuy ít, nhưng không phải là không có.

Chịu dùng tiền, xin mời ai mà không xin mời?

Hà tất xin mời cái tuổi này nhẹ nhàng, rõ ràng không có kinh nghiệm gì, hơn nữa còn không biết đến cùng kế thừa sự phụ mấy phần bản lĩnh Ôn Sóc?

Chớ đừng nói chi là, tiểu tử này thái độ như vậy ác liệt, trước trong ánh mắt rõ ràng lộ ra mừng rỡ cùng nóng lòng muốn thử, lập tức lại đổi giọng không đi, hiển nhiên là ý đồ chơi đùa bọn bịp bợm giang hồ bộ kia hoàng tuyến câu cá trong lòng xiếc, điều này làm cho Điền Mộc Thắng càng cảm ghét.

"Ta hỏi lại người câu cuối cùng, đi, hay là không đi?" Điền Mộc Thắng đứng lên.

Ôn Sóc vốn là đối với Điền Mộc Thắng không hảo cảm, trong lòng tức giận, không muốn kiểm số tiền kia, vì lẽ đó dĩ nhiên coi như là tiền tới tay lại mất rồi, càng thêm trong lòng khó chịu. Không nghĩ tới này Điền Mộc Thắng trả lại sức lực, Ôn Sóc lúc này tròn mắt nhìn chăm chăm đối phương: "Người lỗ tai điếc rồi?!"

"Tiểu tử, người có thể từ chối, nhưng người ngày hôm nay thái độ trêu chọc ta, ta rất không cao hứng!" Điền Mộc Thắng cười lạnh nói: "Chờ, có người được!"

Nói xong, Điền Mộc Thắng cầm lấy tiền xoay người rồi đi.

"Ha, lão tử còn liền không tin cái này tà!" Ôn Sóc tức giận đứng dậy liền muốn đuổi theo: "Đừng hắn mẹ chém gió, có loại một mình đầu! Ai sợ ai gà

mái!"

Bình thường ở Lưu gia doanh thôn một tay che trời, tự xưng là không sợ trời không sợ đất Lưu Mậu cùng, vừa nãy đều bị hai người đối thoại kiểm chế lại, khá lắm, Ôn Sóc phổ xếp đặt đến mức cũng hơi quá lớn, bày đặt 1 vạn tệ tiền ở trên bàn, rất khả năng mấy vạn mấy trăm ngàn thù lao lại không muốn! Còn dám đối với Đức Xương tập đoàn phó tổng như vậy thái độ, ghê gớm a!

Thời khắc này, Lưu Mậu cùng theo bản năng mà bước xa tiến lên ôm lấy Ôn Sóc, một bên thật nói khuyên nhủ : "Sóc, sóc ta đừng nóng giận, không đáng a, bao lớn ít chuyện "

Điền Mộc Thắng đứng ở ngoài cửa, trong lúc nhất thời có chút hoảng hốt.

Hắn không nhớ ra được, chính mình có thời gian bao lâu chưa từng gặp qua loại này đột phát tính khiêu khích sự kiện, lại có bao nhiêu lâu, không có động thủ từng đánh nhau.

Vẫn còn có chút hoài niệm.

Cũng có chút nhí, ngứa nghề

Hắn quay đầu mỉm cười hướng trong phòng kêu : "Tên mập, ngươi không phải nói muốn một mình đấu sao? Đi ra đi, ta ở bên ngoài dạy dỗ ngươi làm người."

Nói xong, Điền Mộc Thắng ung dung đi xuống bậc thang, ra đơn nguyên môn.

Ôn Sóc tránh ra Lưu Mậu cùng hai tay liền đi ra ngoài, không hề nghĩ rằng Lưu Mậu cùng nhưng là còn nhanh hơn hắn, nhanh chân từ bên cạnh chen quá khứ, một bên đi ra ngoài một bên mạnh mẽ hùng hù hổ hổ : "Nha a, tìm đường chết a? Thật hắn mẹ coi mình là một nhân vật rồi, còn muốn ở bổng phưởng xướng tiểu khu vĩnh cánh hôm nay không tá người một chân, lão tử liền không gọi Lưu Mậu cùng!"

Lưu đại trưởng thôn bản thân liền không phải cái tính tình tốt chủ nhân, hướng về đến bắt nạt người quen rồi,

Hơn nữa bổng phưởng xướng tiểu khu hẹp sát bên Lưu gia doanh!

Đây là hắn mảnh đất nhỏ a!

Con chuột ở oa bên trong còn dám gánh thương chơi hoành đây.

Trước Lưu Mậu cùng cũng chính là bị vướng bởi Điền Mộc Thắng Đức Xương tập đoàn phó tổng thân phận, là cái gọi là xã hội thượng lưu nhân vật, vì lẽ đó trong tiềm thức sinh ra một loại liên chính hắn đều không ý thức được thấp kém tâm thái. Kết quả dẫn Điền Mộc Thắng đi tới Ôn Sóc trong nhà, đâm ba câu liền bắt hắn cho quăng tiến vào trong hầm, gây nên Ôn Sóc đối với hắn bất mãn cùng hoài nghi.

Điều này làm cho Lưu Mậu cùng đối với Điền Mộc Thắng lòng sinh phiền chán cùng căm hận —— nếu như không phải cháu trai này tìm đến Ôn Sóc , còn để ta bị hiểu lầm sao?

Hiện tại ngược lại tốt, Điền Mộc Thắng dám khiêu khích Ôn Sóc, còn muốn đánh Ôn Sóc

Ôn Sóc hầu như là trước gót chân Lưu Mậu cùng đi ra đơn nguyên ngoài cửa, lập tức hình ảnh trước mắt để hắn sững sờ. Chỉ thấy Lưu Mậu cùng tiểu đi ra ngoài sau, khom lưng thấp nhất lên một khối bản thiêu gạch đỏ, sau đó nhanh chân vọt tới Điền Mộc Thắng trước mặt, không nói hai lời nâng gạch đánh về Điền Mộc Thắng trán nhí —— thô bạo, hung hãn!

Điền Mộc Thắng có chút kinh ngạc, vị này biết rồi thân phận của hắn sau khi, vẫn luôn biểu hiện rất cung kính thôn bá, làm sao đột nhiên liền bạo phát?

Thật hắn mẹ là cái điều dân a!

Tuy rằng hơi có kinh ngạc, nhưng Điền Mộc Thắng phản ứng không chút nào chậm, hắn thoáng nghiêng người nghiêng đầu tách ra đánh tới gạch đỏ, đồng thời một quyền đảo hướng về phía giường nanh múa vuốt Lưu Mậu cùng dưới nách lặc chéch.

Từng ở trong quân đội đạt được quá toàn đoàn vật lộn quán quân, phục viên sau cũng từng nhiều lần tại chức nghiệp tán đá bên trong đạt được quá thứ tự Điền Mộc Thắng, đối mặt Lưu Mậu cùng này hào thuần túy là đánh nhau nhiều kinh nghiệm đủ đã con đường tuyến thủ, tự nhiên dễ như ăn cháo, một chiêu liền đem đánh ngã xuống đất. Hơn nữa, Điền Mộc Thắng vẫn không có đem hết toàn lực, bằng không cú đấm này xuống, Lưu Mậu cùng phải đoạn xương sườn.

Dù vậy, bị đánh ngã xuống đất Lưu Mậu cùng, vẫn là gào lên đau đớn cuộn mình thành một con tôm

"Cao thủ a!" Mắt thấy Lưu Mậu cùng bị người một chiêu đẩy ngã , tương tự đã con đường xuất thân Ôn Sóc lòng sinh khiếp ý, nhưng vào giờ phút này đã không còn đường lui, hướng hồ người ta Lưu Mậu cùng đều vì hướng về hắn mà bị đánh đổ

Thật tốt, không thêm đến xia làm đi!

Có điều, đánh nhau kinh nghiệm mười phần Ôn Sóc có thêm cái nội tâm, tuy rằng không nói một lời hung hãn địa vọt tới, nhưng không có như dĩ vãng

như vậy thẳng thắn thoải mái giương nanh múa vuốt, mà là làm ra một cái Boxer tư thái, hơi khom người, hai tay ép xuống thu nạp để ngừa bị người dễ dàng đánh trúng trống rỗng —— lần này đối mặt nhưng là một vị cao thủ, tốc độ vừa nhanh vừa chuẩn!

Điền Mộc Thắng biểu hiện tự nhiên, chờ Ôn Sóc sắp vọt tới trước người lúc, tại chỗ nhấc chân, vận người một cái đẹp để chếch toàn đá, thẳng đến Ôn Sóc đầu.

Ôn Sóc đột nhiên gia tốc, đồng thời cung thân thể nâng lên, liền mạng nơi bả vai bị đối phương tiên chân quét trúng, sau đó tiểu phạm vi vùng cánh tay kẹp lấy đối phương bắp đùi, nhân thể vận người ngừa ra sau tách ra đối phương kéo tới nắm đấm sau, thân hình bắt ổn lão đảo rút lui hai bước, lập tức nằm ngã xuống đất, nhưng cũng thành công đem Điền Mộc Thắng lôi ngã.

Điền Mộc Thắng phản ứng cực nhanh, lão đảo ngã nhào xuống đất, thừa dịp Ôn Sóc ngã chống vó lúc cánh tay buông lỏng trong giây lát đó, rút ra chân đến, hai tay chống đỡ địa đứng lên, một cước đá hướng về phía Ôn Sóc vai.

Ôn Sóc mau mau cho vạy nặng trĩu tách ra, phía sau lưng vẫn là đã trúng một cước thực.

Hắn vội vàng bò lên, còn không đứng thẳng, hai vai liền bị Điền Mộc Thắng nhấn trụ, tro mắt nhìn đối phương đùi phải nâng lên, đầu gối va về phía mặt, Ôn Sóc lần thứ hai oai bên cạnh người cũng tách ra. Ngã chống vó đồng thời, ôm Điền Mộc Thắng bắp đùi dùng hết sức lực toàn thân vùng mạnh.

Ôn Sóc thân đại lực không thiết thời, liên tục gần như vô lại giống như chiêu số, hơn nữa phản ứng tương đương nhanh, Điền Mộc Thắng tức giận không ngớt nhưng là không kịp né tránh, cũng không có cách nào biến chiêu, bị ngã trên mặt đất Ôn Sóc ôm đùi phải vùng lên đến, tăng tăng ngã xuống đất, sau gáy đụng vào đơn nguyên cửa trên bậc thang, hắn nhin đau bắn người mà lên.

Ôn Sóc cũng đã bò lên, không lo được đứng thẳng người, liền như vậy khom người hai tay còn ở vào rú xuống trạng thái, dường như một con phát điên lợn rừng giống như, hướng về Điền Mộc Thắng trùng đâm đến.

Thế dường như sét đánh.

Điền Mộc Thắng nhấc chân quét ngang, nặng nề đá hướng về Ôn Sóc đầu, nhưng bởi vì Ôn Sóc tốc độ quá nhanh, không thể đá trúng đầu, đá vào phần eo một bên.

Mặc dù như thế, vừa nhanh vừa mạnh một cước vẫn là đem Ôn Sóc bị đá phần eo đau nhức, thân hình lão đảo.

Nhưng lao nhanh nhanh trùng Ôn Sóc, cũng dùng vai tàn nhẫn mà đánh vào Điền Mộc Thắng bụng, đồng thời hai tay như sắt cò giống như ôm lấy Điền Mộc Thắng eo, sau đó ở lão đảo đổ nghiêng đồng thời, mạnh mẽ ôm lấy Điền Mộc Thắng ngã xuống đất.

Lần này, hắn thành công đặt ở Điền Mộc Thắng trên người.

Hơn nữa chính như hắn ở chớp mắt kế hoạch như vậy, Điền Mộc Thắng ngừa mặt ngã chống vó ở bậc thang biên giới, phần eo bị cứng rắn bậc thang một góc các đến.

Trong giây lát đó, đau nhức để Điền Mộc Thắng cả người khí lực một tán.

Ôn Sóc lúc này vươn mình, không để ý cánh tay các phá trầy da đau đớn, cười ở Điền Mộc Thắng trên người hai tay vùng lên, nắm đấm như giọt mưa giống như chiếu diện mạo bùm bùm một trận tàn nhẫn đánh.

Không hề nghĩ rằng còn chưa đánh qua ần, cấp tốc khôi phục trạng thái Điền Mộc Thắng hai tay đưa đến trung gian, cánh tay trái uốn cong bóp lấy Ôn Sóc cánh tay, đồng thời phần eo cấp tốc trên rất để Ôn Sóc trọng tâm bất ổn, lập tức Điền Mộc Thắng vận người, cánh tay phần eo đồng thời dùng sức, trực tiếp đem Ôn Sóc phản ngã tại địa sau đó, Điền Mộc Thắng liền cười ở Ôn Sóc trên người, vùng quyền mãnh đánh.

Tình thế đột ngột chuyển.

Lưu Mậu cùng nhin đau vọt lên, từ phía sau gắt gao ôm lấy Điền Mộc Thắng hướng về bên cạnh đổ tới, một bên tức giận há mồm cắn ở Điền Mộc Thắng trên bả vai.

"A!"

Điền Mộc Thắng bị đau kêu thảm thiết, hai tay dùng sức tránh ra, cánh tay phải trừu bộ sau kích, vừa vận đánh đến Lưu Mậu cùng trên mũi.

"A" Lưu Mậu cùng gào lên đau đớn kêu gào buông ra hai tay, máu mũi nước mắt giàn giụa.

Ôn Sóc nhân cơ hội vươn mình bò lên, đánh về phía còn chưa đứng vững Điền Mộc Thắng, to mọng thân thể ở bạo phát bên trong lực xung kích, tương đương to lớn, càng là đem Điền Mộc Thắng cho đụng phải bay ngược ra ngoài hơn hai mét, phù phù một tiếng ngã xuống đất.

Hắn một cái cá chép nhảy đứng dậy, một cái hữu câu quyền tập ở xông lại Ôn Sóc trên mặt, nhưng cũng bị Ôn Sóc lần thứ hai va ngã xuống đất.

"XXX mẹ người!"

Lưu Mậu cùng tức giận mắng như lại da chó điên giống như nhào tới, liên thủ với Ôn Sóc ngăn chặn Điền Mộc Thắng, hoàn toàn không để ý Điền Mộc

Thắng nằm ngã xuống đất sau vắn cú ác liệt quyền cước, Lưu Mậu cùng dùng tay lau máu mũi, miễn cưỡng lau ở Điền Mộc Thắng trên mặt, lập tức liền bị Điền Mộc Thắng một cước đạp lên.

Ôn Sóc cũng bị hất tung ở mặt đất, bò lên lại cùng Điền Mộc Thắng đánh vào nhau.

Hắn xem như là rõ ràng, cùng Điền Mộc Thắng đánh, phải gần kề ôm trụ dính chặt lấy, bằng không chính mình một chút tiện nghi chiếm không tới.

Điền Mộc Thắng bị đánh ra hỏa khí, nhưng là có nỗi khổ không nói được —— nhiều năm như vậy, hắn còn chưa bao giờ từng gặp phải Ôn Sóc đối thủ như vậy, hai trăm hơn mười cân tên mập, năng lực kháng đòn mạnh, khí lực lớn lại không nói, lại cứ cái tên này còn cực kỳ linh hoạt nhanh nhẹn, hơn nữa tâm nham hiểm ác độc vô liêm sỉ vô lại, thấp hèn chiêu số liên tục, dính chặt lấy thực tại khiến bất luận người nào cũng đau đầu.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35: Đứng lúc gõ 1 dưới

Trên thực tế, lấy Điền Mộc Thắng thủ đoạn, thật hạ tử thủ, đã sớm đem Ôn Sóc cùng Lưu Mậu cùng tất cả đều đẩy ngã.

Nhưng là...

Này tử thủ có thể tùy tiện dưới sao?

Rất cực, ba người đánh nhau động tĩnh hơn nữa Lưu Mậu cùng không ngừng mà quát mắng kêu thảm thiết, đưa tới đông đảo tiểu khu cư dân. Nhìn thấy là Ôn Sóc cùng người đánh nhau, này còn cao đến đâu? Đại gia tuy rằng bất tiện tiến lên trợ quyền, có thể kéo lệch giá vẫn là không thành vấn đề.

Liền ông lão lão thái thái tiến lên khuyên can lôi kéo ở Điền Mộc Thắng.

Điền Mộc Thắng lập tức ngừng tay, âm thầm thở phào nhẹ nhõm, có thể coi là có thể dừng lại, đánh tiếp nữa... Vạn nhất chính mình không nhận được thất thủ, có thể như thế nào cho phải?

Hơn nữa, hắn cũng có chút sợ sệt, Ôn Sóc mập mạp này thất thủ bắt hắn cho phế bỏ.

Nhưng là Điền Mộc Thắng vạn vạn không nghĩ tới, bang này ông lão lão thái thái dĩ nhiên kéo lệch giá —— hắn ngừng tay sau khi, bị mấy cái ông lão thái thái cho bao quanh vây nhốt, nắm lấy quần áo, kéo lấy cánh tay hầu như không thể động đậy... Mà cái kia mấy cái khuyên can Ôn Sóc người, nhưng chỉ là trên đầu môi khuyên, không một cái lôi kéo đưa tay ngăn cản, liền Ôn Sóc nhân cơ hội xông lên trước, vầy vầy vương bát quyền đối với Điền Mộc Thắng vô liên tục mang nạo, lại tăng thêm mấy quyền mấy đá.

Đáng thương Điền Mộc Thắng liền thêm tránh đón đỡ cũng không thể, chỉ lo không cẩn thận thương tổn được can ngăn lão nhân.

Chỉ có thể sống hoạt đã trúng mấy lần trùng.

Mãi đến tận Ôn Sóc cho là mình không chịu thiệt, ít nhất đánh cái hoà nhau, cho nên mới rất rõ ràng tính chất tượng trưng địa bị người khuyên nhủ.

Điền Mộc Thắng tức giận đến cả người run cầm cập, xoay người bước nhanh rời đi —— hắn phần nộ, uất ức, lại lo lắng một lúc lại ăn cái gì muộn thiệt thòi —— liền ngay cả Ôn Sóc cùng Lưu Mậu cùng không tha thứ địa quát mắng khiêu khích, cũng vô tâm, lại không dám để ý tới.

...

Trong phòng khách.

Sung mặt sung mũi Ôn Sóc ngồi ở trên ghế sofa, biểu hiện khá là không nhận được nhìn đồng dạng sung mặt sung mũi, cộng thêm hai cái mắt gấu trúc Lưu Mậu cùng.

Đồ chó hiện ở không hề có một điểm Lưu gia doanh đại trưởng thôn, thôn bá hình tượng, đứng ở trước gương nghe răng nhếch miệng khi thì phát sinh rên tiếng rên rì, bỏ đi áo, lộ ra cánh tay cùng phía sau lưng, phần eo đầu đầu cũng có máu ứ đọng, sung đỏ trầy da, một bên lau còn iốt cùng thuốc chống viêm phần, một bên thỉnh thoảng hướng Ôn Sóc lộ ra lấy lòng khuôn mặt tươi cười.

"Đại gia người!" Ôn Sóc rất cực không nhận được mắng ra khẩu.

Nếu không có trước Lưu Mậu cùng giúp đỡ đánh nhau hơn nữa còn đã trúng một thân thương, Ôn Sóc đã sớm đem hấn cho đuổi ra ngoài —— ai hấn mẹ có thể nghĩ đến, lưu lộ da nhanh năm mươi người, còn có thể hết sức làm ra như vậy hiện ra công buồn nôn hành vi.

Lưu Mậu cùng run lên, chợt khà khà cười mỉa đi tới, kéo cái ghế ngồi vào Ôn Sóc đối diện, toét miệng nhin đau nói rằng : "Sóc, ngươi cùng sự phụ ngươi sự tình, ta là thật sự một chữ nhi đều không đối với người nói về, liền ngay cả khoảng thời gian này cùng người khác uống rượu, ta mỗi lần đều nhiều hơn thêm một phần cẩn thận không dám uống say, chỉ lo say rượu nói lời nói lộ hết!"

"Cái kia Điền Mộc Thắng là làm sao biết?" Ôn Sóc thờ phỉ phò nói rằng, có điều, trong lòng của hấn đại khái cũng đoán được gì đó.

"Ta xem, khẳng định là các thôn dân loạn nói huyền thuyên tử, bị Điền Mộc Thắng cho nghe được, ai." Lưu Mậu cùng thờ dài.

Cối đời này, thực sự là không có tường nào gió không lọt qua được.

Mặc dù là ở đương thời thông tin còn không phát đạt, tư tưởng đối lập lạc hậu nông thôn, lời đồn đãi thứ này truyền bá khuếch tán tốc độ, cũng tương đương nhanh chóng —— có lời là không có lửa làm sao có khói, con ruồi không keng không có khe trứng, lão Hàn đầu chết rồi, Lưu Mậu cùng một ít hành vi, hoàn toàn không phù hợp hấn dĩ vãng làm việc làm người phong cách, còn nữa cái kia hai ngày hấn cùng Ôn Sóc tiếp xúc, nhưng không có cách hoàn toàn tách ra thôn dân tầm mắt, vì lẽ đó, vốn là hận Lưu Mậu cùng cũng không dám công khai chọc giận hấn các thôn dân, tự nhiên mừng rỡ lên lút nói huyền thuyên tử đoán, càng là bịa đặt làm ra một số chân tướng.

Nghĩ rõ ràng điểm này, Ôn Sóc khá là lắc đầu bất đắc dĩ, chợt lại cau mày liếc mắt nhìn Lưu Mậu cùng, nói: "Chuyện này, đánh chết cũng không thể thừa nhận."

"Không cần ngươi can thiệp." Lưu Mậu cùng tức giận nói rằng.

Bởi vì hấn về quá ý vị đến, nghĩ đến vừa nãy Ôn Sóc dĩ nhiên không đầu không đuôi địa mắng hấn một câu.

Quả thực lẽ nào có lí đó!

Không nói hấn ở Lưu gia doanh xưng vương xưng bá nhiều năm như vậy không ai dám trêu chọc,

Chỉ bằng hấn so với Ôn Sóc lớn tuổi nhiều như vậy tuổi, hơn nữa từ khi lão Hàn đầu sự tình sau khi, nhà cũ sửa chữa tường viện hấn bận bịu trước bận bịu sau thu xếp, Ôn Sóc đánh nhau hấn cũng hai lần ra mặt, lần này càng là bị thương, còn giúp hấn ở phòng vấn bên trong che lấp, lại cho hấn đưa tiền..

Ân tình cũng nên trả hết chứ?

Huống hồ, lúc trước Ôn Sóc lên đàn phương pháp mời đi ma quỷ lão Hàn đầu, hấn Lưu Mậu cùng cũng là ra tiền, hiện tại Ôn Sóc dĩ nhiên ở trước mặt hấn sĩ diện, há mồm liền mắng..

Cái này ví dụ cũng không thể lưu!

Bằng không tương lai Ôn Sóc còn không được ký đến lưu đại trưởng thôn trên cổ đi ỉa? !

Ôn Sóc tự nhiên nhận ra được Lưu Mậu cùng về mặt thái độ biến hóa, hấn con ngươi đảo một vòng, phi địa một tiếng thổi ngậm nước bọt, trừng mắt cả giận nói : "Ngươi nếu như sớm một chút nhi để bụng, có thể làm cho loại này lời đồn ở trong thôn truyền ra sao? Nói cho cùng, vẫn là ngươi mẹ kiếp người trưởng thôn này, ở Lưu gia doanh thôn uy vọng bắt đầu yếu bớt, là ngươi không đem chuyện của lão tử để ở trong lòng!"

"Ai ta nói Ôn Sóc!" Lưu Mậu cùng nhất thời nổi trận lôi đình, đứng lên mạnh miệng trừng mắt quát nạt : "Tiểu tử ngươi đừng cho thể diện mà không cần có được hay không? Ta Lưu Mậu cùng chỗ nào xin lỗi ngươi rồi, từ khi lão Hàn đầu sự tình sau khi, ta mọi chuyện đều giúp đỡ nhà ngươi, lại ra tiền lại xuất lực, trả lại hấn mẹ không thêm đến xia mặt cũng không muốn, cũng giữ gìn mặt mũi của ngươi, có thể ngươi ngược lại tốt, còn bị quán sinh ra sai lầm, ta cho ngươi biết Ôn Sóc..."

"Thả ngươi nướng rắm!" Ôn Sóc cũng đứng lên, nổi giận đùng đùng nhưng là nhìn phía ngoài cửa sổ một chút, tự hồ sợ bị người nghe được hấn cùng Lưu Mậu cùng náo lên, sau đó hạ thấp giọng trừng mắt quát lên : "Ngươi trả lại hấn mẹ đừng không nhìn được mấy, cũng chính là lão Hàn đầu tâm tính tốt, người thành thật, khi còn sống không chấp nhặt với ngươi, chết rồi hóa thành quỷ, mới trở nên gà con bụng! Đồi làm lão tử tính khí, ngươi sớm hấn mẹ bị lão Hàn đầu giết chết toàn gia!"

"Ngươi..."

"Làm sao? Không tin đúng không?" Ôn Sóc hừ lạnh nói : "Ngươi cho rằng cái này Đức Xương tập đoàn cái gì phó tổng, chủ tịch trợ lý, dựa vào cái gì chạy tới mời ta? Ta lại dựa vào cái gì ở người ta trước mặt lôi kéo xem cái hai năm tám vạn tệ?"

Lưu Mậu cùng choáng váng, mặt lộ vẻ nghi hoặc.

"Có muốn thử một chút hay không xem?" Ôn Sóc ngồi xuống lại, khinh bỉ mà nhìn Lưu Mậu cùng, nói: "Đến nhà ngươi mộ tổ trên cắm vào rễ : cái cái đình, liền có thể cho ngươi bại liệt ở giường!"

"Ngươi xem ngươi này tính xấu..." Lưu Mậu cùng cảm giác phía sau lưng phát lạnh, ngữ khí nhất thời mềm nhũn ra.

"Con mẹ nó nguoi chó gặp phải ruồi!" Ôn Sóc không tha thứ, nói: "Ta cân nhắc, lão Hàn đầu lúc trước không chỉ là bởi vì tâm tính thật tốt người thành thật, cũng là con mẹ nó điểm nhi lung không gặp phải thời điểm tốt, không dám lung tung dùng hấn cái kia một bộ bản lĩnh hại người. Chờ cái cách mở ra sau đó muốn thu thập nguoi đi, lão gia hoá tội nghiệp tuổi cũng lớn hơn, lại bị tất cả mọi người biết hấn là cái thần côn, biết một chút phép thuật, thật đi trả thù nguoi, quay đầu lại liền có thể khiến người ta đoán được là hấn làm ra, hơn nữa hấn còn muốn sống thêm mấy năm, sợ phương pháp giảm thọ, nguoi mới có thể Tiêu Dao ít năm như vậy, hừ!"

Nếu là đối làm trước đây, Lưu Mậu cùng căn bản không thể tin tưởng loại này không cửa không còn bóng, có thể từng chịu đựng quỷ hại, lại tận mắt từng tới Ôn Sóc phương pháp, bây giờ nghe Ôn Sóc nói ra những lời ấy, nhưng là vô cùng bên trong tin tám 9 điểm

Hắn ngồi trở lại trên ghế, đầy mặt oan ức cùng không cam lòng địa lầu bầu nói: "Vậy nguoi, nguoi cũng không thể như thế bắt nạt người a, ta mấy ngày nay đối với nguoi có thể không tệ."

"Sớm nói như vậy nói không là được mà." Ôn Sóc tức giận lườm hấn một cái, nói: "Được rồi, vừa nãy ta cũng là nhất thời nổi nóng nói rồi chút lời vô ích! Nguoi nói, giữa chúng ta ai với ai a? Đàng kết làm mối thù sao?"

"Đó là, đó là, không đáng mà." Lưu Mậu cùng lập tức lông mày khai nhãn cười.

"Được rồi, sớm một chút nhi trở về đi thôi." Ôn Sóc thở dài, vung vung tay nói rằng: "Điền Mộc Thắng bên kia lại có thêm cái gì yêu thiêu thân, có ta gánh đây, nguoi đừng lo lắng hấn gặp trả thù."

Lưu Mậu cùng trong lòng run lên, chợt mặt lộ vẻ cảm kích cùng kính phục, vội vàng nói tạ cáo từ.

Trong lòng hấn cân nhắc, Điền Mộc Thắng này hào xã hội thượng lưu nhân vật, ngày hôm nay bị thiệt thòi khẳng định là muốn làm trả thù. Nhưng Ôn Sóc, lại dựa vào cái gì như vậy có niềm tin chính mình giang đây? Xem ra, Ôn Sóc cái tên này thâm tàng bất lộ a!

Hắn nhưng lại không biết, Ôn Sóc mới vừa mới bắt quá chính là triệt để bỏ đi trong lòng hấn ý thức phản kháng.

Cho tới Điền Mộc Thắng bên kia, liệu sẽ có trả thù...

Ôn Sóc phán đoán, hấn là sẽ không.

Bởi vì Điền Mộc Thắng nhân vật như vậy, nếu từ lâm chợ biên giới thật xa chạy tới đông Y huyện tìm lão Hàn đầu, không tìm được lão Hàn đầu liền chung quanh hỏi thăm điều tra lão Hàn đầu có hay không đồ đệ, hỏi thăm được, liền tự mình đến nhà đưa ra hậu đãi điều kiện, tuy rằng thái độ ngạo mạn tự phụ chọc người không nhanh, có thể đứng là có thành ý tới mời.

Như vậy, điều này nói rõ Điền Mộc Thắng gặp phải khó có thể giải quyết sự cố.

Bằng không, hấn đại có thể đi muốn biện pháp khác, tìm những người khác a. Hà tất hao tổn tâm cơ tìm đến lão Hàn đầu đồ đệ?

Vì lẽ đó, Điền Mộc Thắng không chỉ sẽ không trả thù, ngược lại, rất có thể lần thứ hai đến đến nhà muốn nhờ —— nhưng tiền đề là, Điền Mộc Thắng lần này sau khi trở về, khẳng định bởi vì giận hờn vì lẽ đó trước tiên đi mời cao minh khác, nhưng cuối cùng nhưng xin mời không tới có thể giải quyết hấn gặp được vấn đề khó chân nhân.

Ôn Sóc chỉ đoán đúng phân nửa.

Bởi vì hấn đối với Điền Mộc Thắng tâm tư phán đoán, kì thực hoàn toàn phù hợp Đức Xương tập đoàn chủ tịch Tề Đức Xương tâm tư.

Hiện tại Ôn Sóc chỉ hy vọng, Điền Mộc Thắng có thể đừng đi thời vận, khác mời đến chân nhân.

Đưa đi Lưu Mậu cùng, Ôn Sóc trở lại trong phòng, cầm Lưu Mậu cùng mua được còn lại còn iốt cùng thuốc chống viêm phần, bỏ đi quần áo một bên hướng về vết thương bôi lên, một bên cầm giận địa lầu bầu: "Đồ chó Điền Mộc Thắng, rất có thể đánh..."

Hồi tưởng vừa nãy đánh nhau trải qua, Ôn Sóc đột nhiên phía sau lưng ứa ra khí lạnh.

Bởi vì chuyên về cũng quen thuộc tổng kết kinh nghiệm hấn, kinh ngạc phát hiện một cái rất thực tế rất đáng sợ vấn đề —— mình và Lưu Mậu cùng ở hai người liên thủ tình huống, không chỉ không thể ở Điền Mộc Thắng trên người chiếm được tiện nghi, hơn nữa, đánh nhau trong quá trình Điền Mộc Thắng vô số lần đều từng lưu thủ... Nói cách khác, Điền Mộc Thắng nhường hấn cùng Lưu Mậu cùng.

Liền, Ôn Sóc một bên nghĩ mà sợ, một bên lại có chút xấu hổ.

Đến cùng là thắng mà không về vang gì a!

Phi!

Hấn lợi hại như vậy, còn muốn theo ta một mình đầu, này không phải bắt nạt người mà!

Hấn là hấn thắng mà không về vang gì!

Ôn Sóc cảm giận địa nhìn phía ngoài cửa sổ, cân nhắc nếu như Điền Mộc Thắng lại tìm tới cửa thành khẩn mời, quân hắn muốn bao nhiêu tiền mới thích hợp?

Hoặc là thắng thắn từ chối? !

Kỳ thực đối với làm loại này thần côn buôn bán, Ôn Sóc đánh nội tâm bên trong, vẫn còn có chút bài xích.

...

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: 2 doanh nhân lớn

Tề Đức Xương nhận được Điền Mộc Thắng điện thoại lúc, mới vừa ở bên ngoài xã giao ăn xong cơm tối, được mời đến bạn cũ Phương Thanh trong nhà uống trà.

Phương Thanh, là làm quan sắt thép cổ phần chủ tịch công ty trách nhiệm hữu hạn, mấy năm trước từng là đồng viên cương xưởng xưởng trưởng, sau đó bởi vì quốc doanh cương xưởng kinh tế đình trệ, bắt buộc đi thực thi cải cách chuyển quỹ, đi thị trường hóa kinh doanh cơ chế, nhưng mà ở cương xưởng cải cách trong quá trình, hắn cùng địa phe thế lực cạnh tranh bị thua, bắt buộc đi rời đi đồng viên, đến lâm chợ biên giới phát triển. Dựa vào đã từng giao thiệp mạng lưới liên lạc cùng cá nhân kinh nghiệm làm việc, Phương Thanh đầu tư thanh bình huyện quặng sắt khai phá cùng sơ kỳ đã luyện cấp tốc quật khởi, cũng với năm ngoài toàn tư mua lại kẻ bên phá sản làm quan nhà máy thép, cân nhắc đến hàng hiệu sức ảnh hưởng, hắn đem cá nhân xí nghiệp cũng cùng nhau gầy dựng lại, thành lập làm quan sắt thép cổ phần công ty trách nhiệm hữu hạn.

Mà năm đó Phương Thanh mặt mày xám xịt rời đi đồng Y huyện, có thể trong khoảng thời gian ngắn cấp tốc quật khởi, trợ lực lớn nhất, ân nhân, chính là Tề Đức Xương.

Tề Đức Xương từng ở đồng Y huyện làm quan, cũng chính là khi đó cùng Phương Thanh kết giao trở thành bạn tri kỉ.

Cải cách mở ra sau đó, Tề Đức Xương từ quan xuống biển kinh thương, trở thành lâm chợ biên giới kẻ đến hàng đầu thương mại ông trùm.

Hắn lúc trước không để ý người khác khuyên cáo, không trả giá cho mượn Phương Thanh khoản tiền kén sù đầu tư quặng sắt khai thác, một là giao tình của hai người thâm hậu, Tề Đức Xương tin tưởng Phương Thanh năng lực cùng ánh mắt; thứ hai, Tề Đức Xương cũng là vì chính mình tương lai sự nghiệp mở rộng làm chuẩn bị.

Sự thực chứng minh, hắn quyết định ban đầu cực kỳ chính xác.

Phương Thanh một bước lên trời, đồng thời đối với hắn cảm ân ái đức, bây giờ tuy rằng giá trị bản thân đã bởi vì sắt thép giá cả tăng cao, vượt qua Tề Đức Xương, nhưng bất luận làm đầu tư vẫn là hợp tác, chuyện làm ăn trên sân hắn đều lấy Tề Đức Xương như thiên lôi sai đâu đánh đó.

Treo Điền Mộc Thắng điện thoại, Tề Đức Xương cau mày tâm sự nặng nề địa lác lác đầu, nói: "Mới vừa nói tiểu tử này đến hiện tại không hồi âm, điện thoại này liền đến."

"Mời đến vị kia hàn lão thần tiên?" Phương Thanh hỏi.

"Họ Hàn lão thần tiên, đã tạ thế bốn tháng." Tề Đức Xương thờ dãi, nói: "Có điều theo dân bản xứ nói, hắn thật giống có một cái đồ đệ, ta ngày hôm nay lưu Điền Mộc Thắng ở đồng viên, chính là để hắn tìm tới vị kia "

Lại nói nửa đoạn, trà đã pha được, Phương Thanh ra hiệu uống trà.

Tề Đức Xương nâng chung trà lên nhẹ nhàng nhấp một miếng, tiện đà nhìn về phía ngồi ở bên cạnh pha trà thanh lệ cô gái, khen: "Hừm, Thẩm Ngọc nha đầu pha trà công phu, là càng ngày càng tốt a, sau đó ta gặp thường xuyên đến nhà người sư tử trà uống."

"Vậy ngài có thể đến dành thời gian, bởi vì mấy ngày nữa ta khai giảng đi tới kinh thành, ngài liền chỉ có thể uống cha ta phao trà cũ." Phương Thanh con gái một Phương Thẩm Ngọc cười tủm tỉm nói rằng.

Phương Thẩm Ngọc năm nay 18 tuổi, từ nhỏ nuôi dưỡng từ bé, có thể nói là Phương Thanh vợ chồng hòn ngọc quý trên tay.

Có điều, bởi vì Phương Thanh vợ chồng tính cách điềm đạm, mà đều là thư hương môn đệ xuất thân, vì lẽ đó hài lòng gia đình bầu không khí tai huân mục nhiệm bên dưới, Phương Thắm Ngọc thật không có đường ra cái gì nhà giàu tiểu thư hung hăng điều ngoa tính nết, nhưng rất có đại gia khuê tú thanh lệ thoát tục cùng lan tâm huệ chất, lại cứ còn có một chút thông tuệ tự phụ linh tinh, vì lẽ đó lớn như vậy, nàng tuy rằng khá là thảo các trường bối yêu thích, cũng chỉ có như vậy hai ba tên cùng tuổi, miễn cưỡng có thể xưng tụng tri tâm bạn tốt.

Tề Đức Xương vui cười hớn hở mà nói rằng : "Ta lúc nào thềm này một ngụm trà, liền tìm đến trường học các người đi!"

Phương Thắm Ngọc quệt miệng gất giọng : "Không chiều dài!"

"Ài, người nghe một chút người nghe một chút, lão Phương a, nha đầu này hiện tại đã nghĩ bay ra ngoài không để ý tới người nhà mẹ đẻ." Tề Đức Xương chỉ vào Phương Thắm Ngọc cười giỡn nói : "Chờ nàng đi tới kinh thành, người cùng đệ muội có thể chiêm được thường thường đến xem, tập trung!"

Phương Thanh cười đoan chén ra hiệu uống trà, tiện đà xóa đùa giỡn đề tài, nói: "Cái kia đồ đệ tìm đến rồi sao?"

"Thật giống không quá thuận lợi, Điền Mộc Thắng lời mới vừa nói hàm hàm hồ hồ, ta để hắn hiện tại liền đến người nơi này tới nói." Tề Đức Xương có chút tức giận dậm dậm đầu, nói: "Chuyện này truyền đi, người nói, chúng ta còn không được để thế người chê cười? Tốt xấu cũng là làm chợ biên giới nổi danh xí nghiệp gia, nhưng tin tưởng những này gằm gằm gừ gừ đồ vật "

"Thế gian vạn vật có linh,

Có biết người lại có người không biết, mấy ngàn năm truyền thừa xuống một vài thứ, không thể một mực phủ quyết." Phương Thanh nghiêm mặt nói.

"Được, lại bắt đầu về nho nhả." Tề Đức Xương cố gắng miệng cười trên ghẹo nói : "Ta nói, người nghiên cứu nửa đời Dịch Kinh phong thủy, chúng ta khu mô quảng phát sinh những chuyện này, theo lý thuyết người coi như là giải quyết không được, tốt xấu cũng nên nhìn ra điểm nhi môn đạo a."

Phương Thanh run lên, cười khổ lắc đầu một cái.

Phương Thắm Ngọc bĩu môi hừ một tiếng, sau đó mới nói nói: "Tề bá bá, ngài làm sao tổng nắm điểm này trên ghẹo cha ta? Hắn thích xem thư, học văn thâm lâm. Nếu ta nói, hiện tại rất nhiều quan chức cùng xí nghiệp gia, có thân phận có địa vị, thiếu hụt chính là cha ta học văn và khí chất, ngài trước đây cũng là quan chức đi, hiện tại đây, một năm e sợ cũng xem không được hai bản thư, khắp toàn thân tất cả đều là tửu sắc tài vận, chỗ nào giống ta ba, phúc có thì thư khí tự hoa "

"Hô đồ!" Phương Thanh quát khế một câu.

Tề Đức Xương thoải mái cười to, gật đầu nói : "Đúng đúng đúng, ta cháu gái nhi phê bình chính là đúng, sau đó ta cũng đến nhìn thêm thư, cũng đến phúc có thì thư khí tự hoa, a!"

Đang nói chuyện đây, liền nghe cửa phía ngoài tiếng chuông reo lên.

Rất nhanh, cửa thư phòng đẩy ra, sừng mặt sừng mũi Điền Mộc Thắng đi vào, cũng may là tấm xong thay quần áo khác, không đến nỗi quá mức lồi thối —— hắn buổi chiều từ đông Y huyền bồng phượng xường tiểu phân biệt ra sau, tức sôi ruột đã nghĩ lập tức tìm người trả thù Ôn Sóc cùng Lưu Mậu cùng, có thể lập tức nghĩ đến đem chủ tịch bàn giao sự tình làm hư hại, nhất thời đã quên chuyện báo thù, mau mau khắp nơi liên hệ bằng hữu, hy vọng có thể tìm tới một vị có bản lĩnh thật sự, có thể lên đàn phượng pháp hàng yêu trừ ma đuổi quỷ trực tà đại sư, dù cho là ở trời nam biển bắc, cũng phải không tiếc đánh đổi mọi thứ.

Đáng tiếc mãi đến tận trời tối, vẫn cứ không có tìm được bất kỳ cái gọi là cao nhân mạnh mẽ —— dù sao thân phận của hắn bãi ở chỗ này, các bằng hữu hỗ trợ, vậy khẳng định cũng đến bảo đảm đại sư là thật, mới gặp cho hắn hồi phục.

Nhưng mà không có mắt thấy là thật, ai có thể bảo đảm cái gọi là đại sư, là thật to lớn sư?

Lại nói, thời đại này có mấy người sẽ tin tưởng lên đàn phượng pháp mê tín hành vi?

Thực sự là hết cách rồi, cũng biết không có thể lại kéo dài thêm Điền Mộc Thắng, sau bữa cơm chiều không thể làm gì khác hơn là cho chủ tịch gọi điện thoại báo cáo, suy nghĩ trước tiên hàm hồ ứng phó quá khứ, ngày mai lại tiếp tục hỏi thăm, không ngờ, chủ tịch trong điện thoại liền nghe xảy ra vấn đề, trực tiếp để hắn đến Phương Thanh gia bên trong gặp mặt, Điền Mộc Thắng chỉ có thể nhắm mắt lại đây.

Vừa nhìn thấy hắn dáng đáp như vậy, Phương Thanh cùng Tề Đức Xương, tất cả đều lộ ra kinh ngạc biểu hiện.

"Chủ tịch, ta, ta này" Điền Mộc Thắng biết chủ tịch không thích nghe những người cong cong nhiều, vì lẽ đó đành hoàng mà nói rằng : "Ngày hôm nay làm hỏng việc rồi, không mời đến Ôn Sóc, ngược lại cùng hắn đánh một trận."

"Hả?" Tề Đức Xương ngăn người, tiện đà lộ ra không nhìn được cười nụ cười, nói: "Chuyện này vẫn đúng là mới mẻ, Ôn Sóc tiểu từ kia, dĩ nhiên là cái văn võ song toàn kỳ tài, có thể đem người Điền Mộc Thắng đánh thành dáng đáp kia "

"Hai người bọn họ đánh một cái." Điền Mộc Thắng lúng túng nói.

"Vậy cũng không đúng vậy, lấy thân thủ của người, tầm thường ba, năm điều tráng hán cũng rất khó thương tổn được người." Tề Đức Xương càng nghi

hoặc : "Đến cùng xảy ra chuyện gì? Ta cho người đi xin mời người, người không mời tới, ngược lại đánh một trận."

Điền Mộc Thắng một mặt áy náy mà nói rằng : "Ta là rất có thành ý đi xin hân, có thể Ôn Sóc không biết cân nhắc, nói chuyện lại khó nghe, vì lẽ đó "

Tề Đức Xương nhú nhú mày, trong lòng dĩ nhiên có đại khái phán đoán.

Đang lúc này, Phương Thâm Ngọc bỗng nhiên xen mồm hỏi : "Điền thúc, Tề bá bá, các người nói muốn xin mời vị đại sư kia đồ đệ tên gì? Ôn Sóc? Có phải là năm nay thi đại học, chúng ta làm chợ biên giới văn khoa trạng nguyên, Ôn Sóc a?"

"Hừm, chính là hân." Tề Đức Xương gật gật đầu.

"Hân dĩ nhiên" Phương Thâm Ngọc lộ ra vẻ kinh ngạc, cảm giác quá khó mà tin nổi.

Tề Đức Xương quá giải Điền Mộc Thắng tính nết, vì lẽ đó tuy rằng trong lòng có chút tức giận, nhưng cũng không dễ làm Phương Thanh phụ nữ trước mặt, rắn dạy vị này tâm phúc.

Hân đưa tay ra hiệu : "Ngồi xuống nói đi."

"Ai." Điền Mộc Thắng lúc này mới đi tới ngồi xuống.

Phương Thâm Ngọc rất lễ phép mà vì là Điền Mộc Thắng pha lên một chén trà.

"Mộc Thắng." Tề Đức Xương không có nóng lòng dò hỏi xung đột trải qua nguyên do, mà là hỏi : "Ôn Sóc là Hàn Khắc Hồ đồ đệ sao?"

"Vâng." Điền Mộc Thắng nói rằng : "Điểm này có thể xác định, chỉ có điều, hân thật giống rất cảm kỳ người khác nói hân là Hàn Khắc Hồ đồ đệ, hơn nữa thái độ rất kiên quyết phủ nhận, vậy thì có chút khác thường, dù sao, thầy trò danh phận là đại sự, một người nếu như ngay cả sư phụ cũng không chịu nhận, liền đủ để chứng minh, nhân phẩm của hân có vấn đề."

Phương Thanh gật gật đầu.

Tề Đức Xương nhưng cũng không giống như lưu ý Ôn Sóc nhân phẩm làm sao, lại hỏi : "Như vậy, người cảm thấy Ôn Sóc có hay không có bản lĩnh thật sự? Ta là nói, Hàn Khắc Hồ bản lĩnh."

"Này" Điền Mộc Thắng cau mày suy nghĩ một phen, nói : "Nên có đi, ta không xác định, nhưng buổi trưa ở cái kia quán ăn nhỏ bên trong, ngài cũng nghe được một chút có liên quan đồn đại, mà Lưu gia doanh vị kia người người sợ hãi trường thôn Lưu Mậu cùng, ở Ôn Sóc trước mặt, biểu hiện nhưng rất cung kính, lại có chút sợ hãi tự. Mới nghe tiết mục thuật, còn có hỏi thăm dò hỏi hiểu rõ đến một ít liên quan với Ôn Sóc gia cảnh tình hình, hân tựa hồ, cũng không cái gì đáng giá Lưu Mậu cùng người như thế kính nể, vì lẽ đó, ta phán đoán Lưu Mậu cùng trong nhà chuyện ma quái, Ôn Sóc ra tay giúp đỡ sự tình, nên là thật. Dù cho chuyện ma quái là người vì là làm bộ, cố làm ra vẻ bí ẩn hù dọa Lưu Mậu cùng, nhưng khẳng định cùng Ôn Sóc có quan hệ."

Tề Đức Xương nâng chung trà lên nhẹ nhàng uống xong, thoáng suy nghĩ một phen sau, nói : "Ôn Sóc không muốn để người ta biết hân là cái thần côn, cũng không muốn làm chuyện như vậy. Này ngược lại là có thể lý giải, một cái thành tích học tập tài năng xuất chúng người trẻ tuổi, có tốt đẹp quang minh tiền cảnh, ai sẽ nguyện ý làm loại này tam giáo cửu lưu bên trong dân gian nhân vật giang hồ?"

"Này cũng không nhất định." Điền Mộc Thắng nói rằng : "Ta vừa tới gia đình hân, đề cập gặp dành cho phong phú thù lao lúc, về mặt hân rõ ràng hưng phấn, cảm thấy rất hứng thú đáng vẽ, nhưng sau đó, không biết tại sao liền kiên quyết từ chối, hơn nữa thái độ rất ác liệt. Ta vốn cho là, hân là chơi đùa giang hồ cái kia một bộ hoàng tuyền câu cá xiếc, không nghĩ tới "

"Ồ?" Tề Đức Xương liếc nhìn Phương Thanh, tiện đà nói với Điền Mộc Thắng : "Đem trước sau tí mi trái qua, nói một chút."

"Ồ."

Điền Mộc Thắng ở Tề Đức Xương trước mặt không dám có chút làm bộ, cũng không thêm đề ý có hay không mất mặt, đem cùng Ôn Sóc phát sinh xung đột trước sau chi tiết giảng giải một lần, đồng thời thừa nhận chính mình ngay lúc đó thái độ cũng có vấn đề, nhưng thực sự là không nghĩ ra, tại sao Ôn Sóc gặp như vậy phản cảm.

Nghe xong hân tự thuật sau, Tề Đức Xương mặt lộ vẻ bất đắc dĩ, thở dài nói : "Ta thật nên tự mình đi xin mời, lần này được rồi, khó xin mời chân nhân lạc "

Phương Thanh trong thần sắc cũng tràn đầy đáng tiếc, nhìn về phía mặt lộ vẻ lúng túng Điền Mộc Thắng, ôn hòa nói : "Mộc Thắng, người mãi cho đến hiện tại mới cho lão Tề gọi điện thoại, có phải là mấy canh giờ này, đều đang không ngừng sai người tìm kiếm hỏi thăm, chân chính có thể lên đàn phương pháp cao nhân?"

"Vâng." Điền Mộc Thắng lúng túng thừa nhận.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Mỹ nhân kế

"Người a" Phương Thanh lắc đầu một cái, nói: "Khu mỏ quặng liên tiếp phát sinh khó mà tin nổi kỳ dị sự kiện, khu mỏ quặng người phụ trách, còn có công ty rất nhiều người phụ trách, cũng sớm đã tìm khắp cao nhân rồi, chỉ là không có hướng về lão Tề báo cáo thôi. Mãi đến tận gần nhất thực sự là giải quyết không được, hơn nữa còn bị lừa mấy lần, tình huống thực tế mới phản ứng đến ta cùng lão Tề nơi này. Đương nhiên, bọn họ ắt giấu thật tình không báo hành vi có thể lý giải, dù sao sự phát kỳ dị, cũng lo lắng ta cùng lão Tề trách mắng bọn họ mê tín. Những tình huống này người là hiểu rõ, vì lẽ đó càng nên nghĩ đến, thời gian dài như vậy tới nay, phía dưới người phụ trách khắp nơi tìm kiếm cao nhân, nhưng chỉ tìm thấy một tên lừa gạt, người trong khoảng thời gian ngắn liền có thể tìm tới chân nhân?"

Điền Mộc Thắng hồ thẹn mà nói rằng: "Là ta sơ sẩy, chuyện này ta không làm tốt, ngày mai ta lại đi xin mời Ôn Sóc."

"Vô dụng." Tề Đức Xương lắc đầu: "Hắn không muốn làm đại sư, coi như là miễn cưỡng mời tới, cũng chưa chắc có thể làm thành xong việc."

"Nhưng khu mỏ quặng sự tình, giải quyết thế nào?" Phương Thanh cau mày nói.

Tề Đức Xương mặt lộ vẻ bất đắc dĩ, thật dài dãi thở dài một hơi, nói: "Xét đến cùng, khu mỏ quặng sự tình trách nhiệm ở ta a, lúc trước nếu như đợi tin người, nơi đó phong thủy có vấn đề, không thích hợp khai thác, bây giờ cũng không đến nỗi tiến thoái lưỡng nan."

"Lão Tề, đừng nói câu nói như thế này." Phương Thanh nói: "Song nữ sơn khu mỏ quặng, quả thật có lượng lớn chất lượng tốt quặng sắt, lúc trước ta cũng là động tham niệm, cho nên mới không có kiên trì kỳ thấy. Ta a, bất luận bồi bồi kiếm lời, kinh thương đầu tư vẫn là gấp theo người. Người hiện tại chính là nói từ bỏ song nữ sơn khu mỏ quặng, ta cũng sẽ không chút do dự mà đồng ý."

Tề Đức Xương run lên, chợt nâng chung trà lên, lấy trà thay tửu kính Phương Thanh một chén.

Việc này vô thanh thắng hữu thanh.

Từ bỏ song nữ sơn khu mỏ quặng, nói đến đơn giản, bắt tay vào làm biết bao khó a?

Tiền tiền hậu hậu cùng các loại có liên quan đồng bộ phương tiện đặt mua, xưởng khu đầu tư, tổng cộng sắp tới ba cái ức, hiện tại từ bỏ, ít nhất phải bồi đi vào hai ức!

Ngay ở ba người hết đường xoay sở thời khắc, Phương Thâm Ngọc bỗng nhiên mở miệng nói rằng: "Ta đi mời Ôn Sóc!"

"Hả?"

Ba người đồng thời nhìn về phía mới thâm ngọc.

Phương Thâm Ngọc ngoe cổ có chút tiểu nghịch ngợm le lưỡi một cái, tiện đà lộ ra đắc ý nụ cười tự tin, nói: "Ta cùng Ôn Sóc là bạn học cũ rồi, tuy rằng chỉ là cao một năm đó, sau đó liền chuyển trường đến trong thành phố đến rồi, nhưng ta vẫn tương đối hiểu rõ hắn, người này rất giang nghĩa khí, cũng rất muốn mặt mũi, đặc biệt là ở nữ sinh trước mặt, càng muốn mặt mũi! Nếu như ta chuyển ra bạn học cũ tình cảm đi xin hắn, nói không chắc, vẫn đúng là có thể mời được hắn."

Tề Đức Xương cùng Phương Thanh, Điền Mộc Thắng hai mặt nhìn nhau.

"Có thể thử một chút xem." Phương Thanh mỉm cười nói: "Kỳ thực, ta cũng muốn gặp thấy vị này quan trọng nguyên, đến cùng lớn bao nhiêu năng lực."

"Được!" Tề Đức Xương vỗ tay nói rằng: "Ngày mai, hai chúng ta tất cả đều ra tay, bồi tiếp ta đại cháu gái sẽ đi gặp vị kia thi đại học quan trọng nguyên, nhìn hắn ngoại trừ văn võ song toàn ở ngoài, có phải là thật là có tiên nhân thủ đoạn!"

Đến bọn họ như vậy địa vị người, một chút đều không lo lắng cái gì để con gái đứng ra làm việc cầu người gặp thương tới bộ mặt loại hình vấn đề.

Có lời là mảy liễu không nhường mảy râu!

Ở không vi phạm đạo đức cùng danh tiếng điều kiện tiên quyết, được kêu là có năng lực.

Sáng sớm trời mới vừa sáng.

Sung nặt sung mũi Lưu Mạo cùng, liền mang theo mấy cái thân thể cường tráng bông tiểu hòa, từng cái từng cái trong tay hoặc là mang theo côn bông, hoặc là ở bên hông dùng dùng báo chí quấn lấy dao phay, dịch cốt đao, hung thần ác sát giống như đi tới bông phường xưởng tiểu khu số ba dưới lầu,

Tuy rằng ngày hôm qua Ôn Sóc rất có tự tin địa nói, không cần lo lắng Điền Mộc Thắng trả đũa, hấn gặp tiếp tục chống đỡ, nhưng Luru Mậu cùng cảm thấy, chính mình nhất định phải biểu hiện một chút.

Mà mấy ngày nay sắp xếp người bảo vệ Ôn Sóc, không nghi ngờ chút nào là tốt nhất biểu hiện.

Lý Cẩm ăn xong điểm tâm muốn đi làm lúc, nhìn thấy đơn nguyên ngoài cửa mấy cái hung thần ác sát giống như tiểu tử, cầm trong tay gia hỏa, bên hông dùng hung khí, nhất thời bị sợ hết hồn, còn tưởng rằng là ngày hôm qua cùng nhi tử đánh nhau người, tìm đến cửa nhi đến rồi.

Cũng còn tốt Luru Mậu cùng đứng lúc tiến lên giải thích,

Mới đề Lý Cẩm lơ lửng cái kia trái tim thả xuống, lập tức lại nâng lên, chỉ lo thật sự sẽ có người đến trả thù nhi tử.

Hơn nữa, Luru Mậu cùng mình không trốn ở trong nhà phòng bị trả đũa, trái lại mang người đến bảo vệ Ôn Sóc điều này làm cho Lý Cẩm càng hoài nghi Luru Mậu cùng có ý đồ riêng —— chính là không lợi không dậy sớm nổi, người nào không biết Luru Mậu cùng là người nào? Có thể dù sao người ta Luru Mậu cùng là hảo tâm hảo ý, lại không toát ra bất kỳ ý đồ gây rối dấu hiệu, vì lẽ đó Lý Cẩm cũng không tiện nói gì, chỉ được luôn mồm nói tạ một phen sau, tâm hoảng ý loạn địa đi làm.

Nàng dĩ nhiên quyết định, sau đó kiên quyết bắt hòa Luru Mậu cùng đơn độc ở chung!

Nhân ngôn đáng sợ a!

Nghe đi ra bên ngoài mẫu thân và Luru Mậu cùng tiếng nói chuyện, Ôn Sóc đứng ở trước cửa sổ nhìn một chút, trong lòng hiểu rõ, nhưng trở lại trong phòng giả già không biết tình.

Luru Mậu cùng muốn biểu trung tâm, theo hấn đi thôi.

Huống hồ, như vậy cũng tốt.

Kỳ thực Ôn Sóc trong lòng, cũng ít nhiều gì có chút lo lắng, vạn nhất, Điền Mộc Thắng thật sự dẫn người đến trả đũa đây? Có điều, có lo lắng, nhưng cũng không sợ sệt —— nếu như không điểm ấy nhi can đảm, gặp chuyện chỉ sợ tao ngộ trả đũa, hấn cũng sẽ không là một bên trong một ca.

Chín giờ sáng nhiều chung.

Một chiếc màu đen Xe Mercedes lái vào bóng phượng xưởng tiểu khu.

Số ba lâu ba đơn nguyên cửa phía tây dưới bóng tối, lưu đại trưởng thôn dựa vào một tấm lăm bằng tre trên ghế nằm biểu hiện nhân nhả nhắm mắt dưỡng thần. Bên cạnh bày ra một tấm chõng chất bản tròn, mấy cái tiểu tử ngồi ở trên cái băng, vây quanh bản tròn chính đang đánh bài, mộc côn cùng đao nhọn, đao phay chờ gia hỏa thập, liền như vậy trắng trợn địa bãi ở trên bản.

Xe Mercedes đứng ở đơn nguyên môn quay về cái kia mảnh bị khai khẩn thành đất trồng rau dài cây xanh bên.

Dĩ nhiên chú ý tới xe con Luru Mậu cùng, lúc này ngồi dậy đến, một đôi mắt gấu trúc híp lại, mặt lộ vẻ ra dữ tợn cười gằn —— hấn vừa nãy cách xe con trước chặn pha lê, nhìn thấy ngồi ở vị trí kế bên tài xế vị trí người, chính là Điền Mộc Thắng.

Con mẹ nó, vẫn đúng là dám đến a?

Có điều, một chiếc xe con có thể ngồi mấy người?

Chết no năm cái, sáu cái!

Coi như là Điền Mộc Thắng có thể một cái đánh hai, đánh ba, Luru Mậu cùng hiện ở bên người thì có sáu cái có thể đánh có thể liêu tiểu tử, hơn nữa chính hấn càng già càng dẻo dai, lại có Ôn Sóc cái kia hào thân đại lực không thiệt thòi, một cái có thể đánh hai chủ lực, mặc dù là đang quần đấu bên trong chiếm không được thượng phong, cũng có thể đứng lúc phân ra nhân thủ đi gọi điện thoại gọi tới càng nhiều người.

Ồ hấn mẹ Luru gia doanh mảnh đất nhỏ trên, kéo bè kéo lũ đánh nhau?

Lưu đại trưởng thôn còn chưa từng biết sợ ai!

Mấy cái tiểu tử nhìn thấy Luru Mậu cùng về mặt, nhất thời rõ ràng cái gì, lúc này từng cái từng cái xét nhà hỏa đứng lên, hung thần ác sát giống như nhìn chăm chăm chiếc kia xe con.

Cửa xe, nhưng chậm chạp không ra.

Luru Mậu cùng trong lòng thầm nói, lẽ nào là Điền Mộc Thắng sợ sệt?

Trên xe.

Điền Mộc Thắng cau mày nói rằng : "Ngày hôm nay chúng ta vẫn là đừng đi tìm Ôn Sóc. Bên ngoài cái kia ngồi ở trên ghế nằm, đầy mặt máu ứ đọng người, chính là Lưu gia doanh trưởng thôn Lưu Mậu cùng. Xem ra, hẳn cùng Ôn Sóc đây là có phòng bị a."

"A." Tề Đức Xương cười gằn, trong lòng dĩ nhiên xem nhẹ Ôn Sóc mấy phần, nói: "Một lúc nếu như bọn họ dám động thủ, Mộc Thắng, ngươi ngày hôm nay liền thả ra đánh!"

"Ừm." Điền Mộc Thắng trong mắt lộ ra một vết tàn nhẫn.

Sát bên phụ thân ngồi ở hàng sau Phương Thâm Ngọc che miệng cười cợt, nói: "Được rồi, các ngươi liền đều ở trên xe đi, chính ta xuống, tính được các ngươi đại nam nhân sau khi xuống xe, một lời không hợp lại đánh tới đến, ta cùng Ôn Sóc bạn học cũ gặp mặt, nhiều lúng túng a."

Nói xong, Phương Thâm Ngọc đẩy cửa xuống xe.

Bên ngoài trận địa sẵn sàng đón quân địch Lưu Mậu cùng, chính đang lòng sinh đắc ý cùng khinh bỉ, cho rằng Điền Mộc Thắng mang người đến rồi cũng không dám lúc xuống xe, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, không nhịn được rung mình một cái —— Điền Mộc Thắng loại này người có tiền, có thể hay không con mẹ nó thuê đến rồi sát thủ chuyên nghiệp, những người kia, có thể hay không là mang theo thương đến? Vạn nhất

Đang lúc này, cửa xe mở ra.

Lưu Mậu cùng rộng mở đứng dậy.

Mấy cái tiểu tử cũng nóng lòng muốn thử.

Không hề nghĩ rằng, trên xe nhưng hạ xuống một vị ăn mặc màu xanh da trời ngắn tay T-shirt, màu trắng tề đầu gói quần, thanh xuân mỹ lệ cô gái.

Xem dáng dấp cũng là mười bảy mười tám tuổi nữ hài, trên chân ăn mặc màu trắng giày thể thao, chải lên tóc thắt bím đuôi ngựa, dù hiện ra ánh mắt trời hoạt bát, nàng ngoạ cổ yêu kiều cười khê mà liếc nhìn Lưu Mậu cùng mấy người, lập tức hoàn toàn không thêm để ý cái kia mấy cái tiểu tử như là dải ra mũi kim giống như ánh mắt, chấp tay sau lưng về mặt ung dung, bước chân vui sướng đi vào đơn nguyên môn.

Lưu Mậu cùng vỗ một cái trán nhĩ, không nhịn được nhẹ giọng lầu bầu nói: "Mẹ kiếp, Điền Mộc Thắng đây là muốn dùng mỹ nhân kế a?"

Liên lưu đại trưởng thôn càng kính phục Ôn Sóc.

Thần cơ diệu toán!

Chẳng trách định liệu trước mà tỏ vẻ gặp một mình chống được Điền Mộc Thắng âm mưu quỷ kế

Chính ở trong phòng khách thối quạt điện ôn tập bài tập Ôn Sóc, nghe được tiếng gõ cửa vang lên, mặt lộ vẻ không thích, cau mày đứng dậy đi tới cửa —— hẳn suy nghĩ, khả năng là Lưu Mậu cùng những người kia, tới nhà muốn thảo luận nước uống đi.

Mở cửa, lại phát hiện cửa đứng một vị đẹp dễ đến kỳ cục, cười tủm tỉm cô gái.

Ôn Sóc sững sờ, ánh mắt không khỏi theo nữ hài mỹ lệ mắt to cùng khuôn mặt, chạy tới trắng nõn bóng loáng cổ, lại tới cổ tròn dưới cằm phồng ngực, lại đến bị T-shirt bao vây tinh tế vòng eo, sau đó là tề đầu gói quần dưới, như hành ngọc giống như trắng nõn thẳng tắp chân nhỏ.

"Này! Có người nhìn người như thế sao?" Nữ hài gắt một cái, nhưng vẫn là cười tủm tỉm.

"Khắc khắc" Ôn Sóc lúng túng đem tầm mắt đi trở lại nữ hài xinh đẹp trên mặt, một bên nuốt nước miếng, nói: "Cái kia, người tìm ai?"

"Tìm người a!"

"Tìm ta?" Ôn Sóc rất nghi hoặc, nội tâm không bị không chế địa nhanh chóng ý nghĩ kỳ lạ —— lão tử là năm nay thi đại học quan trọng nguyên, lão tử trên TV tin tức đăng báo thành danh nhân a, liên vị này đẹp như thiên tiên nữ sinh liền mộ danh trước đến bãi phòng, sau đó ta có thể nhân cơ hội cùng với trở thành bằng hữu, lại phát triển thêm một bước, thâm nhập giao lưu

Nữ hài bữu môi nói : "Bây giờ là cao quý quan trọng nguyên, liên quý nhân hay quên việc!"

"Cái kia, ta có sao nói vậy a hai ta, nhận thức?" Ôn Sóc càng hồ đồ.

"Ta là Phương Thâm Ngọc nha!"

Ôn Sóc sững sờ, trong đầu trong giây lát đó xuất hiện cao nhất thời vị kia cùng lớp nữ sinh, xinh đẹp dường như phim truyền hình bên trong tiên nữ, tính cách cũng có một chút thanh ngạo thoát tục, không yêu lắm cùng người giao lưu, bình thường xem người lúc, ánh mắt trong thần sắc luôn có một chút không hề che giấu chút nào thanh cao, thật giống xem thường tất cả mọi người tự.

Vì lẽ đó, nàng ở trong lớp hầu như không có bằng hữu.

Đương nhiên, thời kỳ trưởng thành nam sinh đại thể đều là lấy tướng mạo luận người, vương thất ngọc xinh đẹp như vậy nữ sinh, tự nhiên cực kỳ được

nam sinh yêu thích. Đáng tiếc bởi vì quá mức mỹ lệ lại thanh cao, hết thấy nam sinh đều tự ti mặc cảm, không dám theo đuổi, cùng nàng nói một câu đều sẽ mặt đỏ.

Mãi đến tận

Vừa có một bên trong một ca tên gọi Ôn Sóc, cùng mấy cái anh em trong giờ học nhàn vô nghĩa lúc, nói về nữ sinh đề tài, hẳn ái mộ hư vinh chết muốn mặt mũi, kiên trì bộ ngực khoác lác nói "Ca có sao nói vậy, ở Phương Thâm Ngọc trước mặt, toàn giáo hết thấy nam sinh ngoại trừ ca, đều là rác rưởi! Đuổi theo không đuổi kịp khác nói, ít nhất đến dám đi truy a, liền hẳn mẹ viết thư tình can đảm đều không có, vậy còn gọi đàn ông mà! Thôi! Ngày hôm nay ta liền viết một phong!"

A đi ra ngoài thì, còn có thể ngồi trở về sao?

Liền có sao nói vậy một bên trong một ca, thật sự cho Phương Thâm Ngọc viết một phong thư tình, còn tưởng là đồng đảng bạn học trước mặt, vênh vang đắc ý địa đặt ở Phương Thâm Ngọc trước mặt.

Sau đó, sẽ không có sau đó.

Phương Thâm Ngọc không để ý đến hắn.

Sau đó Phương Thâm Ngọc chuyển trường.

Mà không có tìm không có phổi Ôn Sóc, thật giống cũng không có chịu đến tí xấu cảm tình thương tổn —— đương nhiên, cũng không ai sẽ liền như vậy trào phúng hắn, một là không dám, hai mà, đến ít người ta một ca còn dám cho vương thâm ngọc viết thư tình!

Còn có ai dám? !

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Không có phong độ tên mập

Thấy Ôn Sóc ngây người nhi, Phương Thâm Ngọc tay trắng dò ra, nhẹ nhàng đẩy ra cái này cơ hồ đem toàn bộ môn đều chặn lại rồi tên mập, sau đó ung dung đi vào.

Ôn Sóc lấy lại tinh thần nhi đến, xoay người đem cửa phòng mang tới, một bên hướng về trong phòng đi tới, một bên gãi đầu lộ ra vẻ mặt vui mừng : "Này thật là có chút nằm mơ cảm giác, người gặp tới nhà của ta... Cái kia, chúng ta có hai năm không gặp mặt chứ?"

"Ân a." Phương Thâm Ngọc ngồi vào trên ghế sofa, trắng nõn chân nhỏ cũng cùng nhau nghiêng, cười tùm tùm nhìn Ôn Sóc, nói: "Theo người thiên ngoài miệng, ta có sao nói vậy, kỳ thực ta xưa nay không nghĩ tới, có thể sẽ cùng người gặp mặt, chớ đừng nói chi là chủ động đến nhà tìm người. Dù sao lấy trước người thành tích học tập giống như vậy, hơn nữa người lại như vậy xấu, viết thư tình còn ở trong lớp trước mặt mọi người cho ta, làm hại ta lúng túng mất mặt, không thể không chuyển trường cách K huyên một bên trong!"

"Xin lỗi xin lỗi, lúc trước cái kia không phải nhỏ tuổi không hiểu chuyện mà." Ôn Sóc cười mĩa, không dám cùng Phương Thâm Ngọc đối diện, chỉ được bận việc pha trà rót nước.

"Vậy ta mặc kệ, ngược lại, xem như là người nợ ta một lần..." Phương Thâm Ngọc chu mỏ nói rằng —— mỹ nữ ưu thế chính là như vậy, nàng nói ra lời nói như vậy lại có thêm vẻ mặt như thế, rơi vào Ôn Sóc trong mắt nhưng không có một chút nào không giảng đạo lý điều ngoa, mà là rất dễ dàng khiến lòng người động cùng triu mến làm nũng. Nàng đôi mắt đẹp lưu chuyển, thật giống chiếm tiểu tiện nghi tiểu nha đầu giống như, rung đùi đắc ý mà nói rằng : "Người còn đừng không vui, nếu như không phải người năm nay thành tích thi vào đại học ưu dị, là chúng ta làm chợ biên giới văn khoa trạng nguyên, ta đều không nhớ rõ người là ai đây, chớ đừng nói chi là, đột nhiên nhớ tới người đã từng đối với ta làm chuyện quá đáng, còn ghi nợ ta thật lớn một bút nợ on đây!"

Ôn Sóc liên tục xưng phải, sau đó nghi hoặc mà hỏi : "Người tìm đến ta, chính là vì đòi nợ?"

"Đúng đấy." Phương Thâm Ngọc cười híp mắt nói rằng : "Hơn nữa, hai người chúng ta trong lúc đó, còn có một món nợ."

"Hả?" Ôn Sóc bị hồ đồ rồi.

"Người là lâm chợ biên giới văn khoa trạng nguyên, người thứ nhất a!" Phương Thắm Ngọc lờm hẩn một cái, tức giận mà nói rằng : "Nếu như không phải là bởi vì người đến người thứ nhất, cái kia người thứ nhất khẳng định là ta a, kết quả... Ta chỉ có thể đành phải thứ hai, ai."

Ôn Sóc dở khóc dở cười : "Điều này cũng có thể trách đến trên đầu ta?"

"Đương nhiên trách người!"

"Được rồi."

Ôn Sóc chịu thua, cười khò cho Phương Thắm Ngọc rót nước trà, suy nghĩ nhưng đang nhanh chóng địa chuyển động —— chính là sự ra khác thường tất có yêu, hẩn cũng sẽ không thật liên cảm thấy thi đại học trạng nguyên thân phận, có thể để cho Phương Thắm Ngọc xinh đẹp như vậy, thành tích học tập tài năng xuất chúng, gia cảnh nên cũng phi thường hậu đãi nữ hải chủ động đầu hoải tổng bảo. Hai người tuy rằng từng làm một năm bạn học cùng lớp, có thể hơn hai năm không thấy, hai bên lại thật là không thể nói là có cái gì trong đám bạn học thuần khiết hữu nghị tình cảm nhân tố, đã từng hi vọng vượt qua thuần khiết hữu nghị tình cảm, càng không có.

Như vậy... Phương Thắm Ngọc ngày hôm nay đột nhiên đến nhà báỉ phòng, mục đích là cái gì đây?

Rất nhanh, Ôn Sóc liền đoán được —— ngày hôm qua hẩn cùng sức chiến đấu mạnh mẽ Điền Mộc Thắng đánh một trận, trên mặt máu ứ đọng rất rõ ràng hơn nữa còn thật nghiêm trọng, người bình thường lần đầu gặp gỡ đến hẩn như vậy hình tượng, nhất định sẽ lộ ra kinh ngạc biểu hiện, sau đó tối thiểu lễ phép thăm hỏi một câu. Nhưng Phương Thắm Ngọc đối với này không chút nào kinh ngạc, thậm chí trước cười tùm tùm về mặt, còn có một chút trêu tức. Rất hiển nhiên, nàng biết là chuyện gì xảy ra.

"Nghe nói người báo kinh thành đại học khảo cổ học hệ." Phương Thắm Ngọc đánh giá trong phòng khách hoàn cảnh, vừa nói : "Ta báo chính là đại học Khoa học Chính trị và Luật, chúng ta tuy rằng không ở đồng nhất đại học học tập, nhưng đều ở kinh thành, sau đó ta gặp phải cái gì khó xử, nhất định sẽ đi tìm người cái này đồng hương kiêm bạn học cũ, người nhưng không cho từ chối."

"Xem người lời này nói." Ôn Sóc cười hi hi nói : "Ta có sao nói vậy, sau đó ở kinh thành, người phạm là gặp phải cái gì khó xử, không quan tâm to nhỏ, ta hết thấy mặc kệ. Vì lẽ đó người tốt nhất vẫn là đừng tìm ta..."

"Hả?" Phương Thắm Ngọc sững sờ.

"Điều kiện của ta người cũng không phải không biết, ăn bữa này không có bữa sau, chính mình cái bụng đều mặc kệ no đây, người đều giải quyết không được khó xử, ta lại giải quyết thế nào?" Ôn Sóc chuyện đương nhiên mà nói rằng : "Tổng không đến nỗi,

Đề ta đi theo người đánh nhau chứ? Vậy không được, vì một người nữ sinh, vẫn là một đại mỹ nữ, đi cùng vốn không quen biết người đánh nhau, dễ dàng khiến người ta hiểu lầm! Đương nhiên, nếu như người đồng ý trả tiền lời nói ta có thể sẽ cân nhắc, vấn đề là... Chúng ta là bạn học cũ, ta thu người tiền gấp cảm giác thật không tiện. Luận quan hệ, ta có sao nói vậy a, người và ta trong lúc đó còn giống như không đến giúp người đánh nhau phân nhĩ trên, vì lẽ đó vẫn là đừng tìm ta."

Mới thăm mặt ngọc đỏ, tức rồi, không nói gì.

Nhìn thấy Ôn Sóc trước, Phương Thắm Ngọc tương đương tự tin có thể thuyết phục Ôn Sóc. Bởi vì nàng rất rõ ràng, tuổi trẻ nam sinh, đặc biệt là Ôn Sóc loại này kiếm ra một chút thành tựu nam sinh, ở đẹp để nữ sinh trước mặt cái kia là phi thường muốn mặt mũi —— bạn học cũ hồi lâu không thấy, lại là một vị đại mỹ nữ, Phương Thắm Ngọc lại nói một ít không ảnh hưởng toàn cục tiện thể làm nũng thái độ lời nói...

Ung dung đem Ôn Sóc bắt!

Có thể ngoài ý muốn chính là, chưa kịp nói về việc chính sự đây, Ôn Sóc cái tên này liền không có một chút nào khí độ, có chút đã mạn địa từ chối nàng tất cả có thể cầu viện.

Có sao nói vậy!

Một chút mặt mũi cũng không cho.

Điều này làm cho thông minh xác thực phi thường cao cũng xác thực hiểu được ở giao tiếp bên trong đoán lòng người, làm sao lợi dụng chính mình các loại ưu thế, nhưng chỉ có khuyết thiếu kinh nghiệm thực chiến mới thắm ngọc, nhất thời luống cuống. Dù sao năm đó cùng Ôn Sóc chỉ làm cao trung một năm bạn học, hơn nữa Phương Thắm Ngọc lại không thích lắm cùng trong đám bạn học giao lưu, đối với Ôn Sóc không ăn ý. Nhưng hiện tại, thông tuệ Phương Thắm Ngọc lập tức đối với Ôn Sóc tính cách có đại thể, nhưng hơi có chút phán đoán sai lầm.

Nàng rất nhanh khôi phục như lúc ban đầu, nói: "Ta không thể nào hiểu được, người sẽ nói ra lời nói như vậy."

"Người biết, ta từ trước đến giờ có sao nói vậy." Ôn Sóc khả khả cười, còn có chút thật không tiện đáng về.

"Tại sao?" Phương Thắm Ngọc ôm cánh tay, dù bạn vẫn ung dung mà nhìn Ôn Sóc.

Ôn Sóc gờ tay chỉ chỉ chính mình béo trắng nhưng mang theo rõ ràng vết thương bầm tím gò má, lộ ra oan ức biểu hiện, nói rằng : "Làm bạn học cũ, nhiều năm không gặp ngẫu nhiên tương phùng, người nhưng một chút đều không quan tâm ta..."

Phương Thắm Ngọc trong nháy mắt hiểu ra, thực sự là cẩn thận mấy cũng có sơ sót a!

Cũng bởi vậy, trong lòng nàng vừa nảy đối với Ôn Sóc phán đoán, lập tức làm ra thay đổi —— cái tên này, là cái phi thường thông minh, giao hoạt...

Kề hẹp hòi!

"Được rồi." Mới thắm trên mặt ngọc nổi lên một chút đỏ ửng, nói: "Điền Mộc Thắng là cha ta bằng hữu, bọn họ hiện tại đều ở bên ngoài. Bởi vì biết người cùng Điền thúc thúc trong lúc đó phát sinh một chút hiểu lầm, vì lẽ đó, ta xưng phong nhận việc đến đây điều giải... Cho cái mặt mũi chứ?"

Ôn Sóc gãi đầu một cái, có chút khó khăn hỏi: "Hắn dự định bồi ta bao nhiêu tiền?"

"Há?" Phương Thắm Ngọc bị nghẹn trệ.

"Sẽ không như thế không thành ý chứ?" Ôn Sóc ngạc nhiên.

Phương Thắm Ngọc dở khóc dở cười, biểu hiện mang theo trêu tức mà nói rằng: "Ôn Sóc, người không cảm thấy ở một vị nữ sinh trước mặt, há mồm liền phải bồi thường, là rất không có phong độ biểu hiện sao? Chỉ ít, người cũng có thể một cách uyển chuyển mà nói ra."

"Ta vẫn là yêu thích có sao nói vậy, nhiều lớn như vậy vòng tròn làm gì? Đến cuối cùng vẫn là gặp nhấc tới tiền, đây mới là chân thực, hà tất lãng phí thời gian cùng cảm tình?" Ôn Sóc lắc đầu một cái, rất chăm chú mà nói rằng: "Người tổng sẽ không cảm thấy, bởi vì cùng ta là bạn học cũ, hơn nữa chính mình lại là cô gái đẹp đến đây làm cùng sự lão, ta liền đáng đời được oan ức đánh nát hàm răng cũng đến nuốt xuống, chỉ vì cái gì chết tiệt nam nhân phong độ chứ? Vậy người liền có chút bắt nạt người."

Dù cho Phương Thắm Ngọc thông tuệ phi thường, trong lúc nhất thời trong đầu cũng có chút đường ngăn, xoay chuyển vài cái vòng mới nghĩ rõ ràng, thật giống, Ôn Sóc nói tới có chút đạo lý.

Phương Thắm Ngọc không phải điều ngoa tính tình, cũng không thích đi cùng người ở miệng lưỡi trên tranh chấp, thuyết phục đối phương tiếp thu quan điểm của chính mình, cho nên nàng lựa chọn nhận rồi Ôn Sóc lời nói này —— tuy rằng rất khó chịu, khiến người ta rất không thoải mái. Nàng gật gật đầu nói: "Như vậy đi, Quyền coi như cho ta một cái mặt mũi, người không muốn đề bồi thường, nhưng có thể đem người trong lòng muốn có được bồi thường, tương đương đền thù lao ở trong, hơn nữa, người có thể gặp bội tương đương đến đồng thời."

"Ta còn không đáp ứng giúp các người làm chuyện này đây..." Ôn Sóc kinh ngạc hỏi: "Người tin tưởng những người thần côn xiếc?"

"Không thể nói là tin, nhưng thật tò mò." Phương Thắm Ngọc mỉm cười nói: "Ta nhưng là mang theo thành ý trước tới mời, hoặc là nói, là khẩn cầu ngài ôn đại sư xuống núi."

"Vấn đề là, ta không muốn làm thần côn."

"Ta vừa nảy xưng hô người là, đại sư! Cái kia, đại sư cùng thần côn, có trên bản chất khác biệt." Phương Thắm Ngọc cường điệu cường điệu một lần, lại nói: "Hơn nữa ta bảo đảm, tuyệt đối sẽ vì người bảo mật, thế nào?"

Ôn Sóc cười khò, rất khó khăn địa lắc lắc đầu.

Phương Thắm Ngọc nhìn thấy hi vọng, nói: "Một, ta có thành ý; hai, thù lao sẽ không thiếu cho người; ba, tuyệt đối vì người bảo mật; bốn, bạn học cũ phần ân tình này diện; năm... Ít nhất ta trước nói cái kia hai việc, đều là sự thực đi, coi như làm người đưa ta ân tình, có được hay không?"

"Vậy không được!" Ôn Sóc phản ứng có chút kịch liệt, hai tay hấn chống đỡ ở trên đầu gối, lồng ngực ưỡn lên đến mức thẳng tắp, mạnh mẽ mẽ thẳng khí hùng mà nói rằng: "Cho người viết thư tình chuyện này là thật, nhưng người khi đó cũng không cho ta hồi âm a, làm cho ta ở một đám huynh đệ trước mặt mất hết mặt, ta còn không quản người muốn tình thần bồi thường đây, vì lẽ đó viết thư tình chuyện này toán thanh toán xong. Còn thành tích thi vào đại học xếp hạng, này oán chính người, sát bên ta chuyện gì? Hợp theo ý người, toàn quốc phạm là so với người thành tích thi vào đại học thật người, đều xin lỗi người rồi? Cái này gọi là không nói lý!"

"Này, người liền không thể hơi hơi đề ta?" Phương Thắm Ngọc ừy khuất nói: "Ta nhưng là nữ sinh!"

"Thôi đi Phương đại tiểu thư!" Ôn Sóc nhếch lên hai chân, giơ ra sau dựa vào, tà mắt nói rằng: "Ngài không bắt nạt ta này hào không Quyền không thể càng không tiền, tính cách còn thành thật hàm hậu người nghèo, ta đều đến ngậm đốt nhang."

Phương Thắm Ngọc lại không còn gì để nói.

Nàng biểu hiện cổ quái nhìn chằm chằm Ôn Sóc —— thực sự là nhìn không thấu, không nghĩ ra cái này ngồi ở trên ghế sofa dường như một con gấu trúc tự gia hòa, đến cùng là cái ra sao tính cách, không thể nói là khó chơi, lại cứ không có một chút nào thân là nam sinh, ở nữ sinh, đặc biệt là nữ sinh xinh đẹp trước mặt, nên có tối thiểu phong độ cùng lễ phép.

Chương 39: Giá trên trời thù lao

Mười mấy giây sau, nhìn tấm kia đáng ghét thịt khắp khuôn mặt là kiên định, không có một chút nào thoái nhượng ý tứ, Phương Thâm Ngọc khề cần đôi môi cúi đầu, trong thần sắc đầy rẫy thất lạc, bất lực, thương cảm chờ chút phức tạp tâm tình.

Nàng nhẹ giọng nói : "Ngươi biết không? Đến trước ta tự tin có thể mời đến ngươi, cho nên mới phải mao toại tự tiến cử hơn nữa ta cũng không muốn nhìn thấy, bạn học cũ cùng Điền thúc thúc, cha ta giữa bọn họ phát sinh nữa xung đột. Nhưng hiện tại, nhìn đáng đáp là ta tường bờ, xin lỗi!" Nói xong, Phương Thâm Ngọc cúi đầu đứng dậy, ngẩng khí nghẹn ngào địa cáo từ : "Gặp lại!"

"Ai đừng giới" Ôn Sóc mau mau đứng dậy nhắc cánh tay ngăn lại, lúng túng nói rằng : "Các ngươi, các ngươi dự định cho bao nhiêu tiền?"

"Ngươi có thể hay không thoải mái đáp ứng, khỏi nói tiền rồi? !" Phương Thâm Ngọc thiếu một chút hồng mắt —— chính mình cũng đã sử dụng nữ sinh mạnh mẽ nhất, cũng là cuối cùng vũ khí, nước mắt như mưa điểm đậm đáng yêu, mà hiệu quả mặc dù coi như rất rõ ràng, Ôn Sóc rốt cục đáp ứng rồi, nhưng một mực há mồm liền đề tiền, điều này làm cho Phương Thâm Ngọc có loại chính mình bất kể là khuôn mặt đẹp vẫn là tình cảm đều không chán trước cái tên mập mạp này coi trọng thất bại, cảm giác nhục nhã.

Không ngờ, Ôn Sóc nghe xong nàng câu này tức giận chỉ trích sau, lúc này dường như một con bị đập cái đuôi phi thỏ giống như, còn kém không giờ chân, hần trừng mắt mắt thờ phi phò vẫy vẫy cánh tay nói rằng : "Ngươi có ý gì? Cảm tình còn không muốn dùng tiền a? Thôi, ngài mời đi đi! Hai ta giao tình còn chưa tới cái kia phần tiền lên! Gặp lại!"

"Ta" Phương Thâm Ngọc nghiêng rằng nghiêng lợi, một đôi con ngươi sáng ngời bên trong hầu như muốn phun ra lửa : "Hai vạn có đủ hay không? !"

" Bao nhiêu?" Ôn Sóc há hốc mồm.

Phương Thâm Ngọc giậm chân một cái, khí nói: "Năm vạn có được hay không?"

"Cái kia" Ôn Sóc thật không tiện, cúi đầu khả khả cười mĩa xoa tay.

"Mười vạn!"

Ôn Sóc trong nháy mắt cảm thấy mũi cay cay, hần ngẩng đầu lên nước mắt lưng tròng địa nhìn về phía Phương Thâm Ngọc —— nàng, đời trước là mẹ ta?

"Ngươi quá phận quá đáng!" Phương Thâm Ngọc xoay người rồi đi.

"Ai, ta làm sao ta liền quá đáng?" Ôn Sóc tốc độ phản ứng phi thường nhanh nhẹn địa nhanh chân tiến lên, ngăn cản này đài "Hình người máy in tiền" —— trong lòng cũng có chút tức giận, Phương Thâm Ngọc này người nói chuyện vô căn cứ, mới vừa nói cái gì năm vạn mười vạn, cố ý đùa ta chơi nhí a?

Phương Thâm Ngọc tức giận đến liên tục giậm chân, trong con ngươi rung rung oan ức mà kêu ầm lên : "Ta đều nói cho ngươi mười vạn, ngươi vẫn còn chê ít a? !"

"Cái kia được rồi được rồi." Ôn Sóc chợt cảm thấy có loại từ Địa ngục trong nháy mắt phi thăng tới Thiên đường hạnh phúc cảm giác choáng váng, hần xoa xoa tay khả khả cười nói : "Tốt xấu bạn học cũ một hồi, ngươi lại là như thế đẹp để một đại mỹ nữ, điểm ấy nhi mặt mũi ta hay là muốn đưa cho ngươi, hành, ta liền cố hết sức, ăn chút gì thiết thời đi nhìn thử một chút."

Nhìn Ôn Sóc trên gương mặt đó không che giấu nổi hưng phấn kích động, Phương Thâm Ngọc lập tức ý thức được, chính mình mới vừa rồi bị cảm xúc phần nộ làm choáng váng đầu óc, vì lẽ đó

Chủ động đem thù lao từ hai vạn tăng lên tới mười vạn!

Có thể vốn là, chỉ cần mấy ngàn, thậm chí mấy trăm đồng tiền, Ôn Sóc này hào không tiền đồ gia hỏa, sẽ thí vui vẻ địa đáp ứng rồi.

Phương Thâm Ngọc hiện tại thật sự muốn khóc.

Quá thất bại!

Ôn Sóc nhưng là không thêm đề ý trước mặt mỹ nữ hiện tại có cỡ nào ảo não, bởi vì hần phát hiện, bị người dùng tiền đánh kỳ thực là một loại không gì sánh kịp tươi đẹp hưởng thụ, nhưng đang hưởng thụ đồng thời, hần vẫn là rất chăm chú mà nói rằng : "Cái kia, ta tuy rằng đáp ứng ngươi, nhưng ta vẫn phải là đem nói rõ mất lòng trước được lòng sau, sự tình không nhất định có thể hoàn thành."

"Không quan trọng lắm, ngược lại sau khi chuyện thành công mới gặp trả thù lao!" Phương Thấm Ngọc nghiêng răng nghiêng lợi.

"Là như thế cái lý nhĩ, nhưng không làm được cũng đến cho một, vừa thành : một thành khổ cực phí, hơn nữa trước tiên cần phải phó số tiền kia làm tiền đặt cọc." Ôn Sóc thái độ kiên quyết, nghĩ thầm 1 vạn tệ cũng thật nhiều nha! Hắn vốn muốn nói "Một nửa" khổ cực phí, nhưng xem Phương Thấm Ngọc dường như phải biến đổi thân cọc cái biểu hiện, rốt cục khó khăn lời vừa ra đến khóe miệng đổi thành "Vừa thành : một thành "

Phương Thấm Ngọc khó khăn gật gật đầu.

Thành giao!

"Đề cha người bọn họ tới nhà đi,

Đem khu mỏ quặng phát sinh dị thường sự kiện, tình huống cận kề cùng ta giảng giải một chút." Ôn Sóc nói tới việc chính sự, biểu hiện trở nên nghiêm túc rất nhiều, nói: "Trước khi đi, ta còn phải làm một ít chuẩn bị, hơn nữa chúng ta có sao nói vậy, ta nhất định phải tự mình đến hiện trường điều tra sau khi, mới gặp quyết định có hay không tiếp cái này việc. Lời nói mới rồi kỳ thực một nửa là chân nhất giữa chuyện cười, người đừng quá để ý, nếu như ta đã điều tra hiện trường, cảm giác không nắm, sẽ bỏ qua, cái kia 1 vạn tệ tiền cái gọi là khổ cực phí, ta cũng không muốn. Tới đa chính là yếu điểm nhi Điền Mộc Thắng đã thương ta bồi thường chi phí. Đương nhiên, cũng có thể, ta phát hiện công việc này có thể tiếp được, nhưng độ khó khăn cao, nguy hiểm quá lớn, gặp nhắc lại giá cao nữa, hi vọng đến thời điểm các người có thể hiểu được."

Vốn là này nửa câu nói sau, để vương Thấm Ngọc nghe xong khá là không nhanh, nhận định Ôn Sóc này hào giả dối tham lam gia hỏa, là ý đồ được voi đòi tiền nhiều đòi tiền. Nhưng xem về mặt của hắn nghiêm túc như thế, lại nghĩ tới khu mỏ quặng liên tiếp phát sinh quỷ dị, không thể tưởng tượng nổi sự tình, vương Thấm Ngọc đột nhiên liền cảm thấy, làm chuyện như vậy, nguy hiểm tính khả năng thật sự rất cao.

Mà Ôn Sóc

Bởi vì gia cảnh điều kiện kém, vì lẽ đó có thể không thèm đến xia không biết xấu hổ thu phế phẩm kiếm rách nát, cũng được, liều lĩnh rất lớn nguy hiểm, đi hàng yêu trừ ma trừ tà trừ quỷ!

Thoáng run lên một lúc, Phương Thấm Ngọc gật gù đứng dậy đi ra ngoài.

Năm 1998, mười vạn đồng tiền ở đông Y thị trấn đủ để mua một bộ tương đối tốt nhà.

Nhưng đối với Phương Thanh, Tề Đức Xương loại này ở lâm chợ biên giới số một số hai doanh nhân lớn mà nói, thật là không coi là cái gì. Dưới cái nhìn của bọn họ, mười vạn đồng tiền chỉ cần Ôn Sóc có thể đem sự tình hoàn thành, muốn thật không coi là nhiều.

Hơn nữa cũng chính là bởi vì Ôn Sóc chào giá mười vạn nguyên, bọn họ mới gặp theo bản năng mà cảm thấy, dám như thế sư tử mở lớn khẩu, vậy nói rõ có bản lĩnh thật sự a!

Bọn họ không biết, này bằng giá là Phương Thấm Ngọc tự mình nói, chính mình trướng lên.

Mà Phương Thấm Ngọc, cũng không tiện nói ra thật tình.

Bởi vì rất mất mặt.

Bốn người từ Mercedes-Benz trên vừa đưa ra, bên kia mấy cái hung thần ác sát giống như tiểu tử, không cần Lưu Mậu cùng ra hiệu, liền xét nhà hỏa che ở đơn nguyên cửa, cũng nóng lòng muốn thử chờ đợi Lưu Mậu cùng ra lệnh một tiếng, sẽ nhào tiền lên.

Điền Mộc Thắng vội vàng che ở Phương Thanh, Tề Đức Xương, Phương Thấm Ngọc trước người.

"Làm gì?" Phương Thấm Ngọc biểu hiện khinh bỉ, không có vẻ sợ hãi chút nào mà nhìn những này thôn bĩ, nói: "Là Ôn Sóc khách mời!"

Mấy cái thôn bĩ nhìn về phía Lưu Mậu cùng.

Vừa lúc lúc này, Ôn Sóc từ trước cửa sổ thò đầu ra nói rằng: "Lưu trưởng thôn, không chuyện gì, người mang mấy anh em trước về đi."

"Nhanh như vậy liền bàn luận xong xuôi? Khả khả, cái kia đi về trước, có chuyện gì tiện tay bắt chuyện, nhớ tới, đây là ở chúng ta chính mình mảnh đất nhỏ trên, ai cũng không sợ!" Lưu Mậu cùng lộ ra dường như cái gì đều hiểu cười xấu xa, hướng về Ôn Sóc nháy mắt, lại liếc mắt thanh thuần mỹ lệ đến kỳ cục Phương Thấm Ngọc, vẫy tay mang theo mấy cái tiểu tử đi rồi.

Phương Thấm Ngọc thông minh nhanh trí, tự nhiên nhìn ra Lưu Mậu cùng cái kia phó cười xấu xa về mặt dưới, ẩn giấu nội tâm cỡ nào ý nghĩ xấu xa, cho nên năng tức giận đến cắn chặt hàm răng lại không tiện phát tác, ngẩng đầu muốn thiên nộ Ôn Sóc nguyền hán một cái, lại phát hiện Ôn Sóc đã rút trở lại —— cái tên này suy nghĩ linh quang, giả dối đến cực điểm, nói vậy cũng hiểu

Quá đáng ghét!

Thực sự là lục đầu con ruồi ngu ngốc tầm ngu, nữa tầm nữa!

Phương Thắm Ngọc cảm giận địa hướng về đơn nguyên trong cửa đi đến.

Phương Thanh cùng Tề Đức Xương đối diện một chút, hơi có chút tức giận biểu hiện rất nhanh hóa làm nhọt nhọt mỉm cười, nhẹ nhàng gạt đầu.

Đến bọn họ thân phận này địa vị người, quen thuộc với đi quan sát, đoán một người, đặc biệt là, muốn cùng mình giao thiệp với người. Ngày hôm qua từ Điền Mộc Thắng trong miệng biết được một chút liên quan với Ôn Sóc tình huống, cũng biết phát sinh xung đột lúc một chút chi tiết nhỏ vấn đề. Mà vừa nãy, Ôn Sóc nhìn như rất tự nhiên để Lư Mậu cùng mang theo những người các tiểu tử rời đi, nhưng rất rõ ràng địa cho thấy, Lư Mậu cùng này hào thôn bá, thái độ đối với Ôn Sóc cực kỳ cung kính, đến nói gì nghe nấy mức độ. Này, tựa hồ cũng có thể chứng minh, Ôn Sóc quả thật có thủ đoạn phi thường.

Bằng không lấy gia đình của hắn tình huống, làm sao có khả năng để Lư Mậu cùng loại này thôn bá ngoan ngoãn?

Đi tới đơn nguyên cửa lúc, Tề Đức Xương bỗng nhiên dừng bước, đối với theo sau lưng Điền Mộc Thắng nói rằng : "Ta mặc kệ ngươi dùng biện pháp gì, liền ngày hôm nay, đánh gãy Lư Mậu cùng một chân, hơn nữa cho hắn biết là nhân tại sao."

"Được." Điền Mộc Thắng không chút do dự nào, xoay người rời đi.

Phương Thanh muốn mở miệng ngăn cản, nhưng là bị Tề Đức Xương nắm ở phía sau lưng mỉm cười đi vào bên trong đi.

Dĩ nhiên vào phòng Phương Thắm Ngọc, biểu hiện khinh bỉ mà nói với Ôn Sóc : "Ngươi bình thường kết giao, chính là Lư Mậu cùng loại người này?"

"Làm sao?" Ôn Sóc kinh ngạc nói.

"Không có gì." Phương Thắm Ngọc khẽ mỉm cười, vẻ mặt điềm tĩnh hờ hững.

Nhưng Ôn Sóc vẫn là nhận ra được cái gì không thích hợp, nghĩ thầm đồ chó này Lư Mậu cùng, vừa nãy là không phải nhìn thấy người ta cô nương đẹp đẽ, liền làm chuyện khác người gì? Có thể chính mình cũng không tốt hướng về Phương Thắm Ngọc giải thích cái gì, cũng không thể nói mình cùng Lư Mậu cùng kỳ thực quan hệ không ra sao —— nói ra người khác cũng sẽ không tin, dù sao, Lư Mậu cùng vì hắn đều dám động thủ trước cùng Điền Mộc Thắng đánh nhau. Đương nhiên càng không thể ăn ngay nói thật nói cho vương Thắm Ngọc : Lư Mậu cùng là bị ta dọa cho sợ rồi, bây giờ liền là ta nuôi một cái chó dữ, có thể tùy tiện sai khiến hắn đi cắn người.

Tề Đức Xương cùng Phương Thanh đi vào, Phương Thắm Ngọc liền đứng ở một bên đơn giản làm giới thiệu.

Ôn Sóc rất có lễ phép chào hỏi, xin mời hai vị ngồi xuống, sau đó pha trà rót nước, kéo cái ghế lại đây ngồi xuống, lúc này mới nghiêm mặt nói : "Thật không tiện, ngày hôm qua cùng Điền tiên sinh trong lúc đó phát sinh một chút hiểu lầm, kỳ thực ân, ta người này có sao nói vậy a, nếu như không phải là cùng Thắm Ngọc bạn học cũ quan hệ, hơn nữa Thắm Ngọc đưa ra đến thù lao, cũng quả thật làm cho ta như vậy cùng động lòng người, chuyện như vậy ta thật không muốn làm. Bởi vì, ta tuy rằng từ lão Hán đầu nơi đó học được một ít cô quái kỳ lạ thần côn xiếc, nhưng căn bản không cái gì lên đàn phượng pháp kinh nghiệm, cũng chưa bao giờ gặp những chuyện tương tự, vì lẽ đó cụ thể có thể làm được hay không, còn phải chưa biết. Còn nữa, ta một giới bình dân bách tính, vô luận từ phương diện nào mà nói, đều không trêu chọc nổi các người loại này có tiền có quyền thế xã hội thượng lưu nhân vật, vì lẽ đó, các người có phải hay không có thể liền như vậy sự giữ bí mật cho ta, ta không có năng lực đi khống chế, cũng sẽ nhiều một phần lo lắng. Cũng may là, có Thắm Ngọc đứng ra, tuy rằng chỉ làm quá một năm bạn học cùng lớp, nhưng ta vẫn là đồng ý, cũng là bất đắc dĩ, không thể không lựa chọn tin tưởng, các người bây giờ có thể có thành ý tới mời ta đi làm chuyện này, tương lai cũng có thể vì ta bảo thủ bí mật này. Hi vọng, các người có thể làm được."

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Song nữ sơn khu mỗ quặng

Nghe xong Ôn Sóc lời nói này, Tề Đức Xương cùng Phương Thanh khá là hài lòng gật gật đầu, vừa nãy bởi vì Lư Mậu cùng loại người này cận kề phẩm hạnh, do đó đối với Ôn Sóc trong ấn tượng hạ xuống cái kia mấy phần, lại thăng lên. Hiếm thấy 18 tuổi người trẻ tuổi, thì có như vậy kín đáo tâm tư a.

Mà Phương Thắm Ngọc giờ khắc này, cũng có chút ngạc nhiên —— Ôn Sóc biểu hiện, ngôn ngữ, quả thực cùng với trước cùng nàng đơn độc trò chuyện với nhau lúc như hai người khác nhau.

Giờ khắc này Ôn Sóc, dĩ nhiên có một bộ đại sư phong độ cùng khí độ.

Lời nói đúng mực, lại không dây dưa dài dòng, lời nói đến mức trắng ra nhưng không chút nào sẽ khiến cho người phản cảm. Hơn nữa trong giọng nói mơ hồ lộ ra như vậy một tia hung hăng tự thái. Phương Thâm Ngọc cảm thấy quả thực khó mà tin nổi, giật mình đồng thời, không khỏi lo lắng lên —— bởi vì nàng hiểu rõ Tề Đức Xương, vị này bá bá tính cách hết sức cứng rắn, hơn nữa gặp mạnh thì lại dữ mạnh, Ôn Sóc biểu hiện như vậy, cổ nhiên sẽ làm Tề Đức Xương càng đánh giá cao một chút, nhưng dung dễ dàng gây nên Tề Đức Xương cường ngạo tâm tính bản năng phản ứng, thí dụ như, biểu hiện càng hung hăng hơn cùng ở một vài vấn đề trên không thể nghi ngờ, không cho đàm phán, hay hoặc là, ở phương diện khác tìm về chút hung hăng tự tôn.

Phương Thâm Ngọc vẫn cảm thấy, đây là Tề Đức Xương to lớn nhất thiếu hụt, lén lút cũng từng cùng phụ thân đề cập quá. Nhưng Phương Thanh đối với này cười cho qua chuyện, cũng không nói gì.

Tề Đức Xương nâng chung trà lên uống một hớp, không nhận được nhủ nhủ mây, trà không được, pha trà cũng không môn đạo gì chú ý, liền tẩy trà trình tự đều bỏ đi, liền như vậy xông lên nước sôi rót một lúc liền đổ vào trong chén trà

Mùi vị tự nhiên cũng không khá hơn chút nào.

Thả xuống không muốn gặp mặt chén trà, Tề Đức Xương mỉm cười nói : "Ngày hôm qua ta không có tự mình đến, vì lẽ đó người từ chối Điền Mộc Thắng, cùng hắn phát sinh xung đột trách nhiệm, cũng ở ta. Nếu như ngày hôm qua ta đến, nên thì sẽ không có nhiều phiền toái như vậy. Bởi vì, vừa này người cũng nói rồi, người xuất phát từ đối với Thâm Ngọc ân tình cùng tín nhiệm, cùng với nội tâm đối với kiêng kỵ, mới bắt đầu tiếp nhận rồi Thâm Ngọc mời, mà ta, cùng sự phụ của người là do giao, mới sẽ tìm được đồng Y huyền tiên nhân kiều, sau đó hỏi thăm được người. Ta nghĩ, tầng này quan hệ, có thể cho người càng thêm yên tâm đi?"

"A, đúng là như vậy." Ôn Sóc gật gật đầu, cười khỏ nói : "Thăng thần địa nói, ta cùng Hàn Khắc Hồ có thầy trò tình cảm, nhưng không có thầy trò danh phận."

"Hả?"

Phương Thanh, Tề Đức Xương, Phương Thâm Ngọc đều mặt lộ vẻ kinh ngạc.

Chuyện này nghe quái lạ.

Nhưng cũng không có cách nào tìm chứng cứ, hơn nữa, thật giống cũng không cái gì cần phải tìm chứng cứ.

"Ôn Sóc." Phương Thanh biểu hiện ôn hòa nói : "Nếu như thuận tiện, hiện tại liền xuất phát đi hướng về song nữ sơn khu mỏ quặng đi, cụ thể chi tiết trên đường đàm luận."

"Hiện tại?"

"Đúng, khu mỏ quặng mỗi làm lớn một ngày, đều sẽ cho công ty tạo thành rất lớn tổn thất kinh tế, hi vọng người có thể hiểu được." Phương Thanh nói rằng : "Hơn nữa cân nhắc, mẹ của người nên cũng không biết người gặp huyền học pháp thuật, người cũng không hy vọng bị nàng biết. Vì lẽ đó, mới sẽ chọn khoảng thời gian này đến nhà bãi phòng. Hiện tại người có thể trực tiếp đi nông mậu thị trường tìm tới nàng, nói muốn đi một chuyến lâm chợ biên giới, lý do mà, ta kiến nghị người nói, lâm chợ biên giới đức xương trung học mời người đi làm diễn thuyết. Cụ thể cần muốn thời gian bao lâu, chính người đến định đoạt, thế nào?"

Ôn Sóc hơi làm suy nghĩ sau, gật gù đồng ý.

Cần mang đồ vật, chỉ có cái kia vài tờ lão Hàn đầu lưu lại bùa chú, một viên bao bọc khí âm tà tiền đồng. Còn cái khác lên đàn phương pháp cần thiết sự vật, đến thực địa thăm dò sau khi, lại căn cứ tình huống mang tính lựa chọn địa làm chuẩn bị, còn không cần chính mình dùng tiền.

Thanh bình huyện ở lâm chợ biên giới tây bắc, 80% đều là núi khu, kinh tế trình độ đối lập thấp hơn. Chỉ là mấy năm gần đây thăm dò đến lấy quặng sắt làm chủ kim loại khoáng sản, cũng từng bước phát triển khai thác, trong huyện kinh tế mới có cấp tốc tăng lên. Có thể bởi phát triển thời gian ngắn, còn chưa tích trữ đến đủ thực lực, cũng không kịp trong thời gian ngắn đem đường cái tu vào núi bên trong, còn nữa, quan địa phương cân nhắc đến chính tích cùng mặt mũi công trình loại hình vấn đề, tự nhiên đầu tiên là đem thị trấn tu đến như cái dáng vẻ, kết quả là trong ngọn núi con đường, hầu như tất cả đều là một ít khai thác kim loại khoáng sản xí nghiệp lớn nhỏ tập hợp tiền đơn giản tu lên.

Cũng bởi vì dính đến rất nhiều trộm hái lượm hái loại hình phổ biến trái pháp luật phạm tội tình huống, hơn nữa quản lý toi, đại gia từng người xuất phát từ lợi ích, khiến cho kinh tế món nợ một đoàn loạn mả.

Ai cũng không chịu chịu thiệt, tự nhiên không cái gì ra dáng con đường.

Làm ầu con đường vốn là chất lượng không đạt tiêu chuẩn, lại quanh năm một nguyệt bị các loại loại cỡ lớn hàng vận xe ở nghiêm trọng quá tải tình huống ép đến yết đi, từ lâu cái hố bất bình.

Đến mùa mưa, đường hướng liền càng khó coi.

Vì lẽ đó tận tới lúc giữa trưa phân, Ôn Sóc mới cười đi ngang qua thanh bình huyện lúc, ở tập đoàn dưới cờ quặng sắt công ty nơi đó thay đổi xe việt dã, xóc nảy đi tới song nữ sơn khu mỏ quặng.

Từ trên xe bước xuống, Ôn Sóc liền không nhận được ngồi xổm bên đường nôn đến ào ào.

Lớn như vậy còn chưa bao giờ quá thời gian dài ngồi xe trải qua hần, lại là ngồi xe đi rồi lâu như vậy xóc nảy son đạo, nửa đường cũng đã nhanh không chịu được, chỉ là bị vướng bởi Vương Thâm Ngọc này cành vàng lá ngọc đều đi theo đến rồi, hơn nữa một đường nhẹ như mây gió đáng đáp, Ôn Sóc mới vì mặt mũi cứng rắn chống đỡ, đến hiện tại, thực sự là không chịu được —— đi mẹ kiếp mặt mũi, này các tiểu nương nhi dài đến xinh đẹp nữa, lại không nhất định làm lão bà ta, hà tất giả vờ giả vịt chịu tội? !

Song nữ son son như tên, là cùng tồn tại hai toà không cao ngọn núi, không có nguy nga hiem trở kiên cường phong thái, có thêm chút uyển ước tú lệ vẻ, lại có thời cổ truyền thuyết thôn dân hướng thiên cầu mưa, phân biệt cùng hai toà son đỉnh núi cùng một đôi sinh đôi thiếu nữ làm tế sống, cổ được gọi tên song nữ son.

Chính là cuối mùa hè thời tiết, phóng tầm mắt nhìn song nữ son cùng quanh thân dãy núi chập trùng, khoác lục quả đại, cảnh sắc xinh đẹp tuyệt trần, làm người tâm thần thoải mái.

Nhưng mà song nữ SX bắc chếch ngọn núi kia dưới, nhưng có một mảnh mờ mờ ố vàng màu sắc, dường như giới tiền giống như, cho mảnh này núi xanh xanh ngắt nơi, bằng thêm xấu sắc.

Khoảng cách chân núi không xa, là diện tích gần trăm mẫu tây khoáng xương, nhắc lên các loại thiết bị, nhà xưởng, ống khói, nồi hơi, còn có một loạt bài giản dị phòng, vô số khai thác ra khoáng thạch chồng chất thành từng toà từng toà núi nhỏ, ở gần nương máng cùng trong hồ lớn, là vắn đục, ố vàng biến thành màu đen nước thải xưởng khu ở vào đình công trạng thái, mùi mấy lượng xe nâng, máy đào đất, tự dờ hàng, xoa xe không hề trật tự địa đặt, linh tinh mấy cái công nhân ngồi xôm ở giản dị trước phòng mát mẻ nơi ăn cơm nói chuyện phiếm.

Từ từ gió núi thổi qua, mát mẻ tâm ý khiến vừa nôn mửa xong Ôn Sóc cảm giác thư thích rất nhiều.

Nhìn bên cạnh Vương Thâm Ngọc, Phương Thanh, Tề Đức Xương cùng tài xế, nhân viên tùy tùng, tuy rằng sắc mặt cũng không phải quá tốt, nhưng không có hần như thể không thể tả, Ôn Sóc lúng túng đồng thời, khó tránh khỏi gặp có chút làm mất đi mặt mũi nào ý. Tiếp nhận tài xế truyền đạt nước suối uống hai ngụm, Ôn Sóc vung vung tay ra hiệu người bên ngoài không cần tùy tùng, sau đó một mình đi tới xưởng khu cái hồ bất bình, khắp nơi đá vụn biên giới, chậm rãi đi vòng, một bên ngưng lòng mảy mảy biểu hiện nghiêm túc đánh giá quanh thân hoàn cảnh, khi thì gặp ngồi xôm người xuống cần thận địa quan sát một phen —— hành động như vậy, có một nửa là giả vờ giả vịt, còn có một nửa, đúng là ở cảm ứng xưởng khu cùng quanh thân Thiên Địa Ngũ Hành linh khí cân bằng trạng thái, trong đó dĩ thường.

Hơn ba tháng không gián đoạn tu hành, dĩ nhiên để hần quen thuộc cảm ứng thiên địa linh khí lúc, tâm như chỉ thủy, không kiêu không vội. Mà trước đó vài ngày cảm ứng được khí thể, sắp xếp bên ngoài thân da thịt dưới tế mạch sau khi, càng làm cho hần đối với thiên địa tự nhiên Ngũ Hành linh khí trạng thái cảm ứng tương đương nhạy cảm.

Một phen điều tra sau, hần quả nhiên phát hiện xưởng khu phụ cận vấn đề!

Trước con đường hồng thạch trần lúc, Phương Thanh liền đề nghị ăn cơm trưa, nhưng Ôn Sóc không đồng ý ăn cơm, kiên trì vào buổi trưa chạy tới khu mỏ quặng.

Bởi vì hần cân nhắc, buổi trưa là một ngày ở trong dương khí nhất là dồi dào thời khắc, nếu như khu mỏ quặng xác thực tồn tại khí âm tà, thậm chí tà nghiệt dị vật, trong truyền thuyết yêu ma loại hình, như vậy, thăm dò hiện trường lựa chọn vào buổi trưa, là tương đối an toàn tính cao nhất thời khắc.

Giờ khắc này, mặc dù là vào lúc giữa trưa, dương khí rừng rực, nhưng dưới mặt đất cũng không sâu địa phương, nhưng có từng tia từng sợi khí âm tà quán tính tự do.

Nếu như đến buổi tối, sau nửa đêm, khí âm tà đến có cỡ nào dồi dào?

"Chỗ này, thật hần mẹ bất thường!" Ôn Sóc run như cây sậy địa cân nhắc : "Có thể tuyệt đối đừng thật sự có tà nghiệt dị vật a, bằng không lấy lão từ điểm ấy nhi mèo quào tu vi, chỉ có thể nhịn đau từ bỏ này bút đại buồn bán."

Rất cục vòng quanh xưởng khu đi xong một vòng, Ôn Sóc trong bụng vang lên ục ục ục âm thanh, đói bụng.

Hần ngẩng đầu nhìn hướng về xưởng khu đối diện ngọn núi này, đã bị khai thác quá vì lẽ đó dường như một khối to lớn vết sẹo, xấu xí không thể tả ngọn núi nơi —— không muốn từ bỏ này khoản buồn bán, phải đi nơi nào thực địa thăm dò, ra quyết định sau, hơn nữa bởi vì lo lắng có tà nghiệt dị vật tồn tại, còn đến dành thời gian, lại chậm dương khí không đủ, chính mình khí thể cùng thiên địa tự nhiên tương tham, liền sẽ khiến cho tà nghiệt dị vật địch ý, dù cho là ban ngày, không cẩn thận cũng sẽ đòi mạng!

Có thể hiện tại, về thời gian tới kịp, chính mình nhưng là đói bụng!

Hơn 200 cân tên béo đói bụng, ở khai thác khu cất bước leo lên, quả thực là khổ thân a!

"Thế nào?" Phương Thanh đứng lúc đi tới, trong tay nhắc theo một cái túi ni lông đưa cho Ôn Sóc, bên trong chứa có một cái chân giò hun khói cùng một cái bánh mì, một bình nước suối, Phương Thanh nói rằng : "Đói bụng không, trước tiên đơn giản ăn chút gì."

Ôn Sóc gật gù, không chút khách khí địa nhận lấy xé ra đóng gói miệng lớn ăn.

Bởi vì Phương Thanh như vậy có nhãn lực giới hành vi, để Ôn Sóc khá là thoải mái, vì lẽ đó ra hiệu Phương Thanh theo hần, vừa ăn một bên hướng về khai thác khu bên kia đi. Tề Đức Xương cùng Vương Thâm Ngọc thấy thế, cũng đều theo tới, nhưng để những người khác nhân viên tùy tùng không

muốn theo.

Ăn như hùm như sói ăn xong bánh mì cùng ruột hun khói, dĩ nhiên đến khai thác khu biên giới, lưng dạ trạng thái Ôn Sóc uống sạch nước suối, đem chiếc lọ tiện tay dứt bỏ, ngẩng đầu nhìn hướng về vết thương đầy rẫy ngọn núi, nhắm mắt ngưng thần, tinh tế cảm ứng nơi này thiên địa tự nhiên Ngũ Hành trạng thái, đại khái hơn một phút đồng hồ sau, hần trợn khai nhãn, ra hiệu ba người không muốn lại theo, sau đó bước nhanh hướng phía trong chéch đi, không để ý ngọn núi có buông lỏng tảng đá lúc nào cũng có thể rơi xuống, leo lên đến biên giới đồi lập cao một chút địa phương, đứng thẳng thân thể, bỗng nhiên nhìn lại nhìn tới —— hiện tây bắc hướng về sắp xếp song nữ trong núi cũng không hềm núi, ngọn núi liên kết, chính giữa quay về phía đông nam khoảng chừng một kilomet ở ngoài, là một đường dài chừng mấy trăm mét, chập trùng bất bình thấp bé dãy núi, hoặc là núi, hoặc là nói, là một đạo vắt ngang đồi núi, thảm thực vật ức hành, cây cối tươi tốt.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Long giao ác đấu cục

Ôn Sóc hai hàng lông mày nhú chặt, hần phát hiện, xương khu cùng khai thác khu nơi này khí âm tà, toàn bộ đến từ chính đạo kia đồi núi, phảng phát dưới mặt đất có đường nối liền tiếp đồi núi cùng song nữ sơn, khí âm tà sẽ ở đến song nữ sơn phụ cận sau, do mặt đất chảy ra.

Hơn nữa, những này khí âm tà bên trong, có nồng nặc, lộ ra máu tanh sát khí.

Chuyện này, e sợ thật sự quán không được, như vậy nồng nặc, máu tanh sát khí, không làm được liền tâm thường tà nghiệt dị vật đều không đúng, mà là... Yêu, ma!

Ôn Sóc cảm giác trái tim thật đau.

Mười vạn đồng tiền a!

Hần không cam lòng ánh mắt từ đằng xa một chút thu hồi, tuần dưới mặt đất người bình thường căn bản không nhìn thấy từng tia từng sợi khí âm tà hướng đi quan sát, khi ánh mắt từ Phương Thảm Ngọc, Phương Thanh, Tề Đức Xương đứng thẳng vị trí đảo qua lúc, Ôn Sóc đột nhiên cảm ứng được một cái dị thường tình hình —— nhân dương khí rừng rực, vì lẽ đó tiềm với dưới mặt đất mỏng manh khí âm tà, giờ khắc này nhưng không có tuần dĩ vắng quán tính thâm thấu lưu thông con đường tồn tại, mà là ở Tề Đức Xương, Phương Thanh cùng Phương Thảm Ngọc quanh thân năm mét có hơn đi vòng, lại như là một cái dây thun, vốn là thẳng tắp địa lấy khoảng cách ngắn nhất liên tiếp, giờ khắc này nhưng không được không bị tạo ra đi vòng cái đại quyền.

Nói cách khác, những này khí âm tà, chịu đến ba người hoặc là một người trong đó khí thể bức bách, bắt buộc dĩ tách ra.

Ai khí tràng có lớn như vậy?

Ôn Sóc về mặt vô cùng nghi hoặc, cau mày đánh giá Phương Thảm Ngọc, Phương Thanh, Tề Đức Xương.

Ở tình huống bình thường, một người khí tràng có mạnh đến đâu, dù cho là cao cao tại thượng quan chức quan uy hiển hách, gặp phải tình huống như vậy lúc, cũng sẽ không dẫn đến vốn là tiềm với dưới mặt đất khí âm tà hoảng sợ nhượng bộ lui binh. Bởi vì người bình thường không nhìn thấy, cũng không cảm ứng được khí âm tà, vì lẽ đó cá nhân khí tràng ở đại đa số tình hình dưới, càng cường đại, đối với khí âm tà tác dụng thì càng nhiều nghiêng về phòng ngự cùng ở phòng ngự trạng thái trong lúc vô tình đối với khí âm tà, tà nghiệt dị vật tạo thành sát thương độ.

Mà tình huống bây giờ là, cá nhân khí tràng hung hăng ép ra khí âm tà, là mang hơi có chút chủ động tính.

Ôn Sóc rất nhanh xác định, này cỗ hung hăng khí tràng, đến từ chính Tề Đức Xương.

Sự phát hiện này, để trước đã quyết định từ bỏ này khoản buôn bán Ôn Sóc, nội tâm lại lần nữa dấy lên hi vọng —— theo lão Hàn đầu bút ký bên trong có liên quan miêu tả, nếu Tề Đức Xương cá nhân khí tràng, có thể khiến cho khí âm tà tránh lui nhưng chưa tiêu tan, nói rõ nơi đây cũng không phải là có tà nghiệt dị vật quấy phá, mà là tự nhiên điều kiện dưới hình thành bằng Baron giao ác đấu phong thủy cục, dẫn đến âm khí sinh sôi hội tụ, đáng tiếc không biết tại sao, những này hội tụ âm khí bên trong đựng nồng nặc mùi máu tanh, vì lẽ đó, cũng không phải động thiên phúc địa bên trong loại này tình khiết Ngũ Hành âm khí, thích hợp huyền pháp chi sĩ trường cư tu hành.

Chỉ cần không phải yêu ma, không phải tà nghiệt dị vật, như vậy lại làm sao nồng nặc sát khí, Ôn Sóc đều sẽ không thái quá e ngại, tối đa thật nhiều cẩn thận, hoặc là cuối cùng xác nhận độ nguy hiểm quá cao do đó từ bỏ, nhưng hiện tại, vẫn là có thể lại cụ thể tra nhìn một chút.

Ôn Sóc cẩn thận từng li từng tí một mà từ chỗ cao hạ xuống.

Tề Đức Xương, Phương Thanh cùng Phương Thắm Ngọc nhìn hần biểu hiện nghiêm nghị, nội tâm không khỏi sốt sắng lên đến, lẽ nào, sự tình rất khó làm sao?

"Ôn Sóc, thế nào rồi?" Phương Thắm Ngọc không nhịn được hỏi.

"Có chừng đếm." Ôn Sóc chỉ về xa xa đồi núi, nói: "Buổi tối ta phải đến đạo kia đồi núi ở gần nhìn, hướng về nơi đó có hay không đường đi?"

Phương Thắm Ngọc là lần đầu tiên tới, tự nhiên không biết.

Tề Đức Xương cũng mặt lộ vẻ nghi hoặc.

Phương Thanh suy nghĩ một chút, nói: "Có đồng ruộng đường nhỏ, ta xem qua khu mỏ quặng quy hoạch đồ trên có đánh dấu, còn chuyên đi qua một lần, đạo kia đồi núi trên, có thời cổ hậu lưu lại tường thành gạch đá lộ ra ở bên ngoài, nhưng bởi vì phá hoại nghiêm trọng, hơn nữa trên căn bản cũng đã bị thâm thực vật, loạn thạch bùn đất vùi lấp, vì lẽ đó không ai gặp coi trọng, cũng không có bảo vệ giá trị."

"Buổi tối đi một chuyến đi." Ôn Sóc gãi đầu một cái, nói: "Các người... Nếu như sợ sệt có thể không đi."

"Không sao." Phương Thanh cười cợt.

Tề Đức Xương cau mày hơi có chút không thích mà liếc nhìn Ôn Sóc, nói: "Ôn Sóc, có chút trên giang hồ bộ kia hư đầu ba não môn đạo,

Có thể tiết kiệm liên tiết kiệm, đừng chậm trễ thời gian. Nếu mời người tới, tự nhiên là đối với người có tín nhiệm, người không cần diễn kịch để chứng minh chuyện như vậy cỡ nào khó làm. Vì lẽ đó, ta hi vọng người có thể mau chóng lên đàn phương pháp."

Ôn Sóc run lên, liền cười khổ hướng về xưởng khu đi đến, vừa nói: "Tề chủ tịch, trước người theo ta nói về nơi này phát sinh mấy lần dị thường sự kiện, nhưng dị thường sự kiện phát sinh lúc, người cùng Phương chủ tịch đều không ở nơi này, đúng không?"

Đối với Ôn Sóc như vậy hỏi một đằng trả lời một nẻo thái độ, Tề Đức Xương càng không thích, vì lẽ đó chưa hề trả lời Ôn Sóc câu này phí lời.

Đại khái tình huống, khi đến trên đường đã đối với Ôn Sóc nói quá.

Hơn nữa khu mỏ quặng phát sinh dị thường sự kiện cụ thể chi tiết nhỏ, bọn họ cũng không rõ. Vốn là muốn cho thân lịch sự kiện người cùng Ôn Sóc đàm luận, nhưng cân nhắc đến Ôn Sóc cẩn thận phận bảo mật duyên cớ, vì lẽ đó đến công ty đổi ngôi xe lượng sau khi, trên đường trên căn bản không có bàn lại có liên quan đề tài.

Nhận ra được Tề Đức Xương tâm tình bất mãn, Ôn Sóc trong lòng thầm nghĩ chính mình suy đoán quả nhiên không sai, nhưng chưa lưu Ruth hào lưu ý biểu hiện, mà là ôn hòa nhã nhặn mà nói rằng: "Trải qua vừa này thực địa thăm dò, cơ bản có thể kết luận, dị thường sự kiện hơn nữa phát sinh ở xưởng khu công chức ký túc xá, mà khai thác khu nơi đó, nên cũng đã xảy ra mấy lần sự cố, nhưng chưa để cho các người phân loại đến dị thường sự kiện bên trong, chỉ là coi như khai thác bài tập bên trong sự cố."

Tề Đức Xương cùng Phương Thanh liếc mắt nhìn nhau.

Phương Thanh gật gật đầu, mặt lộ vẻ tán thưởng, nhưng Tề Đức Xương nhưng là lộ ra xem thường biểu hiện —— những này trên giang hồ một ít tên lừa đảo đều sẽ chơi đùa xiếc, đang nói chuyện bên trong dụ ra chút chi tiết nhỏ, lại dựa vào hiện trường quan sát cùng tự mình suy đoán, chỉ cần đem lời nói đến mức không rõ ràng chút, cơ bản không ra gốc rễ. Càng khiến Tề Đức Xương bất mãn chính là, vừa này hần đã cho thấy chính mình hơi có bất mãn, nhưng Ôn Sóc tựa hồ không ý thức được... Người như thế làm sao có khả năng không ý thức được?

Vì lẽ đó, chỉ có thể là Ôn Sóc cố ý không đem hần thái độ coi là chuyện to tát.

Liên lòng sinh căm giận Tề Đức Xương, liên đới cũng là đối với Ôn Sóc năng lực, sản sinh nghi vấn —— tiểu tử này có thể được sao?

"Có thể Tề chủ tịch chính ngài đều không có nhận ra được, những này dị thường sự kiện phát sinh trước, đều có một cái cộng đồng điểm báo trước!" Ôn Sóc dừng bước, mỉm cười nhìn về phía Tề Đức Xương, nói: "Mỗi lần sự phát đầu một ngày, người đã tới nơi này! Chờ người sau khi đi, hoặc là buổi tối hôm đó sau nửa đêm công chức ký túc xá cùng xưởng khu bên trong chuyện ma quái, hoặc là, ngày thứ hai khai thác khu phát sinh sự cố!"

"Hả?" Tề Đức Xương choáng váng.

Phương Thanh cùng Phương Thắm Ngọc hai mặt nhìn nhau, mặt lộ vẻ kinh ngạc —— bọn họ giật mình với, Ôn Sóc nói lần này quả thực không thể tưởng tượng nổi lời nói lúc, căn bản không có bọn bịp bợm giang hồ bộ kia có thể tới về chuyên nói, cho mình có lưu lại đầy đủ chỗ trống lời nói, mà là dùng ngữ khí rất chắc chắn, một khi nói sai, vậy hần chẳng khác nào tự hủy báng hiệu a.

Coi như Tề Đức Xương cùng Phương Thanh không trực tiếp đuổi hần đi, chính hần cũng không mặt mũi lưu lại.

Hồi ức một hồi lâu sau khi, Tề Đức Xương biểu hiện dĩ nhiên khác với lúc đầu, hần cau mày nói: "Thời gian trôi qua lâu như vậy, hơn nữa mỗi lần sự phát ta lại không ở, phía dưới báo cáo có lúc cũng sẽ trì một ít, ta... Ta phải hồi hồi thư ký, chứng thực một hồi."

Nói xong, Tề Đức Xương hướng về xa xa vẫy vẫy tay, vị kia khoảng ba mươi tuổi nam thư ký lập tức tiểu chạy tới.

Tề Đức Xương không có nói thẳng dò hỏi, mà là để thư ký từ trong bao lấy ra một cái tiểu máy tính xách tay, bên trong tỉ mỉ ghi chép mô mỗi lần dị thường sự kiện cùng khai thác sự cố phát sinh thời gian. Tuy rằng không có Tề Đức Xương đi vắng mỗi lần tới mô ghi chép, nhưng trí nhớ tương đối tốt hẳn, chỉ là xem lướt qua quá những chuyện kia cố phát sinh thời gian sau khi, liền lập tức khẳng định, Ôn Sóc vừa nãy nói là thật.

Hắn phát tay một cái đuôi đi thư ký, biểu hiện nghiêm túc nói rằng : "Ôn Sóc, phán đoán của người không sai, này, là xảy ra chuyện gì?"

"Đêm nay đi chỗ đó dạo đồi núi xem qua sau nói sau đi." Ôn Sóc bán cái cái nút.

Tề Đức Xương dở khóc dở cười, lúc này, hắn đã hoàn toàn tin tưởng. Ôn Sóc ở phương diện này, tuyệt đối là có bản lĩnh thật sự, hơn nữa... Tuy rằng Ôn Sóc thừa nước đục thả câu không nói nguyên nhân cụ thể, nhưng Tề Đức Xương kỳ thực đã đoán được. Bởi vì trước đây, hắn đã từng gặp được những chuyện tương tự, khi đó, hắn nghe Hàn Khắc Hổ giảng giải quá nguyên do.

Có điều nếu Ôn Sóc hết sức muốn thừa nước đục thả câu, Tề Đức Xương cũng cam tâm tình nguyện cho đủ Ôn Sóc mặt mũi.

Phương Thanh nhìn xa xa đạo kia đồi núi, nói: "Sớm nhất quyết định khai thác song nữ sơn quảng sắt, ta tới nơi này lúc, liền nhìn ra đạo kia tên là cổ thành lăng đồi núi thật giống có vấn đề, từ phong thủy trên nói, là Long giao ác đầu thế cuộc, ngưng sát đại hung."

"Ngài hiểu phong thủy?" Ôn Sóc kinh ngạc nói.

"Thích đọc sách, đối với phong thủy thay đổi lý loại hình có chút hiểu rõ." Phương Thanh khẽ mỉm cười, khiêm tốn rồi lại chân thực mà nói rằng : "Chỉ tiếc nhiều năm như vậy, bất kể là xem tướng phong thủy, vẫn là bói toán đoán mệnh, đều không có ứng nghiệm chuẩn xác quá, nhưng, ta vẫn kiên trì cho rằng trong này môn đạo rất sâu, chỉ vì lẽ đó ta không làm được, là tự thân thiếu hụt gì đó."

Ôn Sóc gật gù, nói: "Kỳ thực rất đơn giản, ngài thiếu hụt chính là một cỗ khí, lý luận suông không đủ, còn muốn có thể cùng thiên địa tự nhiên Ngũ Hành tương tham."

"Làm thế nào?" Phương Thanh không thể chờ đợi được nữa, có chút hưng phấn hỏi.

"Ngộ." Ôn Sóc cười cợt, không hề trả lời.

Phương Thanh mặt lộ vẻ thất vọng, nhưng cũng không có lại truy hỏi —— hắn biết, từ cổ chí kim, rất nhiều huyền học phương diện cơ mật truyền thụ, là có các loại chú ý, không chỉ là bởi vì cố làm ra vẻ bí ẩn mới không tùy ý nói ra, mà là, dính đến vừa sâu xa vừa khó hiểu mệnh thế, vận thế.

Nhưng mà Phương Thanh vạn vạn không sẽ nghĩ tới, Ôn Sóc căn bản không hiểu phong thủy huyền học, càng không nghĩ cái gì mệnh thế, vận thế, hắn chính là đang giả bộ - bức, ở cố làm ra vẻ bí ẩn.

Bởi vì khu mỏ quảng tần phát dị thường sự kiện, rất nhiều công nhân đều sợ đến dù cho là không trả tiền công, cũng từ chức rồi đi, khu mỏ quảng không thể không tạm thời đình công, lúc này xưởng khu bên trong chỉ còn dư lại mấy cái công nhân viên kỳ cựu cùng xem cửa lớn, mỗi ngày ở tại một gian trong tức xá lẫn nhau ôm đoàn đánh bạo.

Cũng may là, liên tục một tuần thời gian trôi qua, cũng không có lại chuyện ma quái.

Đối với Tề chủ tịch đến, các công nhân vẫn chưa sản sinh quá nhiều kinh ngạc cùng với hưng phấn —— nếu không có nằm trong chức trách, lại vì kiếm tiền, mà thượng cấp thái độ cương quyết chỉ thị chăm nom xưởng khu, bọn họ đã sớm rời đi địa phương quý quái này.

Vì lẽ đó Tề Đức Xương đoàn người đến tòa nhà văn phòng sau khi, liền cái chiêu đãi người đều không có.

Cũng may có thư ký, tài xế vài tên nhân viên tùy tùng, bọn họ bận rộn đi công nhân nhà bếp cùng ký túc xá nơi đó mức nước nấu nước, thu thập ra bốn có giường đơn văn phòng, để Tề Đức Xương cùng Phương Thanh, Phương Thẩm Ngọc, Ôn Sóc nghỉ ngơi.

Thư ký cùng tài xế lại lái xe đi hơn mười km ở ngoài trên trấn tìm quán cơm mua sẵn có đồ ăn.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Ta đến đánh gãy người 1 chân

Tòa nhà văn phòng tổng cộng hai tầng.

Ôn Sóc bị sắp xếp ở lầu hai tối phía tây cái kia bên trong phòng làm việc, có đơn giản bàn làm việc ghé tựa cùng hai tấm đệm khách dùng một người sofa, cùng với một chiếc giường đơn.

Khu mỏ quặng tẩy khoáng xường điều kiện đơn sơ, bình thường ở người phụ trách nơi này cũng chỉ có thể chấp nhận công tác, không quá cân nhắc hưởng thụ. Mà thuở nhỏ gia cảnh bản hàn Ôn Sóc, cũng không sẽ để ý như vậy đơn sơ điều kiện, một đường đến xóc nảy cùng với ở xường khu, lấy quặng khu đi bộ thăm dò, để hấn hiện tại uế oải không thể tả, không kịp đợi mua đồ ăn thực, chỉ cần hai cái bánh mì cùng một bao nước suối, chui vào trong phòng đơn giản ăn qua, liền ngã chổng vó lên trời địa nằm ở giường đơn trên.

Nhìn thạch cao trần nhà, mặt mày không thể tả hấn nhưng không có một chút nào buồn ngủ.

Tuy rằng trong lòng dĩ nhiên có đại khái phán đoán, buổi tối có thể sẽ ở đạo kia đồi núi trên gặp phải gì đó quái lạ, nhưng dù sao kinh nghiệm ít, chỉ dựa vào lão Hàn đầu lưu lại bút ký, cùng với lão Hàn đầu đã từng giảng giải quả một ít sự kiện linh dị, Ôn Sóc không có 100% nắm. May mà lúc trước liều lĩnh không thêm đến xa không làm này phiếu chuyển làm ăn nguy hiểm, làm ra lớn mật suy đoán, sau đó từ Tề Đức Xương về mặt cùng lời nói bên trong có thể kết luận, chính mình đúng rồi!

Ôn Sóc từ trong túi móc ra cái viên này cũ kỹ tiền đồng, một bên thương thức một bên cân nhắc, đến đạo kia đồi núi trên, một khi gặp phải chút bất ngờ hung hiểm tình hình, là tại chỗ phương pháp trừ tà bộc lộ tài năng, hay là dùng bên người mang theo trừ tà phù?

Hôm nay tới đến khu mỏ quặng đến hiện tại, vẫn không có phương pháp.

Thăm dò trong quá trình, hoàn toàn là dựa vào khoảng thời gian này tới nay tu hành tăng cường nhạy cảm nhận biết, đi cảm ứng, lại dùng chính mình nắm giữ huyền pháp tri thức đi phân tích, phán đoán.

...

Song nữ son khu mỏ quặng tẩy khoáng xường xường trường cảnh dương, là biết được Tề chủ tịch tự mình đến khu mỏ quặng tin tức sau, mới vội vội vàng vàng tới rồi.

Cũng còn tốt mấy ngày trước mắng to quá hấn một trận Tề chủ tịch, ngày hôm nay tâm tình tựa hồ không sai, cũng không có truy cứu hấn không thủ vững tẩy khoáng xường trách nhiệm, chỉ là nhàn nhạt trách cứ vài câu, liền để hấn chuẩn bị mấy ngày sau lại bắt đầu lại từ đầu lấy quặng công tác.

Kính chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người cảnh dương mau mau đi làm, hấn cũng không dám ở trước mặt chủ tịch nhiều chờ dù cho một phút. Hơn nữa chủ tịch để hấn làm việc, nói rõ chưa hề đem hấn đá văng ra ý nghĩ, còn không mau mau đi biểu hiện?

Xường trường văn phòng là ba bộ, có khách thỉnh, có bên trong văn phòng, còn có một gian phòng nghỉ ngơi.

Đối với cảnh dương lúc trước xây dựng lúc điểm ấy hơi nhỏ mưu tư hành vi, Tề Đức Xương cùng Phương Thanh đương nhiên sẽ không lưu ý, ngồi ở bên trong trong phòng làm việc, uống thư ký vừa pha trà ngon nước, hai người cũng không kiêng kị bọn họ đều rất thương Phương Thẩm Ngọc, nói về khu mỏ quặng đón lấy vấn đề.

Phương Thanh không có dò hỏi Ôn Sóc bán cái kia cái nút bên trong, Tề Đức Xương cùng khu mỏ quặng sự kiện linh dị phát sinh đến cùng có liên quan gì, này không trọng yếu. Trọng yếu chính là, từ Tề Đức Xương thái độ bên trong, có thể thấy được Ôn Sóc như vậy định liệu trước suy đoán, đã hoàn toàn để Tề Đức Xương tin phục, đồng thời tin tưởng, Ôn Sóc có thể giải quyết khu mỏ quặng sự kiện linh dị. Vì lẽ đó, Phương Thanh cùng Tề Đức Xương liền bước kế tiếp khu mỏ quặng sinh sản, cùng với quặng sắt hậu kỳ đã luyện, gia công, tiêu thụ chờ chút, tán gẫu đến không còn biết trời đầu đất đâu.

Phương Thẩm Ngọc ở bên cạnh nghe có chút mệt rã rời, nàng cũng không muốn nghe những thứ này.

Liền mấy lần nàng đều muốn đứng dậy cáo từ, sau đó tìm Ôn Sóc dò hỏi một chút, hấn bán cái kia cái nút, đến cùng là cái gì, song nữ son khu mỏ quặng sự kiện linh dị, là chuyện gì xảy ra, xa xa đạo kia đồi núi, lại là giao vẫn là Ròng?

Nhưng cuối cùng, nàng vẫn là nhịn xuống này cổ lòng hiếu kỳ điều động kích động.

Bởi vì nàng phát hiện, chính mình thực sự là có chút cân nhắc không ra, Ôn Sóc cái tên này đến cùng là cái gì tính cách.

Không phong độ, hẹp hòi, tham tài, làm việc nhưng rất chăm chú, nghiêm túc, đối mặt Tề Đức Xương như vậy hung hăng nhân vật, cũng có thể làm được không bị ràng buộc đúng mực, đồng thời ở đường như trong lúc lơ đãng, để hai bên đều hào không xấu hổ tình huống, thành công hóa giải Tề Đức Xương hung hăng, thật sự có một chút nhuệ vật tể không hề có một tiếng động công lực.

Thông tuệ Phương Thẩm Ngọc, có thể sẽ không cho là Ôn Sóc chỉ là dựa vào thần bí huyền học pháp thuật, vô ý, trùng hợp dưới hóa giải Tề Đức Xương hung hăng tâm thái.

Nói cách khác,

Ôn Sóc không chỉ người mang tuyệt học, còn có cực cao tình thương, tâm cơ.

...

Chạng vạng.

Đông Y thị trấn nam hoàn đường tiên nhân kiều phụ cận, người đi đường xe cộ dần dần ít ỏi, chính là nông mậu trong thị trường ở ngoài, cũng đã yên tĩnh lại.

Lưu gia doanh thôn lâm nam hoàn đường cái kia một loạt môn gian hàng bên trong, to lớn nhất thương hộ tự nhiên là "Phú xuân từ nhà" —— kỳ thực cũng chính là ba gian độ rộng bề ngoài phòng, mặt sau có tiểu viện cùng nhà bếp, phòng vệ sinh cùng với bốn cái phòng đơn, còn tất cả đều là nhà trệt.

Thế kỷ trước cuối thập kỷ 90, loại này quán com ở đông Y huyện, đã có thể miễn cưỡng bước lên chất lượng thường.

Một chiếc không có quai giấy phép màu trắng xe van đứng ở cách đó không xa bên đường. Trong xe, Điền Mộc Thắng ngồi ở hàng sau, đẩy mặt vết thương bầm tím trên mặt, lộ ra dữ tợn tàn nhẫn cùng một vết bất đắc dĩ. Buổi sáng chủ tịch dặn dò muốn đánh gãy Lưu Mậu cùng một chân, hấn rồi đi bông phượng xướng tiểu khu, liền lập tức điện thoại tìm ba cái tin tưởng được huynh đệ, lập tức chạy tới đông Y thị trấn, đồng thời rất nhanh tra được Lưu Mậu cùng điểm dừng chân, ở ximăng chế phẩm xưởng, nhưng khi đó bởi vì trong xưởng nhiều người, không tiện ra tay, vì lẽ đó bốn người liền vẫn chờ đợi, sau đó cùng tung.

Không nghĩ tới, một nháy mắt liền tới hiện tại.

Vẫn không thể nào tìm tới cơ hội thích hợp đối với Lưu Mậu cùng đồng thủ, cái tên này tựa hồ rất yêu thích điều võ dương oai, bên người đều là có người theo. Vẫn là này cũng không quan trọng, thực sự không được lái xe đem Lưu Mậu cùng và người tàn phế, vấn đề là... Tề chủ tịch bàn giao, nhất định phải chính mồm báo cho Lưu Mậu cùng, để tên khốn kiếp này thôn bá biết, hấn vì sao lại bị cắt đứt chân.

Dù cho là ngày hôm qua vẫn cùng Lưu Mậu cùng từng đánh nhau, mà tự giác bị thiệt thòi Điền Mộc Thắng, đều cảm thấy Tề chủ tịch chuyện bé xé ra to, hơn nữa có chút nói láo cời quẩn.

Cho tới à?

Lưu Mậu cùng chỉ là tâm tư xấu xa điểm nhi, liếc nhìn Phương Thâm Ngọc hai mắt, người ta liền không xuôi tai chữ đều không thổ một cái, liền muốn đánh gãy người ta chân? Còn cần phải nói cho người ta là tại sao bị cắt đứt chân, vậy thì có chút khinh người quá đáng.

Có thể nếu Tề chủ tịch quyết định, Điền Mộc Thắng chỉ có thể kiên quyết chấp hành.

Con mẹ nó, cũng xứng đáng Lưu Mậu cùng xui xẻo, coi như vì hấn những năm này làm thôn bá chuyện xấu làm quá nhiều, gặp báo ứng đi!

Vừa nãy Lưu Mậu cùng cùng với hai tên nhân viên tùy tùng, tiến vào phú xuân từ nhà.

Hiện tại là chạng vạng.

Điền Mộc Thắng đã thiếu kiên nhẫn.

Hấn cân nhắc một phen sau, để bằng hữu lái xe tới đến phú xuân từ cửa nhà, bốn người mang theo mũ lưỡi trai, đề thấp vành nón, xuống xe đi thẳng vào.

Lúc này, trong tiệm com vẫn không có khách hàng.

Điền Mộc Thắng rất tự nhiên dò hỏi lưu trưởng thôn ở nơi nào, người phục vụ cũng không coi là chuyện to tát, cho rằng này chính là xin mời lưu trưởng thôn cái kia huyện khác xe ông chủ, ngày hôm nay hưởng về nông mậu thị trường đưa lương thời điểm, cùng chủ hàng bởi vì phí vận chuyển vấn đề đánh lên, kết quả bị chụp xe, sau đó sai người cùng Lưu Mậu cùng leo lên quan hệ, muốn mời lưu trưởng thôn làm người trung gian điều giải việc này.

Biết được Lưu Mậu cùng ở hậu viện số một phòng riêng, Điền Mộc Thắng mang người liền hướng hậu viện đi, vừa vặn trước tùy tùng Lưu Mậu cùng hai cái cao lớn vạm vỡ tiểu tử, từ hậu môn đi vào, cùng Điền Mộc Thắng mấy người chạm mặt, chỉ là nghi hoặc mà nhìn qua, cũng không quá coi là chuyện to tát, liền tự mình tự đi rồi, dù sao cũng là ở nông thôn tầm thường rất thích tàn nhẫn tranh đấu thô hấn, thực sự là khuyết thiếu tính cảnh giác cùng kinh nghiệm —— ngày hôm qua cùng Điền Mộc Thắng đánh nhau xong sau khi, Lưu Mậu cùng kỳ thực trong lòng cũng sợ sệt, rất sợ không biết lúc nào, Điền Mộc Thắng liền sắp xếp người đánh lên trả thù hấn, vì lẽ đó ngày hôm nay đầu tiên là đi Ôn Sóc cửa nhà ở ngoài bãi trung tâm làm đáng về, sau khi rời đi, ngày đó thời gian trước sau đều sắp xếp người đi theo ở bên người.

Mãi đến tận hiện tại không dị thường gì phát sinh, lại là ở quán com trong phòng, chuẩn bị làm cùng sự lão lưu trưởng thôn thả lỏng lòng cảnh giác, phải hai cái tiểu tử đi về trước ăn com, đây là muốn nói chuyện chính sự, thủ hạ cũng đang ngồi lờ lỏi nói không thích hợp.

Lưu trưởng thôn bệ vệ địa ngồi một mình ở số một phòng riêng, điểm thuốc nhàn nhã đánh, không chút nào bị mời nên chậm chút đến, đoạn làm đáng gác ngộ.

Điền Mộc Thắng mang người nhanh chân lúc đi vào, Lưu Mậu cùng run lên, chợt khôi phục trấn định, đến cùng là ở Lưu gia doanh một tay che trời bao nhiêu năm thôn bá, lâm nguy không loạn can đảm vẫn có, hấn cười lạnh nói: "Điền tổng, đây là mấy cái ý tứ?"

"Lưu trưởng thôn, có chuyện cần người hỗ trợ." Điền Mộc Thắng ngồi xuống điểm viên yên, không chút hoang mang mà nói rằng.

Ba cái bằng hữu dĩ nhiên vây lại.

Luru Mậu cùng lùi ra sau dựa vào, híp mắt tinh thần sốt sắng cao độ, bất cứ lúc nào cũng có thể bạo phát liều mấy chiêu, sau đó trốn bán sống bán chết, hần gật đầu nói : "Mời nói..."

"Trưa hôm nay, ở Ôn Sóc nhà đơn nguyên ngoài cửa, cô bé kia đi ra lúc, người xem người ta ánh mắt nhi không thích hợp lắm, nói như thế nào đây, rất xấu xa, khiến người ta rất phản cảm." Điền Mộc Thắng như là đang nói về một cái bình thường việc nhỏ, ôn hòa nhã nhặn mà nói rằng : "Vì lẽ đó, người nhất định phải chịu đến trừng phạt, nói thẳng đi, ta hôm nay tới, chính là đánh gãy người một chân."

"Hả?" Luru Mậu cùng sững sờ.

Điền Mộc Thắng hướng về ba vị bằng hữu liếc mắt ra hiệu.

Luru Mậu cùng đồng địa đứng lên, thuận lợi chếp lại một cái ghế đập về phía đứng ở hần bên trái hai người kia, đồng thời cất bước liền hướng ở ngoài trũng, nhưng này ba tên thanh niên giống như Điền Mộc Thắng, đều là chính kinh luyện gia tử, hơn nữa kinh nghiệm thực chiến phong phú, thành thạo, liền đem Luru Mậu cùng cho nhấn ngã xuống đất, đồng thời còn đứng lúc nắm khăn lau ngăn chặn Luru Mậu cùng miệng.

"Một chân mà thôi, người yên tâm, ta ra tay có chừng mực, dường nửa năm liền có thể khôi phục như lúc ban đầu, dù sao cũng tốt hơn làm mất đi mệnh, người trong nhà cũng bất an tỉnh." Điền Mộc Thắng nói chuyện, đứng dậy chếp lại một cái ghế gỗ đi tới bị gắt gao nhấn trên đất Luru Mậu cùng bên cạnh, nói: "Người nói người, làm sao liền như vậy không khai nhân? Sau đó nếu như tức không nhịn nổi, người có thể báo cảnh sát."

Tiếng nói vừa dứt, Điền Mộc Thắng giơ lên ghế tàn nhẫn mà nện ở Luru Mậu cùng đùi phải chân nhỏ nơi, vang một tiếng "bang".

"A..."

Luru Mậu cùng cả người kịch liệt co giật, hai mắt trũng lớn, trong nháy mắt sắc mặt tái nhợt, mồ hôi hột lớn chùng hạt đậu như mưa rơi.

Tự hồ sợ không thể đem chân đập đứt, Điền Mộc Thắng lại giơ lên ghế mạnh mẽ đập phá hai lần.

Luru Mậu cùng hai mắt trở nên trắng, co giật hôn mê đi.

Điền Mộc Thắng ngồi xổm người xuống, không chút hoang mang địa sờ sờ Luru Mậu cùng ăn mặc đại quần lót vì lẽ đó lộ ở bên ngoài, bị đập phá ba lần sau, rõ ràng khúc chiết hữu chân nhỏ, lúc này mới đứng dậy mang theo ba cái bằng hữu, không chút hoang mang địa đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Cổ thành lăng trên chiến đấu

Vừa tới quán cơm trong đại sảnh, bốn người liền gấp gờ mời Luru Mậu cùng ăn cơm xe ông chủ cùng tài xế, còn có người phục vụ, chủ quán cơm, mỗi người đều hơi kinh ngạc mà nhìn này bốn cái đầu đội mũ lưỡi trai, thần tình lạnh lùng hán tử, nhưng cũng không tốt trực tiếp mở miệng hỏi cái gì, trơ mắt nhìn bọn họ đi ra cửa tiệm.

Rất nhanh, không giây phép màu trắng bảng xe dọc theo nam hoàn Luffy nhanh hướng tây chạy tới, biến mất ở chạng vạng giữa trời chiều.

Phú xuân từ nhà trong hậu viện, đột nhiên truyền đến sợ hãi tiếng quát tháo.

Không tới một phút thời gian, ngắt đi Luru Mậu cùng liền bị người từ trong tiệm cơm mang ra ngoài, chủ quán cơm tự mình mở ra ba nhảy tử, lấy tốc độ nhanh nhất đem hần thường thường bệnh viện huyện. Cùng lúc đó, người phục vụ cũng dựa theo ông chủ dặn dò, cấp tốc gọi điện thoại báo cảnh.

Nhưng mà chẳng ai nghĩ tới, làm cảnh sát sau đó chạy tới bệnh viện huyện, chờ đợi Luru Mậu cùng động xong giải phẫu tỉnh lại, sau đó hỏi ý lúc, đối mặt cảnh sát dò hỏi, Luru Mậu cùng nhưng là vừa hỏi ba không biết.

Ai nấy đều thấy được, hần nhận thức gây án người, nhưng không chịu nói ra khẩu.

Thời đại này

Đừng nói là Đông Y huyền, ở toàn quốc rất nhiều nơi, tương tự đánh nhau ẩu đẩu, trả thù sự kiện có thể nói tầng tầng lớp lớp, hơn nữa rất nhiều vụ án đương sự hai bên, dù cho là bị thiệt thòi một phương, đều không sẽ chọn báo cảnh sát, hoặc là lén lút điều giải, hoặc là chính là mình lại tìm cơ hội báo thù. Mà trong tình huống bình thường, chỉ cần không chết người, cảnh sát cũng không thèm để ý loại này vụ án.

Nói trắng ra, loại người này đánh chết đáng đời!

Thêm một cái ở trong xã hội hỗn, liền thêm một cái gieo vạ, chết rồi còn bót lo!

May mắn thế nào chính là, màn đêm hoàn toàn kéo lên thời điểm, song nữ son một vùng dưới nổi lên tích tí tách lịch mưa nhỏ.

Ôn Sóc sau khi ăn xong cơm tối, đứng ở lầu hai trên hành lang, vịn lan can nhìn mưa phùn mông lung phương xa đen kịt một mảnh, trong lòng đánh tới trống lui quân, nghĩ thân nghĩ quý địa cân nhắc, có phải là ông trời không cho ta đi chỗ đó dạo chơi núi trên?

Có thể kéo ra ngoài thì, có thể ngồi trở về sao?

Vương Thâm Ngọc bung một cái sứ trắng chén nước từ bên cạnh trong phòng làm việc đi ra, một bên nhàn nhã uống trà, vừa nói : "Trời mưa, muốn không hôm nào lại đi?"

Ôn Sóc trong lòng do dự lập tức không còn sót lại chút gì, việc quan hệ nam nữ tốt tôn nghiêm —— hần thần sắc bình tĩnh, lạnh nhạt nói : "Không cần, đêm nay phải đi, hơn nữa trời mưa, chúng ta còn có thể sớm xuất phát, hiện tại liền đi" nói xong, hần quay đầu về văn phòng lấy đồ vật, vừa nói : "Thâm Ngọc, người đi thông báo bọn họ sắp xếp một hồi."

"Được." Vương Thâm Ngọc thoải mái đáp ứng.

Rất nhanh, hai chiếc xe việt dã ở dưới bóng đêm sử dụng cách tẩy khoáng xương.

Vùng núi đường thiếu khó đi, tuy rằng từ thẳng tắp khoảng cách tính toán, từ song nữ son đến đạo kia trên bản đồ đánh dấu cổ thành lăng đồi núi cũng là một kilomet xa, nhưng là trực hành không đường, chỉ có thể rẽ trái lượn phải, dưới bóng đêm, hai chiếc xe việt dã gian nan lái chừng hơn một giờ, mới rốt cục đi tới đạo kia vắt ngang với trong thiên địa cự cổ thành lớn lăng dưới.

Lúc, mưa nhỏ đã ngừng, trong bầu trời đêm ngân hà ngang qua, chỉ chít như sao trên trời.

Hai chiếc xe việt dã ở một cái hiện ra ánh sao, như màu bạc trừu tượng giống như uốn lượn sông nhỏ bên dừng lại —— lướt qua sông nhỏ không bao xa chính là cổ thành lăng, cũng là hơn hai mươi mét khoảng cách, nhưng nước sâu không biết mấy phần, cũng không có kiêu, buổi tối lại không tốt tìm những khác con đường.

Khúc chiết cái hồ trên đường nhỏ, phù kín to to nhỏ nhỏ đá vụn, vì lẽ đó tuy rằng nhấp nhô, còn có từng cái từng cái to nhỏ khác nhau nước đọng cái hồ, nhưng cũng không thế nào lấy lợi.

Đường hai bên, là trồng trọt bắp ngô cùng đậu nành đồng ruộng, dài đến khá là tươi tốt.

Mưa nhỏ vừa qua khỏi, có tiếng côn trùng rên rỉ oa minh từng trận.

Ôn Sóc trước hết xuống xe, cất bước đi tới bờ sông, tay trái cầm ở trong túi quần nắm đồng tiền kia, tay phải nhưng là bấm quyết vút ra ba tấm bùa chú, phân biệt là ngự âm khai nhãn phù, sáu hào tiếp thiên phù, lưỡng nghi phục địa phù, bùa chú ở dưới bóng đêm lóe lên tuôn ra ngọn lửa, chột hóa thành tro tàn biến mất không còn tăm hơi. Ôn Sóc tay phải lập tức bình đoan ở phúc trước, đọc thầm pháp chú, ý niệm tùy tâm pháp, nhập định sát bên ngoài thân khí thể, tiện đà mở ra Thiên nhãn, nhìn gần cổ thành lăng —— có ba phù tiếp thiên phục địa ngự âm hỗ trợ lẫn nhau,

Lại có thêm tiền đồng bên trong bao bọc khí âm tà giúp đỡ, mở ra Thiên nhãn thời gian, hiệu quả đem sẽ tốt hơn.

Mà Ôn Sóc trong túi tiền còn ra vẻ có một tấm trừ tà phù cùng thiên địa tương tham, ở trên dưới quanh người hình thành một luồng mông manh thế, trừ tà!

Tuy rằng hần không hiểu phong thủy, mới bắt đầu chỉ là tự mình phán đoán Long giao ác đấu chỉ cục, nhưng từ Phương Thanh trong miệng được xác nhận sau khi, hần liền biết, này điều vắt ngang cổ thành lăng, chính là phong thủy cục bên trong Long, mà song nữ son vừa vận chính là bản thân cung tích sinh ác tương hung giao —— xà hóa giao, cường giả một nhảy ra thế núi thiên địa chỉ tọa, thì lại có thể biến Rồng!

Chân Long vắt ngang ngăn cản ở trước, không cho giao mạch nhảy ra sự giãn ra biến Rồng!

Loại này vừa sâu xa vừa khó hiểu đồ vật, nói đến thật giống có linh tính tự, kỳ thực theo lão Hần đầu thuật, cũng là chuyện như vậy, đơn giản là Thiên Địa Ngũ Hành trạng thái biến hóa, dẫn đến các loại hiện tượng tự nhiên thôi, có lâu dài, có ngắn ngủi nhảy mất nhưng nhất định phải nhìn thẳng vào chính là, to nhỏ khác nhau hiện tượng tự nhiên, xác xác thực thực sẽ ảnh hưởng đến một quốc gia, một chỗ, một người vận thế, mệnh lý, thân thể khỏe mạnh trạng thái vận văn.

Mà cổ thành lăng cùng song nữ son nơi khí âm tà như vậy nồng nặc, mà có thể thời gian dài tồn tại cũng bạn có máu tanh, cũng cùng địa phương phong thủy cục có quan hệ.

Lấy Ôn Sóc hiện nay tu hành, hần tuy rằng có thể không dựa vào bùa chú, không mượn bao bọc với tiền đồng bên trong khí âm tà, liền có thể mở ra

Thiên nhân, nhưng có thể kiên trì thời gian quá ngắn, vì lẽ đó nhất định phải mượn ngoại lực, kéo dài Thiên nhân mở ra thời gian, tăng cường hiệu suất, do đó cần thận quan sát cổ thành lăng nòng nặc máu tanh khí âm tà, đến cùng là xảy ra chuyện gì, lại có thể nào vận hành quy luật.

Tề Đức Xương, Phương Thanh, Phương Thắm Ngọc dồn dập xuống xe, đi tới Ôn Sóc bên cạnh, nhưng ở phía sau một bước đứng thẳng.

Hiện tại, bọn họ đối với Ôn Sóc người mang huyền pháp dĩ nhiên hoàn toàn tin tưởng.

Vì lẽ đó, dù cho Ôn Sóc hiện tại như vậy đứng thẳng ở dưới bóng đêm sông nhỏ bên, phóng tầm mắt nhìn vắt ngang nguy nga bằng cổ thành lớn lăng, chỉ là vì giả vờ giả vịt phần tiên phong đạo cốt cao nhân phong độ, cũng không ai sẽ cảm thấy có cái gì không thích hợp, phản lại cảm thấy, hẳn là ở chăm chú làm việc, chăm chú quan sát, cảm ứng một ít loại này người bình thường không nhìn thấy dị thường tồn tại.

Nhân viên tùy tùng cùng tài xế ngồi ở trong xe, biểu hiện nghi hoặc, nhưng là không dám thở mạnh một tiếng, chăm chú nhìn người bên ngoài, đặc biệt là, cái kia đứng ở hai vị chủ tịch cùng với Phương gia thiên kim phía trước người trẻ tuổi, hẳn vóc người dày rộng, ở trong màn đêm, dưới ánh sao, lại có ba cái thân phận địa vị người không bình thường vật tôn lên, có vẻ cho ở ngoài cao to.

Nguyên bản Ôn Sóc kế hoạch là, ban đêm trước mười hai giờ chạy tới cổ thành lăng, để ở âm khí nòng nặc nhất sinh động lúc, quan sát cổ thành lăng dị thường.

Nhưng một cơn mưa nhỏ, cái trời rồi địa Âm Dương Ngũ Hành trạng thái, vì lẽ đó có thể sớm đến quan sát.

Hiện tại, mở ra Thiên nhân Ôn Sóc, trong tầm mắt ngoại trừ cổ thành lăng khổng lồ cùng nguy nga đồ sộ ở ngoài, còn có người bình thường không nhìn thấy một tầng nòng nặc, hắc bên trong hiện ra đỏ như máu khí, hầu như đem cổ thành lăng toàn bộ bao trùm.

Có từng tia từng sợi âm tà khí tức, như là nước chảy chảy xuống, thông qua rộng lớn đồng ruộng, hướng về song nữ sơn phương hướng lưu động.

Ngoại trừ nòng nặc, có mùi máu tanh ở ngoài, không nhìn ra điều khác thường gì.

Thật giống như, này đạo cổ thành lăng, chính là một loại thiên nhiên sinh sôi có chứa máu tanh khí âm tà địa phương.

Này không khoa học, không hợp huyền pháp quy luật tự nhiên.

Ôn Sóc ý niệm cùng thiên địa tương tham, một bên lấy Thiên nhân quan sát, một bên chăm chú cảm nhận, liền phát hiện một cái khác nắp trong mặt đất bên dưới dị thường hiện tượng —— trên mặt đất, có khí âm tà từ cổ thành lăng chảy xuống, đi về song nữ sơn, dưới mặt đất, lại có khí âm tà, từ song nữ sơn ngược chảy trở về, lại như là người mạch máu có tĩnh mạch, động mạch phân chia.

Khi hắn cảm ứng được loại này không thể tưởng tượng nổi dị thường lúc, đột nhiên tâm thần run lên, Thiên nhân tầm mắt cùng với thiên địa tương tham ý niệm, không bị khống chế địa bị một loại quỷ dị sức mạnh hấp dẫn, rơi vào khổng lồ nguy nga cổ thành lăng trên

Xanh um thâm thực vật, sum xuê cây cối, nòng nặc bao trùm khí âm tà toàn bộ tiêu tan, bóng đêm cũng chuyển hóa thành ban ngày.

Nhưng thấy cổ thành lăng trên khắp nơi loạn thạch, khói thuốc súng tràn ngập.

Dày đặc tiếng súng cùng đinh tai nhức óc đạn pháo tiếng nổ mạnh, đạn pháo ở trong không khí bắn nhanh lúc tiếng rít thê lương thanh, còn có cái kia rung trời động địa, hám động lòng người nhiệt huyết sôi trào tiếng la giết không dứt bên tai! Từng cái từng cái ở chiến tranh đề tài điện ảnh cùng phim truyền hình bên trong, mới từng thấy RB quân nhân a nha hét quái dị hướng về cổ thành lăng trên khởi xướng lần lượt xung phong, cổ thành lăng trên trận địa, từng cái từng cái quần áo lam lũ Hoa Hạ binh sĩ, dùng lác đác lưa thưa viên đạn, dùng lựu đạn, tảng đá đánh trả phòng ngự, khi thì gặp có xông lên trận địa RB binh, cùng Hoa Hạ binh sĩ lười lê vật lộn với nhau!

Giữa bầu trời, ong ong thanh truyền đến, có mấy chiếc máy bay cao da máy bay bay qua, quăng bỏ ra bom, cổ thành lăng trên trận địa lập tức khói đặc cuộn cuộn, hỏa thế hùng hục

Này, là một hồi khốc liệt, không đối xứng chiến đấu.

Phòng ngự trận địa Hoa Hạ binh sĩ đạn dược không đủ, binh lính chưa đủ, binh sĩ gầy yếu, mà tiến công RB quân đội, không chỉ có từng binh sĩ tố chất cao thân thể cường tráng, binh lực cũng mấy lần với quân coi giữ, còn có máy bay, có đại pháo, có súng tíc đạn dược!

Dù vậy, thủ ngự Hoa Hạ các binh sĩ, vẫn cứ lấy quyết tử ý chí đánh đuổi kẻ địch một lần lại một lần xung phong, nhưng mà bọn họ chung quy thể đơn sức bạc, ở hết đạn hết lương thực, chiến đấu thời khắc cuối cùng, khói thuốc súng tràn ngập cổ thành lăng trên trận địa, mười mấy tên cả người đầm máu, quần áo lam lũ, thân hình gầy yếu Hoa Hạ binh sĩ bùng lên lười lê súng trường, từ đã cơ hồ bị san bằng chiến hào bên trong phá tan nát tan thổ thạch, một nháy ra, gào thét dùng hết cuối cùng khí lực, cùng xông lên trận địa hơn mấy trăm ngàn quân Nhật triển khai khốc liệt trận giáp lá cà, tiếng chém giết, gầm rú tiếng mắng chửi, khốc liệt tiếng gào cổ thành lăng ở mảnh này tiếng chém giết bên trong run rẩy, thiên địa, cũng đang run rẩy.

Ôn Sóc tâm thần, không tự chủ được địa theo cổ thành lăng cùng thiên địa run rẩy, kịch liệt phập phồng, bất tri bất giác, khóe miệng chảy ra tơ máu.

Trước mắt cảnh tượng biến ảo.

Chiếm lĩnh cổ thành lăng quân Nhật bắt đầu quét sạch chiến trường, đem quân Nhật thi thể nhấc đi, Hoa Hạ quân nhân thi thể thì lại lần lượt từng cái dùng lười lê chọn, đâm

Giữa bầu trời, bỗng nhiên mây đen lẫn lộn, sấm vang chớp giật.

Như trút nước mưa lớn đổ ào ào.

Trời tối.

Quân Nhật bỏ chạy.

Phụ cận một ít thuần phác những người miền núi, sờ soạng bò lên trên cỏ thành lãng, có lão nhân, phụ nữ, có hài tử, bọn họ quần áo lam lũ dơ ô không thể tả, từng cái từng cái gầy trơ xương, như xác sống giống như hành động chậm chạp, nhưng kiên định địa, chấp nhất địa đem từng bộ từng bộ Hoa Hạ quân nhân thi thể nâng lên tha đi, còn có chút tàn chi đoạn hài, cũng cùng nhau thập nhất lên đến, có người không chịu được như vậy thảm trạng, nôn đến ào ào, khóc đến nước mắt giàn giụa nhưng ngọt ngào không dám lên tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Lại là hạ đường huyết

Chiến đấu kịch liệt bên trong, máy bay bỏ ra bom cùng đạn pháo oanh tạc, làm cho rất nhiều nơi liền mang theo lún, xuất hiện hố to.

Hoa Hạ quân nhân thi thể cùng hài cốt, liền bị những người miền núi kéo vào mấy cái to lớn nhất hố bên trong.

Sau đó, những người miền núi đem những người hầu như lấp kín thi thể hài cốt hố to chôn lên, còn chưa xây lên ra dáng mộ phần lúc, sắc trời đã hơi sáng, bởi vì lo lắng quân Nhật điều tra, những người miền núi không thể không cẩn thận mỗi bước đi địa đi xuống cỏ thành lãng.

Đi ở cuối cùng, là hai cái râu tóc bạc trắng, đi lại tập tễnh lão nhân.

Hai vị lão nhân trong tay sao yên cái, lão lệ giàn giụa địa phun ra nuốt vào khói thuốc, một bên giục các hương thân nhanh lên một chút đi, một bên nghẹn ngào cảm khái: "Những này chết trận oa nhi môn, cũng không biết là chỗ nào người a!"

"Ta quốc gia vị trí lớn, trời mới biết là nơi nào, nhưng đều là ta người Hoa!"

"Lão tổ tông đều giống nhau!"

"Đứng đây!"

Kinh ngạc mà trạm ở dưới bóng đêm, xoang mũi cùng khoe miệng thẩm huyết Ôn Sóc, đột nhiên không có dấu hiệu nào địa ngã thẳng xuống mặt đất.

Từ tới chỗ này, đến Ôn Sóc đột nhiên ngã chổng vó, đã gần qua ba tiếng, Tề Đức Xương, Phương Thanh, Phương Thẩm Ngọc ba người lại làm sao có tính nhẫn nại, cũng không kịp đợi, càng không có cái kia thể lực cùng kiên trì ở đây làm chờ, dồn dập về trên xe nghỉ ngơi, lúc mà xuống xe dọc theo đường nhỏ đi qua đi lại xem xét một phen dưới bầu trời sao cảnh sắc, hoặc là thấp giọng nói chuyện phiếm vài câu.

Trong lúc bọn họ cũng từng tiến lên thăm dò cùng Ôn Sóc tiếp lời, nhưng Ôn Sóc nhưng đối với bất kỳ người nào câu hỏi, đều bỏ mặc.

Ban đầu khó tránh khỏi sẽ khiến cho Tề Đức Xương, Phương Thanh cùng Phương Thẩm Ngọc bất mãn, cho rằng Ôn Sóc cái tên này giả vờ giả vịt có chút quá đáng, nhưng là theo thời gian trôi qua, tất cả mọi người nội tâm đối với Ôn Sóc, đã tràn ngập tò mò bên trong lộ ra một tia kính nể tâm thái!

Dù sao, đứng ở nơi đó không nhúc nhích hai, ba tiếng, dường như điêu khắc giống như vậy, này không phải là giả vờ giả vịt liền có thể làm được.

Liền tất cả mọi người lại nhìn cỏ thành lãng, xem quanh thân hoàn cảnh, trong lòng khó tránh khỏi thấp thóm bất an.

Địa phương quỷ quái này, trời mới biết gặp có chút thứ đồ gì.

Ôn Sóc đứng ở nơi đó lâu như vậy rồi, vẫn không nhúc nhích như pho tượng, có phải là ma, quỷ nhập vào người?

Khi hắn đột nhiên ngã xuống đất, xa xa đứng ở bên cạnh xe hút thuốc nói chuyện phiếm, đang tự thiếu kiên nhẫn Phương Thanh cùng Tề Đức Xương, không khỏi giật nảy cả mình, mà ngồi trên xe vẫn luôn quan tâm Ôn Sóc Phương Thẩm Ngọc, cũng mau mau đẩy cửa xe ra xuống xe, cùng tài xế, thư

ký, tất cả đều bước nhanh đi lên phía trước, có hết sức đem Ôn Sóc thân thể mập mạp vượt qua đến, ở đèn pin cầm tay quang chiếu xuống, mọi người kinh ngạc phát hiện, Ôn Sóc khẩu mũi ra máu, cắn chặt hàm răng, hai mắt nhắm nghiền, sắc mặt tái xanh.

Quá đáng sợ!

"Nhanh, đưa bệnh viện!" Tề Đức Xương hét lớn.

Mọi người mau mau ba chân bốn cẳng đem Ôn Sóc đặt lên xe, hai chiếc xe việt dã nhanh chóng quay đầu, không để ý con đường cái hố xóc nảy, nhanh chóng hướng về trên trần chạy tới.

Hồng thạch trấn vệ sinh viện, là một cái có mười mấy phòng ốc tứ hợp viện, tất cả đều là nhà ngói, ngoại trừ văn phòng, phòng họp, phòng mạch, nhà thuốc chờ chút gian phòng ở ngoài, chỉ có bốn là để bệnh nhân trụ, hơn nữa chỉ có một cái phòng đơn.

Kỳ thực có hay không phòng đơn không đáng kể, nơi này giường bệnh nhiều khi nhất cũng không dùng đến một nửa.

Hùng đông nhanh một chút chung bị đưa đến Ôn Sóc, tự nhiên vào ở duy nhất phòng đơn bên trong. Đêm nay trách nhiệm, vừa vặn là vệ sinh viện y thuật cao nhất, kinh nghiệm nhiều nhất phó viện trưởng Lương Hồng Anh, nằng ở bước đầu kiểm tra hôn mê Ôn Sóc, cũng đơn giản dò hỏi một chút có liên quan tình huống sau, chẩn đoán bệnh Ôn Sóc hẳn là một nhọc quá độ, nghỉ ngơi không đủ gây nên ngẫu phát tính hạ đường huyết, vấn đề không lớn, truyền dịch chẳng bao lâu nữa nên là có thể tỉnh lại.

Bởi vì Ôn Sóc đưa đến vệ sinh viện lúc, trạng thái đã tốt lắm rồi, hàm răng không còn cắn chặt, trên mặt cũng có hồng hào màu máu.

Cho tới khẩu mũi ra máu

Lương Hồng Anh phó viện trưởng chẩn đoán bệnh kết luận là, hấn ngã xuống đất lúc, đánh vỡ mũi, hô hấp lại dẫn đến trong lỗ mũi bộ phận huyết dịch chảy vào khoang miệng, gọi ra ho khan sau khỏe miệng xuất huyết. Bởi vì vòm miệng của hấn bên trong không có bất kỳ vết thương.

Tề Đức Xương cùng Phương Thanh, Phương Thẩm Ngọc nguyên bản còn không quá yên tâm, ở Ôn Sóc thua trên dịch sau khi, liền dự định suốt đêm đem hấn đưa tới bệnh viện huyện.

Nhưng Lương Hồng Anh khuyến cáo bọn họ, đừng vội đưa, Ôn Sóc bệnh trạng không nghiêm trọng như vậy, vạn dọc theo đường đi xóc nảy lại dẫn đến hấn thân thể xuất hiện tình trạng gì, vậy thì cái được không đủ bù đắp cái mất. Liền Tề Đức Xương cùng Phương Thanh, Phương Thẩm Ngọc không thể không lòng tràn đầy lo âu đáp ứng trước tiên lưu viện quan sát, chờ đợi xem, thực sự không được lại đưa bệnh viện huyện, thậm chí thị bệnh viện.

Nhân viên tùy tùng khuyên Tề Đức Xương, Phương Thanh, Phương Thẩm Ngọc trước tiên đi nghỉ ngơi, bọn họ gấp thay phiên canh giữ ở bên giường, Ôn Sóc tỉnh lại ngay lập tức thông báo bọn họ.

Ba người nhin hơn nửa đêm, cũng xác thực buồn ngủ, thấy Ôn Sóc hô hấp đều đặn, sắc mặt hồng hào không ngại, lúc này mới thoảng giải sầu, thư ký đã cho bọn họ ở vệ sinh viện đối diện khách sạn định ra rồi gian phòng, tuy rằng điều kiện không tốt lắm, nhưng đây là hồng thạch trấn duy nhất khách sạn, bọn họ không có lựa chọn khác, cũng chỉ có thể tạm tạm nghỉ ngơi mấy tiếng.

Nhưng mà Phương Thẩm Ngọc đến trong lữ điểm nằm xuống không bao lâu, thực sự là lo lắng ngủ không được, liền rời giường lại trở về vệ sinh viện.

Canh giữ ở giường bệnh bên, Phương Thẩm Ngọc đem nhân viên tùy tùng đều đuổi ra ngoài.

Nhìn dường như thom ngọt ngủ say Ôn Sóc, Phương Thẩm Ngọc không nhìn được viên mắt bên trong chảy ra nước mắt, trong nội tâm tràn ngập tự trách cùng áy náy.

Bác sĩ chẩn đoán bệnh Ôn Sóc khẩu mũi ra máu nguyên nhân, lúc đó không ai phản đối.

Có thể Ôn Sóc ngã chổng vó lúc, hết thấy người ở chỗ này đều nhìn ra rõ ràng, bởi vì thân thể hấn mập mạp duyên cớ đi, ngoại trừ tai phải cùng phía bên phải gò má hơi có chút trầy da ở ngoài, mũi của hấn cùng cái trán, môi, cằm, đều không được đến bất cứ thương tổn gì, liền nước bùn đều không dính lên tí xú, làm sao có khả năng gặp va thương mũi chảy máu?

Bác sĩ hay là cho rằng là, bọn họ ở nửa đường trên cho Ôn Sóc sát rửa mặt giặt, mới có vẻ rất sạch sẽ chứ?

Thật tình, không ai sẽ nói.

Bởi vì Tề Đức Xương đã nghiêm nghị đã phân phó hết thấy người ở chỗ này, không được tiết lộ nửa cái tự cho người ngoài —— hai vị kia tài xế cùng một vị thư ký, đều là Tề Đức Xương tâm phúc.

Mà hết thấy này, tựa hồ cũng ở chứng minh một vấn đề, một cái, Ôn Sóc từng ở trong nhà, ở Phương Thẩm Ngọc trước mặt nhắc qua tình hình, vậy thì là khi hấn ở song nữ sơn khu mỏ quặng thực địa thăm dò sau khi, cảm giác không nắm, sẽ bỏ qua, hoặc là có niềm tin chắc chắn nhưng nguy hiểm tính quá cao, sẽ phải cầu thêm tiền. Còn đối với này, Phương Thẩm Ngọc còn từng một lần cảm giận địa ở trong nội tâm khinh bỉ, oán thầm Ôn Sóc, là cái tham lam giả dối, không có ai tình điệu nhi gia hỏa. Nhưng bây giờ Ôn Sóc đột nhiên xuất hiện như vậy bệnh trạng, nằng cùng phụ thân, Tề Đức Xương, không chỉ không còn đối với Ôn Sóc, đối với loại này kỳ dị sự kiện có bất kỳ hoài nghi, trái lại càng thêm biết được xong việc thái độ nghiêm trọng, Phương Thẩm Ngọc cũng là càng áy náy.

Nàng cho rằng, Ôn Sóc nguyên bản ban ngày cũng đã nhận ra được, không nắm làm chuyện này, từ hấn ở khai thác khu thăm dò xong sau khi, cùng với chàng vạng trời mưa lúc ở hàng hiên tay vịn quan sát bóng đêm lúc thần thái, ngừ khí, có thể thấy được hấn do dự cùng do dự.

Nhưng cuối cùng, Ôn Sóc vẫn là quyết định muốn tới cổ thành lãg kiểm tra.

Trong này có thể có Ôn Sóc tham tài duyên có, nhưng Phương Thắm Ngọc cảm thấy, lúc đó Ôn Sóc xem ánh mắt của nàng, rõ ràng còn lộ ra ân tình thành phần.

Hai người hay là không thể nói là cái gì có cái gì tình bạn, bạn học tình nghĩa.

Nhưng Ôn Sóc từng cho nàng viết quá thư tình, hai người từng từng làm một năm bạn học, nàng, lại đang hai năm sau tự mình đến nhà báỉ phóng thỉnh cầu Ôn Sóc xuống núi, làm cái này hấn kỳ thực căn bản chuyện không muốn làm —— chính như Ôn Sóc từng nói, hấn bất đắc dĩ, không thể không đáp ứng, không quan hệ từ cùng Phương Thắm Ngọc tình nghĩa, chỉ vì không trêu chọc nổi Tề Đức Xương, Phương Thanh, Điền Mộc Thắng người như vậy.

Thời gian, trong lúc vô tình chậm rãi trôi qua.

Phương Thắm Ngọc ngồi ở bên giường, hồi ức qua lại, nghĩ lại lỗi lầm của chính mình, Ôn Sóc các loại kỳ quái lời nói biểu hiện, làm người đoán không ra tính cách

Nước mắt mơ hồ hai mắt.

Rốt cục, mệt mỏi không ngớt Phương Thắm Ngọc, bát trên tủ đầu giường ngủ.

Bốn giờ sáng sớm nhiều chung, Ôn Sóc từ đang ngủ mê man tỉnh lại, cảm giác cả người không còn chút sức lực nào, cố hết sức trợn mở mắt, phát hiện không có hào quang chói mắt, mà là tối tăm, hiện ra màu vàng nhạt tia sáng. Châm rài quay đầu nguồn sáng, mới phát hiện là góc tường trên bàn, có một chiếc mang chụp đèn dầu hoá đèn —— dù cho là thuở nhỏ gia cảnh bản hấn, Ôn Sóc đối với món đồ này cũng cảm thấy rất mới kỳ, suy nghĩ chính mình có phải là đến thăm sơn cùng cốc nào đó hộ người miền núi trong nhà?

Thích ứng tia sáng sau khi, mới phát hiện mình hấn là nằm ở trong phòng bệnh, bá đến trắng như tuyết vách tường, trần nhà là màu trắng thạch cao bản điều đình, bên trái truyền dịch giá trên còn mang theo thua xong sau không có cảm điều bình, ống truyền dịch ngón ngang địa đáp ở phía trên.

Nghe phía bên phải có đều đều nhẹ nhàng tiếng hít thở, Ôn Sóc quay đầu nhìn lại, chỉ thấy ăn mặc cowboy quần cùng màu trắng ngắn tay T-shirt, buộc tóc đuôi ngựa biện Phương Thắm Ngọc, đang ngồi ở một cái cổ xưa trên cái băng, bát trên tủ đầu giường ngủ say sưa, mắt to nhắm, lông mi thật dài ở tối tăm tia sáng dưới, lại có vẻ rất rõ ràng, thẳng tắp xinh đẹp trên mũi, ngấm một tầng đầy mồ hôi hột sau đó, Ôn Sóc một cách dờ khóc dờ cười phát hiện, Phương Thắm Ngọc khoe miệng còn chảy ra ngụm nước, đôi môi hồng hào, gò má trắng nõn, hành ngọc giống như cô hướng phía dưới kéo dài, rộng rãi cổ tròn rù xuống, có thể nhìn thấy bên trong mơ hồ trắng như tuyết cùng bị đồ lót che đầy cao vót.

Không lớn a

Ôn Sóc không nhịn được nuốt xuống vào trong miệng sinh ra, ừng ực một tiếng vang nhỏ, ở yên tĩnh trong phòng bệnh, nhưng rất rõ ràng.

Phương Thắm Ngọc mắt to đột nhiên mở, Ôn Sóc không kịp nhắm mắt lại làm bộ còn đang ngủ say, liền hấn nằm, Phương Thắm Ngọc gục xuống bàn, hai người liền như vậy lấy quái dị tư thái đối diện, từ kinh ngạc, đến lúng túng, Ôn Sóc nhếch miệng cười mỉa, Phương Thắm Ngọc mí mắt buông xuống, liền lập tức phát hiện chính mình như vậy tư thế, trước ngực cổ áo mở ra, nàng nhất thời đôi mi thanh tú vẩy một cái, mắt lộ ra nộ quang, đang chờ muốn phát hỏa lúc, Ôn Sóc đã suất mồ miệng trước, rất vất vả, đứt quãng mà nói rằng: "Nước, cho ta, ngã, rót cốc nước" nói chuyện, ánh mắt của hấn tán loạn, biểu hiện buồn ngủ, dường như nói câu nói này đã dùng hết hết thấy khí lực, lại dường như, hấn vốn là như vậy vừa tỉnh lại phạp một trạng thái.

Phương Thắm Ngọc gấp vội vàng đứng dậy đi cho Ôn Sóc rót nước, quay lưng lúc, gò má nổi lên ngưng ngưng đỏ ửng —— chẳng muốn bóc trần tên khốn kiếp này giả vờ giả vịt, có điều, cái tên này nguy trang đến mức còn rất xem. Bụng chén nước phóng tới tủ đầu giường trên, Phương Thắm Ngọc ngồi xuống ngoẹo cổ, cười nói: "Ngồi dậy đến uống đi, tổng không đến nổi, còn muốn để ta này người uống nước chứ?"

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Đặc thù phương án giải quyết

"Nước uống? Lấy cái gì alo?" Ôn Sóc ánh mắt nhìn chung quanh, xác nhận không cái muối, sau đó ánh mắt rơi vào Phương Thắm Ngọc nước nhuận trên đôi môi.

Phuong Thảm Ngọc tú mục trùng.

Ôn Sóc lập tức gắng gượng đứng dậy, một bên lắc đầu nói rằng : "Tính toán một chút, không thích hợp, dính ngum nước nhiều dơ a!"

"Ngươi..." Phuong Thảm Ngọc rộng mở đứng dậy, quả đầu nhỏ nắm đến chặt cứng.

Đi nhiên ngồi dậy đến Ôn Sóc mau mau biểu hiện hoảng loạn lại oan ức mà giải thích : "Ta là nói nước miếng của ta dơ, không phải nói ngươi..."

"Ôn Sóc, ngươi rất yêu thích ở lời nói trên chiếm tiện nghi sao?" Phuong Thảm Ngọc đột nhiên không tức giận, ngồi xuống mỉm cười hỏi, một đôi sáng sủa con ngươi xinh đẹp bên trong, lộ ra rộng lượng trí tuệ, còn có như vậy một tia, giáo hoạt cùng khinh bỉ.

Ôn Sóc nhú nhú mày, biểu hiện trong nháy mắt trở nên trở nên nghiêm túc, tựa hồ đang suy nghĩ cái gì, mười mấy giây sau, mới bùng lên chén nước từ từ, từng miếng từng miếng địa uống, một bên cúi đầu ánh mắt rơi trên mặt đất suy nghĩ, lúc trước đến cùng phát sinh cái gì?

Hiển nhiên, chính mình hẳn là hôn mê, mới sẽ bị đưa đến bệnh viện đến.

Mà hồi ức ở cổ thành lãng quyết tâm thần nhập định quan khí âm tà lúc, đột nhiên trong đầu xuất hiện các loại hình ảnh, hẳn là Hàn Khắc Hồ ở bút ký bên trong giảng giải tẩu hỏa nhập ma, tâm thần tiến vào ảo giác.

Đây là tu vi không đủ, tự thân định lực yếu hơn khí âm tà thế, lại có thêm địa phương đặc biệt phong thủy thế cuộc gia trị ảo giác sinh thành, liền tâm thần liền bị cuốn vào mạng máu tanh sát khí ban đầu hình thành lúc, bảo lưu lại đến trong ảo tưởng —— tương tự với trên thế giới rất nhiều không biết hiện tượng khoa học giải thích, là đặc biệt tự nhiên điều kiện dưới, xuất hiện hình ảnh lưu giữ.

Nghĩ tới đây, Ôn Sóc không nhịn được thở thật dài một cái, ngẩng đầu nhìn hướng về mặt lộ vẻ nghi hoặc Phuong Thảm Ngọc, nói: "Cái kia, hiện tại tin tưởng ta trước theo như lời nói chứ? Nguy hiểm tính chính là lớn như vậy, thiếu một chút muộn mệnh a!"

Phuong Thảm Ngọc trong lòng run lên, chợt cố gắng tự trấn định, bữu môi nói : "Ngươi thật là biết nói sang chuyện khác."

"Hả?" Ôn Sóc sững sờ, rất nghi hoặc, rất vô tội biểu hiện.

Liền Phuong Thảm Ngọc bỗng nhiên liền cảm thấy, chính mình quá hẹp hòi, hà tất bám vào một chút việc nhỏ không tha đây?

Ôn Sóc dường như vừa nhớ tới đến trước không thích hợp, liền mặt lộ vẻ áy náy, lạnh nhạt nói : "Ồ cổ thành lãng bị ôi pháp lúc, yêu ma kia mạnh mẽ quá đáng, vì lẽ đó tâm thần của ta gặp bị thương, vừa tỉnh lại tự chủ yếu đi rất nhiều, tư duy cũng có chút hỗn loạn, rất xin lỗi... Có điều, ta có sao nói vậy a, chính là thực sắc tính dã, ngươi loại này vạn một ngàn chọn một mỹ nữ xuất hiện ở trước mặt, khó tránh khỏi sẽ làm bất kỳ một người nam nhân bình thường muốn vào Phi Phi, động một tí tẹo như thế bản tính ý nghĩ. Đương nhiên, ta cũng có thể hiểu được ngươi đối với này rất bài xích cùng phản cảm, dù sao nữ sinh mà, phương diện này đối lập mãnh cảm, huống chi vẫn là ta như vậy một cái tên béo ở ăn béo tú sắc, liền càng dễ dàng khiến nữ sinh phản cảm."

"Ngươi, ngươi đừng nói như vậy, ta cũng không có xem thường ý của ngươi." Phuong Thảm Ngọc lúng túng nói, "Ngươi cũng chính là mập điểm nhi, kỳ thực vóc người rất đẹp."

Ôn Sóc thần tình lạnh nhạt địa khoát tay nói : "Đi đem bọn họ gọi tới đi."

"Cái kia, sự tình giải quyết?" Phuong Thảm Ngọc kinh hi hỏi.

"Không đơn giản như vậy." Ôn Sóc cười khò lắc đầu một cái, nói: "Chỉ có điều, đã có biện pháp mà thôi."

"Há, ta vậy thì đi gọi." Phuong Thảm Ngọc đứng dậy bước nhanh ra ngoài, hồi tưởng vừa nãy Ôn Sóc cái kia mấy câu nói, đặc biệt là bị Ôn Sóc khen là vạn một ngàn chọn một đại mỹ nữ, cùng với trước vừa khi tỉnh lại Ôn Sóc cái kia đại gái ánh mắt, không nhịn được gò má toả nhiệt, trong lòng vui sướng không ngớt, hơi có chút say sưa cùng tự yêu mình địa nhẹ giương tay trắng, xoa xoa chính mình dung nhan xinh đẹp tuyệt trần, nhưng tìm thấy khóe miệng có chút ẩm ướt, nhất thời quần bách ngược ngừng, cầm giận địa dậm chân —— ngủ chảy nước miếng đáng dấp, lại bị Ôn Sóc cho nhìn thấy, này, này thật đúng là xấu hổ chết cá nhân a!

Chỉ trong chốc lát, Ôn Sóc tinh thần cùng thể lực đều khôi phục rất nhiều.

Hắn ngồi dựa vào ở đầu giường, suy nghĩ đón lấy nên làm gì đi giải quyết song nữ sơn khu mỏ quặng vấn đề —— tuy rằng mới vừa mới nói với Phuong Thảm Ngọc đã có biện pháp giải quyết, nhưng này cũng chỉ là trong đầu linh quang lóe lên thôi,

Cụ thể chi tiết nhỏ còn chưa suy nghĩ kỹ càng.

Chẳng mấy chốc, bên ngoài liền truyền đến tiếng bước chân dồn dập.

Tề Đức Xương trước tiên tiến vào bên trong phòng bệnh : "Ôn Sóc, ngươi tỉnh rồi là tốt rồi a, hiện tại cảm giác thế nào? Ngươi không cần phải gấp giải quyết vấn đề, thân thể khỏe mạnh quan trọng nhất!"

Phuong Thanh theo sát phía sau : "Đứng đấy, thực sự không được liền từ bỏ, đừng gánh chịu quá to lớn nguy hiểm"

Ôn Sóc hết sức làm bộ lên dây cót tinh thần đáng vẻ, dựa vào ở đầu giường miễn cưỡng lộ ra mỉm cười, nói: "Cũng còn tốt, ta vận khí không tệ, hơn nữa sớm làm tốt các loại ứng đối bất trắc chuẩn bị, lúc chuyện xảy ra, lại có ngài hai vị, đặc biệt là Tề chủ tịch ở ngay gần, vì lẽ đó, yêu ma mới không có đối với ta tạo thành thương tổn trí mạng."

Tề Đức Xương, Phương Thanh, Phương Thâm Ngọc đều mặt lộ vẻ khiếp sợ, lẫn nhau đối diện.

Chuyện đến nước này, Ôn Sóc dù cho nói tới lại làm sao mơ hồ đáng sợ, bọn họ cũng đều gặp hoàn toàn tin tưởng.

"Ngày hôm qua ở khu mỏ quặng, ta nói rồi Tề chủ tịch ngài mỗi khi đến khu mỏ quặng, sau khi rời đi liền sẽ phát sinh dị thường sự kiện." Ôn Sóc bung lên chén nước nhấp một hớp đã lương thấu nước, tựa hồ nói chuyện có chút vất vả, hoãn hoãn mới nói tiếp: "Bởi vì, ngài là cực kỳ hiếm thấy, trời sinh trừ tà người, sinh cơ dồi dào, dương cương khí mãnh liệt, hay là bình thường ngài ở bên ngoài có thể biểu hiện bình dị gần gũi, không thích hợp nồn nóng gặp chuyện trầm ổn, nhưng ngài làm bất cứ chuyện gì, điện đối với bất kỳ người nào, từ sẽ không sợ sợ, hơn nữa quen thuộc với ở ngộ đến bất kỳ sự, chuẩn bị phải làm gì lúc, liền ngay lập tức sẽ đi làm, sấm rền gió cuốn mà lấy sắc bén thế tiến công, không thích bảo thủ ổn thỏa."

Phương Thanh mặt lộ vẻ khen ngợi, nhẹ nhàng gật đầu.

Phương Thâm Ngọc nhưng bữu môi, cảm giác Ôn Sóc như là đang biến tướng nịnh hót.

Mà Tề Đức Xương, nhưng là mỉm cười hơi có chút khiêm tốn địa vung vung tay, nói: "Vì lẽ đó ta sống nửa đời, không ăn ít thiệt thòi, thường thường chạm đến vỡ đầu chảy máu. Hơn nữa, người lời nói đến mức uyển chuyển, nhưng chân nhân trước mặt chưa bao giờ nói dối, ta đến thừa nhận chính mình lòng dạ nhỏ mọn, thật thù dai."

"Ngài khiêm tốn, nếu chưa bao giờ nói dối, hà tất lại nói mình như vậy đây? Được rồi, liên quan với ngài vấn đề liền không nói tỉ mỉ, bằng không như là ta ở nịnh hót." Ôn Sóc cười khở lắc lắc đầu, nói: "Ngài loại này Thiên phú, ở cuộc sống bình thường bên trong, trong tình huống bình thường sẽ không có cái gì làm người cảm giác không thể tưởng tượng nổi biểu hiện, nhưng gặp phải âm tà, có thể chính ngài đều không phát hiện được, âm tà sẽ tự nhiên tách ra không đi xâm hại ngài, dùng dân gian tục ngữ nói, chính là thần quý lui tránh. Nghe tới thật giống rất lợi hại, trên thực tế rất nhiều lúc, gặp hoàn toàn ngược lại, tỷ như khu mỏ quặng tình huống của nơi này, bởi vì có Phương chủ tịch nói tới Long giao ác đấu phong thủy thế cuộc, trăm ngàn năm qua tích lũy khí âm tà sinh thành yêu ma. Tuyệt không tự tầm thường khí âm tà, gặp phải ngài lúc sẽ bị ngài mạnh mẽ khí tràng trực tiếp xua tan tiêu vong, loại này đã thành yêu ma khí âm tà, thời gian dài rộng khắp tồn tại với cổ thành lăng cùng song nữ sơn trong lúc đó trên vùng đất này, ngài xuất hiện sau khi, gặp quấy nhiễu đến yêu ma, nó không dám xâm hại ngài sẽ tránh lui, nhưng hình thành một loại oán niệm ngăn ngại tích lũy, ngài sau khi đi, tích lũy oán niệm sẽ xuất hiện tiêu phạm vi bạo phát, sau đó dẫn đến công chức buổi tối ngộ quý, phát rồ, hại người, cũng sẽ dẫn đến cá biệt công nhân trạng thái tinh thần khi thì hoảng hốt, dường như say rượu nhỏ nhất, ở khai thác khoáng thạch lúc, liền sẽ phát sinh một ít nghiêm trọng sự cố."

Ngày hôm qua Tề Đức Xương lên lút đã tỉ mỉ xác nhận quá, Ôn Sóc suy đoán ra tình huống là thật, giờ khắc này nghe Ôn Sóc đem nguyên do nói ra, hẳn không nhận được hỏi: "Cái kia, có phải là ta sau đó không đến khu mỏ quặng, liền sẽ không phát sinh loại này sự kiện?"

"Không." Ôn Sóc lắc đầu một cái, nói: "Loại này đã thành yêu ma khí âm tà, trong tình huống bình thường chỉ cần không có bị quấy nhiễu đến, sẽ không hại người, nhưng theo vùng mỏ tiến một bước khai thác, đối với địa phương hoàn cảnh, phong thủy hình thành đại quy mô hơn phá hoại sau, khí âm tà sẽ đại bạo phát, đến thời điểm sẽ xuất hiện càng nghiêm trọng nhân viên thương vong."

"Vậy bây giờ, nên làm gì?" Phương Thanh cau mày hỏi —— hẳn bao nhiêu hiểu được chút phong thủy thay đổi lý, biết loại tình huống này hầu như rất khó sửa đổi, trừ phi từ bỏ song nữ sơn khu mỏ quặng khai thác. Nhưng này dạng hóa, xin mời Ôn Sóc đến, sẽ không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Ôn Sóc hơi xúc động giống như thờ dài, lại dùng ánh mắt hâm mộ nhìn Tề Đức Xương, than thở: "Nói đến, Tề chủ tịch ngài không chỉ có Thiên phú mạnh, vận khí cũng quá tốt rồi. Đương nhiên, Phương chủ tịch vận khí của ngài cũng thật đến quá mức. Vốn là, lấy song nữ sơn cùng cổ thành lăng phong thủy ác cục, ngài hai vị ở đây khởi công khai thác quặng sắt, đã sớm nên đụng phải yêu ma xâm hại, số mệnh suy kiệt cho đến từ vong, thậm chí còn sẽ liên lụy đến người nhà an nguy, nhưng lại sinh mây chục năm trước, chết trận ở cổ thành lăng trên hơn 300 tên ta Hoa Hạ liệt sĩ, anh linh trấn yêu ma, mới để nơi đây khí âm tà không cách nào ra hết, yêu ma cũng mấy chục năm không cách nào tiến thêm một bước nữa trở nên mạnh mẽ làm hại ngoại giới thế gian."

Lời nói này lỏ ra: mở miệng, ba người tất cả đều lộ ra vẻ khiếp sợ.

Mấy chục năm trước?

Anh linh trấn yêu ma?

Về mặt thời gian đến suy tính, nói tới hẳn là Chiến tranh thế giới thứ hai, Hoa Hạ dân tộc chiến tranh kháng Nhật!

Sau đó, Ôn Sóc đem tối hôm qua trên tâm thần mình vào ảo giác, chứng kiến cái kia một hồi kịch liệt, tàn khốc chiến đấu tình huống giăng giải đi ra, đồng thời khẳng định chứng kiến ảo giác, là trong lịch sử đã từng chân thực đã xảy ra chiến đấu.

Làm ba người chìm đắm ở Ôn Sóc giảng giải bên trong, khiếp sợ cảm động lúc, Ôn Sóc nói tiếp: "Giải quyết song nữ sơn khu mỏ quặng sự kiện linh dị, còn phải dựa vào những này liệt sĩ tiền bối anh linh, đồng thời, có thể nhất lao vĩnh dật địa giải quyết nơi này phong thủy ác cục vấn đề. Các người muốn làm, chính là đến cổ thành lăng trên liệt sĩ môn di hài, sau đó mai táng cùng nhau, kiến anh liệt bị, tế điện anh liệt, lấy này hoàn toàn trấn áp nơi đây Long giao trăm nghìn năm cuộc chiến đấu sản sinh yêu ma âm khí, hơn nữa, như vậy còn có thể thay đổi nơi đây phụ cận những người miền núi, bởi vì vô hình trung quanh năm một nguyệt địa chịu đựng yêu ma khí âm tà xâm nhiễm, vì lẽ đó tuổi thọ bình quân đối lập muốn ngắn vấn đề, có thể nói là làm việc thiện tích đức."

"Như vậy là được?" Tề Đức Xương kinh ngạc nói : "Không sử dụng đàn phương pháp?"

Ôn Sóc cười khỏ nói : "Ta tối ngày hôm qua thiếu một chút làm mất đi mệnh, ngài cảm thấy, cái kia không phải phương pháp sao?"

"Há, xin lỗi xin lỗi..." Tề Đức Xương vội vàng xin lỗi.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Gãy chân lưu lộ da

Phương Thanh nhưng cau mày nói rằng : "Nhưng là, thứ ta mạo muội a, thỉnh giáo một vấn đề. Như thế làm hóa, có phải là mang ý nghĩa, hoàn toàn loại bỏ Long giao ác đấu phong thủy cục? Theo ta được biết, sơn thủy thiên nhiên hình thành phong thủy cục, không thể dễ dàng người vì là đi phá hoại, nếu không sẽ ảnh hưởng địa phương hoàn cảnh, đặc biệt là diện tích che phủ tích rộng lớn, quy mô lớn lao phong thủy cục, gặp đối với địa phương tạo thành nghiêm trọng, khó có thể dự đoán tai họa."

"Có thể đây là phong thủy ác cục, không phá vấn đề này, các người làm sao bây giờ?" Ôn Sóc giả vờ khó lường tự tin đáng đáp, kì thực hần căn bản không biết cái gì phong thủy, chỉ là cũng không kiêng kỵ cái gọi là phá hoại tự nhiên phong thủy mang đến phản phệ, bởi vì lão Hàn đầu ở bút ký bên trong có giảng giải, từ xưa đến nay, bất kể là tự nhiên hình thành phong thủy cục, vẫn là người vì là làm phong thủy cục, cũng có thể cải cang, mà cái gọi là không thể thay đổi bằng không đại họa lâm đầu chờ chút nói nghe sồn cả tóc gáy lời giải thích, kỳ thực chính là cố làm ra vẻ bí ẩn thôi. Bằng không từ cổ chí kim, cũng không có vương triều thay đổi, không có vô số các đại nhân vật ở trong con sông dài lịch sử tùy ý bọn họ phong mang, đem lịch sử bức tranh soạn nhạc đến đặc sắc lộ ra.

Chỉ có điều, phá cục, cải cục, cũng phải có chính xác phương thức.

Chính là thiên thời, địa lợi, nhân hòa!

"Chuyện này..." Phương Thanh nhất thời im lặng, hần tuy rằng đọc một lượt thay đổi lý cùng phong thủy làm, nhưng cũng biết mình ở phong thủy thay đổi lý phương diện nhận thức, liền nửa thanh đao cũng không bằng.

"Ngài cũng không cần quá lo lắng, kỳ thực cái nơi đây phong thủy ác cục, nhưng chưa động phong thủy địa thế, đúng là các người khai thác song nữ sơn, chuyện này sau đó còn phải lại nghĩ cách bù đắp đối với địa phương phong thủy tạo thành tổn hại." Ôn Sóc lộ ra một vết sần dung, chợt lắc đầu một cái, nói: "Đương nhiên cũng không nhất định, sau đó xem tình huống nói sau đi. Vẫn là trước tiên nói một chút trước mắt chuyện cần làm, tìm anh liệt di hài, lập anh liệt bi, nhất định phải nắm kính nề tâm thái chăm chú đi làm, phạm là tìm tới di hài mai táng nơi, lập tức đốt hương tám chi, hướng nam chiêu hồn. Anh liệt bia kỷ niệm cao hai trượng có thừa, cái bệ cao năm thước dài năm thước chín thước rộng, chính diện quay về song nữ sơn vị trí giữa, lấy triện thể thư tế văn cùng tụng tán nhớ lại chi từ . Còn anh liệt bi quanh thân xây dựng, cùng chiếm diện tích các loại, các người tự mình nhìn làm đi."

"Kính nề là tất nhiên! Anh hùng dân tộc mà." Tề Đức Xương nghiêm mặt nói.

"Nhưng là, không biết lúc đó ở đây vì nước tác chiến lừng lẫy hi sinh anh liệt môn, đều có tên là gì, là đội quân nào, nếu như là một phương khác..." Phương Thanh có ý riêng địa chỉ chỉ thiên, vừa chỉ chỉ ngoài cửa, nói: "Dễ dàng phạm vào kỵ húy a."

Ôn Sóc rõ ràng ý của hần, trong lúc nhất thời cũng không nghĩ ra biện pháp gì —— món đồ này dính đến chính trị, rất miễn cảm, hần loại này miếu con kiến cỏ nhỏ có thể không có năng lực đi giải quyết.

Tề Đức Xương thì lại thờ ơ vung tay lên, nói: "Không có chuyện gì, uy thác người đi trong huyện , trong thành phố lịch sử hồ sơ quán, nhất định có thể tìm tới cổ thành lăng chiến đấu anh liệt môn, cũng có thể xác định là đội quân nào , còn kiêng kỵ mà, này cùng sơn ác thủy địa phương, căn bản không bị bên ngoài quan tâm, chúng ta trở lên dưới chuẩn bị một hồi, tìm di hài kiến bia kỷ niệm sự tình đừng làm ra cái gì đại thanh thế, liền không ai gặp đối với chuyện như thế này gây phiền phức."

"Cũng tốt." Phương Thanh gật gật đầu.

Đứng ở bên cạnh vẫn không xen mồm Phương Thẩm Ngọc, chỉ là nhìn chăm chăm không chớp mắt mà nhìn Ôn Sóc, trong lòng sinh ra nồng đậm kính phục, còn có như vậy vẻ sùng bái.

Lần này nghe thấy biết, lật đồ nàng dĩ vãng nhận thức.

Không ngừng chấn động tâm linh của nàng.

Mà Ôn Sóc, không chỉ có văn võ song toàn, lại có bực này vô cùng kỳ diệu năng lực, thực sự là... Kỳ tài a!

Tề Đức Xương, Phương Thanh, Phương Thắm Ngọc, đều không chút nào nghi vấn Ôn Sóc đưa ra phương án giải quyết, cũng không lo lắng vạn nhất mất linh, anh liệt di hài, xây dựng anh liệt bi to lớn tiêu dùng, chẳng phải là lãng phí sao? Chính như Ôn Sóc nói Tề Đức Xương tính cách, hấn sấm rền gió cuốn, lúc này liền làm người lập tức đi liên quan với cô thành lãng chiến đấu mạnh mẽ cùng ghi chép.

Chỉ cần xác nhận cô thành lãng trận này quy mô không hề lớn chiến đấu chân thực đã xảy ra, chỉ cần có thể ở cô thành lãng trên tìm tới anh liệt di hài...

Như vậy Ôn Sóc, cùng với hấn đưa ra phương án,

Thì càng thêm đáng giá vững tin!

Cần nhắc đến di hài cùng với thành lập anh liệt bia kỷ niệm trong quá trình, còn có rất nhiều như chiêu hồn, đốt hương, tế tự chú ý, Tề Đức Xương cùng Phương Thanh liền thành khẩn thỉnh cầu Ôn Sóc phụ trách tất cả công việc, lại bị Ôn Sóc khéo léo từ chối, bởi vì phương án giải quyết có , tương đương với sự tình đã xong xuôi, hấn ngày kia liền muốn đi kinh thành đại học báo danh, chỗ nào có thể vẫn ở lại địa phương quỷ quái này?

Cùng ngày buổi sáng, Ôn Sóc liền để Tề Đức Xương phái xe đưa hấn trở về Đông Y huyền thành.

Một tấm có mười vạn nguyên tiền dư thê ngân hàng, dĩ nhiên ôm vào trong túi tiền, ngoài ra còn có Tề Đức Xương giàu nứt đổ vỡ vách ngoài ngạch dâng tặng vạn nguyên tiền thù lao.

Về đến nhà, Ôn Sóc đem một vạn đồng tiền mặt cho mẫu thân, nói là Đức Xương tập đoàn cho thù lao, cùng với quyền giúp hấn lên đại học tiền, tấm chi phiếu kia thê nhưng không có cho mẫu thân, mà là chính mình lưu lại. Ngược lại không là Ôn Sóc muốn tư tàng, bởi vì như thế một số tiền lớn để mẫu thân biết rồi, cần phải giật mình không thể, còn không có cách nào giải thích.

Chỉ chớp mắt lại có vạn nguyên vào sổ, Lý Cầm cao hứng không ngậm mồm vào được nhi, chuyên môn đi bên ngoài mua điểm nhi thịt chín, còn phá thiên hoang địa mua một bình ướp lạnh bia khao chính hấn một quan trạng nguyên con lớn nhất —— thực sự là thời cơ đến vận chuyển a!

Bữa trưa lúc, Lý Cầm thuận miệng nhắc tới náo động bông phường xưởng tiểu khu, Lư gia doanh thôn cùng nông mậu thị trường đại tin tức :

Ngày hôm qua chạng vạng, Lư Mậu cùng ở phủ xuân từ nhà trong phòng khách, bị người đánh gãy một chân.

Mặc dù mọi người đều rất tò mò, là ai lớn mật như thế dám đánh đoạn lư lột da một chân, nhưng đối với cảnh sát điều tra lúc, Lư Mậu cùng nói năng thận trọng, không chịu nói ra gần nhất trêu chọc ai, kiên quyết nói mình không quen biết người hành hung hành vi, tất cả mọi người cũng không cảm thấy kỳ quái, trái lại cảm thấy chuyện đương nhiên —— đây mới là Lư Mậu cùng mà, lấy hấn tính cách cùng thực lực, nếu để cho cảnh sát đi bắt kẻ thù, vậy cũng quá mất mặt nhĩ, chính mình báo thù rửa hận mới thoải mái!

Tin tức này để Ôn Sóc khá là kinh ngạc, còn có chút cười trên sự đau khổ của người khác —— Lư Mậu cùng người như vậy, bị người cắt đứt hết thảy cánh tay chân, hấn đều không mang theo đau lòng.

Nhưng cần nhắc đến Lư Mậu cùng hiện tại trung thành tuyệt đối, hơn nữa chính mình đi kinh thành lên đại học sau khi, trong nhà vạn nhất gặp phải điểm nhi khó khăn, Lư Mậu cùng cũng có thể giúp được việc khó khăn, vì lẽ đó Ôn Sóc quyết định, hay là đi vấn an một hồi, dù sao...

Người ta bị cắt đứt một chân mà.

"Mẹ, ăn cơm xong ta đi xem xem Lư Mậu cùng đi." Ôn Sóc nói rằng.

"Nên, nên." Lý Cầm gật đầu nói : "Nghe nói ở bệnh viện huyện ở đây, cơm nước xong mẹ cùng đi với người, mua năm cân trứng gà..."

"Chính ta là được, ngài vẫn là chó cùng đi tới." Ôn Sóc bĩu môi nói rằng.

"Ồ." Lý Cầm biểu hiện lúng túng, cúi đầu ăn cơm không còn đề —— bởi vì Lư Mậu cùng mấy tháng nay đối với Ôn Sóc gia đình đặc biệt nhiệt tình biểu hiện, đã ở Lư gia doanh cùng nông mậu thị trường, bông phường xưởng tiểu khu gọi ra một chút lời đồn đãi chuyện nhảm, nghe nói Lư Mậu cùng lão bà lén lút còn từng ở trước mặt người mắng quá Lý Cầm, kết quả bị Lư Mậu cùng kéo về nhà hung bạo đánh cho một trận.

Vì lẽ đó, vẫn là cảm kỳ tốt hơn, dù sao nhân ngôn đáng sợ mà.

Bữa trưa sau, Ôn Sóc cũng không nhiều trì hoãn, nắm tiền đến tiểu khu ngoài cửa cửa hàng bên trong mua năm cân trứng gà, ngồi trên xe công cộng đi bệnh viện huyện, hỏi thăm đi tới khoa chỉnh hình lầu hai 207 phòng bệnh, còn chưa vào cửa, liền nghe đến Lư Mậu cùng giọng nói lớn nhĩ : "Lão tử tình nguyện ở chỗ này hút thuốc, không chịu được? Trự hấn mẹ một người phòng bệnh đi a!"

"Ai người người này làm sao như vậy a?"

"Lão tử liền như vậy!" Lư Mậu cùng ác bá bản sắc biểu lộ ra, cả vẻ mặt và giọng nói đều nghiêm túc.

Ôn Sóc qua cánh cửa trên cửa sổ thủy tinh đi vào trong xem, chỉ thấy Lư Mậu cùng chính nằm nghiêng ở phần cuối sát cửa sổ hộ trên giường bệnh,

ngậm thuốc lá trùng mắt trùng mắt, một bộ dữ dằn đáng sợ. Trung gian giường bệnh không không ai, mà dựa vào môn bên này trên giường bệnh, nằm một vị phụ nữ trung niên, bên cạnh chăm sóc nàng chính là một tên ăn mặc màu đen ngắn tay áo somi cùng váy ngắn lẻ phục cô gái trẻ, hơn hai mươi tuổi đáng đẹp, rất đẹp, còn có một vị đồng dạng hơn hai mươi tuổi, đeo mắt kiếng, ăn mặc màu trắng ngắn tay áo somi cùng quần tây dài đen, màu đen giày da người thanh niên trẻ. Từ ăn mặc cùng trang phục nhìn lên, một nam một nữ này, hẳn là ở không sai xí sự nghiệp đơn vị công tác.

Giờ khắc này, bọn họ cùng nằm ở trên giường bệnh phụ nữ, đều một mặt phần nộ, nhưng giận mà không dám nói gì.

Có câu nói tú tài gặp quân binh, có lý không nói được...

Đại khái chính là như vậy đi?

Rất hiển nhiên, sự tình nguyên nhân là Lưu Mậu cùng tên khốn kiếp này ở trong phòng bệnh hút thuốc, gây nên một vị khác bệnh nhân cùng gia thuộc bất mãn, khuyên hắn đừng hút thuốc, kết quả đưa tới vị này thôn bá phản ứng mãnh liệt. Người bình thường gặp phải hắn người như vậy, vẫn đứng là hết cách rồi, dù cho là hắn một chân đứt đoạn mắt nằm ở trên giường bệnh, vậy cũng là chỗ dữ một cái, hơi một tí cần người, không dễ trêu a!

Trên giường bệnh phụ nữ trung niên khuyên hai người trẻ tuổi đừng tiếp tục tranh chấp, nghe xưng hô, nguyên lai một nam một nữ kia, vẫn là hai vợ chồng.

Ôn Sóc đẩy cửa đi vào lúc, vừa vặn Lưu Mậu cùng khinh bỉ mà liếc nhìn cái kia một nhà ba người, sau đó nghiêng đầu sang chỗ khác xem thường với đề ý tới, tiếp tục nuốt mây nhà khói, nhưng cũng không chú ý tới có người tiến vào phòng bệnh. Ôn Sóc mang theo trứng gà đi vào bên trong, vừa nói : "Lưu trường thôn, đây là ở phòng bệnh đây, người tốt xấu lo lắng tới người bên ngoài cảm thụ, đừng hút thuốc!"

"Ai!" Lưu Mậu cùng run run một cái đem nửa đoạn yên liền cho ném xuống đất, xoay đầu lại đầy mặt mang cười địa nhìn về phía Ôn Sóc : "Sóc, người sao đến rồi?"

"Nghe nói người bị người đánh gãy một chân, ta này không tới xem một chút mà." Ôn Sóc đi tới đem trứng gà phóng tới tủ đầu giường trên, đem roi trên mặt đất tàn thuốc giẫm diệt, "Không nghĩ tới, người chân cũng làm cho người đánh gãy, uy phong vẫn như thế đại."

"Không dám không dám, này không phải... Gặp phải không khai nhân quân việc không đầu người mà." Lưu Mậu cùng cười mỉa.

"Nha, vậy ta mới vừa nói mấy câu nói này, tính là gì?" Ôn Sóc cười gằn.

"Người có thể tuyệt đối đừng hiểu lầm, ta..." Lưu Mậu cùng lúng túng không thôi, không từng muốn Ôn Sóc như vậy không cho mặt mũi, trước mặt mọi người quở trách hắn, có thể lúc này không giống ngày xưa, Ôn Sóc coi như là trước mặt mọi người cho hắn hai cái tai quất tít, hắn cũng không dám há mồm thờ đố.

Ôn Sóc nhìn về phía cái kia một nhà ba người, mặt lộ vẻ xin lỗi nói : "Rất xin lỗi, hẳn người này nghiện thuốc lá lớn, xin hãy tha lỗi."

Một nhà ba người đang tự nghĩ người nhi nhìn bên này nhi đây, không nghĩ tới cái này nhìn như tuổi còn trẻ, nói chuyện nhưng rất có phân lượng, đem cái kia thô bạo bá đạo người đàn ông trung niên, cũng giống như là dạy bảo tôn từ tự dạy bảo đến không dám lên tiếng người trẻ tuổi, giờ khắc này gặp khách khí địa hướng về bọn họ xin lỗi, ba người vợ vờ vờ và vờ ra nụ cười biểu thị không quan trọng lắm, không có gì...

Sau đó, ba người phát hiện cái này tuổi trẻ tên mập có chút quen mặt, thật giống ở nơi nào từng thấy, trong lúc nhất thời lại không nhớ ra được, cũng không tiện chủ động dò hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: Người không thể bạch đánh

Ôn Sóc ngồi ở mép giường trên cái băng, thuận miệng hỏi : "Làm sao không ai bồi giường?"

"Lão bà ta ở, mới vừa xuống mua yên." Lưu Mậu cùng cười mỉa mau mau trả lời.

Ôn Sóc gạt gù, tiện đà trang làm ra một bộ vẻ mặt ân cần, cau mày nghiêm túc hỏi : "Người này chân, ai đánh?"

Lưu Mậu cùng sững sờ một chút, mặt lộ vẻ do dự, thấy Ôn Sóc hai mắt nheo lại thật giống không cao hứng, mau mau khắp mọi nơi liếc nhìn nhìn, cẩn thận từng li từng tí một mà ra hiệu Ôn Sóc để sát vào chút, sau đó dán vào lỗ tai của hắn nói rằng : "Chuyện này ta không dám lộ ra, liền cảnh sát hỏi ta

đều không nói... Là Điền Mộc Thắng, ngày hôm qua chàng vạng dẫn người đem ta chặn ở trong tiệm cơm, thật hấn mẹ xui xẻo."

"Hà?" Ôn Sóc hai hàng lông mày nhú chặt.

"Người ta làm rõ, liền bởi vì ngày hôm qua tên tiểu nha đầu kia! Nàng từ nhà người đi ra lúc, trong lòng ta cân nhắc hấn là Đức Xương tập đoàn dùng mỹ nhân kế lung lạc người, còn tưởng rằng người cùng tiểu nha đầu kia ở nhà cái kia cái gì... Kỳ thực ta con mẹ nó căn bản một chữ đều không nói lung tung, chính là lúc đó ánh mắt nhi cùng về mặt cái kia cái gì điểm nhi, người ta liền không vui." Luru Mậu cùng cười khổ, đến hiện tại còn cảm giác mình này chân bị cắt đứt, thật hấn mẹ oan, nhưng cũng không nghĩ đi trả thù.

Hấn có tự mình biết mình, ở Luru gia doanh thôn có thể xưng vương xưng bá, nhưng so với Đức Xương tập đoàn như vậy sơn bình thường đại thế lực, chính mình liền cái không bằng cái rầm.

Ôn Sóc vừa nghe lời nói này, nhất thời rõ ràng tại sao ngày hôm qua Phương Thẩm Ngọc dẫn phụ thân và Tề Đức Xương, từ bên ngoài trước tiên trở lại trong phòng sau, về mặt cùng lời nói không thích hợp lắm, cảm tình Luru Mậu cùng cháu trai này, thật hấn mẹ làm thành kiện chuyện xấu xa.

"Người a, nếu như ngày nào đó chết rồi, khẳng định là chính mình làm tiện chết!" Ôn Sóc tức giận dạy bảo một câu.

Luru Mậu cùng bĩu môi mặt lộ vẻ cay đắng cùng oan ức.

"Biết cái kia các tiểu nương nhi là ai sao?" Ôn Sóc lạnh cười hỏi.

"Ai?"

"Ta trước đây bạn học, nàng ba cùng Đức Xương tập đoàn chủ tịch là anh em thân thiết, hơn nữa, cha hấn thực lực, không thể so Đức Xương tập đoàn nhược!"

"A?" Luru Mậu cùng đột nhiên cảm giác mình thật may mắn —— chỉ là đứt đoạn mất một chân!

"Được rồi, người an tâm dưỡng thương, chuyện này ta gặp cho người một câu trả lời." Ôn Sóc hai hàng lông mày nhú chặt, một bộ rất tức giận lại rất phát sầu đáng vẻ, cũng không biết là sinh Luru Mậu cùng khí, vẫn là tức giận Tề Đức Xương, Phương Thanh, Phương Thẩm Ngọc, Điền Mộc Thắng bọn họ chuyện bé xé ra to, thoáng dừng một chút sau khi, Ôn Sóc lại phảng phất làm bầm lâu bầu giống như nói rằng: "Quá hấn mẹ bắt nạt người!"

Luru Mậu cùng không kim lòng được địa chảy ra cảm động nước mắt, nhìn Ôn Sóc trong lúc nhất thời càng nghẹn ngào oan ức đến nói không ra lời.

Ôn Sóc dĩ nhiên đứng dậy, nói: "Ta vậy thì tìm bọn họ tính sổ đi..."

"Sóc, tính toán một chút, chúng ta không trêu chọc nổi!" Luru Mậu cùng sợ đến thiếu một chút từ trên giường bệnh nhảy xuống.

Kỳ thực Ôn Sóc có một câu nói như vậy, có thái độ này, lưu đại trưởng thôn đã rất cảm động rất thỏa mãn, không nghĩ tới Ôn Sóc vẫn đứng là hấn mẹ có sao nói vậy, vậy thì muốn đi gây sự với Điền Mộc Thắng, đạt đến một trình độ nào đó a. Thế nhưng... Trời thấy, Ôn Sóc tuổi trẻ không hiểu chuyện, nghe con mới sinh không sợ cạp, Luru Mậu cùng nhưng là một vị làm tận các loại chuyện xấu, đối với bắt nạt người có mười phần kinh nghiệm thôn bá, vì lẽ đó hấn biết rõ gặp phải Điền Mộc Thắng, đặc biệt là sau lưng nó những người có tiền kia có quyền thế đại nhân vật, gặp phải đã kích sau khi, tuyệt đối đừng nghĩ trả thù, bằng không, gặp đưa tới đối phương càng mãnh liệt hơn lời đình con giận!

Nhìn thấy Luru Mậu cùng đáng đáp như vậy, Ôn Sóc nội tâm khinh bỉ cười gằn, nhưng ở bề ngoài vẫn là lộ ra giận không chỗ phát tiết sự phẫn nộ, quát mắng: "Ta nói người tốt xấu cũng là ở Luru gia doanh nói một không hai đại trưởng thôn, lúc nào trở nên như thế tưng?"

"Ta..." Luru Mậu cùng thiên mặt khổ sở nói: "Này mẹ kiếp, con cạp cũng sợ thương mà. Ta nhận, người cũng đừng tìm bọn họ để gây sự..."

"Nói láo!" Ôn Sóc mạnh miệng trừng mắt mắ, tay trái chống nạnh, tay phải nâng lên cách không chỉ vào Luru Mậu cùng mũi mắ: "Ta cho người biết, chuyện này không đơn thuần là trừng người, cũng là hướng ta, người hiểu chưa?"

"Minh, rõ ràng!" Luru Mậu cùng dọa sợ, không từng muốn Ôn Sóc tính khí tới,

Dĩ nhiên như vậy không sợ trời không sợ đất.

"Được rồi, an tâm nghỉ ngơi đi người!" Ôn Sóc quay đầu đi ra ngoài.

Luru Mậu cùng lão lệ giàn giụa, lần này là thật khóc, cũng không dám lại mở miệng ngăn cản Ôn Sóc —— cái tên này thật hấn mẹ điên rồi!

Cảm động sau khi, Luru Mậu cùng càng lo lắng sợ sệt...

Đừng hấn mẹ đem ta liên lụy!

Khác một tấm giường bệnh một nhà ba người, đã bị trước mắt tình cảnh này cho cả kinh trợn mắt ngoác mồm, bọn họ mới vừa rồi còn thấp giọng nghị luận, nhớ tới cái này tuổi trẻ tên mập là ai —— năm nay lâm chợ biên giới thi đại học văn khoa trạng nguyên, chúng ta Đông Y huyền kiều ngạo, Ôn Sóc a!

Vốn định chủ động chào hỏi nhận thức một hồi, không ngờ tình thế chuyển tiếp đột ngột, gia cảnh bản hàn làm việc ngoài giờ kiếm rách nát thu phé phẩm nhiều năm năm học sinh tốt Ôn Sóc, đầu tiên là hung hăng kinh sợ cái kia tướng mạo biểu hiện hung ác, ngang ngược không biết lý lẽ người đàn ông trung niên, ngay lập tức lại hung ác thô bạo địa tuyên bố nên vì nam tử kia bị người đánh gãy một chân sự tình hả giận, muốn đi trả thù người hành hung!

Khá lắm, nhanh nhẹn chính là vừa ra điện ảnh bên trong hắc - giúp giảng nghĩa khí làm huynh đệ ra mặt, muốn đi chém người hiện thực bản màn ảnh a!

Chuyện này...

Tuổi trẻ thiếu phụ không nhìn được lâu bầu nói: "Hắn, hắn không phải Ôn Sóc chứ? Khẳng định không phải!"

"Có thể rõ ràng chính là hắn a!" Trương phụ nhẹ giọng nói.

Vừa nãy ở Ôn Sóc trước mặt một mực cung kính, nói chuyện cũng không dám lớn tiếng, lại không dám có chút nghi vấn phản bác Lưu Mậu cùng, nghe được tuổi trẻ vợ chồng đối thoại, lúc này trợn mắt nhìn chăm chăm, quát lên: "Phí lời, vậy thì là Ôn Sóc! Không có nghe trên ti vi phóng viên phỏng vấn báo danh quá sao? Ôn Sóc trời sinh một bộ lòng hiệp nghĩa, ghét cái ác như kẻ thù thật bất bình dùm! Ta người này thành thật, kết quả bị người bắt nạt cũng không dám lên tiếng, Ôn Sóc đây là muốn thay ta trút con giận a!"

Một nhà ba người lúc này không dám lại lên tiếng, chỉ là thần sắc của bọn họ, nhưng tràn ngập không thể tưởng tượng nổi khiếp sợ.

Trước mặt người đàn ông trung niên này, tự xưng làm người thành thật...

Hắn bị người bắt nạt, không dám lên tiếng, sau đó Ôn Sóc đi bất bình dùm?

Hắn đây mẹ phải là nhân vật dạng gì bắt nạt hắn người như vậy cận bã, hắn mới không dám lên tiếng a? Mà Ôn Sóc loại này bị truyền thông khen đến hầu như không có khuyết điểm, khắp mọi mặt đều tốt tới cực điểm thi đại học trạng nguyên, bất luận làm sao cũng không phải, là một cái có can đảm đi trả thù cái kia, liền cái này rõ ràng là ác ôn người đàn ông trung niên cũng không dám trêu chọc nhân vật!

Lúc này, Lưu Mậu cùng đột nhiên trong đầu linh quang lóe lên, ý thức được chính mình mới vừa nói nói bậy, hắn có chút sợ hãi địa nhìn một chút đóng cửa phòng, sau đó tàn bạo mà đối với cái kia một nhà ba người nói rằng: "Ta nói cho các ngươi biết a, chuyện ngày hôm nay, còn có ta nói những câu nói này, các ngươi dám để lộ ra đi một chữ, ta muốn cả nhà các ngươi mệnh!"

Một nhà ba người cảm như hén, vội vội vã vã gật đầu.

Nhưng trong nội tâm, bọn họ nhưng đều ở nguyên rủa Lưu Mậu cùng, đáng đời bị người đánh gãy chân, làm sao không đánh chết người như vậy cận bã?

Ôn Sóc không biết mình mới vừa đi, Lưu Mậu cùng liền lại làm thành một chuyện ngu xuẩn, bằng không nói không chừng liền đi đem Lưu Mậu cùng mặt khác hai cái chân cũng cắt đứt. Cách K bệnh viện huyện, hắn đến phụ cận bưu cục mua một tấm dự chi phí IC thẻ điện thoại, đến ngoài cửa buồng điện thoại bên trong, tìm ra Tề Đức Xương cho hắn danh thiếp, sau đó cắm vào thẻ bấm Tề Đức Xương điện thoại di động, bên trong vang lên vài tiếng sau chuyển được, truyền ra cũng không phải Tề Đức Xương âm thanh: "Chào ngài, xin hỏi là vị nào?"

Ôn Sóc nghe ra là Điền Mộc Thắng nghe điện thoại, nhất thời tức giận nói rằng: "Ta là Ôn Sóc, tìm Tề chủ tịch."

"Ôn Sóc?" Điền Mộc Thắng hơi kinh ngạc, hừ lạnh nói: "Có chuyện gì, nói với ta là được."

"Con mẹ nó ngươi không đủ phân lượng!" Ôn Sóc tức giận mắng.

"Ngươi..." Điền Mộc Thắng hận đến nghiến răng, nhưng do dự sau khi, vẫn là nói rằng: "Ngươi chờ một chút."

Một lát sau, trong điện thoại truyền ra Tề Đức Xương sang sảng âm thanh: "Ôn Sóc, ta đang muốn tìm ngươi tâm sự, có thể ngươi bên kia cũng không lưu điện thoại, liên lạc không được! Có thành lãng chiến đấu tài liệu cận kề, đã tra được, hơn nữa, vẫn còn có nhánh bộ đội này phần lớn liệt sĩ danh sách, xác định là quốc - quân bộ đội, một cái doanh binh lực."

"A, có tiếng chi riêng tốt hơn rồi." Ôn Sóc cũng khá là vui mừng, vẫn còn có liệt sĩ danh sách, như vậy là có thể khắc vào bi trên, vì là hậu nhân tế điện.

"Đúng đấy đúng đấy, " Tề Đức Xương nói: "Ai đúng rồi, ngươi tìm ta có phải là có chuyện gì hay không?"

"Ừm." Ôn Sóc ngữ khí trầm thấp mà nói rằng: "Tề chủ tịch, Điền Mộc Thắng ngày hôm qua chạng vạng, mang người đánh gãy Lưu Mậu cùng một chân, chuyện này, ngài biết chưa?"

Tề Đức Xương thoáng do dự hai ba giây đồng hồ, chợt thoải mái thừa nhận: "Biết, là ta để hắn đi làm, Ôn Sóc a, cái kia Lưu Mậu cùng thật không có mặt, dám..."

"Nguyên nhân ta nghe Lưu Mậu cùng nói rồi." Ôn Sóc đánh gãy Tề Đức Xương giải thích, ngữ khí đúng mực mà nói rằng: "Vì lẽ đó, ta có thể hiểu được ngài hoặc là Phương chủ tịch nhất thời tức không nhìn nổi, để Điền Mộc Thắng dẫn người đánh gãy hắn một chân. Nhưng có câu nói, đánh chó còn phải xem chủ nhân đây, Lưu Mậu cùng người này tuy rằng khốn nạn một chút, nhưng là bởi vì như thế điểm hơi nhỏ sự, liền đánh gãy hắn một chân, không khỏi quá đáng rồi. Đương nhiên, ta đến thừa nhận hắn xác thực nợ đánh, đều hắn mẹ làm gia gia người, còn xấu xa như thế, nhưng, nếu như đối làm là người khác đánh hắn, ta căn bản sẽ không gọi số điện thoại này, để Lưu Mậu cùng mình đi giải quyết, hắn có năng lực nại, liền tìm cơ hội đi đánh trả về. Nhưng ta có sao nói vậy, lần này là ngài Tề chủ tịch sắp xếp người làm, ta không thể nói không cho ngài, không cho Phương chủ tịch cùng Thẩm Ngọc

ra con giận này, cũng không thể giết giết Luru Mậu cùng đi báo thù, càng không thể tự mình đứng ra thể Luru Mậu cùng ra mặt, cũng thật là, không dám trên các người. Có thể lại nói ngược lại, người, các người đã đánh, hơn nữa chân đều bị cắt đứt, Luru Mậu cùng nằm ở trong bệnh viện khổ thân, có câu nói thương gân động cốt một trăm ngày, Luru Mậu cùng chân không nửa năm sợ là không tốt đẹp được, vì lẽ đó ta cảm thấy đi, các người khí ra, người nhưng không thể bạch đánh, đúng hay không?"

Tề Đức Xương run lên mấy giây, không nhìn được cười nói : "Hừm, là nên bồi điểm nhi tiền, người nói số lượng đi."

"Hắn là trưởng thôn, còn có một cái ximăng chế phẩm xương, điều kiện kinh tế không sai." Ôn Sóc hơi làm suy nghĩ, nói: "Như vậy đi, nếu do ta ở giữa đứng ra đàm luận, khẳng định không thể sư tử mở lớn khẩu, như vậy xin lỗi ngài Tề chủ tịch, tuy nhiên không thể oan ức Luru Mậu cùng, vì lẽ đó, lấy cái trung gian này, bồi 15 vạn, thế nào?"

"Được!" Tề Đức Xương không chút do dự mà đồng ý, sau đó hỏi : "Ta khiến người ta đưa bệnh viện, vẫn là..."

"Đưa nhà ta là tốt rồi." Ôn Sóc mau mau nói rằng.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Huynh đệ phân tranh

Lại nói nửa đoạn, nghe trong điện thoại truyền ra Tề Đức Xương tiếng cười, Ôn Sóc biết mình điểm ấy nhi tâm tư khẳng định không che giấu nổi cái kia cáo già, liền cầm giận địa thẳng thắn nói rằng : "Ngài còn khỏi chuyện cười ta, kỳ thực này rất bình thường."

Tề Đức Xương không nhìn được cười mà hỏi : "Tại sao?"

"Nói như thế." Ôn Sóc nghiêm túc cẩn thận mà nói rằng : "Ta nuôi một con chó, ở cửa nhà kêu loạn hoán, vừa vận kinh đến ngài, kết quả ngài vừa giận đem chân chó cho đánh gãy, ta khẳng định đến cho cầu xem thương, nhiều mua thịt thực cho hắn nuôi, sau đó tìm ngài phải bồi thường, mà ngài nếu đáp ứng bồi thường, sẽ đem tiền cho con chó kia sao? Kỳ cục a!"

"A, có đạo lý!" Tề Đức Xương nhạc nói: "Nhưng là, người nuôi con chó kia quá vô liêm sỉ, trị nhiều như vậy tiền sao?"

"Trọng điểm là dễ nuôi, lại nghe lời, hơn nữa rất hung, để hắn muốn ai liền cắn ai."

"Ôn Sóc, ta có sao nói vậy a!" Tề Đức Xương cũng không nhìn được nữa, thối mắng : "Con mẹ nó người thật không giống cái đại sư!"

"Lời này nói!" Ôn Sóc chăm chú nói rằng : "Thật giống ta thật chính là cái đại sư tự."

"Con mẹ nó người là cái nuôi chó!"

"Ta kỳ thực vẫn muốn cách làm quan, tỷ như chuyện này "

Tề Đức Xương cẩn thận hồi ức này hơn nửa đời người nhân sinh trải qua, phát hiện còn chưa bao giờ như hôm nay như vậy thoải mái thả lỏng quá, cùng Ôn Sóc trong điện thoại múa mép khua môi trọng điểm là, Ôn Sóc cái tên này đáng hoàng trình trọng bên dưới nói ra những câu nói kia, thực tại thú vị!

Tề Đức Xương nói được là làm được.

Buổi chiều nhanh ba điểm lúc, Ôn Sóc mới vừa về đến nhà không bao lâu, cửa phòng liền bị vang lên, mở cửa, bên ngoài đứng sừng mặt sừng mũi Điền Mộc Thắng, trong tay mang theo một cái giấy dai túi, nhìn thấy Ôn Sóc cũng không vào cửa, lạnh rên một tiếng đem giấy dai túi thả xuống, xoay người rời đi.

"Chờ đã." Ôn Sóc cười lạnh nói : "Có câu nói không đánh nhau thì không quen biết, Điền tổng đừng nhỏ như vậy khí mà, đi vào uống chén trà."

Điền Mộc Thắng do dự một chút, nói: "Còn có việc, sau đó có cơ hội đi."

Nói xong, hắn bước nhanh rời đi.

Ôn Sóc cũng không lại khách sáo, đóng cửa lại cầm giấy dai túi đến phòng khách, từ bên trong lấy ra tiền đếm một lần, sau đó ngoài ngạch lấy ra ba vạn nguyên sù trong túi, cái khác 12 vạn thì lại vẫn cứ thả lại giấy dai túi, đến phòng ngủ lấy tấm kia nông nghiệp ngân hàng thẻ, ra ngoài đập phá ba vòng tới

trước ngân hàng, đem 12 vạn nguyên tồn tiền vào trong thẻ, liền lần thứ hai đi tới bệnh viện huyện.

Đã là buổi chiều 5h, Luru Mậu cùng không nghĩ tới Ôn Sóc lại đến xem hắn, trong thần sắc tràn đầy kinh hoàng cùng cảm động : "Sóc, người nhanh ngồi, ngồi xuống."

Lão bà hắn ngồi ở bên cạnh hừ một tiếng, nghiêm mặt nghiêng đầu qua chỗ khác không nhìn Ôn Sóc.

"Không nhân lực thấy nhi xú bà nương, cút ngay!" Luru Mậu cùng nhất thời tức giận, dùng cái kia thật chân mạnh mẽ sùỵ ở lão bà trên bả vai, đưa nàng đập đến một cái lao đảo ngã xuống đất, lúc này đau đến hét lên một tiếng chảy ra nước mắt, nhưng run run rẩy rẩy địa đứng dậy, không nói một tiếng địa đi tới bên cạnh cúi đầu đứng, một bên liếc trộm Luru Mậu cùng, chỉ lo lại bị đánh.

Cũng khó trách Luru Mậu cùng giận tím mặt, lão bà vừa nãy nhìn thấy Ôn Sóc lúc, toát ra như vậy về mặt thần thái, vạn nhất để Ôn Sóc bắt mẫn, cũng làm cho Ôn Sóc lòng sinh nghi hoặc, hỏi lại ra điểm nhi cái gì đến, việc quan hệ mẹ thân Lý Cẩm danh dự, Ôn Sóc còn không được điên rồi a?

Cái tên này, nhưng là dám đi tìm Đức Xương tập đoàn phiền phức tàn nhẫn chủ nhân, hơn nữa còn gặp thần bí huyền pháp, giết người trong vô hình!

Ôn Sóc nhú mày vốn định quở trách vài câu, nhưng ngẫm lại Luru Mậu cùng lão bà từng lên lút nhục mạ mẩu thân, vì lẽ đó cũng lười đi đồng tình người như vậy, đương nhiên, hắn cũng không đến nỗi bụng dạ hẹp hòi đến cùng một cái đáng thương phụ nhân chấp nhặt do đó tưới dầu lên lửa, huống chi, trong phòng còn có cái khác bệnh nhân cùng gia thuộc đây, sự tình huyền ảo quá không thể tả, tương đương với khiến người ta xem cuộc vui chuyện cười. Vì lẽ đó Ôn Sóc thần nhiên ngồi vào trên cái băng, từ trong túi móc ra dùng da gân trát tốt ba vạn đồng tiền, phóng tới đầu giường, nghiêm mặt nói : "Đây là Điền Mộc Thắng đưa tới tiền thuốc thang, vốn là ta là không đồng ý hòa giải, nhưng cân nhắc đến nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, nếu đối phương có thành ý biểu thị áy náy, ba vạn khối cũng không tính thiếu, dù sao, bọn họ cũng muốn mặt mũi,

Thật đem sự tình làm căng, đối với người nào cũng không tốt."

Luru Mậu và toàn bộ mọi người choáng váng!

Ba vạn đồng tiền?

Điền Mộc Thắng đưa tới, cũng chính là Đức Xương tập đoàn chủ tịch Tề Đức Xương, còn có vị kia cùng Tề Đức Xương thực lực bất phân cao thấp, thô bạo bá đạo, bởi vì một điểm việc nhỏ liền muốn đánh gãy người một chân, cái kia đẹp đẽ các tiểu nương nhi phụ thân, bồi thường?

Ông trời a!

Bất tri bất giác, Luru Mậu cùng lệ rơi đầy mặt —— hắn chưa bao giờ nghĩ tới, cũng không dám nghĩ muốn Đức Xương tập đoàn bồi thường hắn tiền thuốc thang!

Chớ đừng nói chi là, lấy ra ba vạn nguyên bồi thường!

Ôn Sóc thoáng do dự một chút, cúi người ở Luru Mậu cùng bên tai nhẹ giọng nói rằng : "Ta có sao nói vậy, Điền Mộc Thắng đưa tới chính là 15 vạn, nhưng hắn mang đến Tề Đức Xương nguyên văn, số tiền kia không phải bồi thường khoản, là cho ta, mục đích là hi vọng ta đừng truy cứu nữa, cũng không muốn nhúng tay chuyện này, bọn họ quyết tâm còn phải tiếp tục làm người, vì lẽ đó ta cùng Tề Đức Xương trong điện thoại lại giao thiệp một phen, 15 vạn nguyên, ta nhận lấy, cũng đáp ứng hắn không truy cứu nữa chuyện này, nhưng, bọn họ cũng không thể lại gây sự với người, tốt xấu xem như là đàm luận hạ xuống nói đến vẫn đúng là hắn mẹ nén giận, vốn là một cái chuyện vặt vãnh việc nhỏ, cần phải làm nghiêm trọng như thế, bang này người có tiền, quả thực so với trước đây địa chủ ông chủ cùng thổ phi đều vô liêm sỉ! Cũng chính là bất nạt chúng ta dân chúng bình thường đi."

"Vâng vâng vâng" Luru Mậu cùng lệ rơi đầy mặt, ngữ khí ngẹn ngào nói : "Sóc, ta, ta, ta cảm tạ người, lần này thật sự cảm tạ người!"

"An tâm đường thương đi, ngày kia ta liền muốn đi kinh thành, không có thời gian trở lại thăm người."

Luru Mậu cùng lau lệ, mau mau từ chối : "Tiền này là bọn họ đưa cho người, người lấy đi, ta, ta không thể nắm."

"Phí lời, cho người liền cầm, đừng nói Tề Đức Xương cùng Điền Mộc Thắng không có ở, chính là ở ngay trước mặt bọn họ, ta cũng dám đem tiền phóng tới trước mặt người, làm sao?" Ôn Sóc trừng mắt quát lớn nói.

Luru Mậu cùng nhất thời khúm núm, liền thanh cảm tạ.

"Được rồi, ta đi trước!" Ôn Sóc đứng dậy đi ra ngoài, đi tới cửa lúc bỗng nhiên lại quay đầu lại cau mày nói rằng : "Lão bà người xác thực cần phải cố gắng quản giáo quản giáo, nhưng, sau đó đừng động một chút là đánh, đặc biệt là ở trước mặt người ngoài, lão phu lão vợ nhiều năm như vậy, người làm cho nàng nhiều mất mặt? Có chuyện về nhà lý luận đi!"

"Vâng vâng vâng" Luru Mậu cùng mau mau đáp ứng, một bên quát nắn đứng ở một bên ngay người nhi lão bà : "Còn không cảm tạ Ôn Sóc thể người cầu xin? !"

"A, cảm tạ, cảm tạ!" Đáng thương trưởng thôn phu nhân mau mau hướng về phía Ôn Sóc cúi đầu khom lưng.

Mà Ôn Sóc, đã đi ra phòng bệnh, thuận lợi đem cửa phòng mang tới.

Lưu Mậu cùng hai người, một vị khác bệnh nhân cùng gia thuộc, trong nội tâm đều tự nhiên mà sinh ra ra đối với Ôn Sóc càng nhiều kính ý: "Thật là một người tốt a!"

Đi kinh thành lên đại học trước, Ôn Sóc còn có kiện việc trọng yếu làm.

Ở một bên trong quan hệ nhất là thân thiết mấy cái huynh đệ, trừ hẳn ra, những người khác tốt nghiệp trung học, liền liền như vậy cáo biệt trường học hướng đi xã hội.

Mấy ngày trước Hầu Kim Cường, Lưu Cát, Lý Nham Bưu ba người tìm đến hẳn tổ khổ: Trịnh Văn Giang xin bọn họ ăn một bữa cơm, tỏ thái độ nói Ôn Sóc lên đại học sau đó, một Trung tá viên cùng với bên ngoài cửa hàng, còn có Thanh Hà đường đồn công an phụ cận cửa hàng phế phẩm thu mua, thập kiếm, hẳn muốn toàn bộ độc tài hạ xuống, nói trắng ra, chính là hoàn toàn kế thừa Ôn Sóc mấy năm qua lưng đoạn địa bàn, nếu như Hầu Kim Cường, Lưu Cát, Lý Nham Bưu còn muốn tiếp tục làm nghề này, phải như trước đây đi theo Ôn Sóc lúc như vậy, theo hẳn Trịnh Văn Giang làm, thu phế phẩm cùng thập kiếm rách nát thu được lợi nhuận, đầu to tự nhiên do Trịnh Văn Giang nắm.

Điều này làm cho Hầu Kim Cường trong lòng bọn họ rất bất mãn, đại gia trước đây đều là theo Ôn Sóc lăn lộn, khi đó Ôn Sóc ăn đầu to tất cả mọi người đều cam tâm tình nguyện mà tâm phục khẩu phục, dựa vào cái gì Ôn Sóc vừa đi, người Trịnh Văn Giang liền muốn ngồi Ôn Sóc vị trí?

Coi như là các anh em tiếp tục hợp tác, cái kia cũng có thể bình quân phân phối mà.

Nhưng là Trịnh Văn Giang ngũ đại tam thô lưng hùm vai gấu, là một đám huynh đệ ở trong ngoại trừ Ôn Sóc ở ngoài, giỏi nhất đánh tính nét cũng là hot nhất, hơn nữa Ôn Sóc đều từng không chỉ một lần địa trước mặt mọi người khen Trịnh Văn Giang, cũng thừa nhận chính mình đơn đả độc đấu, cùng Trịnh Văn Giang cân sức ngang tài. Hơn nữa Ôn Sóc còn rất rõ ràng, Trịnh Văn Giang cái tên này so với lá gan của hắn cũng phải lớn hơn, cơ bản thuộc về loại kia tính khí tới dám chơi bạt mạng chủ nhân, to lớn nhất thiếu hụt, cũng là điểm này, có thể làm xông pha chiến đấu chém tướng đoạt cờ tướng quân, nhưng không thể làm bày mưu nghĩ kế, mưu lược toàn cục thống suất.

Hơn nữa, Trịnh Văn Giang còn thiếu giao tiếp năng lực, điểm này, ngoại trừ Ôn Sóc ở ngoài, các anh em ở trong muốn thuộc Lưu Cát mạnh nhất.

Nhưng Trịnh Văn Giang cần phải ngồi đầu đem ghế gấp, còn muốn ăn đầu to

Những người khác cũng không dám cùng hắn trực tiếp va chạm, chỉ có thể tìm Ôn Sóc đến hiệp thương giải quyết.

Nghe nói sau chuyện này, Ôn Sóc có chút dở khóc dở cười —— nói đến, sớm nhất hẳn bắt đầu kiếm rách nát lúc, hầu như hết thầy bạn học đều chuyện cười hẳn, hơn nữa còn cảm thấy rất mất mặt, không muốn cùng hắn cùng nhau chơi đùa nhí, càng không chịu theo hắn cùng làm một trận, sau đó lục tục có huynh đệ đặt chân trong đó, Ôn Sóc cũng bắt đầu thu phế phẩm sau khi, thì có càng ngày càng nhiều người tham dự vào —— không làm lỡ đến trường, thường thường còn có thể kiếm được một số tiền nhỏ, có sao mà không làm chỉ đây?

Đặc biệt là Trịnh Văn Giang, Lý Nham Bưu, Lưu Cát, Hầu Kim Cường này bốn cái từ cao một rồi cùng Ôn Sóc trở thành bạn bè anh em thân thiết, càng là biết rõ cái này bị người chê cười, còn giống như không lớn hào quang ngành nghề, trong đó lợi nhuận lớn bao nhiêu.

Thi đại học sau khi kết thúc, Ôn Sóc còn lén lút còn từng nhiều lần cảm thán phân thân thiếu phương pháp, vì đi học chỉ có thể từ bỏ một trung hoà Thanh Hà đường đồn công an phụ cận phế phẩm chuyện làm ăn mập mạp. Bởi vì hắn cảm thấy, các anh em tốt nghiệp đi vào xã hội, không có hẳn dẫn dắt, hẳn là không người sẽ tiếp tục làm nghề này, dù sao kiếm rách nát thu phế phẩm, nghe liền không về vang a.

Không từng muốn, mấy cái huynh đệ vì thế còn tranh lên.

Có chút ý tứ.

Ôn Sóc đến gồm sứ xưởng tiểu khu tìm tới Lưu Cát, để hắn đi thông báo Lý Nham Bưu, Hầu Kim Cường, Trịnh Văn Giang, cùng với cái khác đồng ý tiếp tục làm này phiếu chuyện làm ăn tất cả huynh đệ, ngày mai chín giờ sáng, đến một bên trong trên thao trường mở hội.

Sau khi, Ôn Sóc liền trở về nhà.

Sáng ngày thứ hai chín giờ chính, Ôn Sóc đạp chiếc kia cũ nát xe ba bánh đi tới một bên trong. Bởi vì còn chưa mở học duyên cớ, trong trường học trống rỗng, rất yên tĩnh.

Sân chơi góc tây bắc bóng rổ giá dưới, một đám các anh em đã sớm đến.

Ngoại trừ Trịnh Văn Giang, Lưu Cát, Lý Nham Bưu, Hầu Kim Cường bốn cái tâm phúc ở ngoài, còn có mặt khác ba bốn vẫn đi theo Ôn Sóc, cũng đã tốt nghiệp huynh đệ, cùng với bảy, tám cái bình thường với bọn hắn hỗn, quá xong nghỉ hè mới lên lớp 12 tiểu huynh đệ.

Chương 49: Đàm phán

Nhìn thấy Ôn Sóc, ngoại trừ Trịnh Văn Giang ngồi ở đê lên bóng rổ giá trên phiến đá không đứng dậy, những người khác đều dồn dập đứng dậy :

"Một ca."

"Một ca đến rồi, nghe nói người ngày mai sẽ phải đi kinh thành, có cần hay không đưa?"

"Một ca, chúng ta hôm nay buổi trưa tập họp tiền đi quán cơm xoa một trận, coi như cho người tiền đưa chứ?"

"Một ca!"

...

Ôn Sóc từ trên xe ba bánh hạ xuống, cười ha hả xua tay cùng mọi người chào hỏi, vừa đi về phía ngồi ở trên phiến đá Trịnh Văn Giang, đến trước mặt hắn đứng lại, cũng không nói lời nào, chỉ là cười híp mắt nhìn về mặt không được tốt Trịnh Văn Giang.

Tất cả mọi người, lập tức không nói lời nào.

Trong sân bầu không khí trở nên tế nhị.

Đại gia ít nhiều gì cũng đã nghe nói Trịnh Văn Giang cùng Lưu Cát, Hầu Kim Cường, Lý Nham Bưu trong lúc đó bất đồng, có tâm lý chống đỡ Trịnh Văn Giang, cũng có chống đỡ Lưu Cát bọn họ, còn có, nhưng là việc không liên quan tới mình treo lên thật cao xem trò vui, lại nói, coi như là muốn quản, cũng có tư cách đó đi quản huynh đệ bọn họ trong lúc đó bất đồng a! Đương nhiên còn có cá biệt huynh đệ trong lòng căm giận, mấy người các người cũng đã tốt nghiệp đi vào xã hội, liền tìm những công tác khác đi kiếm tiền chứ, làm gì còn muốn ôm trường học thu phế phẩm kiếm rách nát mâm không buông tay? Để cho những này còn ở đến trường, còn cần làm việc ngoài giờ huynh đệ nhiều được, ăn trong bát nhìn trong nồi, quá bá đạo chứ?

Nhưng chỉ có Ôn Sóc, khi chiếm được tin tức này ngay lập tức, liền đoán được Trịnh Văn Giang này điểm nhi không tiền đồ kẻ vật —— cái tên này muốn một người, không dựa vào mặc cho Hà huynh đệ bằng hữu, đem việc toàn làm thình, đương nhiên đem tiền cũng là toàn kiếm.

Nói đến có chút buồn cười, nhưng Trịnh Văn Giang tuyệt đối làm được.

Ở bề ngoài xem, Trịnh Văn Giang là muốn mình làm lão đại, sau đó lấy ra lợi nhuận bên trong đầu to, trên thực tế, chính là muốn cho các anh em bắt nã, nhưng lại không dám cùng hắn cứng đối cứng, sau đó chỉ có thể gặm hòn đem sạp hàng ném cho Trịnh Văn Giang, cho hắn biết một người làm không được.

Vấn đề là, Trịnh Văn Giang cảm giác mình một người liền có thể làm được : khô đến!

Dĩ vãng các anh em đều là học sinh, không thể ảnh hưởng học nghiệp, vì lẽ đó về thời gian không dư dả lắm, liền cần mọi người cùng nhau động thủ bận việc. Mà hiện tại tốt nghiệp, hết thấy thời gian cũng có thể dùng để làm việc nhì, đương nhiên có thể làm càng nhiều, đơn giản là khổ cực chút thôi.

Theo Trịnh Văn Giang, khổ cực điểm nhi không tính là gì, trọng điểm là có thể nhiều kiếm tiền.

Không phải Ôn Sóc tâm phúc, căn bản không rõ ràng trong này lợi nhuận lớn bao nhiêu —— cao trung ba năm, đặc biệt là đến lớp 11 phần sau học kỳ, Ôn Sóc đặt xuống địa bàn triệt để ổn định lại sau, bình quân mỗi tháng, Ôn Sóc có thể bắt được năm trăm nguyên, so với mẫu thân Lý Cầm tiền lương đều cao, mà Trịnh Văn Giang, Lý Nham Bưu, Lưu Cát, Hầu Kim Cường mỗi người có thể phân đến hai trăm nguyên, lại có thêm phân cho những huynh đệ khác môn đại khái mỗi tháng tổng cộng cũng có bảy, tám trăm...

Tính được tổng cộng là bao nhiêu?

Mỗi tháng vững vững vàng vàng có hơn hai ngàn nguyên lợi nhuận!

Thời đại này, ở kiến trúc đội làm việc nhì, đại công một tháng mới sáu, bảy trăm đồng tiền, culi chuyên gạch cùng bùn một gần chết một ngày mười mấy đồng tiền. Mà một tháng hai ngàn đồng tiền, đó là lợi ích hài lòng doanh nghiệp nhà nước công chức tiền lương thu vào!

Vì lẽ đó, cũng liền có thể lý giải gia cảnh nghèo khó Trịnh Văn Giang, vì sao lại có ý nghĩ như thế.

Yên tĩnh vì diệu dị thường bầu không khí, để Trịnh Văn Giang rốt cục nhìn không được, đứng dậy lúng túng nói : "Sóc, có ít ngày không thấy."

Ôn Sóc tựa hồ ngay ở chờ Trịnh Văn Giang chủ động mở miệng cùng đứng dậy thăm hỏi thái độ, hắn gật gù, đi thẳng vào vấn đề mà nói rằng : "Ta nghe nói, người muốn đem một trung hoà Thanh Hà đường đồn công an phụ cận cửa hàng phế phẩm mâm, độc chiếm?"

Nói xong, hắn ung dung từ Trịnh Văn Giang bên cạnh đi qua, ngồi vào sạch sành sanh trên phiến đá.

"Cũng không phải độc chiếm, rồi cùng trước đây chúng ta đám huynh đệ này bên trong, có người làm thủ lĩnh tự, thế nào cũng phải có một cái định đoạt người, đúng không?" Trịnh Văn Giang cười mỉa, thoáng do dự sau, cắn răng thần thái kiên quyết nói rằng : "Sóc, người yêu thích có sao nói vậy, ta cũng không đi vòng vèo! Nếu như người không thi lên đại học, cùng như thế ở lại thị trấn, cái kia không thể chê, này trong cái mâm đầu to vẫn là do người nắm,

Có thể người hiện tại muốn đi kinh thành lên đại học, tổng không đến nỗi, người người đi rồi, còn muốn tiếp tục từ này trong cái mâm phân một chén chứ? Cái kia, không thích hợp."

Ôn Sóc hỏi một đảng trả lời một nẻo mà nói rằng : "Văn giang, những này địa bàn, là ai đánh xuống?"

"Người! Ta đây thừa nhận." Trịnh Văn Giang từ trong túi lấy ra một bao bài đá thuốc lá, rút ra một viên sủy cho Ôn Sóc, tự mình tự đốt, sát bên Ôn Sóc ngồi xuống, nuốt mấy nhà khói mà nói rằng : "Có thể người cũng đến thừa nhận, ba năm nay bắt kẻ là nhằm vào học sinh, vẫn là ra ngoài trường lưu manh, ta Trịnh Văn Giang không ít cho người xuất lực, lần nào đánh nhau đều xông lên phía trước nhất, xưa nay không từng quá!"

"Vi lẽ đó, thủ địa bàn các người cũng có công lao?" Ôn Sóc cười hỏi.

Trịnh Văn Giang tựa hồ mới vừa phát hiện Ôn Sóc kẹp ở chi thuốc lá không đốt, nắm cái bật lửa đến gần giúp đỡ đốt, vừa nói : "Sóc, người cùng chúng ta đám huynh đệ này đều biết, ta người này tuyệt đối giảng nghĩa khí, vì lẽ đó người yên tâm, sau đó chỉ cần các anh em đồng ý theo ta tiếp tục làm, ta chắc chắn sẽ không bạc đãi bất cứ người nào!"

"Tiền đề là, người cầm đầu nhì?" Ôn Sóc cười hỏi.

"Có thể lao đạt được nhiều, người không cũng vẫn luôn như vậy phải không?" Trịnh Văn Giang máy hát mở ra, cũng sẽ không lại có thêm do dự nhiều như vậy, "Sóc, người ở thời điểm, các anh em coi người là lão đại, người rời đi, cũng hầu như đến có cái lão đại mang theo các anh em... Chúng ta đám người này, không có người ở, còn có ai có thể khi này đáng vóc? Ta có sao nói vậy, ta Trịnh Văn Giang cũng không khoát lác, luận đánh nhau, các anh em ai hơn được ta? Này sau đó có chuyện gì, còn không được hi vọng ta ra mặt sao?"

Ôn Sóc vui vẻ, đứng dậy vỗ Trịnh Văn Giang vai, nói: "Văn giang a, người cũng coi như là có tiến bộ, vừa này vẫn luôn ở cùng ta đàm luận tình cảm huynh đệ, nói trọng nghĩa, tận lực kể ra một chút giống thật mà là giả đạo lý, tuy rằng không thể phục người, nhưng ít ra, không ở trước mặt ta chơi hoành, nói rõ trong lòng người vẫn là đem ta, đem chúng ta những người này đều làm huynh đệ, chỉ có điều, người là muốn kiếm nhiều một chút tiền, hoặc là nói, chỉ là vì muốn một phần làm lão đại mặt mũi, vì lẽ đó, ta hiện tại không giận người, chúng ta có thể cố gắng nói chuyện."

Ôn Sóc hành động như vậy cùng ngôn ngữ, rơi vào các vị huynh đệ trong mắt, mới thật sự là, lão đại phong độ.

Mà Trịnh Văn Giang, thì lại cảm giác thật mất mặt.

Dù sao cũng là đang chuẩn bị muốn làm lão đại người, lại bị người ở trên cao nhìn xuống vỗ vai lấy như vậy giọng điệu mắng cho một trận, đòi làm ai trong lòng cũng sẽ không thoải mái. Có thể mặc dù tính nết nóng nảy như Trịnh Văn Giang, vào giờ phút này trong lòng kim nén cái kia sọi hỏa khí, nhưng phát tác không ra. Vì lẽ đó hẳn cũng rất nghi hoặc, rất cảm tức, không hiểu đây là tại sao.

Hắn từ trước đến giờ cảm thấy toàn giáo chỉ có chính mình không sợ Ôn Sóc, nhưng là...

Ngay ở Trịnh Văn Giang khổ não, do dự, cảm giận, giằng giụa muốn ở các vị huynh đệ trước mặt đứng dậy hung hăng một ít lúc, Ôn Sóc dĩ nhiên lại ngồi trở xuống, hơi nhíu mày thần thái nghiêm túc chăm chú, hơi có chút thành thật với nhau giống như mà nói rằng : "Người nói người giỏi nhất đánh, vì lẽ đó là có thể làm lão đại, có thể mang theo các anh em ăn một trung hoà Thanh Hà đường đồn công an phụ cận thu mua phế phẩm mâm, như vậy, ta trước tiên đưa ra mấy vấn đề, nếu như người đều có nghĩ tới đồng thời chắc chắn giải quyết, như vậy thật tốt, chuyện này ta ủng hộ người! Nhưng nếu như người không làm được, đừng nói ta sẽ không đồng ý, người cũng không muốn trở mặt nhìn như thế phi mâm, để cho mình làm mất rồi chứ?"

Trịnh Văn Giang cau mày nói : "Làm sao có khả năng?"

"Vậy được." Ôn Sóc cười cợt, nói: "Trước tiên ta hỏi người, nếu như một Trung tá viên bảo an, hoặc là cái khác giáo công chức, thậm chí giáo lãnh đạo, không cho người đi trường học thập kiếm phế phẩm, cũng không cho người vào trường học thu phế phẩm, làm sao bây giờ?"

Trịnh Văn Giang sững sờ, nói: "Dựa vào cái gì không cho thu?"

"Người không phải trường học học sinh cùng công chức, là ra ngoài trường nhân viên!" Ôn Sóc cười lạnh nói : "Liên này một cái, là có thể đem người cự tuyệt ở ngoài cửa!"

"Chúng ta ba năm nay, vẫn luôn ở thu, mọi người đều nhận thức..." Trịnh Văn Giang bĩu môi nói.

"Đều biết?" Ôn Sóc lắc đầu một cái, nói: "Vậy ta hỏi người, trường học hiện tại tổng cộng có mấy vị giáo sư? Có mấy cái giáo lãnh đạo, đều là chức vụ gì, phụ trách phương diện nào công tác? Trường học mỗi cái bảo an, cùng vị nào giáo lãnh đạo hoặc là lão sư trong lúc đó, là thân thích, bốn gia người? Những này giáo công chức, cũng đều tên gọi là gì, lẫn nhau trong lúc đó có quan hệ gì?"

Trịnh Văn Giang ngạc nhiên nói : "Ta biết những này có ích lợi gì a?"

"Vi lẽ đó, người cùng bọn họ không quen! Người cùng quan hệ của bọn họ, không tốt như vậy! Bọn họ căn bản không cần ở trước mặt người nói cái gì

tình cảm, cũng lười cùng người van xin hộ phần." Ôn Sóc hừ một tiếng, nhìn ú a ú ó không có gì để nói Trịnh Văn Giang, lại nói tiếp : "Ta hỏi lại người, giả như có cái khác thu phé phẩm người, đến một bên trong trong sân trường ở ngoài, cùng Thanh Hà đường đồn công an phụ cận cửa hàng thu phé phẩm, người phải làm gì?"

"Còn có thể làm sao? Đánh thôi!" Trịnh Văn Giang chuyện đương nhiên mà nói rằng.

"Các anh em đều bị người đắc tội hết, người mình coi như có ba đầu sáu tay, lại có thể đánh được ai?" Ôn Sóc ngữ khí dĩ nhiên nghiêm khắc rất nhiều, nói: "Được, coi như là người còn có một đám huynh đệ, cùng người đánh, cùng người liều mạng, đánh nhau xong là không sao nhỉ? Đánh thương người không được bị cảnh sát bắt, không được bồi thường người khác, thậm chí tạm giam, hình phạt sao?"

Trịnh Văn Giang một đầu vụ thủy : "Trước đây chúng ta đánh qua bao nhiêu lần, cũng không làm sao a, lại nói đồn công an bên kia..."

Nói tới chỗ này, chính hắn nói không được.

Bởi vì đồn công an bên kia cảnh sát, hắn nhận thức người ta, người ta không quen biết hắn a!

"Ta đến nói cho người, toán kết quả tốt nhất, người sẽ không bị hình phạt vào ngục giam, sẽ không bị tạm giam, nhưng đánh một lần giá, đối phương một chút tiểu thương phải người lấy ra một tháng thu vào đi bồi thường, người có bao nhiêu tiền bồi?" Ôn Sóc sắc mặt âm lãnh, tiếp tục nói : "Được, coi như là người có thể đánh, nhiều người, không ai dám đến cướp người chuyện làm ăn, có thể những người cửa hàng các lão bản, không đem phé phẩm cho người thu, người làm sao bây giờ? Người đánh người ta cửa hàng a? Vậy còn không như trực tiếp thu bảo hộ phí!"

"Bọn họ bằng cái gì không cho ta thu?" Trịnh Văn Giang nổi giận.

"Bởi vì cùng người không quen a!" Ôn Sóc cười gằn, lộ ra một vết châm chọc về mặt, nói: "Người cùng những cửa hàng kia các lão bản đã nói mấy câu nói? Người ôm hôn người ta bên trong hải tử sao? Người chủ động giúp đỡ hướng về trong cửa hàng ở ngoài chuyển quá hàng sao? Người có giúp đỡ người ta thu dọn đồ đạc sao? Người có biết hay không, những người cửa hàng ông chủ đại khái bao lớn tuổi tác, trong nhà có mấy cái người, bọn họ có chuyện gì khó xử? Một năm bốn mùa tháng nào chuyện làm ăn tốt nhất, tháng nào chuyện làm ăn kém cỏi nhất?"

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50: Đại ca

"Ta..."

"Người khẳng định lại muốn nói biết những thứ vô dụng này!" Ôn Sóc thờ dài, ngữ khí cũng không còn như trước như vậy nghiêm khắc, lời nói ý vị sâu xa địa vỗ vỗ Trịnh Văn Giang vai, nói: "Văn giang, chúng ta là huynh đệ, vì lẽ đó ta có sao nói vậy, không sợ đắc tội người, người bình thường chỉ biết dám đánh dám liều, lại chịu độc sức làm việc nhí, liền cảm thấy nên tất cả tâm tưởng sự thành, nước chảy thành sông, có thể trên thực tế, buôn bán không đơn giản như vậy. Coi như là người lòng dạ độc ác, muốn học những người xã hội trên đại lưu manh môn đi thu bảo hộ phí, đi ép mua ép bán, cũng đến động não, thẳng thần chơi hoành đầu tàn nhẫn chơi bạt mạng, quay đầu lại người đừng nói kiếm tiền, làm sao chết cũng không biết!"

Bị trước mặt mọi người như vậy quở trách, Trịnh Văn Giang mặc dù là đuối lý, cũng giận tím mặt địa đứng lên, thờ phỉ phò trừng mắt Ôn Sóc.

Mà Ôn Sóc, nhưng thần nhiên ngồi ở đằng kia, ngẩng đầu nhìn hắn.

Trịnh Văn Giang mấy lần há mồm muốn nói cái gì, nhưng phát hiện mình không bỏ ra nổi một câu có thể nói còn nghe được, đi phản bác, đi quát mắng Ôn Sóc.

Bởi vì cho tới nay, sâu trong nội tâm đối với Ôn Sóc kiêng kỵ,

Bởi vì cho tới nay, hắn đối với Ôn Sóc cơ trí già đời, cùng với lời nói, rất nhiều sự tích thâm phục.

Nhưng là hiện tại, đã đứng lên đến rồi, đã toát ra phần nộ thái độ, không nói điểm nhí cái gì, không làm điểm nhí cái gì, ở đây sao nhiều huynh đệ trước mặt, cái kia chẳng phải là mất hết bộ mặt? Sau đó, còn làm sao hỗn?

Trịnh Văn Giang hối hận, vừa nãy không nên nhất thời kích động đứng lên.

"Làm sao, nói người hai câu còn muốn trở mặt? Được rồi, ngồi xuống nói chuyện đi, đừng làm cho các anh em chuyện cười!" Ôn Sóc rất đúng lúc địa

cho Trịnh Văn Giang một cái xuống thang, đứng dậy vỗ bờ vai của hắn, cùng hắn vai kề vai ngồi vào trên phiến đá.

Lại như là, năm đó hai người không đánh nhau thì không quen biết, sau khi đánh xong ngồi ở nơi này lẫn nhau cười khúc khích.

Tâm tình chợt trùng, để Trịnh Văn Giang càng lúng túng, cùng Ôn Sóc ngồi ở trên phiến đá trong lúc nhất thời không biết nói cái gì, liền nhớ tới ba năm cuộc sống cấp ba.

Một đám các anh em theo Ôn Sóc, không sợ khổ không sợ đói không chê mệt không chê mất mặt, kiếm rách nát thu phế phẩm, cùng lớp lớn học sinh đánh nhau, cùng ra ngoài trường lưu manh liều mạng, quản việc không đâu còn đánh chính nghĩa cờ hiệu ở trong trường học điều vô dương oai..

Trịnh Văn Giang lần thứ nhất lòng sinh ra thời gian trôi qua thật nhanh cảm khái.

Trầm mặc một hồi sau khi, Ôn Sóc thấy Trịnh Văn Giang vẻ mặt hòa hoãn rất nhiều, liền mỉm cười nói : "Ồ bên ngoài cùng với cửa hàng các lão bản giao thiệp với kết giao tình, Lưu Cát là người lành nghề, tiểu tử này gặp người nói tiếng người, quái đản nói chuyện ma quỷ, cùng những ông chủ kia cũng đều rất quen; một Trung tá viên căng tin ông chủ, cùng Lý Nham Bưu là họ hàng xa, lại có thêm ba năm nay chúng ta ở một bên trong thu phế phẩm quen thuộc, có hẳn tiếp lời, lại có thêm đề giáo bên trong học sinh phụ trách ở trường học thập kiếm phế phẩm, các người chỉ để ý thu mua, trên căn bản sẽ không xảy ra sự cố, hơn nữa Lý Nham Bưu cái tên này lôi kéo bọn tiểu đệ có một bộ, để hắn ở trong trường học phát hơn triển một ít huynh đệ; Hầu Kim Cường làm phế phẩm phân loại phân kiếm, toán tề món nợ, môn nhi thanh a, cái nào phế phẩm trạm thu mua cũng đừng nghĩ chiếm chúng ta tiện nghi, hơn nữa mỗi khi còn phải bị Hầu Kim Cường chiếm tiện nghi; người đây, có can đảm, dám đánh dám liều, sức chiến đấu cũng tuyệt đối mạnh mẽ, thật gặp phải chuyện gì còn phải người dẫn đầu... Vì lẽ đó a, ta đi tới kinh thành sau đó, bốn người các người kết phường nhi làm phần này mâm, kiếm tiền chia đều. Hơn nữa, bởi vì có đây đủ thời gian, có thể tiếp tục hướng ra phía ngoài phát triển, đừng làm bảo vệ một trung hoà Thanh Hà đường phụ cận, đó mới có bao nhiêu lợi nhuận? Cho tới trong trường học huynh đệ, các người chỉ để ý thu mua, để các anh em còn có thể tiếp tục kiếm tiền, cùng trước đây so với chi nhiều không ít... Đã như thế, huynh đệ vẫn là huynh đệ, không tổn thương cảm tình, hơn nữa càng thân cận, chào mọi người, mới là thật sự thật mà!"

Lời nói này nói ra, ở đây tất cả huynh đệ hai mặt nhìn nhau, đều lộ ra ước mơ về mặt.

Cũng không phải sao!

Chỉ cần dựa theo Ôn Sóc ý nghĩ đi làm, đại gia cuộc sống sau này chỉ có thể so với trước đây càng tốt hơn, huynh đệ cảm tình cũng sẽ càng sâu.

Không tệ xấu!

Trịnh Văn Giang hự nửa ngày sau, rốt cục lại móc thuốc lá ra, lần lượt từng cái cho mỗi cái huynh đệ một người một nhánh, sau đó một cách lăm lăm liệt liệt đứng dậy, hướng về Ôn Sóc, Lưu Cát, Hầu Kim Cường, Lý Nham Bưu một một đầu xem như là cúc cung.

Mặt lộ vẻ áy náy cùng lúng túng chê cười nói : "Sóc ca lời nói này, ta tâm phục khẩu phục, cũng vô cùng cảm kích! Sau đó, cứ dựa theo sóc ca nói làm, nhưng ngày hôm nay các anh em đều ở đây, ta nhưng làm từ thô tục nói ở mặt trước, ai không muốn làm, hiện tại liền nói ra, đừng đợi được buồn bán làm được chính náo nhiệt hoặc là gặp phải khó khăn lúc, trên đường bỏ gánh, vậy coi như không trọng nghĩa a. Còn có, sóc ca người từ trước đến giờ có sao nói vậy, lần này đem sự tình nghĩ đến chu toàn, xác thực cũng phí đi tâm tư, nhưng chúng ta vẫn phải là đem lại nói rõ, sau đó buồn bán, người dự định đánh mấy phần mui?"

"Hả?" Ôn Sóc trong lòng hồi hộp, tiểu tử ngốc này còn dự định cho ta đánh thành?

Nhìn lại một chút mấy cái khác huynh đệ, từng cái từng cái tất cả đều lộ ra chuyện đương nhiên biểu hiện, thật giống này thời gian dài buồn bán nên có Ôn Sóc chia.

Ôn Sóc nghĩ thầm cũng đúng vậy, làm ăn này nguyên vốn là lão tử trước tiên bắt tay vào làm, hơn nữa cho bọn họ đặt xuống hài lòng cơ sở mầm mà! Có điều, đám tiểu tử ngốc này ngu như vậy vô cùng trận chiến đấu nghĩa, khiến cho lão tử đều có chút cảm động..

Từ trước đến giờ nhận quả nhỏ lông nhưng không làm được thấy lợi quên nghĩa Ôn Sóc, trong mắt chứa nước mắt, tâm thương yêu không dứt địa lắc đầu một cái nói rằng : "Có đại gia thái độ này, ta liền cảm thấy nộ các người đám huynh đệ này, đáng giá! Sau đó, chuyện làm ăn là các người, kiếm lời bao nhiêu tiền, đều là các người! Ta một phân tiền không muốn, không có công không nhận lộc mà! Nhưng ta có sao nói vậy, ai trung gian nếu như đối với huynh đệ không trọng nghĩa, như vậy, ta khẳng định không nghe theo, trở về cho các anh em ra mặt, khi đó ta gặp thu phí."

Nói xong lời cuối cùng câu này, Ôn Sóc nháy mắt địa nhìn quét đại gia, lộ làm ra một bộ các người đều hiểu biểu hiện.

Tất cả mọi người ngó ngán, cười phá lên.

Một bên trong một ca, am hiểu nhất chính là kiếm lời loại này "Thụ lí phí" mà.

Ôn Sóc đứng dậy, nhìn thiếu một chút liền bởi vì lợi ích tranh cướp mà nội chiến phân võ các anh em, giờ khắc này, cũng đều lộ ra ung dung sung sướng miệng cười, hẳn vui mừng sau khi, nhưng hiếm thấy nghiêm túc mà nghiêm túc nói rằng : "Cao trung ba năm, mấy cái quan hệ tốt nhất, lẫn nhau làm anh em ruột đối xử, bất kể là mất mặt vẫn là chơi nói, bất kể là đánh người vẫn bị đánh, bất kể là kiếm tiền vẫn là đền tiền, chúng ta đều đồng thời kháng lại đây, có thể nói là đồng cam cộng khổ! Vì lẽ đó, mới có thể ở một bên trong trong sân trường ở ngoài, không ai dám trêu chọc! Xét đến cùng một câu nói, huynh đệ đồng lòng, lợi đồng lòng! Nhưng nếu như huynh đệ trong lúc đó nháo võ, không cần người khác tới đánh, chúng ta chính mình liền thất bại... Vì lẽ đó, ta hi vọng mọi người sau đó có thể đưa ánh mắt thả xa một chút, đã tâm càng to lớn hơn điểm nhi, hiện tại chúng ta nắm thu phế phẩm mâm mới bao lớn? Chỉ cần đại gia còn giống như trước như vậy đoàn kết, ta tin tưởng, cả huyện thành phế phẩm chuyện làm ăn, đều có thể bị các người

cướp đến tay bên trong, cái kia, là bao lớn lợi nhuận?"

Một lời nói, đem các anh em nói tới nhiệt huyết sôi trào, trong ánh mắt tràn đầy ước ao.

Ngẫm lại cũng là, thật có thể đem toàn thị trấn, không, chỉ cần ăn thị trấn một phần ba, một phần tư trên địa bàn phế phẩm thu mua cùng thập kiếm, liền đủ để làm giàu làm giàu!

Đến cùng là một ca a!

Tư duy cùng ánh mắt mạnh hơn chúng ta đến không phải cực nhỏ!

"Ta có cái đề nghị, buổi trưa hôm nay đến quán com liên hoan! Coi như chính là sóc ca ngày mai đi kinh thành lên đại học, tiệc tiễn biệt!" Trịnh Văn Giang lớn tiếng nói, một bên rất thô bạo địa nhìn quét các anh em, nói: "Ai tán thành, ai phản đối?"

Đương nhiên không ai phản đối.

"Tập hợp tiền!" Trịnh Văn Giang trước tiên từ chính mình trong túi móc ra mười mấy đồng tiền.

Một đám huynh đệ dòn dập đào đầu —— tuy rằng gia đình của bọn họ điều kiện đều không hề tốt đẹp gì, từ trong nhà trưởng bối cầm trong tay không tới tiền tiêu vật, nhưng theo Ôn Sóc hẳn, bình thường ai trong tay cũng không thiếu tiêu vật.

Ôn Sóc vốn cũng muốn bỏ tiền, nhưng bị mọi người nhất trí phủ quyết.

Sau giờ ngo, âm trầm hồi lâu giữa bầu trời bắt đầu hạ xuống tích tí tách lịch mưa nhỏ.

Ở quán com uống mấy chai bia Ôn Sóc, về đến nhà không có nghỉ ngơi, dùng túi ni lông mặc lên lão Hàn đầu lưu lại bút ký, sau đó cùng mẫu thân lên tiếng chào hỏi, liền cầm dù ra ngoài, đến tiểu khu ở ngoài cửa hàng bên trong mưa chút đốm vàng mã, đi bộ hướng về Lưu gia thôn đi đến.

Ngày mai sẽ phải đi kinh thành, cho lão Hàn đầu thiêu điểm chỉ, sẽ đem bút ký thiêu hủy.

Bút ký bên trong ghi chép huyền pháp tri thức rất nhiều, nhưng Ôn Sóc khoảng thời gian này từ lâu xem quá vô số lần, không thể nói là đọc lâu lâu, nhưng cũng thuộc nằm lòng. Lão Hàn đầu lấy hạc giấy hàm tin từng căn dặn, bản môn huyền pháp không thể lưu lại văn tự ghi chép, Ôn Sóc đương nhiên sẽ không vi phạm lão Hàn đầu phần này trọng yếu nguyện vọng, hơn nữa, nội tâm hẳn cũng dĩ nhiên đem lão Hàn đầu hi vọng đem bản môn huyền pháp truyền thừa tiếp nguyện vọng, coi như đời này nhất định phải hoàn thành một hạng trọng trách!

Con đường trong thôn nhà cũ lúc, Ôn Sóc che dù trạm ở trên đường trong lúc nhất thời có chút ngại người.

Từ khi sửa chữa tường viện cùng cửa viện sau khi, hẳn còn chưa bao giờ đến xem qua, tuy rằng tình cờ cũng sẽ hiếu kỳ hiện tại chỗ này nhà cũ là cái gì đáng đáp, nhưng trong lòng bên trong, luôn có một chút lải đi không được mâu thuẫn tâm tình, không nói được nguyên do, đạo không rõ nỗi lòng.

Bây giờ xem ra, mẫu thân quyết định là đúng.

Chỉ thấy tân tu tường viện cao hai mét hai, ba dáng vẻ, gạch đỏ khe hở dùng xi măng bê tông câu lau qua, phi thanh diêm phô thanh ngói công nhà, chỉ so với tường viện cao hơn khoảng một mét, cửa viện rộng hai mét, ở ngoài có ba tầng bậc thang, hai bên cột dọc dây rộng, mà có xi măng làm cho phẳng sau làm ra cầu đối khuôn hình thức, hai bức môn liên chữ viết vì là xi măng nhô ra, thoa hồng tát, môn liên nội dung tầm thường "Hướng dương dòng dõi xuân thường ở, tích thiện người ta khánh có thừa."

Môn thâm hai thước, son son phun đỏ quá hai phiến thâm hậu trên cửa gỗ nạm đồng đỉnh.

Ôn Sóc lấy ra chìa khoá mở cửa tiến vào viện, trước có ảnh bích, khoảng chừng : trái phải hạ cấp hai tầng.

To lớn trong sân, cũng tỉ mỉ nghỉ ngơi quá, tuy rằng không có toàn bộ cứng đờ, nhưng cũng là dùng gạch đỏ phô ra mấy cái hơn một thước rộng con đường, tây nam góc tường nơi nhà vệ sinh sửa chữa đôi mới hoàn toàn, không còn là trước đây lộ thiên như vậy không thể tả. Trước đây gieo xuống các loại mười mấy cái cây, đều bảo lưu lại, cành lá sum xuê, ở mưa nhỏ bên trong đặc biệt xanh tươi.

Ba gian nguyên bản đã hiện ra cổ xưa nhà ngói, bị đơn giản sửa chữa quá, gạch đỏ thanh ngói, ở tích tí tách lịch mưa nhỏ bên trong, mẫn viện sum xuê cây cối làm nổi bật dưới, có một phen đặc biệt nhả trí cảm giác.

Ôn Sóc mở cửa vào nhà, bên trong ngoại trừ thu thập đến sạch sành sanh ở ngoài, đồ đạc không có thay đổi, đơn giản đồ nội thất không tăng không giảm, chính đường trên tường cái kia phổ bức họa, cũng chuyên môn tỉ mỉ tiêu diệt địa quét tước quá, họa vừa ý cảnh càng nồng.

Chương 51: Đơn giản đạo lý lớn

Ở bên trong phòng cùng trong sân lại đi một chút nhìn một phen sau, Ôn Sóc trở lại phòng khách, đứng ở đường trước bàn, khẽ nâng đầu xem xét cái kia bức họa.

Hắn vào nhà trước, hy vọng có thể lại tìm đến gì đó.

Bởi vì tu hành đến nay, tuy rằng có rõ ràng tiến triển, cảm ứng được khí thế, mở ra Thiên nhãn, cũng tiến một bước bắt đầu thử nghiệm tồn trữ chân khí, hơn nữa thân thể cơ năng sinh thành chân khí đo, cũng có nhỏ bé tăng cường, nhưng lấy hiện nay tu vi trình độ, còn rất xa không đạt tới có thể bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu lên đàn phương pháp trình độ, liền ngay cả thư phù đều rất khó, tối đa cũng chỉ có thể mở ra Thiên nhãn, rồi lại không làm được thời gian dài Thiên nhãn quan dị tượng.

Mà có thể giúp đỡ phương pháp, bao bọc có khí âm tà ba viên tiền đồng, đã dùng hết. Hiện ở trong tay, chỉ còn dư lại một tấm hộ thân trừ tà phù, hai tấm sáu hào tiếp thiên phù.

Ngày mai sẽ phải đi kinh thành.

Từ nhỏ đến lớn, Ôn Sóc xa nhất cũng chính là lần này đi một chuyến thanh bình huyền song nữ sơn khu mỏ quặng. Dĩ vãng trong cuộc sống, còn không cảm giác có cái gì đối với đi xa tha hương tâm tình, có thể mãi đến tận lập tức liền muốn đi xa lúc, mới phát hiện mình trong lòng dĩ nhiên sinh ra một chút hoảng sợ, ngược lại không là sợ sệt, mà là đối với không biết luồng cuồng căng thẳng.

Vì lẽ đó, hắn bản năng muốn để cho mình nhiều một phần bảo đảm, để phòng bất trắc.

Mà huyền pháp, không nghi ngờ chút nào trở thành hắn hiện tại chỗ dựa lớn nhất.

Đáng tiếc tu vi không đủ, có thể trợ lực phương pháp bảo bối không còn, liền ngay cả phù cũng chỉ có ba tấm, vẫn là đặc biệt công hiệu bùa chú.

Vì lẽ đó hắn ôm một phần ước ao đi tới nhà cũ.

Có thể, liệu sự như thần lão Hàn đầu, khi còn sống còn để lại món đồ gì cho ta?

Đáng tiếc tìm vài vòng sau khi, tự tin khí thế cảm ứng dĩ nhiên tương đương nhảy cảm Ôn Sóc, nhưng không có phát hiện bất kỳ có thể trợ chính mình phương pháp bảo bối. Đúng là này tấm treo ở chính đường vẽ lên, mơ hồ nhưng mà có như vậy một tia nhỏ bé linh động, rất tự nhiên cùng thiên địa tương tham, đáng tiếc này nhãn nhật không dễ nhận ra được linh động, cũng không phải có thể trợ huyền sĩ phương pháp chân khí lại hoặc khí âm tà, mà là, vẽ tranh người ở vẽ bức họa này lúc, tâm thần chìm đắm bức tranh bên trong, họa bên trong ký thác tác giả ngay lúc đó tâm tình, tư tưởng, khuynh tình tập trung vào, tự có linh động.

Nếu như không lưu ý, hoặc là không cẩn thận tí mĩ, không ai sẽ cảm thấy bức họa này chỗ nào được, phổ thông đến cực điểm. Nhưng dù cho là người bình thường, đứng ở họa trước để tâm tỉ mỉ, cũng sẽ dần sinh ra người lạc vào cảnh giới kỳ lạ cảm giác, giữa sườn núi gió nhẹ phơ phất, phóng tầm mắt nhìn thiên vân như vải, Tiên hạc bay lượn mà tới, ngừng lạc từng dưới tiểu tức, trời quang như tây, ý xuân đạt dào...

Mà người trong bức họa, vị lão giả kia đang tự thân nhiên xuống núi, không hề tưởng đỉnh núi phong cảnh bao la, không suy nghĩ bên dưới ngọn núi hồng trần thế tục.

Nơi nào là nhà, nơi nào đặt chân?

Vô tận thiên nhai, khắp nơi là thiên nhai, khắp nơi có thể vì là nhà.

Hào hiệp!

Đứng ở họa trước xuất thần xem xét hồi lâu sau, Ôn Sóc bỗng nhiên sinh ra đem bức họa này xé đi kích động —— đại gia, trong bức họa kia ý cảnh, thật giống có một chút câu dẫn lão tử khám phá hồng trần, hiểu rõ cuộc đời ảo huyền xuất gia ý tứ a?

Nhưng dù gì cũng xem như là mở ra trong lòng hoảng sợ, nỗi lòng rộng thoáng hơn nhiều, vì lẽ đó Ôn Sóc rất đại độ địa quyết định nhiều bức họa này một mạng.

Đi ra nhà chính, khóa cửa, chống cây dù đi tới ảnh bích tường trước lúc, hắn bỗng nhiên lại nghĩ tới điều gì, vội vội vàng vàng quay người trở lại mở ra cửa phòng, đứng ở trên ghế thái sư cẩn thận từng li từng tí một mà đem này tấm xem ra bình thường bức họa lấy xuống, đến đông ốc cầm củi nát chổi lông gà, nhẹ nhàng phui đi vẽ lên tro bụi, sau đó cuộn lên đến, nắm phá chặn đơn gói kỹ lưỡng, lại bỏ vào một cái túi ni lông bên trong, vốn định lập tức nắm đi về nhà, nhưng cân nhắc đến một lúc còn phải đi lão Hàn đầu phần trên, vì lẽ đó hắn đem sắp xếp gọn bức họa phóng tới dưới giường, lúc này mới ra ngoài khóa lại, che dù rồi đi nhà cũ.

Hắn cân nhắc, này tấm nhìn như phở thông họa, tuy rằng không có kí tên cùng hội làm thời gian, nhưng nếu có thể có linh động tâm ý, nói không chừng chính là nào đó vị đại sư tác phẩm, hơn nữa cũng không biết bức họa này hội thành đến nay bao lâu, vạn nhất là kiện cổ họa... Lão Hàn đầu quan độc hào hiệp, tâm tình siêu nhiên, hoặc là nói là lão bị hồ đồ rồi, có thể đem vật đáng tiền không coi là việc to tát gì, liền như vậy công khai treo ở trong phòng, Ôn Sóc tự giác không cái kia phân tâm tình,

Cũng không như vậy ngốc!

Thời gian mấy tháng quá khứ, đề trên toà kia lẻ loi mộ phần trên, đã mọc đầy cỏ xanh, nhưng mộ phần rõ ràng bị lấp đất gia tăng, quanh thân phủ gạch, còn đứng lên một tảng đá xanh điêu khắc mà thành, cao hơn mặt đất khoảng 1m50 bia mộ.

Không cần hỏi, khẳng định là Lư Mậ cùng làm ra.

Ôn Sóc trong lòng âm thầm mắng hai câu Lư Mậ cùng cái này ngu ngốc, này không phải mẹ kiếp giấu đầu lòi đuôi sao? Cũng khó trách, người khác gặp hoài nghi, hội nghị luận, Lư gia doanh thôn lòi đồn đãi nổi lên bốn phía...

Ôn Sóc ngoẹo cổ dùng cái cổ cùng vai kẹp lấy cây dù, tay phải từ thắt theo túi ni lông bên trong lấy ra hai đũa đốt vàng mã, lại giao về trong tay trái, móc ra cái bật lửa đốt đốt vàng mã, chờ hỏa thế dần vượng, mới ngồi xổm người xuống chậm rãi đặt ở trước bia mộ cái kia mấy khối bày ra gạch đỏ trên.

Lập tức, Ôn Sóc lại từ túi ni lông bên trong lấy ra máy tính xách tay, ở dãi đào ngọn lửa trên dẫn nhiên.

Đốt vàng mã thay đổi nhiên, hay bởi vì mặt đất bị nước mưa tưới nước duyên cớ, hỏa thế rất nhanh cháy hết, chưa đốt sạch góc viền trộn lẫn màu xám đen tro giấy kẻ sá ở gạch trên, mà gạch đỏ trên ẩm ướt, cơ hồ bị hong khô. Máy tính xách tay nhưng là bị Ôn Sóc nắm bắt góc huyền không, ở trong gió nhẹ thoáng qua thiêu đốt, cho đến ngọn lửa sắp đốt tới tay lúc, hắn mới phóng tới gạch đỏ trên.

Nhìn máy tính xách tay rất cục đốt sạch, bị vì gió vừa thổi, tro tàn tứ tán ở phần mộ quanh thân lầy lội bên trong, Ôn Sóc lúc này mới đứng dậy.

Liền như vậy che dù đứng ở trước bia mộ mấy phút, hắn không nói một lời.

"Nghĩ tới nghĩ lui, cũng không có gì để bàn, ài." Ôn Sóc khá là thương cảm mà thờ dài, xoay người đi về, một bên lầu bầu nói rằng : "Sau đó chỉ cần ta ở nhà, đuôi tới ngày lễ đều sẽ đến cho người thiêu điểm nhĩ chi."

Đi ngang qua nhà cũ lấy bức họa kia, Ôn Sóc trước ở đề trên hơi có chút tiểu thương cảm cùng chua xót tâm tình, dĩ nhiên tiêu tan.

Người chết rồi, như thế nào đi nữa hoài niệm có cái lỏng lỏng?

Làm người làm việc từ trước đến giờ rất coi trọng thực tế Ôn Sóc cân nhắc, kỳ thực ngày lễ ngày tết đến mộ phần trên đốt vàng mã tế tự sự tình kiểu này không phải đặc biệt cần phải, đem lão Hàn đầu truyền xuống huyền pháp, tương lai tìm một cái hoặc là mấy cái thiên phú tốt điểm nhĩ đồ đệ, truyền thừa tiếp, đây mới là thực tế. Nếu thật sự có âm tào địa phủ hoặc là lão Hàn đầu chết rồi đăng Lâm Tiên cảnh, chính mình trăm năm sau còn có thể có một ngày như vậy cùng hắn gặp lại, chỉ ít, không thẹn với lương tâm!

Về đến nhà, Ôn Sóc nhìn thấy phòng khách trên khay trà bày đặt một cái chén nước, trong chén còn có phao mở lá trà, liền thuận miệng hỏi : "Mẹ, trong nhà khách tới người?"

"Cậu của người mới vừa đi." Lý Cẩm từ phòng ngủ đi ra, vành mắt hồng hồng, rõ ràng đã khóc.

Vừa nhìn thấy mẫu thân như vậy biểu hiện, Ôn Sóc nhất thời nổi trận lôi đình, cau mày trầm giọng nói : "Có phải là ta mẹ cùng tới? Cái đôi này còn nói cái gì không xuôi tai lời nói?"

"Không có, cậu của người chính mình đến." Lý Cẩm thờ dài, xem nhi tử khá là đáng đáp phần nộ, nội tâm càng thương cảm, xoay người trở lại phòng ngủ lấy ra một xấp bách nguyên đại sao, đi tới phóng tới trên khay trà, sau khi ngồi xuống viền mắt rung rung ngữ khí ngẹn ngào nói : "Sóc, nhưng không cho hạn cậu của người a, hắn là con bà nó thân đệ đệ! Này, này không phải biết người ngày mai muốn đi kinh thành, cậu của người đưa tới năm ngàn đồng tiền, nha đúng rồi, nhưng không cho nói cho người khác biết."

"Hả?" Ôn Sóc run lên, lập tức cười khổ nói : "Hắn còn tàng tiền riêng, cũng không sợ bị Phùng Xuân Mai biết."

"Đưa nhỏ này, Phùng Xuân Mai cũng là người gọi?" Lý Cẩm trừng nhi tử một chút, tiện đà biểu hiện nghiêm túc nói rằng : "Mỗi cây mỗi hoa, mỗi nhà mỗi cảnh, cậu của người cùng người mẹ tuy rằng có tiền, có thể bình thường trải qua cũng rất không dễ dàng. Kỳ thực, ta nương hai không nên cấm hạn người khác, bởi vì người ta không nợ chúng ta, ngược lại, ta nợ cậu của người cùng mẹ tình cảm a! Nếu như liền bởi vì người ta mấy lần giục chúng ta trả tiền lại, bình thường xem thường nhà chúng ta cùng, đã nói một ít lời vô ích, sợ sệt chúng ta vay tiền chiếm tiện nghi, liền đi nhớ đáng giận nhà, đó mới gọi không giảng đạo lý, người hiểu?"

Ôn Sóc sững sờ.

Đạo lý này rất dễ hiểu, rất dễ hiểu, cũng xác xác thực thực phi thường có lý.

Nhưng...

Sự tình đặt ở trên đầu mình, có mấy người có thể làm được như mẫu thân như vậy, lấy chính xác tâm thái đến đối mặt đây?

"Sóc, nghe lời của mẹ nói, nếu muốn để cho người khác coi trọng, còn phải dựa vào chính mình mới được, chính người không tiền đồ, vận khí kém, quái đến người khác coi khinh sao? Tỷ như trước đây người kiếm rách nát thu phế phẩm... Mẹ không phải nói làm nghề này mất mặt, nhưng đại đa số người đều cảm thấy nghề này không tiền đồ, là dè tiện nghề, hơn nữa người thành tích học tập cũng không được, cũng là khó trách người khác gặp xem thường người. Nhưng là lần này người thi lên đại học, hơn nữa là kinh thành đại học sau khi đây? Đại gia lại là định thế nào người, đối xử mẹ? Liên ngay cả người trước đây kiếm rách nát thu phế phẩm, đều thành một cái quang vinh sự tình. Đương nhiên, con bà nó ý tứ không phải nói người khác máy bay mất, thế sự ân tình vốn là như vậy, người không thể hi vọng tất cả mọi người, đều có thể ngang nhau đối xử một cái kiếm rách nát cùng một cái chủ tịch huyện chứ?" Lý Cẩm biểu hiện nghiêm túc rồi lại không thiếu ôn hòa địa tiếp tục nói : "Sóc a, mẹ ít đọc sách, không có văn hóa gì, cũng chưa từng thấy quen mặt, nhưng mẹ sống nửa đời, đắng cay ngọt bùi hàm đều thường hết, thấy được quá nhiều người, sự, còn có người sự trong lúc đó tình cảm, vì lẽ đó mẹ đều là nghĩ, những này rất nhiều người cũng có thể treo ở bên mép, đến trên người mình nhưng dù sao là sẽ phạm hồ đồ đơn giản đạo lý. Ngày nào đó, người liền muốn đi kinh thành lên đại học, đây là người từ nhỏ đến lớn lần thứ nhất đi xa nhà, mẹ lại không yên lòng, cũng phải tha tay, cũng không thể theo người đi, lại nói người cũng lớn rồi, mẹ không thể làm người con ghê. Vừa này mẹ nói cho người đạo lý này, người sau đó ở bên ngoài, nhất định phải nhớ kỹ, có thể bớt đi rất nhiều phiền phức."

"Mẹ." Ôn Sóc không nhịn được chảy ra nước mắt, gật đầu nói : "Ta nhớ kỹ "

Lớn như vậy, hần lần thứ nhất từ mẫu thân trong miệng nghe được như vậy dễ hiểu, đơn giản, dễ hiểu, nhưng là cội đời này mỗi người khó nhất thật sự đi dùng chỉ bản thân đạo lý.

Hơn nữa, bởi vì mượn sự thuật lý, để Ôn Sóc lần thứ nhất bắt đầu nghĩ lại dĩ vãng hành động.

Ngay ở hần trăm tư thời điểm, Lý Cẩm bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, đứng dậy nhìn phía ngoài cửa sổ xem, nói rằng : "Mưa tạnh, đi, cùng mẹ đi thương trường đi dạo, mua cho người mấy bộ quần áo xuyên, nhiều năm như vậy không xuyên qua cái gì thật xiêm y, ngày mai sẽ phải đi kinh thành lên đại học, lại nói trong nhà bây giờ cũng có chút tiền nhàn rồi, không thể lại để người ăn mặc quá keo kiệt, để người chê cười..."

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52: Rời nhà

"Đừng giới!"

Ôn Sóc cả kinh nhảy lên, từ lần trước sửa chữa nhà cũ tường viện cùng cửa viện sau khi, hần đối với mẫu thân tiêu phí quan niệm dĩ nhiên có có tính lẫn lộn nhận thức —— trở thành toàn thành phố thi đại học trạng nguyên đến hiện tại, các loại trợ cấp cùng tiền thưởng gộp lại, trong nhà quả thật có không ít tiền nhàn rồi, nhưng nghĩ đến mẫu thân rất khả năng có can đảm bỏ ra tới ngàn nguyên mua quần áo, Ôn Sóc liền trái tim đau!

Tuy rằng chính hần còn ẩn giấu 24 vạn tiền dư, có thể châm ngôn không phải nói mà, tiền khó kiếm lời thì khó ăn, số tiền này đến không dễ a!

"Mẹ, chính ta đi mua, ngài thật vất vả xin nghỉ, ở nhà nghỉ cho khỏe đi."

"Người đi sao được? Sơ ý bất cẩn, còn không nỡ dùng tiền "

Vừa nghe lời này, Ôn Sóc càng thêm sợ mất mặt, mau mau nói rằng : "Ta hành, ngài yên tâm, ta đến cho mình nhiều mua mấy thân xiêm y, hiện tại vẫn là mùa hè, chẳng mấy chốc sẽ vào thu, thu trang cũng đến mua không phải sao?"

Nói chuyện, hần đứng dậy nhanh chân đi ra ngoài —— thật không dám để mẫu thân theo đi, đến thời điểm vô cùng bạo tay dùng tiền, chính mình khóc cũng không tìm tới địa phương khóc.

Đi hướng về thương trường trên đường, Ôn Sóc trong lòng liền đánh được rồi bàn tính : Mùa hè đã sắp qua đi, vì lẽ đó không cần thiết lại mua trang phục hè, mấy ngày trước nẫu thân cho mua một thân tân, thêm vào cựu quần áo chấp nhận mấy ngày đem mùa hè đối phó quá khứ, thu trang mà đến kinh thành đại học bước nhỏ là quần huân, cần phải bỏ tiền mua quần huân phục, xem như là một thân thu xếp vào, đồng phục học sinh khẳng định cũng đến mua, lại một thân, hai thân quần áo thay phiên xuyên có thể, hoàn toàn không cần thiết lại mua quần áo mới. Còn có giày, mùa xuân lúc còn tạm tạm xuyên năm ngoài mua, bây giờ dĩ nhiên nhỏ hơn một chút hài, mùa hè trên căn bản chính là giày xăng-đan thêm dép tạm tạm quá, muốn đi kinh thành lên đại học, vì lẽ đó đến mua hai đôi giày thể thao.

Ôn Sóc tính toán, ngày hôm nay tiêu tốn không thể vượt qua bách nguyên!

Cho tới ăn mặc có hay không keo kiệt, đến kinh thành liệu sẽ để người chê cười, khiến người ta khinh bỉ Ôn Sóc căn bản liền không cân nhắc.

Dù sao nhiều năm như vậy lại đây, hần sớm đã quen, bình thường trong cuộc sống cũng không ai bắt hần ăn mặc tới nói sự tình, vì lẽ đó ở Ôn Sóc trong tiềm thức, cũng không có cái gì đối với ăn mặc thường thức trên nhận thức, càng sẽ không lưu ý những thứ này.

Mặc dù là trước mẫu thân nhắc nhở qua, ăn mặc không tốt, đến kinh thành trong đại học sẽ bị người chê cười, khiến người ta xem thường, Ôn Sóc vẫn cứ cảm thấy không đáng kể —— bởi vì hần kiên trì cho rằng, trong cuộc sống không phải người xuyên một thân hàng hiệu thì có thể làm cho người đánh giá cao, cũng không phải người ăn mặc áo lót đại quần lót cùng lương tha sẽ bị người xem thường.

Thuở nhỏ sinh hoạt hoàn cảnh cùng điều kiện ảnh hưởng, dẫn đến tuổi trẻ ngông cuồng Ôn Sóc ở phương diện này tầm mắt quá hẹp, kiến thức quá ít, lại quá mức tự mình.

Đồng vân thương trường ở ngoài, đại lộ hai bên bán quần áo cùng giày cửa hàng có rất nhiều, Ôn Sóc đến thương trường bên trong loanh quanh một vòng ngay lập tức rời đi, bên trong quần áo giày dưới cái nhìn của hần quả thực quá đắt, quý cho hần tình nguyện sau đó để trần đỉnh. Vì lẽ đó, hần đến trên đường cái những người cửa hàng nhỏ, chuyên tìm xử lý giày, quần áo, cuối cùng hoa bảy mươi nguyên mua hai đôi giày thể thao, lại tiêu tốn tám mươi nguyên mua một thân màu lam đậm vận động trang phục —— tuy rằng khi đến không có ý định mua quần áo, nhưng Ôn Sóc cân nhắc đến nếu như không tượng trưng tính địa mua một bộ quần áo, mẫu thân tám phần mười gặp oán giận hần một phen lại tự mình đi mua, vì lẽ đó chỉ được bản thân nhìn đau mua một thân hàng giá rẻ, dù sao cũng hơn mẫu thân đi mua muốn có lời nhiều lắm.

Dù vậy, sau khi về đến nhà vẫn bị mẫu thân một trận lải nhải, hần khuyên can đủ đường, mới xem như là khuyên nhủ mẫu thân, không có lại đi mua quần áo.

Sáng sớm ngày thứ hai.

Ôn Sóc ăn xong một đại bát thả ba cái trứng chần mì sợi, luôn mãi khăn cầu mẫu thân không muốn đi đưa hần sau khi, liền một thân một mình, ăn mặc màu trắng ngắn tay T-shirt, màu xám đại quần lót, giày thể thao, mang theo một cái cổ xưa màu vàng đất đại túi vải buồm, hướng về tiểu khu đi ra ngoài.

"Sóc, đây là muốn đi kinh thành rồi?"

"Sau đó chính là sinh viên đại học rồi, đi ra bên ngoài có thể chiếm được chăm sóc tốt chính mình, đừng làm cho mẹ người ghi nhớ!"

"Bà nội mới vừa mua về bánh nướng, nhét trong bao trên đường ăn "

"Ta nơi này có trứng luộc trong nước trà, trang mấy cái!"

"Đến đến, nắm mấy cái bánh bao mang tới,

Người a, từ nhỏ lượng cơm ăn lớn, lại người cao mã đại trường như thế mập, trên đường đói bụng sao làm? Trên xe lửa đồ vật bán đến tặc quý. Còn có a, đến kinh thành lạ nước lạ cái, nhiều hơn một ít tâm."

Từ đơn nguyên cửa đến tiểu khu ngoài cửa đối diện trạm xe buýt bãi, dọc theo đường đi tiểu khu cư dân cùng bên ngoài cửa hàng những lão bản kia, cực kỳ nhiệt tình cùng Ôn Sóc lao hạp, cho hần túi vải buồm Riese vào bánh bao, bánh nướng, trứng luộc trong nước trà, hạt dưa, quả táo Dương Thang quán Dương lão bản nhìn thấy Ôn Sóc cái kia túi vải buồm thực sự là không chứa nổi quá nhiều đồ vật, liền từ trong cửa hàng lấy ra một cái túi ni lông, giúp đỡ đem ăn đồ vật tất cả đều sắp xếp gọn, để Ôn Sóc mang theo.

Mà lúc này, tiểu khu ngoài cửa đã tụ lại mấy chục người, nam nam nữ nữ già trẻ lớn bé, đều là một đường theo Ôn Sóc đưa tới đây.

Ôn Sóc không nhìn được viên mắt ửng hồng, muốn nói điểm nhĩ cái gì, há há mồm lại không biết nói cái gì tốt.

Vừa lúc này, xe công cộng lái tới, chậm rãi dừng lại.

Ôn Sóc giờ tay lau mặt, nhanh chân lên xe, tài xế cùng người bán vé, cùng với giao thông công cộng trên hành khách, đều nhận ra hần, cũng dòn dập mở miệng chào hỏi, chúc mừng hần thi lên kinh thành thành đại học, mong ước hần thuận buồm xuôi gió, tất cả bình an

Làm tám giờ vô cùng cái kia chuyển lái về kinh thành da xanh xe lửa, chạy khỏi đồng vân trạm xe lửa lúc, Lý Cầm đi vào nông mậu thị trường chủ nhiệm văn phòng, đưa ra từ chức.

Bắt đầu từ hôm nay, nàng sẽ không còn làm nông mậu thị trường công nhân làm vệ sinh.

Năm đó cô nhi quả phụ nhưng không cam lòng vận mệnh ngăn trở, hiếu thắng hy vọng có thể dành cho nhi tử cuộc sống tốt hơn, vì lẽ đó làm ăn đền tiền ghi nợ lượng lớn nợ nần, Lý Cầm lần được đá kích, tuổi còn trẻ nàng chịu nhục, cam nguyện làm một tên chỉ có trung lão niên nhân mới gặp làm công nhân làm vệ sinh, chỉ vì công việc này tuy rằng khổ cực, dơ, tiền lương ít, nhưng ít ra, ổn định, tiết kiệm chút có thể nuôi nhà sống tạm.

Bây giờ nhi tử đi lên đại học, trong nhà còn có chút còn lại tiền, có thể Lý Cầm rất rõ ràng, số tiền này còn thiếu rất nhiều nhi tử lên đại học bốn năm chi phí, mặc dù biết nhi tử nhất định sẽ nghĩ biện pháp làm việc ngoài giờ, cũng nhất định có thể kiếm được tiền, nhưng, vạn nhất đây?

Hơn nữa, cũng phải vì nhi tử tương lai, nhiều tích góp lại chút tiền a!

Vì lẽ đó Lý Cầm quyết định từ đi nông mậu thị trường công nhân làm vệ sinh công tác, sau đó đập ba vòng, học nhì từ đi vắng như vậy, kiếm rách nát, thu phế phẩm.

Nàng cũng nghĩ thông suốt rồi, kiếm rách nát thu phế phẩm không có gì thật mất mặt, so với làm công nhân làm vệ sinh kiếm được nhiều, còn tự do một ít —— ở Lưu gia doanh thôn, còn có nhi tử kế thừa tự lão Hàn đầu ba mẫu nhiều ruộng tốt, cho người khác mướn loại, không khỏi đáng tiếc.

Lại nói, có một cái thi lên kinh thành thành con trai của đại học

Lý Cầm cảm thấy, mặc nói mình đi thập kiếm rách nát thu phế phẩm, chính là đi đào phần, cũng không ai gặp coi khinh nàng, chuyện cười nàng, ngược lại sẽ kính phục, ước ao nàng!

Đồng vân khoảng cách kinh thành không tính xa, hơn 200 km lộ trình.

Dù cho là trạm trạm ngừng, chậm nhất da xanh xe lửa, cũng vắn vắn chỉ dùng hơn ba giờ, liền lái vào kinh thành đông trạm.

Ôn Sóc tay phải mang theo ăn, tay trái mang theo đại túi vải buồm, hơn nữa hấn cái kia một thân quê mùa mặc, hết nhìn đông tới nhìn tây đối với hết thảy đều tràn ngập hiếu kỳ, biểu hiện còn lộ ra hưng phấn đáng đáp, hoàn toàn chính là một cái từ nhỏ không ra quá xa nhà, không từng va chạm xã hội, lần đầu tiên tới kinh thành làm công ở nông thôn thanh niên. Mà hấn vóc người mập mạp, trắng nõn màu da, khá là thanh tú ngũ quan chỉ là bởi vì quá béo vì lẽ đó không như vậy anh tuấn, lại có vẻ hàm hậu tướng mạo, càng hấn bằng thêm một phần khó có thể nói hết, khiến người ta cảm thấy hấn rất dễ bắt nạt phụ cảm giác.

Theo chen lẫn nồng nặc hấn mùi tanh nhi mãnh liệt dòng người đi ra nhà ga, Ôn Sóc đứng ở người người nhón nháo trên quảng trường, mang theo túi vải buồm cùng túi ni lông đưa mắt chung quanh, khẽ cau mày.

Sắp tới giữa trưa, trời nắng chang chang dưới, trên quảng trường nhiệt độ rất cao.

Có rất nhiều Mastermind tài xế cùng quán trọ nhỏ người chính đang không ngừng thét to, hoặc là chủ động tập hợp đi tới cùng những người lữ khách bắt chuyện, hy vọng có thể kéo đến một cái hai cái khách mời. Cách đó không xa, ba tên cảnh sát chính đang một cái đại dưới dù che nắng uống nước trà, khi thì quan sát một phen trên quảng trường trạng thái, đặc biệt là nhiều người địa phương, gặp nhìn thêm vài lần.

Đang đến gần đường cái dọc theo quảng trường, có một loạt thật dài, bắt mắt giản dị hợp kim nhôm kết cấu lều giá, mặt trên mang theo hoành phi, phía dưới có không ít gương mặt trẻ tuổi, nữ có nam có, mang che nắng mũ, ăn mặc ần có đại học tên gọi T-shirt.

Bọn họ là kinh thành mấy biết tên đại học tình nguyện viên, ở nhà ga phụ trách tiếp đón tân sinh.

Trước xe lửa tiến vào kinh thành địa giới lúc, tu hành huyền pháp, đối với thiên địa tự nhiên khí thế đã có nhạy cảm nhận biết Ôn Sóc, liền nhận ra được thiên nhiên khí thế dị thường, hoặc là nói, là biến hóa, hoàn toàn không giống với ở Đông Y huyện, ở lâm chợ biên giới, tại đây một đường đi tới con đường trong khu vực, thiên địa tự nhiên Ngũ Hành linh khí trạng thái.

Lần thứ nhất đi xa nhà Ôn Sóc, khó tránh khỏi có chút sốt sắng, cũng là càng cẩn thận.

Xảy ra chuyện gì?

Bởi vì thế giới bên ngoài rất đặc sắc, thế giới bên ngoài có yêu quái?

Đi ra trạm xe lửa lúc, loại kia dị thường tự nhiên khí thế càng rõ ràng, cũng càng mạnh mẽ, mơ hồ nhưng mà càng là cho Ôn Sóc trong lòng, tạo thành áp lực thực lớn, lại như là trong cõi u minh có một loại sức mạnh thần bí nào đó, ở hướng về hấn thị uy, cảnh cáo hấn, không muốn manh động, bằng không liền sẽ phải gánh chịu đến khó có thể dự đoán đã kích.

Điều này làm cho Ôn Sóc càng kinh hoàng, cũng có chút cảm tức : "Tiên sư nó, lão tử lần thứ nhất đi xa nhà, chiều ai chọc ai?"

Đang tự xuất thần nhi lúc, liền nghe đến có người nói : "Huỳnh đệ, đánh xe không?"

"Huỳnh đệ, đi chỗ nào a?"

"Tiểu huỳnh đệ, có muốn hay không đến khách sạn trước tiên nghỉ ngơi một chút? Có xoa bóp, rửa chân "

Quanh năm trà trộn trạm xe lửa Mastermind tài xế, quán trọ nhỏ người, từ lâu luyện thành ra mấy phần mười "Mắt sáng biết chọn người" công lực, vì lẽ đó mỗi khi gặp có đoàn tàu đến trạm, lượng lớn lữ khách từ ra khỏi ga tụt ra lúc, bọn họ nhìn như không hề mục tiêu lớn tiếng thét to, hoặc là đi lên trước gặp người liền hỏi, kì thực bọn họ cũng sẽ xem người dưới nón ăn đĩa, tận lực giảm thiểu không cần thiết đến gần.

Nhưng theo này một nhóm lữ khách tứ tán, tạm thời không còn mục tiêu bọn họ, nhìn thấy một cái béo trắng, từ trang điểm cùng tướng mạo nhìn lên, rõ ràng là nơi khác nông thôn đến tiểu tử nghèo, chỉ ngây ngốc địa đứng ở đại mặt trời lòng đất, một bộ hoang mang lo sợ đáng đáp, mấy người liền ôm thử một chút xem tâm thái vậy lên đi "Thân thiết" địa dò hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Kinh thành trạm xe lửa

Lúc này Ôn Sóc đang tự tâm thần căng thẳng, suy nghĩ thiên địa tự nhiên khí thể dị thường nguyên nhân, cũng tình tế cảm ứng Ngũ Hành linh khí y tồn phối so với, đây người bị người quấy rầy, lúc này lấy lại tinh thần thì đến a một tiếng, một bên quay đầu nhìn vì ở bên người ba nam một nữ, một bên theo bản năng mà tay phải nắm chặt mang theo túi vải buồm.

Túi vải buồm bên trong, có khi đến mẫu thân giao cho hắn một vạn đồng tiền mặt, có hắn hết thấy giấy chứng nhận!

Nhưng cũng chỉ là trong nháy mắt căng thẳng, Ôn Sóc về mặt và tay phải, cấp tốc khôi phục như thường —— thuở nhỏ trà trộn tiên nhân kiều cùng nông mậu thị trường hắn, rất rõ ràng chính mình vừa nãy theo bản năng căng thẳng cùng cảnh giác động tác, ở người trong nghề trong mắt, sẽ lập tức bộc lộ ra bên người mang theo quý trọng tài vật thả ở nơi nào. Vì lẽ đó hắn rất tùy ý nhưng nghiêm túc dùng khước mắt dư quang quan sát bốn phía một cái, bao quát xa xa mấy người, có hay không chuyên môn chú ý hắn.

Đương nhiên, hắn cũng đặc biệt cảnh giác bên người bốn người này, đồng thời lộ ra áy náy nụ cười, cục lốc dày đặc mà nói rằng: "Không cần không cần, ta, ta đến tiếp đón nơi bên kia đi, ta là tới kinh thành lên đại học, rất xin lỗi..."

Nói chuyện, hắn cất bước hướng đi mang theo "Kinh thành đại học chỗ tiếp đãi học sinh mới" hoành phi mái che nắng dưới.

Mastermind tài xế cùng quán trọ nhỏ người lộ ra vẻ mặt thất vọng, tiện đà nhìn nhau nở nụ cười, một bên cảm thán vận khí không được, gặp phải một cái hẹp hòi sinh viên đại học chim non, một bên tứ tán rồi đi, đi mục tiêu mới.

Quảng trường góc đông bắc, quá nhai người hành cầu vượt dưới mắt mẽ nơi, có bốn cái tụ lại cùng nhau hút thuốc nói chuyện phiếm thanh niên, liếc mắt nhìn nhau, gật gật đầu.

Bọn họ trước vẫn chưa quá chú ý thẳng góc kia trạm ở trên quảng trường tám nắng tên mập, từ mặc cùng tướng mạo trên xem, liền không phải gây án mục tiêu, cùng mà, từ nơi khác nông thôn đến tiểu tử nghèo, trên người cũng không mang tiền, chờ người đến tiếp hắn đây.

Nhưng theo này một nhóm thứ lữ khách tản đi, trên quảng trường góc đứng tên mập liền có chút dễ thấy, mà vừa nãy tên mập bị người vây lên lúc, theo bản năng căng thẳng động tác, vừa vịn rơi vào bốn vị này chuyên nghiệp tên móc túi trong mắt.

Hắc, xem ra tiểu tử góc này trên người, còn dẫn theo điểm nhi đáng giá ra tay hàng a.

Phụ trách ở kinh thành trạm xe lửa tiếp đón tân sinh kinh thành đại học tình nguyện viên, là đến từ chính các học viện, hệ sinh viên đại học, đối với mỗi một cái đến đây cố vấn tân sinh, bọn họ đều sẽ biểu thị hoan nghênh cũng nhiệt tình giải đáp, chỉ dẫn tân sinh cười cái gì công cụ giao thông đi hướng về trường học, tới trường học sau lại nên làm gì đi các viện hệ tân sinh báo danh nơi vân vân.

Thời đại này, đại học còn không có an bài xe đặc chủng ở trạm xe lửa chờ đợi nghênh tiếp tân sinh, chính là ở trạm xe lửa thiết lập tiếp đón nơi, cũng là vừa hưng khởi.

Ở kinh thành đại học lâu đời hài lòng văn hóa gốc gác cùng dạy học lý niệm hun đúc dưới, tuyệt đại đa số học sinh, chỉ ít ở ngoài mặt sẽ không biểu hiện ra cái gì mất chó coi thường người khác loại hình không phẩm lời nói.

Tỷ như Ôn Sóc này hào hình tượng chủ nhân, đến đây cố vấn lúc, vẫn chưa chịu đến tình nguyện viên bất kỳ nghi vấn cùng xem thường, liền ánh mắt nghi hoặc đều không có, chỉ có nhiệt tình hoan nghênh và giải đáp, trả lại Ôn Sóc rót hai chén đậu xanh Thang giải thử giải khát.

Bên cạnh còn có hai vị kinh thành đại học tân sinh, một nam một nữ, bên cạnh đều có gia trưởng cùng đi.

Đặc biệt là tên kia nam sinh, quả thực là toàn gia tổng động viên, gia gia nãi nãi phụ thân mẫu chị gái anh rể ca ca chị dâu, bao lớn bao nhỏ cầm một đồng lớn.

Mà cái kia tên nữ sinh, chỉ có phụ thân một người cùng đi, nữ sinh tướng mạo không thể nói là cỡ nào nghiêng nước nghiêng thành làm người sáng mắt lên, nhưng diễm tình hồ hững, có như vậy một cỗ ra nước thanh liên nhả trí, tóc dài đơn giản địa trát ở sau gáy, mang phỏ hắc khuôn con mắt, trên trán Lưu Hải hơi có chút già mắt, ăn mặc ngăn tay thương cảm cùng một cái quần dài, giữa cao gót giày xăng-đan, tay trắng nhỏ và dài, cổ tay trái mang một viên màu xanh nhạt phi thủy vòng tay. Cha của nàng người cao bình thường, không mập không gầy, ăn mặc nhìn như mộc mạc, nhưng khí chất nho nhã, ẩn nhưng mà còn có như vậy một tia không gian tự uy tứ.

Nam sinh bà nội, mẫu thân tựa như quen cùng nữ sinh phụ thân bất chuyện, lời nói bên trong thoỉ phồng người khác hài tử đồng thời, liền đới đem hài tử nhà mình cũng cho tàn nhẫn mà thoỉ phồng một trận.

Nhân chi thường tình mà.

Dù sao ở Hoa Hạ, thi kinh thành đại học, tựa hồ liền chứng minh là rồng phượng trong loài người!

Đang khi nói chuyện,

Một đại gia đình người liền muốn xuất phát đi quảng trường đối diện ngôi xe buýt xe, nam sinh bà nội cùng mẫu thân còn bắt chuyện nữ sinh cùng với phụ thân, cùng đi, lại không người phản ứng Ôn Sóc —— cái này vừa nhìn chính là nghèo khổ người ta xuất thân, nhưng thành tích học tập ưu tú ở nông thôn oa, một thân một mình đến trường học báo danh, nếu như đối với hần thái độ nhiệt tình một chút thì chủ động điểm nôi, chưa chừng sẽ thí vui về địa điểm tới, sau đó càng là ở kinh thành trong đại học chủ động kết giao, sau đó khắp mọi mặt thỉnh cầu chăm sóc loại hình, vì lẽ đó vì tránh khỏi phiền phức, vẫn là rời xa mập mạp này đi.

Quen biết bao người lại trời sinh thông tuệ Ôn Sóc, đương nhiên nhìn ra được này một nhà tâm thái của người ta ý nghĩ, nhưng cũng không tức giận, trái lại có chút đồng tình cái kia tên nữ sinh cùng cha thân, bởi vì rất rõ ràng, hai cha con là muốn đi xe taxi đi trường học, nhưng bị người nhiệt tình như vậy mời, cũng không tốt từ chối, liền theo hướng về người hành cầu vượt đi đến.

Đồng tình sau khi, Ôn Sóc lại có chút cười trên sự đau khổ của người khác khinh bỉ —— thế nhân để ý nhiều mặt mũi, liền rất nhiều lúc liền không thoải mái.

Không biết, chăm sóc chỉ là người khác mặt mũi.

Vì lẽ đó sự tình kiểu này, đôi làm có sao nói vậy Ôn Sóc, hần nhất định sẽ trực tiếp làm rõ : "Thật không tiện, đánh xe đi."

Đương nhiên Ôn Sóc sẽ không đàn độn mà tốn nhiều tiền ngồi taxi, hần cũng không thêm để ý người khác vẫn chưa xin hần đồng hành, mang theo túi vải buồm cùng một túi đồ ăn đuổi tới hai nhà này người. Bởi vì trước tiểu dực quan sát lúc, dĩ nhiên nhận ra được cái kia mấy cái khả nghi thanh niên nhìn chằm chằm hần, phạm là gặp phải loại chuyện này, vô luận là có hay không chính mình đa nghi, buồn lo vô có, thêm một phần cẩn thận tổng không sai. Mà đồng hành nhiều người, gặp cho tiểu tặc tạo thành trong lòng áp lực, khiến cho không dám xuống tay.

Người nam sinh kia người nhà, đối với Ôn Sóc không nói một lời theo sát trên bọn họ, hiển nhiên là có chút không thích, nhưng cũng không tiện nói gì.

Mà nữ sinh phụ thân, thì lại đối với Ôn Sóc ôm lấy nụ cười hòa ái, gật gù.

Từ người hành trên cầu vượt đi tới, Ôn Sóc chú ý tới, cái kia bốn tên thanh niên theo tới, cũng bởi vậy, trong lòng càng khẳng định bọn họ là tặc —— nương, gan đủ phi, lão tử đồng hành nhiều người như vậy, còn dám cùng lên đến.

Cũng nói, bốn người này là quán trọ!

Quán ăn trọm chính là thời gian dài trà trộn ở vùng này, mà có kinh nghiệm phong phú, chuyên về quan sát mục tiêu phân tích tình huống ăn cướp.

Ôn Sóc trước đã không cẩn thận bại lộ tự thân mang theo quý trọng tài vật, nguyên bản rõ ràng chính là một thân một mình một mực muốn và những người khác đồng thời đồng hành, càng là giấu đầu lòi đuôi. Mà sinh viên đại học... Ai cũng biết rất xa xôi đạo mà đến đại học tân sinh, báo danh lúc trên người gặp mang theo học chi phí phụ, chậm thì mấy ngàn nhiều thì hơn vạn!

Đối với ăn cướp tới nói, loại này mục tiêu quả thực chính là dê béo a!

Về phần hần cùng nhiều người như vậy đồng hành...

Ở quán ăn trọm trước mặt căn bản không phải vấn đề gì, ăn trọm không thành tự giữa ăn trọm giữa cướp, sau đó đoạt Luffy bốn. Bốn người phân công sáng tỏ đánh yểm trợ, thực sự không được chơi hoành uy hiếp người không liên quan, xã hội trên tuyệt đại đa số người gặp phải loại sự kiện này, hơn nửa đều sẽ ôm việc không liên quan tới mình treo lên thật cao tâm thái, cũng chỉ lo gây họa tới bản thân do đó khoanh tay đứng nhìn.

Ôn Sóc thuở nhỏ trà trộn tiên nhân kiều cùng nông mậu thị trường, đối với này có thể nói là tương khi hiểu rõ.

Mà từ trước đến giờ cẩn thận đa nghi, lại thật phòng ngừa chu đáo hần, trước ở trạm xe lửa báo danh nơi hơi hiết lúc, đã nhưng mà lén lút đem túi vải buồm bên trong dùng túi ni lông quấn vài tầng một vạn đồng tiền mặt, còn có thư thông báo trúng tuyển, thẻ căn cước, hộ khẩu trang, thẻ ngân hàng lấy ra nhét vào đại quần lót phía bên phải trong túi quần, loại này ngành vải vóc đại quần lót hai bên túi quần đều có khóa kéo, hơn nữa vải vóc thâm hậu không dễ bị cắt vỡ, nhiều hơn nữa thêm một ít tâm, rất khó bị người đánh cắp lấy.

Cẩn thận quy cẩn thận, Ôn Sóc dĩ nhiên làm tốt xấu nhất chuẩn bị!

Lấy hần tính cách, chịu một trận đánh có thể, nhưng nếu như ai đoạt hần tiền... Hần tuyệt đối sẽ cùng đôi phương chơi bạt mạng!

Thời gian lúc giữa trưa, tan tầm đỉnh cao kỳ, trên xe buýt hành khách vốn là không ít, hơn nữa tên kia nam sinh một đại gia đình người, còn có đôi kia phụ nữ, Ôn Sóc này hào tên béo, lại lập tức cùng lên đến bốn tên lòng mang ý đồ xấu thanh niên...

Xe này trên xe buýt, liền có vẻ đặc biệt chen chúc.

Ôn Sóc vừa lên xe liền hướng phía sau đi, suy nghĩ cách này bốn vị thanh niên xa một chút nhỉ, cũng là dùng hành động ám chỉ bọn họ : "Lão tử đã biết các ngươi muốn làm cái gì!"

Không ngờ, bốn cái tiểu tặc tuy rằng nhận ra được Ôn Sóc tránh né ám chỉ, lẫn nhau đối diện hai mắt sau, nhưng chưa cứ thế từ bỏ, trái lại lộ ra hoàn toàn không thèm để ý biểu hiện, càng phách lối theo hướng về thùng xe mặt sau đi.

Nhiều người duyên cớ, Ôn Sóc đứng ở thùng xe hậu môn đối diện thụ cái bên, phía bên phải túi quần chăm chú đặt ở thụ cái trên, tay trái mang theo trang bị đồ ăn túi, tay phải thì lại đem không lồ túi vải buồm nhấc tới : nhấc lên chăm chú ôm vào trong ngực, một mặt nhất gan cẩn thận về mặt, thỉnh thoảng chung quanh phiêu vài lần, lại cấp tốc buông xuống mí mắt, căng thẳng sợ sệt đáng đáp có chút buồn cười, đáng thương.

Bên cạnh hành khách có lộ ra bất mãn về, tiểu tử này vốn là dài đến lại mập lại cao diện tích mới, còn đem lớn như vậy túi vải buồm ôm vào trong ngực...

Đề xuống đất không được sao?

Ôm vào trong ngực quá chen người!

Tên kia nam sinh người nhà thấy cảnh này, có đồng tình, có thì lại lộ ra vẻ mặt khinh bỉ. Mà nữ sinh thì lại khẽ cau mày, liếc nhìn phụ thân, phát hiện phụ thân chỉ là khe khẽ thở dài, trong ánh mắt né qua một vệt đồng tình sau, liền không nữa đi quan tâm người mập mập kia.

Xe công cộng chạy trong quá trình, bốn tên thanh niên không chút hoang mang địa đẩy ra Ôn Sóc bên người, đem hẳn cùng với những cái khác hành khách tách ra.

Ôn Sóc càng khẩn trương, một mặt kinh hoảng, chăm chú ôm túi vải buồm, cúi đầu.

Chính là nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, mới đến, lạ nước lạ cái, Ôn Sóc cũng không muốn cho mình thêm phiền, vì lẽ đó có thể giả bộ đáng thương phần thành thật đem khả năng xuất hiện phiền phức hóa giải đi, là kết quả tốt nhất.

Rất hiển nhiên, hẳn như vậy cẩn thận một chút, để bốn vị thanh niên trong lúc nhất thời cũng không có ra tay cơ hội tốt, không phải vạn bất đắc dĩ, bọn họ cũng không muốn cướp trắng trợn.

Ăn trộm cùng cướp, đây là hai khái niệm, chịu tội cũng có khác nhiều.

Trên xe buýt người càng ngày càng nhiều, cũng càng chen chúc.

Ôn Sóc ở phần đáng thương cẩn thận từng li từng tí một mà đề phòng bốn cái tiểu tặc đồng thời, bỗng nhiên liền nhạy cảm nhận ra được trong thiên địa dị thường Ngũ Hành linh khí biến hóa, loại kia ở trạm xe lửa lúc cảm nhận được ép người áp lực, càng rõ ràng, mà càng mạnh mẽ, càng là để hắn sinh ra hoảng sợ thần phục, hai chân như nhũn ra, thiếu một chút không nhận được quý xuống cảm giác.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Ăn trộm, cướp?

Nghi hoặc cùng sợ hãi bên trong, Ôn Sóc đưa mắt hướng về ngoài cửa xe nhìn lại.

Lúc, xe công cộng mới vừa từ một cái trạm điểm cất bước không bao lâu, chính quân tốc chạy qua nguy nga Thiên An Môn và khí thế hùng vĩ Thiên An Môn quảng trường.

Nhìn cái khác hành khách, biểu hiện đều rất bình thường.

Vị kia nữ sinh phụ thân, lại có chút xuất thần địa hướng nam phóng tầm mắt tới sừng sừng đứng vững anh hùng bia kỷ niệm.

Ôn Sóc trong lòng bỗng nhiên có hiểu.

Người bình thường đối với thiên địa tự nhiên khí thế, không có như vậy nhạy cảm nhận biết, tương tự, thiên địa tự nhiên đối với người bình thường, cũng sẽ không tạo thành áp lực quá lớn, này, là một loại tự nhiên cân bằng. Mà chính mình, bởi vì tu hành huyền pháp, cả người đã cùng người thường không giống, ở quán tính nhận biết thiên địa tự nhiên khí thế lúc, thiên địa tự nhiên, cũng sẽ đồng thời nhận ra được hắn dị thường.

Cho nên mới phải để hấn cảm nhận được loại này hùng hồn hùng vĩ, không gì sánh kịp áp lực.

Thiên địa có tình hay không?

Ôn Sóc cau mày suy nghĩ, nhưng là lúc đầu một cái, cấp tốc dứt bỏ rồi những này đang tầm thường người xem ra không thể tưởng tượng nổi ý nghĩ.

Hành khách lục tục trên dưới, nhưng trên xe vẫn luôn rất chen chúc.

Ôn Sóc vẫn cứ là loại kia không ra quá xa nhà không từng va chạm xã hội ở nông thôn tiểu tử nghèo hình tượng, thường thường bởi vì do dự, khiếp đảm, cho nên tới không kịp cướp được bên cạnh hành khách lúc xuống xe đứng ra vị trí, liền bị người khác cướp ngồi xuống, sau đó hấn liền toát ra oan ức biểu hiện, cũng không dám đưa ra kháng nghị, cũng không dám đi cùng người khác cướp.

Rốt cục, bốn vị thanh niên không chịu được.

"Này, tên mập, ngươi có thể hay không đem người bao phóng tới trên đất?" Một cái đối mặt Ôn Sóc đứng thẳng thanh niên dữ dằn địa quát lên: "Trên xe nhiều như vậy hành khách, ngươi ôm lớn như vậy túi vải buồm nhiều vướng bận a, ta nhìn ngươi rất lâu, thật là không có tố chất!"

"Chính là, cũng không lo lắng tới người khác!" Khác một thanh niên phụ họa nói.

Ôn Sóc lộ ra sợ hãi căng thẳng biểu hiện, sợ hãi ày ày địa do dự, nhưng là đem túi vải buồm ôm chặt hơn, cười mỉa lúng túng nói rằng: "Ta, ta ôm, không, không ảnh hưởng đại gia, xin lỗi, xin lỗi a."

Nói chuyện, hấn thân thể hướng về thụ cái trên lại chen chen, quần lót bên phải đầu đề ép thụ cái, cánh tay cùng nơi bả vai đều bỏ ra một đạo rõ ràng rãnh sâu.

"Ai người người này làm sao không nghe khuyên bảo a?"

"Đem bao để xuống đất, ném không được!"

"Thật đúng!"

Bốn vị thanh niên người một lời ta một lời, dẫn tới trên xe cái khác hành khách cũng có mấy vị không nhịn được mở miệng răn dạy Ôn Sóc, dù sao, hấn như vậy xác thực dẫn đến bên trong xe không gian càng thêm chen chúc, mà lân cận thụ cái ngồi hai vị hành khách, cũng mở miệng biểu đạt bất mãn —— Ôn Sóc khổ người quá lớn, ôm cái đại túi vải buồm trạm ở tại bọn hấn bên cạnh, gấp làm cho người ta một loại thái sơn áp đỉnh cảm giác ngột ngạt.

Bách với nghị luận của mọi người cùng quở trách, Ôn Sóc không thể làm gì khác hơn là một mặt oan ức cùng không tình nguyện đem túi vải buồm thả ở trên mặt đất, nghĩ thầm này không phải buộc lão tử làm tặc sao?

Thùng xe hậu môn phụ cận không gian, tựa hồ lập tức liền tung nhanh hơn rất nhiều.

Xe công cộng chạy đến trúc đen kiều phụ cận lúc, lại dâng lên rất nhiều hành khách, đồng thời, cũng có bộ phận hành khách đứng dậy đẩy ra sau xe môn chuẩn bị xe. Bốn vị thanh niên thấy thế, lẫn nhau liếc mắt ra hiệu, sau đó vô tình hay cố ý, hai tên thanh niên một cái chính diện một cái mặt trái chặn lại rồi Ôn Sóc, dựa vào đoàn người chen chúc, hết sức thật chặt chen ở Ôn Sóc trên người, để hấn hầu như không thể động đậy. Ôn Sóc đầu đầy mồ hôi, lo lắng lại lo âu cúi đầu đi xuống nhìn mình túi vải buồm, mặt đều biệt đỏ, há há mồm nhưng là thật không tiện, cũng không dám nói gì.

Trạm tiếp theo đến.

Xe công cộng ngừng ở sau khi, cửa trước sau đồng thời mở ra, hậu môn phụ cận các hành khách chuẩn bị xe, một tên trong đó thanh niên hô to: "Nhường một chút nhường một chút..."

Đồng thời, hấn gần như thô bạo địa chen tách chen chúc hành khách.

Một người khác thanh niên thừa cơ khom lưng nhấc lên Ôn Sóc túi vải buồm, theo đồng bọn trèo xuống xe, mà hai gã khác thanh niên, thì lại ồn ào "Đừng chen đừng chen..." Một bên dường như không đứng thẳng được lão đảo địa chen chúc Ôn Sóc, đồng thời dùng cánh tay, tay ngăn cản Ôn Sóc tầm mắt, làm các hành khách xuống một nhóm, mặt sau rốt cục tung nhanh hơn rất nhiều,

Xe công cộng cũng chậm rãi khởi động, cửa xe chuẩn bị đóng lúc, Ôn Sóc dường như mới vừa phát hiện mình túi vải buồm mất rồi, hấn nhất thời cuồng lên mất, dùng gần như khóc tang giống như âm thanh kêu gào nói: "Ta bao ném rồi!"

Một bên hô, hấn một bên lay cái kia hai tên thanh niên, liền muốn hướng về cửa xe dưới trừng.

"Chen cái gì chen a?"

"Ai người đừng chen!"

Hai tên thanh niên uống hô xô đẩy Ôn Sóc, một bên chống đỡ Ôn Sóc, một bên hướng về sắp đóng cửa xe nhanh chân đi, Ôn Sóc đưa tay bái kéo bọn

họ, gấp đến độ đều khóc lên : "Các người là một nhóm nhĩ, các người đưa ta bao..."

"Cút đi!"

"Đừng hấn mẹ quăng ta!"

Hai tên thanh niên bỏ qua Ôn Sóc lòi kéo, nhảy ra cửa xe.

Xe công cộng tài xế giảm phanh xe, cách kính chiếu hậu nhìn thấy xa xa hai tên thanh niên chính chạy như điên, một người trong đó mang theo một cái to lớn túi vải buồm. Mà mới vừa nhảy xuống xe hai tên thanh niên, thì lại không chút hoang mang, nhàn nhả địa rồi đi.

Sau đó, tài xế liền đạp cần ga tiếp tục chạy, xe chỉ là hoãn hoãn, cũng không có dừng lại, cửa xe đóng.

Chuyện như vậy...

Giao thông công cộng bọn tài xế đã tư không nhìn quen.

Có thể bọn họ có lòng thông cảm, nhưng đỗ xe, không nói có thể hay không đuổi theo đã đào tẩu tiểu tặc, nhất định sẽ có trách cứ hành khách trách cứ hấn, hưởng hồ giao thông công cộng công ty chế độ, giao thông pháp quy, lo lắng trả thù chờ chút, đều có thể trở thành là tài xế đầy đủ lý do, không đi quản việc không đâu.

Ôn Sóc đặt mông ngồi ở cửa sau xe trên bậc thang, không ngừng rơi lệ trong đôi mắt trống trơn, dường như trong giây lát đó mất hồn nhĩ.

Bên cạnh hành khách tự phát địa hướng về bên cạnh để để.

Tất cả mọi người, hoặc là đồng tình, hoặc là mất cảm giác, hoặc là cười trên sự đau khổ của người khác mà nhìn hấn.

Rất cực, Ôn Sóc gào khóc khóc ra tiếng : "Ta lên đại học tiền, đều ở bên trong học a..." Một bên khóc thét, Ôn Sóc một bên đột nhiên đứng lên, dùng một đôi biểu hiện ánh mắt phức tạp, căm tức trước quả trách hấn đem túi vải buồm thả xuống hành khách, hấn cắn răng, mặt phi nộ trên bắp thịt căng thẳng, song quyền nắm chặt...

Cái kia mấy cái hành khách tất cả đều nom nớp lo sợ, mặt lộ vẻ lúng túng, tránh né Ôn Sóc tuyệt vọng mà ánh mắt phẫn nộ.

Nghe được Ôn Sóc vừa nãy kêu khóc, hết thấy hành khách đều biết, đây là một vị đến kinh thành lên đại học nơi khác tân sinh, nhìn thấu hình tượng, trong một bàn tay còn mang theo một cái nhồi vào trứng gà, bánh bao, bánh nướng túi ni lông, rất hiển nhiên, hấn là ở nông thôn dân quê, hơn nữa gia đình điều kiện rất kém cỏi mới sẽ như vậy, mới tới kinh thành, lại bị tặc nhân đoạt bao vây cùng học phí.

Ôn Sóc nổi giận đùng đùng, tựa hồ muốn để cái kia mấy cái nhiều chuyện hành khách bồi thường, có thể chung quy tính cách hàm hậu thành thật, lại là mới tới kinh thành, lạ nước lạ cái, không làm được, cũng không dám làm loại kia hung ác, phát tiết lửa giận sự tình.

Hấn oan ức, tuyệt vọng địa lần thứ hai ngồi trở lại trên đất, rũ xuống đầu, gơ tay lau nước mắt nhĩ, nhẹ giọng nức nở.

"Hài tử, người, người đi đâu đại học?" Một vị lão nhân tràn đầy đồng tình hỏi.

"Kinh thành đại học." Ôn Sóc nghẹn ngào trả lời, đầu cũng không nhắc.

Ngoại trừ đồng hành tân sinh cùng các phụ huynh ở ngoài, cái khác hành khách trong thần sắc, tất cả đều toát ra nồng đậm đồng tình, thương thức cùng kính phục —— này, rõ ràng chính là một cái gia cảnh nghèo khó, nhưng nỗ lực học tập nông thôn con ngoan, thi đậu toàn quốc đứng đầu nhất đại học!

Đại gia người một lời ta một lời địa bắt đầu nghị luận, thỉnh thoảng, còn có người móc ra mấy chục khối, một trăm khối cho Ôn Sóc, lại bị gần như tuyệt vọng Ôn Sóc lắc đầu từ chối.

Tất cả mọi người càng đồng tình, thương cảm.

Mọi người cũng đều biết, coi như là Ôn Sóc nhận lấy các hành khách bởi vì đáng thương đồng tình hấn, quyền ra điểm ấy nhĩ tiền, cũng còn thiếu rất nhiều.

Người bán vé không nhịn được nói rằng : "Tiểu tử, trạm tiếp theo đối diện chính là đồn công an, người xuống xe trước tiên đi báo cảnh sát."

"Đứng đứng đứng, mau mau báo cảnh sát, đem ăn cướp nắm lấy!"

"Quá chừng có thể tóm lại, thời đại này, vụ án không dễ phá a, lại không phải là người nào mệnh quan thiên vụ án lớn, ai sẽ coi trọng?"

"Có thể báo cảnh sát tổng còn có chút hi vọng không phải?"

"Ai, vừa nãy đều có ai quả trách tiểu tử này, để hấn đem túi vải buồm thả xuống? Người ta vốn là ôm vào trong ngực rất an toàn, kết quả cần phải để người ta thả xuống, các người cùng cái kia mấy tên trộm là một nhóm nhĩ chứ? Ta đề nghị, mọi người đều cho tiểu tử làm cái chứng, xe đến đứng đi đồn công an, đem lời nói rõ ràng ra lặc!"

Bên trong xe nghị luận sôi nổi.

Mà cái kia vài tên lúc trước quát mắng Ôn Sóc hành khách, biểu hiện hoảng loạn, liên tục xua tay lắc đầu phủ nhận mình và ăn cướp là một nhóm nhĩ.

Trong này, còn có người nam sinh kia mẫu thân, càng là sợ đến mặt đều trắng.

Vị kia nữ sinh cùng phụ thân, trước cũng đã cướp được hai cái chỗ ngồi, vừa vặn ngay ở cửa sau xe sau chéch trên bậc thang, nữ sinh ngồi ở bên trong dựa vào cửa sổ, nàng tràn đầy đồng tình nhìn Ôn Sóc biểu hiện ngây ngốc ngồi ở cửa xe trên bậc thang, muốn nói điểm nhĩ cái gì, giúp Ôn Sóc một tay, nhưng lại không biết như thế nào cho phải, liền quay đầu nhìn về phía phụ thân, đã thấy phụ thân ngồi thẳng tựa lưng vào ghế ngồi làm nhắm mắt dưỡng thần hình, trên mặt còn mang theo một tia cười nhạt dung, dường như đối với trong buồng xe chuyện đã xảy ra, một chút đều không chú ý, cũng sẽ không cùng tình bất luận người nào.

Đối với phụ thân biết sơ lược nữ sinh, lúc này nhũ nhũ mảy, lại nhìn về phía Ôn Sóc lúc, trong ánh mắt dĩ nhiên không có cái kia phân đồng tình cùng thương hại.

Lẽ nào, cái tên này là một tên lừa gạt?

"Ba..." Nữ sinh thực sự là không nhìn ra có cái gì dị dạng, không nhận được nhỏ giọng muốn còn muốn hỏi phụ thân.

Người đàn ông trung niên khẽ lắc đầu, ra hiệu con gái không nên hỏi.

Xe công cộng dừng lại, người bán vé cùng các hành khách dồn dập khuyên Ôn Sóc xuống xe đi đồn công an báo án, còn cái kia mấy cái trước quát mắng quá Ôn Sóc hành khách, cũng ở tại hấn các hành khách chỉ trích dưới, đồng ý đi đồn công an nói rõ tình huống lấy đó thuần khiết.

Ôn Sóc biểu hiện chết lặng xuống xe, ở mấy cái đầy mặt áy náy về hành khách vì là biểu lộ ra chính mình vô tội mà biểu hiện tinh thần trọng nghĩa mười phần chen chúc dưới, đi tới đồn công an báo án.

Đơn giản là làm mất đi mang theo y vật cùng một vạn đồng tiền mặt.

Cũng may là thư thông báo trúng tuyển cùng thẻ căn cước, hộ khẩu trang bên người mang theo không ném, không phải vậy, hấn thật không biết nên làm gì.

Cảnh sát tràn đầy đồng tình biểu thị nhất định sẽ tận cố gắng hết sức, mau chóng trình phá này án, giúp hấn tìm về bị ăn trộm học chi phí phụ, mấy vị kia hành khách cũng tranh đoạt làm ghi chép, cũng lời thề son sắt mà tỏ vẻ, tuyệt không phải là cùng những người ăn cướp một nhóm nhĩ, làm xong ghi chép đăng ký thân phận sau khi, bọn họ cùng Ôn Sóc cùng đi ra khỏi đồn công an.

Rời đi đồn công an, mấy cái hành khách vẫn cứ lòng mang hổ thẹn, dồn dập lấy ra bên người mang theo hết thầy tiền, lưu lại mấy khối tiền ngồi xe, cái khác đều cho Ôn Sóc.

Không cho Ôn Sóc từ chối.

Mà Ôn Sóc, cũng chỉ là tính chất tượng trưng địa thoái thác một phen sau, liền cảm kích nói tạ đem tiền nhận lấy —— không nhiều, hơn 1,600.

Ở trên xe không thể che giấu lương tâm nắm cái khác hành khách tiền, mấy vị này mà...

Lần thứ hai ngồi trên xe công cộng, Ôn Sóc phết miệng lộ ra một mặt khinh bỉ trá đắc ý: "Dưới chân thiên tử Hoàng thành rể: cái nhĩ, tặc ngốc, người cùng ngốc sao?"

...

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 55: Không phải thiên tài là thiên tài

Lúc trước đã xảy ra ăn trộm cướp vụ án trên xe buýt, chuẩn bị đi kinh thành đại học báo danh nữ sinh Hoàng Cẩm chỉ trong lòng tràn ngập nghi hoặc, nhưng cũng không có lại dò hỏi phụ thân, bởi vì nàng biết, nếu phụ thân ra hiệu không cho hỏi, vậy thì là ở trên xe buýt có mấy lời không tiện nói.

Tự bốn cái tiểu tặc giữa ăn trộm giữa đoạt người mập mập kia túi vải buồm sau khi, Hoàng Thân liền nhắm mắt dưỡng thần không còn đi quan tâm, cũng lười lo lắng tình thế phát triển, càng sẽ không đi thương hại cái kia nhìn như hàm hậu thành thật mềm yếu có thể bắt nạt, kì thực giả dối nham hiểm, khôn khéo tham lam mà tâm cơ thâm trầm tên mập —— vốn là Hoàng Thân đối với tên mập hành vi là không thể nào tán thưởng, rõ ràng có thể dễ dàng giải quyết, sớm phòng ngừa sự tình, cần phải giả làm thành thật hàm hậu, đem tất cả mọi người bao quát Hoàng Thân vị này tự xưng là người từng trải nhân vật đều cho lừa, tiện đà lại người đứng đầu đoạn

Thực sự là có chút tè nhạt, có chút không phóng khoáng.

Làm trên xe hành khách bắt đầu đồng tình đáng thương Ôn Sóc, cũng bỏ tiền muốn quyền cho Ôn Sóc thời điểm, Hoàng Thân càng là sinh ra đứng dậy vạch trần Ôn Sóc kích động, bởi vì hắn căm ghét bất kỳ lừa dối tiêu phí đại chúng ái tâm người và sự việc, đây là ở đập lên xã hội đạo đức điểm mấu chốt. Nhưng tiếp đó, Ôn Sóc tuy rằng vẫn cứ biểu diễn duy trì hắn hàm hậu thành thật nghèo túng cực khổ đáng thương hình tượng, nhưng từ chối các hành khách lòng tốt quyên tiền, điều này làm cho Hoàng Thân vừa dựng lên một luồng tình thần trọng nghĩa lừa gạt, cấp tốc bình phục xuống, nhắm mắt dưỡng thần không còn quan tâm, nội tâm, nhưng là đối với Ôn Sóc có như vậy một tia hảo cảm.

Quần từ ái tài, lấy chi lấy đạo!

Cái kia tiểu tử béo rõ ràng gia cảnh điều kiện không ra sao, một người ăn mặc khí chất, lời nói thường thức, đều không đúng vèn vèn dựa vào làm bộ liên có thể diễn xuất đến. Nhưng đối mặt người khác có ý tốt bố thí tiền tài, tên mập không có lên lòng tham, không chút do dự mà khéo léo từ chối, nói rõ hắn đạo đức phẩm hạnh không thành vấn đề, còn hắn hổ hại cái kia mấy cái tiểu mao tặc

Ở Hoàng Thân thị phi khái niệm bên trong, mao tặc tiểu trộm tiểu thiết chịu tội không lớn, nhưng nhằm vào nghèo khó sinh viên đại học học phí ra tay, cũng đã mất đi làm người tư cách!

Vì lẽ đó, giết chết bọn họ cũng không quá đáng.

Đến kinh thành đại học cửa Nam sau khi, người nam sinh kia cùng bên người một đám gia thuộc, không có lập tức đi trường học, cũng không có tìm quán cơm ăn cơm, mà là biểu hiện lo lắng địa chờ đợi ở trường học ngoài cửa lớn, bởi vì nam sinh mẫu thân, tuy từng đáng thương tên mập đi tới đồn công an chứng minh chính mình vô tội thuần khiết thân.

Hoàng Thân cùng Hoàng Cầm chỉ phụ nữ lễ phép cùng nam sinh cùng gia thuộc nói lời từ biệt sau, kéo rương hành lý đi hướng tây một bên cái kia thôn hoa đường phố đi đến.

Từ Tô Giang tỉnh Bắc bộ cười tàu tốc hành đến kinh thành, đến hiện tại bữa trưa còn không ăn đây.

Tìm nhà đối lập đẳng cấp hơi cao, hoàn cảnh vệ sinh điều kiện tốt hơn quán cơm, đến tận cùng bên trong tương đối hẻo lánh yên tĩnh bên trong góc ngồi xuống, hai cha con tùy tiện điểm hai cái món ăn, hai bát cơm tẻ, chờ người phục vụ xoay người rời đi, Hoàng Cầm chỉ liền không thể chờ đợi được nữa mà hỏi: "Ba, tên mập kia thật đáng thương a, tại sao ngài không chịu giúp hắn?"

"Giúp hắn?" Hoàng Thân cười cợt, nói: "Giúp qua loa, để người ta kiếm lời không tới tiền sao?"

"Hả?" Hoàng Cầm chỉ một mặt nghi hoặc mà nhìn phụ thân.

Hoàng Thân mỉm cười bụng lên vừa nãy người phục vụ đưa lên ấm trà, cũng không chê ấm trà bên trong cao nát lá trà vị làm sao kém, rót chén nước nhẹ nhàng lay động, vừa nói: "Túi vải buồm bên trong trọng yếu tài vật, tên mập đã sớm ôm vào hắn trong túi quần."

"Thật sao?" Hoàng Cầm chỉ thờ phào nhẹ nhõm, lập tức đôi mi thanh tú vì tần, nói: "Có thể trong bao còn có nhiều đồ như vậy a."

"Đơn giản là một ít y vật thôi." Hoàng Thân nhẹ nhàng thổi đi trong chén mặt nước trôi nổi nát lá trà, nhấp một miếng, nói tiếp: "Lấy tên mập ăn mặc đến xem, hắn y vật có thể trị bao nhiêu tiền? Cái kia bốn cái tiểu tặc ăn trộm cướp đi tên mập một đại bao không đáng giá y vật, nhưng tên mập, nhưng thuận đi rồi bốn cái tiểu tặc trên người tài vật, ta không biết cụ thể có bao nhiêu tiền, bởi vì trong đó hai cái tiểu tặc trên người bị lấy đi chính là bóp tiền, mà mặt khác hai cái tiểu tặc bị lấy đi chính là tiền mặt, nhìn ra đại khái sáu, bảy trăm khối đi, còn có, một tên trộm trên người cái bật lửa, một gói thuốc lá, đều bị tên mập cho thuận đi rồi, vì lẽ đó luận làm tặc, tên mập đủ để làm cái kia bốn cái tiểu mao tặc tổ tông."

Hoàng Cầm chỉ nghe được có chút ngầy ngời nhĩ,

Ở lại một hồi nhĩ sau khi, mới không nhịn được phù phù một tiếng bật cười.

Bởi vì nàng ở trong đầu tưởng tượng cái kia đáng ghét, giả làm đáng thương hàm hậu nhu nhược có thể lừa gạt tên mập, thuận đi bốn cái tiểu tặc bóp tiền, thậm chí ngay cả yên cùng cái bật lửa cũng đều lấy đi tình cảnh quả thực là quá thú vị!

Là không phải là bởi vì quá nghèo, vì lẽ đó hắn bụng đói ăn quàng hàn không chọn y a?

Nếu như cho tên mập đầy đủ thời gian cùng cơ hội, hắn có phải là, còn muốn đem cái kia bốn cái tiểu tặc quần áo đều lột sạch?

"Cái tên này, quá đáng ghét!" Hoàng Cầm chỉ che miệng cười nói.

"Gia cảnh bản hàn, điểm này hắn không phải giả ra đến." Hoàng Thân mỉm cười nói: "Đáng quý chính là, hắn rõ ràng có cơ hội có thể được nhiều tiền

hon, nhưng ở trên xe khéo léo từ chối các hành khách thiện tâm quyên tiền, ta đoán, mấy cái hộ tống hần xuống xe đi đồn công an hành khách, sẽ đem trên người mang tiền đều cho hần, mà hần, gấp nhận lấy."

Hoàng Cầm chỉ suy nghĩ một chút, nói: "Mấy người kia bỏ tiền cũng xứng đáng, để bọn họ trợ trợ vi ngược!"

"Không thể nói như thế." Hoàng Thân cau mày khá là nghiêm túc nói rằng: "Lúc đó các hành khách yêu cầu không sai, tên mập ôm lớn như vậy túi vài buồm đứng ở chen chúc trong buồng xe, xác thực ảnh hưởng đến cái khác hành khách. Hơn nữa, hần cố ý như vậy làm, trên bản chất không phải vì là sợ bị tiểu tặc thiết đi tài vật, mà chính là trở tay bất bí mấy cái tiểu tặc làm làm nên chuẩn bị, này, chính là vì bản thân tư lợi ảnh hưởng người khác thuận tiện, là không đúng."

"Ngược lại là cái kia mấy cái tiểu tặc trước tiên" Hoàng Cầm chỉ muốn thế tên mập cãi lại vài câu, lập tức nghĩ tới điều gì, nghi ngờ nói: "Hần, là làm sao biết cái kia mấy cái tiểu tặc muốn ăn trộm hần tài vật?"

"Vì lẽ đó ta mới sẽ nói, hần có thể làm cái kia mấy cái tiểu tặc tổ tông!" Hoàng Thân cười cợt, nói: "Tên mập là cái phi thường thông minh, mà phòng bị tâm cực cường, cực kỳ người cẩn thận. Càng để ta nghĩ mãi mà không ra chính là, hần loại này nghèo khó gia cảnh xuất thân người, tuổi còn trẻ, lại là làm sao học được những này cao minh thủ đoạn, như thế nào còn có thể có đầy đủ thời gian cùng tâm tư, đặt ở học tập trên, do đó thi lên kinh thành thành đại học?"

Hoàng Cầm chỉ ngớ ngẩn, nói: "Ý của ngài là, tên mập là một thiên tài?"

"Thiên tài!" Hoàng Thân cười sửa lại.

Hoàng Cầm chỉ che miệng cười khẽ, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, liền đôi mi thanh tú vi tẩn, nói: "Ba, ngài mới vừa nói tên mập ở trên xe buýt hành vi không đúng, nhưng ta cảm thấy, từ trên bản chất mà nói, ngài không thể cho rằng hần là đó ý ảnh hưởng công chúng lợi ích, thử nghĩ một hồi, nếu như chỉ là một người bình thường, không giống tên mập như vậy rất sớm bắt đầu mưu tính, khi hần ý thức được bị tên móc túi nhìn chăm chăm, bên người tài vật có bị ăn trộm cướp nguy hiểm, như vậy, hần ôm bao đứng ở nơi đó hành vi, chính là hoàn toàn có thể lượng giải. Hơn nữa, khi hần tao ngộ ăn trộm cướp, tài xế, người bán vé, hết thầy hành khách, bao quát ngài cùng ta, đều thờ ơ không động lòng, vẫn chưa đi ngăn lại hành vi phạm tội phát sinh, cũng không có đuổi theo vì lẽ đó ta nghĩ, có phải là mỗi người, cũng đều nên vì thế phụ trách đây?"

"Này" Hoàng Thân nhất thời nghẹn lời, hơi làm suy nghĩ sau, khá là vui mừng mà nhìn con gái, gật gật đầu.

Người phục vụ bưng com nước đi tới, cha và con gái đối với thiên tài tên mập thảo luận đến đó đình chỉ —— có điều là tình cờ hiểu biết, cảm giác thú vị nói một chút thôi, đối với chuyện này đối với phụ nữ mà nói, còn không đến mức bởi vì một cái thiên tài tên mập, liền đại cảm thấy hứng thú sau đó sinh ra chủ động lòng kết giao, đến kinh thành trong đại học tìm tới tên mập nguồn gốc hỏi đề.

Bị hoàng cha con đang trò cười bên trong xưng là "Thiên tài" tên mập, từ trên xe buýt sau khi xuống tới, mang theo một túi đồ ăn nhanh chân đi hướng về phía trường học.

Thế giới bên ngoài không an toàn a!

Vì lẽ đó mau mau đi trường học, đem nên giao tiền đưa trước đi, còn lại tiền làm một tấm thẻ ngân hàng tồn lên mới là việc chính sự.

Buổi chiều nhanh hai điểm, chính là một ngày bên trong oi bức nhất thời điểm, nhưng năm bốn trên đại đạo cờ màu phiêu phiêu, hai bên dưới bóng cây tùy ý có thể thấy được ăn mặc màu đỏ bí danh, đến từ chính các viện hệ tình nguyện viên, bọn họ hoặc là chủ động nghênh đón dò hỏi trước đến báo danh tân sinh, hoặc là nhiệt tình trả lời tân sinh cùng cùng đi gia thuộc vấn đề, chỉ dẫn bọn họ đi hướng về các viện hệ báo danh.

Kinh thành đại học khảo cổ học viện, và văn vật viện bảo tàng học viện, năm nay vừa cùng quốc gia văn vật cục liên hợp làm học, thành lập khảo cổ văn bác học viện.

Như ở kinh thành xe lửa đông trạm tiếp đón nơi tình nguyện viên như thế, trong sân trường những người tình nguyện này môn, cũng đều không có bởi vì Ôn Sóc ăn mặc quê mùa keo kiệt do đó xem thường khinh bỉ, bọn họ nhiệt tình trả lời Ôn Sóc vấn đề, cũng tỉ mỉ báo cho khảo cổ văn bác viện địa chỉ, con đường.

Cũng sớm đã bụng đói cồn cào, nhưng thật không tiện ở trên xe buýt móc ra đồ ăn quá nhanh cắn ăn Ôn Sóc, nghe xong những người tình nguyện giảng giải con đường sau khi, nhất thời có chút trên hòa —— con mẹ nó, một trường học sao còn chính lớn như vậy địa phương?

Từ cửa Nam nơi này đi vào, đến khảo cổ văn bác viện dĩ nhiên có ba dặm địa!

Này không phải dẫn vật người mà!

Trong lòng không cam lòng đương nhiên sẽ không biểu hiện ra, tên mập hướng về mỹ lệ tình nguyện viên học tỷ biểu thị chân thành cảm tạ sau khi, liền từ túi ni lông bên trong móc ra bánh bao, một bên gặm một bên cười ngửa xem hoa du lâm kinh thành đại học trường học cảnh sắc.

Có lúc trước ở trên xe buýt con đường Thiên An Môn lúc cảm ngộ, giờ khắc này lại nhận biết được kinh thành trường đại học bên trong khá là ôn hòa nhưng hào nhiên trang trọng văn hóa khí thế, Ôn Sóc không có một chút nào kinh ngạc cùng kinh ngạc. Mà cất bước ở tòa này cổ kính, rồi lại không thiếu hiện đại khí tức đại học học phủ bên trong, nội tâm đối với đường xá dài lâu, cùng với tàu xe Lawton sau sản sinh buồn bực tâm tình, cũng cấp tốc bình tĩnh lại —— đây là toàn quốc đứng đầu nhất đại học học phủ, nơi này, có cực kỳ thâm hậu, huy hoàng xán lạn văn hóa lịch sử gốc gác. Từng cây từng cây xanh ngắt cổ xưa cây cối, từng sản bảo lưu dày đặc lịch sử phong cách, xa hoa kiến trúc, một tòa tòa hiện đại kiến trúc, con đường, lâm viên,

kiến trúc, hồ nước, thảm thực vật hoàn mỹ bố cục, cùng đại môi trường tự nhiên bổ sung lẫn nhau tất cả tất cả, đều làm người say sưa, làm người tâm thần thoải mái, làm người không còn táo bạo!

Làm Ôn Sóc đi tới chưa tên ven hồ, đưa mắt quan sát bác nhà tháp, lại nhìn một hồ nước trong róc rách, đột nhiên liền kích động đến muốn nhảy lên đến la to, dùng sức cắn răng mới nhìn xuống này cổ từ kích động, cũng không ngừng địa khuyên lòng chính mình : "Bình tĩnh đừng nóng, bình tĩnh đừng nóng, có thể chỉ là chính mình suy đoán, còn chưa chắc chắn đây, cẩn thận hi vọng càng lớn, thất vọng càng lớn a!"

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Lão đại

Ôn Sóc phát hiện, kinh đại trong sân trường thiên địa tự nhiên linh khí, bởi vì có nồng nặc thâm hậu văn hóa cùng lịch sử gốc gác, cùng với lớn lao chính xác tốt đẹp phong thủy bố cục, vì lẽ đó ở giữa Âm Dương Ngũ Hành phối so với độ đã đạt đến một loại ngoại giới khó có hoàn mỹ độ, khí tức có thể ở trong lúc vô tình ảnh hưởng đến một người trong cơ thể Âm Dương Ngũ Hành trạng thái, do đó ảnh hưởng một người tâm tình cùng tư tưởng —— có câu nói một phương khí hậu dưỡng một phương người, hướng về nơi sâu xa nói, chính là loại này huyền học đạo lý, tai huân mục nhiễm, thời gian dài ảnh hưởng, từ từ vững chắc.

Mà loại này khí tức cùng hoàn cảnh, tựa hồ, thật giống, rất thích hợp tu hành.

Không giống với khí âm tà, cũng không giống với trong truyền thuyết động thiên phúc địa nồng nặc thiên địa linh khí, mà là công chính ôn hòa, hạo nhiên dày tích, nhân văn cùng lịch sử lắng đọng.

Có lời là "Phúc có thi thư khí tự hoa "

Nói chính là văn hóa đối với một cái nhân khí chất trên ảnh hưởng.

Ôn Sóc kích động nghĩ, nếu như loại này khí tức thật sự có lợi cho tu hành, vậy ta ở đây tới mấy năm đại học sau khi, chẳng phải là có thể phi thăng thành tiên?

Ngẫm lại đều cảm giác thật là lợi hại, thật đáng đáp hạnh phúc

Xong xuôi tất cả thủ tục nhập học, giao nộp học phí, tiền thuê, cho thể ăn cơm nạp tiền chờ chút một đồng lung ta lung tung chi phí, đáng thương tên mập "Đầu lòng đến không thể thờ nổi, không tìm được tiết kiệm tiền biện pháp, trơ mắt tốn ra" ở tình nguyện viên dưới sự chỉ dẫn, tên mập cầm một bình ở học viện báo danh nơi thuận đến nước suối uống, một bên sát trên trán không ngừng ngâm ra mồ hôi hột, một bên hướng về xa xôi khu túc xá gian nan bồn ba.

Vào giờ phút này, đối với kinh thành đại học mỹ lệ trường học phong cảnh, nồng nặc lịch sử cùng nhân văn khí tức, Ôn Sóc không còn chút nào thương thức cùng hưởng thụ tâm tình.

Đại gia, đây là muốn một chết người tiết tấu a?

Nhìn trong sân trường có rất nhiều học sinh cười xe đạp nhàn nhã chạy qua, đáng thương tên mập tràn đầy hăm mộ, cố nén đi con đường trong nhà xe thuận một cái xe đạp kích động, một bên cầm giỏ, nhất định phải mau chóng mua một chiếc xe ba bánh.

Chi vì lẽ đó cân nhắc mua xe ba bánh, không phải vì ở kinh thành đại học trùng thao cựu nghiệp, mà là hấn đối với lái xe đạp có mâu thuẫn tâm lý, bởi vì lúc trước đã từng bị người chê cười quá, nói hấn lái xe đạp, từ xa nhìn lại, lại như là một người ở ngồi xổm cất bước

Này chuyện cười làm người rất đau đớn.

Ôn Sóc cũng không muốn sau đó ở kinh thành trong đại học, cười xe đạp bị người quan sát cũng trong bóng tối chuyện cười.

Mang theo còn sót lại hơn một nửa thực phẩm túi, thờ hồng học mồ hôi đầm đìa tên mập rốt cục đi tới số hai mươi tám nhà ký túc xá trước.

Đây là một đồng cỏ xưa bốn tầng nhà ký túc xá, lâu trước có cỏ bình cây xanh, cùng mặt khác ba tòa nhà bốn phía vây kín ra một cái to lớn "Sân", một cái to lớn điều khắc đứng sừng sững ở giữa, là kim loại đường cong trạng hai chữ mẫu, phía trên đây một cái kim loại viên cầu.

Ở số hai mươi tám nhà ký túc xá bên cạnh giao lộ khúc quanh, dựng đứng một ít tương tự với tấm bảng quảng cáo đồ vật, mặt trên màu sắc rực rỡ dán

đầy đồ vật.

"Còn không bằng đóng vân một bên trong nhà ký túc xá tốt." Ôn Sóc bĩu môi, đi vào đến lầu trường văn phòng, đưa ra thủ tục nhập cư, lĩnh ký túc xá chìa khoá cùng ngăn kéo chìa khoá, mang theo một chút không nói rõ được cũng không tả rõ được tâm tư, đi tới lầu bốn 4 12 cửa phòng ngủ trước.

Cửa phòng ngủ giữa sườn, Ôn Sóc đẩy cửa tiến vào.

Bên trong đã có mấy vị học sinh cùng gia thuộc, hoặc là đứng hoặc là ngồi ở bên giường cùng trên ghế, một bên nói chuyện phiếm một bên thu thập hỗn độn đồ dùng.

Liên nho nhỏ phòng ngủ, có vẻ càng thêm chen chúc chật hẹp.

Trong tay mang theo một cái trang bị đồ ăn túi ni lông, ăn mặc cựa quậy tay T-shirt cùng đại quần lót, giày thể thao Ôn Sóc, đứng ở cửa dường như một ngọn núi nhỏ, cơ hồ đem môn cho hoàn toàn ngăn chặn, vì lẽ đó người hơi kinh ngạc mà nhìn cái này cỡ lớn người trẻ tuổi, rất khó tin tưởng hẳn cũng là đến báo danh sinh viên đại học năm nhất. Bởi vì, hẳn ăn mặc đơn giản mộc mạc không nói, liền cơ bản nhất tắm rửa y vật, hằng ngày đồ dùng đều không mang, như vậy đơn giản một thân một mình

"Chào mọi người, ta, ta cũng ở gian túc xá này." Ôn Sóc lộ ra bảng hiệu tính hàm hậu nụ cười, sau đó bắt đầu quét miếu ba tấm trên dưới giường chỗ nằm

Đáng tiếc,

Hắn làm đến trễ nhất, chỉ còn dư lại dựa vào môn chéch tấm này giường giường trên còn không.

Liên hẳn rất là hàm hậu địa ngồi đối diện tại hạ phò có chút ngây người nhi thanh tú nam sinh nói rằng : "Vậy ta, liền ngủ nơi này, hai ta làm đến giường dưới "

"Đại ca!" Nam sinh lập tức đứng lên, giả vờ một mặt kinh hoàng đáng đáp, cầm lấy Ôn Sóc cánh tay dùng cực kỳ khuếch đại vẻ mặt cùng ngữ khí nói rằng : "Ngài chờ, chờ ta lập tức đem đồ vật thu thập, ta ngủ giường trên, ngài ngủ đi phò!"

Hắn khuếch đại biểu hiện, dẫn tới trong túc xá những người khác tất cả đều nở nụ cười.

Rõ ràng năm Ôn Sóc mập mạp vóc người đến khô hài hành vi, nhưng chưa làm hẳn tức giận, ngược lại còn rất vui vẻ, bởi vì hẳn nghe được, cũng có thể thấy, này không phải ở ác ý vạch khuyết điểm trào phúng, mà là như quen thuộc thiện ý chuyện cười thôi, Ôn Sóc có thể không miễn cảm như vậy, hơn nữa hẳn rất yêu thích loại này thích nói thích cười có thể làm ấm i, tính cách như quen thuộc bạn cùng lứa tuổi, như vậy sau đó cùng nhau sinh hoạt mới gặp càng thú vị, liền hẳn lập tức thiên mặt lộ ra cảm động biểu hiện, vội vội vã vã địa lắc đầu, thịt thịt quai hàm đều sắp vung ra lỗ tai lên, một bên khéo léo từ chối : "Cảm tạ cảm tạ, lòng tốt chân thành ghi nhớ, nhưng thế nào cũng phải có cái tới trước tới sau, đạo lý này ta hiểu, người ngủ đi phò, người ngủ đi phò "

"Đình chỉ!" Thanh tú nam sinh hai tay khoát lên Ôn Sóc trên bả vai, ngoẹo cổ cẩn thận tỉ mỉ về mặt hẳn, nói: "Ngài là thật lòng?"

"Ừ" Ôn Sóc hàm hậu trên mặt tràn ngập chân thành cùng kiên định.

Thanh tú nam sinh lập tức quay đầu về mặt đưa mắt nhìn về phía cái khác bốn vị bạn học : "Các vị đại ca, ta van cầu các người, ai theo ta đòi một hồi giường ngủ đi!"

Cái kia bốn vị nam sinh quả đoán lắc đầu.

Ôn Sóc tựa hồ mới vừa phản ứng lại, nhất thời có chút nhăn nhó cùng ngượng ngùng nói rằng : "Ta có sao nói vậy a, kỳ thực, kỳ thực người không cần quá lo lắng, trên dưới giường kinh được, bởi vì ta không tính quá béo, mới hơn 240 cân "

Thanh tú nam sinh tay ô cái trán : "Người đây là có ý định muốn mưu sát ta!"

Ôn Sóc hướng về hẳn chớp chớp mắt.

Hắn như vậy hết sức chớp mắt lòi, để trong phòng người càng thoải mái, cái này xem ra hàm hậu ngại ngùng, ăn mặc mộc mạc tới cực điểm, rõ ràng gia đình điều kiện không hề tốt tên mập, dĩ nhiên là một cái yêu nháo thích chơi nhí, hơn nữa kinh được người khác chuyện cười chủ nhân.

Đón lấy mọi người lẫn nhau giới thiệu tán gẫu đến không còn biết trời đâu đất đâu.

Ký túc xá tổng cộng sáu tên nam sinh, trong đó bốn người là khảo cổ học hệ, bao quát tên kia thanh tú nam sinh khang cảm hiền, hai vị khác là viện bảo tàng học hệ học sinh.

Trên thực tế, vừa sáp nhập thành lập kinh đại khảo cổ văn bác học viện, năm nay ba cái học hệ đối ngoại tổng cộng mới chiêu 24 tên sinh viên chưa tốt nghiệp, trong đó khảo cổ học hệ mười một người, viện bảo tàng học hệ tám người, văn vật bảo vệ chuyên nghiệp năm người.

Làm đề tài cho tới phương diện này, Ôn Sóc này con vẫn chờ ở trong giếng thổ cóc mới có chút khó có thể tin phát hiện, ở rất nhiều người bình thường xem ra ít lưu ý đến cực điểm, hầu như không người nào gặp ghi danh khảo cổ văn bác viện ba cái chuyên nghiệp, kỳ thực rất nhiều người muốn thi người

còn không vào được đây, khảo cổ văn bác học viện chiêu sinh điều kiện một chút đều không thấp!

Hơn nữa kiến thức chuyên nghiệp học tập trên yêu cầu cũng khá cao, liền thật giả lẫn lộn Ôn Sóc khó tránh khỏi trong lòng lo sợ, lão tử sẽ không lòi chứ?

Cũng còn tốt lịch sử học được không sai, ngữ văn cũng miễn cưỡng vẫn được.

Vì lẽ đó ở chủ yếu lớp phải học bên trong, Ôn Sóc cảm giác lẽ ra có thể thông dong ứng đối.

Com tối lúc, nhân vì là những bạn học khác đều có gia thuộc ở, vì lẽ đó Ôn Sóc khéo léo từ chối bạn cùng phòng cùng mấy vị gia trưởng mời, một mình đến ra ngoài trường quán com nhỏ bên trong mua một bát cháo nhỏ, liền ban ngày không ăn xong bánh bao bánh nướng, trứng luộc trong nước trà, một bữa com bỏ ra một khối tiền, ăn no nê, đem com quán ông chủ nhìn ra sững sờ sững sờ.

Sau khi ăn xong, Ôn Sóc đến phố kinh doanh trên loanh quanh mua chút sinh hoạt hàng ngày đồ dùng, văn phòng phẩm, còn có mấy bộ quần áo cùng dép, giày thể thao —— đến cùng là kinh thành a, đồ vật chính là so với Đông Y huyền thành quý, lần này lấy máu đại chọn mua tổng cộng bỏ ra sắp tới bốn trăm đồng tiền, đem Ôn Sóc đau đến lên lút lau hai cái nước mắt, tuy rằng, ngày hôm nay hần từ bốn cái tiểu tặc trên người tổng cộng vơ vét hơn 1,300, cái kia mấy cái hành khách cũng cho hần hơn 1,600, tính toán có ba ngàn khối, hơn nữa tới trường học sau giao nộp xong tất cả chi phí còn lại hơn bốn ngàn nguyên, Ôn Sóc trên người áng chừng tiền mặt đều có hơn bảy ngàn, nhưng, tiền chỉ cần đến Ôn Sóc trong tay, tốn ra cái kia sẽ cùng với rút hần thịt!

Nguyên vốn còn muốn mua một chiếc hai tay xe ba bánh, nhà ký túc xá bên cạnh khối này dán đầy quảng cáo tam giác địa, liền có rất nhiều hai tay xe đạp, nhưng để Ôn Sóc tức giận cùng bất đắc dĩ chính là, dĩ nhiên không có bán xe ba bánh!

Hần đây mẹ rõ ràng là kỳ thị a!

Rõ ràng là

Buộc lão tử tiết kiệm tiền mà.

Buổi tối trở lại ký túc xá, cùng mấy cái mới quen bạn cùng phòng lại là một phen quen thuộc sau khi nhiệt tán gẫu, liền một cách tự nhiên mà có xếp hạng, trùng hợp chính là, Ôn Sóc không chỉ có vóc người to lớn nhất, tuổi tác sinh nguyệt cũng to lớn nhất, liền hoàn toàn xứng đáng thành ký túc xá lão đại.

Lão nhị gọi Hàn Huy, thân cao hơi thấp, có vẻ rất đầy đặn, là cái hàm hậu có chút con mọt sách khí chất nam sinh, viện bảo tàng học hệ;

Lão tam gọi Cao Thu Thực, gầy gò cao cao, mang phó mắt kiếng thật dày, nói chuyện đều là yêu thích giơ tay dùng ngón tay trở hư không chỉ vào, ngữ điệu leng keng, mà lại nói đến một ít chuyện nghiệp phương diện đề tài, tâm tình rất dễ dàng kích động, nhưng chỉ cần phát hiện mình sai rồi, hoặc là bị người khác bác bỏ biết được sau, liền ngay lập tức sẽ yên tĩnh lại, cau mày nghĩ lại;

Lão tứ là Khang Cẩm Huy, cái tên này là kiểu vui vẻ, thích nói thích cười yêu nháo, ngoại trừ ngủ hầu như một khắc cũng không thể yên tĩnh;

Lão ngũ gọi Chu Chí Hoa, viện bảo tàng học hệ, còn cao hơn Cao Thu Thực một ít, dung mạo rất đẹp trai khí rất rực rỡ, đại gia đang tán gẫu lúc, hần đều sẽ rất chăm chú rất chăm chú mà đi nghe người khác lên tiếng, chưa bao giờ đánh gãy lời của người khác, càng sẽ không đi biện luận tranh cãi, ai nói cái gì hần cũng có cười híp mắt gật đầu, hoặc là phụ họa vài chữ "Vâng vâng vâng "

Lão lục gọi Tri Dung, người cao bình thường, nhưng vóc người tương đương cường tráng, cả người khôi cơ bắp, màu da khá nặng, nói chuyện giọng ồm ồm, đến từ chính đồng bắc đất đen nông thôn, hơn nữa nói chuyện phiếm bên trong đại gia mới biết, cái tên này không chỉ có thành tích học tập được, ở nông thôn quê nhà nghề nông, hơn nữa còn biết võ, là nhà học Hình Ý quyền.

Ôn Sóc vốn là cái thật kết giao bằng hữu, người thích náo nhiệt, hoàn cảnh mới bạn mới, chính mình lại rất may mắn địa thành ký túc xá lão đại, điểm ấy nhĩ nho nhỏ cảm giác thành công để hần rất thoải mái, liền đang tán gẫu trong quá trình, hần so với mấy hất Khang Cẩm Huy còn muốn hăng hái, khoe khoang hải khản liền dĩ vãng không yêu lắm nói chuyện bạn cùng phòng, cũng ở Ôn Sóc cùng Khang Cẩm Huy đái động hạ, từng cái từng cái tham dự đến đề tài thay đổi tương đương nhiều lần mà hào không có lý do đột nhiên thay đổi, lại cứ một chút đều không khiến người ta cảm thấy đột ngột tán gẫu bên trong, chân thực là khản thiên khản địa huyền thuyên

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 57: Tu hành bất tiện

Tán gẫu mãi cho đến ban đêm mười một giờ chung, tắt đèn sau.

Con một sách khí chất rất nặng lão nhị Hàn Huy rất tích cực mà nói rằng : "Tắt đèn, mọi người đều ngủ đi."

Liền trong tức xá cấp tốc yên tĩnh lại.

Thẳng đến lúc này Ôn Sóc mới từ trong hưng phấn rộng mở tỉnh ngộ, sáu người ở trong, khẳng định là có người bị vướng bởi mặt mũi mới tham dự tán gẫu đến hiện tại, trên thực tế người ta rất khả năng càng yêu thích nhìn thêm một chút thư, hoặc là, rất sớm mà ngủ.

Liền nằm ở giường trên Khang Cẩm Huy há mồm tiếng gọi "Lão đại" lúc, nằm tại hạ phò Ôn Sóc đánh gãy lời nói của hắn trở về cú : "Đã đến giờ, ngủ!"

Trong tức xá, lần thứ hai yên tĩnh.

Có ngủ không yên, khi thì vươn mình đôi tư thế làm ra điểm nhĩ tiếng vang

Khi thì có gió nhẹ xuyên thấu qua mở ra trên cửa sổ, không biết dùng bao lâu màn cửa sổ bằng lụa mỏng, trên bề cửa sổ nhiên nhang muỗi mùi, liền càng nồng càng nhanh hơn địa tràn ngập ở trong tức xá.

Ôn Sóc nằm ở trên giường không nhúc nhích, nhưng là tròn to hai mắt, nhìn giường trên ván lát —— gần mấy tháng qua đã quen buổi tối đang ngồi tu hành trạng thái đồng bộ giấc ngủ, không chỉ không ảnh hưởng nghỉ ngơi, trái lại giấc ngủ chất lượng khá cao, giờ khắc này nằm ở trên giường, nhưng rất khó ngủ —— ở trong tức xá khoan chân ngồi tĩnh tọa, ở tu hành bên trong giấc ngủ khẳng định không được, nào sẽ có vẻ rất khác loại, rất vẻ thần kinh, cũng sẽ đem đi tiêu đêm bạn cùng phòng cho giật mình.

Nằm có thể tu hành không?

Ôn Sóc nhắm mắt ngưng thần, tinh tế cảm ứng bên ngoài thân da thịt cùng quanh thân thiên địa tự nhiên Ngũ Hành linh khí tiếp xúc, rất nhanh, như dĩ vãng như vậy cảm giác thì có, không khác nhau gì cả. Liền Ôn Sóc tròn khai nhãn, nhếch miệng tự giễu đần độn tu hành lâu như vậy, đến hiện tại mới bắt đầu cân nhắc, tại sao nhất định phải khoan chân ngồi tĩnh tọa tu hành?

Nằm, đứng, đi tới, nằm úp sấp

Liền không thể tu hành sao?

Lão Hàn đầu bút ký bên trong không có giảng giải, hay là, hắn cũng không biết? Chỉ vì lẽ đó tu hành lúc muốn đã tọa, thuận tụy là bởi vì

Thế hệ trước nhi truyền xuống?

Sáng sớm năm giờ.

Ôn Sóc từ trong giấc mộng tỉnh lại —— rời khỏi quê nhà sau, ở kinh thành đại học buổi tối thứ nhất thực tiễn chứng minh, nằm, là có thể tu hành!

Chỉ ít, có thể như dĩ vãng như vậy thuận lợi địa nhận biết được thiên địa tự nhiên Ngũ Hành linh khí gọn sóng, cũng có thể sát chân khí trong cơ thể, ý niệm hoà vào chân khí, ở kinh lạc cùng ba Hồn Ngũ dơ lục phủ bảy phách bên trong chu du ngưng luyện, lại chậm rãi tích chân khí với Trung Khu phách.

Nhưng thực tiễn cũng chứng minh, nằm tu hành cùng khoan chân ngồi tĩnh tọa tu hành so với, ở chất lượng cùng hiệu quả trên có khác biệt cực lớn.

Nói đơn giản đến, vậy thì là nằm tu hành khí tuần hoàn máu càng thông, nhưng có một chút xuôi dòng hành chu dễ dàng, khuyết thiếu ý niệm hoà vào chân khí sau hình thành khí thể, ở trong người vận chuyển lúc loại kia bị nghẹt đi tới rèn luyện độ khó.

Ban đầu khoan chân ngồi tĩnh tọa, trong thời gian ngắn sẽ xuất hiện chân tê dại, chua trướng, thậm chí thân không ra chân, hoặc là đưa ra chân lúc mất cảm giác không bị khống chế bệnh trạng, đó là bởi vì khoan chân ngồi tĩnh tọa trạng thái, khí huyết ở chân bị nghẹt không thông dẫn đến hiện tượng bình thường. Mà khoan chân ngồi tĩnh tọa tu hành, chính là trong quá trình này khí thể ở kinh lạc trung du đi bị nghẹt lúc, thử nghiệm từng điểm một ở bị nghẹt địa phương đột phá, mở rộng, chậm rãi sẽ mở rộng đi đúng vị trí kinh lạc độ rộng, tăng cường kinh lạc dẻo dai độ và khí huyết vận chuyển sức mạnh, như vậy, khoan chân ngồi tĩnh tọa có thể kiên trì thời gian cũng là càng ngày càng dài, thân thể sinh thành chân khí đo cùng tốc độ, cũng sẽ từng bước tăng nhanh, tăng nhanh.

Ôn Sóc tu hành đến nay, ngăn ngắn có điều ba, bốn tháng, tuy rằng khoảng cách trong cơ thể đại tiểu chu thiên mở ra còn không biết phải bao lâu, nhưng bên ngoài thân da thịt bên trong thiên tạng tế mạch từ lâu sắp xếp thông suốt, bình thường tự nhiên khí thể ra vào trôi chảy, vì lẽ đó khoan chân ngồi tĩnh tọa sáu, bảy tiếng, không là vấn đề.

Trong lịch sử có rất nhiều đắc đạo cao nhân hơi một tí diện bích mấy ngày, mấy tháng thậm chí mấy năm, thời gian dài ở vào khoan chân ngồi tĩnh tọa trạng thái, thân thể cơ năng cũng có thể không bị ảnh hưởng chút nào, này chính là bản thân khí thể cường độ, cùng thân thể kinh lạc, ba Hồn Ngũ dơ lục phủ bảy phách độ rộng không ngừng tăng lên, đại tiểu chu thiên mở ra sau hình thành một loại tu hành hiệu quả.

Hoặc là nói, là thành tựu.

Mặt khác, khoan chân ngồi tĩnh tọa trạng thái,

Thân thể nơi ở một cái tốt nhất Ngũ Hành phối hợp trạng thái bên trong, cùng thiên địa tự nhiên Ngũ Hành linh khí, có thể càng ăn ý nối liền, cảm xúc cho đến dung hợp. Liên giống với, dùng thân thể bày xuống một cái thuật trận.

Đã như thế, khoanh chân ngồi tĩnh tọa càng lợi cho người tu hành tiến vào minh tướng không linh trạng thái.

Này, chính là tại sao xưa nay mới người tu hành, càng nhiều lựa chọn khoanh chân ngồi tĩnh tọa tu hành nguyên do, có thể còn có những khác

Chỉ là Ôn Sóc còn không biết.

Nhưng vẹn vẹn là điểm ấy nhĩ cảm ngộ, dĩ nhiên để Ôn Sóc hơi có chút "Lão tử quả nhiên là thiên tài" tự mãn tự mãn : "Chẳng trách lão Hàn đầu sẽ chọn ta làm huyền pháp người truyền thừa, đáng tiếc lão gia hoá quá không từ tế, cái gì trò chơi cũng làm cho lão tử chính mình ngộ!"

Sơ kỳ tu hành, thân thể tu hành ý niệm không đủ mạnh, chân khí sinh thành tốc độ chậm, đo ít, hơn nữa đại tiểu chu thiên vẫn chưa mở ra, vì lẽ đó khí thể ở trong người chu du tốc độ đối lập chậm chậm, hiệu suất cũng thấp. Làm tu vi đến cực cao trình độ lúc, trong một ý nghĩ, khí thể ở trong người chu du tuần hoàn tốc độ gấp làm người trở mắt —— lão Hàn đầu ở bút ký bên trong có câu nói nói rất làm người say mê : "Trong truyền thuyết, có cao nhân có thể một niệm ba ngàn dặm."

Ôn Sóc tưởng tượng quá, như vậy khí thể đến mạnh mẽ đến mức nào, nếu như lấy như vậy tốc độ cùng đo, đem khí thể từ đỉnh trong mắt thả ra coi như lực đẩy lời nói

Ta X!

《 Tây Du Ký 》 bên trong Tôn Ngộ Không sử dụng Cân Đầu Vân, một cái bồ nhào mười vạn tám ngàn dặm, hiệu suất kia quả thực!

Đại khái liền như thế đến chứ?

Ôn Sóc tuy rằng sẽ không mơ tưởng xa vời, không thiết thực địa suy nghĩ như lão Hàn đầu cũng không có thể đạt đến cảnh giới đó, càng sẽ không ước ao sẽ có một ngày có thể một thí bay ra ba ngàn dặm, nhưng quen thuộc khoanh chân ngồi tĩnh tọa một bên tu hành một bên ngủ hẩn, trong lòng rất xoắn xuyết cũng rất khó vượt qua —— lại không nói chính mình tương lai tu vi có thể cao bao nhiêu, chỉ nói riêng này nằm ngủ ảnh hưởng đến tu hành tốc độ tiến bộ, liền để hẩn cảm thấy đối với thời gian tạo thành to lớn lãng phí.

Mà lãng phí

Ở Ôn Sóc lý niệm bên trong là không thể chịu đựng!

Liên nguyên bản trời vừa sáng tỉnh lại vì chính mình ở tu hành phương diện Thiên phú mà tự đắc, điểm tâm sau tâm tình của hẩn liền xuống dốc không phanh.

Như thế nào cho phải?

Lại nhìn mấy cái bạn cùng phòng, sao liền như vậy không hợp mắt đây?

Ôn Sóc nghiêng răng nghiêng lợi địa cân nhắc, có muốn hay không nhẫn tâm hào phóng một lần, dùng tiền mua chút thuốc ngủ, mỗi ngày buổi tối cho mấy tên này lên lút này trên, hoặc là, chuẩn bị một cây gậy gỗ mỗi ngày buổi tối đem bọn họ tất cả đều cho làm ngất đi!

Buổi sáng đầu tiên là mở ra ban biết, hệ khảo cổ chỉ có một tiểu đội, 11 tên tân sinh, chín nam hai nữ, có thể nói nghiêm trọng thiếu cân đối.

Dù vậy, Ôn Sóc vẫn cảm thấy cái kia hai tên nữ sinh không lớn bình thường.

Hệ khảo cổ chuyên nghiệp, sau đó phải được thường đào mộ đào mộ, ngủ đêm hoang dã phần mộ, cô gái học món đồ này làm gì? Tương lai cùng đi đi đã ngoại khảo cổ công trường thực tập thời điểm, nữ sinh quả thực chính là phiên toái mà, làm việc thể lực không đủ, thỉnh thoảng ở nghĩa địa bên trong, đặc biệt là ban đêm lại bởi vì kinh sợ rít gào hai cổ họng

Á đù!

Không sợ quỷ đáng sợ, chỉ sợ người đáng sợ a!

Huống hồ nữ giới thuần âm, làm loại này việc đối với thân thể hao tổn quá to lớn.

Chủ nhiệm lớp tên là Dương Cảnh Bân, vẫn chưa tới bốn mươi tuổi tuổi, cũng đã là một vị kinh đại lão nhân, lúc trước ở hệ khảo cổ học đại học cho đến thạc sĩ sau khi tốt nghiệp lưu giáo nhậm giáo, bây giờ đọc tại chức bác sĩ, nhiều lần bị bầu thành ưu tú giáo viên.

Dương lão sư tóc thưa thớt, còn giữ phân công nhau, nói chuyện chậm rì rì, có bài có bản, tự hồ sợ nói sai một chữ. Hơn nữa hẩn ăn mặc rất mộc mạc, có thể nói có chút thô. Vì lẽ đó ở tuyệt đại đa số bạn học trong mắt, vị này lẫn nhau còn không quá giải chủ nhiệm lớp, khẳng định là một cái khảo cổ kinh nghiệm phong phú, học thức uyên bác, nhưng gần bước tích cực con một sách.

Mà tại người phụ huyền pháp Ôn Sóc trong mắt, vị này đối lập mà nói có thể nói còn trẻ chủ nhiệm lớp, thật không đơn giản a.

Có lời là "Phúc có thì thư khí tự hoa", thế gian có rất nhiều chuyên gia, giáo sư bởi vì học thức uyên bác, tích nhân văn tinh túy cùng kiến thức chuyên nghiệp cùng tư tưởng bên trong, do đó cả người nuôi thành tà nghiệt khó xâm khí thể, mà Dương Cảnh Bản lão sư khí tràng, thể, nhưng vượt qua tầm thường giáo sư chuyên gia loại kia tích nhân văn tinh túy cùng kiến thức chuyên nghiệp cùng tư tưởng bên trong hình thành khí tràng, hân khí tràng, càng có chứa một chủng loại tự với huyền pháp tu hành mà thành mạnh mẽ khí thể.

Điều này làm cho Ôn Sóc đặc biệt hiếu kỳ, chẳng lẽ, ở kinh thành trong đại học còn có thể gặp phải một vị huyền pháp tu hành người trong đồng đạo?

Liền ở Dương Cảnh Bản lão sư nói chuyện trong quá trình, Ôn Sóc lén lút mở ra Thiên nhãn, tỉ mỉ nhìn kỹ một phen, tuy rằng bởi vì tu vi thấp chân khí không đủ duyên cớ, chỉ là ngẩn ngui mở ra Thiên nhãn không đủ một phút, nhưng, Ôn Sóc dĩ nhiên đối với Dương Cảnh Bản phi phạm khí tràng có càng chuẩn xác nhận thức —— tuyệt không là tu hành huyền pháp kết quả.

Mà là bởi vì, Dương lão sư quanh năm nhiều lần địa tiếp xúc cổ mộ, đồ cổ, đặc biệt là tiến vào vừa phát hiện không bao lâu trong Cổ Mộ, trăm nghìn năm thảng lảng động dưới nồng nặc khí âm tà cùng trong mộ đồ cổ ở về thời gian dày nặng ngưng trệ, không ngừng nhuộm dần Dương Cảnh Bản, hơn nữa hân đối với loại này đồ vật có so với rất nhiều người đều nhận thức nhiều hơn, vì lẽ đó có thể cùng cổ mộ, đồ cổ lịch sử dày nặng cảm, lảng động nồng nặc âm tà khí thể, sản sinh linh tê tương thông giống như cộng hưởng, cũng là càng dễ dàng đưa tới cổ mộ cùng đồ cổ khí tức thấm nhuần đến hân thân thể cùng tư duy bên trong.

Đối làm người bình thường gặp phải loại tình huống này, cổ mộ cùng đồ cổ khí tức liền không phải đối với thân thể thấm nhuần, mà là xâm phạm vào thể!

Người bị hại sẽ xuất hiện gặp ma, quý nhập vào người loại hình tinh thần bệnh tật bệnh trạng.

Nghiêm trọng người gặp chí tử!

Mà Dương Cảnh Bản không chỉ không có chịu đến xâm hại, trái lại ở khí thể cùng tư tưởng cộng hưởng bên trong, bồi dưỡng được siêu phẩm, không muốn người biết, liền chính hân đều không ý thức được khí tràng, cũng là một loại khác tư tưởng trên thăng hoa —— trực bạch nói, Dương lão sư là ở khảo cổ học phương diện tìm kiếm bên trong, đạt đến một loại cực kỳ cao thâm tu vi.

Ở ban gặp trên, Dương Cảnh Bản cùng các bạn học lẫn nhau làm giới thiệu sơ lược, tiếp theo rất trịnh trọng nghiêm túc hướng về khóa này tân sinh giảng giải khảo cổ học ý nghĩa, làm lại cự đồ đá đến cận đại lịch sử thay đổi, từ văn lấy làm kiêu ngạo Hoa Hạ tổ quốc kể đến hàng đầu lâu đời văn minh sử, đến châu Phi đến nay còn tồn tại nguyên thủy bộ lạc, từ mỗi cái thời kì gia dụng bộ đồ ăn đến hoàng cung bành bạc bộ cục khảo cứu, biên cương thành trì quân sự phòng ngự hình thức, từ bồn chứa, vật chôn cùng, cổ kiến trúc chờ chút đồ cổ đào được, đến các đời các đời nhân văn xã hội, chính trị, quân sự tình hình phát triển vân vân, không không cần khảo cổ nhân viên ở quanh năm một nguyệt trong công việc đi nghiên cứu, công bố, chứng minh.

Mấy câu nói chậm rì rì cẩn thận tỉ mỉ địa giảng giải xong, lại làm cho đang ngồi những học sinh mới cảm thấy mình gánh lấy lịch sử sứ mệnh, lựa chọn hệ khảo cổ chuyên nghiệp, là một cái cực kỳ quyết định chính xác, chính mình tương lai chuyện cần làm, là rất có lịch sử ý nghĩa, đối với nhân loại có cống hiến to lớn sự nghiệp vĩ đại! Không có khảo cổ, văn minh nhân loại sẽ rút lui

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Lão tử muốn đả tọa

Nghe xong chủ nhiệm lớp Dương Cảnh Bản nói chuyện, Ôn Sóc cũng là cảm xúc dâng trào tâm tư bay đầy trời, ánh mắt sáng sủa lộ ra ước mơ, nhưng hân kích động không phải khảo cổ sự nghiệp cỡ nào đến vĩ đại, chính mình trên bả vai muốn chống đỡ cỡ nào tạo phúc cho nhân loại cùng hậu thế trọng trách, mà là, tương lai có thể hay không khảo chứng đến trong truyền thuyết thần thoại những người phi thiên độn địa dời sông lấp biển nhân vật cùng huyền pháp?

Chính mình hiện tại chính là cái tu hành huyền pháp nhân vật, như vậy, thần thoại truyền nói đúng không là cũng mười có tám, chín, là thật, hoặc là chỉ là thoảng khuếch đại chút?

Vì lẽ đó, có thể hay không làm đến bí tịch?

Tương lai lão tử có thể thành hay không vì là thần tiên?

Có thể hay không trường sinh bất lão thọ cùng trời đất?

Đến thời điểm..

Lão tử có thể hay không chán sống?

Ngay ở Ôn Sóc tâm tư bay vọt đến lên chín tầng mây thời khắc, Dương Cảnh Bân lão sư dĩ nhiên thu hồi nghiêm túc trang trọng vẻ mặt, ngược lại vẻ mặt ôn hòa địa nói về hệ khảo cổ học nghiệp vấn đề, giảng giải lớp phải học tầm quan trọng, cũng hướng về các bạn học mấy môn chọn môn học chương trình học, cũng kiến nghị cùng cổ vũ bọn họ, sau đó phải vì là bốn năm cuộc sống đại học làm được lắm sáng tỏ quy hoạch.

Làm người, phải có lâu dài mục tiêu, không thể đi một bước xem một bước.

Ôn Sóc đối với này rất tán thành.

Vì lẽ đó ban gặp kết thúc, lĩnh quân huấn phục trở lại ký túc xá sau, hần liền lấy ký túc xá lão đại thân phận cùng danh nghĩa, tổ chức kinh thành đại học khảo cổ văn bác học viện chín tám giới tân sinh, số hai mươi tám nhà ký túc xá 4 12 ký túc xá lần thứ nhất toàn thể hội nghị.

Hội nghị chủ đề là, lão đại Ôn Sóc rất rõ ràng địa báo cho chư vị huynh đệ : "Ngày hôm nay nghe xong chủ nhiệm lớp nói chuyện, bản thân được dẫn dắt rất nhiều. Cổ ngữ vân 'Người không vì bản thân trời tru đất diệt', câu nói này chân thực hàm nghĩa không phải vì tư lợi, 'Vi bản thân', là tu vi chính mình! Tu vi cái gì? Thân thể khỏe mạnh, phẩm hạnh tốt đẹp, đức cao vọng trọng, thâm minh đại nghĩa... Vì lẽ đó, bắt đầu từ hôm nay, ta muốn mình thân tu kỹ, vì kiên định niềm tin của chính mình, ta muốn như cao tăng như vậy mỗi ngày đả tọa tĩnh lại, thăng hoa tinh thần của chính mình văn minh cấp độ, đồng thời phải kiên trì không ngừng! Mong rằng các anh em ở sau này trong cuộc sống, ủng hộ ta, giám sát ta, thời khắc nhắc nhở ta!"

Nói, trong ký túc xá thoáng yên tĩnh một lúc sau khi, ở Khang Cẩm Huy dẫn dắt đi, đại gia nhiệt liệt vỗ tay cũng tỏ thái độ chống đỡ tán thưởng lão đại quyết định, còn muốn hướng về lão đại học tập, chăm chú lĩnh hội chủ nhiệm lớp ngày hôm nay nói chuyện, cũng lấy lão đại làm gương, sau đó nhất định phải tu vi chính mình, không tha bạn học cả lớp chân sau, không tha 4 12 ký túc xá chân sau..

Kỷ thực Ôn Sóc là ôm yêu ai ai tâm thái, mới trực tiếp hướng về các anh em làm rõ sau này mình muốn mỗi ngày khoanh chân ngồi tĩnh tọa tu hành sự tĩnh.

Hần suy nghĩ, ban đầu chính mình kiên trì mỗi đêm đả tọa hành vi, nhất định sẽ để các anh em giật mình, thậm chí gặp truyền bá đến toàn hệ, khảo cổ văn bác học viện, thậm chí toàn bộ kinh lớn, trở thành một có thể gây nên mấy đóa bọt sóng nhỏ tin tức, sau đó, liền sẽ từ từ nhấn chìm ở kinh thành đại học muôn màu muôn vẻ bên trong —— quen thuộc thành tự nhiên mà.

Buổi tối hôm đó, ở cùng bạn bè cùng phòng hải khản một phen sau, còn chưa tới tắt đèn thời gian, hần liền khoanh chân ngồi vào trên giường, bắt đầu nhắm mắt tĩnh lại.

Các anh em hai mặt nhìn nhau một phen..

Thôi, lão đại phạm thần kinh, huynh đệ chúng ta cũng đừng tán gẫu, hoặc là xem một chút thư, hoặc là liền ngủ, nói chung không thể quấy nhiễu lão đại đả tọa tĩnh lại, thăng hoa tinh thần!

Kỷ thực ngoại trừ Ôn Sóc cùng Khang Cẩm Huy ở ngoài, mặt khác bốn người đều không đứng đặc biệt yêu thích người, cho nên đối với Ôn Sóc như vậy khác loại quái dị hành vi, trong lòng bọn họ còn có như vậy một tia vui mừng cùng thanh tĩnh cảm giác, chỉ có Khang Cẩm Huy làm ngửa mặt lên trời ai thán hình, phần nộ địa lầu bầu một phen, ngã vào giường trên mang tai nghe nghe âm nhạc đi tới.

Không ai cảm thấy Ôn Sóc thật có thể kiên trì, suy nghĩ quá hai ba ngày, nhiều nhất nửa tháng, lão đại sẽ tự giác từ bỏ loại này biến thái hành vi.

Sáng sớm ngày thứ hai trời còn chưa sáng, trước hết tĩnh lại Trì Dung kinh ngạc phát hiện, lão đại duy trì tới ngày hôm qua trước khi ngủ tư thế, khoanh chân ngồi ngay ngắn ở trên giường, thân thể thẳng tắp, hai mắt vi đóng, thần thái an tường mang theo nụ cười, hần để trần cánh tay, ăn mặc quần lót, một thân trắng toát thịt lộ lộ, nhanh nhẹn một vị Di La Phật.

"Á đù,

Lão đại người vẫn đứng là ngồi một đêm a?" Trì Dung không nhịn được gọi ra tiếng.

Những người khác tất cả đều bị đánh thức, từng cái từng cái nhìn về phía Ôn Sóc.

Tia sáng kém duyên có, giường trên Khang Cẩm Huy vươn mình nằm úp sấp, đem đầu đi xuống dùng sức dò ra, nhìn kỹ chậm rãi tròn mở mắt Ôn Sóc, hỏi : "Ca, người, người có phải là thừa dịp ngủ say, lén lút ngủ một đại cảm thấy, lại rất sớm tỉnh lại giả vờ giả vịt?"

"Vô nghĩa, ca có sao nói vậy, nói được là làm được!" Ôn Sóc hừ một tiếng, nói chuyện liền muốn thần mở hai chân, nhưng làm bộ chân tê dại không bị không chê, lúc này nghe rằng nhếch miệng lộ ra vẻ thống khổ, ôi ôi địa rên rỉ lên, chờ Trì Dung mau mau lại đây nâng hần lúc, mới có hết sức, thăm dò đưa ra hai chân, ở Trì Dung dưới từ từ đầu gối đánh loan, chân rơi xuống đất, một bên rút gân giống như kêu : "Đừng đừng, đừng nhúc nhích ta, ôi á đù..."

"Lão đại, tối hôm qua trên ta đã nghĩ khuyên người, khoanh chân ngồi tĩnh tọa nhập định, không tưởng tượng bên trong đơn giản như vậy. Nhưng ta còn tưởng rằng, người chỉ là đả tọa lập tức gặp nghi ngại, không nghĩ tới người này ngồi xuống chính là một đêm a!" Trì Dung đỡ Ôn Sóc, không nói lời gì địa để hần nằm xuống, ngồi ở mép giường bắt đầu cho hần vào chân cường gân hoạt huyết, vừa nói : "Tùy tiện làm như thế, hiển nhiên người là không có khoanh chân ngồi tĩnh tọa kinh nghiệm cùng quen thuộc, này đôi chân làm sao có thể nhận được? Đặc biệt là người như thể mập người, không phải ta hù dọa người a, nghiêm trọng nhất tình huống, gặp dẫn đến nửa người dưới bại liệt!"

Nói chuyện, hẳn biểu hiện ngưng trọng tỉ mỉ nhìn kỹ Ôn Sóc bấp bừa chân nhỏ cùng bước chân.

Cái khác anh em cũng không khỏi sốt sắng lên đến —— nửa người dưới bại liệt nghiêm trọng nhất tình huống, hẳn là sẽ không gặp phải, có thể như quả vì vậy mà bị thương cần tĩnh dưỡng một quãng thời gian, cái kia Ôn Sóc thật là đủ xui xẻo, vừa tới đại học báo danh...

"Ta nói lão lục, người có thể đừng làm ta sợ, ta gan hơi nhỏ!" Ôn Sóc về mặt đưa đám ngữ khí run rẩy nói rằng.

Tri Dung không nói gì, cẩn thận kiểm tra một phen sau, hẳn thật dài dũa thờ phào nhẹ nhõm, mặt lộ vẻ kinh ngạc nói rằng : "Lão đại, người nói với ta lời nói thật, có phải là trước đây liên thường thường khoanh chân ngồi tĩnh tọa, hoặc là, người bình thường luyện võ?"

Nói chuyện đồng thời, Tri Dung hai tay sức mạnh nặng nhẹ khác nhau, nhưng rất có chừng mực địa nhào nặn.

Ôn Sóc thư thích địa hưởng thụ như vậy nhào nặn, một bên nheo lại mắt thấy Tri Dung, đắc ý nói : "Được đó lão lục, này cũng làm cho người nhìn ra rồi, không đối gạt các anh em, ca ở nhà ngoại trừ thập kiếm rách nát thu phế phẩm rèn luyện ra cường tráng thể phách ở ngoài, mỗi ngày sáng sớm chạy bộ đánh quyền, tự nghĩ ra một bộ võ học... Tốt xấu cũng có thể có thể xưng tụng là cao thủ võ lâm!"

Xét thấy Ôn Sóc thân thể không ngại, các anh em yên lòng, giờ khắc này nghe được lão đại lại tin khẩu thối khẩu, tất cả đều cười ra tiếng.

"Thì ra là như vậy." Tri Dung nhưng một chút cũng không cảm thấy được Ôn Sóc là đang nói đùa, động tác trên tay liên tục, về mặt và ngữ khí đều khá là nghiêm túc nói rằng : "Lão đại, quay đầu lại tìm một cơ hội, hai ta luận bàn một chút?"

"Đừng giới, quyền cước không có mắt, ta lợi hại như vậy, vạn nhất thương tổn được người, nhiều không tốt?" Ôn Sóc liếc chéo Tri Dung.

Đối với đánh nhau một mình đấu, Ôn Sóc từ nhỏ đến lớn còn không thua quá, càng chưa từng biết sợ.

A, cùng Điền Mộc Thắng lần kia khác nói.

Ôn Sóc cho rằng, Điền Mộc Thắng so với lão tử ăn nhiều rất nhiều năm sùi cào, thắng lão tử cũng là lấy đại bắt nạt tiểu thắng chi không vũ, huống chi hẳn cũng không dính vào nhiều món hời lớn —— cho tới cùng Lưu Mậu cùng liên thủ đánh kếp một cái tình huống thực tế, bị Ôn Sóc tự động loại bỏ rơi mất.

Mà chỉ lí do sẽ dùng như vậy tư thái nói với Tri Dung ra một câu nói như vậy, cũng không phải Ôn Sóc ở thời trâu bò, mà là thuở nhỏ sinh hoạt hoàn cảnh cùng tiếp xúc đám người, rất nhiều sự kiện trải qua, làm cho hẳn đang đối mặt lời tương tự lúc, một cách tự nhiên mà nhận đối nghịch mới rất khả năng là đang gây hấn với! Cũng còn tốt từ ngày hôm qua biết được hiện tại, Tri Dung lời nói biểu hiện vẫn luôn rất thân thiện, hơn nữa hẳn vừa nảy đối với Ôn Sóc thân thiết lời nói, đều là chân thực, vì lẽ đó cũng không xác định đối phương có hay không có khiêu khích tâm ý Ôn Sóc, thái độ mới sẽ là một nửa chuyện cười, một nửa cứng rắn.

Tri Dung cũng không có ý thức đến chính mình lời nói mới rồi, dung dễ dàng gây nên có một nửa du côn liệt tính Ôn Sóc hiểu lầm, nghe xong Ôn Sóc giữa chuyện cười giữa cứng rắn lời nói sau, hẳn lắc đầu một cái, một mặt thật không tiện biểu hiện, nghiêm túc cẩn thận mà nói rằng : "Hai ta đều là người tập võ, luận bàn luận võ tự nhiên làm chiếm được chân có chừng mực, tận lực điểm đến mới thôi. Lão đại, ta, ta không không ngại ngừng nói cho mọi người, lo lắng các người hiểu lầm ta khoác lác khoe khoang, kỳ thực ta là năm nay toàn quốc thanh thiếu niên võ thuật thi đấu tranh giải quán quân, là giang Long tinh liên tục ba giới thanh thiếu niên tán đả vật lộn quán quân, nếu như không phải phương diện này thêm không ít phân, coi như là có dân tộc thêm phân, ta cũng thi không vào kinh thành đại học. Vì lẽ đó, mặc dù là có thể thất thủ, người cũng không cần quá lo lắng gặp làm bị thương ta, hơn nữa ta cảm thấy, bằng điểm ấy nhĩ tư lịch, nên có tư cách cùng người luận bàn."

"Cái gì?" Ôn Sóc tròn to hai mắt nhìn Tri Dung —— cái tên này một mặt so với hẳn còn hàm hậu về mặt, còn có một chút ngượng ngùng lúng túng, thật không tiện.

Không phải trang!

Hơn nữa từ Tri Dung biểu hiện, còn có hẳn vừa nảy lời nói này để lộ ra tính cách đến xem, cái tên này cũng không có một chút nào ý khiêu khích, hẳn là thật sự, chỉ là xuất phát từ hữu nghị cùng đối với võ thuật ham muốn duyên cớ, muốn luận bàn giao lưu một hồi.

Cái khác bốn cái anh em cũng đều có chút mộng vòng.

Khá lắm, 4 12 ký túc xá dĩ nhiên có như thể một vị trâu bò nhân vật a!

Không đợi đại gia từ giặt mình bên trong về quá ý vị đến, Ôn Sóc dĩ nhiên cho mình tìm tới xuống thang, hẳn xoa chân ngồi dậy đến, không đồ mặt chút nào mà nói rằng : "Cái kia, thân là ký túc xá lão đại, đương nhiên phải có lão đại giác ngộ cùng trách nhiệm, tỷ như ta vừa nảy, vì giáo dục các anh em, không tiếc bỏ qua mặt mũi của chính mình, cho đại gia lên một khóa."

"Hả?"

Các anh em tất cả đều lộ ra nghi hoặc biểu hiện.

"Không hiểu? Thực sự là gỗ mục không điều khắc được vậy..." Ôn Sóc than thở lắc đầu liên tục, dừng một chút sau khi, mới lễ thắng khí hùng địa giải thích : "Ta vừa nảy lời nói thái độ cùng lão lục tình huống thực tế, minh xác, khắc sâu dùng sự thực nói cho đại gia một cái đạo lý, sau đó, không nên tùy

tiện thổi trâu bò! Bởi vì ở người nói khoác lúc, bên cạnh người, người đối mặt người trong, rất khả năng thì có một vị so với người sở trường còn muốn càng dài, càng trâu bò người!"

Một trận yên tĩnh sau, lập tức bùng nổ ra cười vang.

Tri Dung càng lúng túng, ngượng ngừng cười liên tục xua tay nói rồi vài câu nơi nào nơi nào, nhìn về phía Ôn Sóc trong ánh mắt, thì lại tràn ngập kính phục.

Ai cũng muốn mặt mũi.

Thế nhưng Ôn Sóc có thể bỏ đi mặt mũi, để mọi người đều hài lòng, đây là thật coi mọi người là huynh đệ a!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Quân huấn bắt đầu

Ở võ thuật vật lộn phương diện tương đương chuyên nghiệp Tri Dung, vừa nãy lấy võ học gia truyền bên trong cường gân hoạt huyết nhào nặn thủ pháp, cho Ôn Sóc nhào nặn chân cũng quan sát lúc, hẳn dĩ nhiên phán đoán ra, Ôn Sóc nhìn như vóc người mập mạp, kì thực vạm vỡ to lớn, không có bao nhiêu thịt mỡ, gân cốt dẻo dai độ cao, chứng minh thân thể phi thường mạnh mẽ, thân thủ nhanh nhẹn linh hoạt, hơn nữa hần khí huyết trôi chảy, nội kinh phồn thịnh, nếu như thật sự như hần từng nói, quanh năm không gián đoạn mỗi ngày sáng sớm tập võ, mặc dù là không có tham dự quá võ đài vật lộn, cá nhân năng lực thực chiến cũng không kém.

Huống chi, Ôn Sóc cũng không có ẩn giấu bọn họ, tối hôm qua tán gẫu hải khẩu lúc, đề cập đến hần đầu đường ầu đầu kinh nghiệm tương đương phong phú, này, so với trên võ đài các loại quy tắc ràng buộc tình huống thi đấu, càng có thể nuôi dưỡng một người năng lực thực chiến.

Sau khi cười xong, Ôn Sóc rất có chút lão đại phong độ địa nghiêng người dựa vào ở đầu giường, một bên mắt quan Tri Dung biểu hiện, cảm ứng khí thế, một bên suy nghĩ, châm chọc tán dương: "Được đó lão lục, người ở tập võ phương diện có như thế cao thành tựu, vẫn không có ảnh hưởng văn hóa tri thức học tập, tuyệt đối có thể xưng tụng là văn võ song toàn. Người còn đứng ở các anh em trước mặt khiêm tốn, nói cái gì thi đấu đoạt giải cùng dân tộc ngoài ngạch thêm phần, nơi này là kinh thành đại học, mà người, là giang long nhân, thành tích thi vào đại học không ưu tú, lại cho người đặc thù chăm sóc thêm phần, người cũng thi không lên. Chớ đừng nói chi là, người tiến vào vẫn là khảo cổ học hệ, không phải cái gì thể dục học sinh năng khiếu."

"Cũng chính là số may, số may mà thôi." Tri Dung gãi đầu một cái giọng ồm ồm địa tiếp tục khiêm tốn.

"Có câu nói cùng tập văn, phú tập võ." Ôn Sóc cười híp mắt nói rằng: "Người khiêm tốn cẩn thận quá mức, cho nên đối với nói mình là nông dân. Này ta tin tưởng, có điều, người cái này nông dân gia cảnh, mặc dù không thể nói là phú giáp một phương, chỉ ít ở một cái hương hoặc là trấn, có thể xếp hàng đầu chứ? Cũng có thể, càng phú"

Mấy cái bạn cùng phòng tất cả đều ở mờ tối nhìn chăm chăm Tri Dung.

Tri Dung kinh ngạc mà nhìn Ôn Sóc, run lên hơn mười giây, mới mịa mai cười nói: "Lão đại, ta thật phục rồi người, ta nhà điều kiện kinh tế quả thật không tệ, nhận thầu hơn 1,300 mẫu đất đi, còn có một cái đại Miga nhà xưởng, một cái đậu nành trạm thu mua, đậu chế phẩm nhà máy chế biến, trực tiếp kí rồi lương thực chọn mua hợp đồng đồng ruộng, có hơn tám ngàn mẫu."

Khá lắm!

Khang Cẩm Huy từ giường trên trực tiếp nhảy xuống, ôm lấy Tri Dung dùng sức lay động: "Mịa nó, cảm tình người là cái đại địa chúa ời?"

"Vậy người học cái gì khảo cổ a?" Ôn Sóc chỉ tiếc mài sắt không nên kim địa cả giận nói.

Cái khác ba vị đang khiếp sợ sau khi, cũng khá là nghi hoặc —— lấy Tri Dung như vậy gia thế, xác thực không nên học khảo cổ, học pháp luật, học quản lý, học tài chính, thậm chí là học giáo dục nói chung học cái gì, đều không nên học khảo cổ a.

Tri Dung nhún nhún vai, nói: "Nhà lớn, nhiều người, chẳng muốn đi cày."

Bạn bè cùng phòng trong lúc nhất thời không nghĩ ra Tri Dung này đơn giản trong giọng nói ý tứ. Mà Ôn Sóc, nguyên bản chính vì chính mình lần đầu thử nghiệm quan nhân khí cơ, suy đoán người xuất thân điều kiện thành công mà vui sướng, giờ khắc này nghe xong Tri Dung câu nói này, nhưng là trong

nhảy mất hiểu ra, nhưng chính là chuyện xấu trong nhà không thể truyền ra ngoài, vì lẽ đó hẳn không có lại truy hỏi, cũng vì là phòng ngừa những người khác dò hỏi để Trì Dung làm khó, tiện lợi trước tiên nói sang chuyện khác, nói: "Lão lục, tuy rằng ngươi ở tập võ phương diện bắt được mấy lần quán quân, bao quát võ đài tán đả vật lộn thực chiến thi đấu, nhưng lấy ngươi tính cách, nên có rất ít đấu đường ẩu đấu kinh nghiệm. Nói thật, hai ta nếu như luận bàn chơi quyền, ta khẳng định không bằng ngươi, nhưng thật sự trở mặt đánh một trận, cuối cùng chịu thiệt khẳng định là ngươi. Không phải ta khoác lác, cũng không phải coi khinh ngươi, mà là ngươi tính cách gây ra."

Trì Dung ngẩn người, lập tức cười khổ gật đầu thừa nhận: "Lão đại, lại cho ngươi cho nói trúng rồi, ta ở bên ngoài cùng với người đánh qua hai lần giá, kết quả đều thua, một lần là đối phương nhiều người, còn có một lần là năm ngoài mùa xuân, ta bị hai cái học sinh trung học đánh cho treo thây, bởi vì lúc đó ta không xuống tay được, kết quả cái kia hai tiểu tử nắm viên gạch liền đập, thật ác độc a!"

"Ngươi a, chính là quá thành thật." Ôn Sóc lời nói ý vị sâu xa địa vỗ vỗ Trì Dung vai.

"Ừm."

Bốn người khác hai mặt nhìn nhau, phát sinh trước mắt tình cảnh này, cảm giác thấy hơi khó chịu,

Có chút buồn cười. Nhưng mỗi người nội tâm trong khoái hoạt, cũng đều như Trì Dung như vậy, sinh ra đối với Ôn Sóc vô hạn kính phục tình —— lão đại không đơn giản a, kiến thức rộng rãi lại khá có thể thức người, hơn nữa cần với tập võ rèn luyện, mập mạp thân thể đặc biệt khoẻ mạnh, đả tọa tu hành một đêm, chỉ là thoáng nghỉ ngơi, do Trì Dung nhào nặn một phen sau khi, liền khôi phục như thường.

Nhận ra được các anh em kính phục biểu hiện, Ôn Sóc âm thầm đắc ý, nhẹ nhàng xoa xoa bắp đùi cùng đầu gối, lập tức mặc quần áo vào, vỗ vỗ chân đứng dậy nói rằng: "Lãnh tụ vĩ đại giáo dục nói, thân thể là tiền vốn làm cách mạng, đi rồi, tập thể hình đi."

"Đúng đúng đúng, ta vẫn luôn kiên trì, không có từng đứt đoạn." Trì Dung lập tức hưởng ứng.

Hàn Huy, Cao Thu Thực, Chu Chí Hoa vội vội vã vã mặc quần áo xuống giường —— cảm giác nếu như không đi rèn luyện thân thể, cùng lão đại, lão lục trong lúc đó gấp kéo dài chênh lệch rất lớn.

"Các ca ca, hôm nay liền muốn đi quân huấn a, chúng ta có phải là nên nghỉ ngơi dưỡng sức?" Khang Cẩm Huy vẻ mặt đau khổ nói rằng —— hẳn nhưng là xưa nay không như thế tích cực quá, sơ trung cao bên trong thường thường trốn tránh sớm thao cùng tiết thể dục, hiện tại để hắn dậy sớm đi rèn luyện thân thể?

Muốn thân mệnh rồi!

Đáng tiếc không ai phản ứng hắn, lấy Ôn Sóc dẫn đầu, phân phát đi ra ngoài.

"Ai chờ ta!"

Tuy rằng tiếp xúc ngắn ngủi, nhưng 4 12 ký túc xá các anh em, dĩ nhiên đem Ôn Sóc coi là tấm gương. Bọn họ tin tưởng, lão đại khoe khoang hải khẩu bên trong đề cập cá nhân dĩ vãng sinh hoạt là phong quang đến mức nào, đương nhiên, Ôn Sóc có sao nói vậy, kỳ thực cũng không khoác lác.

Ở đại gia trong lòng, hẳn chỉ ít không phải một cái lười biếng người.

Nhưng có cú lão lời nói đến mức thật —— tặc không đánh, ba năm tự chiêu

Kinh thành đại học học sinh mới của năm nay quân huấn, ở tiểu tân trang quân huấn căn cứ, thời hạn mười bốn ngày. Khảo cổ văn bác học viện ba cái hệ tổng cộng hai mươi bốn người, trong đó có 21 tên nam sinh, phân hai cái ban, cùng lịch sử hệ, ngôn ngữ văn học hệ, triết học hệ nam sinh tạo thành quân huấn đoàn đệ ngũ liên. Mà mặt khác ba tên nữ sinh, thì lại cùng lịch sử hệ mấy tên nữ sinh phân đến 12 liên.

4 12 ký túc xá sáu người, tất cả đều ở năm liên năm ban.

Năm ban huấn luyện viên là một vị 22 tuổi tuổi trẻ sĩ quan, tên là Diêm Lương, lông mày rậm mắt to hẳn người cao bình thường, nhưng vóc người xem ra căng thẳng rắn chắc, xem một cái lợi kiếm ra khỏi vỏ, trên mặt góc cạnh rõ ràng. lúc nói chuyện leng keng mạnh mẽ, trung khí mười phần!

Ôn Sóc nhìn thấy người như thế sẽ không nhận được lòng sinh đồ kị, cũng âm thầm than thở chính mình những năm này cũng coi như là chịu nhiều đau khổ người, có thể làm sao liền gầy không tới đây?

Quân huấn đầu tiên là đội ngũ luyện tập, to lớn trên sân huấn luyện, ăn mặc trang phục sắc sỡ những học sinh mới lấy ban làm đơn vị, đang huấn luyện viên thét ra lệnh dưới không ngừng nghiêm, nghỉ, cúi chào, đình chỉ chuyển pháp, đi đều bước, đi nghiêm, đập bước, dưới tôn, đứng lên, thu dọn mặc, chỉnh tề điểm số, trạm quân tư chờ chút, không ngừng lặp lại

Đều là người trẻ tuổi, loại này động tác cơ bản huấn luyện mặc dù nhiều nhưng không cái gì độ khó, cũng không tính quá mệt mỏi.

Sắp tới buổi trưa.

Tuy rằng huấn luyện cường độ không lớn, có thể chính trực giữa hè, mặt trời như thế cay, nhiệt độ như thế cao, vừa giữa trưa dạy bảo luyện tập, các học sinh cũng dĩ nhiên mệt đến ngất ngư.

Vì lẽ đó từng cái từng cái toàn đều có chút héo.

Năm liền tập hợp, đại đội trưởng Khương Quân bắt đầu lời bình buổi sáng huấn luyện, đối với đại gia huấn luyện thái độ giúp đỡ tán thưởng, nhưng cũng không đủ, cổ vũ cũng hi vọng mọi người có thể chăm chú huấn luyện, phải có đoàn đội vinh dự cảm, muốn ở quân huấn bên trong trở thành người tài ba

Đội ngũ bên trong, bởi vì thể hình quá mức mập mạp, vì lẽ đó khá có chút hạc đứng trong bầy gà giống như dễ thấy Ôn Sóc, liên tiếp địa mặt hân.

Tuy rằng hân thể trạng tương đối tốt, dễ thương mập chính là nguyên tội a!

Một bên nghe đại đội trưởng phát biểu, hân một bên chân chừ, có chút bệnh nghề nghiệp giống như địa cân nhắc quân huấn căn cứ thiên địa tự nhiên Ngũ Hành linh khí y tồn, phối so với độ. Vừa tới thời điểm, tuy rằng nhận ra được căn cứ cùng trường đại học bên trong tự nhiên linh khí sai biệt đi, nhưng hân cũng không cảm thấy kỳ quái, bởi vì này thuộc về hiện tượng bình thường, mỗi cái địa phương bởi phong thủy hoàn cảnh, thời gian dài ở lại đám người sai biệt chờ chút, trong thiên địa Âm Dương Ngũ Hành linh khí phối so với độ cũng có sự khác biệt.

Này, kỳ thực cũng là loài người cùng tự nhiên trong lúc đó đạt thành cân bằng một loại cơ bản trạng thái.

Nhưng theo quân huấn bắt đầu, cảm ứng nhạy cảm Ôn Sóc phát hiện, trên sân huấn luyện tự nhiên Ngũ Hành linh khí phối so với độ, đang không ngừng biến hóa.

Biến hóa phạm vi rất nhỏ, nhưng cũng kéo dài không ngừng.

Tình huống thế nào?

Ôn Sóc đang tự không nghĩ ra lúc, liền nghe đến đại đội trưởng phát tay thét ra lệnh đại gia giải tán, lập tức huấn luyện vừa giữa trưa sau thật sự có một chút nghiêm chỉnh ý tứ phương trận, trong nhảy mất đồ nát, một đám tân sinh hoan hô, không thể chờ đợi được nữa mà hướng về ký túc xá phương hướng chạy đi.

Đại đội trưởng cùng các huấn luyện viên tức giận đến la to, lại gọi không được những này vừa mới bắt đầu quân huấn, còn dường như thả rông gia súc giống như đám gia hỏa

Xếp hàng trở lại?

Cái gì gọi là xếp thành hàng?

Ai đều muốn giành ở phía trước vọt vào nước phòng, thoải mái địa đội cái nước lạnh lúc tắm!

Mà bởi vì vừa nảy xuất thần nhi, vì lẽ đó chậm vài bước Ôn Sóc, tro mắt nhìn dĩ nhiên có nhanh chân gia hỏa lao ra quân huấn tràng, nhất thời có loại nện ngực giậm chân kích động, thật giống ăn thiệt thòi lớn, cũng còn tốt nhận ra được đại đội trưởng cùng huấn luyện viên chính đang chú ý hân, lúc này mới kiềm chế lại trong lòng cảm giận, rừ xuống đầu hướng về ký túc xá đi đến.

Khỏe mắt dư quang phát hiện, đại đội trưởng cùng huấn luyện viên cùng nhau lúc nói chuyện, còn cố ý giơ tay chỉ chỉ hân, tựa hồ đang đối với huấn luyện viên dặn dò cái gì.

Ôn Sóc không khỏi hơi nghi hoặc một chút cùng lo lắng: "Có phải là vừa nảy đại đội trưởng lúc nói chuyện, ta hồn ở trên mây bị đại đội trưởng phát hiện, vì lẽ đó hân cảm giác không bị tôn trọng, liền dặn dò huấn luyện viên, muốn ở sau đó quân huấn bên trong cho lão tử làm khó dễ?"

"Hay hoặc là, đồ kị lão tử vốc người tốt hơn hân? !"

Buổi chiều quân huấn hạng mục ngoại trừ đội ngũ luyện tập ở ngoài, cường độ tăng lên, gia tăng rồi khẩn cấp tập hợp và chinh biên phương đội huấn luyện.

Ôn Sóc tố chất thân thể tương đối tốt duyên có, vì lẽ đó biểu hiện đương nhiên sẽ không kém, nhưng trong lòng hân cũng đã hồi phiên thiên —— thật không nên ở bạn bè cùng phòng trước mặt nói khoác, bằng không hiện tại là có thể lẽ thẳng khí hùng địa lười biếng lạc hậu.

Hân cảm thấy quân huấn mà, như thể cường độ cao việc, một cái hai trăm hơn mười cân tên mập thiếu huấn luyện điểm nhi, nghỉ ngơi nhiều một chút, là hoàn toàn có thể lý giải có thể tha thứ địa mà.

Có thể a đi ra ngoài thi, có thể ngồi trở về sao?

Trong lúc nghỉ ngơi lúc, Ôn Sóc cố gắng miệng cười hướng thụ trong lớp các anh em khen, âm thầm roi lệ —— đừng nói là mới vừa kết bạn bạn bè cùng phòng trong lòng, chính là ở quê nhà, hết thấy biết hân người đều biết, hân là một cái cần lao tên mập.

Có thể chỉ có chính hân rõ ràng, cái kia không phải cần lao

Có câu nói "Không lợi không dậy sớm nổi", Ôn Sóc đối với này rất tán thành, sở dĩ như vậy khổ cực địa quân huấn, nhưng kiếm không tới tiền, còn phải giao tiền ăn.

Thiệt thòi lớn rồi a!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 60: Phát bệnh tên mập

Nghỉ ngơi ngắn ngủi thời gian trong, tinh lực mười phần dường như một con báo giống như Diêm Lương huấn luyện viên, cũng không quên cho năm ban toàn thể một lần lại một lần địa tẩy não : "Quân huấn tuy rằng chỉ có ngắn ngủi thời gian nửa tháng, nhưng các người muốn quên chính mình thân phận học sinh, ở đây, các người không phải học sinh, mà là quân nhân, quân nhân, nhất định phải lấy phục tùng mệnh lệnh là thiên chức, vì lẽ đó, quân huấn căn cứ chỉ tồn tại phục tùng, các người không có quyền lực nói không, cũng không có quyền lực nói mệt!"

"Quân nhân, đặc biệt là chú trọng thân là quân nhân vĩnh dự, càng muốn coi trọng tập thể vĩnh dự!"

"Vẫn không có đệ nhất, võ không có đệ nhị! Ở ngắn ngủi quân huấn thời gian trong, năm ban, nhất định phải tranh thủ ở mọi phương diện nắm số một!"

Chừng mười cái chính trực trẻ tuổi nóng tính lúc tiểu tử, bị huấn luyện viên một trận đầy rẫy nam tính cạnh tranh khí tức lời nói, cho cổ động đến nhiệt huyết sôi trào, dường như động dục gia súc giống như mất mao tinh quang, khắp toàn thân một mỗi quét một cái sạch sành sanh, thật giống có sức lực dùng thoải mái tự, đem Ôn Sóc nhìn ra tròn mắt ngoác mồm, âu sâu trong lòng —— đám gia hỏa này môn trúng độc!

"Có lòng tin hay không? !"

"Có!"

Đại gia đứng dậy rống to, vừa vịn bên cạnh tam ban nơi đó cũng chính đang nghỉ ngơi, mà huấn luyện viên, cũng lớn tiếng cổ động bọn họ, liền hai cái ban liền so sánh nổi lên sức lực, đang huấn luyện viên vung cánh tay chỉ huy dàn nhạc dưới sự hướng dẫn, rống lớn nổi lên quân ca.

Trong lúc nhất thời quân ca to rõ, vang vọng sân huấn luyện.

Thời khắc này, Ôn Sóc mãnh mà choáng váng, không có theo lớn tiếng hát, mà là cau mày tinh tế cảm ứng quanh thân cấp tốc biến hóa tự nhiên Ngũ Hành linh khí phối so với độ.

Liền hần rộng mở có hiểu, buổi sáng nghĩ mãi mà không ra tự nhiên Ngũ Hành linh khí y tồn phối so với độ co giãn biến hóa, bắt nguồn từ những này quân huấn các học sinh tinh khí thần —— là tập thể khí thể đang không ngừng tăng cường, thiên địa tự nhiên Âm Dương Ngũ Hành cân bằng, sẽ rất có co giãn địa tùy theo biến hóa, mà không phải xem đối xử tu hành huyền pháp huyền sĩ như vậy, giúp đỡ phản chế, phản phê.

Có như vậy phân tích, Ôn Sóc liền không nhìn được đọc thâm pháp chú, hơi phương pháp khởi động khí thể mang ý niệm, lặng yên đi đọng vào cảm ứng loại này tập thể khí thể Ngũ Hành phối so với độ.

Nhưng mà mới vừa chạm được này cổ khí tràng, chỉ là dò ra một chút ý niệm liền trong nháy mắt tan vỡ.

Hơn nữa, bởi tập thể khí thể cùng Thiên Địa Ngũ Hành cân bằng nơi ở một cái co giãn tiếp xúc trạng thái, đột nhiên chịu đến Ôn Sóc khí thể đụng vào, liền đồng thời đối với hần thực thi một lần cấp tốc mà mãnh liệt phản phê, để Ôn Sóc chỉ cảm thấy cả người chân lòng như kim đâm giống như vậy, chính là bên ngoài thân rất nhiều tế mạch, đều bị chấn động đến mức thật giống nứt ra rồi lỗ hổng tự.

Đau nhức cùng hoảng sợ để hần thiếu một chút ngắt đi, trong giây lát đó liền mờ hồ như mưa dưới, cả người run rẩy.

Huấn luyện viên đứng lúc phát hiện hần tình hình, lập tức ra hiệu đại gia dừng lại hát, sau đó vọt tới Ôn Sóc bên người, ngồi xổm người xuống đỡ lấy người xếp bằng địa Ôn Sóc, để hần không đến nỗi oai ngã, đồng thời bắt chuyện bên cạnh bạn học mau mau cho Ôn Sóc mang nước lại, này Ôn Sóc uống xong mấy cái sau, mới thân thiết hỏi : "Bạn học, người tốt một chút nhĩ không có?"

"Không, không có chuyện gì." Ôn Sóc uể oải mà nói rằng.

"Trong khi huấn luyện nếu như không chịu được nữa, cảm giác thân thể chỗ nào không thoải mái, nhất định phải sớm hướng về huấn luyện viên báo cáo." Huấn luyện viên rất chăm chú mà nói rằng : "Buổi sáng đại đội trưởng còn chuyên môn căn dặn ta, chú ý người thân thể tình huống, xin lỗi, là ta sơ sẩy."

"Hả?" Ôn Sóc ngẩn người, nghĩ đến buổi sáng chính mình phát hiện huấn luyện viên cùng đại đội trưởng đối thoại lúc, nội tâm oán thầm, mới ý thức tới chính mình lấy dạ tiểu nhân đo lòng quân tử.

Lập tức trong đầu linh quang lóe lên...

Hắc, lão tử có thể danh chính ngôn thuận, quang minh chính đại địa trốn tránh quân huấn rồi!

"Không có chuyện gì, ta không có chuyện gì..." Ôn Sóc biểu hiện kiên định, nhưng nói chuyện ưỡ ỏi địa run rẩy, hơn nữa sắc mặt tái nhợt, đổ mồ hôi ứa ra.

"Nhanh, hai người các ngươi, cùng ta đồng thời nâng hắc đi phòng cứu thương!" Diêm Lương mau mau phát tay kêu lên Tri Dung, Chu Chí Hoa, ba người đồng thời nâng hai trăm hơn mười cân tên mập, khó khăn hướng về y hộ thất phương hướng đi đến.

Còn lại người từng cái từng cái lo lắng lo lắng mà nhìn mấy người bóng người.

Trước đại gia còn đều kinh ngạc cũng kính phục Ôn Sóc, như vậy mập mập thân thể, nhưng ở trong khi huấn luyện so với bất luận người nào biểu hiện cũng muốn giỏi hơn,

Cường tráng linh hoạt, cùng vóc người của hắc hoàn toàn không hợp. Có thể hiện tại, lại đột nhiên phát bệnh.

Không nghiêm trọng chứ?

Có thể đừng xảy ra chuyện gì.

Mọi người đều nghe nói qua, có sinh viên đại học quân huấn lúc đột phát bệnh tật thốt chết.

Cũng không lâu lắm, Ôn Sóc mấy người bạn họ liền từ phòng cứu thương đi ra, mà Ôn Sóc tình hình xem ra tốt hơn rất nhiều, không còn mạo đổ mồ hôi, trên mặt cũng có màu máu. Đại gia từ Tri Dung cùng Chu Chí Hoa trong miệng biết được, Ôn Sóc vừa nãy đột phát huyết áp thấp, bác sĩ chẩn đoán bệnh hắc là thể vị tính huyết áp thấp, bởi Ôn Sóc thân thể mập mập, hơn nữa ngày mùa hè nhiệt độ cao cường độ thấp bị cảm nắng mà gọi ra, vấn đề không lớn, nhưng vẫn là kiến nghị hắc tạm dừng quân huấn, đi bệnh viện làm một cái toàn diện kiểm tra, bởi vì, nếu như là thể chất tính huyết áp thấp, vậy thì không thể lại quân huấn.

Nhưng Ôn Sóc thái độ kiên quyết nói mình luôn luôn thân thể khỏe mạnh, vừa nãy chỉ là hơi cảm không khỏe, là tính ngẫu nhiên, chính mình thân thể không thể gặp sự cố, cũng chắc chắn sẽ không, bởi vì điểm ấy nhĩ vấn đề nhỏ, đã xin nghỉ chạy chữa.

Điều này làm cho bác sĩ cùng huấn luyện viên đều rất hài lòng, để bạn cùng phòng cùng các đồng đội kính phục không ngớt.

Sinh viên đại học năm nhất quân huấn, đã thấy rất nhiều nghĩ trăm phương ngàn kế trốn tránh, nhưng như Ôn Sóc như vậy rõ ràng thân thể có bệnh, nhưng kiên trì tiếp tục quân huấn, chưa từng thấy quá.

Có điều, vì phòng ngừa bất ngờ phát sinh, huấn luyện viên vẫn đề cho Ôn Sóc tạm dừng huấn luyện.

Buổi chiều quân huấn sắp kết thúc lúc, huấn luyện viên mới để xem ra tốt lắm rồi Ôn Sóc, thích ứng tính địa tham dự mấy lần giải tán cùng khẩn cấp tập hợp, sau đó, tên mập đột nhiên ngã xuống đất, sắc mặt tái nhợt, cả người mạo đổ mồ hôi, chứng khí hư vô lực...

Lần thứ nhất đưa phòng cứu thương, tên mập chỉ là thoáng nghỉ ngơi, uống một chút nhĩ nhạt nước muối, liền tốt lắm rồi; lần này tiến vào phòng cứu thương, bác sĩ không chút do dự mà cho hắc treo lên một chút, cũng thông báo hắc chủ nhiệm lớp cùng đoàn bên trong lãnh đạo, kiến nghị vì là Ôn Sóc đề trình miễn quân huấn xin báo cáo —— tuy rằng cái tên này bệnh trạng xem ra không nghiêm trọng lắm, có thể liên tiếp địa phát bệnh, trời mới biết lần sau lại lúc phát tác, sẽ xuất hiện hay không càng nghiêm trọng hơn tình huống?

Ai, đàm nôi trách nhiệm này?

Làm đại đội trưởng, chủ nhiệm lớp cùng đoàn bên trong hai vị lãnh đạo vội vả tới rồi lúc, tên béo Ôn Sóc thật giống bởi vì bị cảm nắng dự phát huyết áp thấp, hạ đường huyết sau khi, ý thức đều có chút bị hồ đồ rồi, nằm ở trên giường thua nước thuốc, nghe được đại gia nói chuyện nội dung, hắc lập tức trợn mắt lên kiên định mà tỏ vẻ chính mình không có chuyện gì, tuyệt không rời khỏi quân huấn, người muốn mặt thụ muốn da, lần này nếu như lui ra quân huấn, vậy hắc sau đó còn làm sao ở hệ bên trong, ở học viện, ở kinh thành đại học hỗn?

Ồ bạn cùng phòng, bạn học trước mặt đều không ngóc đầu lên được rồi!

Hơn nữa, hắc còn ồm ồm nên vì quân huấn năm ban, năm liền vinh dự phụ trách...

Nói nói, tên mập viền mắt đỏ lên, lệ quang lấp lánh, phảng phất sau một khắc sẽ khóc lên.

Nguyên bản huấn luyện viên cùng đại đội trưởng, lãnh đạo, chủ nhiệm lớp đều có chút sững sờ, suy nghĩ gia hóa có phải là bệnh bị hồ đồ rồi, hoặc là, là ở cổ làm ra vẻ, bằng không hà tất như thể điên tình? Có thể xem Ôn Sóc biểu hiện thái độ, lại không giống như là đang giả bộ.

Liền đại gia nghĩ tới nghĩ lui, liền cảm động.

Thật là một học sinh tốt a!

Ngẫm lại kỳ thực cũng có thể lý giải, người trẻ tuổi mà, ai không muốn mặt mũi? Liền đơn giản sau khi thương nghị, đoàn bên trong lãnh đạo quyết định, trước tiên không muốn đánh báo cáo thủ tiêu Ôn Sóc quân huấn, ngược lại bác sĩ cũng nói rồi, chứng bệnh không nghiêm trọng lắm, ngẫu phát tính, đột

phát tỉnh mà.

Sáng ngày thứ hai...

Ôn Sóc lần thứ hai phát bệnh.

Lần này không ai do dự nữa, huấn luyện viên hướng về đại đội trưởng báo cáo, đại đội trưởng hướng về đoàn trưởng báo cáo, đoàn ủy cấp tốc quyết định lập tức đưa Ôn Sóc đi bệnh viện làm toàn diện kiểm tra.

Làm hai tên huấn luyện viên cùng đại đội trưởng, bác sĩ mạnh mẽ kéo Ôn Sóc hướng về trên xe áp lực, Ôn Sóc dường như một con sếp bị đưa lên cái thớt gỗ giết lợn béo, kêu gào ra sức giãy dụa: "Không! Ta không phải đi bệnh viện! Ta không có chuyện gì, ta muốn vì là hệ khảo cổ làm về vang!"

"Ta không thể làm năm ban chỗ bần!"

"Ta vết thương nhẹ không xuống hoá tuyến!"

"Các anh em, bọn tử muội, các người phải kiên trì lên, chờ ta trở lại..."

"Ta nhất định có thể..."

"Thắng lợi thuộc về!"

Bất luận hấn làm sao thái độ kiên quyết, làm sao phiến tỉnh, thậm chí kêu khóc vô lại, chung quy bởi vì thể hư không còn chút sức lực nào, hai quyền khó địch bốn tay, bị mạnh mẽ giải lên xe đưa đi bệnh viện.

Quân huấn trong căn cứ, hết thấy bạn học cùng huấn luyện viên, đều mặt lộ vẻ kính phục cùng đồng tình, còn có như vậy một tia thú vị biểu hiện, mắt nhìn đầu kia ăn mặc nhiều màu sắc quần áo huấn luyện lợn béo, kêu gào giãy dụa bị áp lên nhiều màu sắc quần dụng xe Jeep, sau đó xe Jeep chạy như bay...

Có lớn như vậy dẫn vật sức lực, thật giống không bệnh chứ?

Không, hấn là có bệnh thần kinh!

Nữ sinh 12 liền trong đội ngũ, Hoàng Cầm chỉ cố nén mới không để cho mình cười phun, lại cúi đầu hai vai trực chiến —— bởi vì đến kinh thành ngày đó trên xe tuyết nhìn thấy, cùng với phụ thân giải thích, làm cho nàng hiểu rõ đến một cái cùng hình tượng hoàn toàn không hợp tên mập. vì lẽ đó, nàng phán đoán cái tên này vừa này biểu hiện, hấn là giả ra đến!

Muốn trốn tránh quân huấn, đều chơi đùa đến như thế cao minh sao?

...

Ôn Sóc khàn cả giọng giãy dụa kêu to, không phải giả ra đến.

Mà là chân tâm muốn thoát khỏi áp giải, bởi vì hấn thật là không nghĩ tới, ở chính mình thần thái tỉnh táo, bệnh trạng không nghiêm trọng lắm tình huống, huấn luyện viên, chủ nhiệm lớp, lãnh đạo cùng bác sĩ, gặp như vậy trình trọng việc, chuyện bé xé ra to mà đem hấn đưa bệnh viện kiểm tra đi..

Cái kia xài hết bao nhiêu tiền a?

Như hấn dự liệu, thân bất do kỷ bị bức ép làm các hạng sau khi kiểm tra, bác sĩ lại cho mở ra chút được, tổng cộng tiêu tốn 219 nguyên.

Liên này, vẫn là quân huấn đoàn bên trong cho báo một phần, nếu không sẽ càng nhiều.

Ôn Sóc hỏi đến ruột đều đen.

Sớm biết như vậy, còn không bằng bị khổ bị liên lụy với ngoan ngoãn tham gia quân huấn đây, tiết kiệm được đến uống phí y dược tiền, cấp độ kia liền kiểm đến tiền a.

Không được!

Nhất định phải cứu vãn tổn thất!

Từ bệnh viện lúc đi ra, Ôn Sóc nghiền răng nghiền lợi địa hạ quyết tâm.

Thông qua các hạng kiểm tra chứng minh, Ôn Sóc thân thể tình hình... Không nghiêm trọng lắm, chỉ là thân thể quá mức mệt mỏi, thể chất tính nguyên nhân dung dễ dàng gây nên đột phát tính huyết áp thấp, cũng nương theo hạ đường huyết bệnh trạng, có điều, bác sĩ vẫn là đưa ra kiến nghị, xem hấn loại này thân thể khỏe mạnh trạng thái học sinh, nhất định phải tăng cao cảnh giác, bởi vì ở một nhọc quá độ, tâm tình kích động tình huống, xuất hiện khiếp đảm, tim đập đột nhiên ngừng thốt chết nguy hiểm phi thường cao.

Liên trở lại quân huấn căn cứ, lãnh đạo cùng đại đội trưởng, huấn luyện viên, chủ nhiệm lớp lại cùng trường học quân huấn bộ liên hệ, đại gia nhất trí cho rằng, vẫn là đem Ôn Sóc vị này ôn thần đưa đến trường học đi thôi, hẳn tuyệt đối không thể tiếp tục quân huấn.

Vạn nhất cái tên này chết ở quân huấn trong quá trình...

Sự tình liền đại điều!

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61: Ta có thể làm hậu cần

Chủ nhiệm lớp Dương Cảnh Bản đến ký túc xá thông báo Ôn Sóc quyết định này lúc, cái tên này đang đứng ở trước cửa sổ đầy mặt hưng phấn hướng ra phía ngoài nhìn xung quanh, bởi vì hắn đã nghĩ đến cứu vãn tồn thất biện pháp, hơn nữa hắn tin tưởng, nhất định có thể kiếm một vỏ lớn.

Cũng còn tốt Dương Cảnh Bản đi vào chỉ là nhìn thấy Ôn Sóc bóng lưng, không thấy vẻ mặt hắn, vì lẽ đó còn có chút đồng tình cùng sầu não địa cho rằng, Ôn Sóc đây là ước ao bên ngoài chính đang quân huấn bạn học, ngóng trông lần thứ hai bước lên sân huấn luyện, cùng các bạn học, không, là cùng các chiến hữu đồng thời sống vai huấn luyện, đồng thời ở quân huấn kết thúc lúc, thắng được tập thể vinh dự!

"Ôn Sóc." Dương Cảnh Bản thân thiết hỏi : "Cảm giác tốt hơn một chút sao?"

"A, tốt lắm rồi!" Ôn Sóc xoay đầu lại, trên mặt đã tràn ngập kiên định, hắn thân thể mập mạp ưỡn lên đến mức thẳng tắp, dường như một gốc cây trăm năm lão tùng.

Dương Cảnh Bản thở dài, ngồi vào một tấm chỗ nằm trên, vẫy tay ra hiệu Ôn Sóc ngồi vào hắn đối diện, sau đó biểu hiện ôn hòa nói : "Ôn Sóc, ta có thể lý giải tâm tình của ngươi cùng ý nghĩ, nhưng cần nhắc đến ngươi thân thể tình hình, cũng là vì muốn tốt cho ngươi, vì lẽ đó quân huấn đoàn người phụ trách cùng ta thảo luận quyết định, đình chỉ ngươi quân huấn, ngươi không cần lo lắng, này sẽ không ảnh hưởng học phân."

"Dương lão sư, ngài tin tưởng ta, ta thật sự không có chuyện gì, ngày hôm nay kết quả kiểm tra, bác sĩ không cũng nói rồi sao? Tình huống không nghiêm trọng..." Ôn Sóc mặt lộ vẻ thông khổ cùng cầu xin.

Dương Cảnh Bản khoát tay áo một cái, nói: "Ngươi hiện tại là có thể thu dọn đồ đạc, về trường học."

"Hả?" Ôn Sóc sững sờ.

"Tinh thần của ngươi đáng khen, lão sư cùng các bạn học, huấn luyện viên, đều biết, cũng rất thường thức kính phục..."

"Không được, ta không thể đi!" Ôn Sóc nhất thời tức giận, đứng lên một bộ lộn chết không sợ bóng nước sôi, đánh chết cũng không đi biểu hiện —— miễn quân huấn có thể, nhưng để hắn liền như thế rời đi quân huấn căn cứ về trường học, như vậy sao được? Ngày hôm nay đi bệnh viện tiêu một số lớn tiền thuốc thang, liền như thế đi rồi, làm sao tìm được về tồn thất?

Có câu nói đến thật "Ở nơi nào té ngã liền muốn ở nơi nào bò lên."

Nhận quá nhỏ lòng Ôn Sóc cảm thấy "Ở nơi nào bồi thường tiền, liền muốn ở nơi nào kiếm về!"

"Ôn Sóc..." Dương Cảnh Bản nhìn Ôn Sóc lo lắng, nôn nóng, phần nộ, có chút tuyệt vọng lại không cam lòng biểu hiện, dĩ nhiên không nhận được chảy ra mấy giọt nước mắt —— ở khảo cổ nghề này nghiệp bên trong chìm đắm nhiều năm, ngoại trừ giảng dạy và giáo dục con người chính là làm khảo cổ phương diện nghiên cứu, Dương Cảnh Bản là một vị xứng chức chuyên gia, giáo sư, tính cách lại là trời sinh thành thật hàm hậu, cho nên khi nhìn thấy Ôn Sóc vị học sinh này là như vậy đến hàm thực lại tâm chí kiên nghị, hắn một cách tự nhiên mà cảm thấy đến mức hoàn toàn có thể lý giải, cũng rất có đại vào cảm địa cùng Ôn Sóc tình tảo nhưng nhớ vì lẽ đó thê đau thương.

"Lão sư!" Ôn Sóc bình tĩnh về tâm tình, ngồi trở lại đi nghiêm túc cẩn thận cực kỳ động tình nói rằng : "Ta người này từ trước đến giờ có sao nói vậy, ở trong lòng của ta, quân huấn, là một người sinh viên đại học nhai bên trong, ắt không thể thiếu một đoạn trải qua, ít đi quân huấn, ta gặp cảm giác mình cả cuộc đời, đều thiếu hụt muôn màu muôn vẻ một tờ, là ta nhân sinh thiếu hụt. Vì lẽ đó, đừng nói ta hiện ở tình trạng cơ thể rất tốt, coi như là ta thật sự không xong rồi, tàn phế, bại liệt, dù cho là ở trên sân huấn luyện bò, ta cũng phải kiên trì đến quân huấn kết thúc!"

Thời khắc này, tâm tính thiện lương trung hậu Dương Cảnh Bản bị chấn động, hắn si ngốc nhìn Ôn Sóc, nỉ non nói rằng : "Ôn Sóc, ngươi, ngươi kỳ thực không cần..."

"Lão sư, ta đã quyết định!" Ôn Sóc đứng dậy đi tới bên cửa sổ, quay lưng Dương Cảnh Bản, nói: "Đi tới quân huấn căn cứ ngày thứ nhất, huấn luyện viên liền nói cho, quân huấn khoảng thời gian này tuy rằng ngắn ngủi, nhưng, nhất định phải quên chính mình thân phận học sinh, là quân nhân, quân nhân, liền muốn có một tên quân nhân giác ngộ cùng tư tưởng, phải có thân là quân nhân vinh dự cảm, càng phải có giữ gìn tập thể vinh dự giác ngộ cùng niềm tin, ta, tuyệt không làm đào binh!"

Dương Cảnh Bản nội tâm, lần thứ hai chịu đựng một thanh không lồ chấn động!

Như vậy học sinh, thực sự là có thể gặp không thể cầu a!

Vị nào lão sư, đặc biệt là làm học thuật nghiên cứu lão sư, chuyên gia, giáo sư... Đều vô cùng địa hi vọng, có thể có như vậy học sinh, đồ đệ!

Bị thành thật hàm hậu nhưng ý chí lực cực kỳ kiên định,

Hoặc là nói, là quật cường, đầu thẳng thần tên mập cảm động, Dương Cảnh Bản đứng dậy nói rằng: "Ta, đi cùng đoàn bên trong nói chuyện." Nói xong, hần ngưỡng mặt lên hít sâu một hơi nhanh chân đi ra ngoài.

Ra cửa túc xá, Dương lão sư mới giờ tay lau không nhận được tuôn ra viên mất hai hàng thanh lệ.

Đứng ở trước cửa sổ nhìn Dương lão sư đi xa bóng lưng, Ôn Sóc âm thầm vì là Dương lão sư cổ lên: "Dương lão sư, ngài nhất định phải thành công a, tốt xấu chúng ta su sinh hai người tính cách như vậy giống nhau, đều là như vậy đến hàm hậu thành thực thiện lương..."

Sự tình so với tưởng tượng muốn khó khăn.

Làm Dương Cảnh Bản đem Ôn Sóc tình huống hướng về đoàn bộ mấy vị người phụ trách làm đơn giản báo cáo, cũng hy vọng có thể lại cho Ôn Sóc cơ hội lúc, được nhất trí phù quyết.

Đùa giỡn!

Mặc dù mọi người đều có thể lý giải Ôn Sóc tâm tình, cũng rất đồng tình Ôn Sóc, kính phục tinh thần của hần ý chí, nhưng tình trạng cơ thể không thích hợp quân huấn, hơi một tí hạ đường huyết huyết áp thấp, khiếp đảm, vạn nhất muốn mệnh, người nào chịu chứ?

Ôn Sóc trẻ tuổi nóng tính muốn mặt mũi, Dương Cảnh Bản lớp này chủ nhiệm làm sao cũng như vậy cổ hủ?

Đối mặt bang này không nói ân tình ý vị, chỉ cần nhắc vạn nhất có chuyện sau khả năng muốn gánh trách nhiệm ích kỷ đám gia hỏa, Dương Cảnh Bản lão sư dựa vào lí lẽ biện luận, cùng bọn họ làm cho không thể tách rời ra.

Đáng tiếc...

Hần có quyền lực dựa vào lí lẽ biện luận, lại không quyền lực thay đổi quyết định.

Bị phần bắt buộc dĩ Dương Cảnh Bản lão sư cuối cùng nổi giận dùng đũa đẩy cửa mà đi.

Dương Cảnh Bản vừa đi, đoàn bộ mấy vị người phụ trách mới thoáng tỉnh táo lại, đem năm liên tục trường Khương Quân cùng năm ban huấn luyện viên Diêm Lương cũng gọi đến, lại tỉ mỉ dò hỏi một phen Ôn Sóc ở quân huấn lúc thể năng trạng thái sau, tương tự bị Ôn Sóc tinh thần ý chí cảm động đoàn trưởng phùng hạo quốc Thiếu tá, quyết định tự thân xuất mã, cùng năm liên tục trường, năm ban huấn luyện viên đồng thời, đi ký túc xá khuyên Ôn Sóc về trường.

Lấy Ôn Sóc biểu hiện ra quật cường tính cách, chắc chắn sẽ không ở miễn đi quân huấn thông báo cùng quyết định thư trên ký tên, tuy rằng hần ký tên hay không cũng không thể thay đổi kết quả, nhưng, có thể hài hòa giải quyết vấn đề, tốt nhất vẫn là dùng cứng rắn.

Đặc biệt là đoàn bộ bên trong phương pháp giáo dục người phụ trách, rất được kinh đại tá viên nhân văn tư tưởng hun đúc, cường điệu với tôn trọng tự do, cá nhân quyền lợi cùng tinh thần mức độ mở ra.

Không nghĩ tới huấn luyện viên, đại đội trưởng cùng đoàn trưởng đồng loạt trước đến khuyên bảo, hơi có chút thụ sủng nhược kinh Ôn Sóc, nhìn ngoài túc xá lên lút vậy xem các bạn học, ở dương dương tự đắc lòng hư vinh độ cao bành trướng đồng thời, trong lòng vẫn có một tí tạo như thế hơi cảm động, vì lẽ đó hần viên mất hồng hồng, biểu hiện thê thê, thái độ thành khẩn nói rằng: "Ta có thể lý giải đoàn bộ quyết định, cũng cảm tạ đoàn bộ những người lãnh đạo quan tâm ta thân thể tình hình, nhưng có sao nói vậy, ta không cách nào thuyết phục chính mình, sinh viên đại học nhai bên trong thiếu hụt quân huấn đoạn này đặc sắc nhất trải qua. Vì lẽ đó, ta khẩn cầu đoàn bộ các vị lãnh đạo, có thể suy nghĩ thêm một chút vấn đề của ta, cho ta một cơ hội."

Mấy vị người phụ trách hai mặt nhìn nhau, đều rất khó khăn.

Kỳ thực không cần cân nhắc, Ôn Sóc nhất định phải rời đi.

Liền ở tại bọn hần chuẩn bị lần thứ hai biểu đạt một hồi thái độ, sau đó không nói lời gì đưa Ôn Sóc rời đi lúc, Ôn Sóc bỗng nhiên nói rằng: "Nếu không như vậy đi, cân nhắc đến ta thân thể tình hình, tiếp tục tham gia quân huấn loại này cường độ cao huấn luyện, nguy hiểm tính xác thực rất cao, như vậy, ta có thể không tham dự huấn luyện quân sự, nhưng có thể ở lại trụ sở huấn luyện, vì là năm ban, vì là năm liên, vì là hết thầy bạn học, các chiến hữu, cung

cấp hậu cần phục vụ a, tỷ như ta có thể giúp đại gia thu dọn nội vụ, ta có thể cho đại gia bung trà rót nước, ta có thể quét tước căn cứ hoàn cảnh vệ sinh..."

Nói nói, Ôn Sóc viên mắt lại đỏ, ngữ khí lại nghẹn ngào.

Chuyện này...

Nói đều nói đến đây phần lên, lại nhìn Ôn Sóc biểu hiện thê lương, thương cảm, không cam lòng, đoàn trưởng lúc này vỗ đùi : "Được, rất tốt! Cứ quyết định như vậy đi."

Đại đội trưởng cùng năm ban huấn luyện viên Diêm lương tâm bên trong thở phào nhẹ nhõm.

Nghe được Ôn Sóc cái kia lời nói, nhìn về mặt hắn, ai cũng hi vọng giữ Ôn Sóc lại, dù cho là, hắn không tham dự huấn luyện, dù cho là, mỗi ngày ngồi ở sân huấn luyện về ngoài ma, cũng được —— này, là một cái tấm gương cấp nhân vật!

Vết thương nhẹ không xuống hoá tuyến, tinh thần đáng khen!

Đáng giá tất cả mọi người học tập!

Về phần hắn nói cái gì hậu cần công tác, cái kia thật là có chút không đáng kể.

Nội vụ không tới phiên hắn đi giúp người khác làm, đó là quân huấn nội dung, đem mình làm tốt là được; hoàn cảnh vệ sinh quét tước vậy cũng là toàn viên tham dự, liên đội thay phiên làm. Nấu ăn làm cơm càng không tới phiên hắn đi căng tin thêm phiên, bung trà rót nước cái kia càng không cần.

Có thể phùng hạo quốc Thiếu tá cùng đoàn bộ mỗi một vị người phụ trách, năm liên tục trường Khương Quân, năm ban huấn luyện viên Diêm Lương, đều không nghĩ tới...

Ôn Sóc cái tên này bắt được lông gà liền bắt đầu đương lệnh tiễn.

Xế chiều hôm đó, hắn từ căng tin mượn một chiếc xe ba bánh, dựa vào đoàn bên trong dành cho đặc quyền, rồi đi quân huấn căn cứ đi ra bên ngoài loanh quanh, mãi đến tận buổi chiều quân huấn nhanh kết thúc lúc, mới mò hôi đầm đĩa đầu đầy mồ hôi địa trở về.

Xe ba bánh mặt sau kéo một chiếc phá ba vòng, hai chiếc xe ba bánh sau đầu bên trong, đều thu hoạch lớn nước suối, các loại đồ uống.

Hắn trước tiên đem một phần nước suối, đồ uống dúi vào ký túc xá, đem căng tin xe ba bánh trả lại trở lại, sau đó cưỡi một chiếc từ phế phẩm trạm thu mua mua hai tay phá ba vòng, mang theo tràn đầy nước suối cùng đồ uống, đi tới sân huấn luyện mặt nam quan diễn đài bên, đứng ở trên bậc thang, vẫy vẫy cánh tay khăn cả giọng địa kêu to lên :

"Các bạn học, các chiến hữu! Đồ uống nước suối tới rồi!"

To lớn trên sân huấn luyện, nguyên bản tiếng người huyền não khí thế ngất trời, đột nhiên liền yên tĩnh lại. Mọi người cùng xoay xoay nhìn về phía quan diễn đài trên bậc thang, cái kia đứng ở xe ba bánh bên, vẫy vẫy cánh tay ra sức địa la to tên mập.

Tình huống thế nào?

Ôn Sóc niễ với quân huấn, nhưng có thể ở quân huấn căn cứ cùng mọi người cộng đồng vượt qua quân huấn thời gian tin tức, hết thầy huấn luyện viên đều đã biết rồi. Nhưng tham dự quân huấn học sinh rất nhiều cũng không biết, vì lẽ đó vào giờ phút này, mọi người đều có chút mộng vòng.

Mà các huấn luyện viên, trong lúc nhất thời cũng có chút không biết làm sao.

Ôn Sóc cái tên này làm cái gì a?

Hậu cần công tác?

Thật vì là đại gia bung trà rót nước?

Thật giống...

Như vậy cũng rất tốt.

Thời đại này, quân huấn căn cứ cũng sẽ không cung cấp đồ uống cùng nước suối, khát có quân dụng ấm nước, nước, là tập thể cung nước, cũng chính là đốt tan hệ thống cung cấp nước uống, hiềm nhiệt chính mình lượng nguội uống, hoặc là, thẳng thần đi vùi nước trên tiếp nước uống.

Muốn muốn đi ra ngoài mua?

Xin lỗi, quân sự hóa quản lý, bất luận nguời muốn đi ra ngoài làm gì, cũng phải hướng về thông gia xin nghỉ.

Có như vậy mấy cái vừa vặn nơi ở thời gian nghỉ ngơi ban bài, học viên hướng về huấn luyện viên xin chỉ thị sau, túm năm tùm ba địa hướng về Ôn Sóc đi

đến, cũng có hai cái huấn luyện viên không kiềm chế nổi hiếu kỳ, thấp giọng thương lượng cái gì, một bên đi theo.

Vừa bắt đầu, còn túm năm tụm ba linh tinh có mấy người quá khứ.

Rất nhanh, người càng ngày càng nhiều...

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Bán lẻ bắt tay vào làm!

"Nước suối, mỗi bình một khối!"

"Bình nhựa đồ uống thống nhất giá cả, hai khối!"

"Thay đổi kéo bình bốn khối, cao đương hóa!"

"Quý? Bạn học a, người có biết hay không ta chạy bao xa mới bán sỉ đến những thứ đồ này, chẳng lẽ không nên kiếm lời điểm nhi chênh lệch giá sao?"

"Bia? Cút đi" Ôn Sóc trừng mắt cái kia đùa giỡn muốn uống bia, vẫn là ướp lạnh bia nam sinh, nói: "Đây là ở quân huấn biết không? Đây là ở trong quân doanh, là quân nhân, còn muốn uống bia, người sao không lên trời a?"

Nói xong, Ôn Sóc giả vờ cẩn thận dánh dáp, đề thấp giọng nhi tiến đến đầy mặt lúng túng nam sinh bên tai, nói: "Giao tiền thế chấp, ngày mai buổi sáng khẳng định chuẩn bị cho người đến!"

"Được, bao nhiêu? !" Nam sinh cắn răng nói.

"Năm khối!"

"Quá đắt chứ?"

"Đây là tiền thế chấp, vạn nhất người không muốn đây? Bia ta hỏi qua, hai khối tiền một bình, người nói muốn mấy bình, muốn được nhiều, trước hết tiền trả ta có sao nói vậy a, mỗi bình một khối tiền tiến vào, kiếm lời một khối, đạt đến một trình độ nào đó không?"

"Công đạo!" Nam sinh giờ ngón tay cái lên.

Bên cạnh vây quanh bạn học không nhịn được cười vang, vừa vặn có hai vị huấn luyện viên chen vào, nhìn thấy Ôn Sóc vội vàng làm ăn, lại cứ còn có thể lo lắng cùng các bạn học tán gẫu chuyện cười, trong lúc nhất thời cũng không biết là nên tức giận, hay là nên nhạc a.

Trong đó một vị huấn luyện viên cau mày nói: "Uống rượu không được! Ôn Sóc, ta cảnh cáo người a, đừng ở quân huấn căn cứ làm những thứ đồ này "

"Phải!" Ôn Sóc dùng một cái nghiêm, chào theo kiểu nhà binh.

"Đến hai bình nước suối." Huấn luyện viên bỏ tiền đưa cho hắn, một bên tự mình tự cầm hai bình nước, một người một bình vặn ra uống hướng về phía ngoài đoàn người đi đến —— bọn họ cân nhắc, đến hướng về đại đội trưởng báo cáo, sau đó do đại đội trưởng hướng về đoàn bộ báo cáo.

Ôn Sóc làm như thế, rõ ràng là không thích hợp, nhưng, trái với cái nào điều kỷ luật đây?

Hắn, còn có những học sinh này, đến cùng không phải đường hoàng ra dánh quân nhân, nơi này, cũng không phải ở chính kinh quân doanh a.

Ôn Sóc từ trong đám người bỏ ra đến đuổi theo hai vị huấn luyện viên, đem vừa nãy cho hắn hai khối tiền ngan nhét vào vị kia huấn luyện viên trong túi tiền, một bên cau mày không thích mà nói rằng: "Các người có ý gì? Huấn luyện viên uống ta hai bình nước trả lại tiền, này không phải đánh ta mặt mà!"

"Ai Ôn Sóc, này không thích hợp "

"Làm sao liền không thích hợp rồi?" Ôn Sóc hừ một tiếng, xoay người rồi đi, phát tay nói: "Được rồi được rồi, ta còn vội vàng đây!"

Hai vị huấn luyện viên hai mặt nhìn nhau, dở khóc dở cười.

Chuyện này, rất nhanh sẽ truyền tới đoàn bộ.

Đoàn những người lãnh đạo trong lúc nhất thời cũng có chút bối rối —— con mẹ nó, Ôn Sóc cái này đêch mợ dĩ nhiên đến quân huấn căn cứ làm ăn rồi?

Này rõ ràng là không được, cần lập tức ngăn lại.

Nhưng nghĩ tới nghĩ lui, chuyển ra điều lệ tra xét một trận, phát hiện xác thực không có sáng tỏ điều lệ không cho phép Ôn Sóc hành động như vậy. Huống hồ, để Ôn Sóc ở lại quân huấn căn cứ vì là đại gia làm tốt hậu cần công tác, cũng là đoàn bên trong đồng ý

Tính toán một chút!

Đoàn bộ những người lãnh đạo hơi không kiên nhẫn vì là như thế một chuyện nhỏ sót ruột bốc lửa, mở một con mắt nhắm một con mắt đi.

Nói cho cùng, vẫn là Ôn Sóc trước biểu hiện cho bọn họ lưu lại ấn tượng thật tốt.

Ngày thứ hai.

Ôn Sóc cái tên này thật sự làm đến rồi bia.

Mấy vị phát hiện tình huống này huấn luyện viên, mở một con mắt nhắm một con mắt.

Tối ngày hôm qua bọn họ ở sân chơi nói chuyện phiếm lúc, Ôn Sóc cái tên này thần không biết quỷ không hay mà xuất hiện, móc ra một bao hồng Tháp Sơn thuốc lá tăn đi một vòng, sau đó tham dự đến các huấn luyện viên nói chuyện phiếm ở trong, lại cứ còn không cho người ta chút nào đột ngột, khó chịu cảm giác, trái lại tán gẫu rất khá, để các huấn luyện viên đều sinh ra gặp lại hận muộn hưng phấn vui sướng.

Ngày này nhi tán gẫu thoải, thoải mái!

Lâm Phân Biệt chuẩn bị đi thăm dò phòng ngủ lúc, Ôn Sóc không mang theo chút nào hối lộ khí tức, thuận theo tự nhiên để người không thể cự tuyệt cho mỗi vị huấn luyện viên trong túi tiền nhét vào một gói thuốc lá, để tuổi tác nhiều nhất cách biệt bốn tuổi, có thể nói là bạn cùng lứa tuổi các huấn luyện viên, trong lòng cái kia thoải mái cảm động a, này, đây rõ ràng là không làm lính trước đây ở quê nhà lúc bạn thân, anh em mà.

Nhưng tra tầm thời điểm, Diêm Lương vẫn là đại biểu mấy cái huấn luyện viên, đem yên toàn bộ trả lại Ôn Sóc, không cho nhiều lời.

Mọi người nói chuyện phiếm lúc, người Ôn Sóc nói bằng hữu đạo anh em địa khối tan, đại gia có thể đánh một viên, hai viên, ba viên

Nhưng bắt người Ôn Sóc chinh bao yên, không được!

Điểm ấy nhi trên nguyên tắc giác ngộ, thân là ưu tú quân nhân các huấn luyện viên, vẫn có.

Nhưng cũng bởi vậy, Ôn Sóc làm đến bia quá đáng hành vi, các huấn luyện viên không chỉ có lựa chọn không nhìn, còn đứng lúc địa giúp đỡ hần hơi thêm che giấu một hồi.

Ngược lại, đoàn bộ lãnh đạo đều mặc kệ Ôn Sóc

Liên Ôn Sóc chuyện làm ăn làm được càng thông thuận, càng nóng, đồng thời hần lời thề son sắt lấy thành làm gốc, tiếp thu hết thầy bạn học dự định, muốn cái gì nộp tiền thế chấp, buổi sáng dự định buổi chiều hàng đến, buổi chiều dự định ngày mai buổi sáng nhất định có thể hàng đến!

Ngày thứ ba.

Ôn Sóc trên xe ba bánh ngoại trừ nước suối, đồ uống, lại nhiều ruột hun khói, hạt dưa, đậu phộng, kẹo cùng cái khác mấy thứ đồ ăn vặt. Từng hòm từng hòm nước suối, đồ uống, đồ ăn vặt phía dưới, còn lạng yên đề lên bài Poker, thuốc lá.

Chinh khuôn bia ở ký túc xá, ai muốn uống buổi tối lên lút đi ký túc xá mua.

Hơn nữa, Ôn Sóc cái tên này còn cho phép xa món nợ —— rất nhiều bạn học đến quân huấn lúc, trên người vẫn chưa mang theo quá nhiều tiền mặt, thậm chí xu không có. Đến Ôn Sóc xe ba bánh tiểu bán trên quầy, chỉ cần ở hần cái kia tiểu máy tính xách tay trên, kí tên viết xong là cái nào viện hệ ban, là có thể lấy đi thứ mà chính mình cần, nhưng tiền đề là, nhất định phải có chỉ ít ba người đồng hành làm chứng.

Cái điều kiện này, khó tránh khỏi sẽ làm một ít học sinh cảm thấy Ôn Sóc quá cẩn thận rồi, còn mà, ai còn gặp nhân thành ba khối hai khối, ký cái giả danh tự chiếm người điểm ấy nhi tiện nghi?

Ôn Sóc đối với này giải thích là: "Ta có sao nói vậy, ta đây là tiểu bản chuyện làm ăn, thành tín kinh doanh, vốn là muốn là tổng thể không xa món nợ, dù sao thời đại này nợ món nợ chính là đại gia, muốn món nợ chính là tôn tử, rất khó làm. Nhưng cân nhắc đến nên vì đại gia mang đến tiện lợi, ta mới cưỡng chế trong lòng bất an, chấp thuận các bạn học xa món nợ, nhưng là dứt khoát chung quy không bằng giấy trắng mực đen làm đến càng rõ ràng, vì lẽ đó, kính xin các vị nhiều lý giải, ủng hộ nhiều hơn."

Mấy câu nói nói tới trực tiếp, thực sự, rất nhiều bạn học tự nhiên sẽ tỏ ra là đã hiểu cùng chống đỡ, cũng có hội học sinh hiềm phiền phức, cũng sẽ bởi vì

điều kiện tiên quyết không thể thỏa mãn mà ở xa món nợ lúc bị cự tuyệt, liền cảm giận bất mãn, khinh bỉ mà nói vài câu châm chọc.

Gặp phải tình huống như thế, Ôn Sóc đáp lại không chút khách khí : "Vâng, ba người đồng hành làm chứng, kí tên ký món nợ có vẻ hơi xa lạ, nhưng giữa chúng ta cũng xác thực không quen a. Hơn nữa ta từ trước đến giờ cho rằng, từ thô tục nói ở ở bề ngoài, nhìn xấu, kì thực không xấu, chỉ ít chúng ta ai cũng không cần lo lắng bị đối phương tính toán. Nếu ngài không có phần này chiếm tiểu tiện nghi tâm, cái kia cần gì phải bài xích ta như thế đơn giản lại hợp lý biện pháp đây? Ngài nói, là cái này lý nhi không?"

Lời này vừa ra khỏi miệng, cá biệt xác thực ôm chiếm tiểu tiện nghi tâm tư, mới gặp như vậy như vậy học sinh, tại chỗ sẽ lúng túng đến không đất dung thân, nội tâm phần hận Ôn Sóc, nhưng lại không tiện phát tác đi ra, chỉ có thể hồi lưu lưu rồi đi.

Mà không có ôm phần này tâm tư, thật là là bởi vì hiềm phiền phức bạn học, cũng sẽ lúng túng tán thành Ôn Sóc.

Không đồng ý?

Vậy thì là đại biểu tự mình nghĩ chiếm tiểu tiện nghi!

Gián tiếp thừa nhận điểm này, vậy cần quá dày da mặt —— ít nhất ở quân huấn cơ mà sắp tới hai ngàn hơn số trăm sư sinh ở trong, còn không tìm được da mặt dày như vậy.

Ôn Sóc bán lẻ ở quân huấn căn cứ làm được vui vẻ sung sướng, hấn trên xe ba bánh thương phẩm chủng loại cũng càng ngày càng phong phú, ngay cả mặt mũi mô, chống nắng sương, bít tất, hài lót đều có. Mà đoàn bộ những người lãnh đạo, đối với Ôn Sóc nhần nại chính đang từng bước địa làm hao mòn, sắp tiêu hao hết —— xưa nay liền chưa bao giờ gặp loại này học sinh, chuyện như vậy!

Truyền đi, xem nói cái gì? !

Mỗi khi không nhìn được muốn muốn nổi giận lúc, nhìn thấy Ôn Sóc đỏ mặt hồi như mưa đem trên sân huấn luyện các học sinh vứt bỏ bình nhựa chờ tạp vật thập nhất được trên xe ba bánh, còn thuận tiện đem căng tin bên kia phế phẩm cũng đều lôi ra trụ sở huấn luyện, lại lôi kéo tràn đầy thương phẩm trở về, một ngày ra vào vài chuyến, thực tại cũng không dễ dàng, mọi người liền nhẹ dạ.

Nhưng, từ đoàn trưởng đến huấn luyện viên, quân huấn các học sinh, bác sĩ, hầu như cũng không nhìn được lòng sinh hoài nghi : "Cái tên này xem ra tình trạng cơ thể thật đến làm người giận sôi, vì làm ăn, hấn mỗi ngày lượng vận động so với các học sinh quân huấn chỉ nhiều không ít, vì lẽ đó hấn lúc trước phát bệnh là không phải có ý làm bộ, giả ra đến? Liền vì, ở quân huấn căn cứ làm ăn kiếm tiền? !"

Cũng chỉ có thể là hoài nghi, dù sao Ôn Sóc mấy lần phát bệnh bác sĩ đều đã kiểm tra, hơn nữa chuyên môn đi bệnh viện từng làm toàn diện kiểm tra, bệnh trạng không giả được a.

Cũng may là

Hấn làm như thế, xác thực rất dễ cho mọi người, bao quát hết thấy huấn luyện viên cùng quân huấn người phụ trách.

Chuyện làm ăn càng ngày càng tốt, Ôn Sóc tâm tình đó là hạt vừng nở hoa liên tiếp cao —— bán hàng kiếm tiền, phế phẩm thu thập kéo ra ngoài lại có thể bán lấy tiền, tiêu sổ sách trên con số không ngừng kéo lên, mỗi đêm ở ký túc xá đã tọa tu hành trước, hấn cũng có rất phiền phức địa toán một lần khoản, mới hiểu ý tình sung sướng địa khoanh chân ngồi tĩnh tọa, tiến vào kỳ ảo tu hành trạng thái, Thao Thiết giống như kinh thôn quân huấn căn cứ Ngũ Hành linh khí.

Lúc trước lần thứ nhất cảm xúc quân huấn phương trận khí thể, chịu đến song trọng phản phệ xung kích sau, Ôn Sóc cũng đã bắt đầu cẩn thận phân tích cùng nghiên cứu, cũng hai lần hết sức đi cảm xúc, chịu đựng quân trận cùng thiên địa tự nhiên phản phệ đã kích, do đó xuất hiện phát bệnh bệnh trạng, vừa đến là vì đề cho chính mình chân thật phát bệnh, do đó lẽ thắng khí hùng địa trốn tránh quân huấn nổi khổ, thứ hai, cũng đối với loại hiện tượng này có càng thâm thiết nhận thức cùng hiểu rõ —— chỉ cần hấn không đi đụng vào quân trận khí thể, cùng với quân trận khí thể cùng tự nhiên Âm Dương Ngũ Hành linh khí trong lúc đó loại kia co dãn nói liền nơi, từ một góc độ khác nói, chính là không ý đồ nhòm ngó này vì diệu phức tạp thiên cơ, như vậy, thì sẽ không chịu đến phản phệ xung kích, trái lại có thể từ bên trong được lợi, ở tu hành lúc, cả người được càng nhiều thiên địa tự nhiên Ngũ Hành linh khí thấm nhuận, cũng rút lấy vào thể chuyển hóa trở thành chân khí, từng giọt nhỏ địa dung hợp chứa đựng đến Trung Khu phách.

So với bình thường tu hành hiệu quả thân thiết gấp trăm lần trở lên.

Nhưng làm hấn không rõ chính là, quân trận một ngày vượt qua một ngày, càng ngày càng khí thể cường hấn, nhưng cũng không có thể coi như tu hành lấy ích trợ lực, một khi phương pháp thử nghiệm rút lấy quân trận khí thể, ngay lập tức sẽ đụng phải bao quát tự nhiên cùng quân trận khí thể double damage.

Những này dính đến huyền diệu tự nhiên pháp tắc thần bí, Ôn Sóc hiện tại không tâm tư đi cân nhắc phân tích, quân huấn căn cứ thiên địa tự nhiên Ngũ Hành linh khí phối so với độ, mỗi ngày đều sẽ theo quân huấn các học viên khí thể tăng cường mà không ngừng co dãn biến hóa, cũng càng ngày càng dễ dàng bị Ôn Sóc ở tu hành bên trong rút lấy, đến hiện tại, Ôn Sóc chỉ cần khoanh chân ngồi tĩnh tọa, tâm thần vừa nhập định, ý thức cảm xúc ngoại giới, Ngũ Hành linh khí liền sẽ xuất hiện chen chúc mà tới không ngừng tụ tập, thấm nhuận vào thể hiện tượng.

Đường như không phải Ôn Sóc tu hành phương pháp đưa tới linh khí hội tụ, mà là thiên địa tự nhiên Ngũ Hành chủ động tìm hấn vì là túc.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63: Trong lúc vô tình gặp rắc rối

Nếu tu hành mới có lợi, bán lẻ lại làm được hồng hồng hóa hóa —— ngắn ngắn hơn một tuần lễ thời gian, Ôn Sóc xe ba bánh tiểu bán than, lãi ròng nhuận dĩ nhiên đột phá hai ngàn khối, đại đại vượt qua hân mong muốn ai hân mẹ còn có tâm sự đi cân nhắc huyền pháp tu hành cùng khó lường thần bí thiên cơ trong lúc đó, có cái gì bề lủ xu nịnh cầu thả?

Bầu trời này buổi trưa, toàn đoàn tổ chức một lần quân sự thi đấu.

Thi đấu hạng mục có quân thể quyền, phương trận biến hóa, 200 mét cản trở chò chùt, trong đó có một nửa, là mỗi cái liên đội chọn lựa ra tinh binh, tiến hành từng binh sĩ quân sự Kỹ năng thi đấu, còn có một nửa nhưng là lấy liên, bài làm đơn vị tập thể thi đấu.

Thi đấu tiến hành đến khí thế ngất trời.

Khoảng cách quan diễn đài cách đó không xa sân huấn luyện một bên, một chiếc chất đầy linh lang khắp nơi thương phẩm xe ba bánh đậu ở chỗ này, còn đẩy lên một cái không lồ dù che nắng, một cái ăn mặc trang phục sắc sỡ, nhưng không có một chút nào quân dung tuyển tên béo trắng ngồi ở xe ba bánh cái khác ngựa nhỏ quán lên, tay phải cầm đem quạt hương bồ, thành thời thành thời địa quạt phong, một vừa thưởng thức quân huấn các học viên ở mặt trời dưới đây mồ hôi đầm đìa nhọc nhằn khổ sở.

Như vậy hình tượng, trêu đến rất nhiều các học viên ước ao ghen tị.

Khảo cổ văn bác học viện các học sinh càng hơn —— trời thấy, ban đầu đại gia còn đều đồng tình thân thể xảy ra vấn đề tên mập, không nghĩ tới tên này nhân họa đắc phúc, bán lẻ làm được hồng hồng hóa hóa, kiếm tiền kiếm được mỗi ngày về mặt tươi cười, miệng đều hợp không lên. Vốn là điều này cũng không có gì, vấn đề là, đại gia mỗi ngày đều đang cực khổ quân huấn, mà chết tiết tên béo, thì lại thường thường lấy như vậy nhân nhả tư thái, ngồi ở sân huấn luyện bên cạnh xem trò vui.

Thực sự là

Quá con mẹ nó làm người tức giận!

Bởi vậy, tất cả mọi người đều không nhìn thẳng Ôn Sóc khổ cực thập kiếm thu nạp căn cứ phé phẩm, mỗi ngày vì phê hàng mấy lần ra vào quân huấn căn cứ khổ cực cần lao.

Ngược lại cái tên này, chính là cố ý ở khí!

Quan diễn trên đài, từ kinh thành đại học chuyên tới rồi quan sát giáo lãnh đạo, được mời đến đây một ít quân đội, giáo dục cùng bộ ngành liên quan lãnh đạo, đối với chiếc kia xe ba bánh cùng cái kia như đồng hương dưới cửa thôn bày sạp tiểu thương giống như tên mập, cũng khó tránh khỏi hiếu kỳ, dù sao, này cùng toàn bộ trụ sở huấn luyện hoàn cảnh, hình tượng, quá hoàn toàn không hợp.

Đoàn trưởng Phùng Hạo Quốc tức giận đến sầm mặt lại rồi, trước để năm liên tục trường Khương Quân đi thông báo Ôn Sóc, ngày hôm nay tuyệt đối đừng xuất hiện ở sân huấn luyện, có thể Khương Quân bởi vì vội vàng trừ bị năm liên quân thể quyền thi đấu, đem thông báo Ôn Sóc sự tình quên đi đến sạch sành sanh, chớ nhớ tới khi đến, đã chậm! Vì lẽ đó hiện tại, Phùng Hạo Quốc chỉ muốn thi đấu lập tức kết thúc, sau đó không còn nhệ dạ, nghiêm lệnh cấm chỉ Ôn Sóc làm tiếp cái kia chết tiết tiểu bản chuyện làm ăn, chạy trở về trường học!

Bởi thi đấu đang tiến hành bên trong, Phùng Hạo Quốc cùng đoàn bộ mặt khác mấy vị người phụ trách, chỉ có thể lúng túng thấp thòms địa cùng các vị những người lãnh đạo làm đơn giản giải thích.

Mà thân phận địa vị khá cao mấy vị quan chức, nghe xong đoàn bộ người phụ trách giải thích, đều lộ ra dờ khóc dờ cười biểu hiện, cũng có chút nhỏ nhỏ tức giận, quả thực hoang đường mà.

Trong này, chỉ có kinh đại hiệu trưởng cũng không để ý.

Bởi vì chỉ cần là kinh đại người, đều sẽ chuyện đương nhiên địa cho rằng, tình cờ có kinh đại học sinh làm một ít khác người sự tình, là bình thường.

Không có khác người học sinh làm khác người sự tình, đó mới kỳ quái đây.

Mà mấy vị cao cấp quan chức tuy rằng cảm thấy chuyện này hoang đường, cũng không ưa, nhưng không có một chút nào mượn cớ phát tác tâm tư, dù sao đến bọn họ cấp độ này, được mời đến đây tham dự dự hợp loại hoạt động này, trên căn bản chính là vì đi cái quá tràng, nói trắng ra, vậy thì là bệnh

hình thức, chỉ cần đại gia lẫn nhau trong lúc đó không mâu thuẫn, không có lợi ích gút mắc, tình cảnh trên không có trở ngại, ai cũng sẽ không xoi mói địa đắc tội người, chính mình lại không chiếm được bất kỳ lợi ích.

Nhưng Phùng Hạo Quốc bọn họ những này đoàn bộ người, không biết mấy vị lãnh đạo tâm tư, lo lắng gặp phải tích cực nhi, đem chuyện này hướng về trực thuộc thượng cấp bộ ngành thông báo, vậy hấn vị này phụ trách năm nay kinh đại tân sinh quân huấn đoàn trưởng, còn có đoàn bộ Tham mưu trưởng, mấy vị đại đội trưởng, kể cả phía dưới huấn luyện viên, tuy rằng không nhất định gặp ai xử phạt, phê bình tổng thiếu không được.

Ngồi khen thì càng không cần nghĩ rồi!

Vì lẽ đó buổi trưa thi đấu vừa kết thúc,

Phùng Hạo Quốc liền giặt cái chỗ trống đem Khương Quân quát nắng một trận, để hấn lập tức đi nói cho Ôn Sóc, sau đó, không cho làm ăn, chạy trở về trường học đi!

Được đoàn bộ mời, mấy vị quan lớn buổi trưa ngay ở căng tin một cái túi lớn bên trong liên hoan.

Phùng Hạo Quốc còn cố ý khiến người ta đi mua hai bình rượu Đế, tuy rằng không hợp điều lệ, nhưng thời đại này cũng hiếm có người tích cực không cho làm những này, phần lớn tình huống, nếu như người không hiểu được ý tứ ý tứ, ngược lại sẽ tự dưng nhận người không cao hứng.

Phùng Hạo Quốc tính toán, trong bữa tiệc uống rượu chuyện trò vui vẻ, thuận tiện đem Ôn Sóc chuyện nhỏ này mấy câu nói mang tới, sẽ không có vấn đề.

Bữa tiệc còn không tiến hành đến một nửa, Khương Quân đột nhiên đi tới, đến Phùng Hạo Quốc bên cạnh cúi người xuống, dán vào lỗ tai của hấn nhỏ giọng báo cáo : "Trong thành phố đến rồi mấy cảnh sát, còn có kinh đại bảo vệ nơi người phụ trách, nói muốn tìm Ôn Sóc."

"Hà?" Phùng Hạo Quốc giặt cả mình, trong lòng tức giận —— cái kia đồ chó tên mập, đến cùng là cái thứ gì a, làm sao còn đem cảnh sát cho đưa tới rồi? Suy nghĩ thêm Ôn Sóc mấy ngày nay ở quân huấn căn cứ bán lẻ làm được hồng hồng hỏa hỏa

Phùng Hạo Quốc thiếu một chút không khóc lên, mau mau hướng về chư vị đang ngồi thoáng giải thích, liền vội vã rời đi đi tiếp đãi cảnh sát.

Mấy vị thân phận địa vị khá cao quan chức đều không khỏi nhú mày, tuy rằng còn có đoàn bộ, kinh đại quân dạy bảo bộ người phụ trách bồi tiếp, trong lòng bọn họ vẫn cứ sinh ra chịu đến lạnh nhạt không thoải mái, cũng có chút ngạc nhiên hưng phấn —— sẽ không phải, năm nay kinh đại tân sinh quân huấn, thật sự có vấn đề gì chứ? Nếu như đem kinh đại trào thành điển hình, cố gắng sẽ chọc cho nộ thượng tầng, trừ ra một đồng kẻ thù, nhưng, cũng khả năng đi nhằm đường trở thành một bút chói mắt chính tích!

Lắng động hải khu hình sự trinh sát chỉ đội cảnh sát đi tới quân huấn căn cứ lúc, Ôn Sóc chính ngồi xổm ở nữ sinh túc xá lầu dưới chỗ ngoặt mát mẻ nơi mặt mày ủ rũ.

Chứa đầy phong phú thương phẩm xe ba bánh, ngừng ở bên cạnh.

Ngày hôm nay sáng sớm hấn chuẩn bị đi nhập hàng lúc, văn học hệ một vị nữ sinh đỏ mặt nhưng giả vờ bình tĩnh địa ở căn cứ cửa lớn ngăn cản hấn, nói thân thể mình không thoải mái, cũng không tiện đi ra ngoài, vì lẽ đó xin hấn hỗ trợ mua băng vệ sinh. Ôn Sóc thoải mái đáp ứng, sau đó nữ sinh lưu lại tên cùng học hệ, ký túc xá hào, nộp năm khối tiền tiền đặt cọc, ước định buổi trưa dùng cơm thời gian thừa dịp ít người, đến nữ sinh nhà ký túc xá khúc quanh giao hàng, liền vội vã bước tiểu nết chạy bộ.

Đối với này, Ôn Sóc cũng không nghĩ quá nhiều.

Dưới cái nhìn của hấn, này có điều là món làm ăn mà thôi, đừng nói băng vệ sinh, chính là có người từ hấn nơi này đặt trước áo mưa an toàn, cũng không thành vấn đề.

Có thể Ôn Sóc đối với nữ sinh sinh lý phương diện vấn đề cũng không quá giải, cũng không đến nỗi ngu xuẩn đến bán sỉ một cái rương món đồ này đến quân huấn căn cứ tiền lời, vì lẽ đó hấn chỉ có thể tìm cái siêu thị, dò hỏi vị ông chủ kia nương nữ sinh mỗi tháng sinh lý kỳ, cần bao nhiêu món đồ này, siêu thị bà chủ là vị không có một chút nào thủy mị hắc trắng thiếu phụ, bị tên mập này hào tuổi trẻ nam sinh hỏi vấn đề thể này, lúc này dùng một loại bị người khinh nhờn đùa giỡn ánh mắt, mang theo cảnh cáo ý vị, tàn bạo mà nhìn chăm chăm Ôn Sóc, đồng thời tức giận nói câu : "Bón bao, một bao năm mảnh."

Ôn Sóc mua quý nhất, ba khối năm một bao, một bao năm mảnh.

Lấy mỗi bao năm khối tiền giá cả bán cho vị kia nữ sinh, có thể kiếm lời sáu khối tiền, lâu thảo đánh thỏ, làm ăn này có lời a.

Không từng muốn

Vào buổi trưa, hấn đi tới địa điểm ước định, vị kia nữ sinh không xuất hiện, là bạn cùng phòng đến giúp đỡ lấy hàng, trước nộp năm khối tiền tiền đặt cọc vừa vặn, chỉ cần một bao.

Ôn Sóc há hốc mồm.

Con mẹ nó, còn lại ba bao món đồ này, bán cho ai đi?

Chính mình cũng không cần a!

Hắn tội nghiệp địa khản cầu nói: "Các người nữ sinh sớm muộn đều sẽ dùng đến, trước cũng không nói rõ ràng, vì lẽ đó vẫn là đều mua đi thôi, ta giữ lại cũng không dùng được a."

Vị kia nữ sinh bạn cùng phòng tính tình tuy rằng rộng rãi mạnh mẽ, có thể lui tới nhiều bạn học như vậy, một người nữ sinh cùng một cái tên béo nam sinh ở đây thảo luận mua mấy bao băng vệ sinh, trên mặt nàng cũng không nhìn được a, liền cảm giận địa trách mắng: "Người gốc a, lập tức mua nhiều như vậy băng vệ sinh, bằng hữu ta đó là đau bụng kinh không thoải mái, lần này thời gian lại dài ra điểm nhi, chuẩn bị băng vệ sinh không đủ mới để người hỗ trợ mua một bao, chính mình không động não, trách ai?"

Quát mắng xong, nữ sinh xoay người rời đi.

Lưu lại Ôn Sóc một thân một mình được muốn người chú ý, khóc không ra nước mắt.

Hắn là một cái giảng đạo lý người, vì lẽ đó vẫn đúng là không thể oán giận vị kia nữ sinh không nói rõ ràng, dù sao, người ta nộp năm khối tiền tiền đặt cọc, thoáng động dưới đầu óc nên chỉ mua một bao, mặc dù là không đủ dùng, quay đầu lại lại mua chính là, ngược lại chính mình mỗi ngày ít nhất phải đi nhập hàng hai lần.

Nhất thời hồ đồ, tham niệm gây rắc rối a!

Đang tự hồi hận vạn phần, không biết làm sao lúc, Ôn Sóc chợt thấy một cái quen thuộc nữ sinh, cùng mấy cái bằng hữu cười cười nói nói từ căng tin bên kia đi tới.

Là quản lý học viện Hoàng Cầm chi —— đến kinh thành đại học báo danh ngày ấy, ở trạm xe lửa chỗ tiếp đãi học sinh mới gặp gỡ, lại cùng nhau thừa ngồi xe buýt xe cái kia tên nữ sinh. Mấy ngày nay Ôn Sóc bán lẻ làm được náo nhiệt, Hoàng Cầm chi đương nhiên cũng đến quầy hàng trước mua quá đồ uống cùng đồ ăn vặt, hai người còn nói chuyện phiếm như vậy vài câu, vì lẽ đó được cho là người quen rồi.

"Ai, bạn học bạn học" Ôn Sóc mau mau đứng dậy bắt chuyện.

Hoàng Cầm chi trong thần sắc né qua một vệt nghi hoặc, mặt mỉm cười địa đi tới, nói: "Xin chào, có chuyện gì không?"

"Cái kia, này" Ôn Sóc một bộ do dự dự khó có thể mở miệng đáp.

Cùng Hoàng Cầm chi đồng hành mấy tên nữ sinh liếc mắt nhìn nhau, đều lộ ra không nhìn được cười nụ cười, mở miệng trêu ghẹo vị này rất thú vị tên mập đồng học: "Tìm cảm chỉ làm gì, muốn mời uống đồ uống, vẫn là ăn đồ ăn vặt a?"

"Không đúng không đúng." Ôn Sóc mau mau lắc đầu phủ nhận.

Đùa giỡn!

Cùng nữ sinh trong lúc đó trêu ghẹo chuyện phiếm, tuyệt đối đừng trôi chảy hà hề trang hào phóng, bằng không nói nói nhất định phải hào phóng, bởi vì nói cần nói đến trình độ nhất định, người không mời người ta, vậy thì gặp rắc rối người, còn ra về mình rất keo kiệt, xin mời lời nói

Hắc, chính mình tình nguyện làm kẻ ngốc, đáng đời!

Bị xin mời nữ sinh, mười có tám, chín liên ân tình của người cũng không biết!

Mấy vị nữ sinh bị Ôn Sóc như vậy trực tiếp từ chối cho ngại ở, trong lúc nhất thời không biết nên làm gì nói tiếp, lại có chút tức giận —— cái này chết tiệt tên mập, quả thực là tiểu tức tới cực điểm, không phải là chỉ đùa một chút thôi, ai còn gặp thật làm cho người xin mời?

Hoàng Cầm chi nhưng hoàn toàn không thêm để ý Ôn Sóc hẹp hòi, thấy hắn áp a áp ứng làm khó dễ đáng đáp, cũng không vội vã, dịu dàng cười chờ đợi.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 64: Bán cái kia cái gì

Ôn Sóc cắn răng một cái giậm chân một cái, mĩa mai cười nói : "Ta nơi này có ba bao băng vệ sinh, người mua không?"

Thời gian, phẳng phát động lại.

Hoàng Cầm chỉ cùng mấy người đồng bạn, tất cả đều choáng váng, dùng một loại kinh ngạc, cảm giác nghe lầm ánh mắt nhìn chăm chăm Ôn Sóc, nhìn hần từ xe ba bánh lung ta lung tung một đồng thương phẩm bên trong, lấy ra ba bao băng vệ sinh, hai tay bùng biểu hiện lúng túng, cười mĩa, đưa tới Hoàng Cầm chỉ trước mặt, nói: "Vật này, ta, ta không dùng được : không cần, vì lẽ đó..."

Tùng đạo từng đạo trong ánh mắt, bắt đầu hội tụ nồng nặc sát khí!

Ôn Sóc kích Linh Linh rung mình một cái, lấy tốc độ nhanh nhất quét mắt bên cạnh mấy vị nữ sinh, tiện đà tránh thoát những sát khí này tầng tầng ánh mắt, chốt dạ nói rằng : "Không mua, không mua thì thôi... Không có chuyện gì, ta cũng chỉ là hỏi một chút."

Giờ khắc này, cùng Hoàng Cầm chỉ đồng hành mấy vị nữ sinh, trong nội tâm đã bắt đầu tưởng tượng nếu như đổi làm là chính mình, sẽ làm thế nào?

Một tát tai đánh lên đi!

Một cước đạp hấn sinh mạng!

Một trào nạo hấn cái hoa đào nở!

Mấy trào xuống, bảo đảm hấn đầy mặt dưa hấu nhưong!

Hoặc là, bọn tỷ muội một hồng mà Thượng tướng đánh ngã xuống đất quần ầu, quyền đấm cước đá côn bổng tề thêm.. Tình cảnh tương đương huyết. Tinh. Tàn. Nhẫn. Bạo. Lực!

Hoàng Cầm chỉ dịu dàng biểu hiện trở nên lạnh lùng, cũng còn tốt thuở nhỏ hài lòng gia đình hoàn cảnh, làm cho nàng có tương đương hơn người hàm dưỡng, cường chế trong lòng không thích, nhìn chốt dạ tránh né ánh mắt mọi người Ôn Sóc, giọng nói của nàng lãnh đạm hỏi : "Tại sao?"

Nàng cần một cái lý do!

Bất luận cái nào nữ sinh gặp phải chuyện như vậy, đều sẽ không thờ ơ không động lòng, đều sẽ phẫn nộ.

Nếu như Ôn Sóc không thể đưa ra một cái hợp tình giải thích hợp lý, Hoàng Cầm chỉ có thể sẽ không đem hấn như thế nào, nhưng ở trong nội tâm, gặp đưa cái này có "Thiên tài" đánh giá, ấn tượng rất tốt tên mập, kéo hắc đến kẻ cặn bã bại hoại tầng thấp nhất.

"Này không phải xui xẻo, vờ ngớ ngẩn mà, ai." Ôn Sóc nhìn thấy một tia hi vọng, mặt mày ủ rũ mà nói rằng : "Văn học hệ một vị nữ sinh đau bụng kinh, thân thể không thoải mái, nhờ ta hỗ trợ mua băng vệ sinh, ta không kinh nghiệm, cũng không biết mua bao nhiêu, nữ sinh kia cũng không nói rõ ràng, ta liền mua bốn bao, kết quả nàng chỉ cần một bao... Còn lại ba bao, ta giữ lại có thể có ích lợi gì? Hơn nữa món đồ này, ta cũng không thể tìm không nhận ra người nào hết nữ sinh liền đẩy ra tiêu, nào sẽ bị người làm lưu manh đánh chết, vừa nãy nhìn thấy người tới, vì lẽ đó, vì lẽ đó đã nghĩ... Chúng ta tốt xấu hiểu biết, được cho bằng hữu, ngược lại các người nữ sinh đều sẽ dùng đến, đồ chơi này cũng thả không xấu, đúng không?"

Nhìn Ôn Sóc đáng thương xui xẻo đáng dấp, nghe hấn nói đều nói không lưu loát, mấy vị mới vừa rồi còn dừ dằn dĩa muốn lấy cực. Đoan tàn. Nhẫn thủ đoạn giết chết Ôn Sóc nữ sinh, không nhịn được tất cả đều cười loan eo —— chuyện này, quả thực quá thú vị.

Thật đáng thương, lại thật đáng yêu một con tên mập a!

Hoàng Cầm chỉ cũng lộ ra không nhịn được cười nụ cười, gật gật đầu.

Bên cạnh một vị nữ sinh cười được rồi, nói: "Vậy người trực tiếp đưa cho cầm chỉ không là được mà, còn bán cái gì?"

"Đưa?"

Ôn Sóc trong lòng đau đến đánh quất một cái, lập tức đành hoàng trịnh trọng mà nói rằng : "Ta đưa món đồ này cho nữ sinh, bị đánh chết mới là thật đáng đời!"

Nữ sinh lập tức ý thức được chính mình nói sai.

Cũng không phải sao.

Nào có nam sinh cho nữ sinh đưa băng vệ sinh, lại quen thuộc cũng không thể làm như thế, chớ đừng nói chi là, đưa cho chưa quen thuộc, không quen biết nữ sinh.

Hoàng Cầm chỉ hít sâu một hơi, mỉm cười nói : "Được, ta mua, bao nhiêu tiền?"

"Một bao năm khối, 15 nguyên." Ôn Sóc lập tức vui vẻ ra mặt, xoay người cầm băng vệ sinh cất vào một cái túi bên trong, thuận lợi lại cầm một bình nước suối cho Hoàng Cầm chỉ, nói: "Cái kia, vì biểu hiện lòng biết ơn, ngoài ngạch đưa người một bình nước."

Hoàng Cầm chỉ móc ra tiền đưa cho Ôn Sóc, tiếp nhận bằng vệ sinh cùng nước suối, xoay người rời đi.

Mấy tên nữ sinh khinh bỉ mà nhìn chằm chằm Ôn Sóc một chút, cái tên này, quả thực chính là cái keo kiệt tham lam lại mắt mặt mũi gian thương.

Người ta Hoàng Cầm chỉ đều tốt tâm giúp người, còn bán năm khối tiền một bao!

Tuy rằng đưa một bình nước suối,

Còn nói cảm tạ, nhưng... Nữ sinh nhưng là biết bằng vệ sinh giá cả!

Mấy vị này nữ sinh nhưng sẽ không nghĩ đến, đừng nói là Ôn Sóc, coi như giờ khắc này Hoàng Cầm chỉ trong lòng, cũng căn bản không đem chuyện nhỏ này cùng giữa người và người tình cảm có bất kỳ liên quan —— này, có điều là món làm ăn thôi, Ôn Sóc là ở chào hàng chính mình thương phẩm, mà Hoàng Cầm chỉ, nhưng là không đến nơi đến chốn địa mua một cái hữu dụng thương phẩm.

Còn nữa, thuận lợi giúp Ôn Sóc một tay, miễn cưỡng cũng có thể xem như là một cái nhân tình chứ?

Cớ sao mà không làm chỉ?

Rốt cục đem nan giải ba bao băng vệ sinh bán đi, tâm tình khoan khoái rất nhiều Ôn Sóc, đang chuẩn bị đập ba Luân hồi ký túc xá, liền nhìn thấy huấn luyện viên Diêm Lương hấp tấp địa từ đằng xa chạy tới, một bên vẫy tay kêu to : "Ôn Sóc, Ôn Sóc, mau mau đi đoàn bộ một chuyến!"

"Đoàn bộ?" Ôn Sóc run lên, chợt lộ ra nụ cười vui vẻ, đập ba vòng nghênh đón, vừa nói : "Đoàn bộ đều cần cái gì, người xem trên xe những này đủ không?"

"Đừng bần, có cảnh sát tìm người!" Diêm Lương có chút thân thiết địa tức giận nói.

"Cảnh sát tìm ta làm gì?" Ôn Sóc sợ giật bắn người lên.

"Tự mình nghĩ muốn đi." Diêm Lương đặt mông ngồi vào xe ba bánh sau đầu bên cạnh, vừa nói : "Người gần nhất đi bên ngoài nhập hàng thời điểm, có phải là làm thỉnh trái pháp luật phạm tội sự tình? Ta cũng nhắc nhở tiểu tử người a, ở quân huấn căn cứ buôn bán, bản thân liền không phù hợp quy định cùng điều lệ, cũng chính là đoàn bên trong những người lãnh đạo ủng hộ người, bằng không sớm đem tiểu tử người cho mở ra, lần này cảnh sát tìm người, nếu như đứng là ở bên ngoài phạm lỗi lầm, hừ..."

Ôn Sóc kêu oan nói: "Trời thấy, ta như thế nhất gan sợ phiền phức lại thành thật vừa nát người, luôn luôn tuân theo pháp luật, làm sao có khả năng phạm tội?"

"..." Diêm Lương rất muốn đánh tên mập một bạt tai, nói câu nói như thế này cũng không sợ bị sét đánh?

"Huấn luyện viên, cho cháu cái tin nhĩ, đến cùng chính là cái gì?" Ôn Sóc sợ mất mặt —— có lời là làm người không làm chuyện đuối lý, nửa đêm không sợ quỷ gõ cửa, một cái vốn nên quân huấn sinh viên đại học năm nhất nhưng ở quân huấn trong căn cứ làm tiếp bán chuyện làm ăn, còn khiến cho hồng hồng hòa hòa, vốn là không thích hợp, Ôn Sóc không trái pháp luật phạm tội vì lẽ đó không nên lo lắng cảnh sát tìm, nhưng hắn chỉ sợ trường học cùng đoàn bộ bên kia nhờ vào đó tức giận, không cho tiếp tục làm ăn kiếm tiền...

Phải biết, buổi sáng sau khi cuộc tranh tài kết thúc, đại đội trưởng còn chuyên môn đem hắn tàn nhẫn mà mắng một trận, hôm nay tới nhiều như vậy lãnh đạo, người còn trắng trợn địa đem quầy hàng đặt tại những người lãnh đạo trước mặt, này không phải mẹ kiếp không có chuyện gì tìm việc nhĩ mà.

Đoàn trưởng để người chạy trở về trường học đi!

Ôn Sóc đang tự suy nghĩ buổi chiều tìm đoàn trưởng khóc một trận, van nài đây, hiện tại nhưng họa vô đơn chí địa đến rồi cảnh sát.

Xong xong, chuyện làm ăn thật sự không làm được!

Không thể tiếp tục kiếm tiền, theo Ôn Sóc vậy thì là đền tiền, bởi vì có thể tiền đoán được lợi nhuận tiền lời, đã bị hắn coi là của cải của chính mình!

Mà đền tiền...

Chuyện này quả là giống như là lột da hắn!

Nhất làm cho Ôn Sóc lo lắng, là đoàn bộ cùng phương pháp giáo dục tìm cái có lẽ có lý do, đem hắn thu vào cho tiền phi pháp...

Đến thời điểm tìm ai nói lý đi?

Này không phải hắn buồn lo vô cớ, thực sự là bởi vì từ nhỏ đến lớn trà trộn tiền nhân kiêu cùng nông mậu thị trường, gặp quá nhiều chuyện như vậy —— tỷ như lão Hàn đầu năm đó, có rất nhiều lần làm cho người ta lên đàn phương pháp kiểm điểm nhĩ tiền, kết quả còn không ô nhiễm, liền bị tiền phi pháp.

Đoàn bộ trong phòng họp.

Ba vị lắng đọng hải khu cảnh sát hình sự chỉ đội cảnh sát đang cùng Phùng Hạo Quốc bọn họ đàm luận vụ án.

Ôn Sóc đến kinh thành đại học báo danh cùng ngày, ở trên xe buýt bị bốn cái tiểu tặc giữa ăn trộm giữa đoạt bao vây tài vật vụ án, đã trình phá, bốn tên tiểu tặc toàn bộ sa lưới.

Nói đến cũng là cái kia bốn cái tiểu tặc quá ngu, cũng quá xui xẻo, bởi vì toàn quốc khai giảng quý đến trước, kinh thành cảnh sát cũng đã bắt đầu rồi chuyên nghiệp hành động, muốn nghiêm khắc đả kích bao năm qua đến bị quần chúng lên án các loại tội phạm vụ án, đặc biệt là khai giảng quý lừa dối lừa bịp nơi khác đến kinh sinh viên đại học, gia thuộc vụ án. Mà Ôn Sóc bị cướp đi tài vật một án, càng là ban ngày ban mặt, tạo thành cực kỳ ác liệt ảnh hưởng —— tham gia quân huấn bang này sinh viên đại học năm nhất môn ở quân huấn trong căn cứ tin tức bề tặc vì lẽ đó không biết, kinh đại tân sinh Ôn Sóc bị ăn trộm cướp một án, bị truyền thông biết được cũng đưa tin sau, cấp tốc ở kinh thành xã hội trên gây nên rất lớn oán giận cùng nghị luận.

Cũng bởi vậy, lắng đọng hải khu cảnh sát thành lập tổ chuyên án, thượng cấp rơi xuống mệnh lệnh bắt buộc, hạn lúc nhất định phải trình phá này án.

Vụ án phá, bốn tên người hiểm nghi phạm tội bắt được, cũng nhận tội, có thể vấn đề là...

Bốn tên kẻ tình nghi một mực chắc chắn, bọn họ ngày đó ăn trộm cướp vị kia sinh viên đại học túi vải buồm bên trong, chỉ có một ít quần áo cùng hai đôi hài, không có một phân tiền tiền mặt. Hơn nữa, bốn người bọn họ trên người tiền mặt, bóp tiền còn tất cả đều mất rồi, vì lẽ đó bọn họ cho rằng, lúc đó án phát lúc, trên xe buýt có khác phần tử tội phạm, đến rồi một chiều bọn họ ngựa bắt ve chim sẻ ở đằng sau.

Tổ chuyên án cảnh sát là tách ra đồng bộ thẩm vấn bốn tên tiểu tặc, gồm ghi chép làm so sánh, xác nhận bọn họ nói nên là thật.

Hắn đây mẹ liền có chút khôi hài.

Ăn cướp ở trên xe buýt thực thì ăn cắp không được, thẳng thắn cướp trắng trợn, lại không cướp được một phân tiền, trái lại là ăn cướp tài vật bị ăn cướp trộm đi...

Bởi chính ở vào nơi đầu sóng ngọn gió nghiêm - đánh thời khắc, này án lại ở trong xã hội gây nên ác liệt ảnh hưởng, vì lẽ đó bốn tên tiểu tặc hành vi phạm tội, ở ăn cắp cùng cướp đoạt cái nào cũng được trong lúc đó, một cách tự nhiên sẽ định tính vì là càng nghiêm trọng cướp đoạt.

Ăn cắp cùng cướp đoạt tính chất, đó là khác biệt một trời một vực!

Nhưng ăn cắp cùng cướp đoạt, ở đo hình trên đều có một cái tương đồng trọng yếu cân nhắc chỉ tiêu, vậy thì là ăn cắp hoặc là cướp đoạt tài vật giá trị cao thấp.

Này án, phần tử tội phạm nói không cướp được tiền, còn làm mất đi tiền!

Mà người bị hại Ôn Sóc ở báo án lúc, sáng tỏ biểu thị bị cướp đi túi vải buồm bên trong, có 1 vạn tệ tiền tiền mặt, là đến kinh thành trước, trong nhà cho học chi phí phụ cùng sinh hoạt phí. Hơn nữa, hắn lúc đó ăn mặc mộc mạc đến khó coi, cũng tự xưng gia cảnh nghèo khó, này, cũng là này án ở trong xã hội gọi ra ảnh hưởng cực lớn một cái trọng yếu nhân tố. Dĩ nhiên đối với cảnh sát tới nói, này không trọng yếu, trọng yếu chính là, bọn họ nhất định phải kiểm chứng Ôn Sóc đến cùng làm mất đi bao nhiêu tiền, có phải là cái kia bốn cái tiểu tặc trộm đi tiền.

Mà cân nhắc đến đó án xã hội ảnh hưởng quá lớn, vì lẽ đó cảnh sát không chỉ phá án hiệu suất cao, về mặt thái độ cũng tương đương tích cực.

Tỷ như, bọn họ chạy tới quân huấn căn cứ liền vụ án tiến một bước dò hỏi người bị hại.

Hiểu rõ đến cảnh sát là bởi vì như thế một vụ án đến, đoàn trưởng Phùng Hạo Quốc treo ở tầng con mắt bên trong tâm rớt cục thả xuống, cũng còn tốt, Ôn Sóc cái tên này không ở bên ngoài diện có cái gì phạm pháp hành vi.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Vụ án phá

Lại nhìn mấy vị kia vốn nên ở căng tin ăn cơm thật ngon lành đạo, nghe nói cảnh sát hình sự đi tới quân huấn căn cứ tin tức sau, lập tức bùng lên nghiêm túc công bằng dò xét cái giá, hầu như là trước gót chân Phùng Hạo Quốc đi tới phòng họp bên này, bàng thính đến cùng xảy ra chuyện gì.

Vì lẽ đó Phùng Hạo Quốc cầu khẩn một lúc Ôn Sóc đi vào, biểu hiện có thể tốt một chút nhĩ, đừng làm cho mấy vị lãnh đạo không hài lòng chuyện bé xé ra to.

Ngoài cửa truyền đến tiếng báo cáo, Phùng Hạo Quốc cau mày có chút lo lắng nói : "Đi vào!"

Lo lắng đề phòng Ôn Sóc đẩy cửa ra, ngó đảo dác một bộ có tật giật mình đáng ghét, nhìn thấy trong phòng họp ngồi nhiều vị lãnh đạo, còn có ba tên cảnh sát, trong lòng càng căng thẳng sợ sệt —— đại gia, đây là muốn ba đường hội thẩm sao?

Lão từ phạm vào bao lớn tội lỗi? !

Liền hấn cẳng khăn trương, bước tiểu nát bộ, rù xuống đầu, một bước một sụt địa đi tới trong phòng, đem đứng nghiêm chào đều quên đi, súc đầu tham vai, nữu nhãn nhỏ nắm địa nhỏ giọng nói : "Đoàn, đoàn trưởng, ngài tìm ta?"

Từ cái tên này đẩy cửa đi vào, Phùng Hạo Quốc suyết chút nữa nhĩ tức bễ phôi.

Đổi làm ở bộ đội, đổi làm thủ hạ mình binh, bày ra như thế một bộ hình tượng, hấn đã sớm xông lên một cước đạp lăn!

Chỉ thấy mập mạp Ôn Sóc tay áo tuốt đến cao cao, trời nóng duyên cớ, nhiều màu sắc quần áo huấn luyện sườn hoành, bên trong tuy rằng còn có huấn luyện tay áo ngắn, nhưng là một nửa đắm vào trong quần, một đoạn ninh ở bên ngoài, bụng lớn thển, trên y phục càng là bản thủ, lại cứ hấn còn oai mang mũ quân đội, trên mặt tràn ngập chốt dạ căng thẳng cùng lo lắng

Hình tượng này, quả thực khó coi!

"Ôn Sóc, người quân dung liền như vậy phải không?" Phùng Hạo Quốc đề lại hỏa khí trầm giọng quở trách nói.

"Há, xin lỗi xin lỗi" Ôn Sóc mau mau luống cuống tay chân địa đem mũ mang chính, đem y phục mặc được, tay áo buông ra.

Xin lỗi?

Xin lỗi ai vậy người?

Phùng Hạo Quốc tức giận đến cả người run, nhưng không dễ làm chúng phát tác, chỉ được nhìn về phía lắng đọng hải khu cảnh sát hình sự chi đội chi đội trưởng Quách Mẫn Phong : "Quách đội trưởng, Ôn Sóc đến rồi, nếu không, người dẫn hấn đi phòng làm việc của ta nơi đó làm hỏi ý ghi chép?"

"Không cần không cần, hôm nay tới đây, chỉ vì chứng thực một hồi tình huống." Quách Mẫn Phong cười vung vung tay —— hấn cũng không nghĩ tới hôm nay đến quân huấn căn cứ tìm Ôn Sóc, gặp có nhiều như vậy lãnh đạo ở.

Trận thế lớn như vậy

Cảnh sát tư thái thì càng muốn làm đủ.

"Ôn Sóc người được, ta là lắng đọng hải khu cảnh sát hình sự chi đội chi đội trưởng Quách Mẫn Phong." Quách Mẫn Phong trước tiên đứng dậy hướng về Ôn Sóc cúi chào, vốn là thấp thỏm bất an Ôn Sóc được đãi ngộ này, hải đến mau mau đứng nghiêm chào, cái bụng đều giờ cao đến rồi : "Chào thủ trưởng!"

Quách Mẫn Phong dờ khóc dờ cười, ngồi xuống nói nói: "Là như vậy, người đến kinh thành ngày ấy, ở trên xe buýt bị người cướp đoạt đi rồi bao vây cùng tài vật vụ án phát sinh sau, độ cao quan tâm, lãnh đạo cấp trên đặc biệt phê chỉ thị thành lập tổ chuyên án, yêu cầu hạn lúc phá án, tổ chuyên án cảnh viên môn không ngủ không ngớt, liên tục phản khôi chiến đấu mấy ngày, hạnh không có nhục sứ mệnh, vụ án đã trình phá, bốn tên người hiểm nghi phạm tội toàn bộ bắt được quy án, hơn nữa, bọn họ cũng đều đã nhận tội."

"Phá án?" Ôn Sóc có chút choáng váng.

Hấn không có một chút nào kinh hi, trái lại lòng sinh ra một tia oán giận cùng căng thẳng —— loại này vụ án nhỏ, cảnh sát khi nào phá án hiệu suất như thế cao? Chẳng lẽ, kinh thành không hổ là thủ đô trái tim, là toàn quốc cờ xí, vì lẽ đó cảnh sát vì nhân dân phục vụ luôn luôn rất đúng chỗ?

Lúc đó báo án lúc, căn bản không nghĩ tới cảnh sát gặp phá án a!

Như vậy, tự mình nói làm mất đi 1 vạn tệ tiền, chẳng phải là muốn bị vạch trần, là nói dối xong nói sao? Đây có tính hay không là báo án giả?

Nghĩ tới đây, về mặt hấn khó tránh khỏi có chút sốt sắng, nhưng cấp tốc hóa thành kinh hi đáng ghét.

Lúc này, nhất định phải kinh hi mới đúng!

Quách Mẫn Phong từ phía sau trên đất nhắc lên cái kia cổ xưa túi vải bươm, bỏ lên trên bàn, mở ra khóa kéo, nói: "Đây là người bị cướp đi túi vải bươm đi, mời đi theo kiểm tra một chút bên trong y vật, nhìn có hay không đầy đủ hết."

"Ồ." Ôn Sóc mừng rỡ không thôi, dường như không thể chờ đợi được nữa giống như đi tới lật xem

Lật lên lật lên, Ôn Sóc biểu hiện bắt đầu biến hóa, từ kinh hi, cảm động, không thể chờ đợi được nữa, đến căng thẳng, ruột gan rồi bời, thương tâm, tuyệt vọng, cho đến viên mắt ửng hồng chảy ra hai giọt lệ, cái trán ngấm ra tí mồ hôi, hấn ngừng đầu thất vọng nhìn về phía Quách Mẫn Phong

há mồm tựa hồ muốn muốn tuân hồi chút gì, nhưng lại không biết nên nói như thế nào, có nên hay không nói.

Quách Mẫn Phong nguyên bản còn dự định từ Ôn Sóc biểu hiện về mặt thái độ, để phán đoán hẳn có hay không có hư báo thất lạc tài vật bao nhiêu hiềm nghi, nhưng hiện tại xem ra

Thất lạc tài vật, nên là thật.

"Rất xin lỗi." Quách Mẫn Phong lộ ra áy náy biểu hiện : "Đã tận lực, nhưng bởi vì thất lạc thời gian quá dài, hơn nữa người hiềm nghi phạm tội thực thì ăn trộm cướp hành vi sau, liền đem túi vải buồm vứt bỏ, cũng là ở chỗ đồ rác tìm về túi vải buồm cùng những này y vật, vì lẽ đó, khả năng có không tìm được, hôm nay tới tìm người, cũng là muốn dò hỏi cũng chứng thực một hồi."

Nghe được Quách Mẫn Phong lời nói này, Ôn Sóc nổi lòng lo lắng lập tức thả xuống.

Nha, túi vải buồm cùng y vật bị tiểu tặc ném xuống, lại là ở chỗ đồ rác tìm tới, thế thì dễ nói chuyện rồi —— tuy rằng hẳn cảm thấy khó mà tin nổi, cũng rất kính phục cảnh sát có thể đem đồ vật từ chỗ đồ rác bên trong tìm trở về, nhưng lời nói dối, hay là muốn tiếp tục lập xuống.

Cũng may là, có chút lời nói dối là có thể nói, hơn nữa là có thể ngồi vững.

Ôn Sóc biểu hiện cô đơn, bi thương, tựa hồ không nghe thấy Quách Mẫn Phong, chỉ là lần thứ hai phí công ở túi vải buồm bên trong tìm kiếm, một bên ni non : "Ta học phí, sinh hoạt phí, quần lót của ta, màu đỏ quần lót "

Nghe Ôn Sóc có chút về thần kinh nói thâm, Quách Mẫn Phong có chút phát điên, như vậy quan tâm một cái quần lót làm gì, còn màu đỏ quần lót hẳn bắt đặc dĩ lạc đầu một cái, nói: "Ôn Sóc, đang tra hỏi bốn tên người hiềm nghi phạm tội lúc, bọn họ đều nói, cướp đi túi vải buồm sau, nhưng không có từ bên trong tìm tới một phân tiền tiền mặt, liền đem túi vải buồm cùng y vật đều vứt bỏ. Hơn nữa, bọn họ cũng ở trên xe buýt tao ngộ tên móc túi, tiền tài bị ăn cắp hết sạch."

Ôn Sóc mãnh ngẩng đầu, thần tình kích động mà nói rằng : "Làm sao gặp không có tiền? Ta tiền, ở màu đỏ trong quần lót ám dấu bên trong, ám dấu vẫn là ta tự mình một châm một đường phùng! Cái kia điều trên quần lót còn có một con màu vàng phim hoạt hình tiểu như! 1 vạn tệ tiền a, ta những năm này thu đồng nát kiếm phế phẩm làm việc ngoài giờ, một tháng đa tài nhất có thể kiếm mấy trăm đồng tiền, mẹ ta làm công nhân làm vệ sinh, một tháng tiền lương 370 đồng tiền! 1 vạn tệ tiền a, muốn tích góp bao lâu mới có thể tích góp đủ? Liền như vậy bị bọn họ trộm đi, còn nói không có, ta, ta "

Tâm tình của hắn càng ngày càng kích động, nói nói, càng là nói không ra lời, thờ hồng hộc gò má trắng bệch, mồ hôi như mưa dưới!

"Ôn Sóc, biệt, người đừng kích động, bình tĩnh, nhất định phải bình tĩnh a!" Phùng Hạo Quốc đứng dậy nhanh như tia chớp xông tới đỡ lấy Ôn Sóc, một bên giúp hắn đập lưng phũ ngực, một bên bắt chuyện Tham mưu trưởng mau mau đưa đến một cái ghế để Ôn Sóc ngồi xuống, lại nắm bình nước khoáng cho hắn uống hai ngụm.

Bên trong phòng họp, những người khác kinh ngạc mà nhìn tình cảnh này.

Chờ Ôn Sóc tâm tình ổn định lại, bệnh trạng cũng tốt hơn một chút, Phùng Hạo Quốc lúc này mới lòng tràn đầy kinh hi cùng vạn hạnh, nhưng làm bộ căng thẳng cùng nghiêm túc nói rằng : "Ôn Sóc có đột phát khiếp đảm, thể chất tính huyết áp thấp, hạ đường huyết tật xấu, mệt nhọc quá độ cùng tâm tình quá mức kích động lúc, sẽ phát tác, vì thể đoàn bên trong từng đưa ra cho phép hắn miễn quân huấn về trường, nhưng hắn ý chí kiên cường, kiên trì tham dự quân huấn cho đến kết thúc, cân nhắc đến chính mình thân thể tình hình, cũng vì giảm bớt lo lắng, không cho quân huấn đoàn thêm phiền phức, hắn còn chủ động đưa ra có thể không tham gia quân huấn, mà là lưu ở căn cứ, vì là quân huấn nhân viên làm hậu cần công tác. Mấy ngày nay, hắn hậu cần công tác phi thường đúng chỗ, biểu hiện hài lòng, cho toàn thể tham dự người viên mang đến rất lớn tiện lợi, vì thế, đoàn bên trong còn cân nhắc vì đó xin ngợi khen."

Mấy câu nói nói xong, quân huấn đoàn mấy vị người phụ trách cùng nhau ở trong lòng cho Phùng Hạo Quốc điểm tán!

Phản ứng nhạy bén, chính trị giác ngộ cao —— ở thích hợp thời điểm, chuẩn xác mà đúng lúc địa nắm lấy cơ hội, lấy phương thức hoàn mỹ nhất thuận lợi địa đem quân huấn đoàn ngày hôm nay ở mấy vị lãnh đạo trước mặt, duy nhất chỗ bản tẩy đi, còn mỹ hóa quân huấn đoàn hết thấy người phụ trách.

Phùng Hạo Quốc cũng ở trong lòng vì chính mình điểm tán, cũng cảm tạ Ôn Sóc chứng bệnh đúng lúc phát tác.

"Ôn Sóc" một vị mang kính mắt gọng vàng, nhìn qua đã là tuổi lục tuần lãnh đạo vuốt ve kính mắt, nói: "Người là lâm chợ biên giới đông vãn người, năm nay Yên Vân tỉnh thi đại học văn khoa người thứ hai, lâm chợ biên giới người thứ nhất cái kia, kiếm rách nát thu phế phẩm Ôn Sóc?"

Tâm tình cùng bệnh trạng thoáng lắng lại một chút Ôn Sóc, mặt lộ vẻ một chút nghi hoặc, tiện đà về mặt bi thương địa gật gật đầu.

Vừa nãy lên tiếng lãnh đạo chỉ vào Ôn Sóc, mỉm cười nhìn quét tất cả mọi người, nói: "Gần nhất các người có hay không quan tâm đến có liên quan tin tức a? Ôn Sóc, nhưng là Yên Vân tỉnh danh nhân, lâm chợ biên giới địa phương tin tức truyền thông nhiều lần báo danh cùng phỏng vấn quá hẳn, lâm tất ti vi đài còn chế tác hai kỳ sưu tầm tiết mục, đứa nhỏ này không dễ dàng a, độc thân gia đình, phụ thân mất sớm, mẫu thân ở nông mậu thị trường làm công nhân làm vệ sinh, hắn từ tiểu học bắt đầu liền làm việc ngoài giờ, thu phế phẩm kiếm rách nát mãi cho đến hiện tại, tới đáng quý chính là, ở gian khổ như vậy điều kiện dưới, hắn không chỉ có thương thương làm người tốt chuyện tốt, vẫn không có làm lỡ học nghiệp, nỗ lực phấn tiến vào, cái kia, hắn có thể thi vào kinh thành đại học hệ khảo cổ, chính là mạnh mẽ nhất chứng minh!"

Nghe xong vị lãnh đạo này giới thiệu, mọi người dồn dập thay đổi sắc mặt, lại nhìn Ôn Sóc lúc, trong thần sắc liền có thêm chút đồng tình, tán thưởng cùng kính phục.

"Hừm, vừa nãy Quách đội trưởng nói tới vụ án, ta cũng nhớ tới ở tin tức bên trong từng thấy Ôn Sóc." Một vị khác lãnh đạo gật gù, nói: "Này án nào động kinh thành, này hai Thiên Kinh thành tin tức truyền thông, cũng bắt đầu lần lượt báo đạo Ôn Sóc sự tích, nhân tài a!"

Liên vụ án sự tình để một bên, Ôn Sóc cái kia án có màu vàng phim hoạt hình gấu con đồ án, phùng ám đầu màu đỏ quần lót, cũng bị mọi người trước tiên quảng đến lên chín tầng mây, mấy vị lãnh đạo ngược lại bắt đầu nhiệt liệt mà thảo luận liên quan với Ôn Sóc sự tích, liên quan với kinh thành trị an vấn đề, liên quan với làm sao bảo đảm nghèo khó học sinh lên đại học chính sách công tác, liền lại nói tới mau chóng khởi thảo phương án, đẩy mạnh toàn quốc giáo dục phù bản bảo đảm vấn đề

Ôn Sóc ngồi ở chỗ đó nhìn những người lãnh đạo nóng bỏng thảo luận, nghĩ thầm đại nhân vật chính là đại nhân vật, cao ốc kiến ầu, ánh mắt lâu dài, nhìn vấn đề càng cụ thể cùng toàn diện.

Cái gọi là mưu lược toàn cục, đại khái chính là ý này chứ?

Quách Mẫn Phong cùng Phùng Hạo Quốc hai mặt nhìn nhau, nói chuyện nội dung đã tăng lên trên đến như vậy độ cao, công việc của bọn họ còn làm sao tiếp tục tiến hành?

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66: Nghĩ lại

Một hồi lâu sau, những người lãnh đạo nhiệt tình mới chậm rãi tiêu tan.

Đeo kính vì kia lão lãnh đạo tràn ngập yêu say đắm mà nhìn Ôn Sóc, nói: "VẬY NGƯỜI HỌC CHỈ PHÍ PHỤ BỊ NGƯỜI CƯỚP ĐOẠT, LÀ LÀM SAO BÂY GIỜ LÝ THỦ TỤC NHẬP HỌC?"

"Ta..." Ôn Sóc biểu hiện cay đắng địa lắc lắc đầu, nói: "Kỳ thực đến kinh trước, làm chợ biên giới có một vị tên là Tề Đức Xương doanh nhân lớn, lén lút cho ta một tấm thẻ ngân hàng, nói là giúp đỡ ta đến trường, ta thoải thác có điều không thể làm gì khác hơn là nhận lấy, nhưng ta lúc đó không biết trong thẻ có hơn 20 vạn, hơn nữa cũng không muốn dùng tiền bên trong, chỉ muốn tìm cái cơ hội thích hợp, đem thẻ ngân hàng trả lại hắn, bởi vì thi đại học sau khi, ta đã chiếm được xã hội các giới rất nhiều, sơ kỳ lên đại học chi phí đã có, lấy thêm người khác thiện tâm giúp đỡ đi tiêu phí, là một loại thất đức hành vi, hơn nữa hắn cho tiền quá nhiều, ta thật không dám động. Vì lẽ đó, tấm thẻ này ta mang theo tại người, liền mẹ của ta cũng không biết. Ngày đó học chi phí phụ bị cướp đi rồi, ta hết cách rồi, chỉ có thể tạm thời dùng thẻ ngân hàng bên trong tiền, ta, ta gặp nghĩ biện pháp bù đắp sau trả lại Tề Đức Xương. Nha đúng rồi..." Ôn Sóc như là đột nhiên nghĩ tới điều gì, biểu hiện lo lắng địa nói với Quách Mẫn Phong: "Quách đội trưởng, ngài tuyệt đối đừng đem chuyện này nói cho mẫu thân của ta biết a, còn có, các vị lãnh đạo, ta khẩn cầu các người giúp một chút ta, đừng làm cho truyền thông lại báo đạo này lên vụ án, bởi vì, nếu như mẹ của ta biết ta ở kinh thành làm mất đi học phí, nàng gặp rất thương tâm, rất lo lắng."

Nói nói, Ôn Sóc viền mắt lại đỏ, tâm tình lại có chút bị kích thích.

Tất cả mọi người đều bị lời nói này cho đánh di chuyển, đại gia lẫn nhau đối diện, gật đầu lộ ra tán thưởng cùng đồng tình vẻ mặt.

"Cái kia, ta cảm thấy kinh thành đại học nên cân nhắc dành cho Ôn Sóc như vậy gia cảnh bản hàn, nhưng phẩm học giỏi nhiều mặt học sinh, càng nhiều giúp đỡ, trở lại có thể nhiều lái mấy lần biết, mọi người thảo luận một hồi." Đeo kính lãnh đạo biểu hiện nghiêm túc nói rằng.

Kinh đại tá trường lúc này tỏ thái độ: "Nhất định sẽ mau chóng chứng thực, quốc gia còn không giàu có, có quá nhiều xem Ôn Sóc như vậy học sinh ưu tú, chỉ vì gia cảnh bản hàn không thể học đại học, đây là đáng thương, sẽ mai một nhân tài, cũng là đối với nhân tài rất lớn lãng phí, nên gây nên độ cao coi trọng! Lại cùng không thể cùng giáo dục, câu nói này quốc gia nói rất nhiều năm, nhưng làm được bao nhiêu đây? Từ nông thôn, đến huyện thị, lại tới trong tỉnh, thủ đô kinh thành, cái này lâu dài, trăm năm trồng người công tác, tiến triển tình huống làm sao?"

Mấy vị lãnh đạo lại cao ốc kiến ầu, lại ánh mắt lâu dài...

Ôn Sóc ngồi ở phía dưới kính phục đến phục sát đất, âm thầm suy nghĩ lúc nào, chính mình cũng có thể cùng mấy vị này lãnh đạo như vậy, nói chuyện lúc hơi một tí toàn quốc làm sao làm sao, dân chúng thế nào thế nào, chính sách cần điều chỉnh, kế hoạch cần thay đổi, công tác cần chứng thực...

Con bà nó, ngấm lại đều rất kích động!

Chờ những người lãnh đạo lần thứ hai hùng hồn đến gần đủ rồi, kinh đại tá trường đánh nhịp nhất định sẽ cho Ôn Sóc cung cấp trợ cấp lúc, vượt khỏi dự đoán của mọi người, Ôn Sóc khéo lời từ chối.

Hắn nói: "Chính ta có thể kiếm tiền, hơn nữa ở quê nhà đã chiếm được xã hội các giới thiện tâm giúp đỡ, tạm thời vẫn còn không tính là khó khăn, vì lẽ đó, trường học nếu như có thể cung cấp nhất định trợ cấp, ta hi vọng, vẫn là đem có hạn trợ cấp kim cho càng cần phải bạn học."

Tất cả mọi người, lần thứ hai bị Ôn Sóc cảm động.

Đây là cái gì tinh thần?

Đây là kinh đại tinh thần!

Đây là đạo đức tốt, là đại công vô tư, là khí khái, là phẩm chất... Là các loại hoàn mỹ!

Lớn như vậy lần thứ nhất đem tới tay bút lớn tiền tài tiêu xài đi, chỉ vì mạnh mẽ xếp vào một cái Ôn Sóc, khóc không ra nước mắt, đau thấu tim gan, thể đau thương cực kỳ bị thương địa ở trong lòng kêu rên: "Con mẹ nó, lão tử sa đọa!"

...

Ôn Sóc sự tích cấp tốc ở quân huấn căn cứ truyền ra.

Điều này cũng làm cho hắn bán lẻ càng náo nhiệt, đoàn bộ lãnh đạo, các liên tục trưởng, huấn luyện viên, quân huấn căn cứ hết thầy công nhân viên, mỗi ngày chung quy phải uống nhiều mấy chai nước uống, nước suối, ăn nữa mấy bao các loại đồ ăn vặt.

Liền ngay cả căng tin bên kia, người phụ trách cũng chủ động tìm Ôn Sóc, đưa ra có thể hay không mỗi ngày căng tin phê nhi rau dưa, tạp hóa, đồ gia vị...

Mà nghe nói Ôn Sóc sự tích,

Lại nghe nói vị này tên mập cậu chủ nhỏ mơ mơ hồ hồ nhiều mua "Băng vệ sinh" chuyện lý thú sau khi, một ít tính cách đối lập rộng rãi chút nữ sinh, liền lẫn nhau giết giết, thuần túy xuất phát từ thú vị tâm thái, tìm Ôn Sóc cầu đại mua "Băng vệ sinh", gián tiếp "Giúp đỡ" Ôn Sóc đồng thời, nhìn hắn mỗi khi tiếp loại này chuyện làm ăn thời điểm, rõ ràng thật không tiện biểu hiện lúng túng, lại cứ còn cẩn thận từng li từng tí một tí mĩ dò hỏi muốn bao nhiêu, muốn giá bao nhiêu vị, muốn cái gì hàng hiệu ngượng ngừng ngại ngừng đáng dấp, các nữ sinh sẽ mừng rỡ cười loan eo.

Nhìn thấy nữ sinh thường thường tím năm tùm ba địa xúm lại ở Ôn Sóc chu vi lưu ra lưu riu tiếng cười cười nói nói, các nam sinh từng cái từng cái tất cả đều ước ao ghen tị.

Có thể thì có ích lợi gì đây?

Rất nhiều nam sinh cũng cân nhắc bắt chước đi Ôn Sóc con đường, có thể nghĩ tới nghĩ lui nhưng bị ai phát hiện —— học không đến!

Người ta có đoàn bộ chống đỡ, có trường học, viện hệ chống đỡ!

Người ta còn có cảm động sự tích...

Người ta còn có như vậy dày da mặt, khả ái như vậy vốc người, tính cách, hai má...

Bận bịu đến bay lên, tiền như là nước chảy tiến vào hầu bao Ôn Sóc, mỗi ngày hưng phấn cần lao sau khi, nhưng dù sao gặp nhìn chút thời gian vì là ngày đó chính mình kích động tiêu xài mà nghĩ lại, chăm chú kiểm điểm cũng hạ quyết tâm, sau đó tuyệt đối không thể lại sa đọa.

Khéo léo từ chối trường học trợ cấp một chuyện, để hắn khó có thể tiêu tan.

Ngoài ra, hắn cũng vì tài vật bao vây bị ăn trộm cướp một án, thật sâu nghĩ lại —— tuy rằng này lên vụ án đến đó nên kết thúc, sẽ không lại có thêm hắn chuyện gì, nhưng bất ngờ cảnh sát cấp tốc phá án, lại tìm tới quân huấn căn cứ đến chứng thực tình huống, thực tại đánh hắn một trở tay không kịp. Ngày đó ở phòng họp, hắn vẫn luôn nằm ở sốt sáng cao độ trạng thái, chỉ lo hơi bất cẩn một chút lời nói dối sẽ bị vạch trần, vì lẽ đó chỉ có thể một cái lại một cái lời nói dối địa đi tròn, đi trang, đi diễn.

Đối với này, Ôn Sóc nghĩ lại là, sau đó mặc kệ gặp phải chuyện gì, có thể không nói láo tận lực không cần nói hoang.

Bởi vì lời nói dối chung quy là lời nói dối, có bị vạch trần nguy hiểm, mà bản tính của con người, là không muốn thừa nhận nói dối, càng không muốn bị người vạch trần, cho nên nói ra một cái lời nói dối, lại bị đề cập lúc, sẽ xuất phát từ bản năng tiếp tục nói dối lấy tròn cái trước lời nói dối, tiếp theo liền một phát mà không thể thu thập, một cái lời nói dối cần hai cái lời nói dối đi bù đắp, hai cái lời nói dối liền cần bốn cái lời nói dối. .. Các loại đến cuối cùng tròn không được, hoặc là không cẩn thận nói lộn...

Cái kia, liền sẽ khiến cho phản ứng dây chuyền, hết thầy lời nói dối đều sẽ bại lộ.

Liền nguyên bản chỉ là một cái nho nhỏ lời nói dối, cuối cùng dẫn đến cả người phẩm hạnh, danh dự, bị hủy hoại trong một ngày, bởi vì, người tạt đến hoảng đã rất nhiều.

Suy nghĩ đến đây, Ôn Sóc cho rằng nói dối nguy hiểm tính quá cao, đánh đổi quá to lớn.

Cái được không đủ bù đắp cái mất a!

Quân huấn sắp kết thúc lúc, lắng đọng hải khu cảnh sát hình sự chi đội chi đội trưởng Quách Mẫn Phong lại một lần đi xe máy mười km, tự mình chạy tới quân huấn căn cứ, đem Ôn Sóc bị "Ăn trộm cướp" một vạn đồng đưa về —— tuy rằng Ôn Sóc cái kia đáng yêu làm người buồn nôn quần lót mất rồi, tiền tự nhiên cũng không tìm được, nhưng bốn cái tiểu tặc vì giảm bớt chịu tội, tập hợp tiền bù đắp Ôn Sóc ném mất tiền.

Trao trả này một vạn đồng tiền mặt lúc, tâm tình thật tốt Quách Mẫn Phong còn hướng về Ôn Sóc cùng ở đây đoàn thống soái đạo nói một cái chuyện lý thú :

Ăn trộm cướp Ôn Sóc tài vật cái kia bốn cái tiểu tặc, không chỉ có ngày đó tự thân tài vật bị người bộ ngựa bắt ve chìm sẽ ở đằng sau thuận đi rồi, ở tạm giam đoạt được biết Ôn Sóc túi vải bướm bên trong thật sự có một vạn đồng tiền mặt, tàng ở một cái màu đỏ trong quần lót sau, bốn cái tiểu tặc trở lại ký hiệu bên trong ngực giẫm chân địa lẫn nhau oán giận, lại phát triển đến cãi vã, cuối cùng ra tay đánh nhau, từng cái từng cái đánh cho sưng mặt sưng mũi, dồn dập hỏi hặn lúc đó tại sao liền không cẩn thận tìm kiếm một hồi đây?

Tôi hôm đó.

Ôn Sóc ở ký túc xá bàn món nợ lúc, Khang Cẩm Huy nhìn hấn cái kia sổ sách trang trước lại một tờ lít nha lít nhít xa món nợ mình tế, lòng sinh ra một tia sầu lo cùng nghi hoặc, hỏi : "Lão đại, nhiều như vậy người xa món nợ, hơn nữa mức cũng không lớn, người làm sao liền không lo lắng bọn họ quyết nợ không trả? Bởi vì mười khối tám khối, thậm chí ba khối năm khối tiền, người chuyên môn tìm tới bọn họ hệ bên trong hoặc là ký túc xá muốn món nợ, thích hợp sao? Có câu nói cánh rừng lớn loài chim gì đều có, vạn nhất không công nhận, làm sao bây giờ?"

"Không công nhận?" Ôn Sóc khinh thường khẽ hừ một tiếng, một bên tiếp tục bàn món nợ, một bên thuận miệng nói rằng : "Lão tử ước gì có người quyết nợ đây, đến thời điểm, cũng thật dễ dàng khi hùng đất nhiều yếu điểm nhĩ lợi tức."

"Hả?" Khang Cẩm Huy ngăn người.

Cái khác mấy cái bạn cùng phòng cũng hai mặt nhìn nhau, tiện đà lộ ra kính phục biểu hiện.

Thật muốn mở mang kiến thức một chút lão đại quân quyết nợ người đòi tiền lúc, gấp dùng ra cỡ nào cao minh uy phong bá khí thủ đoạn a.

Bọn họ không biết, theo quân huấn sắp kết thúc, Ôn Sóc đã sớm bắt đầu cân nhắc, làm sao đem tiền nợ đều phải quay về —— chính như Khang Cẩm Huy lo lắng như vậy, kinh thành đại học lớn như vậy, xa món nợ có nam sinh cũng có nữ sinh, đến thời điểm cầm sổ sách mãn trường học chạy tìm người, ba khối năm khối địa thu món nợ, thực tại là cái đại công trình a.

Trong này đương nhiên là có chủ động tới trả nợ, nhưng Ôn Sóc phán đoán, tuyệt đại đa số người không sẽ chủ động trả nợ, đạo lý rất đơn giản, không phải người ta muốn quyết nợ, mà là...

Tư tâm gây ra.

Vì bách tám mươi khối, thậm chí mười khối tám khối, ba khối hai khối món tiền nhỏ, chuyên môn chạy đi trả tiền lại?

Lãng phí thời gian như vậy cùng thể lực làm gì, Ôn Sóc lúc nào đến nhà muốn trưng mực, lúc nào cho hấn không là được mà.

Quân huấn kết thúc trước một ngày sáng sớm.

Ôn Sóc xe ba bánh trên chỗ bán hàng, dựng thẳng lên một khối nhãn hiệu, mặt trên viết : "Buôn bán nhỏ lợi nhuận mỏng manh, quân huấn sắp kết thúc, kính xin xa món nợ bạn học ở về trường sau khi, có thể chủ động trả tiền lại. Bản thân đem với sau khi trở lại trường mỗi ngày một giờ chiều đến hai điểm, năm giờ rưỡi đến bảy giờ, hai cái đoạn thời gian ở số 28 túc xá lầu dưới thu món nợ, kính xin mời chủ động trả nợ, lấy sau khi trở lại trường ba ngày làm hạn định, quá thời hạn sau đến nhà thu món nợ đem thu lấy nợ mức 50% vì là phí dịch vụ, cảm tạ."

Tầm này bỏ cáo theo ra sau, tự nhiên đưa tới rất nhiều bạn học quan tâm.

Đây người vừa nhìn, ở Ôn Sóc nơi này treo giấy tờ học sinh khó tránh khỏi hiểu ý sinh cảm giận, cảm thấy Ôn Sóc cái tên này cũng quá tham lam quá bá đạo chút, mặc dù nói thiếu nợ thì trả tiền thiên kinh địa nghĩa, hấn này tiểu bản chuyện làm ăn cũng không dễ dàng, nên mau chóng trả lại hấn tiền, nhưng thu lấy 50% phí dịch vụ... So với lãi suất cao còn tàn nhẫn a.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Người muốn nợ?

Cũng có bạn học cảm thấy, Ôn Sóc bỏ cáo hợp tình hợp lý.

Bởi vì tuyệt đại đa số bạn học ở Ôn Sóc nơi đó xa món nợ mức cũng không nhiều, bách tám mươi, ba mươi, năm mươi, thậm chí mấy khối tiền đều có.

Coi như là thêm 50% phí dịch vụ, vậy cũng không bao nhiêu tiền —— ngẫm lại xem, kinh thành đại học lớn như vậy, người ta Ôn Sóc chạy khắp nơi muốn món nợ, đi học viện, hệ bên trong, còn phải đến các đồng nhà ký túc xá leo cầu thang, ai môn ai hộ địa tìm, không dễ dàng a.

Liên quan với Ôn Sóc muốn món nợ thu lấy phí dịch vụ tranh chấp, cấp tốc ở quân nhu trong căn cứ truyền ra.

Buổi sáng quân huấn sau khi kết thúc, như thường ngày như vậy, rất nhiều bạn học tập trung đến Ôn Sóc quầy hàng trước mua nước mua đồ uống, mua đồ ăn vặt cái gì, một bên nói chuyện phiếm một chút.

Trong lúc vô tình, đã có rất nhiều bạn học nuôi thành thói quen như vậy.

Ôn Sóc xe ba bánh tiểu bán than, thành đại gia nhân lúc giải sầu điểm tập hợp, chỗ cũ, thật giống mỗi ngày quân huấn kết thúc, phạn tiền sau khi ăn xong không tới tiểu bán trước sạp tụ tụ, liền thiếu mất điểm nhĩ cái gì, có mua hay không đồ vật cũng không đáng kể.

Một vị hơi có chút sắc đẹp nữ sinh cùng mấy cái bạn cùng phòng đi tới quầy hàng trước, cầm lấy một bình đồ uống mở ra liền uống, một bên xem trên bảng hiệu bố cáo, sau đó lộ ra xinh đẹp nụ cười, đối với chính đang bận bán hàng Ôn Sóc nói rằng: "Ôn Sóc, người này bán lẻ, thật đúng là càng ngày càng gấp lắm, còn 50% phí dịch vụ."

Nàng là viện bảo tàng học hệ, tên là Trần Trần Trần, cùng Ôn Sóc cùng thuộc về khảo cổ văn bác học viện tân sinh, được cho là nửa cái người mình.

"Kỳ thực đi, đại gia nếu như có thể lý giải, điểm ấy nhĩ phí dịch vụ thật không nhiều, dù sao" Ôn Sóc cộc lốc mà nói rằng: "Thân thể ta không được, lại như thể mập, chạy tới chạy lui muốn món nợ không dễ dàng a, ai."

"Chúng ta khảo cổ văn bác học viện, cũng đừng thu phí dịch vụ chứ." Một tên trong đó ở Ôn Sóc nơi này mang theo món nợ nữ sinh lấy lòng nói: "Chậm chút còn người tiền có được hay không? Dân xếp một hồi mà, ta tính toán sau khi trở lại trường muốn chỗ tiểu tiền còn rất nhiều, trong thẻ tiền lại không nhiều, vì lẽ đó, muốn chờ tháng sau trong nhà cho ta thu tiền, sẽ trả lại cho người."

Ôn Sóc gãi gãi đầu, rất không tình nguyện nói rằng: "Được rồi, hi vọng người có thể mau chóng."

"Không thành vấn đề" tên là Trần Văn lệ nữ sinh vui vẻ nói.

"Cái kia, chỉ này đồng loạt, người nhưng không cho nói với người khác." Ôn Sóc phiết miệng thật giống ăn bao lớn thiệt thòi tự, khổ hề hề mà nói rằng: "Nếu không thì đại gia biết rồi, đều tìm các loại lý do từ chối, vậy ta lúc nào mới có thể thu hồi món nợ đến?"

Trần Văn lệ mặt lộ vẻ lúng túng cùng một tia áy náy, gật gù không tốt nói cái gì nữa.

Trần Trần Trần đột nhiên đối với Trần Văn lệ nói rằng: "Văn Lệ, nếu không như vậy đi, ta vay tiền cho người, trước tiên trả lại Ôn Sóc, đỡ phải hồng rồi người ta quy củ."

"Ừ, hành!" Trần Văn lệ cảm kích nói rằng: "Cảm tạ người a trần trần."

"Không có chuyện gì" Trần Trần Trần rất hào phóng địa từ trong túi móc ra năm mươi đồng tiền đưa cho Trần Văn lệ, sau đó nhìn về phía Ôn Sóc, nói: "Đủ sao?"

"Đủ!" Ôn Sóc nắm sổ sách phiến đến khảo cổ văn bác học viện cái kia một tờ, một bên tiếp nhận Trần Văn lệ đưa tới năm mươi đồng tiền, một bên chỉ vào mặt trên ký tên cùng mình tề, nói: "Cái kia, tổng cộng là 27 khối, vừa nãy lại cầm một chai nước uống, chính ba mươi, ta lại tìm người hai mươi." Nói chuyện, hần từ tiền trong hộp nhảy ra hai tám mươi nguyên tiền mặt, đưa cho Trần Văn lệ.

Ôn Sóc lật xem sổ sách thời điểm, Trần Trần Trần hiểu kỳ hướng về trên nhìn mấy lần, nhưng ngạc nhiên phát hiện, khảo cổ văn bác học viện cái kia một tờ, dĩ nhiên có tên của nàng.

Tuy rằng không phải nàng ký tên, nhưng cũng liệt xa món nợ mua sắm mình tề.

"Ôn Sóc, người này sổ sách trên, làm sao còn có ta" Trần Trần Trần không nhịn được bật thốt lên, trong thần sắc toát ra khó có thể tin biểu hiện.

Ôn Sóc chính đang cho người khác tính tiền, biểu hiện không có một chút biến hoá nào địa "A" một tiếng, tiện đà cầm sổ sách đưa cho Trần Trần Trần, nói: "Người xem một chút có sai lầm hay không." Nói chuyện, hần tiếp tục đi cho những khác khách hàng nắm đồ vật lấy tiền bận rộn.

Trần Trần Trần quay đầu nhìn một chút người chung quanh.

Mấy cái bạn cùng phòng đang dùng hiểu kỳ ánh mắt nhìn nàng.

Nàng có thể cảm giác được, có hai cái bạn cùng phòng trong ánh mắt, rõ ràng lộ ra một tia treu tức.

Sổ sách trên khảo cổ văn bác học viện này một tờ, viết đến rất rõ ràng, xa món nợ tổng cộng có bốn tên học sinh, hai nam hai nữ.

Tần Trần Trần danh nghĩa, mấy tháng số mấy vài điểm mua cái gì, nhớ tới rất rõ ràng.

Tổng cộng tính toán 47 nguyên.

Này

Tần Trần Trần vẻ mặt hốt hoảng, trong lòng tự nhiên mà sinh ra ra một loại không kìm nén được hối hận cùng phần nợ —— nàng cảm giác mình bị lừa rồi, bị lừa! Mình bị tên khốn kiếp này tên mập, cho treu đùa, này không chỉ là muốn còn vấn đề tiền!

Bởi vì có món nợ này, giống như là ngay ở trước mặt hết thầy bạn cùng phòng trước mặt, tàn nhẫn mà đánh nàng một cái tát tai!

Ôn Sóc vừa mới bắt đầu bày sạp làm ăn lúc, Tần Trần Trần liền từng đi dùng tiền mua một bình nước suối, xế chiều hôm đó lần thứ hai đi mua nước, nàng ôm thử một chút xem tâm thái, nửa đùa nửa thật địa treu ghẹo Ôn Sóc, có thể hay không mời khách, tốt xấu mọi người đều là một cái học viện, người mình mà. Ôn Sóc nữ nhân nhỏ nhắn, rất không tình nguyện đỏ mặt cho nàng một bình nước suối, nói không cần tiền. Lúc đó Tần Trần Trần đắc ý cầm nước suối ở bạn bè cùng phòng trước mặt vậy vậy, hướng về Ôn Sóc chớp một hồi con mắt, liền cười tươi rồi địa đi rồi. Trở lại ký túc xá sau, mấy cái bạn cùng phòng cùng Tần Trần Trần đùa giỡn, lấy ước ao giọng điệu khen nàng như vậy đại mỹ nữ quả nhiên lợi hại, một cái mị nhãn ném qua, Ôn Sóc lập tức năm mê ba đạo, mặt cái kia hồng a, nhãn nhỏ a còn có người giựt giây Tần Trần Trần, người nên uống thay đổi kéo bình đồ uống, Ôn Sóc khẳng định không cần tiền, bởi vì hấn muốn bác giải nhân nợ nộ cười mà.

Vốn là, điều này cũng chỉ là bạn cùng phòng bạn thân trong lúc đó chuyện cười mà thôi, nhưng Tần Trần Trần nhưng động tâm tư, sáng ngày thứ hai, nàng trước tiên dùng tiền mua bình nước suối, buổi chiều đến quầy hàng trước, liền cầm lấy một bình thay đổi kéo bình đồ uống, muốn nói để Ôn Sóc xin nàng uống, nhưng bởi vì có rất nhiều bạn học vây quanh ở quầy hàng trước, cho nên nàng không không ngại ngừng mở miệng, mà Ôn Sóc, tựa hồ cũng không làm sao coi là chuyện to tát, vội vàng bán hàng lấy tiền thời điểm, còn hướng về Tần Trần Trần cộc lốc địa nở nộ cười, tiện đà như là thẹn thùng giống như tách ra ánh mắt của nàng, liền Tần Trần Trần hé miệng cười duyên đi rồi.

Không, cho, tiền!

Nàng cho rằng, Ôn Sóc lúc đó cộc lốc nở nộ cười, thẹn thùng đáng vẻ, hoàn toàn chính là loại kia muốn đeo đuổi nữ sinh, lại không tự tin, còn muốn mặt mũi, không dám biểu lộ, chỉ dám ngậm thâm mền, thành thật trả giá hàm ngốc nam sinh.

Mà loại này nam sinh, Tần Trần Trần luôn luôn cảm thấy liền đáng đời chịu thiệt!

Sau đó đã xảy ra là không thể ngăn cản, Tần Trần Trần thỉnh thoảng liền sẽ chọn ít người thời điểm, đến Ôn Sóc quầy hàng trước nắm một chai nước uống, thậm chí là nắm quý nhất thay đổi kéo bình đồ uống, có lúc cũng sẽ nắm hai bao hạt dưa, nắm một túi tiểu đồ ăn vặt, nhưng, không, cho, tiền! Nàng chỉ là hướng Ôn Sóc nở nộ cười xinh đẹp, nhiều nhất cùng hấn nói chuyện phiếm vài câu.

Đương nhiên, Tần Trần Trần cũng có trả thù lao thời điểm, cái kia quá nửa là bởi vì nhiều người, hơn nữa nàng dùng tiền, chỉ mua nước suối.

Mỗi lần, Ôn Sóc đều sẽ cộc lốc, thật không tiện mà cười, khi thì gặp nhìn thẳng nhìn Tần Trần Trần, bị Tần Trần Trần đôi mắt đẹp chú ý tới, liền sẽ lập tức tránh thoát. Điều này làm cho Tần Trần Trần càng chắc hẳn phải vậy địa cho rằng, chính mình bởi Ôn Sóc nói mấy câu, khi thì cho hấn quăng cái mị nhãn, đối với hấn nở nộ cười xinh đẹp, cũng đã để Ôn Sóc dính lớn lao tiện nghi.

Như vậy, uống hấn đồ uống, tự nhiên không cần bỏ ra tiền rồi.

Chính là ôm như vậy tâm thái, Tần Trần Trần thường thường đều sẽ đến Ôn Sóc quầy hàng trước, uống một bình đồ uống, trở lại phòng ngủ sau khi còn dương dương tự đắc địa hướng thụ bạn bè cùng phòng khen tặng cùng ước ao.

Nhưng là nàng vạn vạn không nghĩ tới a!

Ôn Sóc dĩ nhiên ký trương mục!

Hấn, làm sao gấp ký món nợ? !

Ngay ở Tần Trần Trần chính thần nhĩ thời gian trong, Ôn Sóc dĩ nhiên làm xong thật nhiều đơn chuyện làm ăn, rốt cục thanh rảnh rồi, quay đầu nhìn thấy Tần Trần Trần cầm sổ sách ngây người nhĩ, Ôn Sóc không khỏi lòng sinh kinh ngạc, nói: "Cái kia Tần Trần Trần, người xem xong sao? Yên tâm đi, ta sẽ không nhiều ký, mặt khác, nói cẩn thận xin người cái kia hai bình nước suối, ta có thể không ký."

Tần Trần Trần đột nhiên lấy lại tinh thần nhĩ, dĩ nhiên quên mất bên cạnh còn có thật nhiều bạn học, nàng tròn mắt nhìn chăm chăm Ôn Sóc, chất vấn: "Người ký trương mục, tại sao không nói cho ta? !"

"Hả?" Ôn Sóc há hốc mồm

"Người, người, rõ ràng mỗi lần đều là người mời ta uống đồ uống ăn đồ ăn vặt a!" Tần Trần Trần vừa tức vừa vội, nước mắt tràn mi mà ra.

Mặt mũi làm mất đi!

Tiền, thật nhiều tiền a!

Tần Trần Trần gia cảnh cũng không giàu có, bình thường thôi mà thôi, từ lúc đến kinh thành lên đại học trước, người trong nhà cũng đều nói xong rồi, mỗi tháng gấp cho nàng 350 nguyên sinh hoạt phí, đến giáo sau, nàng còn cẩn thận địa toán sang số, bớt ăn bớt mặc, mỗi tháng có thể còn lại một trăm mấy chục đồng, mua điểm nhi tiện nghi mỹ phẩm, nhật dụng phẩm, trên căn bản không có còn lại.

Bây giờ, quân huấn gần gần hơn mười ngày thời gian, uống đồ uống ăn đồ ăn vặt liên tiêu hết 47 nguyên!

Này, làm cho nàng không thể nào tiếp thu được!

Vậy, không thể tiếp thu!

Nghe nàng nói ra "Mỗi lần đều là người mời ta uống đồ uống ăn đồ ăn vặt" câu nói này, Ôn Sóc thiếu một chút ngất đi —— hẳn thuở nhỏ trà trộn tiên nhân kiêu cùng nông mậu thị trường loại này Long Xà hỗn tạp, tam giáo cửu lưu hội tụ nơi, hạng người gì đều gặp, nhưng hẳn vạn vạn không nghĩ tới, ở toàn quốc hàng đầu đại học học phủ bên trong, còn có thể có như thế trắng trợn chơi xấu học sinh!

Hơn nữa, còn là một nữ sinh

Nàng, nàng là làm sao thi kinh thành đại học?

Ở Ôn Sóc trong lòng, trừ mình ra này hào thật giả lẫn lộn, chỗ ngập phải ruồi gia hóa ở ngoài, phạm là có thể thi đậu hàng đầu đại học học sinh, đều hẳn là đức trí thể phát triển toàn diện ba tốt, không, nắm được, đều học sinh tốt!

"Người, người muốn quyết nợ?" Ôn Sóc âm thanh run rẩy.

Hắn rất tức giận, dĩ nhiên giận sôi gan sôi ruột, trong nội tâm gào thét : "Ai hẳn mẹ dám lại lão từ món nợ? !"

Bị người đánh chửi bắt nạt, hay là Ôn Sóc còn có thể nhịn một chút! Thế nhưng dám nợ hẳn tiền không trả, đừng nói cái gì nữ sinh, chính là Diêm Vương gia dẫn đại quý tiểu quý Hắc Bạch Vô Thường đầu trâu mặt ngựa âm binh trăm vạn đến, Ôn Sóc cũng dám mang theo dao phay đem Diêm Vương gia đầu cho chặt!

Bên cạnh vậy xem các học sinh, tất cả đều lên tinh thần!

Hắc, có kịch vui để xem!

"Ta làm sao gặp quyết nợ a, rõ ràng là người, đều do người" Tần Trần Trần khóc, nàng chỉ vào sổ sách trên mình tế cùng tên, nói: "Danh tự này không phải ta ký, những này, những này đồ uống, đồ ăn vặt, ta không nghĩ tới, người lúc đó không nói đòi tiền a "

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Điều giải

Ôn Sóc rất tức giận, nhưng hẳn từ trước đến giờ tự xưng là là cái giảng đạo lý người, vì lẽ đó đề lên tức giận trong lòng, tận lực ôn hòa nhã nhặn mà nói rằng : "Tần Trần Trần bạn học, người trước tiên đừng kích động, đương nhiên, người cũng đừng chơi xấu, chúng ta giảng đạo lý, giảng đạo lý có được hay không? Ta đây là buôn bán nhỏ buôn bán, ta cũng không dễ dàng, đúng không?"

"Giấy tờ trên tên không phải người ký, ta đây thừa nhận, là ta viết, nhưng là người nhìn lại một chút, chỉ có khảo cổ văn bác học viện bạn học, mới không cần tự mình kí tên, cũng không cần có người làm chứng, là có thể từ ta nơi này xa đi đồ vật, bởi vì chúng ta là một cái học viện, đều biết, sau đó còn có thể thường thường đi học chung, là như thế nào đi nữa không có tình người, cũng không thể điểm ấy nhi tiện lợi cũng không cho các bạn học. Người cũng không thể nhân vì cái này, liền, liền nói là ta xin người chứ? Ta xin người chỉ có như vậy hai lần, hai bình nước sôi, dứt khoát ta không thể không nhận món nợ, nhưng là còn lại những này, chúng ta có sao nói vậy a, ta lúc nào nói muốn xin người? Người mỗi lần đến ta nơi này, hoặc là cầm lấy đến liền uống, hoặc là cầm liền đi, chỉ là chào hỏi, có lúc liền câu nói đều không nói... Ta cũng không tiện gọi lại người cần phải buộc người ký tên, dù sao chúng ta là một cái học viện, hơn nữa người lại là cái nữ sinh, ngay ở trước mặt nhiều như vậy bạn học trước mặt, ta đến kiêng kỵ người mặt mũi, đúng không? Nhưng là người, người làm sao bây giờ nói thành là ta xin người, ta không cần tiền?"

"Cái này gọi là không nói lý a, bầm báo chỗ nào người cũng không còn gì để nói."

Cú lời thành thật, Ôn Sóc cũng đúng là thành tâm thành ý, nửa điểm giả đều không có —— hẳn chỗ nào biết Tần Trân Trân sẽ sinh ra nhiều như vậy kể vật.

"Nhưng là ta, ta..." Tần Trân Trân triệt để há hốc mồm, cảm tình dĩ vãng đều là chính mình mong muốn đơn phương, tự cho là, tưởng bỏ, còn tưởng rằng người ta Ôn Sóc là cái cam nguyện trả giá chỉ cầu bác giai nhân nở nụ cười ngu đần, còn cảm giác mình khuôn mặt đẹp, chính mình mỹ nhân, đủ khiến Ôn Sóc thần hồn điên đảo, cam nguyện dâng tặng tất cả!

Tần Trân Trân mấy vị bạn cùng phòng, có đồng tình nàng, cũng có cười trên sự đau khổ của người khác mặt lộ vẻ châm chọc.

Ở quân huấn căn cứ những ngày gần đây, Tần Trân Trân ái mộ hư vinh cả ngày tự cho là, tự đắc khoe khoang lời nói, dĩ nhiên gây nên rất nhiều nữ sinh khinh bỉ.

Có điều là dài đến có một chút sắc đẹp, nhưng cũng không phải nghiêng nước nghiêng thành, cũng không đến nỗi thanh tú uyển ước, lại cứ mỗi ngày đều cảm giác mình đã là hoa khôi của trường cấp bậc nhân vật, dựa vào tự giác Yên Nhiên một nụ cười sinh ra trăm vẻ đẹp miệng cười, dựa vào khi thì tung một cái mỹ nhân, từ Ôn Sóc trên chỗ bán hàng không dùng tiền lấy thức uống, đồ ăn vặt, liền cho rằng là cỡ nào chuyện không bình thường, ở bạn bè cùng phòng, ở các bạn học trong lúc đó cái kia tự đắc ngạo kiều...

Nhưng lại không biết, rất nhiều bạn học đánh nội tâm bên trong xem thường nàng, cũng không biết, chính mình đây là không tiền đồ, không từng va chạm xã hội, xuất thân gia giáo cực sai đề hèn biểu hiện.

"Ô ô ô..." Tần Trân Trân khóc lên, nàng rất muốn khóc lóc om sòm chơi xấu, nhưng là nàng không cái kia phân can đảm, nàng rất muốn đem trong lòng mình lời nói nói hết ra, nhưng lại biết, những người tự cho là căn bản không thể nói ra được.

Ôn Sóc giảng đạo lý.

Tần Trân Trân không đạo lý có thể nói a!

Nhưng là, nàng cũng không tiền, cũng không nợ xài nhiều tiền như vậy!

Nàng thực sự là không có cách nào.

Hiện tại, nàng dĩ nhiên không để ý cái gì mặt mũi, ngồi xổm người xuống che mặt khóc rống, một bên nức nở nói rằng: "Ta không tiền, ta chỗ nào có nhiều tiền như vậy, sớm biết người ký trương mục, ta, ta mới không bỏ uống được quý như vậy đồ uống, ta chỗ nào cam lòng ăn đồ ăn vặt, còn, kính xin người khác ăn, ô ô ô... Ta mặc kệ, ta không tiền..."

"Người này không phải vô lại mà." Ôn Sóc tức giận đến run cầm cập lên, con mẹ nó, dám cùng gia không nói lý, đúng không?

Lúc này, có hai tên thực sự là không đành lòng Tần Trân Trân như vậy đáng thương bạn cùng phòng, rốt cục đi ra vì nàng cầu xin: "Ôn Sóc bạn học, trân trân nàng xác thực không phải cố ý, khoảng thời gian này mỗi lần từ người nơi này nắm đồ vật, người không đòi tiền, cũng không nhắc nhở qua, cho nên nàng cho rằng người, người có ý tưởng khác, vì lẽ đó... Nàng rất không dễ dàng."

"Ta có thể có ý kiến gì không?" Ôn Sóc mặt lộ vẻ nghi hoặc, vô tội, phần nộ, oan ức.

"Ai nha, này không phải hiểu lầm mà.

"một vị khác nữ sinh dờ khóc dờ cười, nói: "Người nhìn nàng đều như vậy, liền, liền mặc kệ hẳn đòi tiền. Chúng ta đều là học sinh, mỗi tháng liền một chút sinh hoạt phí..."

Ôn Sóc khí nói: "Dựa vào cái gì a, dựa vào cái gì ta nên khi này cái oan đại đầu! Ta cũng không dễ dàng, các người nữ sinh còn có thể hay không thể nói điểm nhi đạo lý rồi?!"

Bản đồ pháo hình thức mở ra!

Lúc này thì có những khác nữ sinh đứng dậy: "Này, Ôn Sóc người nói chuyện chú ý một chút nhì, Tần Trân Trân làm thế nào là vấn đề của nàng, lại không chiếm người một phân tiền tiện nghi, cũng không quýt nợ, làm gì liền nói nữ sinh không giảng đạo lý rồi?"

"Há, xin lỗi xin lỗi, ta nhất thời nói sai..." Từ trước đến giờ giảng đạo lý Ôn Sóc lập tức hướng về bàn quan nữ sinh chấp tay, cúi đầu khom lưng mà xin lỗi.

Tần Trân Trân khóc đến càng lợi hại.

Mặt mũi mất hết!

Còn ghi nợ nhiều tiền như vậy, hơn nữa nhìn dáng vẻ chính mình lại làm sao giả bộ đáng thương, thật đáng thương, Ôn Sóc cũng sẽ không miễn nàng món nợ này.

Làm sao bây giờ?

Vậy xem bạn học càng ngày càng nhiều, đại gia mồm năm miệng mười địa bất đầu thảo luận, có chống đỡ Ôn Sóc, phê phán trào phúng Tần Trần Trần, cũng có đồng tình Tần Trần Trần, nói Ôn Sóc quá hẹp hòi, một đại nam nhân tính toán chi li, người ta một người nữ sinh đều khóc thành như vậy, khoản tiền kia không muốn thì lại làm sao? Lại nói cũng không nhiều a, mấy mươi đồng tiền mà thôi.

Xem Ôn Sóc cái kia phở vô cùng lo lắng, phảng phất cắt hẳn thịt tự không tiền đồ đáng đáp... Thật khiến cho người ta khinh thường!

Àm ảm tình cảnh, lại có nữ sinh gào khóc lớn, rốt cục đưa tới mấy vị huấn luyện viên.

Tiến lên thoáng dò hỏi sau khi, mấy vị huấn luyện viên cũng cảm thấy khá đau đầu, nhưng nhiều như vậy học sinh vì ở đây cũng kỳ cục, liền lớn tiếng quát lớn nỗ lực xua tan học viên, suy nghĩ đem Ôn Sóc cùng Tần Trần Trần mang tới đoàn bộ hiệp thương điều giải.

Mấy ngày liên tiếp quân huấn, để các học viên đã có phục tùng ý thức cùng quen thuộc, đại gia mặc dù có chút không muốn, nhưng đang chuẩn bị tản đi.

Mà thân là người trong cuộc Ôn Sóc, cảm tức phần nộ sau khi, cũng có chút buồn bực mất tập trung, làm lơ làm ăn kiếm tiền, cùng một cái gào khóc giả bộ đáng thương chơi xấu nữ sinh ở đây dây dưa, trong lúc nhất thời cũng rất khó có kết quả, vì lẽ đó hẳn thu dọn đồ đạc chuẩn bị theo huấn luyện viên đi điều giải. Điều giải thành đương nhiên tốt nhất, điều giải bất thành... Hắc, đám lại gia món nợ, quân người nam sinh nữ sinh, có chính là biện pháp thu thập!

Vấn đề lại xuất hiện.

Nguyên vốn đã bị bạn cùng phòng liền khuyên mang phũ địa đứng lên đến Tần Trần Trần, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, lại hào tang giống như ngồi trên mặt đất, một bộ đàn bà ngang ngược chửi đổng đáng đáp, vô bấp dùi không để ý hình tượng địa gào khóc bị lừa, không tiền a, tháng ngày khổ a...

Tần Trần Trần cảm thấy, sự tình phát triển đến hiện tại, mình đã không cần, cũng không điều kiềng kị gì, nháo, hoặc là không nháo, đều lạc không xuống tốt.

Vậy dứt khoát nháo xuống!

Nói cho cùng, Ôn Sóc mấy ngày nay không tham gia quân huấn, cũng không về trường, mà là ở quân huấn căn cứ buôn bán kiếm tiền, chạy khắp cả toàn quốc tìm đều không sự tình kiểu này, nếu như không có Ôn Sóc bày sạp làm ăn, chính mình như thế nào gập ghì nợ nhiều tiền như vậy? Quân huấn đoàn lãnh đạo, các đại đội trưởng, huấn luyện viên đều đối với này mở một con mắt nhắm một con mắt, đây là không chịu trách nhiệm.

Vì lẽ đó Tần Trần Trần cảm thấy, chính mình không để yên không còn địa nháo xuống, thật gây nên coi trọng, mọi người đều không quả ngon ăn!

Đến đây đi...

Cái gọi là chân trần không sợ xò giày!

Mấy vị huấn luyện viên từng cái từng cái cảm giác vô cùng đau đầu, quân huấn ngày mai sẽ kết thúc, lại cứ ra như thế một việc sự, vị này nữ sinh như vậy tứ không e dè, liều mạng địa khóc lóc om sòm chơi xấu, sự tình làm lớn khẳng định là đối với người nào cũng không tốt.

Ngay ở mấy vị huấn luyện viên rút ra một người mau mau đi đoàn bộ báo cáo, những người khác tiến lên duy trì trật tự động viên Tần Trần Trần lúc, một tên nữ sinh từ trong đám người đi ra, đứng ở Tần Trần Trần cùng Ôn Sóc trước mặt.

"Người là gọi Tần Trần Trần chứ?" Hoàng Cầm chỉ mỉm cười hỏi.

Liền nhẹ như vậy nhạt nhòa nhạt tùy tùy tiện tiện một câu nói, lại cứ để ai cũng khuyên không được Tần Trần Trần, dừng lại kêu khóc khóc lóc om sòm, ngồi dưới đất vung lên mặt, lau nước mắt nhìn về phía trước mặt vị này thanh tú uyển ước, khí chất không tầm thường nữ sinh, nói: "Đứng đấy, làm sao?"

"Khóc lóc giải quyết không được vấn đề, cũng bị hư hỏng cá nhân hình tượng." Hoàng Cầm chỉ dịu dàng nói rằng: "Không bằng, ta ra cái chủ ý, người cùng Ôn Sóc suy tính một chút?"

"Cái gì?" Tần Trần Trần lộ ra ước ao biểu hiện.

Nếu không có thực sự là không có cách nào, nàng cũng không muốn khóc lóc om sòm chơi xấu —— thi kinh thành đại học người trẻ tuổi, ai mà không địa phương trên hiểm như lá mùa thu giống như sinh viên tài cao, ở quê nhà đó là bị người kính phục ước ao phong quang nhân vật, ai không yếu điểm nhi mặt mũi?

Hoàng Cầm chỉ nhìn một chút Ôn Sóc, vừa nhìn về phía Tần Trần Trần, nói: "Kỳ thực trong lòng người rất rõ ràng, chủ yếu trách nhiệm ở người, hư vinh cũng được, tham tiện nghi cũng được, chỉ là không muốn thừa nhận, không cam lòng thừa nhận thôi, đương nhiên, Ôn Sóc cũng có trách nhiệm, hẳn lẽ ra không nên kiềng kị cân nhắc quá nhiều ân tình vấn đề mặt mũi, mà không đúng người hơn nữa nhắc nhở, lúc này mới để người có hiểu lầm ý nghĩ. Nhưng, người cũng biết, Ôn Sóc gia đình điều kiện kém, ở quân huấn căn cứ trải qua mấy ngày nay, làm thiếp bản chuyện làm ăn thuận tiện chúng ta đại gia đồng thời, hẳn nhọc nhằn khổ sở rất không dễ dàng, vì lẽ đó ta cảm thấy... Món nợ này có thể chia ra làm hai, các người hai bên từng người gánh chịu một phần."

Nói tới chỗ này, Hoàng Cầm chỉ nhìn về phía Ôn Sóc, nói: "Ôn Sóc, nếu như người cảm thấy ta nói rất có đạo lý, vậy thì chỉ lấy lấy giá vốn, liền như vậy

chấm dứt món nợ này. Đương nhiên, nếu như người không vui, ta cũng có thể hiểu được, hơn nữa, giá vốn ở ngoài tiền, ta giúp nàng ra, không vì là giả bộ làm người tốt, chỉ vì chuyện như vậy để thân là kinh sinh viên đại học ta, rất khinh thường."

Ôn Sóc gãi đầu một cái, trong lúc nhất thời do dự bất quyết.

Bên cạnh vậy xem hết thầy học sinh, thoáng trầm mặc sau, dồn dập mở miệng phụ họa Hoàng Cầm chỉ lời nói —— gần như phải, hà tất huyền ảo không thể tách rời ra?

Truyền đi, cũng ném kinh đại người, ném chúng ta khóa này tân sinh mặt mũi.

Hoàng Cầm chỉ không vội vã, cười híp mắt nhìn Ôn Sóc.

Mà Tần Trần Trần cũng không nao loạn, chỉ là lau lệ cúi đầu liên tục nức nở, hai tên bạn cùng phòng ngồi xổm người xuống vây quanh nàng nhẹ giọng an ủi. Rất hiển nhiên, nàng đồng ý tiếp thu loại này điều giải phương án, nhưng không thể lập tức đáp ứng, bằng không có vẻ quá trực tiếp, quá lúng túng.

Rốt cục, tất cả mọi người đều nhìn về Ôn Sóc, chỉ thấy trên mặt hắn lúc trắng lúc xanh, nghiêng răng nghiêng lợi hồi lâu sau, mới biểu hiện cay đắng địa gật đầu: "Được rồi, 47 đồng tiền món nợ, Tần Trần Trần, người cho ba mươi đạt được, ta nhận tài! Có điều..." Ôn Sóc dừ dừ địa xem hướng hết thầy người, dùng không thể nghi ngờ tức đến nỗi phôi giọng điệu nói rằng: "Chỉ cái này đồng loạt, tình huống đặc biệt đặc thù chăm sóc. Ta Ôn Sóc có sao nói vậy, nếu như lại có thêm những chuyện tương tự, các người ai cũng đừng làm cùng sự lỗi! Ta không chấp nhận bất luận người nào điều giải, thiếu nợ thì trả tiền, thiên kinh địa nghĩa!"

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Trong đêm tối đồng hành

Không ai biết, Tần Trần Trần sự kiện cuối cùng giải quyết, Ôn Sóc nhìn như phần nợ không cam lòng, cái kia sợi khí dường như làm sao đều phát tiết không ra đi, trên thực tế, trong lòng hắn hồi hộp —— hắn lại làm sao hẹp hòi, cũng sẽ không thật sự liên vì mấy mươi đồng tiền, dùng các loại phương pháp thu thập cái này vô liêm sỉ vô lại tự cho là nữ sinh đi, hướng chi, Hoàng Cầm chỉ đứng ra cầu xin cơ chứ?

Vốn là Ôn Sóc còn tìm tư nợ món nợ nhân số nhiều như vậy, sau khi trở lại trường, ở muốn món nợ trong quá trình khó tránh khỏi biết đánh miếng quan tòa, mà Tần Trần Trần xuất hiện, vừa vặn để hắn có một cái giết gà dọa khỉ cơ hội.

Đây là một cái thái độ vấn đề!

Một cái, cảnh cáo!

Đẹp đẻ nữ sinh Tần Trần Trần, ở Ôn Sóc trước mặt khóc lóc om sòm chơi xấu gào khóc giả bộ đáng thương đều không thể thực hiện được, chờ hắn về tới trường học đến nhà muốn món nợ lúc, mỗi một vị nợ tiền hắn bạn học, trong lòng cũng sẽ cố gắng cân nhắc một chút, đừng gây phiền toái cho mình.

Bằng không muốn món nợ Ôn Sóc lẽ trắng khí hùng, mặt mặt có thể chính là mình rồi...

Ngoài ra, còn thuận tiện trả lại Hoàng Cầm chỉ một phần ân tình. Điều này cũng làm cho Ôn Sóc chăm chú khắc sâu làm tỉnh lại —— nợ ơn, từ xưa đến nay đều là khó trả nhất trái, ngày đó Hoàng Cầm chỉ mua băng vệ sinh giúp hắn một tay, mới kiếm lời bốn khối năm, kết quả ngày hôm nay Hoàng Cầm chỉ đứng ra cầu xin, chính mình nhưng nhất định phải cho nàng một cái mặt mũi, trả giá vài lần đánh đổi.

Để Ôn Sóc không nghĩ tới chính là, Tần Trần Trần sự kiện phát sinh sau khi, xế chiều hôm đó một tận tới đêm khuya, không ngừng có nam sinh nữ sinh đến đây trả nợ.

Trong đó một số người vốn là có tiền, chỉ là muốn nợ món nợ mà thôi;

Cũng có một phần bạn học, là sinh ra lòng kiêu ky, liền từ bạn học trong tay vay tiền, trước tiên đem Ôn Sóc món nợ cho trả lại, cũng đỡ phải phiền phức.

Buổi tối ngồi ở trong túc xá đếm lấy tiền mặt, Ôn Sóc mừng rỡ lông mày khai nhãn cười —— quân huân ngày mai sẽ kết thúc, hắn ngày mai cũng không có ý định đi nhập hàng, trên xe còn có chút trừ hàng, ngày mai có thể không đủ bán, nhưng, chính là vì bán sạch quang nha.

Mười mấy ngày quân huân, hắn kiếm hơn sáu ngàn khối!

Tâm tình thật tốt Ôn Sóc, ở mọi người đều ngủ đi sau, đứng dậy đi ra bên ngoài nhà đi bộ, gặp phải trực đêm tuần tra bạn học, liền giơ tay cúi chào chào hỏi, cũng không ai thét ra lệnh hắn về ký túc xá ngủ.

Cái tên này, là toàn đoàn đặc thù nhất nhân vật.

Khắp mọi mặt cũng có thể làm đặc thù mà.

Một mình dọc theo quân huấn bên sân duyên cát bước, cảm thụ trong thiên địa huyền diệu Ngũ Hành linh khí, cùng trong căn cứ quân huấn các học sinh tập thể hình thành càng mãnh liệt khí tràng. Ôn Sóc như có ngộ ra địa ở trong đầu phân tích những biến hóa này, cũng không dám phương pháp lấy ý niệm đi trực tiếp cảm xúc, cũng đỡ phải gặp phản phê đã kích —— có lúc, hắn gặp không nhìn được suy nghĩ, một ít học sinh quân huấn mà thôi, ngăn ngăn mười mấy ngày, tập thể khí tràng liền đến trình độ như vậy, như vậy...

Chân chính quân đội, lại gặp hình thành thế nào mạnh mẽ khí tràng?

Thần can giết thần, phật chặn giết phật? !

Dám gọi nhật nguyệt đổi tân thiên? !

Trong lúc hoảng hốt, Ôn Sóc cảm thấy vẫn tồn lưu ở trong lòng một cái nào đó nghi vấn, tựa hồ tìm tới đáp án —— lão Hàn đầu trên người chịu tuyệt học, tu vi cao thâm khó dò, một thân sinh nhưng dường như một tấm thường dùng bàn trà, mặt trên xếp đầy bi kịch.

Không hợp lý, nhưng hợp thiên thời, địa lợi, thế sự phong vân... Đây là thiên lý, đáng tiếc lão Hàn đầu vừa vận sống ở niên đại đó, không có hợp thế sự phong vân.

Đi tới quan diễn trên đài, Ôn Sóc khoanh chân ngồi xuống.

Lúc, ánh trăng như sương.

Ánh sao từ từ.

Trong thiên địa, được quân huấn căn cứ các học sinh tập thể khí tràng ảnh hưởng, cùng ngoại giới Ngũ Hành y tồn phối so với độ có rất lớn sai biệt tự nhiên Ngũ Hành linh khí, như tơ như tuyến giống như tụ lại, hướng về quan diễn trên đài ngồi khoanh chân Ôn Sóc hội tụ mà đi.

Bốn giờ sáng sớm nhiều chung.

Tĩnh tọa tu hành Ôn Sóc từ nhập định trạng thái bên trong tĩnh lại, hơi nhũ mây lòng sinh kinh ngạc.

Khoảng thời gian này, hắn tuy rằng mỗi ngày bận rộn mệt nhọc làm ăn kiếm tiền, nhưng buổi tối nhưng từ chưa gián đoạn quá đã tọa tu hành, vì lẽ đó có thể rõ ràng trực quan địa cảm nhận được, quân huấn căn cứ thiên địa tự nhiên Ngũ Hành linh khí, theo quân huấn các học viên tập thể khí tràng một ngày so với một ngày mạnh mẽ, cũng đang phát sinh tương ứng biến hóa,

Càng nồng nặc, cũng càng, tiện nghi Ôn Sóc tu hành.

Nhưng tối nay tu hành, tựa hồ có hơi khác hẳn với bình thường.

Dựa theo nửa tháng đến hình thành quy luật, mỗi ngày buổi tối tu hành bên trong, rút lấy cũng được tự nhiên Ngũ Hành linh khí thấm nhuần đo, đều sẽ so với trước một đêm càng nhiều. Nhưng tối nay, tự nhiên Ngũ Hành linh khí đo, không chỉ không có tăng cường, trái lại thiếu rất nhiều.

Đây là tại sao?

Vật cực tất phản sao?

Nghi hoặc sau khi, Ôn Sóc cũng không khỏi lòng sinh ra bị thiệt thòi oán hận. Dứt bỏ những tạp niệm này, hắn bình tĩnh lại tâm tình, lấy ý niệm sắp xếp da thịt tạng ngoài tế mạch, lại tuần kinh lạc hướng vào phía trong tra xét, đặc biệt là Trung Khu phách chân khí tồn trữ đo.

Chân khí tồn trữ, là một cái cực kỳ chậm chậm quá trình.

Thế nhưng ở quân huấn căn cứ ngăn ngắt nửa tháng, hơn nữa chỉ có mỗi ngày buổi tối tu hành mấy tiếng, Ôn Sóc liền rõ ràng nhận ra được Trung Khu phách chân khí tồn trữ đang gia tăng.

Trợn mắt, Ôn Sóc phán đoán lấy hiện nay tu vi, nên có thể thử nghiệm thử phù.

Mà phương pháp mở ra Thiên nhãn, ở không nhờ vả ngoại lực điều kiện tiên quyết, lấy hiện nay chân khí tồn trữ đo, nên cũng có thể duy trì mấy phút chứ?

Dựa theo lão Hàn đầu ở bút ký bên trong giảng giải, tu hành trong quá trình chân khí tồn trữ tuy rằng phi thường chậm chậm, nhưng có một cái to lớn nhất có ích, chân khí tồn trữ cùng Trung Khu phách đồng thời, cũng ở mở rộng Trung Khu phách không gian, cũng lấy Trung Khu phách làm trụ cột, thôi

hóa tăng lên trong cơ thể ba Hồn Ngũ dơ lục phủ bách công năng, đây là thân thể một cách tự nhiên cân bằng tính bản năng. Đã như thế, làm tổn trư chân khí ở cách làm trong quá trình hao phí mất lúc, thân thể cơ năng cũng sẽ gia tốc sinh sôi chân khí, do đó tăng thêm Trung Khu bách công bên trong thiếu hụt chân khí, hơn nữa, sinh sôi đo gấp càng nhiều.

Nói đơn giản đến, chính là tu hành tồn trư chân khí, phương pháp tiêu hao chân khí, đều sẽ xúc tiến thân thể bộ phận sinh sôi chân khí hiệu suất tăng lên.

Này cùng rèn luyện thân thể cường tráng thể bách công...

Là một cái đạo lý.

Phàm là sự cũng phải có một cái độ, lại như là một người có thể giơ lên hai trăm cân trọng lượng, người để hấn nâng 201 cân liền có thể sẽ bị thương. Tu hành cùng phương pháp tương tự như vậy, đối với Trung Khu bách công RAM trư chân khí tiêu hao cũng phải có một cái độ, người không thể tiêu hao hết hết sạch, nếu không thì, Trung Khu bách công sẽ co rút lại, sẽ nhanh chóng bản năng từ các vị trí cơ thể rút lấy chân khí, tạo thành ba Hồn Ngũ dơ lục phủ bách công cùng hết thấy kinh lạc co lại nhanh chóng, do đó dẫn đến tâm thần bị thương, cùng với bên trong bộ phận thương tổn.

Ôn Sóc cảm thấy đến chính mình tu vi dĩ nhiên có thể thừa thừa, phần ngoại lệ thừa chuẩn bị đồ vật quá nhiều, ở quân huấn căn cứ không tiện.

Vì lẽ đó hấn lựa chọn, mở Thiên nhãn, tiêu hao chân khí!

Từ trước đến giờ cẩn thận tiêu diệt hấn, đầu tiên là đứng dậy chung quanh quan sát một phen, xác nhận toàn bộ quân huấn căn cứ còn chìm đắm đang ngủ, liền ngay cả tuần đêm đêm gia hỏa cũng đều biến mất không còn tăm tích. Ôn Sóc lúc này mới ở quan điểm trên đài đứng thẳng người, hơi có chút hư vinh địa đem chính mình tưởng tượng thành một vị tiên phong đạo cốt cao nhân, tắm rửa ở ánh sao nguyệt mạng bên dưới, thi pháp quan thiên địa, ý niệm hành ngàn dặm...

Thiên nhãn mở!

Trước mắt thế giới, so với Thiên nhãn không có mở ra lúc, có thêm chút càng chân thực ý cảnh, thật giống như, có thêm hai cái chiều không gian.

Quân huấn căn cứ nồng nặc tập thể khí tràng, cùng thiên địa tự nhiên trong lúc đó Ngũ Hành linh khí, lấy một loại quỹ dị giao nhau dung hợp tư thái khó phân phức tạp hàm đón lấy, đan dệt, như lập thể trạng thái mạng cách, lẫn nhau rồi lại có rõ ràng ngăn cách, không quấy rầy lẫn nhau, duy trì một loại vi diệu cân bằng.

Huyền sĩ phương pháp lúc, tự nhiên Ngũ Hành linh khí chịu đến chân khí cùng ý niệm xông tới dẫn dắt, do huyền sĩ quanh thân phụ cận bắt đầu, kịch liệt hướng ra phía ngoài khuếch tán, biến hóa kết cấu hình dạng, do đó sản sinh các loại dị tượng cùng người bình thường coi là siêu hiện tượng tự nhiên năng lực, những biến hóa này gọn sóng, ở mở ra Thiên nhãn Ôn Sóc trong mắt, cũng có thể rất thấy rõ.

Chỉ có điều bởi biến hóa tần suất cực nhanh, lại phi thường phức tạp, vì lẽ đó ý thức phân tích theo không kịp.

Ngay ở hấn cảm thấy rất hứng thú địa quan sát trong thiên địa Ngũ Hành linh khí, cùng quân huấn căn cứ khí tràng lúc, đột nhiên phát hiện quân huấn căn cứ hướng tây bắc, tựa hồ có gì đó không đúng.

Lúc, tinh Ngân nguyệt chìm, thiên quang mờ sáng.

Thiên địa tự nhiên Ngũ Hành linh khí, chính đang không ngừng mà hướng về nơi đó hội tụ.

Ôn Sóc ngó ngàng, đột nhiên ý thức được cái gì: "Con mẹ nó, dĩ nhiên có người đến cướp lão tử chuyện làm ăn, hơn nữa là trùng đến lão tử trong nhà cướp đồ vật, chẳng trách tối nay lão tử tu hành lúc, cảm giác Ngũ Hành linh khí đo thiếu rất nhiều, cảm tình là..."

Nổi giận thì nổi giận, chân khí dĩ nhiên tiêu hao đến gần đủ rồi.

Ôn Sóc mau mau đóng Thiên nhãn, đình chỉ phương pháp.

Hấn nghiêng đầu nhìn chung quanh một phen, bước nhanh vọt tới quan điểm đài mặt sau loạn thảo thảm thực vật biên giới, đưa tay nhặt lên một cục gạch, nhanh chân liền muốn hướng về quân huấn căn cứ hướng tây bắc đi.

Ai dám cướp lão tử chỗ tốt? !

Nhưng đi ra không vài bước, Ôn Sóc liền ngừng lại, biểu hiện sốt sắng mà cúi người xuống, rút cổ lại cẩn thận từng li từng tí một mà nằm ngoài quan điểm đài một bên cao hơn, ngó dáo dác hướng về hướng tây bắc quan sát: "Đại gia, cháu trai kia có thể hay không cũng phát hiện ta?"

"Cõi đời này, vẫn đứng là hấn mẹ có khác biệt huyền sĩ."

"Một mực còn để lão tử cho gặp gỡ."

"Có muốn hay không đi gặp mặt, sau đó bãi sự thực giảng đạo lý, để hấn lấy ra điểm nhi bồi thường đến?"

Ôn Sóc nội tâm xoắn xuýt nửa ngày, nghe rồi giường hạo ở quân huấn trong căn cứ hướng lên, lúc này mới từ bỏ các loại dự định, đứng dậy đi xuống quan điểm đài, hướng về ký túc xá phương hướng đi đến —— trước phương pháp mở Thiên nhãn, còn ở quan điểm trên đài đón gió đứng ngạo nghễ rất

trang - bức, tượng tượng chính mình là cỡ nào tiên nhân phong độ, nếu như đối phương có lòng, sớm đem lão tử quần lột đều thấy rõ.

Ai.

Quân huấn căn cứ tây rìa phía bắc rừng cây nhỏ bên trong.

Một tên vóc người nhỏ gầy người thanh niên trẻ cẩn thận từng li từng tí một mà từ trên mặt đất bò lên, rụt đầu rụt cổ địa hướng về xa xa quan diễn trên đài nhìn lại.

Thiên quang mờ sáng.

Quân huấn trong căn cứ bỗng bệnh du dương rồi giương hào thanh.

Quan diễn trên đài trống rỗng.

Vị này tu hành huyền pháp người trẻ tuổi, hôm qua mới từ nơi khác trở lại kinh thành địa giới, buổi tối liền không thể chờ đợi được nữa lên tới kinh đại tân sinh quân huấn bên ngoài căn cứ, cẩn thận từng li từng tí một mà tới gần sau, đã tọa tu hành —— từ khi tu hành huyền pháp tới nay, hắn liền nghe theo thầy phụ giáo dục, hàng năm sinh viên đại học quân huấn lúc, đều sẽ ẩn thân tại đây nơi quân huấn căn cứ phụ cận, buổi tối tới gần căn cứ tu hành, bởi vì chỗ này Thiên Địa Ngũ Hành linh khí được quân huấn học sinh tập thể khí tràng ảnh hưởng biến hóa, phi thường thích hợp tu hành lúc rút lấy, hóa chân khí tồn trữ cùng trong cơ thể Trung Khu phách.

Một đêm đã tọa tu hành, trước mới vừa từ trong nhập định tỉnh lại, hắn còn cảm khái đáng tiếc năm nay quân huấn các học sinh khí tràng tựa hồ không đủ, Thiên Địa Ngũ Hành linh khí biến hóa yếu kém, hơn nữa nơi đây Ngũ Hành linh khí đo cũng thiếu rất nhiều.

Càng tiếc nuôi chính là, quân huấn liền muốn kết thúc.

Đang tự đáng tiếc cảm thán lúc, hắn đột nhiên bèn nhảy nhận ra được thiên địa tự nhiên trong lúc đó, Ngũ Hành linh khí dị thường gọn sóng bên trong, tựa hồ có huyền pháp khí thế.

Có người ở phương pháp!

Thiên nhân đã mở!

Hơn nữa, đã nhìn chăm chăm ta...

Người trẻ tuổi lúc này sợ đến bò ở trên mặt đất —— đến nơi như thế này tu hành huyền pháp, nhất định phải cẩn thận không bị người phát hiện, bằng không giải thích không rõ. Mà bị một tên thân trong bóng tối đồng hành phát hiện, điều này càng làm cho người sợ hãi.

Trời mới biết, đối phương có hay không ác ý.

Quân huấn trong căn cứ, các học sinh đã tập hợp xong xuôi, đang huấn luyện viên môn dưới sự hướng dẫn, nhiều đội địa hô ký hiệu bắt đầu rồi sáng sớm huấn luyện.

Trong rừng cây, tuổi trẻ huyền sĩ cẩn thận từng li từng tí một, run như cây sậy địa lặng yên trốn xa.

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Ta muốn cưới nàng làm bà nương!

Lưỡi mác đục học trò, lục doanh đúc quân hồn.

Chín tám năm kinh thành đại học tân sinh quân huấn tốt nghiệp điển lễ, ở tiểu tân trang huấn luyện quân sự căn cứ triển khai.

Làm toàn quốc đứng đầu nhất đại học học phủ một trong, tân sinh quân huấn tốt nghiệp điển lễ, tự nhiên sẽ mời tới rất nhiều có máu mặt đại nhân vật tham gia, còn có kinh thành đại học mấy cái trọng yếu bộ ngành lãnh đạo, cũng đều ngồi ở quan diễn trên đài.

Tham dự bảo sư sinh, huấn luyện viên, quân huấn đoàn trưởng chỉ thành viên, toàn bộ tham dự hoạt động.

Chín giờ sáng chính, quân huấn trên sân, quốc kỳ đi kèm trang nghiêm quốc ca thanh chậm rãi bay lên, tốt nghiệp diễn lễ chính thức mở màn. Cuộc diễu hành bắt đầu, ở quân kỳ cùng giáo kỳ xuất lĩnh dưới, đập lên quân ca nhịp, tham dự bảo vệ viên bước tiến chỉnh tề, khẩu hiệu to rõ, tinh thần sung mãn. 12 cái khí thế bằng bạc phương trận lần lượt thông qua quan diễn đài, chỉnh tề như một khẩu hiệu, cường tráng mạnh mẽ bãi cánh tay, nhất trí trong hành động đá chân... Những kinh nghiệm này quân huấn vẹn vẹn nửa tháng tuổi trẻ các học sinh, càng là tòa ra thép thiết cốt, tráng Chí Hào tình thiết huyết quân nhân khí chất.

Ôn Sóc làm người đứng xem, là duy nhất chưa có thể tham dự đến tốt nghiệp diễn lễ phương trận cùng cái khác huấn luyện biểu diễn hạng mục học sinh.

Nhìn các bạn học anh tư hiên ngang, hẳn không khỏi sinh ra một chút hối hận tâm ý.

Thật nên tham gia quân huấn...

Có điều, cũng chỉ có một tí tạo như thế hối hận, so với kiếm tới tay mấy ngàn đồng tiền, Ôn Sóc cảm thấy quân huấn nhân sinh trải qua toán cái gì?

Cuộc diễu hành sau khi, là các loại huấn luyện thành quả báo cáo biểu diễn, nam sinh nữ sinh cùng tiến lên trận, quân thể quyền, chủy thủ fuck, thuật đánh lộn, phương trận tập hợp, trận hình chuyển đổi, cuối cùng còn có chiến thuật huấn luyện biểu diễn, tham dự biểu diễn học sinh chiến sĩ, tay cầm súng trường, đem xuyên việt vòng lửa, nằm rạp đi tới, vượt qua cản trở chờ chút môn học, diễn luyện ra kinh tâm động phách cảm giác.

Ôn Sóc nhìn ra say sưa ngon lành, rục rã rục rịch.

Quân huấn tốt nghiệp diễn lễ kết thúc trước, học sinh đại biểu một đoạn nói chuyện, lại làm cho Ôn Sóc không nhịn được chảy ra hai giọt hối hận nước mắt :

"Chịu đựng quân huấn tôi luyện sau, càng cường nghị; ở nắng nóng thử thách dưới, lột xác thành trường. 14 ngày quân huấn sinh hoạt, những người đã đi nghiêm, hát qua quân ca, đi bộ hành quân, chảy ra mồ hôi nước, đều sẽ hóa thành một viên huân chương, lòng lãnh ở đại một sắp bắt đầu nghỉ hè thời gian, cũng ở nhân sinh lý lịch bên trong, tăng thêm một trang nổi bật màu ô-liu! Thanh xuân phấn chấn, cường nghị cường tráng, đã từng có..."

Đến cùng là kinh thành đại học, tài tử tập hợp a.

Đoạn này diễn thuyết có thể nói phiền tình cực kỳ, chính là từ trước đến giờ nhận quá nhỏ lòng nhận tiền không tiếp thu người Ôn Sóc, cũng lần thứ nhất bắt đầu hoài nghi, trong đời ngoại trừ các loại tình cảm ở ngoài, thật là có so với tiền tài thứ quan trọng hơn, tỷ như đoạn này nói chuyện bên trong, phiền tình đề cập trải qua.

Trên đời có quá nhiều hơn thôn này liền không cái tiệm này sự tình, Ôn Sóc cũng thường thường gặp dùng đạo lý này đi giáo dục các anh em, cố gắng cảnh giác chính mình, nhưng cũng chỉ có lần này...

Hắn nhận thức càng thêm sâu sắc!

Tiền, tương lai tổng có cơ hội cùng thời gian kiếm đến, nhưng là nửa tháng này quân huấn, sau đó, còn có cơ hội lại trải qua một lần sao?

Không có.

Hỏi có chút thương cảm tên mập tự mình an ủi : "Cá và tay gấu không thể đều chiếm được, không có quân huấn trải qua, nhưng ta nhưng có quân huấn lúc ở quân huấn căn cứ làm ăn trải qua, đây là trước không gặp cô nhân sau không gặp người tới chi tráng cử vậy..."

Bởi vì bốn giờ rưỡi chiều, đưa đón các học sinh xe mới sẽ tới quân huấn căn cứ, vì lẽ đó cơm trưa sau, các bạn học có một đoạn tự do hoạt động thời gian.

Rất nhiều bạn học không để ý cực nóng ánh mặt trời, dồn dập đi ra ký túc xá.

Bọn họ muốn ở quân huấn căn cứ mỗi một góc, đều đi một lần, để đối với quân huấn ký ức càng thêm sâu sắc.

Phân biệt lúc, khó tránh khỏi gặp có thương tích cảm.

Tuy rằng chỉ có ngăn ngắn thời gian nửa tháng, nhưng bọn họ nhưng có như vậy một tia lão binh xuất ngũ cảm khái cùng không muốn.

Quan diễn đài một bên, chiếc kia làm bạn các bạn học vượt qua quân huấn thời gian, cho đại gia mang đến tiện lợi, cũng mang đến rất nhiều đề tài cùng hài lòng xe ba bánh, vẫn đặt ở nơi đó, bên cạnh dựng thẳng lên một cái cờ lớn dù che nắng,

Tán dưới, một cái quân dụng không chỉnh tên mập ngồi ngựa nhỏ trát, tay trái cầm quạt hương bồ nhẹ nhàng điều, cánh tay phải khoát lên xe ba bánh sau đầu một bên giá trên, đầu nghiêng ở trên cánh tay, híp mắt ngủ say sưa, khoe miệng nhỏ ra một chuỗi nhí ổng ánh ngum nước...

Trên xe ba bánh, đã không giống ngày xưa như vậy linh lang khắp nơi chòng chát đến như một ngọn núi nhỏ, chỉ còn dư lại không ít tán loạn nước suối cùng đồ uống, mấy bao đồ ăn vặt.

Hoàng Cầm chỉ chậm rãi đi tới xe ba bánh bên, bình tĩnh trong con người, lộ ra một chút ánh mắt tò mò, đánh giá ngủ say sưa tên mập —— liên quan với Ôn Sóc tình huống, bây giờ dừng nói là quân huấn căn cứ, e sợ toàn bộ kinh thành trong đại học sư sinh, cũng đã biết, gia cảnh bản hàn, thuở nhỏ làm

việc ngoài giờ kiếm rách nát thu phế phẩm... Đơn từ báo cáo tin tức mà nói, hầu như tất cả mọi người trong đầu đều sẽ xuất hiện một cái trung thực, hàm hậu thiện lương đáng thương hài tử, ăn mặc vá chằng vá đụp phá quần áo cũ, bản thủ, thân hình nhỏ gầy, da dễ thô ráp biến thành màu đen.

Nhưng Hoàng Cầm chỉ nhưng rất rõ ràng, cái này béo trắng khoẻ mạnh xem ra như là gia đình phú quý xuất thân gia hỏa, tuy rằng gia cảnh bản hàn, làm việc ngoài giờ kiếm rách nát thu phế phẩm cũng khả năng là thật, nhưng, một chút đều không thành thật, cũng không đáng thương!

Cái này cũng là Hoàng Cầm chỉ hiểu kỳ nguyên nhân.

Chính như phụ thân dành cho tên mập "Thiên tài" đánh giá, hần, là làm sao làm được đây?

Tại sao, hần liền có thể làm được ra rất nhiều người không làm được sự tinh, tỷ như, trước mặt mọi người không hề để ý sẽ bị người châm chọc khinh bỉ hẹp hòi, không có nam tử hán khí lượng, không có thân sĩ phong độ, không hề có một chút điểm thiện tâm, một mực nên vì mấy mươi đồng tiền, đem Tần Trần Trần làm cho cố định khóc rống khóc lóc om sòm chơi xấu, để Tần Trần Trần mất hết bộ mặt...

Cái tên này, hần hiện tại cũng không thiếu tiền!

Hần ở quân huấn căn cứ khoảng thời gian này, nên kiếm có vài ngàn khối, cần gì chứ?

Là thật tâm tính bất lương?

"A." Ngủ say sưa tên mập nhận ra được có người ở bên cạnh, mau mau ngồi thẳng người, một bên sát ngum nước, một bên nhiệt tình bắt chuyện: "Bạn học, yếu điểm nhi cái gì?"

"Đồ uống." Hoàng Cầm chỉ đưa tới một tám năm nguyên tiền mặt, thuận lợi cầm một bình đồ uống mở ra, cái miệng nhỏ uống.

Ôn Sóc tìm cho Hoàng Cầm chỉ một khối tiền, phát hiện đối phương đứng tại chỗ bất động, không có lập tức phải đi ý tứ, lòng sinh kinh ngạc, vị này lấy giúp người làm niềm vui góc cô nương, sẽ không là coi trọng ta chứ? Nay nhiều thật không tiện nha... Sau đó hần đứng dậy, cộc lốc địa, tự cho là rất có thân sĩ phong độ mà nói rằng: "Đến đến, ngồi xuống nghỉ một lát."

Chú ý tới tên mập trong mắt lóe lên một cái rồi biến mất cái kia một vật tự yêu mình đặc ý, Hoàng Cầm chỉ không nhịn được cười, nhưng vẫn là rất hào phóng địa ngồi vào ghế xếp trên, khép lại chân một bên uống đồ uống, một bên ngoẹo cổ dường như rất tùy ý nói rằng: "Ta rất hiểu kì, ngày hôm qua ngại vì sao lại ngay ở trước mặt mặt của nhiều người như vậy, vì mấy mươi đồng tiền để Tần Trần Trần mất hết bộ mặt."

"Hả?" Ôn Sóc run lên, cười khò lắc đầu một cái, nói: "Này không phải, mẹ kiếp cùng sợ mà, ai."

Không ngạc nhiên chút nào trả lời chắc chắn, Hoàng Cầm chỉ rất thương thức Ôn Sóc không làm bộ không dõng trả trực tiếp, nhưng lại có chút thất vọng chột lợ ra một vật tự giễu giống như nụ cười, nghĩ thâm này chính là xuất thân cùng trường thành hoàn cảnh tạo ra được tâm tính, cái gọi là giang sơn dễ đổi bản tính cũng khó dời đi, lại làm sao có quý mới chi thiên tư, chung quy cách cục tiểu quá nhiều —— có mấy người cả một đời, sinh mệnh độ dài hay là có thể hơn trăm tuổi, nhưng độ rộng, nhưng vĩnh viễn là ở cái kia một cái đường hẹp quanh co bên trong tập tễnh; mà có người, từ lúc sinh ra đời đi chính là rộng rãi xa lộ, phía trước là đường bằng phẳng một mảnh.

Người, từ nhỏ liền không công bằng.

Nhân sinh, vốn là không có chân chính về mặt ý nghĩa công bằng, không phải sao?

Vì lẽ đó Hoàng Cầm chỉ không còn dò hỏi cái gì, từ từ, cái miệng nhỏ cái miệng nhỏ địa uống đồ uống, mắt nhìn cách đó không xa quân huấn trên sân, tùm nậm tùm ba bạn học.

Bọn họ cuộc sống của mỗi một người đường, lại có bao nhiêu rộng nhiều hẹp?

Chính mình đây?

Tên mập đứng ở bên cạnh, ở trên cao nhìn xuống nhìn vị này "Lấy giúp người làm niềm vui" góc cô nương mặt bên, suy nghĩ có muốn hay không thu nàng hai khối tiền ghé dựa phí? Lập tức lắc đầu đưa cái này vô liêm sỉ ý nghĩ cho quăng bay ra đi, sau đó lại không nhịn được cân nhắc... Nha đầu góc này khí chất rất đặc biệt, làm người cảm giác thấy hơi mâu thuẫn, sự hòa hợp nhưng lại lạnh lùng kiêu ngạo, xem trên thư viết loại kia đại gia khuê tú, lại như con gái rượu, còn có một chút xuất trần tiên tư, đương nhiên, tướng mạo của nàng tuyệt đối không tính là mỹ lệ xuất chúng, thậm chí so với Tần Trần Trần cũng không bằng, nhưng dù là rất hợp mắt, khiến người ta nhìn thoải mái, thuộc về loại kia nại xem hình, khiến người ta càng xem càng cảm thấy đẹp để, trăm xem không chán.

Liền Ôn Sóc trong lòng không hiểu ra sao địa liền sinh ra một cỗ kích động —— ta muốn để nha đầu này, khi ta góc bà nương!

Lại như, năm đó đến huyện một bên trong báo danh ngày ấy, ở báo nhìn khắp nơi đến thành đồng thùng rác cùng giấy vụn da lúc, tên mập lập tức sinh ra muốn toàn bộ chiếm làm của riêng ý nghĩ, càng là không tiếc vì thế mang theo đao cùng những người trưởng thành kia liều mạng.

Lại như, ngày đó nghĩ đến làm sao ở quân huấn căn cứ kiếm tiền, liền quyết định không tiếc đánh đổi đạt thành.

Nhưng Ôn Sóc trong lòng rõ ràng, nha đầu này tuy rằng ngu đột xuất, có thể đến cùng còn không phải là mình tám chi phiếu kia trong thẻ tiền, vì lẽ đó phải nghĩ biện pháp kiếm tới tay mới được. Hơn nữa, kiếm một cá bà nương, kẻ ngu si cũng biết so với kiếm tiền muốn khó một ít chút, phương thức

cũng không giống nhau.

Vì lẽ đó không cái gì kiếm bà nương kinh nghiệm Ôn Sóc, cần rằng nhin xuống muốn có sao nói vậy biểu lộ "Ta nghĩ cưới người làm vợ" kích động, hấn cười ngây ngô ngồi xỏm người xuống, nói: "Ngày hôm qua người giúp Tần Trần Trần hành vi, kỳ thực ta trên cao trung thời điểm, cũng thường thường làm, lấy giúp người làm niềm vui mà. Nhưng cùng người không giống nhau, ta quản việc không đâu là thu phí."

"Hả?" Hoàng Cầm chỉ nghiêng đầu lại, một mặt hiếu kỳ.

Nếu như Ôn Sóc khen nàng lấy giúp người làm niềm vui, nàng sẽ không cỡ nào đến hài lòng, không đáng kể; nói nàng quản việc không đâu, nàng cũng sẽ không tức giận, có thể hiểu được.

Nhưng lấy giúp người làm niềm vui cùng quản việc không đâu, còn thu phí?

Lấy Hoàng Cầm chỉ thuở nhỏ đến nay trưởng thành hoàn cảnh cùng tiếp thu sinh hoạt lý niệm hun đúc, thực sự là không thể nào hiểu được, cũng căn bản thì sẽ không hướng về cấp độ này trên muốn —— lại như là ăn mày cho rằng Hoàng đế nhất định có thể mỗi ngày mỗi bữa com ăn đến bột trắng bánh màn thầu, mà Hoàng đế cảm thấy, ăn mày sinh hoạt lại kém, cũng có điều là ăn không nổi thịt mà thôi.

Ôn Sóc lộ ra thật không tiện biểu hiện, đang chờ muốn thao thao bất tuyệt chậm rãi mà nói chuyện cùng đối phương thâm nhập giao lưu, Hoàng Cầm chỉ nhưng mỉm cười nói: "Người đều là có thể nghĩ đến rất sáng tạo kiếm tiền phương pháp, tỷ như quản việc không đâu cùng lấy giúp người làm niềm vui muốn thu phí, lại tỷ như ở quân huấn căn cứ làm ăn kiếm tiền, còn có, ở trên xe buýt bị tặc ăn trộm lúc phản ăn trộm tặc..."

Bạn đang đọc truyện *Thế Tục Địa Tiên Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.